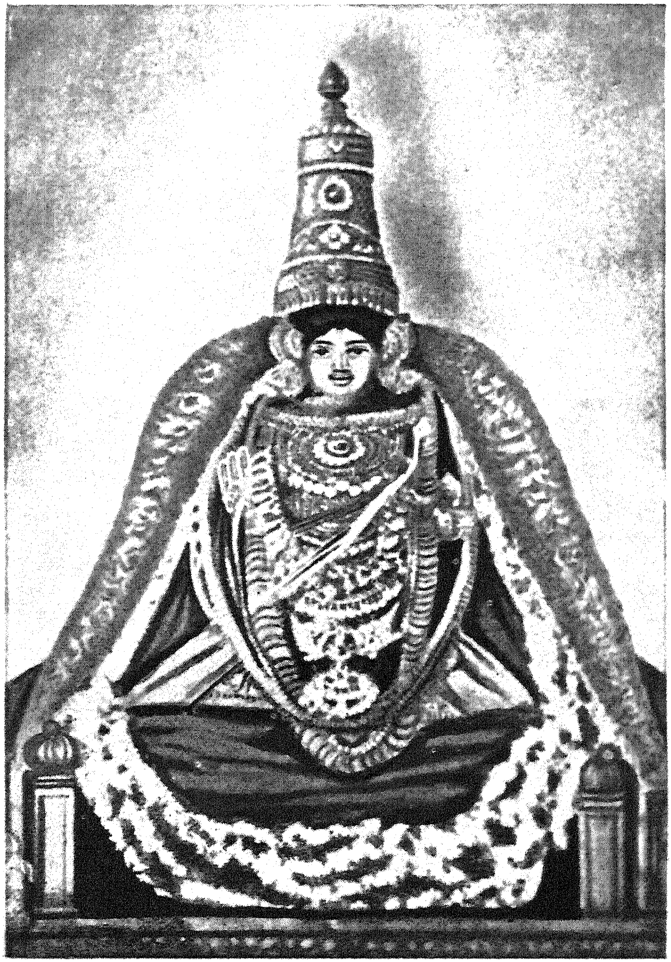

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக
எழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீமதாண்டவன் (தேரழுந்தூர் ஆண்டவன்)
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
நூறுவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக
இது வெளியிடப்படுகிறது.

அப்பாசாமி அசசகம, மயிலை, செனனை-4

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீபரமதபங்கம்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த
தேரழுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன்
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
நூறாவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நியமனப்படி

ஷை நூறாவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கமிட்டியாருக்கு
சென்னை T. V. சுந்தரம் ஐயங்கார் & Sons
நிறுவனத்தாரால்
செய்யப்பட்ட த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால்
அகில தம: கர்சந ஸ்ரீ தேசிக தர்சந ஸபையாரால்
இது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது

முன்னாள் புணராத பரமதப் போர்பூரித்த
பொன்னயிந்தை நகர்
பரீதாபி வருஷம் வைகாசி திருவோணத் திருநன்னாள்

2—6—72] [விலை. ரூ 7-00

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீராமாநுஜபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பரமதபங்க வெளியீட்டு விழா

இந்த மஹோத்ஸவம் ஸ்வாமி தேசிகன் முன்னாள் புண்ணாத பரமதபபோர் புரிந்த பொன்னயிந்தை மாநகரில் 2-6-72 பரீதாபி வருஷம் வைகாசி மாதம் திருவோணத் திருநன்னாளில் இந்த கிரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய திரவ்ய ஸஹாயத்தை பெறுவதற்கு பரதாநராய இருந்தருளிய ஸ்ரீமதி தயாதி பரகிருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் (திருக்குடந்தை ஆண்டவன்) ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன் திருமுன்பே நடத்தப்பட்டது

காலை 8 மணிக்கு ஸ்ரீ கோச ஊர்வலம் அன்று வெளியிடப் படப்போகிற ஸ்ரீபரமதபங்க ஸ்ரீ கோசங்களை ஒரு தோளுக்கினியானில் எழுந்தருளப்பண்ணி முன்னால் மேளதாளத்துடனும் பின்னால் ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களின் அனுஸந்தானத்துடனும் ஊர்வலம் வந்து அடியவற்கு மெய்யன்சந்நிதியில் சத்யவாதியாய் சோபித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசார்யஸார்வபௌமனிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது

இந்த ஸ்ரீஸூக்தியில் முதலில்

“நித்யம் உதித்தோயம் அஹஸ்கர.” என்று

அருளிச்செய்து இருக்கிறபடியே சூர்யன்போல் பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீதேவநாதன் ஸந்நிதியிலிருந்து அவரைப் போன்ற தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீதேசிகனும் ஒருசூர்ய பரபையில் திருவீதி அலங்கரித்து அவருடைய திருமாளிகையென்று இன்றும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்டு வரும் மண்டபத்தில் இறங்கி அருளினார் அங்கு, “நீ பிறந்த திருவோணம் இன்று, நீ நீராட வாராய்” என்கிறபடியே ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. திருப்பாவை ஸேவை சாத்துமுறை கோஷ்டி விநியோகத்துடன் நீராடல் முடிவு பெற்றது.

ஸவாமியின ஜீவியதசையில பரமதஸதாகள ஒனறு கூடி ஸவாமியுடன வாதம செயய வநது தோறறு நினருாகள அத தால பரீதருன அடியவாகக மெயயன ஸவாமிககு கவிதாாக கிக ஸிமஹம எனகிற பிருதை ஆசசக முகேந பரஸாதிதது அருளினா. இதை இநதகரநதததில நாலாவது அதிகாரததின இறுதியில,

"தரையநதத தராணமேதத கவிகதகஹரே: உததிதம வேஙகடேசாத" எனறு ஸூசிபபிதது இருககிறா இததைப பினபறறி மாலை திருவீதி அலஙகாரததிறகு ஸிமஹவாஹனததில சாததுபபடி ஆகிககொணடிருநதபோது ஸ்ரீ உப. வே கோமடம S S அயயஙகாராலஇந்த ஸ்ரீ ஸூகதி திருவஹீநதிரபுரததி லேயே அருளிச செயயபபடடது எனறுமஇதறகு மாறுக இககா லததில சிலா சொலலுகிற அாததம நிபுணநிருபணததைப பொறுககாது எனறும திருவஹீநதிரபுரததிறகு இருககும பல ஏறறததைக கொணடும அததலததிலேயே இதைவெளியிடு வது மிகவுமபொருததமாகும எனறும, ஸ்ரீ. உப E D ஸ்ரீனிவா ஸாசசாரியராால மறறுமசில ஏறறஙகளும உபனயஸிககபபட டன ஸ்ரீமத திருககுடநதை ஆணடவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமா நுஜ மஹாதேசிகன கீழ உபனயாஸஙகளில கூறபபடட விஷயங களை அனுமோதிததுககொணடு ஸ்ரீ பரமத பஙகததில பலபாட டுககளில ஸ்ரீபாஷயததை காலக்ஷேபம செயது கஷடபபடடு அறியவேணடிய பலவிஷயஙகள சுலபமாக அறியுமபடி அருளிச செயயபபடடிருபபதை உதாஹரணஙகளுடன எடுததுக காடடி சரோதாககளை ஆனநதபரவச மாககினா திருபபாபபுலியூா அடவகேட் ஸ்ரீ. உப ராமானுஜாசசாரியாரும ஸ்ரீபரமதபஙகத தைப பறறிபபேசினா.

இரவு எடடுமணிககு ஸிமஹவாஹனததில திருவீதி அலஙகரிதது ஆஸதானம எழுநதருளினா இதில காலை உறச வம, திருமஞசனம முதலியவைகள ஸ்ரீ உப பரகாலாசாரிய ரும, ஸ்ரீமதிதயாதி ஸ்ரீமத திருககுடநதை ஆணடவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமானுஜ மஹாதேசிகனும செயதருளிய த்ரவய ஸஹாயததால நடததபபடடது

அபபடியே மாலை உதஸவம ஸ்ரீமதாணடவனுடைய திரு வடி ஸமபநதியான சென்னை அடவகேட ஸ்ரீ. உப K ஸ்ரீனிவாஸ னும, ஸபையின பதிபபாளாகளில ஒருவரான கோமடம S. S அயயஙகாரும செயத உதவியினால நடததபபடடதாகும இநத உதஸவததை விசேஷமாக கூட இருநது நடததிவைதத தேவஸ தான அதிகாரிகளுககும, ஸநநிதி கைஙகாயபராகளுககும ஸதல வாஸிகளுககும நனறியை தெரிவிததுக கொளகிறேன.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீராமாநுஜப்புல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

பதிப்பாளரின் விண்ணப்பம்

இந்தக்ரந்தம் இதுவரையில் சுலபமாகப் படிக்கும்படி அச்சிடப் படவில்லை. ஸ்ரீ கோசங்களும் கிடைப்பது அரிதாய் விட்டது லோகத்தில் எல்லோருக்கும் பயன்படும்படி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளில் ரஹஸ்யங்கள் என்று ஒரு வகுப்பு இது 34 ரஹஸ்யங்கள் கொண்டது இதில் மூன்று லுப்தங்களாய்விட்டன. இந்த ரஹஸ்யங்கள் அம்ருத ரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் '17' என்றும், அம்ருதாஸ்வாதினீ ரஹஸ்யங்கள் '10' என்றும், ஸ்தேயாவிரோதம், ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானம், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்மயம், முனிவாஹனபோகம் பரமதபங்கம், குருபரம்பராஸாரம், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்தனி ரஹஸ்யங்கள் '7' என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திவ்யப்ரபந்தங்களைப்போலே எல்லோரும் இவற்றை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்கிற பரமகிருபையினால் ஸ்வாமி தேசிகன் இந்த ரஹஸ்யங்களில் ஓரிடத்திலாவது சுருதி வாக்கியங்களை நேரில் கூறவில்லை இதைப் பின்பற்றி இப் பரமதபங்கத்திலும் ஓரிடத்திலும் சுருதி வாக்கியம் உதாஹரிக்கப் படவில்லை ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஆத்தாநுசாஸனபாகம் என்ற '22' அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும், ஆத்தம் இதில முதல் நான்கு அதிகாரங்களில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீகரண பாகம் என்கிற இரண்டாவது பாகத்தில் பரபக்ஷ நிரஸனம் இல்லாமல் ஸம்ப்ரதாய ஆத்தங்களில் காணப்படும் ஆத்த பேதங்களுக்கு ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இங்கு ப்ரதானமாய பரமத நிரஸனம் செய்யப்பட்டு ஸம்ப்ரதாய ஆத்த பேதங்களுக்குச் சுருக்கமாக ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இதன் விவரணமே ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னலாம்

இக் கிரந்தத்தைப் படிப்பவர்களின் சௌகரியத்திற்காக விஷயங்களைப்பிரித்து எடுத்துக்காட்டி முதன்முதலில் பிரசுரித்த பெருமை ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீமஹாமஹோபாத்தியாய சேட்டலூர் ஸ்வாமியினுடையதேயாகும் முதல் நான்கு அதிகாரங்கள் வியாக்யானத்துடன் க்ரந்தாக்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் அதிகாரங்களுக்கும் வியாக்யானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ உ.வே. ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரியார்ஸ்வாமி இக்கிரந்தத்திற்கு விஸ்தாரமாக வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார் ஆனால் அது வெளியிடப்படவில்லை

ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஏழாவது நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை வெளியிட ஆரம்பித்த அகில தம காசன ஸ்ரீதேசிக தாசன ஸபையாரால இதுவரையில மூன்று ஸமபுடங்கள வெளியிடபபட்டிருககின்றன சில எதிாபாராத ஸமபவங்களினுல மேலே அசசிட முடியாமல நின்று போயவிட்டது என்ன செயவது என்று மனச் சோாவு அடைந்திருககும ஸமயததில நமமாண்டவன் என்று ஸுப்ர ஸித்தமாக எழுந்தளியிருந்த, தேரழுந்தூா ஸ்ரீமதாண்டவன ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நூற்றுவது வருஷ பூாத்தி உதஸவ ஞாபகாாத்தமாக இந்த கரநததை அசசிடும என்று பரக கிருதம ஸ்ரீமத ஆண்டவன ஸ்ரீமத வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன அடியேனை நியமித்தாா. ஸ்ரீமதிதயாதி தேரழுந்தூா ஆண்டவன நூற்றுவது வருஷ பூாத்தி உதஸவ கமிட்டியாரால சென்னை T V S. நிறுவனததாா செயத திரவய ஸஹாயததிலிருந்து இந்த கரநதம அசசிட்டு வெளியிடபபடுகிறது இந்த பேருதவி செயததற்கு அடியேனும மறறும ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹததாரும ஸ்ரீமதாண்டவனுககு மிகவும கடமைபபட்டிருககிறோம்.

இதற்கு வேண்டிய ஜஞானம, சகதயாதிகள இல்லை என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தே கீழககூறிய ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூா ஸ்வாமியின திருவடியின ஸமபந்த பலததினுல் பெற்ற தைரியததினுல இதை ஒருவாறு அசசிட்டு வெளியிட முன வந்தோம

இககிரந்தம அசசிடபபடுவதில பலகஷ்டங்கள உண்டாயிற்று பாட பேதங்களை ஆராயவதற்கு வேறுகிரந்தமே இல்லை சில இடங்களில சிலவாககியங்களுககு அாத்தம முற்றிலும அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை ஆனுலும இக்கிரந்தம வெளியிடபபடவேண்டும என்கிற அவாவினுல உந்தபபட்டு இதன பிரசுரததில் இறங்கினேம.

இதில சில லௌகிக அசந்தாபபங்களினுல சோதனததில சில அசசுபபிழைகள நேரிட்டுவிட்டன அவற்றைப பொறுததுககொண்டு இதை இன்னும நன்ருக பரிஷ்கரிதது வெளியிடுவதற்குச சில தேசிக பகதாகளை உண்டாககுமபடி பகவான ஸங்கலபிபபான என்கிற நமபிககையினுல இது வெளியிடபபடுகிறது இதில 13-ஆம அதிகாரததிற்குமேல பிரமாண ஸலோகங்களுககு பொழிபபுரை எழுதிககொடுதது உதவிபுரிந்தருளியதறகாகவும சோதிததுக கொடுதது உதவியதறகாகவும, மறறும சிலஅமசங்களைக கூறியதறகாகவும, மீமாமஸாாணவ மீமாமஸாகேஸரி பூாவோததர தந்தரபரதீப பண்டித ராஜ ஸ்ரீ உப. வே. D T தாதாசாாயாா ஸவாமிககு அடியேனுடைய மனமாாந்த கருதஜஞதையை தெரிவிததுக கொள்ளுகிறேன்

படிககக ஆஸசபபடுமவாகளுககு உபயோகமாய இருககுமபடி இதில் உளள 24 அதிகாரஙகளில ஒவவொரு அதிகாரததிலும பிரதிபாதிக கபபடடிருககும அாததஙகள ஸஙகரஹமாக எடுததுக காடடபபடடிருககினறன இவறறை அறிநது கொளள வேணடியது அவசியமாகை யினால இவை மறுபடியும அநதநத அதிகாரஙகளில, அசசிடபபடடிருககிறது

ஸவாமிதிருககைகளாலே திருவரஙகததது எமபெருமான நியமனததின பேரில சிலபிராஜனே ஐயிபபது எனகிற வியாஜததையிடடு ஸ்ரீகோசஞான முததிரையுடன ஏறியருளப பணணபபடட ஸவாமி தேசிகனுடைய திவயமஙகள விகரஹம பரதிஷடிதமாய சேவை சாதிததருளும இடமாயிருபபதும, வேறெரு இடததிலும காணபபடாத எமபெருமானுககுப போலதுவஜாரோஹண-தீாததவாரியுடன கூடிய பிரமமோத ஸவமுமமறற உதஸவாதிகளும நடை பெறறு வருகிறதுமான திருவயிநதிரபுரததில ஸவாமிதமமுடைய ஜீவியததைசயில பல ஆணடுகள எழுநதருளியிருநத இடமான திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீதேசிகன திருமுனபே இதை வெளியிடுபடியான பாககியம கிடடினது அடியேனுககு ஒருமஹததான பெருபபேறு ஆகும

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூகதிகளில இனனும சில பாகஙகள அசசிட வேணடிஇருபபதினால அவறறைவெளியிடுவதறகு வேணடிய பொருளுதவியை செயதருளுமபடி ஸ்ரீமதாணடவனேயும மறறுமுளள ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பரமுகாகளேயும தரவய ஸஹாயம செயயுமபடி பராாததிககிறேன இபபடி செயதால ஆரமபிககபபடட பரயதனம ஸபலமாய விடும் இபபடி நடககுமபடி அனுகரஹிககுமாறு அததூபபுலமாபுருடனே இரு கையும கூபபி பராாததிததுக கொளளும.

பரீதாபி ஹூ வைகாசி சிரவணம்
2—6—1972

கோமடம் S. S. ஐயங்காா்

அப்படியே 16வது அதிகாரத்திலிருந்து இருபதாவது அதிகாரம் வரையில் மாத்ருகா சோதனாதிகள் செய்து அச்சிட்டு உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உ.வே. வங்கீபுரம் நவநீதம் வித்துவான் சிரோமணி ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியாருக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்

சுமார் நான்கைந்து மாதங்களாக அடியேனுடைய நேத்திரத் திற்கு ஏற்பட்ட உபத்திரவத்தினால் சோதிக்கிற கைங்கர்யத்தில் பூர்ண மானகவனம் செலுத்த முடியவில்லை அக்காலத்தில், கூட இருந்து படித்து உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உ.வே. சிரோமணி வித்துவான் கொளத்தூர் திருமலை சங்கபுரம் கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமிக்கும், சிரோமணி கரளப்பாக்கம் ராமானுஜாசாரியார் ஸ்வாமிக்கும், மாத்ருகை சில பாகங்களைப் படித்து சோதித்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ உ.வே. வல்லீபுரம் ரங்கசாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும், இதை அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் எழுதப்பட்ட மாத்ருகையை அச்சிடப்பட்டிருந்த கிரந்த புஸ்தகத்துடன் ஒத்துப் பார்த்துக்கொடுத்த ஸரஸ கலா நிலயம் ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீனிவாஸ ராகவாசாரிய ஸ்வாமிக்கும் கரந்தலிபியில் இருந்து அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் மாத்ருகை எழுதிக் கொடுத்து உதவி புரிந்த சென்னை மாம்பலம் ஸ்ரீ உ.வே. A S கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்

இப்பதிப்பால் உண்டாகிய விசேஷப்ரயோஜனம்

இப்புத்தகம் கிடைக்கும்படி செய்ததும் அச்சிடும் வகையில் நல்ல காகிதத்தில் நல்ல எழுத்தில் சாத்தியமானவரையில் அச்சுப்பிழைகள் இல்லாமல் அச்சிட்டிருப்பதும், இக்கிரந்தத்தைக் கண்டு பயந்து ஓடாமல் எல்லோரும் அதிக சுலபமாய் இல்லாவிடினும் அதிக கஷ்டமில்லாமல் இதை படிக்கும்படி விஷயங்களைப் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதும் பிரமாணங்களுக்கு ஆகரமும் மொழிப்புரையும் அதிகாரப் பாட்டுக்களுக்கும் ஸ்வாமியினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சுலோகங்களுக்கும் பதவுரையும் கூடியிருப்பதாகும். இவை கீழ்ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ உ.வே. சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் வ்யாக்யானத்தைத் தழுவியும் பரமதபங்கப்பாட்டுக்களுக்கு ஸ்ரீ வகுளாபரணம் ஸ்வாமி எழுதிய ப்ராசீனவ்யாக்யானத்தையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவையாகும் இதில் முதல்நான்கு அதிகாரங்களில் நமக்கு அவசியம் வேண்டிய அர்த்தங்களெல்லாம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படியே இறுதியில் சில பாட்டுக்களுக்கு விசேஷார்த்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு மட்டும் கொஞ்சம் விரிவான அர்த்தம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இக்கிரந்தத்தை

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்யன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினெட்டாவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

சில விசேஷக் குறிப்புக்கள்

[ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷண்யம்—இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி அருளிச்செய்யப்பட்ட காலம்—அருளிச் செய்யப்பட்ட தலம்—க்ரந்த விஷய ஸங்க்ரஹம்—இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்—ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில அர்த்த விசேஷங்கள்—உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களும் ஸ்ரீஸூக்திகளும்—ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள்—இதிஹாஸ புராணாதிகள்—நாம நிர்த்தேசம் செய்யப்பட்டிருக்கும் வ்யக்திகள்].

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷண்யம்.

அன்று இவ்வுலகினை ஆக்கி, அரும்பொருள் நூல் விரித்து, நின்று தன் நீள் புகழ் வேங்கடமாமலை மேவி நின்றருளும் எம்பெருமான் தானே பின்னும் வென்றிபுகழ்த் திருவேங்கட நாதன் என்னும் குருவாய் நின்று நிகழ்ந்து மண் மேல் நின்ற நோய்கள் தவிர்ப்பதற்காக, அதாவது தாரணியில் வாழ்வார்கள் வானேறப் போமளவும் வாழ்வைப் பெறுவதற்காக, பார் ஒன்றச் சொன்ன பழமொழிகள் 116 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஸ்தோத்திரங்கள், ரஹஸ்யங்கள் ப்ரபந்தங்கள், ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதப்ரகரண க்ரந்தங்கள், உபய வேதாந்த க்ரந்தங்கள். காவ்ய நாடகாதிகள், அநுஷ்டான க்ரந்தங்கள், இதரக்ரந்தங்கள் என எட்டு வகுப்புகளாகப் பிரிப்பார்கள் பெரியோர்.

இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி அருளிச் செய்யப்பட்ட காலம்

அவற்றில் இது ரஹஸ்ய க்ரந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் நிர்மாண கால க்ரமத்திலிது 58-வதாகவும், திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் அருளிச்செய்தவற்றில் 11-வதாகவும், ரஹஸ்யங்கள் வகுப்பில் 14-வதாகவும் இருக்கும். ரஹஸ்யங்கள் அம்ருதரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், அம்ருதாஸ்வாதினீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், தனி ரஹஸ்யங்கள் என்றும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதில் தனி ரஹஸ்ய வகுப்பிலிது இரண்டாவதாயிருக்கும்.

வைபவப்ரகாசிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் இது திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன் அருள் பெற்ற பிறகு, அடியவர்க்கு மெய்யனுடைய

'முந்தை மறை மொய்ய வழி மொழி நீ என்று
முகுந்தன் அருள் தந்த பயன் பெற்றேன் யானே'

என்னப்பட்ட நியமனம் பெற்று, அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலியவற்றுடன் இதுவும் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில்

பதினோராவது அதிகாரத்தில்

'வேதாந்த ஸூத்ரங்கள் ஆமூல சூடம் இவர்களுக்கு விருத்தங்கள் என்னும் இடமும் சத தூஷணீ ப்ரபந்திகளிலே சொன்னோம்'

என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது ஸ்ரீசத தூஷணிக்குப் பிற்பட்டே அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும், முதல் ஆவ்ருத்தி அஹீந்த்ரத்துக்கு எழுந்தருளினபொழுது தம் ஆசார்யரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்த்ரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்து. அவரை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்க, அவர் உபதேசித்த ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தையும் அங்கேயே ஆவ்ருத்தி செய்து, பன்னுகலை நால வேதப் பொருளை எல்லாம் அருளிய பரமனுடைய லாலாம்ருத பானத்தினால் ஸகல வித்யாமூர்த்திகளும் இவருக்கு முன் தோன்ற, அவற்றில் வேதாந்த வித்யையை மட்டும் தம்முடன் இருக்கும்படிக்கும், மற்ற வித்யைகளைத் தாம் நினைக்கும்போது தோன்றும்படிக்கும் ப்ரார்த்தித்துவிட்டு, அங்கு கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்து, திருத்தண்காவிற்குச் செல்ல உத்தேசித்தபொழுது, அடியவர்க்குமெய்யன் ஸ்வப்னத்தில் தோன்றித் தம் விஷயமாய ஸ்துதி முதலியவைகளைச் செய்யும்படி நியமிக்க, அந்த நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட, அடியவர்க்கு மெய்யன் விஷயமான ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய சில க்ரந்தங்களை

அருளிச செயதாா. பிறகு திருததணகா சென்று அங்கு சில காலம வாஸமபணணி, ஸதோததிராதிகளை அருளிச்செயது, ஸமபரதாய பர வசனம செயது, உததர திவய தேச யாததிரைபணணி, மீணடும திருமபி வநது, அங்கு தேவாதிராஜனுடைய அருளினுல ஒரு குமாரா அவதரிகக, அவருககு வரதாசாரியா எனத திருநாமம சாறறி, அங்கு எழுநதருளியிருநதாா. அபபொழுது திருவரஙகததில பரதிவாதிகளால ஏறபடட கஷடததை நிவருததி செயவதறகாக அஙகு எழுநதருளுமபடி நியமனம பெறறு, அங்கு சென்று, எம்பெருமானைத தொழுது, சில ஸதோததிரஙகளை அருளிச செய்து, பரதி வாதிகளை நிரஸனம செயது, எமபெருமானுலும பிராட்டியினுலும முறையே வேதாநதாசாரியா என்றும, ஸாவதநதர ஸவதநதரா என றும அநிதர ஸாதாரணமான பிருதுகளைபபெறறு,அஙகிருநது இரண டாவது ஆவருததிஎழுநதருளினுா அயிநதைககு. அபபொழுதுதான இது அருளிச செயயபபட்டதாகும இதே ந்யாயததினுலதான கருட தணடகம கருட பஞசாசத, ஸ்ரீ ஹயகரீவ ஸதோததிரம, அசயுத சத கம, ரகுவீரகதயம முதலியவைகளும இநத இரணடாவது ஆவருத தியில அருளிச செயயபபடடவைகளாகும. இதில நாலாவது அதி காரததில தமமை 'கவிகதகஹரே' என்று நிரூபிததுககொணடிருப பதினுல அநதபபிருது பெறற பிறகே இது அருளிச செயயப படடிருகக வேணடும.

இது ஸ்ரீ நயாயபரிசுததிககுபபிறபடடது எனபது அதில ஸவாமி சில ஸூததிரஙகளைச செயது காட்டி, இவை ஸூததிரங்களாகாதா எனனஎன்று அருளிசசெயதிருபபதைஇதில பதினுரும அதிகாரததில

'கோதம நூலகளைக குறறமிலாவகை கூடடலுமாம
கோது கழிததொரு கூறறில குணஙகளைக் கொளளவுமாம
யாது மிகழநது ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்
வேதியா நனனயவிததரமெனபது மெயயுளதே'

என்றும,

'ஆன பினபு நயாயசாஸதரஙகளில குசகாசாவலம்பேந கமனீ யைக்ய' தல, விருததாமசபரித்யாகமாதல, அநுகூல கரநதாநதரகரண மாதலடணணி சதுாதச விதயாஸததான ஸமபததி கொளளவும'

என்றும ஸூசிபபிததிருககிறபடியினுல இது அதறகுப பிறபடடதே யாகும

இபபடியே ஸமுதாய தோஷ நிருபணுதிகாரததிலும

'அவவதிகரணததில சபதாாத்தமும தாதபாயாாததமும சேச்வ மீமாமஸையிலே விசதமாகச் சொனனேம'

என்று அருளிச செயதிருபபதினுல இது அதறகுப் பிறபட்டது என்பது ஸித்திககிறது,

அருளிசசெய்யப்பட்ட தலம

இந்த கரநததின ஆரம்பததில ஸவாமி தாமே

'அஹீநத்ரநகரே'

என றும, இநத கரநததின இறுதியில

'பொன அயிநதை நகரில முனனுள புணராத
பரமதபபோா பூரிததோமே'

என றும அநுஸநதிததிருககிறபடியினுல இது திருவஹீநதிர புரததில அருளிச் செயயபபடடது எனபது ஸிததிககிறது இபபடியிருகக இறுதியில,

'வடகோஙகில வாளியாறறில வணணிகை நனனடஙகணடு' எனகிற இடததில கொஙகு எனபதை கொஙகு தேசம என றும,வானி யாறறில எனறதை பவானியாறு என றும, இநத கரநதம அயிநதையில ஆரமபிககபபடடாலும ஸதயமஙகலததில முடிககப பட்டது என று சிலா சொலல முன வநதிருககிறுாகள. 'வடககு' எனபது குறுகி வடகு என று நிறகிறது. 'வடகோஙகிலவானியாறறில' எனபதறகு பராசீன வயாகயானததில, வடககுத திககில பரவஹிக கிறகருட நதியில என று கூறபபட்டிருககும ஆததம இததால அபல பிக்கபபடடதாகும. இபபடி ஒரு கரநததை இரணடு இடஙகளில ஸாதித்தாா என று வேருோ இடம ஏறபடவிலலே சென்னே யூநிவாஸிடி யாரால பரசுரம செயயபபடட தமிழஅகராதியில வானி-பவானி என பதறகுஒரு உதாஹரணம கொடுதது, இபபாடடையும மேல கோளாக எடுததுககாடடி இருககிறுாகள இஙகுமேல 'பொனனயிநதையில' என று ஸபஷடமாகக கூறபபடடிருபபதினுல பவானி ஆறு எனன முடியாது இநத க்ஷேததிரததில பரவஹிககும கருட நதி அநத திவய தேசததிறகுககொஞசம தூரம வரையில கிழககு முகமாய ஓடி வநது, இஙகு திருமபிவடககு முகமாய பரவஹிதது திவய தேசததின எலலே தாணடினதும மறுபடியும கிழககு முகமாய பரவஹிககிறது. உததரவாஹிநி நதிகளுககு ஒரு மஹிமை உணடாகையினுல அநத விசேஷததைஇபபடிககூறியபடி யாயிருககும 'வடககுப பககம ஓஙகி பரவஹிககும ஆறறில' எனறே ஆததம கூற வேணடும அல லது வான எனருல ஆகாசம. அதில ஸஞசரிபபவாகள வானி என று கூறபபடுபவாகள, அவாகளிலபரதானராணவா கருடன, ஆகையினுல வானிஎனறதுகருட நதியையே கூறுமேயனறி பவானி ஆறறுககு இஙகுபரஸதாவமே இலலே அனறிககே வடககுப பககமாய பரவஹிக கிற அதாவது வாஹினி எனபது வானி என று சுருககிக கூறபபடடது என றும கூறலாம. ஆக இது அருளிச செயயபபடட இடம, அயிநதையேயாகும

கரநத விஷய ஸஙகரஹம

இது 24 அதிகாரஙகள கொணடது

முதல நாலு அதிகாரஙகளில நம ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸிததாநதபபடித தததவநிருபணமும, ஒரு அதிகாரததிலமேலே தாம் நிராகரிககபபோகிற மதஙகளில உளள ஸமுதாய தோஷஙகளின நிருபணமும, 15 அதிகாரஙகளில முறையே லோகாயதிக, மாதயமிக, யோகாசார, ஸௌததிராநதிக, வைபாஷிக, பரசசனன பௌதத, ஜைந, பாஸகரீய, யாதவபரகாசீய, வையாகரண, வைசேஷிக நையாயிக, கௌமாரில, பரபாகர, காபில, ஹைரணயகாபப பாசுபத ருபமான பரிதருசயமான பாஹய மதஙகளின யுகதிகளை முதலில அவாகள சொலலுமபடி பூாவபக்ஷததை நிருபிதது, மேலே அவை நிராகரணம செயயபபடடிருககிறன, பகவத சாஸதிரமாகிய பாஞச ராததிர விஷயமாகச சொலலபபடுமசஙகைகளை முதலில நிருபிதது, மேல அதறகுப பரிஹாரம கூறபபட்டிருககிறது, மேலே இரணடு அதிகாரஙகளில பரமதஙகளில கூறபபட்டிருககும உபாயம, பலன இவறறின தூஷணமும, கடைசி அதிகாரததில நிகமனமும செய்யப படடிருககிறது

இதில நானகாவது அதிகாரமாகிய பரதததவாதிகாரததின இறுதியில ஒரு பிரிவு எனறு குறிபபிடுவதறகாக ஒரு சுலோகம அருளிச செயயபபடடிருககிறது இபபடியே இருபததிநாலாவது அதிகாரத தினஇறுதியிலும கரநதததின பெருமையைக காடடும சில சலோகஙகள அருளிசசெயயபபட்டிருசகினறன இதறகு முனபுளள அதிகார ஸஙகரஹப பாடடுககுப பினபு மூனறு பாடடுகளும, ஆரமபததில போலே இறுதியிலும ஸ்ரீஸ்வதாசநாழவாா விஷயமாக ஒரு பாடடும் அருளிச் செயயபபடடிருககிறது

இபபதிபபின சில விசேஷ அமசஙகள்

இது தமிழிலும தெலுஙகிலும சில பதிபபுககளாக வெளியிடபபட்டிருககிறது ஆனால அவைகள நனறுகப பதிபபிககபபடவிலலை. படிபபவாகள மிகவும கஷடபபடடே படிகக வேணடும படிபபவாகளின ஸௌகாயததிறகாக இதில விஷயஙகளைபபாரபாராககளாகப பிரிதது அதில பரதிபாதிககபபடடிருககும அமசம தலைபபில எடுததுக காடடபபட்டிருககிறது,

பரமாண சலோகஙகளுககு அகராதி சோககபபட்டிருககிறது

''அத ரபரதரசாபி நிதயம யதீய சரணௌ சரணம மதீயம'
என்று உபய விபூதியிலும (ஆழவாருடைய) ஆசாரயனுடைய திரு வடியே நமககு உததேசயம என்றுபெரியமுதலியாா உதகோஷிததாா.

அததையே ஸவாமியும ஸ்ரீநயாஸவிமசதியில

'தேவவ ஸயாதுபாஸய '

என்று ஸஙகரஹிததருளினா

அந்த ஆசாரய சபததிறகு ஸவாமியின அவதாரததிறகு முனபு பரதான பரதிபாதயராய இருநதவா நமமாழவாா ஆகையினால அவரைக 'குலபதி' என்றுவயவஹரிததுக கொணடாடினா ஸ்ரீ ஸமபரதாய பரிசுததியில

'இநதக கலியுக ஆரமபததிலே பரஹமநநதயாதிகளுககுப பினபு நமமாழவாா பரவாததகரானா' என்றும, ஸ்ரீ ஸதோததிர பாஷயததில

'ஸாவோப நிஷத ஸாரோபதேஷ்டாரம'

என்றும அருளிசசெயயபபடடிருபபதே இஙகு

'குருகையில வநது கொழுபபடககிய
குலபதி தநத குறிபபில வைததனா' என்றும்

' குலம தீகழும குருககள அடி சூடி மனனும
குறறேவல அடியவா தம குழாங்கள கூடி''

என்றும அருளிச செயயபபடடிருககிறது, இததையே ஸ்ரீமத ரஹஸய தரயஸாரததில

'நாறுதுழாய முடிநாதனை நணணி அடிமையில நம
கூறுகவாநத குருககள குழாஙகள குரைகழற கீழ
மாறுதலினறி மகிழ்நதெழும போகதது மனனுவமே'

என்று ஸாதிததருளினா

(2) ஸாவேசவரன பெருமை வாசாமகோசரம,

ஸாவேசவரன பககலிலே ஸாவாாதத கரஹணம பண்ணியவா எனகிற ஏறறம பெறற கலியனும

' நான மறைகள தேடிக காணமாடடாச் செலவன' என்று அரு ளிச செயதாா இததை இதில

இருபததிநாலாவது நிகமநாதிகாரததில 53ம பாட்டில

'ஐவாககனறோ துதுவனுய ஒரு கோடி மறைகள எலலாம தொ டாநதோடத் தனியோடி'

இதில உதாஹரிககபபட்டிருககும பரமாண சுலோகஙகளுககு ஸாதயமானவரையில ஆகரம குறிபபிடபபட்டிருககிறது அநத சுலோகஙகளுககு பொழிபபுரையும எழுதபபட்டிருககிறது,

திருவயிநதிபுரம் சேட்லூா விதவான பகவத விஷயம பணடித பூஷணம தேசிக தாசந விஜயதவஜ மஹா மஹோபாதயாய ஸ்ரீ உபவே நரஸிமஹாசாரயா ஸவாமியினால வயாகயானததுடன ஒரு பாகம கரநதாக்ஷரததில வெளியிடபபட்டிருககிறது மேல பாகத திறகு வயாக்யானம மாதருகையாக இருககிறது பெருமாள கோயில ஸ்ரீ உப வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரயா விஸதாரமாக ஒரு வயாகயானம ஸாதிததிருககிறாா. அது அசசிடபபடவிலலை, அநத மாதருகை சென்னை அடவகேட் ஸ்ரீ உப டி ராமஸவாமி ஐயஙகாரிடம இருநது பெறறு அததுடன மாதருகாசோதனைகள செயயபபட்டு இது அசசிடபபடுகிறது அதிகாரம தோறும இருககும ஆதயநதபபாடடுகளுககும, ஸவாமி அருளிச செயதிருககும சுலோகஙகளுககும அாததம அசசிடபபட்டிருக்கிறது.

இதில பரதததவாதி நிருபணஙகள ஸஙகரஹமாய இருநதபோதிலும அாததம காமபீரய முளளதாயிருககும. ஸவாமி தமமுடைய அவதாரததிறகுப பரம பரயோஜனமாகக கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரம இதறகு விவரணமேயாயிருககும

ஒவவொரு அதிகாரததிலும பூாவபக்ஷி சொலலும பரகாரஙகளை எடுததுககாட்டி, அவறறையே மேல எடுததுச சுட்டிககாட்டி, இது உசிதமலல எனறு பரகக நிருபிககபபட்டிருககிறது, இது ஸஙகரஹமாயிருபபதினாலுமபரமதஸதாகள சொலலுமக்ஷிகள அனுவதிககபபடுகிறபடியினாலும இதின அாதத விசேஷஙகளை அறிவது கொஞசம சரமமாயிருககும ஆகையினாலதான மேலே இதில பரதிபாதிககபபட்டிருககும அாதத விசேஷஙகள ஸஙகரஹமாக எடுததுக காட்டபபடுகினறன,

சில விசேஷாாததஙகள

(1) ஆசாரயன உபய விபூதியிலும உததேஶ்யன்

சுருதிகளில பகவானைப போலவே ஆசாரயனை உபாஸிகக வேணடும எனபபட்ட அாதத விசேஷததை

என்று எம்பெருமானுடைய பெருமையை வாணிக்க வேதங்களாலும் முடியாது, அவைகள அவனுக்குப பின்னுலெ தேடிக கொண்டிருக்கும் என்னும் ஆததததை நிருபிததருளினா,

‘ நிகமாநதைரத நாபி மருகயமாணம’

எனகிற ஸ்ரீ கோபால விமசதி சலோகம் இங்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

ஸாவேசுவரனுடைய கடாக்ஷததினுலேயே அவனை அனுபவிககப பெறற ஆழவாரும்

‘உயாவற உயா நலம’ என்றா அதாவது தனனுடைய பலததினுல பகவானுடைய திருககலயாண குணஙகளை வாணிககிறேன என்று கமபீரமாய பரதிஜஞை செயதுவிட்டு ஒரு குணததையே வாணிகக முடியாமல திருமபினுன வேதபுருஷன. ஆழவாரோ உமமுடைய குண ஙகள வாணிகக முடியாதவை என்று தததவாாததததைக கூறினா.

(3) திருவாழியாழவாருடைய இரண்டு ரூபஙகள

ஸுதாசநாழவாா எட்டு ஆயுதஙகளைத தாஙகி ஸேவை ஸாதிக்கும பரகாரம முதல பாட்டிலும, பதினறு ஆயுதங்களைத்தாஙகி ஸேவை ஸாதிககும பரகாரம இறுதி அதிகாரததிலும அருளிச செய யபபட்டிருககிறது

(4) ஜீவன பகவானைவிட வேறுபட்டவன

முகதன ஈசவரனுடன் ஒன்றுகிறுன என்றது மற்றவாகள சொல்லு கிறபடி ஐககியமாகி விடுகிறுன எனறதலல, நதிகள ஸமுததிரததில கலககிறுபபோலே இருககும அதாவது,

‘பூாவ ஜலததுககும பரவிஷ்ட ஜலததுககும, ஸவரூபைககயமிலலை’ ஸமசலேஷவிசலேஷமே உளளது என்னுமிடம நீரக்ஷீராதி ஸமயோகத திலே கண்டு கொளவது இது பரிமாணுதிகயததாலும அறியலாம ‘இருமபுண்ட நீரது போல’ என்ற தருஷ்டாநததாலும ஐகயம சஙகிகக வொண்ணுது இருமபில சுவரின நீா அதறகு ஆபயாயமாயக கொண்டு ஸூக்ஷ்மமாயககிடககுமளவே உளளது என்று நிருபிககப பட்டிருககிறது. அதாவது ஜீவாதமா எனபது ஈசுவரனைவிட வேறு பட்ட தததவம என்றபடி,

இபபடியே இதில பல விசேஷாாததஙகள நிரூபிககபபடடிருக கினறன அவறறைத தனியாக நிரூபிபபதைவிட ஒவவோா அதிகார விஷயமான ஸஙகரஹததை நிரூபிததுவிடடு, அதன கீழ இநத அமசஙகளை நிரூபிபபது உசிதமெனறு சிலா அபிபராயபபடுகிறபடியினால அதை அனுசரிதது மேலே குறிபபிடபபடுகிறது

முதலாவது பரஸதாவனாதிகாரம

இதில இஷட தேவதா நமஸகாரமும (இது அருளிசசெயயப்பபடட ஸதலமான திருவயிநதிர புரததில ஆாசசா ரூபததில ஸேவை ஸாதிததருளுமஎமபெருமான விஷயமான மஙகள ச்லோகமும),ஸவபக்ஷஸதாபனமும பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும சாஸதரீயம எனபதும. நலல ஜ்ஞானம ஆசாாயனுடைய உபதேசததால ஸமபாதிககபபடவேணடும, அதுவும ஸத ஸமபரதாய மூலமாய இருககவேணடும எனறும அருளிசசெயயபபடடிருககிறது ஒரு பாடடில எட்டு ஆயுதஙகளைத தரிததுக கொணடிருககும சககரததாழவான விஷயமான மஙகளமும ஒரு பாடடில ஆசாாயாகள இவவாாததஙகளை உபதேசித்தாாகள எனறும அவாகளில நமமாழவாா செயதருளிய உபகார விசேஷமும நிரூபிககபபடடிருக கினறன

இதில அதிகாரம தோறும அதன ஸஙகரஹமாக முதலில ஒரு பாடடும இறுதியில ஒரு பாடடும அருளிச செயயபபடடிருககிறது.

இதில-பரபக்ஷ நிரஸனம செயயபபடுவது உசிதமா? ஏன பரமதஙகளை நாம கணடனம செயயவேணடும? எனறு சிலருககு ஸநதேஹம உணடாககககூடும நமமுடைய மதத்தை ஸதாபிதது அதன கொளகைகளை எலலோரும பினபறற வேணடும எனபதறகாக அவாகள (பரமதஸதாகள) சொலலுமது வேதம பரமாணம அனறு என றிவை முதலிய தோஷஙகளுடன கூடியபடியினால அவறறால கலஙகாமல இருபபதறகாக அவறறை நிரஸிககவேணடியது அவசியமாயிறறு.

இது ஸவாமிதேசிகன தாமாகப புதிதாக இதைசசெயயவிலலை. அநாதியான வேதம தொடடு இபபடிபபடட நிரஸனம செயயபபடடு வருகிறது முதலில வேதததில விரோசனனுககு உபதேசம செயயபபடடதை "இது அஸுராகளின உபநிஷதது" எனறு கூறபபடடிருககிறது

தாமிரபாணீ நதிககரையில அவதரிதத ஸ்ரீ சடகோபன பரதய க்ஷீகரிதது வெளியிடடருளிய ஸ்ரீதரமிடோபநிஷததில இநத நிரஸனம செயயபபடடிருககிறது அதில முதல பாடடிலேயே

“ உயாவற உயாநலம உடையவன யவன அவன
மயாவற மதிநலம அருளினன யவன அவன
அயாவறு அமராகள அதிபதி யவன அவன
துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என மனனே ”

என்று அனுஸநதிததிருபபதினால பரஹமம குணஙகள ஒனறுமிலலாதது ரூபமிலலாதது, பரஹமததை தவிர வேறு ஒனறுமிலலை, இதயாதியாகசசொலலும மதஸதாகளை பகவான எலலையிலலாதவாறு இனனும உயாநது கொண்டேயிருககும அநநத கலயாணகுணஙகளை உடையவனெனறும, அவன ஸமஸார கநதம ஒருநாளும இலலாத நிதயஸூரிகளுககு யஜமானன எனறும இனறும ஸமஸாரததில இருககும ஜனஙகளுககு ஜஞானம முதலியவைகளைக கொடுதது அருள செயகிருனெனறும அவன திருவடிகளை ஆசரயிதது நாம உஜஜீவிகக வேணடும எனறும அருளிச செயதாா இஙகு ‘திருவடி’ எனறு சொனனபடியினால பகவான திவய மஙகள விகரஹ விசிஷடனுய இருககிருன எனறு கூறபபடடதாயிறறு

இபபடியே மேலே பல பாடடுககளில பரதிவாதிகளை நிரஸிததிருககிருா எனபது எமபெருமானருடைய காலக்ஷேப ஸஙகரஹமான தாயும அவருடைய ஜஞான புதரிரரான திருககுருகைபபிரான பிளளானால எழுதபபடடு எமபெருமானரால அஙகீகரிககபபடடதாயும இருககும திருவாறுயிரபபடியில நனகு விளககபபடடிருககிறது

வேதஙகளை வகுதது அதன ப்ராததததை ஸூததிரஙகளாக நிரூபிதத வயாஸரும இரணடாவது (அபாதயதவம) எனகிற அதயாயததில வேதததுககு புறமபான பரமதஙகளைக கணடிததிருககிருா. இநத அமசம இக கரநதததில பல அதிகாரஙகளில இம மதம வயாஸரினால இநத ஸூததிரததில கணடிககபபடடிருககிறது எனறு எலலோரும அறிந்துகொளளுமாறு எடுதது காடடபபடடிருககிறது

இநத விசிஷடாதவைத ஸிததாநதததிறகு இநதக கலியுகாரமபத்தில பரவாததகரான நமமாழவாரால யோக தசையில தோனறி எலலா உபநிஷததுககளின ஸாராமசததையும எடுததுரைககபபெறற

ஸ்ரீமந நாதமுனிகள தமமுடைய நயாயததவ கரநதததில இந நிரஸ னததைச செயதிருககிறா அதனுடைய மஙகள சலோகததில

"யோ வேததி யுகபத ஸாவம பரதயக்ஷேன ஸதா ஸவத"

என்று அருளிச செயதரா பரஹமம ஜஞானததை உடையது அது எல்லா வஸதுககளையும ஒரே காலததில தானே எபபொழுதும கண கூடாசக காணகிறது என்று சொனனபடியினால பரஹமம ஒன்றுமே தததவம என்றோ பரஹமமே கிடையாது என்றோ சொலலும இநத மதங களை நிரஸிததருளினாராயிறறு

பெரிய முதலியாரும (ஸ்ரீ ஆளவநதாரும) திவயபரபநதானு ஸநதான பரீவாஹமாய வெளிவநத தமது ஸதோததிரததில சநதமிகு தமிழ மறையில செயயபபடடிருககும பரமத கணடனததை ஆங காஙகே சலோகஙகளில எடுததுக காடடியும ஸிததிதரயததில அவறறை நிரஸிததும செயதிருககிறா ஸதோததிரததில

"நாராயண! தவயி ந மருஷயதி வைதிக க"

என்று அருளிச செயதிருபபதனால வேதததை அங்கீகரிதத ஒருவரும நாராயணனுடைய பரதவததை ஆக்ஷேபிபபதிலலை என்ற தனல் அதை அஙகீகரிககாதவாகள நிரஸிககபபடடாாகள என்ற தாயிறறு எமபெருமானா பரஹம ஸூததிர வயாகயானமாகத தாம அருளிசசெயத ஸ்ரீபாஷயததில ஸூததிரகாரரைப பினபறறிப பரமதங களை நிரஸிததிருககிறா, இது இரணடாவது அதயாயததில விஸதார மாகச செயயபபடடிருககிறது ஆகையால இவறறை ஆதாரமாகக கொணடு ஸவாமி தேசிகன ஸ்ரீ பரமத பஙகததில இறஙகினாராயிறறு. அபபடி இறஙகினபொழுது பரதிவாதிகளின கொளகைகளை முதலில நிரூபிதது பரமாண உபபததிகளுடன அவறறை விஸதாரமாக நிரா கரிததிருபபதும அறியததககது ஸ்ரீஸஙகலப ஸூாயோதயததில் குருவாக நிரூபிககபபடடிருககும எமபெருமானாருடைய நியமனததை அஙகு சிஷயராக நிரூபிககபபடடிருககும தாம பெறறு பரமதஙகளை நிரஸிககிறோம என்று அனுஸநதிததிருககிறா. அஙகு பரதிவாதிகள் எலலோரும ஒன்று சோநது விவாதிககபபுகுநதால, என்ன விஷயம் சொலலபபடடது எனபதை ஒருவருமஅறிய முடியாதாகையினால ஒவவொருவரும தனிததனியே வநது தஙகள மதததை நிரூபிகக வேணடும என்றும அதறகு சிஷயன பதிலஅளிககவேணடும என்றும அதறகுமேல அவாகளால ஸமாதானம கூற முடியாமல

இருநதால அவாகள நிராகரிககப படடாாகள எனறு நிாணயிககப படவேணடும எனகிற நியமம ஏறபடுததபபடடது இநத கரமம ஸ்ரீ பரமத பஙகததில ஸவாமி தமமாலேயே வகுககபபடட தாகும ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும இரணடாவது அதயாய ஸஙகரகமான சுலோகஙகளில பரதிவாதி நிரஸனமும செயயப பட்டிருககிறது அவறறிறகெலலாம மூலம இநத ஸ்ரீ பரமத பஙகமே யாகும இதறகு நிதாசனமாக யோகபரதயுகதி அதிகரணததின ஸஙகரஹமாக ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியில

"வேதாந பூாவம விதாதா அலபத பகவத: ஸாவ
விதயாநியுகதோ
வாகீஶஶைஷ தஸமாத ததுதித விஹதௌ
கமபநம வேத மூாதன: ||
மைவம, தஸயாபி வேதா பஹுருதிமுக விபத தாசனுத
க்ஷேதரிபாவாத
பராநதயாதி ஸமபவேத இதி அகதிக விஷயே
பூாவவத் நிாவஹாம: ||"

எனறு அருளிச செயதிருபபது இதில

"தாவிப புவனஙகள தாளிணைசூடடிய தநதையுநதிப
பூவிற பிறககினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும
நாவிறபிரிவினறி நாமஙகை வாழினும, நானமறையில
பாவிததத்தனறி யுரைபபது பாறும பதாததிரளே"

எனறு அருளிச செயயபபட்டதே ஸமஸகருததததில அருளிச செயயப படடதாகும இபபடியே மேலும பல சலோகஙகளுககும மூலமாய நிறகும இப பரமத பஙகம இது தவிர ஸவாமி தேசிகன ஸ்ரீ ஸேசவர மீமாமஸை, ஸ்ரீசத தூஷணி, வாதிதரய கணடனம முதலிய கரநதங களில பரமத நிரஸனம செயதிருககிறாா ஸ்ரீ பாஷயததிலும ஸ்ரீ பரமத பஙகததிலும ஸ்ரீஸஙகலப ஸூாயோதயததிலும, ஸ்ரீ அதிகரண ஸாரா வளியிலும ஸாதிததிருககும அாத்தஙகளை விசேஷிதது நிருபிதது "ஸவாமி தேசிகனுடைய பரமத நிரஸக பரகரியை" எனகிற ஒரு தனிபபுத்தகமாக வெளியிடபபடுகிறது ஆக பரமதஸதாகளி னுடைய வாகயஙகளைக கேட்டு நாம பரமிககாமல இருபபதறகாக

பரமதத்திலுள்ள தோஷஙகளை அறிநது அவறறைப பரிதயஜிகக வேணடுமெ எனபதறகாக இது மிகவும அவசியமாகும

இரணடாவது ஜீவ தததவாதிகாரம்

சருதியில, ஜீவனை போகதா, எனறு பிரிதது நிருபிததிருப பதைப பினபறறி ஜீவாதமாவின ஸவரூபாதிகள முதலில நிரு பிககபபட்டிருககினறன ஏக ஜீவபக்ஷம, அதாவது ஒரே ஒரு ஆதமாதான உணடு எனகிற பக்ஷம நிராகரிககபபடடிருககிறது, அபபடியே நிதயஸமஸாரிகள எனறு சிலா இருககககூடுமா எனபதும விசாரிககபபடடிருககிறது இநிலும மேல இரணடு அதிகாரஙகளிலும நிரூபிககபபடடிருககும அாததஙகள எலலாம ஸ்ரீ தததவமுகதா கலாப ஸாவாாதத ஸிததியில நிரூபிககபபடட அாததஙகளின ஸஙகரஹமாயிருககும இததையே கொஞசம எளித மான ரீதியில ஸ்ரீமத ரஹஸய ரயஸாரததில அருளிசசெயதிருககிறா. அஙகு அாதத நிரூபணம மடடுமே இஙகு பரதிவாதி நிரஸனமும செயயபபட்டிருபபது விசேஷம

மூனறுவது அசிதததவாதிகாரம

இதில ஸாததவிகாதி புராண விபாகமும, ஸாதாரணமான சிலப ஸாஸதிரததில கூட ஸததவரஜஸதமோ குணததுககு அனுகுண மாக விமானஙகள கட்டபபடுகினறன எனறும, அநதக குணததிறகுத தேவதை பகவான, பரஹமா, ருததிரன எனறும கூறபபடடிருபபது உதாஹரிககபபடடிருககிறது, மாயை எனறால பொய எனறு அாதத மிலலை ஆசசாயமான சகதியையுடையது எனறே அாததம எனறு விவரிககபபடடிருககிறது நீதி சாஸதிரததில கூறபபடட ஸாம, பேத, தான, தணட, ஸநதி, விகரஹ, தவைதீகரணஙகளாகிற ஏழுவித உபாயஙகளிலும மாயை இநதிரஜாலம எனகிற பதஙகள பரயோகிககபபடடிருபபதிலை மாயை எனபதறகு பொய (இலலா ததவை) எனகிற அாததம பொருநதாது எனனபபடடிருககிறது. பஞச பூதஙகளை நிரூபிககும இடததில திருமழிசைப பிரானுடைய

‘பூநிலாய ஐநதுமாய’

எனகிற பாடடு மேறகோளாகக காடடபபடடிருககிறது. த்ரிவருத கரணம சொனன இடம பஞசீகரணததிறகும உபலக்ஷணம எனறு அருளிச செயயபபட்டிருககிறது

காலத்தை நிரூபித்தருளும பரகரணத்தில ஸ்ரீ ந்யாய தத்தவத்தில 'ஒரு வஸ்துவை ஆதாரமாகவுடைய வ்யாபாரங்களின எண்ணிக்கை காலம என்னப்படுகிறது' என்றாதத்முள்ள வாக்யத்திற்கு காலம இல்லை என்று கூறுவதில தாத்பர்யம இல்லை என்றும், அப்படியே பாஷ்யத்தில ஜைநாதிகரணத்தில (2-2-31) உபபாதிக்கப பட்டிருக்கும வாக்யங்களுக்கும காலாபலாபத்தில கருத்து இல்லை என்றும நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆத்மஸித்திமங்கள சுலோகம பரமாணமாகக காட்டப்பட்டிருக்கிறது இதின உபஸம்ஹாரப பாட்டில நம பூர்வாசார்யர்கள ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய அருளைப்பெற்ற வர்களானபடியினால அவர்களுடைய உபதேச பரமபரையினாலபெற்ற அர்த்தங்களே இங்கு தம்மால அருளிச செய்யப்பட்டவை என்று நிரூபிக்கும பரகரணத்தில

'ஓர் தேரில ஆரணம் பாடிய நம தேவகி சீர் மகனார்'

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால கீதை ஒரு உபநிஷத்தாக பரமாண பரமபரையில சேர்ந்து நிற்கும என்கிற அம்சம நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிற்று இவ்வம்சம இவர தம்மாலேயே, 'சிலைவிசயன தேரிலைய சிறு வேதத்தே' என்று அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது

நாலாவது பரதத்தவாதிகாரம

இதில முதல பாட்டில

'மாலைப்பெற வழி காட்டிய தேசிகர் வாசகமே
ஓலைப்புறத்தில எழுதுகின்றோம உள எழுதுமினே'

என்று அருளிச செய்ததையே தம்முடைய அவதாரத்திற்குப பரம பரயோஜனமாகக கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரத்தின இறுதியில

'வெள்ளைப பரிமுகர் தேசிகராய விரகால அடியோம
உள்ளத தெழுதியது ஓலையிலிட்டனம'

என்று அருளிச செய்திருக்கிறார். நிர்ஹேதுக க்ருபையை நிரூபிக்கும பரகரணத்தில ஒரு காரணமில்லாமல பகவான ஒருவனுடைய பாபங்களை மன்னிப்பதில்லை, சிசுபாலாதிகள விஷயத்திலும பூர்வ ஜன்ம க்ருத ஸுக்ருத விசேஷமிருந்தபடியினால அவன ரக்ஷிக்கப்பட்டான என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ஆழவார

'ஓர் எண தானுமினறியே' (1-10-5)

எனறு அருளிச செயதிருபபதறகும பகவான தனனுடைய நிதய நிரஙகுச ஸவாதநதாயததாலே மோக்ஷம கொடுததான எனறு கருத தனறு, அபபடிககொணடால ஸாவ முகதி பரஸஙகம வரும எனறு நாம எணணுமல இருகக பலம கிடடினதைப பாா எனறே கருதது எனறும அருளிச செயயபபடடிருககிறது

அபபடியே பஹிாவயாபதி எனபதும பாஹய பரதேசமுளள வஸதுககள விஷயம எனறு விவரிககபபடடிருககிறது

நாராயணனதான திவய மஙகள விகரஹததுடன கூடிய பரபரஹமம எனறு நிருபிககும பரசரணததில பராதிகரண பாஷயத தையும லிஙக பூயஸதவாதிகரண பாஷயததையும மேறகோளாகக கூறியிருககிறா இபபடி பரஸதாவஞுதிகாரததில கூறபபடட சாஸத ரீயமான ஸவபக்ஷ ஸதாபனததை மூனறு அதிகாரஙகளில நனருக நிருபிததருளியிருபபது அறியததககது ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததில தததவதரய சிநதஞுதிகாரததிலும, பரதேவதா பாரமாாத யாதிகாரததிலும இநத அாததஙகள நிருபிககபபடடிருககும சாரீரக சாஸதிரஙகளில நிருபிககபபடடிருககும அாததமான காரணதவம (இபபடி ஜகத ஸருஷடயாதிகளைப பணணுவது) முதலியது இஙகு நிரு பிககபபடடதாகும இதறகு மேல அபாதயதவம பரதிபாதிதமாகையி ஞல அது, மேல பரமத நிரஸனமான அதிகாரஙகளில செயயப படடிருககிறது உபாயதவம உபேயதா எனகிற மறற அாததஙகள இறுதியில இரணடு அதிகாரஙகளில நிருபிககபபடடிருககினறன

பரதததவாதிகார இறுதியில

'தரயயநத தராணமேதத'

எனருரமபிதது ஒரு சுலோகம அருளிச செயயபபடடிருககிறது இநத சுலோகததின அாததவிசேஷததை அதன பதவுரை சொலலும இடத தில நனகு எடுததுக காடடபபடடிருககிறது அதை அவசயம படிககவும

ஐநதாவது ஸமுதாயதோஷ (பஙக)ாதிகாரம

இதில மேலே நிராகரிககப படபபோகிற மதஙகளில இருககும பொதுவான தோஷஙகளை அனுவதிதது, அததோஷஙகள பரிஹாரம செயயபபடடிருககினறன. அதாவது வேதம எபபடி நிதயமாகும்? ஸஙகேதமாய ஏறபடட பதஙகளே வேதஙகளலலவா? பாடபேதாதி

கள இருபபதிஞல எபபடி ஒரேவிதம எனனமுடியும? இதயாதியாக ஆக்ஷேபிததுக கொணடு அவறறிறகு ஸமாதானம அருளிச செயயப படடிருககிறது

'நினமாடடாய மலாபுரையும திருவுருவம் மனம வைகக மாடடாத பல சமயம மதி கொடுததாய'

எனறும,

'கள்ளவேடததைக கொணடு போய புரம புககவாறும கலநதசுரரை உளளம பேதம செயதிடடு உயிருணட உபாயஙகளும'

எனறும,

'வெளளியாா பிணடியாா போதியாா எனறிவா ஓதுகினற களளநூல'

எனறும அனுஸநதிததிருபபது, அவைகள பரமாணஙகள எனற படியனறு, பராணிகளுடைய துஷ்காமனகளுககு ஈடாக அவற்றை பர வாததிபபிததான எனறும, காலாநதரததில பகவானதானே அவ தரிதது அவறறை நிவருததி செயவான எனறும அருளிச செயயபபட டிருககிறது

பராசீன பதிபபுககளில இநத அதிகாரததை ஸமுதாய தோஷாதி காரம எனறே கூறபபடடிருககிறது, இதில ஸமுதாய தோஷம மட டும நிரூபிககபபடடிருநதால அநதபபெயாஉசிதமாகும ஆனல இதில மறற மதஸதாகள எலலாருககும பொதுவாக இருககும தோஷஙகளை ஸஙகரஹமாக எடுததுககாடடி, அவைகள விஷயமாய பரதிவாதிகள சொலலககூடும ஆக்ஷேபஙகளைககூறி அவறறிறகுப பரிஹாரம அருளிச செயயபபடடிருககிறது எனவே முதலில நிரூபிககபபடட தோஷஙகள ஸதாபிககபபடடனவாகும இநத கரநதததிலேயே மேலே இரணடு மூனறு இடஙகளில ஸமுதாயாதிகாரம எனறே இவ வதிகாரம குறிபபிடபபடடிருககிறது ஆகையிஞல இநத அதிகாரத திறகு ஸவாமி திருவுளளமபறறிய திருநாமம எது எனறு நிசசயமாயக கூற முடியவிலலை இதில அசசிடபபடடிருககிறபடியே ஸமுதாய தோஷ (பஙக)ாதிகாரம எனறு கொணடால ஸமுதாய தோஷ விஷய மாய எதிரிகள கூறும ஆக்ஷேபஙகள நிராகரிககபபடும அதிகாரம எனறு பொருள கொளளவும ஸமுதாய தோஷாதிகாரம எனறு கொணடால ஸமுதாய தோஷ விஷயமாயக கூறபபடும ஆக்ஷேபம

என்றும, ஆழவார

‘ உள்ள எனில உள்ள ’

எனகிற பாட்டிலே நிராகரிதததா ‘என்றும அருளிச செயயபபட்டிருக கிறது இபபாட்டின திருவாருசிரபபடியில ‘இபபடி’ வேதாவலமபி குதருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பாமாணமுமிலலை, பரமேயமுமிலலை, ஸாவ மும சூநயமாகையாலே வேதமும வேத வேதயனன ாசுவரனும அவனுடைய ஐசவாயமான ஜகததும இலலை எனகிற சூநயவாதியை நிராகரிககிறது’ என்று நிரூபிககபபட்டிருபபது இங்கு அனுஸநதேய மாககககடவது

எட்டாவது யோகாசார பஙகாதிகாரம

இதிலும மறற அதிகாரஙகளில போலே மாதயமிகன சொலலும கொள்கைகளை அனுவதிதது அவைகளை நிரஸிததருளுகிறா. ஸூத திர காரரும இமமததசை நிரஸிததிருககிறா எனபதை நிரஸனம செயகிற ஸூததிரததை எடுததுககாட்டியிருககிறா

ஒன்பதாவது ஸௌதராநதிக பஙகாதிகாரம

இதிலும இமமதம ஸூததிரகாரரினுல நிரஸிககபபட்டது என பது எடுததுககாட்டபபட்டிருககிறது

பததாவது வைபாஷிக பஙகாதிகாரம

இதுவும ஸூததிரகாரரினுல நிரஸிககபபட்டிருககிறது எனகிற ஆகாரம குறிப்பிடபபட்டிருககிறது

பதினெனருவது பரசசனன பௌதத பஙகாதிகாரம

இதில ஆதம ஸிததியிலே இமமததசை நிரஸிததிருககும பரகார ததை ‘இவ வாததம ஆதம ஸிததியிலே பரகக உபபாதிதது’

“ அத பரதயக்ஷ ஸிததததவாத உகத நயாயாகமானவயாத ।
அவிதயா யோகதச்சாதமா ஜஞாதாஹமிதி பாஸதே ॥ ”

என்று நிகமிதமாயதது என்று அருளிச செயயப பட்டிருககிறது. ‘இவாகளுககு சூதரஙகள விரோதமாயிருககும எனபதை வேதாநத ஸூதரஙகள ஆமூலசூடம விருததஙகள எனனுமிடமும சத தூஷணீ பரபருதிகளிலே பரககச சொனனேம என்று அருளிசசெய திருககிறா.

நிராகரிககபபடடு அநதஸமுதாய தோஷஙகள ஸதாபிககபபடும அதிகாரமஎனறு ஆாததமாகும ஸமுதாயாதிகாரம எனறு பாடமானல பரதிவாதிகள எலலோருககும பொதுவாயுளள தோஷஙகளைக கூறும அதிகாரம எனறு ஆாததமாகும

சபர பாஷயததில சபதாதி கரணததில வாண நிதயதவ ஸதாபனம உசிதமலல எனறு 'ஸ்ரீ ஸேசவர மீமாமஸையிலேயே விசதமாகச சொனனேம்' எனறு கூறபபடடிருககிறது. நாராயண பரதவததை நாம மடடும அஙகீகரிககவிலலை மதபபறறு அதிகமிலலாத கவிகளும சொலலி இருககிறாாகள எனபதை காடடுவதறகாக மஹாகவியின ச்லோகம ஒனறை மேறகோளாககககாடடி இருககிறாா

ஆறுவது லோகாயதிக பஙகாதிகாரம

இதிலும மேல பாமத பஙகாதிகாரஙகளிலும, அவாகள கொள கையை முதலில நிருபிததுவிடடு மேலே அவறறை நிரஸிதது இருக கிறாா எனறு கீழே கூறபபட்டது இதில கொளகைகள அதிகமா யிருபபதினல அவைகளை (1), (2) இதயாகி எணணிககைகயைக குறிதது முதலில காடடி, மேலே அதே எணணிககையின கீழ அவை நிரஸிககபபடும பரகாரம கூறபபடடிருககிறது

இதில 'நீதிசாஸதிரமும அநாபததில தாம விருதத விஷயததை அபயனுஜ்ஞை பணணுது 'எனறு அருளிச செயது, கலியன செயத ருளிய ஸதேயம (களவு) சாஸதரீயமானது எனறு மேலே நிருபிததருளி இருக்கிறாா ஸவாமியின ஸஹஸர நாமததில

'பரகால கருத ஸவாண ஸதேய சாஸதர அவிரோத தருக' எனறு அனுஸநதிசகபபடடிருககிறது இது ஸவாமி திருவயிநதிர புரத்தில அருளிசசெயத மறற கரநதஙகளுடன சோதது அனுஸநதிக கபபடடிருபபதினல, ஸவாமி இவவிஷயமாக ஸதேயா அவிரோதம எனகிற ஒரு ஸ்ரீ ஸூகதியை அருளிச செயதிருககிறாா எனபது ஏற படும எனறு மஹானகள கூறுவாாகள.

ஏழாவது மாதயமிக பஙகாதிகாரம

இமமததை ஸூததிரககாரா நிரஸிததிருககிறர் என்பதை இதன இறுதியில

'ஸாவதாநுபபததேஸச'

பனனிரணடாவது ஜைன பஙகாதிகாரம

இதில ஜைனுதிகரண பாஷயததிறகு காலம எனகிற தத வததை இலலை எனறு சொலலுவதில தாதபாயமிலலை எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது இநத மதமும வேதாநத ஸூதததிரகாரரினுல நிரஸிககபபடடிருககிறது எனறும கூறபபடடிருககிறது

பதினமூனருவது பாஸகர பஙகாதிகாரம்

இதில சில மனுவசனததிறகும, கீதா ஸலோகததிறகும கருதது விளககபபட்டிருககிறது அபபடியே ஸ்ரீ விஷ்ணு நாம வசனததிறகும விஷ்ணு புராண வசனததுககும 'ஸவரூப பேதம நிறக ஔபதிக வைதாமய ரூப பேத நிவருததி பரம எனனுமிடம பூாவாபரபராமாாசத தாலே அறியலாம' எனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது அபபடியே தாமரபாணி நதிககரையில அவதரிதத ஆழவாா பரதயக்ஷீகரிதது வெளியிடடருளிய தரமிடோபநிஷத தாகிய திருவாயமொழியில

"யானும் தானுய ஒழிநதான"

எனகிற பாட்டுககு இபபடி ஸாவானுகுணமாக தாதபாயம கணடு கொளவது, எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது வேதாாதத ஸஙகரஹததிலும இவவாததம நிரூபிககபபடடிருககிறது எனறும கூறபபடடிருககிறது ஸவரூபைககயம ஸவாபாவிகம எனகிற பக்ஷம கடியாது எனபது ஔபரி காாதத வீாயாதி நயாயததாலே உபாதி பேதம போக வயவஸதாபக மாட்டாமையாலே? என்று அருளிச செய யபபடடிருககிறது

பதினுனகாவது வையாகரண பஙகாதிகாரம

இதில ஆலஙகாரிகாகள சொலலும ஸமாதானம எடுததுக காட டபபடடிருககிறது பதினெடடு புராணஙகளையும வயாஸா சொன னு எனபதினுல எலலாப புராணஙகளும பரமாணமாகாது எனபதை தெரிவிபபதறகாக அபபுராணஙகள ஸாதவிகம, ராஜஸம, தாமஸம எனறு பிரிககபபடடிருபபதினுல ஸாதவிக புராணஙகளே பரமாண மாகும எனறு கூறபபடடிருககிறது

பதினைநதாவது வைஶேஷிக பஙகாதிகாரம

இபபக்ஷம சில புராணஙகளிலும ஸூத்ரகாராரினுலும நிரஸிககப படடிருககிறது எனறும, ஆழவாரும 'சமணரும சாககியரும எனகிற நிலையிலே இபபடிக கொததவர்களை "மலிநது வாது செயவீாகளும எனறு ஒரு கோாவையாக அருளிசசெயதாா. எனறு நிரூபிககப பட டிருககிறது

தாவிப புவனஙகள தாளிணை சூடடிய * தநதையுநதிப
பூவிற பிறககினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும *
நாவிற பிரிவினறி நாமஙகை வாழினும * நான மறையில
பாவிததத னறி யுரைபபது பாறும பதாததிரளே.

எனற இநத யோக சிததாநத பஙகாதிகாரப பாடடினபடியே பிருமமா பகவானுடைய திருவுநதிபபூவில பிறநதபோதிலும, ஸரஸவதீ வலலபனுயினும, அணடததிறகுள ஸருஷ்டி முதலியவறறைப பணணுகிறவனுக இருநதபோதிலும வேதததிறகுப புறமபாகச சொலலுகிறபடியினுல அமமதம பிரமாணமாகாது எனறு நிரூபிககப படடிருககிறது ஸ்ரீ பாஷயததில யோக பரதயுகதி அதிகரணததில இமமதம நிரஸிககப படடிருககிறது இதன அதிகரண ஸாராவளியில எமபெருமானுரால கூறபபடட அமசஙகளை ஸஙகிரஹிதது விடடு அஙகு கணடரவேண கூறபபடாத ஸரஸவதீ வலலபதவததைக கூறியிருபபதறகு இபபரமத பஙகததில கூறபபடடிருபபதே ஆதாரம எனறு அறியததககது

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷகார அதிகாரம

இதில பாசுபதமதம ஸூததரகாரரினுல நிரஸிககபபடடிருககிறது எனபது எடுததுக காடடபபடடிருககிறது இததுடன அபாதயதவம எனகிற இரணடாவது அதயாயததின ஆததம பரமதஙகளை நிரஸிதது ஸவபக்ஷ ஸதாபனம பணணியபடியால நிரூபிககபபடடதாயிறறு

இருபததோராவது பகவத சாஸதிர விரோத பஙகாதிகாரம

இதில பாஞ்சராதர சாஸதிரததின ப்ராமாணயம நனருக ஸதாபிககபபடுகிறது ஸூததிரகாரரினுல இமமதததின பராமாணயம ஸதாபிககபபடடிருககிறது, எனகிற அமசமும கூறபபடடிருககிறது இதில வைகானஸ சாஸதிரமும நமககு உபாதேயம எனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது.

இருபததிரணடாவது பரோகத உபாய பஙகாதிகாரம்

இது உபாயதவம எனகிற மூனருவது அதயாயத்தின ஸஙகரஹமாய இருககும இதில கீழ நிரஸிககபபடட பரமதஸதாகள மோக்ஷோபாயததை நிரூபிகக சகதியறறவாகள என்பதை அவாகள

பதினருவது நயாய விஸதார விரோதநிஸதாராதிகாரம

இநத அதிகாரததில நயாயம எனகிற ஒரு சாஸதரம இருக்கிறது எனபதை தாம ஆக்ஷேபிககவிலலை 14விதயாஸ தானஙகளில அது ஒனருக கணககிடப படடிருபபதனுல அதை நிராகரிகக எணண மிலலை ஆனுல கௌதமரால பரவாததிககபபடடு வநதிருககிற நயாய சாஸததிரததில பலவிதமான தவறுகள இருககிறபடியால அவறறை கழிதது நிருபிகக பாரிககிறோம இவ ஆததம இவ அதிகாரததின முதல பாடடில ஸபஷடமாக ஸஙகரஹிககப படடிருககிறது அதாவது கௌதமரினுல பரவாததிககபபடட நூலில தோஷமிலலாமல நிருபிபபதோ அலலது அதிலிருககும தோஷஙகளை தளளி மறற அமசஙகளில இருககும அஙகீகரிககததகக பாகஙகளை அபயுபகமம செயவதாதல அவை முறறுமே பரமாணமாகாது எனறு அதை தளளி தனியாக ஒரு நீதிசாஸதிரம நாமே வகுததலாதல- இமமூனறில ஏதாவதொரு பரகாரம நயாய சாஸதிரம எனபது ஸிததிக்கும் எனறு அருளிச் செயயப்படடிருககிறது

இஙகு ஸ்ரீமன நாதமுனிகள அருளிசசெயத இரண்டு கரநதஙகளில ஒனறு ஸ்ரீ நயாயததவம எனபது ஆகையால நயாய சாஸதிரம எனகிற பரமாணததை அவா அஙகீகரிததாராயிறறு அதையே பினபறறி ஸவாமி தேசிகனும ஸ்ரீ நயாயபரிசுததி எனனும ஒரு நயாயகரநததததை அருளிச செயதிருககிறா அதில ஸவாமி தாமே சில ஸூததிரஙகளை வகுததுககாடடி இவைஸூததிரஙகளலலவா எனறு அருளிசசெயதிருபபதை இபபாடடில அனுஸநதிததாராயிறறு

இமமதமும ஸூததிரகாரரினுல நிரஸிககபபடடது எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

பதினேழாவது நிரீஸவரமீமாமஸக பஙகாதிகார:

இமமதமும ஸூததிரகாரரினுல நிரஸிககபபடடது எனறு அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது.

பதினெடடாவது நிரீஸவரஸாஙகய பஙகாதிகாரம

இதுவும ஸூததிரகாரரினுல நிரஸிககப்படடதாகும எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

பததொனபதாவது யோக ஸிததாநத பஙகாதிகாரம

இதில இமமாதம பரும்மாவினுல பரவசனம செயயபபடடது எனகிற ஏறறம் பயனறறது எனபதை முதல பாடடிலே நனருக எடுததுக கடாடியிருககிறா.

சொலலும கொளகைகளை ஸங்கிரஹிதது எடுததுககாட்டி இககார ணஙகளினல இவாகள மோக்ஷததிறகு உபாயததைக கூற முன வர முடியாது எனறு நிருபிககபபட்டிருககிறது தமது ஸிததாநதததில கூறபபட்டிருககும பகதி பரபததிகளே மோக்ஷததிறகு உபாயமாகும எனபது சுட்டிககாட்டபபட்டு இதன விஸதரம தமமால பிரபநதாந தரஙகளால பரககச சொலலபபட்டது எனறு கூறபபட்டிருககிறது இவவதிகாரததினநோககம பராகளுககு மோக்ஷோபாயததைநிருபிகக வழியிலலை எனபதேயாகும இதில பரமதஸதாகளுககு மோக்ஷோ பாயததை நிருபிகக அதிகாரம இலலையெனறு நிருபிதது விட்டு பர பததியை விதிககிற சரமசலோக விஷயமாய சிலா கூறும ஆதததங கள உசிதமலல எனறும நிருபிககபபட்டிருககிறது இநத அமசமதான ஸ்ரீமத ரஹஸய தரய ஸாரததில ஸ்ரீகரண பாகததில நிருபிககப பட்டிருககிறது

இருபதது மூனருவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம

இதில மறற மதஸதாகளினல சொலலபபடும் பிரயோசனம மோக்ஷ பலமாகாது அது நம விசிஷ்டாதவைத மதததில ஸமயக பிரதிபாதிககப பட்டிருககிறது அதாவது நாம வைகுணடத்திறகுச் சென்றும நம பூாவாசாாயாகளின் திருவடிகளிலே கைஙகாயம செய வதே உததமமான பலன எனறு இவவதிகார ஸங்கரஹ பாட்டில,

குலநதிகழும குருககளடி சூடி மனனும
குறறேவல அடியவா தம குழாஙகள கூடி
வலநதிகழும திருமகளும, மறறிடததே
மனனிய மணமகளாரும நீளையாரும
நலநதிகழ வீறறிருநத நாதன பாதம
நமககிதுவே முடியென்ன நணணினேமே.

எனறு அருளிச செயயபபட்டிருககிறது.

இருபதது நானகாவது நிகமநாதிகாரம

இதில கீழ பரமதஸதாகளை நிரஸிதத பரகாரஙகளை ஸங்கரஹ மாக ஒவவொரு மத விஷயமாக நிருபிததுககாட்டி இபபடி பரமதஸ

தாகள நிரஸிககபபடடாாகள எனறு படிபபவாகளின செளகாயத்திற காக நிரூபிககப படடிருககிறது. இதே கரமமதான அதாவது கீழ அதிகாரஙகளில நிரூபிககபபட்ட ஆாததஙகளை ஸஙகரஹித்து காட்டு வது ஸ்ரீமத ரஹஸய தரயஸாரததில பினபறறபபடடிருககிறது இதில 53வது பாடடில இககிரநதம அருளிச் செயயபபடட இடம திருவயிந திரபுரம எனறும இதில பூர்வாசார்யாகளினுல முனபு பிரதிவாத நிர ஸனம செயயபபட்டிருநத போதிலும அவாகளால கூறபபடாத யுகதி விசேஷஙகள உபபாதிககபபடடு அநத பிரதிவாதி நிரஸனம பூாண மாககப படடது எனறு இககிரநதததிறகு பிரயோஜனம கூறபபட் டிருககிறது இபபாடடில வடகொஙகில வானியாறறில எனகிற பதஙகளுககு பரகரணம பரமாணம முதலியவைகளுககு முரணபடும படி சில ஆாததஙகள சில வயாகயானஙகளில நிரூபிககபபடடிருபபதி னுல அது உசிதமலல எனறு இப பாட்டின வயாகயானததில பரமாண உபபததிகளுடன விஸதாரமாகநிரூபிககபபடடிருககிறது அதை அவ சியம ஒவவொருவரும படிகக வேணடும எனறு பிராாததிககப படு கிருாகள நிகமனபபாடடில இக கிரநதததின முதற பாடடிலபோல சுதாசனுழவாா விஷயமாக ஒரு பாட்டு அநுஸநதிககபபடடிருககிறது முதற பாடடில எட்டு ஆயுதஙகளைத தரிததுக கொணடிருககும பர காரம நிரூபிககபபடடது இபபாடடில பதினறு ஆயுதஙகளை தரிததுக கொணடிருககும பரகாரம நிரூபிககபபட்டிருககிறது.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினொன்றாவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

தனியன்கள்

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ।

रामानुज दयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

முதலாவது ப்ரஸ்தாவநாதிகாரம்

[இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம் — ஸ்வபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபமும் சாஸ்த்ரீயம் — குருபதேசத்தால் ஜ்ஞான ஜன்மம் — ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் மூலமாய ஜ்ஞானம் ஸம்பாதநீயம்.]

(இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்)

अपास्यतु तमः पुंसामनपायप्रभान्वितः ।
अहीन्द्रनगरे नित्यमुदितोऽयमहस्करः ॥

1 அபாஸ்யது தம: பும்ஸாமநபாய பரபாநவித: |
அஹீந்த்ரநகரே நித்யமுதிதோயமஹஸ்கர: ||

2 ** எண்டளவமபுயத்துள் இலங்கும அறுகோணமிசை
வெணபணிலம திகிரி வளைவில வளை வாய முசலம
திண்கையில அங்குசம சீர்திகழும கதை செங்கமலம
எணபடை ஏந்தி நினறுன எழிலாழி இறையவனே 1

3 ** விடுநெறி அஞ்சி விடத தொடக்கிய
விதியரடைநது தொழுத தழைத தெழு
விழியருள தநது விலக்கடிக்களை
விரகில இயமபி விலக்கி வைத்தனா

1 [ப-ரை] அநபாய—அபாயமில்லாத, அதாவது நாசமும பிரிவும இல்லாத, பரபா—காநதியுடன, அதாவது பெரிய பிராட்டியாருடன, அநவித — சோநதவராயும அஹீநதர நகரே—திருவஹீநதிரபுரத்தில, நித்யம—எபபொழுதும, உதித —உதித்தவராயும இருக்கிற, அயம—இநத, அஹஸகர.—ஸூர்யன, புமஸாம—சேதனாகளுடைய, தம — இருட்டை தமோகுணத்தை,இது அதினகாரயமான அஜ்ஞானத்திறகும உபலக்ஷணம, அபாஸ்யது— நிவருத்தி செய்ய வேணடும.

2 [ப—ரை] எழில—உஜ்ஜவலனுய நிறகிற, ஆழி இறையவன—ஸுதாசநன எனகிற ஹேதி ராஜன, எண — எட்டு, தள—இதழகளையுடைய, அமபுயத்துள—தாமரைபபுஷபத்தில, இலங்கும—பரகாசிக்கிற, அறுகோணமிசை-ஆறு கோணமுடைய சக்கரத்தின மேல, வெண—வெளுத்த நிறமுள்ள, வண எனறு பாடாநதரம, அபபொழுது ஸுநதரமான எனறாதம, பணிலம — சஙகம, திகிரி—சக்கரம, வளை வில-வளைநததான தனுஸஸு, வளை வாய—வளைநத வாயை,அதாவது நுனியை உடைய பரசு, முசலம-உலக்கை, அங்குசம—மா வெட்டி, சீர—சலாக்கியமாக, திகழும—பரகாசிக்கிற, கதை,செங்கமலம—செநதாமரைப புஷபம(பதமாயுதம)ஆகிய, எண படை—எட்டு ஆயுதங்களை, திண—தருடமான, கையில-திருக்கையில, ஏநதி—தரித்துக்கொணடு, நினறுன—நினறுன 1

3 [ப—ரை] பர மதம—மறற மதம, அதாவது பாஹ்ய குத்ருஷ்டி மதங்கள, பழமறையநதி- அநாதியான வேதாநதத்தில பரதிபாதிக்கப்பட்ட, நடைக்கு—மார்க்கத்திறகு, இடைச் சுவர-நடுவில

பழமறையநதி நடைககிடைச சுவா
பரமதமெனறு அது இடிதத பததரே 2

[ஸவபக்ஷ ஸதாபநமும பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும சாஸதரீயம]

1 आशामतङ्गजगणानविषह्यवेगान् पादे यतिक्षितिभृतः प्रसभं निरुन्धन् ।
कार्यः कथाहवकुतूहलिभिः परेषां कर्णे स एष कवितार्किकसिंहनादः ।

ஆஶாமதஙகஜகணாநவிஷஹயவேகாந
பாதே யதிக்ஷிதிபருதः பரஸபம நிருநதந ।
காரய: கதாஹவ குதூஹலிபி: பரேஷாம
காணே ஸ ஏஷ கவிதாாககிகஸிமஹநாதः ॥

सकललोकोज्जीवनार्थமாக प्रवृत्तஙகளான अध्यात्मशास्त्रஙகளிலே सिंहवगुति न्यायததாலே तर्कानुगृहीत प्रमाणஙகளைக கொணடு स्वपक्षस्थापनமும परपक्षप्रतिक्षेपமுமபணணக காணுமினறோம இவை இரணடும கூட तत्त्वाध्यवसायததுககுக காரணமாம

-ஸமுததிரததில, கிடை-சயனிததுக கொணடிருககிற, கடல-ஸமுததிரம போனற பகவானுடைய, கருணை-கருபையை, உயாநத-உநநதமான, திடாககு-மேடடு நிலததிறகு ஒருககினா-சேருமபடி செயதாாகள, படுமுதலனறி-தானே உணடாகும செடியைப போலலாமல, அதாவது அமூலமாகவனறிககே மூல பரமாணஙகளுடன கூடினவைகளாய,வளாத்த-அபிவருததமாகுமபடி செயயபபடட, பல பல-அனேகம விதஙகளான, நறகலை-நலல சாஸ்தரஙகள, ஒனற -சேருமபடி அதாவது ஏக தாதபாயமுடையவைகளாக, எமககு, உரைததனா-உபதேசிததாாகள

1 [ப-ரை] அவிஷஹய வேகாந-பொறுசகமுடியாத வேகததையுடைய, ஆசா மதஙகஜ கணாந-அநதநத சபதாதி விஷயஙகளில உணடான ஆசைகளாகிற யானைகளின கூடடஙகளை, அனறிககே திககஜஙகளுடைய கூடடஙகளை, யதி க்ஷிதி பருத -எமபெருமானாருடைய, அனறிககே ஒரு மலையினுடைய, பாதே-திருவடிகளில, அனறிககே தாழவரைகளில, பரஸபம பலாதகாரம செயது, நிருநதந- தடுககிற அனறிககே அஙகேயே நிறகுமபடி வளைககககூடிய, ஸ ஏஷ -அநத இநத, கவிதாாககிக ஸிமஹ நாத கவிதாாககிக ஸிமஹமெனகிற குணககுதமான திருநாமததையுடைய இநத ஆசாாயனுடைய சபதரூப

கொடுவினை என்பதனைத் தினைத்தனை
கொணாதல இகழ்ந்த குணத்தன[னை]த்தினா
** குருகையில வந்து கொழுப் படக்கிய
குலபதிதந்த குறிப்பில வைத்தனா
கடுநரகனபு கழறறி மற்றொரு
கதிபெறு மனபில எமைப்பொருத்தினா
கமலை யுகந்த கடற கிடைக்கடல
கருணையுயாநத திடர்க்கொருக்கினா
படுமுதல (லி) னறி வளாதத நறகலை
பலபல ஒனற எமககுரைத்தனா

இருக்கும சுவா, அதாவது இடையூறு, எனறு—எனறு அறிந்து, அது-அதை, இடித்த—பங்கம செயத, பத்தரே—பக்தாகளான நம பூாவாசாாயாகள, விடு நெறி—விட வேணடிய மாாக்கத்திறகு, அஞ்சி—பயந்து, விட—அதை விட வேணடியதறகு, தொடக்கிய—ஆரமபித்த,விதியா-பாகயததையுடையவாகள, அடைந்து—தங்களை அணுகி, தொழ-ஸேவிக்க, தழைத்து—அநேக முகமாக, எழு—மேன மேலும வருத்தி அடைகிற, அருள விழி-கருபாகடாக்ஷததை, தந்து-அவாகள பக்கலிலே செயது, விலக்கடிக்களை-விலக்கப்பட்டமாாக்கங்களை, அனறிக்கே நலல மாாக்கத்திலிருந்துவிலகுவதறகுக காரணமானவிரோதிகளை,இயமபி-உபதேசித்து, விரகில-உபாயத்தினால,விலக்கி-அந்த விடவேணடிய மாாக்கத்திலிருந்து அபபுறப்படுத்தி, வைத்தனா-வைத்தாகள (நலலமாாக்கத்திலசேருமபடிவைத்தாகள),கொடுவினை- பாபம எனபதனை-எனறு சொலலபபட்டதை, தினைத்தனை-தினையளவும,கொணாதல-கொணடுவருதலை இகழந்த-விடடவாகளான குணத்தனத்தினா-குணமாகிற தனததையுடையவாகள,'குணத்தனைத்தினா',எனறு பாடாநதரம, எலலாககுணஙகளையு முடையவாகள எனறாததம, குருகையில வந்து-திருககுருகா புரியில திருவவதாரம செயது, கொழுபபடக்கிய - பர வாதிகளுடையகாவததைபபோககடித்த, குலபதி-ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்திறகு நாதனான நமமாழவாா, தந்த-திருவாயமொழி எனனும கிரந்த ரூபமாகக கொடுத்தருளின, குறிப்பில-மாாக்கத்தில, வைத்தனா, அனறிக்கே லக்ஷயமாகிற எமபெருமானிடத்தில அடைக்கலமாக வைத்தாகள, கடு-கரூரமான,நரகு-நரகத்தில, அனபு-பரீதியை, கழறறி-போக்கடித்து, மறறு-அதை விடவேறான,ஒரு-ஒபபறற, கதி-மோக்ஷததை, பெறும்- அடையககூடிய அனபில-விசவாஸத்தில, எமை-எமமை, பொருத்தினா- பொருநதுமபடி செயதாாகள, அதாவது பரம புருஷாாத்தத்தில ஆசை மறவாமலிருக்குமபடி செயதாாகள,கமலையுகந்த-லக்ஷ்மீ பரீதி பணணின,கடல்

[ஆசார்யோபதேசத்தால் ஜ்ஞான ஜந்மம்]

वीजाङ्कुर न्यायத்தாலே अनादियாக प्रवृत्तமான अविद्यादि सन्तानத்தாலே कर्मानुगुणமாக பிறந்து, ஆறுகுறைய बन्धकங்களான கர்மங்களைப் பண்ணி, அவை அடியாக चतुर्विध शरीरங்களாகிற சிறைக்கூடங்களிலே கட்டுண்டு, आध्यात्मिकादि तापங்களாலே அடியுண்டு பேராதே (வீடு பெறாதே) போருகிற संसारिகளுக்கும்

1 'शरीरमेतौ कुरुतः पिता माता च भारत।
आचार्य शिष्याय जाति सा सत्या साऽजरामरा ' ॥

என்கிறபடியே பிறப்பறுக்கும் பிறவியுண்டாம்

[ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் மூலமாய ஜ்ஞானம் ஸம்பாதநீயம்]

2 'ब्रह्म यस्त्वननुज्ञातमधीयानादवाप्नुयात्।
स ब्रह्मस्तेयसंयुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ॥

इत्यादिகளிலே சொன்ன தோஷங்கள் வாராதபடி सत्वगुणभूयिष्ठ दशையிலே सत्सम्प्रदायாசார்யர்கள் பக்கலிலே अपेक्षित ज्ञानं श्रुतिविहितமாகலே श्रुति ज्ञानं முதலான ப்ரதிகூல ஸாமக்ரியாலே, முன்பண்ணின बन्धहेतु कर्मங்களில் அநுபவத்தால் கழியாதவை तत्त्वज्ञान पूर्वकविद्या

மான இந்த கரந்த்ம, அனந்தகே ஸிம்ஹத்தினுடைய கர்ஜனம், கஜா ஹவ குதூஹலி -வாதபரஸங்கமாகிற யுத்தத்திலே உத்ஸாஹமுடைய வாகனிலே, பக்ஷோம் காணே-எதிரிகளின காதில, கா்ய செய்யத்தக்கது

1 தகப்பனும் தாயும் ஆகிய இவர்கள் இந்த தேஹத்தை, உண்டாக்குகிறார்கள், பரத வம்சத்தில் பிறந்தவனே! ஆசார்யனால் கொடுக்கப்பட்ட பிறப்பு எதுவோ அது உண்மையானது, அது கிழத்தனம் மரணம், இவைகள் இல்லாதது.

2 எவன் அநுமதி செய்யப்படாமலே வேதமாகிற ப்ரஹ்மத்தை அத்யயனம் செய்பவனிடத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்வானோ அவன் வேதத்தைத் திருடின குற்றத்தையுடையவனாய் நரகத்தை அடைகிறான்.

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ जीवतत्त्वाधिकारो द्वितीयः ॥

[தததவ நிருபண பரயோஜனம—தருதவலக்ஷணம—ததவதரய நிருபணம—ஜீவ தததவதை முதலில நிருபிததறகுக காரணம—ஜீவ லக்ஷணம—ஆதேயதவம— விதேயதவம—சேஷதவம—சரீரதவம்—அணுதவம—அஹநதவம—பரதயசதவம—நிதயதவம— தரி வித ஜீவ பேதம—பதத நிருபணம—ஏக ஜீவ பக்ஷ நிரஸனம—நிதய ஸம ஸாரிபக்ஷம—மோக்ஷ நிருபணம—முகத நிருபணம—நிதய நிருபணம—பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம]

சிததுமசிததும இறையுமெனத தெளிவுறறு நினற
தததுவ மூனறும தனிததனி காடடும தனி மறையால
முததிவழிககிது மூலமெனத துணிவாாகளையும
கததிமயககும கதகரை நாம கடிகினறனமே 4

[தததவநிருபண பரயோஜனம,]

இபபடி अविद्या कर्मप्रवाहததிலே ஒழுகி अपारமான दुःख सागरததில அழுநதுகிற चेतनனுககுத தன विशेषणஙகளை विवेकियாமையாலே வருகிற प्रकृत्यात्म भ्रमமும,தன विशेष्यததை

ப-ரை] சிததும-அறிவுளள ஜீவாதமாவும, அசிததும - அறிவில லாத வஸதுவும, இறையும - இவைகளுககு ஸவாமியான ஸாவேசவர னும, என-எனறு, தெளிவுறறு - நிசசயததை அடைநது, நினற - நிற கிற, தததுவம-தததுவஙகள, மூனறும-மூனறையும, தனிததனியே தனிததனியாகப பிரிதது, காடடும - காட்டுகிற தனி-அதவிதீயமான, மறையால வேதஙகளால, இது இபபடிப பிரிதது அறிவது, முததிவழி கku-மோக்ஷ மாாககததிறகு, மூலம காரணம அதாவது பரமபரையா கக காரணம, என எனறு,துணிவாாகளையுமவிசவஸிததிருபபவாகளை யும,கததிமயககும பரமிககுமபடிசெயகிற, கதகரை-வாதியரை, நாம-ஸதஸமபரதாய ஸிதத தததவ ஜ்ஞானதஶதயுடைய நாம, யதீசவர ஸரஸவதீ ஸாரபிதாசயாகளான ஸதது்ககளையும சோததுக கொணடு பனமையாக (பஹு வசனமாக) அருளிசசெயதபடி, கடிகினறனம - வெகு தூரத்திலேயே விலக்குகிறோம், ஏ அசை 4

विशेषஙகளாலே கழியும், இபபடி अज्ञानததாலே संसारं, तत्त्व ज्ञान ததாலே मोक्षமெனகிற सर्वतन्त्रोक्तिககும विरोधமிலலை. ஆகையா லே संसारनिवृत्तिकामனுககு முறபட तत्त्वज्ञानமसंपादनीयம

1 போமுரைககும பொருள யாமறியோம பொருளாா மறையில
தாமுரைககினறன தாமேயறியும தரமுடையாா
ஆமுரைகளெனறிவை ஆய்நதெடுதது ஆரண நூலவழியே
நாமுரைககும வகை நலலருளேநதி நவின்றனரே. 3

इति श्रीकवितार्किक सिहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

प्रस्तावनाधिकारः प्रथमः

[ப–ரை] பொருள-ஆததங்களிலுல, அனறிககே பரயோஜனங் களிலுல, ஆா'நிறைநதிருககிற, மறையில-வேததில ,'போமுரைககும பொருள' எனகிற இடததில' பொருள ' சபததை 'போம பொருள' எனறும ' உரைககும பொருள ' எனறுமஇரட்டிதது அந்வயிததுககொ ளளவும, போம - நசிககககூடிய பொருள-பரயோஜனம, உரைககும பொருள,ஸதிரமான பரயோஜனம எனறு ஸசசிஷயாகளுககு உபதேசி ககததகுநத பரயோஜனம, போம பொருள-ஆபாத பரதீதி காலததில தோனறி நிாணய தசையில நிலை நிறகாதே போகும பரயோஜனம, உ ரைககும பொருள-நிாணய காலததிலும நிலை நினறு அயலாருககும உபதேசிககுமபடியான பரயோஜனம எனறும சிலா சொலலுவர்கள, யாம–நாம, அறியோம-அறியததககவாகளலல.பொருள ஆாமறையில தாம-தாஙகள, உரைககினறன-உபதேசிககிற அாததஙகளை. தாமே- தாங்களே அறியும-தெரிநதுகொளளககூடிய தரமுடை யாா-மேனமை யுடைய நம பூாவாசாாயாசள, இது மேலுளள 'நவினறனரே' எனப துடன அநவயிககிறது, இவை-இநத அாததஙகள, உரைககு உபதே சிபபதறகு, ஆம-யோகயஙகளாகும,எனறு,ஆயநது-ஸாராஸாரவிவே கமபணணி,இவைஎடுதது-ஸாரமானபாகததைப பிரிதது எடுதது, ஆ ரண நூல-வேதாநத சாஸதரததில சொலலபபடட, வழியே- மாாக கததையே, நாம-அஜஞாகளான நாமும, உரைககும வகை-உபதேசிக குமபடி,அலலது உபதேசிககும பரகாரததிலே,நல அருளஏநதி-நலல கருணையைத தரிதது, கருணையுடன கூடியவாகளாய எனறபடி, நவின றனா-உபதேசித்தாாகள. 3

इत्यादि व्याप्ति मात्रपरं। नियाम्यत्व शेषत्वादिகள ஆश्रित वात्सल्यादि प्रयुक्तங்கள அசித்துக்கும ईश्वरனுக்கும பொதுவாய जीवனுக கில்லாத आकारं पराधीन भोक्तृत्वाद्यभावம். जीवனுக்கு स्वाधीन भोक्तृत्वं भ्रान्ति सिद्धம। ईश्वरனுக்கு पराधीनभोक्तृत्वं गुणकृतம. जीवेश्वரர்களுக்குப பொதுவாய அசித்துக்கில்லாதவை ज्ञातृत्व भोक्तृत्वादिகள करणங்களுக்கு ज्ञातृत्वादि व्यवहारं औपचारिकं. இப்படி ஒவ்வொன்றுக்குண்டாய இவ்விரண்டுக்கில்லாத आकारங்கள अज्ञत्वादिகளும परतन्त्र चेतनत्वादिகளும निराधारत्वादिகளும அசித்விகாரமான अन्तःकरणத்துக்கு ज्ञातृत्वादिகளைச சொல்லுவார்களுக்கும முடிவில आत्मापलापं प्रसंगिக்கும जीवனுக்கு अवस्था विशेषத்திலே निरपेक्ष स्वातन्त्र्यமும ईश्वरனுக்கு अज्ञत्वமும கொள்ளுவார்க்கும ईश्वरापलापं வரும

[ஜீவ தத்தவத்தை முதலில நிருபித்ததற்குக காரணம]

இத்தத்த்வங்கள முன்றில शास्त्रोपपत्ति निरपेक्षமாக संप्रतिपत्तिक्रमத்தாலே அசித்தை முற்பட நிரூபிக்க(கை) ப்ரப்தமா(கி)லும் भोक्ता என்றும, भोग्यं என்றும, प्रेरिता என்றும, श्रुति சொன்ன அடைவே தன்னை அறிந்து, தனக்கு त्याज्योपादेयங்களை விவேகிக்க வேண்டுகையாலே यथोपदेशम् जीव तत्त्वத்தை நிரூபிக்கிறோம.

[ஜீவலக்ஷணம]

जीवனுக்கு लक्षणं आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व अणुत्वங்களில் ஒவ்வொன்றோடே கூடின चेतनत्वமாதல अहन्त्वமாதல் आधेयत्वादि संबन्ध नियमத்தாலே अचिद्द्रव्यं போலே जीवனும ईश्वरனுக்கு शरीरமாயிருக்கும

[ஆதேயத்வம]

शरीरादिகளுக்கு प्रकारिயாய வேறொன்றுக்கு प्रकारமன்றிக்கே தோற்றுகிற जीवன आधेयனாகக கூடாது என்னில் ? आत्मस्वरूपமாதல अस्मदादिகளுடைய धर्मभूतज्ञानமாதல आश्रयமான ईश्वरस्वरूपத்தை ग्रहिக்கமாட்டாமையாலே गन्धादि गुणங்கள गुणिயை யொழியத் தோற்றுமாபபோலவும, चक्षुस्पर्शनங்களாலே मनुष्यादिशरी

विवेकियாமையாலே வருகிற स्वतन्त्राभिमानமும கழிகைககாக तत्त्व निरूपणं பணணவேணும

[தததவ லக்ஷணம]

तत्त्वं[1] नाम प्रमाण सिद्ध सर्व वस्तु साधारणமாய, சில द्रव्यங்களிலே विवक्षा विशेषத்தாலே விசேஷித்து प्रयुक्तமாம இதததவங்களுககு साधारणமான ரூபங்களைக குறைத்து ... ரங்களைப பொதுவாககியும, மற்றும प्रामाणिकங்களைக கழித்து अप्रामाणिकங்களைக கூட்டியும परवादिகள கலங்குவாகள तत्त्वங்கள द्रव्याद्रव्यभेदवस्तुககளாயிருககும
இவை எல்லாவற்றுக்கும பொதுவான ஆகாரங்கள कारणत्वबोध्यत्व वाच्यत्वादिகள. द्रव्यम गुणाश्रयत्वादि लक्षणं இங்ஙனல்லாதது अद्रव्यम, गुणाश्रयமாயத தோற்றின वस्तुவை இசைந்து दुर्तर्कங்களாலே गुणங்களைக கழிப்பார்க்கும गुणभूतरूपादिகளை இசைந்து आश्रयமில்லை என்பார்க்கும सर्वसाधारणமான इदमित्थम् என்கிற विशिष्ट प्रत्ययமும, दर्शन स्पर्शनங்களாலே एकार्थग्रहणமும, प्रत्यभिज्ञामात्रமும, विशदाविशद प्रत्यय विभागமும, विशेषाग्रहமடியாக வருகிற संशय विपर्ययங்களும கூடாதே स्ववचन विरोधமும வரும இப்படி धर्म धर्मिகளுடைய अत्यन्त भेदं निर्बाधமாகையாலே निर्गुण ब्रह्मवादादिகள निर्मूलங்கள

[தததவ த்ரய நிருபணம]

द्रव्यம परனுககு प्रकाशिக்குமதென்றும தனக்குத தானே தோன்றுமதென்றும இரண்டு வகை. இவற்றை पराक्கென்றும, प्रत्यक्கென்றும, अनात्माவென்றும आत्माவென்றும சொல்லககடவது आत्मवर्गத்தில सर्वशरीरित्वादिகளாலே ईश्वरனைப பிரித்து இதரங்களை चिदचिदीश्वराகளென்னும்போது गोबलीवर्द न्यायத்தாலே चिच्छब्द जीव विषयம अचेतनங்களுக்கும चेतनங்களுக்கும பொதுவாய ईश्वरனுக்கில்லாத ஆகாரங்கள आधेयत्वादिகள

1 सर्वत्र वसति

---

1 ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம். எல்லா வஸ்துக்களிலும வஸிக்கிறுன

ரங்கள் शरीरியையொழியத் தோற்றுகிறபடி போலவும், जीवன் प्रकारியை யொழியத்தோற்றுகிறதைகையாலே प्रकारியோடே கூட்டக்காட்டவல்ல प्रमाणं பெற்றபோது आधेयனாயத் தோற்றக்குறை யில்லை இந்த न्यायं पृथिव्यादिகளிலும் तुल्यं

[விதேயத்வம்]

தான் நினைத்தபடி दृष्टादृष्टार्थ प्रवृत्तिபண்ண வல்லனாகை யாலே स्वतन्त्रனாயப்போருகிற जीवन் विधि निषेध शास्त्रयोग्यனாய் வேறொருத்த(ருக்கு)னிட்ட வழக்காகான் என்னில்? ईश्वरன் இவனுக்கு ज्ञान शक्त्यादिகளைக் கொடுத்து हिताहितोपदेशங்களை அறிந்து प्रवृत्तिக்க வல்லனாம்படி नियमித்து வைக்கையால இவ னுடைய विधेयत्व शास्त्रवश्यत्वादिகள் கூடும் काय करण कर्म काला दि सापेक्षனாய் प्रवृत्तिக்கிறவனுக்கு विधि निषेध चोदना विषयत्वं लोक वेद सर्व सिद्धान्त सिद्धமாகையாலே ईश्वरसापेक्षதையிலொ(லுமொ)ரு विरोधம் வாராது

[சேஷத்வம்]

चेतनனாகையாலே स्वार्थமாகவன்றிக்கே प्रवृत्तियாத जीवனை परशेषभूतன் என்ன ஒண்ணாது என்னில்? दासादिகள் स्वार्थप्रवृत्तरா கா நிற்கச் செய்தே राजादिகளுக்கு शेषமாகை लोकसिद्धं स्वार्थ प्रवृत्तकर्तாவை क्रियाविशेषங்களுக்கு शेषமாக परीक्षகா निर्णயித்தார்கள் ईश्वरனைப் பற்ற ईशितव्यங்களினுடைய शेषत्वं 1 ‘உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்கவொழியாது’ என்னும்படி நிற்கும் என்கிற இது विशेषं

[சரீரத்வம்]

सङ्घातादि रूपமன்றிக்கே தான் शरीरியாயிருக்கிற जीवனுக்கு शरीरत्वं கூடாது(டுமோ) என்னில்? மற்றுள்ளார் சொல்லும் शरीर लक्षणங்கள் எல்லாம் अव्याप्ति अतिव्याप्ति दुष्टங்களாகையாலே अनन्यथा सिद्ध लोक वेदप्रयोगानुसारத்தாலே चेतनனைக் குறித்து आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यं शरी

1 திருப்பாவை—28

ரமென்று ஸாமானமானபின்பு அசித்தைப்பற்ற ஶரீரியான ஜீவனுக்கு ஈஶ்வரனைப் பற்ற ஶரீரமாகை விருத்தமன்று, அசேதன த்ரவ்யம் ஈஶ்வரனுக்கு அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் ஶரீரமாம். சேதனன் ஶரீரமாமிடத்தில் த்வாரப்ரஸங்கமில்லை

[அணுத்வம்]

ஶரீரம் போனவிடமெல்லாம் ஜீவர்களுக்கு ஸுகாதி கார்யங்கள் காணுகையாலும், அங்கே ஆத்மகமனத்தையும் கல்பிக்கும்போது கௌரவம் வருகையாலும், தூரங்களிலே இவர்களுடைய அத்ருஷ்டவிஶேஷங்களாலே போக்ய விஶேஷங்கள் பிறக்கையாலும் யோகிகளும் நித்யரும் முக்தரும் ஒருக்காலே பல ஶரீரங்களை பரிக்ரஹிக்கையாலும்,

1 'नित्यः सर्वगतः स्थाणुः' (நித்ய: ஸர்வகத: ஸ்தாணு:)

इत्यादि ப்ரமாணங்களாலும், ஜீவனும் ஈஶ்வரனைப் போலே விபுவாக வேண்டுகையால் அணு என்றிடம் அன்யார்த்தமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எங்கும் ஸுகாதி கார்யங்கள் காணுகையும், யதா ப்ரமாணம் ஶரீர விஶிஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய கமனத்தாலே கூடும் வசனஸித்தத்தில் கல்பனா கௌரவம் வாராது அத்ருஷ்டமாவது ஈஶ்வர புத்திவிஶேஷமாகையாலே தூரத்தில் போக்ய விஶேஷ ஸ்ருஷ்டிக்கு போக்தாவின் ஸந்நிதி வேண்டா. யோகிப்ரப்ருதிகளுக்கு ஒரு ஶரீரத்தில் ஹ்ருதயத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூப மிருந்தாலும் ஏக ஶரீரத்தில் ஶிர: பாணி பாதாதிகளிற்போலே ஶக்தி விஶேஷ விஶிஷ்ட ஜ்ஞான வ்யாப்தி விஶேஷத்தாலே ஒருக்காலே அநேக ஶரீராதிஷ்டானம் கூடுகையாலே அஜாகள ஸ்தனகல்ப ஸ்வரூப வ்யாப்தியை கல்பிக்க வேண்டுவதில்லை. அனன்யதா ஸித்தாணுத்வ உத்க்ராந்தி கத்யாகதி கண்டோக்தியாலே ஸர்வகதாதிஶப்த ப்ரகரணானுகுணமாக அனுப்ரவேஶ யோக்யத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்னலாம். ஜீவன் இப்படி விபுவன்றிக்கே ஒழிந்தாலும், 'ஸ்தூலோऽஹம்', 'पादे मे वेदना' इत्यादि ப்ரதீதிக்கு அனுகுணமாக ஆத்மா, தேஹபரிமாணவானாய் அவவோ தேஹங்களுக்கு ஈடாகச் சிறுப்பதுபெருப்பதாகிறானென்கிற ஜைனபக்ஷமும் இப்ப்ரகாரத்தாலே நிரஸ்தம். 'ஸ்தூலோऽஹம்' என்றது 'நீலோऽஹம்' என்னுமாப்போலே தேஹாத்மப்ரமாதிமூலம். பாதாதிகளில் வேதனாதி வ்யபதேஶமும் ஜ்ஞானவ்யாப்தி விஶேஷத்தாலே கூடும் இங்ஙன் கொள்ளாத போது யோகிகளுடைய நானா தேஹ பரிக்ரஹ தஶையில

1 கீதை—2—24 அழிவில்லாதவன், எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறவன், அசையாமல் இருப்பவன்.

आत्माவுக்கு विच्छेदादि दोषமுண்டாம். अशरीर दशैயில் आत्म परिमाणத்துக்கு नियामकமில்லையாம். निर्विकार श्रुतिबलத்தாலே मुक्तिदशैயில் आनन्त्य श्रुति

'1 प्रदीपवदावेशः'

என்கிறபடியே धर्म व्याप्तियாலே घटिக்கும். वृक्ष शाखैகளில் जीवன் விட்ட प्रदेशम् शुष्कமாம் என்றதுவும் अदृष्ट विशेषनियत प्राण वाय्वाद्युपाधि परित्यागத்தாலே निर्वहिக்கலாம். स्वरूपமொழிய ज्ञानமில்லாமையாலே स्वरूपव्याप्तियை ज्ञानव्याप्ति என்று सांख्यादिகள் சொல்லுவார்கள். இதுவும் 'अहं जानामि' என்கிற अबाधित प्रत्ययத்தாலும், अहमर्थமே आत्माவென்று सर्वप्रमाण सिद्धமாகையாலும் आत्मा ज्ञानस्वरूपனுமாய் ज्ञानगुणकனுமாய் இருக்குமென்று சொல்லுகிற श्रुतिस्मृति शतங்களாலும் निरस्तम्। ज्ञानस्वरूपனென்னும் वाक्यங்களில் अवधारणं जडांश व्युदासादिपरं

[அஹங்த்வம்]

இப்படி चेतनत्वமுண்டானாலும் अहन्त्वं கூடுமோ? अहङ्कारं त्याज्यமென்றன்றோ शास्त्रங்கள் சொல்லுவது? ஆகையால் अहङ्काररूपமான अन्तःकरणமே अहमर्थமென்று சொல்லுவார்கள். आत्मा प्रत्यग्रूपனென்று अध्यात्म निरूपகர் எல்லாரும் இசைகையாலும் अहमर्थமல்லாததுக்கு प्रत्यक्त्वं கூடாமையாலும் अहङ्कार त्याग वचनं देहात्मभ्रम गर्वादि परित्यागपरமாகையாலும், तत्त्व विशेषத்தில் अहङ्कार शब्दम् अहमर्थமல்லாததிலே अहम्बुद्धियை जनिப்பிக்கையாலே प्रयुक्तமாகிறதாகையாலும் 'ममेदं' என்று इदङ्कारगोचरமான शरीरத்திற் காட்டில் अहम् बुद्धियாலே आत्माவைப் பிரிக்கையாலும் अहमर्थமே आत्मा ॥

[ப்ரத்யக்த்வம்]

இவன் धर्मभूत ज्ञानத்தாலே தனக்குத் தான் प्रकाशिக்கையே प्रत्यक्त्वமென்று जडात्म वादिகள் சொல்லுவார்கள். श्रुति स्मृति बलத்தாலே स्वयंप्रकाशत्व ज्ञानाश्रयत्वादिகள்(ங்கள்) सिद्धिக்கையாலே

1. சாரீரக ஸூத்ரம்—4—4—15 விளக்கைப்போலே எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கை

स्वरूप धर्मங்கள் இரண்டாலும் தனக்குத் தான் தோற்றலாம். தோற்றுமிடத்தில் शरीरादिகளைப் போலே चक्षुरादिகளுக்கு विषय மல்லாமையாலே आत्माவை अव्यक्तன் என்கிறது. शरीरादिக ளோடு सजातीयனென்று चिन्तिக்கவொண்ணாமையாலே अचिन्त्य னென்கிறது, சிலர் ज्ञानविषयத்துக்கு स्वयं प्रकाशत्वं கூடாதென்பார்கள். ज्ञानविषयமானாலும் ज्ञानान्तर निरपेक्षமாகவும் प्रकाशिக்கை யாலே स्वयंप्रकाशனென்னலாம் இது धर्मभूत ज्ञानத்துக்கும் तुल्यம். ज्ञानविषयமல்லாததொன்றை ஒரு प्रमाणத்தாலே स्वयंप्रकाशமென்று साधिக்கவொண்ணாது धर्मि தனக்குத்தானே தோற்றும், धर्मभूतज्ञानं विषय प्रकाशकालத்திலே स्वाश्रयத்துக்கு தானே தோற்றும் இரண் டுக்கும் स्वयंप्रकाशत्वமிசையாதே ज्ञानान्तर विषयமல்லாததொன்றும் प्रकाशिயாதென்னுமவர்கள் தாங்கள் இசைந்த सर्वज्ञ ज्ञानத்தை யும் ज्ञानलक्षणादि ज्ञानங்களையும் மறந்தார்களாமத்தனை. ईश्वरனு க்கு एकोनसर्वज्ञत्वங் கொள்ளுவார்க்கு श्रुति स्मृति स्वाभिमत विरोध முண்டாம். அவனுக்கு अन्योन्य ग्राहकानेक ज्ञानங்களைக் கல்பிப் பார்க்கும் முடிவில் स्वयं प्रकाशत्वं दुष्परिहरं। ஒரு वस्तुவை ज्ञानविष யமன்றென்பார்க்கு स्ववचन विरोधादि दोषம் வரும் இத்தாலே ज्ञानविषयமாகில் विकारादि दोषं வரும் என்கிற तर्कமும் व्याप्तिशून्यं निर्विकार வஸ்துவையும் निर्विकारமென்கிற ज्ञानविषयமாக இசைய வேணுமிறே

[நித்யத்வம்]

आत्माவுக்கும் जनन मरण ज्ञानाज्ञानादि दशैகளும், जीवர்களை ईश्वர ன் सृष्टिத்தான் என்கிற श्रुतिயும்,

1 ‘ पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ’

2 ‘ वासुदेवे प्रलीयते ’

इत्यादि वाक्यங்களுமுண்டாயிருக்க जीवனை अविकार्यனென்றும் नित्य னென்றும் சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே என்னில்? பிறப்பது இறப்பதாகிற शरीरத்தோடு உண்டான संबन्धासंबन्ध विशेष मात्रத்தா லே இவனுக்கு जनन मरणங்கள் சொல்லுகிறது धर्मभूत ज्ञानத்தி னுடைய विकासமும் संकोचமுமே ज्ञानाज्ञान दशैகள். ज्ञानदशैகளில் இவனுக்கு सुखदुःखेच्छा द्वेष प्रयत्नங்களும் धर्मभूतज्ञानத்தினுடைய

1. விஷ்ணு புராணம்—6—4—39, புருஷனும் (பரகருதியும்,) இந்த இரண்டும் பரமாத்மாவினிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன
2 வாஸுதேவனிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

अवस्था विशेषங்கள். இப்படி आत्मस्वरूपத்தில் घटादिகளில்போலே, अन्वयव्यतिरेकमाக नामान्तर भजनार्हविकारं தட்டாமையாலே निर्विकारமென்னலாம். द्रव्यमாவது उपादानமாகவேண்டுமாகையாலே आत्म परमात्माக்களுக்கு शरीर संयोगादि विकारங்கள் निषेध्यங்களன்று. जीव विषयसृष्टि लय वाक्यங்கள் विशिष्ट वेषத்தாலே நடக்கையால் இவனை नित्यனென்னக் குறையில்லை. प्रत्यभिज्ञैயாலே जीवனுடைய स्थिरत्वமும், वीतराग जन्मादर्शनத்தாலே देहान्तरानुवृत्तिயும் शास्त्रத்தாலே सर्वकालानुवृत्तिயும் सिद्धिக்கையாலே सुषुप्त्यादिகளிலே अहमर्थमழியுமென்றும், आशरीरस्थायि आप्रलयस्थायि आमोक्षस्थायि என்றும் சொல்லுகிற पक्षங்கள் निरस्तங்கள். प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्रங்களாலே आत्माவினுடைய देहादिवैलक्षण्यं चार्वाकादि मतभङ्गத்திலே பரக்கச் சொல்லக்கடவோம்.

[த்ரிவித ஜீவ பேதம்—பக்ஷ நிரூபணம்]

இஜ்जीवतत्त्वं अनुवृत्तसंसारன் என்றும், निवृत्तसंसारன் என்றும், संसारात्यन्ताभावவான்கள் என்றும் மூன்று வகையாயிருக்கும். இவர்கள் எல்லார்க்கும் स्वरूपं एकप्रकारं। यथासंभवं धर्मभूतज्ञानसुखादि वैषम्यத்தாலே विशेषं। इच्छा प्रयत्नादि वैषम्यத்தாலே मुक्तர்க்கும் नित्यர்க்கும் अन्योन्यभेदम्। आत्मभेदமில்லை என்பார்க்கு सर्वशरीरத்திலுமுண்டான ज्ञानமும், இதின் अवस्थाविशेषங்களான सुख दुःखादिகளும் सर्वர்க்கும் स्वनिष्ठतया प्रतिसंहितங்களாகப் प्रसङ्गिக்கும். शरीरभेदத்தாலே नियमं கொள்ளில் स्वप्नसौभरि(यदि)वृत्तान्तादि विरोधமும் வரும். करणभेदமும் नियामकமன்றென்னுமிடம் बाह्यकरणभेदத்திலே காணலாம். अन्तःकरणादि भेदமும் प्रयोजकமல்லாமை कल्पादि कालத்தில் योगिகளுடைய पूर्वकल्पानुस्मृत्यादिகள் சொல்லுகிற शास्त्रங்களாலே அறியலாம். இப்प्रतिसन्धान प्रसङ्गं ऐक्यांशத்தாலே भेदाभेद वादिகளுக்கும் வரும். सर्वज्ञனான ईश्वरனுக்கு सर्वजीवदुःख प्रतिसन्धानादिகளும் प्रसङ्गिக்கும்.

[ஏகஜீவபக்ஷ நிரஸநம்]

आत्माக்கள் பலராய் कल्पம் தோறும் சிலர் मुक्तராய்ப் போக்கக்கடவதாகில் போன कल्पங்கள் अनन्तங்களானபடியாலே இத்தனை நாள் सर्वात्माக்களும் मुक्तராய்ப்போகவேண்டாவோ? என்பார்க்கு

एकजीवனை போதும் போன காலं अनन्तமாயிருக்க இத்தனை நாள் இவன் मुक्तனுகாதொழிவானேன்? என்று चोद्यम् வரும். இப்போதும் संसारं காணகையாலும் मोक्ष सामग्रीवாராமையாலும் என்னும் परिहारं अनेकात्म वादத்திலும் तुल्यம். இதற்கு முன்னே अनन्तात्माக்கள் मुक्तராலே இப்போது संसारिகள் शेपित்தபடி என்? என்னில், अनन्तங்களான एकजातीयங்களில் கறுத்ததையும் வெளுத்ததையும் கழிந்ததையும் நின்றதையும் தனித் தனியே अनन्तங்களாய் இருக்கிறபடி போலே अनन्तात्माக்கள் मुक्तராலும் अनन्तात्माக்கள் शेपित्து संसरिக்கலாம். परावर जातीयங்களிலும் क्षण कल्पादिகளிலும் समुदायத்திலும் विभागத்தில் आनन्त्यं मात्रं तुल्यமாய தாரतम्यமுண்டாயிறே இருப்பது.

[நித்ய ஸம்ஸாரி பக்ஷம்]

இப்படியானாலும் अपचारानुवृत्तियால் சிலர்க்கு नित्य संसारं கூடுமென்னும் पक्षத்திலும், ஓரளவிலே भगवत्कृपैயாலே मुक्तராய் விடுவார்கள் என்னும் पक्षத்திலுமுள்ள प्रमाणबलाबलங்கள் கண்டு கொள்வது.

[மோக்ஷ நிரூபணம்]

अनादि कर्मादि सामग्री प्रवाह वैषम्यத்தாலே बद्धர்க்கு मोक्षத்தில் முற்பாடு பிற்பாடும் கூடும். முற்பட मुक्तரானார்க்கும் பிற்பட मुक्तரானார்க்குமெல்லாம் पुनरावृत्ति இல்லாதமையும் மேலுள்ள भोगமும் समानம். पुनरावृत्तिயில்லையென்றது மீண்டும் संसरिக்கையில்லையென்றபடி. अर्वाचीन भगवल्लोकங்களில் भगवत् सालोक्यादि मात्रத்தை मोक्ष மென்றவிடம் आसक्तिயாலே சொன்னது. அத்தனை सर्वकर्मक्षयத்தில் आनन्दतारतम्यं கொள்ளும் पक्षங்கள் प्रमाणोपपत्ति विरुद्धங்களாம். ஆகையால் स्वात्मानुभवத்தையும் मोक्षமென்றது अन्यपरं। साक्षान्मोक्षத்தில் सालोक्यादिகளெல்லாம் अन्तर्भूतங்களாயிருக்கும். उभय विभूतिविशिष्टன் அனுभाव्यனாகையாலே कामान्नित्यादिகள் சொன்னவிடம் विशिष्ट भगवदनुभवपरं। ज्ञानसंकोच निवृत्ति இப்போது सा ध्यैயாகச்செய்தே பண்டுமுண்டாயிருக்கக் காணுத आकारங்கள் காணகையாலும் उपाधि निवृत्तिயில் स्वरूप प्राप्ताकारங்கள் வருகின்றனவாகையாலும் स्वरूपादिகளில் आविर्भावம் சொல்லுகிறது. இங்ஙன் இசையாதார்க்கு

"1 तथा हेय गुणध्वंसादवबोधादयो गुणाः ।
प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते"

ததா ஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: ।
ப்ரகாச்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோ ஹி தே ॥

इत्यादि प्रमाणங்கள் विरोधिக்கும், मुक्तदशैயில் पाषाण कल्पत्वादि पक्षங்கள் எல்லாம் श्रुति स्मृति सूत्रोपपत्ति विरुद्धங்களாகையாலே अनादरणीयங்கள். मुक्तனுடைய अशरीरत्वादि श्रुतिகளும் कर्मकृत शरीरादि निवृत्तिपरங்கள். आत्माக்களுக்கு कर्तृत्व भोक्तृत्वங்களன்றிக்கேயிருக்க बद्धा मुक्ता नित्या என்றிவ विभागமுண்டோ?

"2 तस्मान्न बध्यते नापि मुच्यते नापि संसरति कश्चित्"

(தஸ்மாந் ந பத்யதே நாபி முச்யதே நாபி ஸம்ஸரதி கச்சித்)

என்கிறபடியே सर्वரும் नित्यमुक्तரன்றோ? என்பார்க்கு पुरुष भोगापवर्ग तदुपाय शास्त्रங்களும் स्वसिद्धान्त वाक्यங்களும் विरोधिக்கும். இப்படியே मोक्षத்தை नित्यमात्र हेतुकं என்பார்க்கும் अविद्या काल नियति यदृच्छादि विशेष हेतुकं என்பார்க்கும் निर्हेतुकं என்பார்க்குமுள்ள विरोधं கண்டுகொள்வது. हेतु साध्यமானாலும் उत्तरावधियில்லையாகலாம் என்னுமிடம் प्रायश्चित्तादिसाध्यपापक्षयादिகளிலே प्रसिद्धम्. संसारं आरोपितं என்னிலும் आरोपावस्थैயும் आरोपनिवृत्त्यवस्थैயும் பிரியக்கொள்ளவேணும். இவர்களுக்கு कर्तृत्व भोक्तृत्वங்கள் இல்லை என்கிற शास्त्रங்கள் निरपेक्ष कर्तृत्वादि निषेधपरங்கள். गुण कर्तृत्वं சொன்னவிடம் क्षेत्रज्ञனுடைய कर्तृत्वविशेषम् गुणविशेषाधीनं என்கையிலே तत्परं । आत्माவுக்கு कर्तृत्वமில்லை என்பாரையும் இது परनिरपेक्षமென்பாரையும்

---

1 விஷ்ணுதர்மம்-104-55 அப்படியே (ஜ்ஞானஸங்கோசம் முதலிய) கெட்ட குணங்கள் நாசம் அடைவதினால் ஜ்ஞானம் முதலிய குணங்கள் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, உண்டாக்கப்படவில்லை, அந்தக் குணங்கள் எந்தக்காரணத்தினால் ஜீவாத்மாவிற்கு நித்யமாய் இருக்கின்றனவோ.

2 ஸாங்க்ய காரிகை 62 ஆகையினால் ஒருவனும் பந்தத்தை அடைகிறதில்லை மோக்ஷத்தை யடைகிறதும் இல்லை. ஸம்ஸாரத்தில் இருக்கிறதுமில்லை

1 ‘ कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात् ’

(காததா ஶாஸதராாததவததவாத)

2 ‘ परात्तु तत् श्रुतेः ’

(பராதது ததஶ்ருதே)

எனகிற அधिकरणஙகளிலே निराकरिததது कर्म तत् फलவாஞன ஜीवனுககு नित्यनिर्मलत्वं சொலலுமது स्वरूपததில संकोचादिகளும प्रकृति गुणஙகளுமிலலாமையாலே उपपन्नम् ।

[முகத நிரூபணம]

இப்படி कर्त्ताககளாய भोक्ताககளான बद्धருணடானலும मुक्तரெனறு சில आत्माககளுணடோ ? समुद्रததிலே नदिகள புககாப்போலேயன்ரே मुक्तன ईश्वरனேடே ஒனருய விடு மெனறனரு श्रुतिகள சொலலுகிறது? எனபார்கககு परम साम्यादि श्रुतिகளும,

3 ‘ मम साधर्म्यमागताः ’

इत्यादि स्मृतिகளும विरोधिககும இபபரமாसाम्यं तुलाधृत स्वर्णपाषाण ஙகளுக்குப்போல आकारभेदनियतமிறே उदकसंयोगத்தில तादृक காம எனகிற श्रुत्यन्तरத்தாலே सरित् समुद्र संयोगदृष्टान्तமும व्याख्यातं। पूर्वजलததுககும प्रविष्टजलததுககும स्वरूपैक्यமிலலை संश्लेष विश्लेष மே உளளது எனனுமிடம नीरक्षीरादि संयोगததிலே கணடு கொளவது இது परिमाणाधिक्यததாலும அறியலாம்.

, 2. சாரீரகஸூததரம 2-3-33, 2-3-40

ஜீவாதமா காததா, விதிநிஷேத சாஸதரஙகளுககு பரயோ ஜனம இருககவேணடுமாகையிஞல

அநதக காதருதவம பகவாஞல உணடானது, சருதியில் சொலலியிருககிறபடியிஞல

3 கீதை—14-2 எனககு ஸமமாயிருககையை அடைநதவர் களாய

1 ' இரும்புண்ட நீரதுபோல் '

என்கிற दृष्टान्तத்தாலும் ऐक्यं शंकिக்கவொண்ணாது. இரும்பில் சுவறின நீர் அதுக்கு अव्याप्यமாய்க்கொண்டு सूक्ष्मமாய்க் கிடக்குமளவேயிறே உள்ளது.

2 ' जगद्व्यापार वर्जं '

' ஜகத் வ்யாபார வர்ஜம் '

என்றதும் மற்றும் ब्रह्मलक्षणங்களொன்றுமில்லை என்கைக்கு उपलक्षणं । जगद्व्यापारशक्ति உண்டாயிருக்க व्यापारमात्रமே இல்லாதது என்பார்க்கு मुक्तன் सर्वोपादानமாக வல்லனென்னவேணும். அப்போது सर्वशरीरियாய்த் தலைக்கட்டும். அது प्रमाण विरुद्धமாகையாலே मुक्तனுக்குள்ள शक्ति भगवदभिमत कैङ्कर्यादिகளிலே யாக்கடவது शक्यத்தைப் பண்ணும் போதும் ईश्वरனுக்கு इच्छैயன்றிக்கே யிருக்க இவனுக்கு इच्छै உண்டென்னுதல் ईश्वरेच्छैக்கு முன்னே யாதல் समமாகவாதல் इच्छै उदिக்குமென்னுதல் சொல்லுவார்க்கு,

3 ' इच्छात एव तवविश्वपदार्थ सत्ता '

(இச்சாத ஏவ தவவிச்வ பதார்த்த ஸத்தா)

इत्यादिகள் विरोधिக்கும். ஆகையால் ईश्वरेच्छैயாலே பிறந்தால் இவனுடைய इच्छाविषयं தலைக்கட்டுகை ईश्वरனுக்கு इष्टமாகையாலே मुक्तன் सत्यसंकल्पனாகிறான். இது नित्यாக்கும் तुल्यं । मुक्तாக்கு आदिமத்தாய் अन्तरहितமான साक्षात्कारமும் प्रक्षालितமணியினுடைய प्रभाविकासं போலே. प्रतिबन्धकनिवृत्ति ईश्वरेच्छैயாலே

1 திருவாய்மொழி 10-10-5

2 சாரீரக-ஸூத்ர—4-4-17 லோகங்களைப் பற்றிய வ்யாபாரங்களான ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதிகளான காரியங்களைத் தவிர

3 ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம்—36 உம்முடைய இச்சையினாலேயே எல்லா வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் நிற்கிறது

வந்தது நித்யருடைய நித்யஸாக்ஷாத்காராதிகளும் ஈஶ்வர னுடைய நித்யேச்சாஸித்தங்களாயிருக்கும். இவ்வர்த்தத்தை நித்யாஶ்ரயஸத்தையாலே நித்ய தர்மஸத்தை என்னும் கணக்கிலே பரரை இசைவிப்பது

[நித்ய நிரூபணம்]

முன்சொன்ன பத்தரும் முக்தரும் ஒழிய நித்யஶுத்தரென்று சில ஜீவர்களுண்டோ? ஈஶ்வரன் ஒருவனேயன்றோ ஸ்வத: ஸர்வஜ்ஞனான நித்யஶுத்தன்? என்பார்க்கு ஶ்ருதிஸித்த நித்யேஶ்வரபரிக்ரஹன்யாயத்தாலே நித்யரையும் கழிக்க விரகில்லை. அஜ்ஞாநப்ரஸங்கமில்லாத முக்தர்க்கும் நித்யர்க்கும் அஸ்தாநபயமும் பகவத்குணோத்கர்ஷவிஷயவிப்ரதிபத்தியும் சொல்லுமது அந்யபரம்।

[பத்த முக்த நித்ய பரஸ்பர பேதம்]

இப்படி ஜீவதத்த்வவிஷயமாக மற்றும் சொல்லும் விபரீதங்களுக்கு பரிஹாரம் இத்திக்கிலே கண்டு கொள்வது. இப்பத்தமுக்த நித்யவர்க்கங்களில் ஐகைக வர்க்கப்ரதிநியதங்களான தர்மங்கள் து:க ஸம்பந்தாதிகளும் ஆதிமத்கர்மக்ருதஸார்வஜ்ஞ்யாதிகளும் அநாதிபரதந்த்ர ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும். வர்க்கத்வயநியதங்களானவை து:காத்யந்தாயோகவ்யவச்சேதாதிகளும் பரதந்த்ரா கர்மக்ருத ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும் ஆதிமத்கர்மக்ருதஸார்வஜ்ஞ்யரஹித பரதந்த்ரசேதநத்வாதிகளும் எங்கும் ஸாதர்ம்யமடியாக வரும் ஐக்ய ப்ரமத்துக்கு வைதர்ம்யதர்ஶநம் நிவர்த்தகமாம்.

*முத்தின் வடங்களென்ன முகுந்தன் பூண்ட மூவகையாம்
சித்தில் அரும் சுருதிச் செவ்வை மாறிய சிந்தைகளால்
பத்திலிரண்டு மெய்க்கப் பகட்டும் பரவாதியர்தம்
கத்தில் விழுந்தடைந்த அழுக்கின்று கழற்றினமே (5)

इति श्रीकविनार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

जीवतत्त्वाधिकारः द्वितीयः

*(ப-ரை) முததின-முததுககளினுடைய, வடஙகள-ஸரஙகள, என-என்று சொலலுமபடி, முகுநதன - பகவான, பூணட - ஆபரணமாகத தரித்துககொணட, மூவகையாம - பததா, முகதா, நிதயா என மூனறு பிரிவுள்ள, சித்தில - சேதன வாககததில, அரும - அறிவதறகு அசக யமான, சுருதி - வேதததில, செவவை - ஆாஜவததை விட்டு, மாறிய - மாறியதான, சிநதைகளால - எணணஙகளினால, இது பகடடும எனபதுடன அநவயிககிறது, பததில - பகதியில, அதாவது அதில விசவாஸததைச செயதால எனறபடி, இரணடும - இஹலோக ஸுகம, பரலோக ஸுகம எனனும இரணடு, எயகக - இளைததுபபோக, கெட்டுபபோகுமபடி எனறபடி, பகடடும - அயலாரை பரமிககுமபடி செயயும, பரவாதியாதம - இதர ஸிததாநததததில இருககும வாதிகளி னுடைய, கததில - கததுவதில, விழுநது - ஸமபநதபபட்டு, அடைந்த, அழுககு - அழுககை, இனறு - இபபொழுது, கழறறினம - நிவ ருததி செய்தோம, போககடிததோம எனறபடி

சீராா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

श्रीः

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ अचित् तत्त्वाधिकार: तृतीय ॥

(மூனறுவது அசித தததவாதிகாரம)

[அசேதனலக்ஷணம் - தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணஙகளும் — தரிகுண நிரூபணம - ஸதவ நிரூபணம - ரஜோ நிரூபணம - தமோ நிரூபணம — தரிகுணத்தின காரயம - ஸாதவிகாதி புராண விபாகம் — தரிகுணததின ஸதத விகாரிதவம் — தமஸஸினுடைய லயததின பரகாரம — அக்ஷர

நிரூபணம் - மஹத் தத்த்வ நிரூபணம் - இந்த்ரிய நிரூபணம் - மனஸ்தத்த்வம் - இந்த்ரியங்களின் ப்ரவ்ருத்தி - அஹங்கார நிரூபணம் - இந்த்ரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம் - இந்த்ரியங்களின் ப்ரதிக்ஷேத்ர பிந்நத்வம் - தந்மாத்ர நிரூபணம் - பஞ்சபூத நிரூபணம் - பஞ்சீகரணம் - ஆகாசாதி நிரூபணம் - பூதங்களின் கார்யம் - த்ரிகுண விஷயபக்ஷாந்தர நிரஸனம் - ப்ரக்ருத்யாதி தத்த்வங்களில் ஏற்றச் சுருக்கத்திற்குத் தாத்பர்யம் - கால நிரூபணம் - சுத்தஸத்த்வ நிரூபணம்]

*நாக்கியலும் வகை நம்மை அளித்தவர் நல்லருளால்
பாக்கிய மேந்திப் பரனடியார் திறம் பார்த்ததற்பின்
தாக்கியர் தங்கள் தலைமிசை தாக்கித் தனி மறை தான்
போக்கிய மென்றதனில் பொய் மதங்களைப் போக்குவமே 6

[அசேதன லக்ஷணம்]

सर्वनियन्तृत्व மன்றிக்கே भोक्तृत्वமுண்டாகையாலே भोक्ता என்று श्रुति சொன்ன चेतनवर्गத்தை निरूपित்தோம். प्रेरकत्वभोक्तृत्वங்கள் இரண்டுமன்றிக்கே भोग्यत्वமுண்டாகையாலே भोग्यं என்று சொன்ன अचेतनத்தின்படியைச் சொல்லுகிறோம் अचेतनமாவது ज्ञातृत्वமில்லாத वस्तु। ज्ञातृत्वமில்லாததுக்கு प्रत्यक्त्वமும் अहन्त्वादिகளும் கூடாதிருக்க ज्ञानमात्रத்துக்கு प्रत्यक्त्वத்தையும் अचि

*[பதவுரை] நாக்கு, இயலும் வகை - அசையும்படி, இயலுகை அசைகை, அதாவது சப்தோச்சாரணம் செய்யும்படி, நம்மை, அளித்தவர் - ரக்ஷித்தவர்களுடைய, நல் அருளால் - நல்ல கருணையினால், பாக்கியமேந்தி - பாக்யத்தை அடைந்து, பரனடியார் - பரமாத்மாவிற்கு சேஷபூதர்களான ஜீவாத்மாக்களினுடைய, திறம் - ஸ்வபாவத்தை, பார்த்ததற்பின் - சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு நிருபித்த பிறகு, தாக்கியர் தங்கள் - தார்க்கிகர்களுடைய, தலை மிசை - தலையின்மேல், தாக்கி - ப்ரஹரித்து, தனி மறைதான் - ஒப்பற்ற வேதம், போக்கியம் என்றதனில் - போக்யம் என்று சொன்ன அசேதன வஸ்துக்களில், பொய் மதங்களை - பொய் சொல்லுகிற மதங்களை, போக்குவம் - நிவ்ருத்தி செய்வோம்

द्विकार विशेषத்துக்கு अहमर्थत्व भोक्तृत्वादिகளையும் கட்டின पक्षங்கள் सर्वप्रमाण प्रतिहतங்களாம். धर्मभूतज्ञानத்துக்கு ज्ञानान्तरத்தையாலே चिच्छब्दवाच्यत्वமுண்டானாலும் தானொரு ज्ञानத்துக்கு आश्रयமல்லாமையாலே अचिच्छब्दवाच्यत्वமுமுண்டு. இப்படி ज्ञातृत्वादिகள் இல்லாதமை अद्रव्यமான शब्द स्पर्श रूप रसादिवर्गத்துக்கும் संयोगादिமத்தையாலே द्रव्यமான धर्मभूतज्ञानத்துக்கும் பொதுவாயிருக்க இவையும் அவ்வோ द्रव्यங்களுக்கு विशेषणங்களாய்க்கொண்டு निरूपितங்களாய் விடுகையாலும் उपयोगविशेषமடியாக வந்த विवक्षाविशेषத்தாலும் त्रिविधाचेतनங்கள் என்று विशेषित्तு எடுத்தது.

[த்ரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணங்களும்]

त्रिविधाचित् द्रव्यங்களாவன :—त्रिगुणமும் कालமும் शुद्धसत्त्वமும். व्यक्ताव्यक्त कालங்களை त्रिविधात्मनங்களென்னுமவர்கள் ईश्वर निरूपणத்திலே शुद्धसत्त्वத்தை उपास्यप्राप्यविशेषणமாக்கி निरूपित्தார்கள். त्रिगुणादिகளுக்குப் பொதுவாய் जीवेश्वरர்களுக்கு இல்லாதவை अज्ञत्वादिகளென்று முன்பே சொன்னோம். இவற்றில் त्रिगुण कालங்களுக்கு साधारणமான आकारं अमिश्रसत्त्वराहित्यं। त्रिगुणशुद्धसत्त्वங்களுக்குப் பொதுவான आकारं सत्त्वगुणाश्रयत्वं। कालशुद्धसत्त्वங்களுக்கு अनुवृत्तமான आकारं रजस्तमोगुणराहित्यं. இப்படி कालத்துக்கும் आत्मादिகளுக்கும் பொதுவான गुणत्रय राहित्यादिகளும் கண்டுகொள்வது. आत्माக்களுக்கும் காலத்துக்கும் ब्राह्मणादि विभागமும் सात्त्विकादि विभागமும் वसन्तहेमन्तादिविभागं போலே औपाधिकं।

[த்ரிகுண நிரூபணம்]

त्रिगुणமாவது सत्त्व रजस्तमस्ஸுக்கள் என்கிற गुणत्रयத்துக்கு आश्रयமான द्रव्यं। இது தன் गुणங்களைக்கொண்டு बद्धர்களுக்கு ज्ञानसंकोचादिमुखத்தாலே भगवत् स्वरूपतिरोधानादिகளைப் பண்ணும். स्वरूपातिरिक्त प्रकाशरहितமான निर्विशेषवस्तु तिरोहितं என்பார்க்கு स्वरूपनाशादिகள் வரும். இக்குணங்களை द्रव्यங்கள்

என்றும் साम्यावस्थங்களான இவற்றினுடைய समुदायமே मूलप्रकृति என்றும் சொல்லுகிற सांख्यர்க்கும்

1 ‘ प्रकृतेः गुणसम्मूढाः ’
(ப்ரக்ருதே: குணஸம்மூடா)

2 ‘ सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ’
(ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதி ஸம்பவா)

इत्यादि प्रमाणविरोधமுண்டாம். धर्मधर्मिகளுக்கு ऐक्य भेद। भेदादिகளைச் சொல்லும் परपक्षं प्रत्यक्षादि विरुद्धं । सत्त्व रजस्तमश्शब्दங்கள் द्रव्यங்களிலும் प्रयुक्तங்களாகிலும் இங்கு गुणविशेषपरங்கள். இப் सत्त्वादि गुणங்களை இல்லை என்பார்க்கும், இவை अनुमान वेद्यங்கள் என்பார்க்கும் आगमबाधादिகளைச் சொல்லுவது. ब्रह्मप्रतिबिम्बयुक्तैயான मायैயிலே सच्चिदानन्दங்கள் என்கிற ब्रह्माकारत्रय स्फुरणமே सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்கள் என்கிற वादिகளுக்கு प्रमाणाभावமும் प्रयोगविरोधமும் स्वसिद्धान्तविरोधமுமுண்டு. तमஸ்ஸை कृष्णமென்றும், रजஸ்ஸை रक्तமென்றும், सत्त्वத்தை श्वेतமென்றும் சொல்லுகிற श्रुत्यादि वाक्यங்கள் उपचारवृत्तियாலே நடக்கின்றன. अजामेकां लोहित कृष्णशब्दங்களை छान्दोग्यानुसारத்தாலே तेजोबन्नरूपविकार[illegible]யிலே मुख्यமாக वर्तिப்பிக்கலாம். सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்களுக்கு आधार्याधारभावமும் सन्निवेशविशेषங்களும் சொல்லும் वाक्यங்களை उद्भूतसत्त्वादि गुणविशिष्टமான त्रिगुणद्रव्य प्रदेशविशेषத்திலே तत्परங்களாக்கலாம்.

[ஸத்த்வ நிரூபணம்]

இவற்றில் सत्त्वமாவது लाघवप्रकाश सुखविशेषங்களுக்கு காரணமாயிருப்பதொரு गुणविशेषं. இது सुख सङ्गத்தாலும் ज्ञानसङ्गத

1 கீதை 3 - 21 பிரகிருதியினுடைய குணங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவர்களாய்

2 கீதை 14 - 5 ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்கள் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள்

தாலும் क्षेत्रज्ञரை बन्धिககும் எனறது अनुचित सुख ज्ञानसङ्गविषयं. இஸ सत्त्वं சிலாககு

1 ‘ जायमानं हि पुरुष य पश्येत् मधुसूदन· ’

(ஜாயமாநம ஹி புருஷம் யம பசயேத மதுஸூதந:)

इत्यादिகளிறபடியே ஒரு पुण्य विपाकदशैயிலே अत्यन्तोद्भूतமாயக கொணடு भगवदनुभवसुखादि सङ्गததாலே मोक्षोपयुक्तமாம இதறகு वृत्र घण्टाकर्ण क्षत्रबन्धु तुलाधार विदुर धर्मव्याध शबरी गोपिका कोमल नील्आ कंस जहु प्रभृतिகளுமை उदाहरणं ।

[ரஜோ குணம]

रजஸஸாவது चलनोपष्टम्भहेतुவாய रागविशेषादि जनकமாயக கொணடு कर्म वश्यருடைய प्रवृत्ति विशेषஙகளுககு कारणமான गुण विशेषं. இது काम्य निषिद्धकर्मविशेष सङ्गததால बन्धिககும. இது தானே अतिप्रवृद्ध सत्त्वததுககு गुणीभविதது நினறு निवृत्ति धर्मஙகளில शीघ्रप्रवृत्तियாலே निस्तार हेतुவுமாம.

[தமோ நிருபணம]

तमஸஸாவது गौरवावरण विशेषादि हेतुவான गुणविशेषं. இது प्रमादालस्य निद्रादिகளை उत्पादिததுககொணடு तत्सङ्गததாலே बध्निககும். இதின कार्यஙகளில अनुचित विषयानुपलब्धियுமை अवसरप्राप्तनिद्रैயும बन्धकஙகளாகாது இகगुण विभागததை

2 ‘ तत्र सत्त्व निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामय ’

(ததர ஸததவம நிரமலதவாத பரகாஶகமநாமயம)

---

1 பார - சாநதி - 358 - 73 யதுவைக கொனறவனுகிய பகவான உதபததியடைகிற எவனைக கடாக்ஷிபபனோ (அவன ஸாதவிகன) எனறு அறியபபட வேணடியவன

2 கீதை 14 6 அவைகளுககுள ஸதவகுணம, நிரமலமானதாகையால பிரகாசததை உணடுபணணககூடியது, ரோகமிலலாதது, அதறகுக காரணம எனறபடி.

इत्यादिகளிலும, गुणकार्य विभागததை सप्तदशाध्यायादिகளிலும கண்டு,

1 ‘ सत्त्वोपादेयतान्तिमे ’

(ஸததவோபாதேயதாநதிமே)

எனகிறபடியே सात्त्विकांशं उपादेयமெனறு அறிநது கொளவது. இவவிभागं

2 ‘ அவரவர் தமதமது ’ எனகிற பாட்டிலும संगृहीतம

[த்ரிகுணததின காாயம]

இவை மூனறிலும ஒரு द्रव्यததில रूप रसादि गुणஙகள போலவும, ஒரு शरीरததில वात पित्त कफஙகள போலவும, प्रदेश भेदததாலும काल भेदததாலும साम्यवैषम्यஙகளை அடைநது, वैषम्य ததாலே अन्योन्यमभिभविததது, சில उद्भूतஙகளாய சில सहकारि களாயப போராநிறகும सत्त्व रजस्तमஸஸுககளால வரும गति களை मन्त्रादिகள उत्तम मध्यम अधम विभागததாலே ஒனபது வகை யாககி ब्रह्मादिகள उत्तम सात्त्विक गति எனறு சொலலச செயதே, ब्रह्मादिகளுககுப பதினலு கூறு सत्त्वं, ஒரு கூறு रजஸஸு, ஒரு கூறு तमஸஸு எனறு தொடஙகி, सर्वजन्तुககளுககும गुणत्रय तारतम्यं சொலலுகையாலே,

3 ‘ ब्रह्माद्याः सकला देवा. ’

(பரஹமாதயாঃ ஸகலா தேவா:)

---

1 கீதா-ஸஙகிரஹம — 22 கடைசி அததியாயததில ஸததவ குணததை உடையவைகளே அஙகீகரிககத தககவை (எனபது சொலலபபடுகிறது)

2 திருவாய 1 - 1 - 5

3 விஷ்ணுபுராணம — 5-30-17 பிரமமா முதலிய எலலா தேவதைகளும (மனுஷயாகளும, பசுககளும பகவானுடைய பிரகிருதியாகிற பெரிய சுழலில இருககிற அஜஞான மாகிற இருட்டி னுல மறைககபபட்டிருககிறவாகள)

1 'न तदस्ति पृथिव्यां वा'

(ந ததஸதி பருதிவயாம வா)

इत्यादिகளிற்படியே क्षेत्रज्ञரெலலாரும இகगुणत्रयததாலே बद्धा. இபபடி

2 'तमः शूद्रे रज. क्षत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम्'

(தம: சூதரே ரஜ: க்ஷதரே பராஹமணே ஸததவ முததமம)

इत्यादिகளும शरीरोपादानद्रव्य तारतम्यததைச சொலலுகினறன

[ஸாதவிகாதி புராண விபாகம]

सात्त्विकादि कल्पभेदஙகளுககீடான पुराण भेदஙகளைசசொலலி,

3 'सात्त्विकेषु तु कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः ।
तेष्वेव योगसंसिद्धा गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥'

(ஸாதவிகேஷு து கலபேஷு மாஹாதமய மதிகம ஹரே: ।
தேஷவேவ யோகஸம்ஸிததா கமிஷயநதி பராம் கதிம ॥)

எனகையாலே

'सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञान'

(ஸததவாதஸஞ்ஜாயதே ஜஞாநம)

---

1. கீதை 18-40 இநத லோகததிலாவது (ஆகாசததில தேவதைகளுககுளளாவது) (குணதரயஙகளினுல விடபபடட) அப படிபபடடது இலலை.

2. பாரதம ஆசவ—40 11 சூததிரனிடததில தமோகுணமும க்ஷத்திரியனிடததில ரஜோகுணமும பிராமமணனிடததில ஸதவமும உததமமாய இருககினறன

3. மாதஸயபுராணம—29-16 ஸாதவிக கலபஙகளில விஷ்ணு விறகு மஹிமை அதிகமாக (சொலலபபடுகிறது) அநதக கலபங களிலே(யே) சொலலபபடட யோகததில சிததியை அடைநதவாகள உததமமான கதியை அடையபபோகிறாகள

4 கீதை—3-21 ஸதவகுணததினுல நலலறிவு உண்டாகிறது

इत्यादिகளிற்படியே सात्त्विक புராணங்களினுடைய प्राबल्यமும் राजस तामस संकीर्ण புராணங்களினுடைய दौर्बल्यமும் சொல்லப்பட்டது. साधारणமான शिल्पशास्त्रத்திலுமுள்ளபட,

1 "स्यान्नागर द्रा[विड] वळ वेसरं च क्रमेण वै सत्त्वरजस्तमांसि ॥
महीसुरोर्वीपति वैश्यकास्ते हरिर्विधाता हर आदि देव ॥"

(ஸ்யாந்நாகர த்ரா(விட)வள வேஸரம் ச
க்ரமேண வை ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி ||
மஹீஸுரோர்வீபதி வைச்யகாஸ்தே
ஹரிர்விதாதா ஹர ஆதி தேவ: ||)

என்று गुणोत्कर्षापकर्ष क्रमं சொல்லுகையாலே सात्त्विक पुराणोक्त भगव दुत्कर्षं सुस्थिरं ॥ இவ்விभागமெல்லாம் कालस्वभावनियति यदृच्छादि मात्रத்தாலே என்னும் पक्षங்கள் उपनिषத்திலே पूर्वपक्षங்களாகச் சொல்லப்பட்டன.

[த்ரிகுணத்தின் ஸததவிகாரித்வம்]

2 "नित्या सतत विक्रिया"

(நித்யா ஸதத விக்ரியா)

இத்யாதிகளாலே क्षण क्षरण स्वभावமான त्रिगुण द्रव्यத்துக்கு प्रळय காலத்திலும் सृष्टि காலத்தில் प्रदेशान्तरத்திலும் गुणங்களினுடைய उद्भवाविभवादि भेदமற்று இவை समங்களாய் நிற்கையாலே

1 நாகரம், த்ராவளம் வேஸரம் என்கிற பெயருடைய விமானங்கள் க்ரமமாக ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்களையுடையவைகளாக ஆகும். அவைகள் ப்ராஹ்மணன் க்ஷத்ரியன் வைச்யன் என்கிற ஜாதியையுடையவைகள், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா ருத்ரன் இவர்கள் இவைகளுக்கு முதல் தேவதைகள்.

2 பரமஸம்ஹிதை-2 நித்தியமானது, எப்பொழுதும் விகாரத்தை அடையும் தன்மை உடையது.

இத்யாதிகளிலே प्रकृति पुरुषர்களுக்கு उत्पत्ति लयங்களைச் சொல்லு கையாலே இவை, महदादिகள் प्रकृति परिणामங்கள் ஆனுபோலே, ईश्वरனுடைய स्वरूप विकारங்கள் என்று भ्रमित्து ईश्वरात्प्रकृति पुरुष ர்கள் என்று சொல்லுமவர்களுக்கு,

1 'प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि "

(ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யநாதீ உபாவபி)

इत्यादिகளும் ईश्वरனுடைய नित्यनिर्विकार निरवयत्व श्रुतिகளும் प्रकृति पुरुषेश्वरர்கள் सन्मात्र ब्रह्मத்தினுடைய नित्यव्यप्टिகள் என்கிற ஸ்வமத முமம் விரோதிக்கும். भोक्ताக்களுக்கு स्वरूपोत्पत्ति கொள்ளில் अकृ ताभ्यागम कृत विप्रणाशादिகளும் வரும் ஆகையால் कार्यங்களான सर्व तत्वங்களுக்கும் तत्तत्पूर्वावस्थ चिदचिद्विशिष्ट परमात्माவின் பக்க லிலே विशेषणद्वारकावस्थान्तरापत्तिलक्षणसृष्ट्यादिகளே யுள்ளது இவர்த்தை.

2 " मनुरप्याह वेदार्थं स्मृत्वा यं मुनिसत्तम ॥ "

(மனுரப்யாஹ வேதார்த்தம் ஸ்ம்ருத்வா யம் முனிஸத்தம)

என்று परिगृहीतனான महर्षि

3 " आसीदिदं तमोभूतं "

(ஆஸீதிதம் தமோபூதம்)

என்று தொடங்கி

1, கீதை—13-9 மூலப்பிரகிருதியையும் ஜீவாத்மாவையும் இவை இரண்டையும் நித்யமானதென்று அறி.

2 விஷ்ணுபுராணம் 6-5-63 மனுவும் எந்த வேதத்தின் அர்த்தங்களை நினைத்துக் கொண்டு சொன்னாரோ

3, 4 மனுஸ்மிருதி — 5, 8 இந்தப்பிரபஞ்சம் தமஸ்ஸாக இருந் தது, அந்தப்பகவான ஸங்கல்பித்துத் தன்னுடைய சரீரத்தில் இருந்து அனேக விதங்களான ஜனங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும் என்கிற ஆசை உடையவராய்

निस्तरंगसमुद्रத்தில் போலவும் तरंगितैकदेशावस्थैயில் भागान्तरத்தில் போலவும் सदृश विकार सन्तानं நடக்கும். இப்படி सम विषय विकार विशिष्टवेषத்தாலே समष्टि व्यष्ट्यादि विभागं சொல்லுகிறது. மேல் उत्तरोत्तरங்களுக்கு पूर्वपूर्वங்கள் समष्टिகளாய் நிற்கும்.

[தமஸ்ஸினுடைய லயத்தின் ப்ரகாரம்]

अव्यक्तं अक्षरத்திலே लयिக்கும் என்றும், अक्षरं तमस्ஸிலே लयिக்கும் என்றும், तमस्ஸு एकीभविக்கும் என்று श्रुति சொல்லுகையாலே अव्यक्तத்துக்கு முன்னே இரண்டு अवस्थै கொள்ள வேணும். இங்கு अक्षरशब्दத்திலே क्षेत्रज्ञ समष्टि विवक्षै கொண்டாலும் अव्यक्तं क्षेत्रज्ञ विकारமல்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञन् तमः परिणामமல்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञसंसृष्टाचिदवस्थाविशेषं अंगीकार्यं लयं சொல்லுகிற प्रकरणத்திலே तमस्ஸுக்கு एकीभावத்தைச் சொல்லுகையாலே तमोवस्थै கழிந்து மேல் வருவதோர் अवस्थान्तरமில்லை. प्रपञ्चसृष्ट्यर्थமாக विभक्तமான अंशं महा तमस्ஸோடே अविभक्तமாமளவேயுள்ளது.

1 "प्रकृतिर्या मयाख्याता व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी ।
पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ॥
अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्मन् निष्क्रिये संप्रलीयते ।
तस्माद्व्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम ॥"

ப்ரக்ருதிர்யா மயாக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்தஸ்வரூபிணீ ।
புருஷஶ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மநி ॥

அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஹ்மந் நிஷ்க்ரியே ஸம்ப்ரலீயதே ।
தஸ்மாத்வ்யக்தமுத்பந்நம் த்ரிகுணம் த்விஜஸத்தம ॥

---

1. விஷ்ணுபுராணம்—6 4-39. என்னால் எந்த வ்யக்தமாயும் அவ்யக்தமாயுமுள்ள ஸ்வரூபத்தையுடைய பிரகிருதி சொல்லப் பட்டதோ (அதுவும் ஜீவாத்மாவும் இந்த இரண்டும்) பரமாத்மாவிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன. மூலப்பிரகிருதி, ஓ' பிராம்மணரே' கிரியை ஒன்றுமில்லாத புருஷனிடத்தில் லயத்தை அடைகிறது. ஓ' பிராம்மண சிரேஷ்டனே' அந்தப் பரமாத்மாவின் இடத்திலிருந்து மூன்று குணங்களையும் உடைய பிரகிருதி உண்டானது.

1 "देव मायेव निर्मिता"
(தேவ மாயேவ நிர்மிதா)

2 "तेन माया सहस्रं तत्"
(தேந மாயா ஸஹஸ்ரம தத)

इत्यादि प्रयोगங்கள் विरोधिக்கும். प्रयोगान्तरங்களிலும மித்யார்த்த प्रकाशங்களிலே मायाशब्दத்துக்கு मुख्यत्वं, मिथ्यार्थத்தில प्रयोगमौपचारिकम्॥ இப்படி नीति शास्त्रोक्त सामादि सप्तोपायங்களில महेन्द्रजाल विभागமும अन्यथा परिणाम शक्तियாலும अन्यथा प्रकाशन शक्तियாலும கண்டு கொள்வது.

3 "प्रकृतिः कारणं माया तमस्सद्सदक्षरम्
अव्याकृतमसद्व्योम योनिः शक्तिरजा त्रयी॥

अलिङ्ग गुण सामान्यं प्रधानं मूलकारणम्।
विद्या विद्यांगभावश्च ग्रन्थि पाशश्च जालकः॥

सलिलं प्रतिभा बुद्धि कालोऽव्यक्तं कला निशा।
मृत्युर्ब्रह्म समुद्रश्च वाक्प्रज्ञा नियतिर्लयः॥"

என்றுபபோலவும, மற்றும் இதுக்குச சொல்லும் रजः प्रभृतिகளான போகளுககெல்லாம यथा संभवं योग रूढि गौण लक्षणावृत्तिகளாலே उचित निर्वाहமுண்டு

[அக்ஷர நிரூபணம]

अव्यक्त तमो मध्य पठितமான अक्षरशब्दத்தை जीव विषयமாக எடுதத ग्रन्थங்களுக்கு तदवस्थ त्रिगुणद्रव्य विशिष्टचेतन समष्टि विशेषத

1 ராமா—பால 1-26 தேவதைகளுடைய மாயையைபபோல சிருஷ்டிககபபட்டவன.
2. விஷ்ணுபுராணம—1-19-20 அநதச சககரத்தினால அநத அனேகம விதங்களான மாயைகள (நாசம செயயபபட்டன.)
3 நிகண்டு.

“ सोऽभिध्याय शरीरात् स्वां सिसृक्षु· विविधाः प्रजाः ”

(ஸோபிதயாய ஶரீராத ஸவாம ஸிஸருக்ஷு. விவிதா பரஜா:)

எனறு उपब्रंहिததான. तमஸ்ஸுககு அவவருகே எனறும, तमஸ ஸை भेदिக்கும எனறும श्रुतिகள சொலலுகையாலும,

1 “ तमसः परमो धाता ”

(தமஸ: பரமோ தாதா)

2 “ एकं पादं नोद्गति सलीलार्थं समुद्धरन् ॥ ”

(ஏகம பாதம் நோததரதி ஸலீலாாததம ஸமுததரந்)

3 “ अपेत्याहमिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ॥ ”

(அபேத்யாஹமிமாம ஹிதவா ஸமஶரயிஷயே நிராமயம)

इत्यादि स्मृतिகளாலும இததமஸஸுககு परिच्छिन्नत्वं सिद्धिககையால இதுககு व्यापित्वानन्तत्व बचनं स्वकार्यं व्याप्ति नित्यत्वांशानन्त्यभोगान न्यादि परम्. இதுககு सांख्यन् சொலலும सर्वं व्यापित्वानुमानं श्रुत्यादिबाधितं இது लौकिक तमस्सனறெனனுமிடம் तमोज्योतिस्सु கசள இரணடும் उदियाத காலததிலே वर्तिககிறதெனகையாலே सिद्धम्। இநத तमஸஸைபபறற मायाशब्दं विचित्र सृष्टयुपकरणतैயாலே उपपन्नम् ॥ இது मिथ्यार्थवाचि எனபாாககு.

---

1 ராமா—யுதத 114-5 தமஸஸுககு மேலபட்ட இடததில இருபபவண எலலாவறறையும சிருஷ்டிபபவன.

2. அநநபபகவான எலலாவறறையும உயரத் தூககுமபோது விளையாட்டிறகாக ஒரு காலில ஒரு பஙகை தூககுவது இலலை.

3. பாரதம-சாநதி 312-38 நான் இநதப பிரகிருதியை விட்டு விட்டு விலகிபபோய உபததிரவம இலலாத ஸதானததை அடையப போகிறேன.

த்திலே तात्पर्यम् ॥ अक्षर शब्दं प्रकरणानुगुணமாக,

"अक्षरं नक्षरं प्रोक्तं अश्नुते वा नरोक्षरं" என்கிற व्युत्पत्तिகளாலே प्रकृति पुरुषेश्वर तत्त्वங்கள் மூன்றிலும் प्रयुक्तम् ॥ இவ்வசேதன விசேஷமான अक्षरத்தை मुक्तருக்கும் ईश्वरனுக்கும் भोगस्थानமென்று பரா சொன்ன अर्थத்துக்கு மூலமில்லாமையாலே अप्राकृत परम व्योमத்தில் अक्षरव्योम शब्दप्रयोगத்தையும் பரமான அக்ஷரம் इत्यादि प्रयोगத்தையும் கொண்டு இப்படி उत्प्रेक्षितத்தார்களாமித்தனை. இவ்வக்ஷரத்திலே लयिக்கும் என்றேதின அவ்யக்தத்தில் गुणवैषम्यத்தால் வரும் பிறிவு தோற்றுகையாலும் रूढियாலும் अव्यक्तशब्दं प्रयुक्तமாகிறது

[மஹத்தத்வ நிரூபணம்]

இதில் முற்பட गुण वैषम्य विभक्त प्रदेशத்திலே பிறந்த विकारं மேல் வரும் कार्यங்களெல்லாத்திலும் பெரிதான அளவாலே महान् என்று பேர் பெற்றிருக்கும் अधिकृतात्मानन्यथासिद्धानेकशास्त्रங்களிலே महदहङ्कारादि क्रमத்தாலே सृष्टिசொல்லுகையாலே

1 'उद्बबर्हात्मनश्चैव मनस्सदसदात्मकम् ।
मनसश्चाप्यहंकारमभिमन्तारमीश्वरं ॥
महान्तमेवाचात्मानं सर्वाणि त्रिगुणानि च ।
विषयाणां गृहीतॄणि शनैः पञ्चेन्द्रियाणि च ॥'

(உத்பாஹாத்மனஶ்சைவ மனஸ்ஸதஸதாத்மகம்।
மனஸஶ்சாப்யஹங்காரமபி மந்தாரமீஶ்வரம் ||
மஹாந்தமேவசாத்மானம் ஸர்வாணி த்ரிகுணானி ச ।
விஷயாணாம் க்ருஹீத்ருணி ஶனை பஞ்சேந்த்ரியாணி ச ||

1 மனு 1-14, 15 ஸத்தாகவும் அஸத்தாகவும் இருக்கிற மனத்தை உண்டாக்கினன், மனதில் இருந்த 'நான் என்று அபிமானிக்கிற நியந்தாவாகிற அகங்காரம் எனனும் பதத்தின் மஹத் என்று பெயருடைய ஆத்மாவையும் எல்லா மூன்று குணங்களையுடைய வஸ்துக்களையும் சப்தாதி விஷயங்களை வஹிக்கிற ஐந்து இந்திரியங்களையும் மெள்ள (உண்டாக்கினன்)

இதயாதி वचनங்கள अन्यपरஙகளாமததனை.

இம்महान् क्षेत्रज्ञாககு मनस्सु अध्यवसाय हेतुவாம போது सहकारियானவளவாலே

1 " महान्वै बुद्धिलक्षणः "

(மஹாநவை புததிலக்ஷண:)

எனறு சொலலபபடடது. இது தனககே ज्ञातृत्वादिகளைச் சொலலும सांख्याககும आत्मसद्भावததிலே प्रमाणமிலலையாம

2 "सात्विको राजसश्चैव तामसश्च त्रिधा महान्"

(ஸாதவிகோ ராஜஸஶசைவ தாமஸஶச தரிதா மஹாந)

எனகையாலே இது गुणत्रैषम्यததாலே மூனறு படியாயிருககும. சிலா सात्विकमहान् अध्यवसायलक्षणமாய बुद्धि எனறு பேர பெறறிருககும எனறும, இதுககு ज्ञानेन्द्रियஙகள ஐநதுமதுணை எனறும், राजस महान् चेष्टा लक्षणமாய प्राणனெனறு பேர பெறறிருககுமெனறும, இதுககு कर्मेन्द्रियஙகள ஐநதும துணை எனறும, मनस्सु இரணடுககும துணை யெனறும, तामस महान् त्रैढिल्वादि लक्षणமாய कालமெனறு பேர் பெறறிருககும எனறும சொலலுகிற பிரிவுகளுககு प्रतिवाक्यं प्रमाणविरोधங கணடுகொளவது இவை संज्ञा मात्रஙகளாகில वाक्यान्तर विरोधமிலலை இமमहान् முதலான समष्टि तत्त्वஙகளெலலாம பின்பு अण्डान्तर्वर्ति व्यष्टि सृष्टियிலே क्षेत्रज्ञாககு प्रतिशरीरं विभक्तஙகளாம.

[அஹஙகார நிருபணம]

இமमहानில நினறும பிறநத विकारविशेष अहंकारम् ॥ இது अनात्माவான देहததில अहं मानकरणததுககு सहकारियாகையாலே

1. விஷ்ணு புரா—6-4-28 மஹததானது புததியை லக்ஷணமாக உடையது.

2 விஷ்ணுபுராணம—1-2-34மஹததானது ஸாதவிகம எனறும, ராஜஸம எனறும, தாமஸம எனறும மூனறு வகையானது.

अहंकारமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. अहङ्कारतत्त्वமே अहमर्थं என்று सांख्यரும் मायावादिகளும் சொன்னது आत्मानात्म विवेकश्रुत्यादि विरुद्धम् ॥ अहङ्कारं त्याज्यமென்னுமது देहात्मभ्रमादिகளையும் उत्कृष्ट जनावमान हेतुவான गर्वத்தையும் விடச் சொன்னபடி. क्षेत्रान्तर्भूतமான अहङ्कारतत्त्वத்தையாதல் आत्माவான अहमर्थத்தையாதல் விடச் சொன்னபடியன்று. दुस्त्यजங்களையும் उपादेयங்களையும் விடச் சொல்லுகை उचितமன்றிறே. இவ்வहङ्कारतत्त्वமும் தனக்குக் காரணமான महान् போலே गुणवैषम्यத்தாலே त्रिविधமாய் அடைவே वैकारिकं, तैजसं, भूतादि என்று பெயரையுடைத்தாயிருக்கும். இவற்றில் सात्विकाहंकारं इन्द्रियोपादानं, तामसाहंकारं तन्मात्रोपादानं.

1 "रज प्रवर्तकं तत्र"

(ரஜ ப்ரவர்த்தகம் தத்ர)

इत्यादि वचनங்களாலே राजसाहंकारं இரண்டுக்கும் प्रवर्तकமாய்க் கொண்டு इन्द्रिय तन्मात्रसृष्टिகளுக்கு निमित्तकारणं ॥

[இந்த்ரிய நிரூபணம்]

सात्विकाहंकारத்தில் நின்றும் பிறந்தவை इन्द्रियங்கள். இவை अहङ्कार विशेषங்கள் என்கிற हैरण्यगर्भपक्षं, अहङ्कारத்தில் நின்றும் இவற்றிற்கு उत्पत्ति சொல்லுகிற वाक्यங்களுக்குச் சேராது. इन्द्रियங்கள் பதினொன்றில் कर्मेन्द्रियपंचकத்தை राजसाहङ्कार कार्यமென்று சொன்ன शैवपक्षं श्रुतिस्मृति सिद्धமன்று. औचित्य मात्रத்தாலே कल्पिக்கும்போது अतिप्रसंगं வரும். कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रतिशरीरमुत्पत्तिविनाशங்களைக் கொள்ளும் पक्षं सृष्टि காலத்தில் एकादशेन्द्रियங்களும் अहङ्कारத்திலே பிறந்தனவென்கிற वाक्यங்களோடே विरोधिக்கும்.

---

1 அவ்விடத்தில் ராஜஸாஹங்காரம் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறது

1 “मनः षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि”

(மந: ஷஷ்டானீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்த்தாநி)

इत्यादि वाक्य मूललक्षणपरम् ॥

[மனஸ்தத்வம்]

ज्ञानेन्द्रियपंचकத்துக்கும் सहकारियாய் संकल्प स्मृत्यादिகளுக்குத்தானே कारणமுமான इन्द्रियं मनஸ்ஸு॥ இது कर्मेन्द्रियங்கள் व्यापरிக்கும்போது ज्ञानचिकीर्षादिகளைப் பண்ணிக்கொண்டு उपकारकமாம். ज्ञानेन्द्रियங்களையும் कर्मेन्द्रियங்களையும் பிரியச் சொல்லி मनस्सु उभयात्मकமென்று सांख्यர் சொன்னவிடம் मन्दं॥ व्यापारमात्रத்தாலேயாதல் कर्मेन्द्रिय व्यापारத்துக்குப் परंपरया कारणமாகையாலேயாதல் இதுக்கு कर्मेन्द्रियत्वं சொல்லில் श्रोत्रादिகளுக்கும் कर्मेन्द्रियत्वं प्रसङ्गिக்கும். मानसங்களான कर्मங்கள் என்பதும் बुद्धिविशेषங்களையாதல் அவற்றிற்குக் காரணங்களான मनोव्यापारविशेषங்களையாதலாமத்தனை. இம்மனஸ்ஸுதானே अध्यवसायाभिमान चिन्तैகளென்கிற वृत्ति भेदங்களாலே சில இடங்களிலே बुद्धि என்றும் अहङ्कारமென்றும், चित्तமென்றும் சொல்லப்படுகிறதென்று भाष्यத்திலே சொன்னது महदादितत्त्वங்களை निषेधिத்த படியன்று; पुरुषனுக்கு बुद्धिवृत्तिविशेषங்களைப் பண்ணும் दशैயிலே இதற்கு नामान्तरங்களுண்டென்கையிலே तत्परं॥ இத்தாலே करणं त्रयोदशविधं, अन्तःकरणं त्रिविधं, என்றுப்போலே सांख्यादिகள் சொல்லுமது निरस्तम्, இவ்வध्यवसायादिகளும் कामसंकल्पादिகளும் पुरुषனுடைய धर्मभूतज्ञानावस्था विशेषங்களாயிருக்க இவற்றை मनोवृत्तिகள் என்று சொல்லுகிறபடி என்? என்னில், बद्धருடைய धर्मभूतज्ञानத்துக்கு இவ்வवस्थाविशेषங்கள் வருகைக்குக் காரணம் इन्द्रियावस्थाविशेषங்களாகையாலே कार्यத்தையிட்டுக் कारणத்தை उपचरिத்தபடி,

---

1. கீதை—15-7 தேஹத்தில் இருக்கிற மனதை ஆறுவதாக உடைய இந்திரியங்களை (இழுத்துக்கொண்டு போகிறான்)

1 'इन्द्रियाणि दशैकं च'

(இந்த்ரியாணி தஶைகம் ச)

इत्यादिகளாலும் सात्विकाहङ्कार कार्यद्रव्यत्वं इन्द्रिय लक्षणமாகையாலும் मनस्सுக்கும் इन्द्रियत्वமுண்டாகையாலே एकवाक्यத்திலே मनस्सும் इन्द्रियங்களுமென்றது गोबलीवर्दन्यायத்தாலே निर्वाह्यं इन्द्रियलिङ्गமென்றது व्युत्पत्ति निमित्त मात्रपरम् ॥ இவ்விந்த்ரியங்களெல்லாம் अल्पपरिमाणங்களென்னுமிடம் 2 'अणवश्च' என்கிற अधिकरणத்திலே समर्थितम् ॥ विकारि द्रव्यங்களுக்கு उपचयादिகளும் पृथुत्वादिகளுங் கூடும். स्त्रीकृत्य संस्थान स्वराभिप्रायादिகளுக்காக स्त्रीन्द्रियமென்றொன்றையும், पुरुषकृत्यादिகளுக்காக पुरुषेन्द्रियமென்றொன்றையும், कर्म मूल चक्षुरादि प्रवृत्त्यनुपालम्भार्थமாக जीवेन्द्रियமென்றொன்றையுங் கட்டி, இவை देहव्यापारங்களாய் நிற்கும் என்ற सौगतர்க்கு नपुंसकेन्द्रियமென்றொன்றையுங் கட்ட प्राप्तम् ॥ अन्यथासिद्धिपरिहारங்களும் तुल्यங்களாயிருக்கும். मनस्सै नित्यமென்றும் विभुவென்றும் परர் சொன்ன वथ

3 'एकादशं मनश्चात्र देवा वैकारिकाः स्मृताः'

(ஏகாதஶம் மநஶ்சாத்ர தேவா வைகாரிகா: ஸ்ம்ருதா:)

4 'मनष्षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥'

(மநஷ்ஷஷ்டாணீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்த்தாநி கர்ஷதி)

इत्यादिகளாலே बाधितम् ॥ मनस्सै विभुவென்று கொள்ளும் भाट्टர்க்கு निरवयवाकाश श्रोत्र पक्षन्यायத்தாலே सर्वात्माக்களுக்கும் मनस्सु

---

1. கீதை 13-6 பத்தும் ஒன்றுமாய் இருக்கிற அதாவது பதினொன்றுகளான இந்திரியங்கள்

2. சாரீ-ஸூத் 2-4-6 அணுக்களாயும் இருக்கின்றன.

3. விஷ்ணுபுராணம் 1-2-47 இவைகளுக்குள் பதினொன்றாவது மனஸ். ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து உண்டானவை இந்திரியங்களாக எண்ணப்பட்டதுகள்

4 35—ம் பக்கம் பார்க்க

त्वक् என்று கொள்ள प्रसङ्गிக்கும். कर्णशष्कुल्यवच्छिन्न नित्याकाशமே श्रोत्रமென்றும் त्वगादिகள் वाय्वादि कार्यங்களென்றும் एकेन्द्रियं प्रदेशभेदத்தாலே सर्वकार्यकरமென்றும் शरीरव्यापियான त्वगिन्द्रियமொன்றுமே யுள்ளதென்றும் श्रोत्रமும் चक्षुःஸும் विषयத்தை प्राप्यாதே ग्रहिக்குமென்றும் சொல்லுகிற पक्षங்கள் उपपत्ति शास्त्रविरुद्धங்களானவையாலே उपेक्षणीयங்கள்

[இந்திரியங்களின் ப்ரவ்ருத்தி]

इन्द्रिय वृत्तिविशेषங்கள் कार्यानुरूपமாக यथाशास्त्रं கண்டுகொள்வது. स्फटिक सलिल काचादि व्यवहितங்களை ग्रहिக்குமிடத்தில் अतिसूक्ष्मங்களான नयन किरणங்கள் प्रवेशिக்கின்றன. इन्द्रियங்கள் सलिलादिகளை प्रवेशिக்குமிடத்தில் अपाश्रय मतभेदங்களில் औचित्यங்கண்டு கொள்வது. दूरस्थचंपकादि गन्ध ग्रहणத்தில் सूक्ष्मமான गन्धवद्द्रव्यं वायुவோடே கூட வருகிறது. श्रोत्रादिகளை भौतिकங்கள் என்று महाभारतादिகளிலே சொல்லுவதும் आकाशादिभूतங்களாலுண்டான आप्यायनமடியாக வென்று वेदार्थसंग्रहத்திலே அருளிச் செய்தார். मनः प्राण वाक्குக்களுடைய अन्नमयत्वादिகளைச் சொல்லுகிற श्रुतिகளுக்கும் पृथिव्यप्तेजस्ஸுக்களாலுண்டான आप्यायनத்திலே तात्पर्यम् ॥

[இந்திரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம்]

इन्द्रियங்களினுடைய भौतिकत्वाहङ्कारिकत्ववाक्यங்கள் இரண்டையுஞ்சோத்து अहङ्कार सहितமான तन्मात्रपंचकத்தில் நின்றும் அடைவே श्रोत्र वाक्குக்களும் त्वक् पाणिகளும் चक्षुः पादங்களும் जिह्वोपस्थங்களும் घ्राणपायुக்களும் பிறக்கின்றன. मनस्ஸு ஒன்றும் केवलाहङ्कार जन्यமென்று சில भेदाभेदवादिகள் சொல்லுவார்கள். कर्मेन्द्रियங்களைக் கழியப்பார்க்கில் तुल्य योगक्षेमத்தையாலே ज्ञानेन्द्रियங்களையும் கழிக்கவேண்டும்படியாம். निपुण निरूपणं பண்ணில் இரண்டு वर्गத்துக்கும் साधक बाधकங்கள் समங்களாயிறே யிருப்பது. சில श्रुतिகளில் न्यूनेन्द्रिय निर्देशங்கள் श्रुतिस्मृति सिद्धेन्द्रिय

ன்र प्रतिपेधकங்களாகமாட்டாமையாலே अन्यपरங்கள் लय प्रकरणத்தில் आकाशं इन्द्रियங்களிலேயாகவும், इन्द्रियங்கள் तन्मात्रैகளிலேயாகவும் ஓதுகிற वाक्यं संसर्गविशेषपरं என்று पूर्वापरादि पर्यालोचनं பண்ணின निपुण संप्रदायं ॥ இங்ஙனல்லாதபோது सात्विकाहङ्कार कार्यங்களாகவும் केवल विकारங்களாகவும் इन्द्रियங்களை எண்ணுகிற शास्त्रங்களோடே विरोधமுண்டாம். श्रीगीता भाष्यத்திலும் क्षेत्रोपादान द्रव्यங்களைப் பிரியக் காட்டி इन्द्रियங்களை क्षेत्राश्रित द्रव्यங்களென்று அருளிச்செய்தார்.

[இந்த்ரியங்களின் ப்ரதிக்ஷேத்ர பின்னத்வம்]

இவ்விந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் पृथिव्यादि तत्त्वங்கள் போலே प्रत्येकं असंख्यातங்களாய் क्षेत्रज्ञர்க்கு தனித்தனியே विभक्तங்களாயிருக்கும்.

1 'तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसाम् ।
सन्निवेश्यात्ममात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் த்வவயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணாமப்யமி
தௌஜஸாம் ।
ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதாநி நிர்மமே ॥)

என்றதும் इन्द्रियान्तरोपलक्षणम् ॥ महदादि भूतसूक्ष्मपर्यन्त तत्त्वங்களாலே आकल्पस्थायियாயிருப்பதொரு सूक्ष्मशरीरं பிறக்குமென்று सांख्यர் சொன்னதுவும்

2 'आहत्यैकोन विंशत्या सूक्ष्मदेहः प्रजायते'

(ஆஹத்யைகோந விம்ஶத்யா ஸூக்ஷ்மதேஹ: ப்ரஜாயதே)

---

1 மனுஸ்ம்ருதி 1-16 அளவில்லாத தேஜஸ்ஸை யுடைய ஆறுகளான அந்த அவயங்வகளினுடைய ஸூக்ஷ்மங்களான அம்சங்களை ஜீவாத்மாக்களில் சேர்த்து எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்

2 ஒன்றுசேர்ந்து பத்தொன்பது தத்துவங்களினாலே ஸூக்ஷ்மமான தேஹம் உண்டாகிறது

வாயு பிறககு மெனறுபபோலே சொலலுகிற விடஙகளில उपादान विषयஙகளான आकाशादि शब्दஙகள तन्मात्र विशेष परஙகளாம. उपादेय विषयஙகளான அவை தானே उत्तरोत्तर तन्मात्रैகளையும் आकाशादिகளான पूर्व पूर्व भूतஙகளையும विवक्षिககினறன வெனனு தல, இஙகு भूतसृष्टिயைசசொலலி तन्मात्र सृष्टिககு अनुक्ति எனனு தலாம. அப்போது पृथिवियில நினறும औषधिகளெனறு தொடஙகிச சொலலுமது विरूपமாம.

சில पुराणादिகளில प्रतीतिस्वारस्यததைக கொணடு भूतादि யில நினறும शब्दतन्मात्रं பிறககும இதில நினறும आकाशं, आका शததில நினறும स्पर्श तन्मात्रं இதில நினறும வாயுவெனறும, மேலும இக்ரமததிலே சிலா சொலலுவாாகள இபपक्षததிலும आकाशததில நினறும वायु எனறுபபோலே சொலலுகிற விடஙக ளெலலாம तन्मात्र द्वारமாககொளளுதல, कारण विषय वाय्वादि शब्दஙகள स्थूल वाय्वादि परஙகளாகவும कार्य विषयवाय्वादि शब्दஙகள क्रमभाविसूक्ष्म स्थूलवाय्वादि विषयஙகளாகவும கொளளுதலாம. प्रकृतिகள எடடு எனகிற இடத்திலே पृथ्वी पर्यन्त भूतஙகளையு மடககி विकृतिகள பதினனைறை பதினறு எனகிற இடததிலே इन्द्रियஙகளுடனே शब्दादि विषयஙகளையும கூடடவேணடுமபடி நிறகும. श्रुतिயில उदाहरण विशेष स्वारस्यததைககொணடு சிலர் पूर्व पूर्व भूतஙகள उत्तरोत्तर भूतஙகளுககு निमित्त कारणஙகள. தந தாம तन्मात्रैகளை, இவறறிறகும उत्तरोत्तर तन्मात्रैகளுககும उपादान कारणமெனபாாகள. அபபோதும उपादान प्रकरणமும भूतஙகளினு டைய बहु भवन श्रुतियும

1 ' अग्न्यवस्थे च सलिले '

(அகநயவஸதே ச ஸலிலே)

---

1 விஷ்ணுபுராணம 6-4-18 ஜலமானது அகனி எனகிற அவஸதையை உடைததாயிருககும.

என்று आनन्दानुभवं संग्रहித்ததுவும் अन्यपरवाक्यमूलமாகையாலே अविस्रंभणीयं ॥

[தந்மாத்ர நிரூபணம்]

बाह्येन्द्रिय विषयங்களான शब्दादिगुण विशेषங்களுக்கு आश्रयங்களான द्रव्यங்கள் भूतங்கள். இவை सूक्ष्मங்களென்றும், स्थूलங்களென்றும் இரண்டு வகை. सूक्ष्मங்களை अविशेषங்களென்றும் तन्मात्रங்களென்றும், स्थूलங்களை विशेषங்களென்றும், भूतங்களென்றும் விசேஷித்துச் சொல்லும். इक्षुरस शर्करादिகளுக்குப்போலே गुण वैषम्यத்தாலே இந்த सूक्ष्म स्थूलविभाग तन्मात्रैகளில் गुणங்களுக்கு मृदु परुषादि विभागமற்று, असद्दृश्युपलंभ योग्यतैயுமற்றிருக்கும். उपलंभयोग्यगुण विभागத்தாலே स्थूलங்களில் शान्त घोर मूढ विभागமுண்டாகிறது. शब्दादि गुणங்கள் தன்னையே तन्मात्रैகளென்பார்க்கு सत्त्वादिगुणங்களை मूलप्रकृति என்பார்க்குப்போலே उपादानत्वादि प्रकरण विरोधமும் வரும். अहङ्कारமும் तन्मात्रैகளைந்தும் महानुடைய विशेषங்களென்றும் சொல்லுகிற हैरण्यगर्भपक्षமும் श्रुति विरुद्धं ॥ तन्मात्रैகள் भूतादिயிலே लयिக்குமென்கிற वाक्य मात्रத்தைக்கொண்டு तन्मात्रैகள் ஐந்தும் तामसाहङ्कारத்திலே பிறக்குமென்றும், இவை, ஐந்து तन्मात्रैகளில் நின்றுமடைவே आकाशादि भूतங்கள் ஐந்தும் पूर्वापर भावेन பிறக்குமென்றும் சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். இது प्रकृतिகள் எட்டு. केवल विकृतिகள் பதினாறு என்று எண்ணுகிற अथर्वण श्रुतिகளுக்குச் சேரும். आकाशத்தில் நின்றும் वायु பிறக்குமென்றாப்போலே சொல்லுகிற மற்றுள்ள பல श्रुतिகளினுடைய स्वारस्यத்துக்கு अनुगुणமன்று. तामसाहङ्कारத்தினுடைய उत्तरोत्तर तन्मात्र जननத்தில் पूर्व पूर्व भूत सहकारि क्रमादि कल्पनैक्लिष्ट गति. வேறே சிலர் पूर्व पूर्व भूतங்கள் उत्तरोत्तर भूतங்களுக்கு उपादानமென்றும் சொல்லுகிற பல श्रुति स्मृतिகளைப் பார்த்து तन्मात्र रूपங்களான सूक्ष्म भूतங்களில் நின்றும் उत्तरोत्तर तन्मात्रங்களும் आकाशादिகளான ஒவ்வொரு भूतங்களும் பிறக்கும். गन्धतन्मात्रं வேறொரு तन्मात्रத்துக்குக் காரணமன்றிக்கே पृथिवीயாகிற भूतமொன்றையும் उत्पादिக்குமென்பார்கள். இப்பக்ஷத்தில் आकाशத்தில் நின்றும்

1 ‘ वाय्ववस्थे च तेजसि ’

(வாயவவஸதே ச தேஜஸி)

इत्यादिகளும ஸ்வரஸஙகளாகாது.

सूक्ष्मांशததாலே उपादानமாயும स्थूलांशததாலே निमित्तமாயும நிறகிற आकाशादिயில நின்றும वाय्वादिகள பிறககின்றனவென்று विवक्षिககுமதுவும अतिक्लिष्टம

இபபடி மற்றும தோற்றும निर्वहिஙகள் தோறும ஓரஂஶத திலே மிகுதி சுருககம இருககக காணகையாலே இவற்றினு டைய उत्पत्ति क्रमं ஆனபடியாகிறதென்று उपेक्षितது, இவற்றில காட்டில் आत्माவின வேறுபாடு தெளிகைககாக இவற்றின स्वरूप विभागमात्रததையும उत्पत्तिमात्रததையும் प्रधानமாக சிலா अनुसन्धिப பாாகள.

[பஞசபூத நிரூபணம]

இபभूतஙகளில शब्दादि गुणஙகள நிறகுமடைவை यथागमं 2 ‘ பூ நிலாய வைந்துமாய ’ எனகிறபாட்டிலே अनुसंधिப்பது वाय्वादि भूतஙகள நாலில स्पर्शं முதலாக उत्तरोत्तराधिक्यं वैशेषिक ரும் இசைவாாகள. उत्तरोत्तर भूतஙகளில पूर्व पूर्व भूत संसर्गத தாலே उष्णं जलं எனனுமாப போலே शब्दादि गुणஙகள தோற்று கின்றனவென்று சிலா சொலலுவாாகள पूर्व पूर्व भूत तन्मात्रै களோடே கூடின तन्मात्रैகளாலே பிறககையாலே गुणाधिक्य மென றுமசொலலுவாாகள करकैயில शैत्यं போலே कारण दशैயில गुणं कार्यदशैயிலும நிற்கிறதென்றும கொளளுவாாகள अपूर्व स्वभावो त्पत्तिயாலே तत्वान्तर परिगणनैயாலும पंचीकृत भूत विकारஙகள

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-22 தேஜஸஸானது வாயு எனகிற அவஸதையையுடைத்தாயிருககுமபோதும.

2 திருசசநதவிருததம—1.

அவவோ भूत स्वभावஙகளை விடாமையாலும இவை எணணி முடி யாதபடி இருககையாலும पृथिवीயளவிலே तत्वगणமை पर्यवसिக கிறது

[பஞசீ கரணம]

पंचीकरणं பணணுமிடததுல

1 ‘व्योम्नोर्धं भागश्चत्वारो वायु तेजः पयो भुवां’

(வயோமநோாதத பாகஶசாதவாரோ வாயு தேஜ பயோ புவாம)

इत्यादिகளில படியே தன கூறு விஞசியிருக்கையாலே

2 ‘वैशेष्यात्तु तद्वादस्तद्वाद’

(வைஶேஷயாதது தததவாத: தததவாத:)

3 ‘त्र्यात्मकत्वात्तु भूयस्त्वात्’

(தாயாதமகதவாதது பூயஸதவாத)

எனகிறபடியே प्राचुर्यததாலே व्यवहारं நடககிறது त्रिवृत्करणं சொனனவிடம पंचीकरणादिகளுககும उपलक्षणं ॥ त्रिवृत्कृतान्यादिகளில भूतान्तर रूपं संसर्गததாலே தோறறுகிறதெனறு श्रुति சொனன न्यायததாலே आकाशததில नीलत्वादिகளும, वायुவில सुरभि शीतलत्वादिகளும, वह्निயில शुक्ल कृष्णत्वादिகளும, जलததில वर्ण रसान्तरादिகளும, पृथिविயில उष्णत्वादिகளும पंचीकरणादिகளடியாகவந்த भूतान्तर संसर्गததாலே தோறறுகினறனவெனனுமிடம आगमोपपत्तिகளாலே அறிநது கொளவது

---

1. ஆகாசததினுடைய பாதி பாகமும வாயு, தேஜஸ, ஜலம, ப்ருத்வீ, இவைகளினுடைய நாலு பாகமும சேர்நது பாதிபாகமும,

2, 3 சாரீரக ஸூததிரம 2-4-19, 3-1-2 அதிகமாக இருபபதிஞல அநத பூதம எனறு சொலலுகிறது இரணடுதரம சொலலியிருபபது அதயாயததின முடிவைக குறிககிறது தேஹததிறகுக காரணமான வஸதுககள பருதிவீ அப தேஜஸ இவை மூனறும சோநதவைகளாகையிஞல ஜலததைக தனிதது சொலலியிருபபது அது அதிகமாயிருபபதஞல

तन्मात्रैகளிலே पंचीकरणமாககி पंचीकरित्त अंशஙகளை आकाशादिகளெனறு சிலா சொலலுமது तत्त्वपरिगणனை பணணுகிற श्रुति स्मृति पुराणादिகளுககுச சேராது

[ஆகாச நிருபணம]

இபபூதஙகளில आकाशं अवकाशप्रदानं பணணுகையாவது स्पर्शवत् द्रव्यஙகளுககு प्रतिहति பணணாதொழிகை இது पूर्व तत्त्वஙகளுககும तुल्यं आकाशं எனறொரு द्रव्यமிலலை எனறும, இததை अतीन्द्रियமெனறும, இது नित्य निरंश विभुவாயிருககிறதெனறும चार्वाक बौद्ध वैशेषिकादिகள சொலலுமது उपलम्भ युक्त्यागम विरुद्धं இததை सर्वेन्द्रिय प्रत्यक्षवेद्यமெனறு சிலா சொலலுமதுககு सर्वेருடையவும इन्द्रिय प्रत्यक्षமெனறு பொருள கொளள प्राप्तं। वाय्वादिகள நாலு भूतஙகளும स्पर्शन प्रत्यक्षஙகள. वायुவில स्पर्श मात्रமே प्रत्यक्षं, द्रव्यमनुमेयं எனனும वैशेषिகருககு तेजः प्रभृतिகளிலும स्पर्शरूपादि गुणஙகளே प्रत्यक्षஙகளெனன प्रसङ्गिககும. तमः प्रतीतिயில पार्थिवावयवஙகளினுடைய नीलगुणमात्रமே प्रकाशिககிறது எனபாககும तमसஸெனறு ஒரு द्रव्यान्तरं எனபாககும चाक्षुष प्रत्यक्षाभावदशैயிலே नीलरूपस्मृति प्रमोषமெனபாககும उपलम्भ विरोध कल्पना गौरवादि दोषं வரும.

[பூதஙகளின காாயம]

இபபூதஙகள पंचीकरणादि प्रक्रियैயாலே சோநது कर्म विपाकानुगुणமாக पुरुष भेदததாலும काल भेदததாலும भोग्यभोगोपकरण भोगस्थान भोगायतनஙகளாயககொணடு परिणमिககும் पुद्गलமெனறு एकजातीय द्रव्यமாய இது पार्थिव द्रव्यஙகளில द्रवकठिनाद्यवस्थैகள போல अनियतமாக வருகிற पृथिव्यप्तेजो वायुरूपावस्थैகளை அடைகிறது எனபாககு कल्पनालाघवமுணடாகிலும त्रिगुण द्रव्यததினுடைய नियतक्रमं भूतसृष्टि சொலலுகிற नित्य निर्दोष दुरपह्नव शास्त्रஙகளாலே बाधं கணடு கொளவது. भोगायतनஙகள देवादि भेदததாலே चतुर्विधங்களாயிருக்கும नारकान्तமாகவும், स्थावरान्त

மாகவும் எண்ணின இடம் स्थावर नारकங்களுக்கு उपलक्षणं। युक्त्याभासங்களாலே स्थावरங்களில் भोक्ताக்கள் இல்லை என்பார்க்கு जङ्गமத்திலும் देहातिरिक्तமான आत्मा இல்லை என்ன प्रसङ्गिக்கும். இப்படி भौतिकपर्यन्त कार्यங்கள் எல்லாம் पत्र ताटङ्कादि न्यायத்தாலே अवस्थान्तरापन्न त्रिगुण द्रव्यं தானே என்னுமிடம் सर्वप्रमाणानुगुणं। अवयवि विवर्ताभिव्यक्त्यादि पक्षங்கள் सर्व प्रमाण विरुद्धங்கள்

1 'आविर्भावतिरोभाव जन्मनाश विकल्पवत्'

(ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவ ஜந்மநாஸ விகல்பவத்)

इत्यादिகளுக்கும் अवस्थान्तरापत्तिயிலே तात्पर्यं।

[த்ரிகுண விஷய பக்ஷாந்தர நிரஸநம்]

त्रिगुणद्रव्यத்திலே समुद्रத்திலே बुद्बुदங்கள் போலவும், सर्वेश्वरனுக்கு क्रीडाकन्दुकங்கள் போலவும் அவன் கைவழியாக விழுவதெழுவதாகிற ब्रह्माण्डங்களினுடைய युगपत् क्रम सृष्टिपक्षங்களில் यौगपद्यपक्षं बहु प्रमाणानुगुणं। वेदसंप्रदाय विच्छेदभयத்தாலே युगपत् सृष्टि प्रकारादिகளையும் उपलम्भाभावमात्रத்தாலே मूलप्रकृति முதலான तत्त्वங்களையும் இல்லை என்னும் निरीश्वर मीमांसकादिகள் वेदबहिष्कृता இவற்றை இசைந்து पञ्चविंशति तत्त्वमात्रத்தைப்பற்றின पक्षं षड्विंश प्रतिपादकங்களான परश्शत वाक्यங்களாலே बाधितम्।

[ப்ரக்ருத்யாதி தத்வங்களில் ஏற்றச் சுருக்கத்திற்குத் தாத்பர்யம்]

आप्त शास्त्रங்களில் சில இடங்களிலே पञ्चविंशकन् परमात्मा என்றதுக்குத் तात्पर्यத்தை

---

1. விஷ்ணுபுராணம் — 1-22-60 ப்ரகாசிப்பது, மறைவது, உற்பத்தி, நாசம், இவைகளாகிற, பேதங்களையுடையது

1 'अन्यश्च राजन्' स परस्तथान्यः पञ्चविंशकः ।
तत्स्थत्वादनुपश्यन्ति ह्येक एवेति साधवः ॥'

(அந்யஶ்ச ராஜந் ஸபரஸ்தாதந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: ।
தத்ஸ்தத்வாதநுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதிஸாதவ ॥)

என்று महर्षिதானே அருளிச்செய்தான். ईश्वरனை षड्विंशन् என்று தல सप्तविंशன என்றுதல் எண்ணவே प्राप्तமென்று श्रुतिதானே சொல்லிற்றிறே. प्रकृतियில் तमोंशावस्थादिகளிலே ஒன்றைப் பிரிய எண்ணி सप्तविंशन् என்று எண்ணலாம். ईश्वरனுடைய अन्तर्यामि रूपத்தைத்தனித்தெண்ணி सप्तविंशन् என்கிறதென்று சிலர் சொல்லுமதுக்கு औचित्यமில்லை. तैत्तिरीयादिகளில் सृष्टि वाक्यங்களைக் கொண்டு षड् धातुवादं சொல்லுவார்க்கு மற்றுள்ள श्रुत्यादिகள் विरोधिக்கும் तत्त्वங்களைச் சுருங்கச்சொன்ன இடங்களிலே ஏறச்சொன்ன இடங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள प्राप्तं ।

2 'क्षीरादिदं तत इदं च ततो दधीति क्षीरात् दधीति वदतामपि किल को विशेषः ।'

(க்ஷீராதிதம் தத இதம் ச ததோ ததீதி க்ஷீராத் ததீதி வததாமபி கில கோ விசேஷ:)

என்றார்களிறே. இங்ஙன் கொள்ளாதபோது सद्विद्यावाक्यத்தைக் கொண்டு ஸத்தும் तेजोबन्नங்களும் என்று चतुर्धातुवादं प्रसङ्गिக்கும் वैदिकர் ஒருவரும் இசையாத तत्त्वार्थங்களைக்கூட்டி षड् विंशत् तत्त्वं சொல்லும் पक्षं आप्तपरिग्रहादिகள் இல்லாமையாலே अनादरणीयं ।

---

1 பாரதம், சாந்திபர்வம் 323-78 ஓ ராஜாவே, அந்த பரமாத்மா வேறு, அப்படியே இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிய ஜீவாத்மா வேறு, அந்த ஜீவாத்மாவிற்கு அந்தராத்மாவாக இருப்பதினால் சில பெரியோர்கள் இருவரையும் ஒன்று என்றே அறிகிறார்கள்.

2 இது பாலிலிருந்து உண்டானது, அதிலிருந்து இது உண்டாயிற்று, அதிலிருந்து தயிர் உண்டானது, என்றும் பாலிலிருந்து தயிர் உண்டாயிற்று என்றும் சொல்லுகிறவர்களுக்கு என்ன விசேஷம்.

दिक् என்றொரு नित्य विभु तत्त्वத்தை हैतुकர் கட்டினதும் तत्त्वपंक्तियில் परिसङ्ख्यातமன்று. दिक् सृष्ट्यादि சொல்லும் இடம் स्वर्गान्तरिक्षादि सृष्टिवाक्यं போலே अन्यथासिद्धமாகையாலே तत्त्वान्तरकल्पकமாகாது. आकाशं सूर्यगति विशेषादिகளாலே विभक्तமாய்க்கொண்டு दिक्குக்களாகிறதென்றும் अहङ्कारं இப்படியாகிறது என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இப்படிக் கொண்டாலும் இவை இரண்டும் இல்லாத देशங்களில் दूरत्वासन्नत्व पूर्वापरादि व्यवहारங்கள் எல்லாம் उचितोपाधि विशेषங்களாலே निर्वहिக்கவேணும். कालप्रतिबन्दियையும் प्रमाण बलத்தாலே निरसिக்கலாம்.

[கால நிரூபணம்]

कालமாவது क्षणादि परार्ध पर्यन्तावच्छेदத்தையுடைத்தாய் भूत भविष्यत् वर्तमान ज्येष्ठ कनिष्ठादि व्यवहारங்களுக்கு विशेषकारणமாயிருப்பதொரு द्रव्यं। नित्यமான कालத்தில் क्षणादिகளை சிலர் उपाधिகளாலே வந்த परिच्छेदங்களென்பார்கள்.

1 ‘कालं स पचते तत्र’

(காலம் ஸ பசதே தத்ர)

इत्यादिகளாலே कालं विकारियாய்த் தோற்றுகையால் क्षणादिகள் काल विकारविशेषங்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

2 ‘एकाश्रय क्रिया संख्या कालः’

(ஏகாஶ்ரய க்ரியா ஸம்க்யா காலः)

என்கிற श्रीन्यायतत्त्व ग्रन्थத்துக்கும் कालोपाधि स्वरूपं சொல்லுகை

1. பாரதம் சாந்திபர்வம் 196-9 அந்த நித்திய விபூதியில் அந்த பகவான் காலத்தை பரிணாமத்தை அடையும்படி செய்கிறான்

2

யிலே तात्पर्यं। जैनाधिकरणத்தில காலविषयभाष्यமும் कालनिराकरण परமன்று என்னுமிடம்

1 'रूपान्तरं तत् द्विज कालसंज्ञं'

(ரூபாந்தரம் தத் த்விஜ கால ஸம்ஜ்ஞம்)

2 'प्रकृति पुरुष काल व्यक्तमुक्ता यदिच्छां'

(ப்ரக்ருதி புருஷ கால வ்யக்த முக்தா யதிச்சாம்)

इत्यादि प्रमाण संप्रदाय ग्रन्थங்களையும், भाष्यं தன்னில் वाक्य स्वारस्यத்தையும் கொண்டு அறிந்து கொள்வது. उपाधि परंपरामात्रத்தைக் கொண்டு காலமென்று வேறு ஒரு तत्त्वமில்லை என்கிற बाह्यमतं प्रत्यक्षानुगुणशास्त्रागम वाक्यங்களாலே बाधितं। उपलंभத்தையும் आगमத்தையும் விட்டு उपपत्तिमात्रத்தாலே कल्पिப்பார்க்கிறே लाघव तर्क उत्तरமாவது

3 'अनादिर्भगवान् कालः'

(அநாதிர்பகவாந் காலः)

என்ற सामानाधिकरण्यமும் अन्यपरं.

4 'नित्यं हि नास्ति जगति'

(நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி)

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-24 ஓ மைத்ரேயனே, காலம் என்று பெயருடைய அது பகவானுடைய மற்றொரு ரூபம்

2 ஸ்ரீஆத்ம ஸித்தி மங்களச்லோகம். புருஷன் ஜீவாத்மா, காலம், மஹான் அஹங்காரம் முதலியவைகள் முக்தாத்மாக்கள், இவைகள் எந்த பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை (அனுசரித்து நடக்கிறாகளோ)

3 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-26 அநாதியான காலமானது பகவானுடைய விபூதி என்றபடி

4 பாரதம் - சாந்தி 347-32 இந்தலோகத்தில் (அந்த நாராயணனைத் தவிர) நித்தியமான வஸ்து இல்லை.

इत्यादिகளைககொணடு காலததுககும் उत्पत्ति नाशं சொலலும் पक्ष अनाद्यनन्तत्व वचन ததாலும, कालं ஒரு காலததில இலலை எனறுல स्ववचनविरोधं வருகையாலும निरस्तं । आप्त शास्त्रஙகளில कालोत्पत्ति தோற்றுமிடம் परिच्छिन्न कालादि परं । लीलाविभूतियில कालं उत्पत्ति विनाशवததாய, नित्यविभूतियில विभूत्यनुरूपமாக नित्यமாயிருககு மெனறு சிலர் சொலலுமது कालद्वय कल्पनததுககு प्रमाणமிலலா மையாலும, ஒனறே नित्यமுமாய अनित्यமுமாய இருககும எனறுல अनेकान्तवादं प्रसङ्गिககையாலும, विभूतिभेदं विरोधशमनமலலாமை யாலும, लीलाविभूतियில अहोरात्रादि विभागததையும परमव्योमததில अनपाय प्रभान्वितனான नित्योदितादित्यனாலே ஒரு பகலான நடபபை யும பறற சொனனதாமததனை அஙகும चेतनाचेतनஙகளினு டைய व्यापार परंपरைககு कालाधीन पौर्वापर्य கொளள வேணடுகை யாலே

1 'न कालस्तत्र वै प्रभु '

(ந காலஸததரவை பரபு)

2 'कलामुहूर्तादि मयश्च कालो न तद्विभूतेः परिणाम हेतुः

(கலாமுஹூாததாதி மயஸ்ச காலோ ந ததவிபூதேः பரிணாம ஹேதுः)

3 ' दिव्यं स्थानमजरं चाप्रमेयं '

(திவயம ஸதாநமஜரம சாபரமேயம)

इत्यादिகளுககு कालविशेष नियत जरादिகள வராதபடி परसङ्कल्प विशेष மே அஙகுள்ள विकारஙகளுககு नियामकமெனகையிலே तात्पर्यं ।

---

1. பாரதம-சாநதி—196-9 அந்த நிதய விபூதியில காலமானது சகதியுடையதலல

2 விஷ்ணுபுராணம—4-1-84 காலம எநத விபூதியினுடைய மாறுதலுககுக காரணமிலலையோ.

3. பாரதம-மௌசல—5-27 ஆகாசததிலிருக்கிற அநத இட மானது கிழததனமிலலாதது, அளவிடமுடியாதது.

1 'तदाकाशं सनातनं'

(ததாகாஶம் ஸநாதநம்)

2 'सदा हि तस्मिन्निवसामि देवाः'

(ஸதா ஹி தஸ்மிந்நிவஸாமி தேவா:)

3 'नित्यं नित्याकृतिधरं'

(நித்யம் நித்யாக்ருதி தரம்)

4 'नित्य सिद्धे तदाकारे'

(நித்ய ஸித்தே ததாகாரே)

5 'ध्यातव्यो नित्य लोकस्थ'

(த்யாதவ்யோ நித்ய லோகஸ்த:)

इत्यादिகளாலே विशेषितத்து नित्यत्वं சொல்லுகையாலும், आगमविरुद्धமாக अनुमानं சொல்லில் अतिप्रसङ्गं வருகையாலும் परमपदத்தில் नित्यமாய்ச் சொன்னவை नित्यங்களாகலாம் नित्य प्राचुर्यத்தாலே नित्यविभूति व्यपदेशं। அதில் उत्पत्तिक्रमसिद्धமன்றிக்கே स्वभाव नियतமான शब्दादि गुणक्रमத்தாலே आकाशादि विभागमुपपन्नं। अप्राकृत

---

1 அந்த பரமாகாசம் என்னப்படும் பரமபதம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது

2 ஓ தேவதைகளே! அந்த பரமபதத்தில் எப்பொழுதும் வஸிக்கிறேன்

3 பாரதம் நித்தியமாயும் நித்தியமான விக்கிரஹத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவனுமிருக்கிற

4 பௌஷ்கரஸம்ஹிதை—எப்பொழுதும் இருக்கிற அந்தப்பகவானுடைய திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்திலும்

5. நித்யமான லோகத்தில் இருக்கிற பகவான் தியானம் செய்யத்தக்கவர்

उक्तप्रकारं தன்னாலே परमपदத்தில் காலமில்லை என்னும் पक्षமும் கழியும். कालத்துக்கு विभुत्वं கொண்டால் ईश्वरனுக்கு सर्वव्याप्ति கூடும்படி என்? अन्यतरकर्मादिகள் இல்லாமையாலே विभुद्वयத்துக்கு अन्योन्य संयोगं கூடாதிறே என்னில்? इन्द्रियादिகளான कारणங்களன்றிக்கே இருக்கும் ईश्वरனுக்கு ज्ञानादिகளைத் தாங்கள் कल्पित्त கட்டளையிலே विभुக்களுக்கும் अन्योन्य संयोगं कल्पिக்கலாம். विशेषित्तு ईश्वरனை व्यापकனென்றும், மற்றுள்ளவையெல்லாம் இவனுக்கு व्याप्यங்களென்றும் சொல்லுமது नियन्तृ नियाम्य भावादिகளைக் கூட்டிச் சொல்லுகிறது. ईश्वरன் सर्वத்திலும் अन्तर्बहि व्याप्तिயென்ற श्रुतिக்கு संभवद्विषयத்திலே तात्पर्यं. இங்ஙனல்லாதபோது ईश्वरன் தன்னுடைய धर्मभूतज्ञानத்துக்கு बहिर्व्याप्तिக்க प्रसङ्गिக்கும். ஆகையால் अकाल काल्य शुद्ध सत्त्व विभूतिயிலும் कालसद्भावத்துக்கு विरोधமில்லை.

[சுத்த ஸத்வ நிரூபணம்]

शुद्ध सत्त्वமாவது रजस्तमो रहितமாய் विलक्षण सत्त्व गुणाश्रयமாயிருப்பதொரு द्रव्यं. இதில் सत्त्वं बन्धकसुख सङ्गहेतुவாகாது. इद्द्रव्यं रक्षा शिक्षाधिकृतனான स्वतन्त्रस्वामियுடைய स्वरूप रूप गुण विभूति चोर कारागृहமான लीला विभूति போலன்றிக்கே, कर्मोपाधिक शरीरத்தைவிட்டு दया तत् फलविशेष योगத்தாலே उपायोपेय भूतனான निरुपाधिक शरीरियைப் பெற்றவர்களுக்கு तत्कैङ्कर्य स्वाराज्यस्थानமாயிருக்கும். இதை अपरिच्छेद्य स्वरूप स्वभावமென்றது तमसஸ்ஸுக்கும்மேல் என்றதுக்கு विरोधं வாராதபடி निर्वहिக்கலாம். अण्डத்திற்குப் புறம்பே लोकங்கள் இல்லையென்றும், मूलप्रकृतियினுடைய प्रथम विकारமான सूक्ष्म प्रदेश विशेषமே परमपदமென்றும் சொல்லும் पक्षங்கள் तमः परस्तादि श्रुति बलத்தாலும் இதை विशदीकरிக்கிற शास्त्रங்களாலும் निरस्तங்கள். अप्राकृत देशविशेषமுண்டாகிலும் அங்கு साश्रयமாயிருக்கிற विग्रह मण्डपादिகளுக்கு नित्यत्वं சொன்னவிடம் देवர்களுக்கு अमरत्वं சொன்னாப் போலவும் वाय्वन्तरिक्षங்களுக்கு अमृतत्वं சொன்னாப் போலவும் चिरकालस्थायित्वपरமாகித் தனையன்றோ? என்னில்; देवादिகளுக்குப் போல இவற்றிற்கு विशेषित्तு उत्पत्ति लयवादமில்லாமையாலும்,

पञ्चसूक्तங்கள் पञ्चोपनिषत् प्रतिपाद्यங்களாய पञ्चशक्तिகள் என்றும் பேராயிருக்கையாலே भगवद् विग्रहादिகளை पञ्चोपनिषन्मयங்களென்றும் पञ्चशक्तिमयங்கள் என்றும் சொல்லுகிறது. இப்படியே இத द्रव्य षाड्गुण्य प्रकाशोपयोगादिகளாலே षाड्गुण्यमयமென்றும், अनुकूल स्वभावत्वையாலே आनन्दमयமென்றும், अत्यर्थ भोग्यமாய்க்கொண்டு प्राप्यமாகையாலே परम्पदமென்றும் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாசுரங்களில் आपात प्रतीतिயைக் கொண்டு अर्थान्तरங்களை कल्पिப்பார்க்கு अवकाशமில்லை.

*தீவகை மாற்றியன்றோ தேரிலாரணம் பாடிய நம்
தேவகி சீர்மகனார் திறம்பாவருள் சூடிய நாம்
மூவகையாமறியாத தத்துவத்தின் முகமறிவார்
நா வழியே நடத்தும் நடைபார்த்து நடந்தனமே 7

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीयः ॥

---

*(ப-ரை, அன்று - பாரத யுத்தாரம்பத்திலே, தீவகை - கெட்ட பிரகாரத்தை, மாற்றி - போக்கடித்து, ஓர் - ஒப்பற்றதான, தேரில், ஆரணம் - உபநிஷத்தை, பாடிய - உபதேசித்தவரான, நம் - நம்முடைய சுவாமியான, தேவகீ - தேவகியினுடைய, சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய, மகனார் - திருக்குமாரனாக அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய, திறம்பா - சலிக்காததான, அருள் - கிருபையை, சூடிய - சிரஸா வஹித்தவர்களான, நாம், இதுமேலே 'நடந்தனமே' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது, மூவகையாம் - மூன்று வகையான அறியாத - ஒன்றையும் தெரிந்து கொள்ள சக்தியில்லாத அசேதனமான, தத்துவத்தின் - தத்துவத்தினுடைய, முகம் - உட்பிரிவுகளை, அறிவார் - அறிந்தவர்களான பராசரபாராசர்ய ஸ்ரீ குருகேச ஸ்ரீமந் நாதாதிகள், நாவழியே - நாக்கின் வழியாக, அதாவது அவர்கள் உபதேசித்த பிரகாரத்திலே, நடத்தும் - அவர்களுக்குப் பின்புள்ள ஸ்ரீயாமுநயதிவராதிகள் ப்ரவசனம் செய்த, நடை - மார்க்கத்தை, பார்த்து, நடந்தனம் - நடந்தோம்.

श्रीः

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

॥ परतत्वाधिकारः चतुर्थः ॥

(நானகாவது பர ததவாதிகாரம)

[ாசவரலக்ஷணம்—ாசவரனுடைய காதருதவ பரேரகதவாதி கள - அவாப்தஸமஸதகாமதவம-உபாதான காரணதவம-ாச வரஸய ஸாவ சரீரிதவம - சரீரகத தோஷஙகளினுல தொடப படாமல இருககை - துககாதி தோஷஙகள இலலாமை - லீலா போக ரஸவதவம - நிாஹேதுக கருபா நிரூபணம - ஜகத பரஹ மாமசதவ நிராகரணம - பரஹம தரைவிதய ப்ரகாரம-பரஹ மசேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாதபாயம - பேதாபேத பரிணுமாதி பக்ஷ நிரஸனம — தரிவித பரிசசேதராஹிதயபரகாரம - தேசபரிசசேதராஹிதயபரகாரம - காலபரிசசேதராஹிதய பர காரம—வஸது பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம - திவயமஙகளவிக ரஹயோகம - நாராயணஸய பரதவம் - ஸர்வபலபரததவம - பஞச பரகார ரூபவதவம - ஸாவகா மஸமாராதயதவம-பராபதி பரகாரம]

*வேலைப புறமகம காணபதுபோல வேத நனனெறிசோ
நூலைபபுறமகம காணடலில நுணணறிவினறி நினறீா
மாலைபபெற வழிகாடடிய தேசிகா வாசகமே
ஓலைப புறததில எழுதுகினறோம உளளே எழுதுமினே 8

---

*(ப-உரை) வேலை - சமுததிரததினுடைய, புறம - வெளிப பிர தேசம, அகம - உளபரதேசம, இவைகளை, காணபதுபோல - பாாப பதைப போல, வேத நனனெறி - வேதததில சொலலபபடட நலல மாாககத்தை, அதாவது பகவானை அடைவதறகு உபாயஙகளை, சோ - அடைநதிருககிற ‘நல’ எனபது வேதததிறகு விசேஷணமாகவுமாம, அபபொழுது அபௌருஷேயமாகையாலே பிரமாணஙகளுககுள

[ஈச்வர லக்ஷணம்)

उक्तங்களான चेतनाचेतनங்களுக்கெல்லாம் ஒருயிராய்

1 ‘उत्तमः पुरुष स्त्वन्य’

(உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:)

என்கிறபடியே உலகு தன்னோடொன்றி நிற்க வேறு நிற்குமவன் ईश्वरன், सौगतादि परिगणित षोडश विधानुलङ्घिकளாலும் अतीन्द्रियங்களாய் शास्त्रैकवेद्यங்களான ईश्वर स्वरूप रूप गुण विभूति विशेषங்களை निषेधिக்க வொண்ணாது

2 ‘जन्माद्यस्य यतः’

(ஜந்மாத்யஸ்ய யத)

உத்கிருஷ்டமானது என்றதாகும், இங்கு உபாயத்தைச் சொன்னது புருஷார்த்தங்கள் முதலியவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், ‘நெறி’ என்பது பொதுவாக வழியைச் சொல்லி, வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வழியை அனுசரித்திருக்கிற என்றபடி, நூலை - சாஸ்திரங்களை, புறம் - வெளியையும், அதாவது மேலெழுந்தவாரியாகத் தோன்றும் அர்த்தத்தையும், அகம் - உட்புறத்தை அதாவது தாத்பர்யார்த்தத்தையும், காண்டலில் - அறிவதில், நுண் - சூக்ஷ்மமான அறிவு - புத்தி, இன்றி - இல்லாமல், நின்றீர் - நிற்கிறவர்களே, இங்கு புத்தியில்லாமையைச் சொன்னது காலம் இல்லாமைக்கும் உபலக்ஷணம், மாலை, தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களிடத்தில் மிகுந்தப்ரீதியையுடையவனை- பெற - அடைவதற்கு, வழி மார்க்கத்தை (பக்தி ப்ரபத்திகளை) காட்டிய - காட்டிக்கொடுத்தவர்களான, தேசிகர் - பூர்வாசார்யர்களுடைய, வாசகமே - வார்த்தையையே, ஓலைப்புறத்தில் - ஓலையின் வெளிப்புறத்தில், எழுதுகின்றோம், ஆசார்யர்கள் உபதேசித்ததை எழுதுவதுமாத்திரம் செய்கிறோமேயன்றி நாமாகப் புதிதாய் ஒன்றையும் எழுதவில்லை என்றபடி உள்ளே - மனதிற்குள்ளே, எழுதுமினோ - ஸ்திரமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

1. கீதை - 15—17 உத்தமனாகிய புருஷன் வேறுபட்டவன்.

2 சாரீரக ஸூத்திரம் - 1-1-2 இந்த சேதநாசேதன ரூபமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உத்பத்தி முதலியவைகள் உண்டாகின்றனவோ

इत्यादिகளிலபடியே निखिलजगदेक कारणत्वமும் सर्व शरीरित्व निरा धारत्वादिகளும் मुमुक्षूपास्यत्व मोक्षप्रदत्व मुक्तप्राप्यत्वादिகளும் ईश्वर लक्षणங்கள். सर्वकार्यங்களுக்கும் 'स्यां' என்கிற सङ्कल्प विशिष्ट னாயக் கொண்டு, ईश्वरன் निमित्तமாம். स्वगत संयोगादि विशेषங் களுக்கு साक्षादुपादानமானாலும் इतरங்களுக்கு सूक्ष्म चिदचिद्वि शिष्टனாய்க் கொண்டு उपादानமாகிறான்.

[ஈச்வரனுடைய கர்த்ருத்வ ப்ரேரகத்வாதிகள்]

ईश्वरனுக்கு कर्तृत्वादिகளையும் उदासीनत्वத்தையும் सर्व विषय மாகக் கொள்ளில் विरुद्धமாம், नियत विषयமாயக் கொள்ளுகைக்கு नियामकं காணகிறிலோம், ஆகையால் ईश्वर विषय शास्त्रங்கள் अन्य परங்களன்றோ, என்னில், चेतनान्तर संकल्पமொழிய महदादि सृष्टिகளையும் पुरुषர்களுடைய निद्रा प्रबोधादिகளையும் நடத்து மிடத்தில் தானே कर्ताவாம் इतरकार्यங்களைப்பற்ற हेतुக்களான ज्ञानचिकीर्षादिகளைக் கொடுக்குமது चेतनர்பக்கல் இவனுக்கு विशेषित्து प्रेरकत्वं । अचेतनங்களில் प्रेरकत्वமாவது कार्यान्तरानु गुणविकारमात्र हेतुत्वं இவற்றாலே कारयिता என்றும் प्रवर्तक னென்றும் சொல்லுகிறது. चेतनाचेतनங்கள் இரண்டுக்கும் இப்படி प्रेरकமான वेषंதானே नियन्तृत्वं । चेतन विषयமாக स्वतन्त्र शास्त्र मुखத்தாலே பண்ணும் नियमनविशेषं प्रशासितृत्वं । अचित्त தைப்பற்ற प्रशासन शब्दं औपचारिकं । जीवர்களுக்கு पराधीन कर्तृत्व முண்டாகையாலே शास्त्रं सावकाशं । सर्वज्ञனல்லாதவனுக்கு उपदेश सापेक्षமான ज्ञानமும் सर्व शक्तिயல்லாதவனுக்கு परसापेक्ष कर्तृत्वமுமுண்டாகக் குறையில்லை जीवன் ईश्वरायत्त प्रवृत्तिயாகில் शास्त्रवश्यனாகமாட்டான் என்பார்க்கு कायकरण कर्म कालादिसापेक्ष மாக प्रवृत्तिக்கையாலும் शास्त्र वश्यत्वं घटिயாதபடியாம். अन्तर्यामि யாயும் उपदेशमुखத்தாலும் தான் प्रेरिக்க प्रवर्तिக்கிற चेतनரை அப்போதே மீழக்கவல்லனாயிருக்க மீழ்க்காதே 'अस्तु' என்று நிற்கும் நிலை अनुमन्तृत्वं । ஒரு विषयத்திலே चेतनाचेतनங்களை प्रवर्तिப்பித்த அளவால் அவவோ कार्यங்கள் निर्वहिயாமையாலே தானும் கூட प्रवर्तिக்கை सहकारित्वं । जगत् सृष्ट्यादिகளில் सहकारि

யும் இவன்தானே என்பாரக்கு காலாதிகளான ஸஹகாரிகளும் இவனுக்கு ஶரீரங்கள் என்கையிலும் ஸங்கல்பித்த விஷயத்தில் யதாஸங்கல்பம் பின்னை வேறொன்றை அபேக்ஷிக்கவேண்டா வென்கை யிலும் தாத்பர்யம்। இப்படி ஸர்வேஶ்வர விஷயவ்யாபாரவானான ஈஶ்வரன் க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய விஷம ஸ்ருஷ்டி ஹிதா ஹித ப்ரேரணாதிகளில் விஶேஷ காரணமன்றிக்கே அவர்களுடைய கர்மவைஷம்ய அவற்றிற்கு ப்ரயோஜகமாகையாலே இவனை உதாஸீனனென்கிறது கர்மானுகுண கார்ய ஸ்ருஷ்டி(யை) பண்ணு கிறதெல்லாம் இவனுடைய ஃபலப்ரதத்வ ப்ரகாரம். இத்தாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரமும் வரும்

[அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம்]

சேதனனானவன் ஏதேனும் ஒரு ப்ரயோஜனத்தையொழிய ஒரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணான். லீலாரஸத்தையாதல் ஜீவரக்ஷணத்தையாதல் காமித்து ப்ரவ்ருத்திக்கிறானாகில் அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் கூடாது. ஆகை யால் ஈஶ்வரன் இல்லையாதல் நிர்வ்யாபாரேஶ்வரன் காலாதிகளைப் போலே நிமித்தமாத்ரமாதல் ஆமத்தனையன்றோ ? என்னில், நித்ய நிரதிஶயா நந்தனாய் நினைத்தபோதே தன் அபிமதங்களையெல்லாம் தலைக் கட்டவல்லனாகையாலே அவாப்த ஸமஸ்தகாமனென்கிறதாகையாலே இவனுக்கு தத்தத் காலாபிமதஸ்ருஷ்ட்யாதி லீலாரஸமும் ஆஶ்ரித ரக்ஷணாதிரஸ மும் நடக்கக்குறையில்லை. சேதனருடைய கர்மப்ரவாஹமும் அசேதனங் களுடைய பரிணாம ப்ரவாஹமும் ஈஶ்வரனுடைய லீலாகாருண்ய ரஸபரித ஸங்கல்ப ப்ரவாஹமும் அநாதியாக ப்ரவ்ருத்தியா நின்றால் இவற்றில் விஶேஷ ப்ரயோஜகத்வ ப்ரதானத்வாதி விபாகத்தை வஸ்த்வனுரூபமாக விவேகிப்பது.

[உபாதாந காரணத்வம்]

இப்படி ஸத்யஸங்கல்பனாய ஸர்வ கார்ய காரணமான ஈஶ்வரன் உண் டானாலும் பல ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளினுடைய ஸ்வாரஸ்யத்தாலும் லோக த்ருஷ்ட ப்ரக்ரியையாலும் இவன் நிமித்தமாத்ரமாமத்தனையன்றோ ? உபாதானம் ப்ரக்ருத்யாதிகளாக வேண்டாவோ ? இங்ஙனல்லாதபோது விகாராதி தோஷங்களும் வாராதோ? என்று யோகபாஶுபத வைஶேஷிகாதி ஸித்தாந்தி கள் சொல்லுமது ஶ்ருத்யாதிகளில் ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்த பஹு பவன ஸங்கல்ப வன

वृक्षादि निदर्शात्म कारण भूत योनि शब्दादिகளிலே निरस्तं। லோகத்திலும் निमित्तोपादानभेद கண்டாப்போலே निमित्तोपादानैक्यத்தையும் चेतनाचेतनங்கள் இரண்டிலும் स्वाश्रयத்தாலே स्वगतावस्था विशेषங்கள் வருமிடங்கள் எல்லா இடத்திலும் காணலாம். निमित्त मात्रेश्वर वादिகளுக்கும் ईश्वर समवेत संयोगाद्यनित्यगुणங்களில் ईश्वरனுக்கு उपादानत्वமும் இசைய வேணும். அப்போது उपादान द्रव्य शरीरகனுயக்கொண்டு उपादान शब्दवाच्यனுல் बालन युवावாம்போது आत्मस्वरूपத்தில் बाल्य यौवनங்கள் தட்டாதாப்போலே नानान्तर भजनार्ह विकार विशेषங்களும் क्लेशादिகளும் ईश्वर स्वरूपத்தில் தட்டாமையாலே निर्विकारादि श्रुति विरोधமில்லை

1 'सोभिध्याय शरीरात् स्वात्'

(ஸோபித்யாய ஶரீராத் ஸ்வாத்)

इत्यादिகளுக்கும் ऊर्ण नाभि முதலாக श्रुति சொன்ன दृष्टान्तங்களுக்கும் இப்படி तात्पर्य கண்டு கொள்வது.

[ஈச்வரஸ்ய ஸாவ சரீரித்வம்]

अशरीर श्रुतियாலே ईश्वरனை अशरीरனென்று கொள்ளுதல், इन्द्रादि न्यायத்தாலே कर्म कृत शरीरங்களைக் கொண்டு कर्म वश्येश्वर प्रवाह परिग्रहं பண்ணுதல், इच्छामात्र गृहीतानित्यशरीरங்களைக் கொள்ளுதல் போக்கி चेतनाचेतन द्रव्यங்களை எல்லாம் शरीरமென்று சொன்னதை मुख्यமாகக் கொள்ளப் போமோ? ஆகையால் शरीर द्वारा उपादानं சொன்ன இடம் उपचार மாமத்தனையன்றோ? என்னில், ईश्वरனுக்கு गुणविग्रह जन्म कर्मादि विधि निषेधங்கள் मङ्गल तदितरविषयव्यवस्थैயாலே अविरुद्धங்கள் ஆகையால் இவனுக்கு कर्मायत्त शरीरादिகளும், कालायत्त यौवनादिகளும். करणायत्त ज्ञानादिகளுமே निषेध्यங்களாகிறனவாகையாலே अशरीरत्व सर्व शरीरत्वादि

1 மனுஸ்மருதி — அந்தப்பகவான் சங்கல்பித்து தன்னுடைய சரீரத்திலிருந்து.

களுககு விரோதமிலலை. अकर्मवश्यत्व नित्यत्व त्रैकालिकत्व सर्वेश्वरत्व समाभ्यधिकदरिद्रत्वादि श्रुति बलததாலே ईश्वर प्रवाह पक्षமும, मुक्तனே ईश्वरனென்னும் पक्षமும் घटियாது. अनित्य शरीरஙகளை ईश्वरனுக குக கொளள இசைநதால तुल्य प्रमाण सिद्ध नित्य सर्व शरीरत्वமும் கொளளலாம. ईश्वरனைபபறற आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणஙகளாய स्वरूपेच्छायत्तஙகளான चेतना चेतन द्रव्यஙகள எலலாததுககும दिव्यमङ्गळ विग्रहததுககுபபோலே चेतनனைககுறிதது अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यत्वं शरीरமெனகிற लक्षणமுணடாகையாலே இவனை शरीर द्वारा परिणமிககிறுன எனறது मुख्यं.

[சரீர கத தோஷஙகளிலை தொடபபடாமலிருககை]

இபபடி विशिष्टपरिणாமததில இநத शरीरभूत चिदचிததுக களில காட்டில வேறுபடடவனுகையாலே இவனுககு तद्गत दोषஙகள தடடாது. स्वरूपपरिणाम योग्यனலலாதபடி प्रमाण सिद्धனுகை யாலே स्वप्रक्षितकाष्टन्यायं வாராது सर्व प्रशासिताவான இவ னுக்கு शास्त्रवश्यत्वकर्मवश्यत्वादिகள கூடாமையாலே क्षेत्रज्ञாக்குப போலே सशरीरत्व सव्यापारत्व प्रयुक्त दुःख (खित्व)ादि दोषஙகளும் प्रसङ्गिயாது. सर्वदा सत्यसङ्कल्पனுயத தானே सहकारिகளையும வகுத துக கொளளுகிறுன எனகையாலே इच्छा विघात सहकार्यलाभादि प्रयुक्त क्लेशமும் வாராது.

[துககாதி தோஷஙகள இலலாமை]

परदुःख निराकरणेच्छै कृपै எனகிற लक्षणததுககும

1 'तेन वञ्चयते लोकान्'

(தேந வஞ்சயதே லோகாந)

---

1. பாரதம — உதயோக — 67-15 (எலலாவறறையும செயய சததியுடையவனுயிருநத போதிலும பகவான தாபபலனை மனுஷய னைபபோல சில காரியஙகளைச் செயது) அவறறுல ஜனஙகளை வஞ் சனை செயகிறுன.

1 ‘मोहयित्वा जगत् सर्वं’

(மோஹயித்வா ஜகத் ஸர்வம்)

इत्यादि प्रमாணங்களுக்கும் சேர

2 ‘भृशं भवति दुःखितः’

(ப்ருஶம் பவதி து:க்கித:)

इत्यादिகள் अनुकूलरञ्जनार्थமாகவும் प्रतिकूलमोहनार्थமாகவும் உண்டான अभिनयத்தைப் பேசுகிறதாகையாலே परदुःख दुःखित्वदोषங்களும் கூடாது. सर्वज्ञனுக்கு अवतारदशैயிலே अज्ञानदुःखादिகளைச் சொல்லும் पक्षं भेदाभेद पक्षं போலே जैनगन्धियாகையாலே उपेक्षணீயம். कर्मवश्यருக்கு हेयங்களான सर्ववस्तुக்களோடும் இவனுக்கு सद्वारकाद्वारक सत्यसंबन्धமுண்டாயிருக்கச் செய்தே தன்னைப்பற்ற प्रतिकूलமொன்றுமில்லாமையாலும், தனக்கு ஒரு अवस्थैயிலும் प्रतिकूलं வருகைக்கு योग्यதையில்லாமையாலும், इच्छैயுள்ளபோது सर्वருடைய हेयங்களையும் கழிக்கவல்லனாகையாலும், ईश्वरனை शुद्धன் अमलात्मा हेयप्रत्यनीकன் என்றும் சொல்லும் शब्दங்கள் எல்லாம் त्रिविध चेतनाचेतन रूपवस्त्वन्तरसामान्यத்தாலே स्वरूपगुणादि विषयமாக शङ्कित दोषங்களை व्यवच्छेदिக்கின்றன.

[லீலாபோக ரஸவத்வம்]

இப்படி जगन्निमित्तोपादान भूतனான ईश्वरன்

3 ‘विचित्रा देहसंपत्तिः

(விசித்ரா தேஹஸம்பத்தி:)

---

1. பாரதம் — மௌசல 9.34 எல்லா லோகத்தையும் மயக்கி விட்டு

2 இராமா — அயோத்தியா 2-41 மிகவும் துக்கப்படுகிறவனாக ஆகிறான்

3 விசித்ரமான தேகமாகிற சம்பத்து (பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காக கை, கால முதலியவைகளுடன் கூடியதாக முன்பே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது)

ஈஸ்வராதிகளிலபடியே ஸ்வஸேவார்த்தமாகக கொடுதத கரணகளேபரஙகளைக கொணடு ஆறு கடககககொடுதத தெபபத்தைக கொணடு ஙீாவாககிலே ஒழுகி அகப்படுவாரைப போலே அமார்க்க ப்ரவ்ருத்தரான வாகள லீலாரஸததுககு உறுபபாய ஸம்ஸாரகடீயந்த்ரததிலே பரிப்ரமிப பாாகள. அவஸர ப்ரதீக்ஷனை பரமகாருணிகன 'யாவன ஒருவனை வாிககிறுன' எனறும

1 'यं पश्येत्' எனறும்

(யம பஸயேத)

2 'வெறிதே அருள செயவா செயவாாகட்கு'

எனறும சொலலுகிறபடியே ஒரு வ்யாஜததாலே விஶேஷ கடாக்ஷம் பணணப பெற்றவாகள போகரஸ யோக்யராமபடி புநராவ்ருத்தியிலலாத வழியே போவாாகள.

[நிாஹேதுக கருபா நிரூபணம]

ஓரளவிலே அபராதபூயஸ்தாமாத்ரமாதல அதடியாக வநத து:க்க பூயஸ்தாமாத்ரமாதல பகவத் க்ருபைககு உத்தம்பகமாய அத்தாலே அஜ்ஞாத ஸுக்ருதாதி பரம்பரை வருகிறதென்னுமவாகளுககு அபராதமே உபகாரகமாய உபாதேயமாக ப்ரஸங்கிககும் ஶிஶுபாலாதிகளுககும சில ஹேதுகக ளாலே அபராதம் க்ஷந்தவ்யமான அளவேயுளளது பூர்வ ஸுக்ருதவிஶேஷமே உபகாரகம் ।

3 'ஓா எணதானுமினறியே'

---

1 முனனுல பாாகக

2 திருவாய 8-7-8-தான கிருபை செயதருள நினைததவாகளுககு நிாஹேதுகமாகவே கிருபை செயதருளுவாா (அதாவது சதருசமான காரணம இலலாவிடடாலும செயவாாகடகு அவனுல விதிக்கபபடட பகதியை அவனிடததில செயதவாகடகு அருள செயவான) எனற கருதது.

3 திருவாய—1-10-5.

इत्यादि்களில் தாத்பர்யத்தைப் பாராதே नित्य निरंकुश स्वातन्त्र्य निर्हेतुक कृपादिमात्रத்தாலே मोक्षप्रदानं பண்ணுகிறான் என்னும் पक्षத்தில் सर्वमुक्ति नित्यमुक्ति वैषम्यनैर्घृण्यादि प्रसङ्गं வரும். निरंकुश स्वातन्त्र्यं जगत् सृष्टि मोक्षप्रदानादि்களில் इच्छैயுள்ளபோது விஹத பிறவாமைக்கு உறுப்பாம். निर्हेतु कृपै वशीकरण सौकर्य अवसरप्रतीक्षण प्रवृत्तिशेष पूरणादि்களுக்கு निदानமாம்.

[ஜகத் ப்ரஹ்மாம்சத்வ நிராகரணம்]

ईश्वरனை ब्रह्मத்தின் एकदेशமாக்கி அவன் தனக்கு विश्वतैजस प्राज्ञாகள் என்றும், वाङ्मय प्राणमय मनोमयாகள் என்றும் சில व्यक्तिகள் உண்டென்னுமவர்களுக்கு अन्यपरமன்றிக்கே இருப்பது ஒரு प्रमाणं அரிது. ईश्वरனும் भोक्तृभोग्यங்களும் स्वरूपेण उत्पत्ति லயவத்துக்களான ब्रह्मांशங்கள் என்பார்க்கு सर्व प्रमाणविरोधं வரும்,

[ப்ரஹ்மத்தைவித்ய ப்ரகாரம்]

भोक्तृभोग्य नियन्ताக்கள் ब्रह्म स्वरूपैकदेशங்களல்லாதபோது ब्रह्मं त्रिविधं என்கிற வாக்யம் निर्वहिக்கும்படி என்? என்னில்,

1 'उपासा त्रैविध्यात्'

(உபாஸா த்ரைவித்யாத்)

என்கிறபடியே शरीरभूतங்களான चेतनाचेतनங்களாலும் தன் स्वभाव विशेषங்களாலும் विशिष्टனாக अनुसन्धेयனாகையாலே अनुसन्धेय आकारत्रैविध्यத்தை நினைத்து त्रिविधமென்கிறது என்னுமிடம் सर्व श्रुत्यनुगुणं ।

1. சாரீ-ஸூத்—1-1-32 உபாஸநத்தின் மூன்றுவிதமாக இருப்பதினாலே அதாவது பரப்ரம்மத்தைப் பற்றிய உபாஸநம் மூன்றுவிதமாக இருப்பதினாலே.

[ப்ரஹ்ம சேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாத்பர்யம்]

श्रुतियில் ब्रह्मத்துக்கு चेतनाचेतन सामानाधिकरण्यமும் शरीरात्मभावத்தாலே என்னுமிடம் घटक श्रुत्यादिகளாலும்,

1 'सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः'

(ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:)

2 'सर्वगत्वादनन्तस्य स एवाहमवस्थितः'

(ஸர்வகத்வாதநந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹமவஸ்தித:)

என்று हेतुनिर्देश पूर्वकोपबृंहणங்களாலும் निर्णीतं ।

[பேதாபேத பரிணாமாதி பக்ஷ நிரஸநம்]

अनन्यथा सिद्ध नित्य भेद श्रुति बलத்தாலே चिदचिदीश्वरர்களுக்கு स्वरूप भेदமுமுண்டாயிருக்கையாலே सामानाधिकरण्यं विशिष्टैक्य परமாக வேண்டியிருக்க सर्वभेदமும் मिथ्याभूतமென்கிற प्रच्छन्न बौद्ध पक्षமும், भेदाभेदं கொள்ளுகிற प्रच्छन्नजैनपक्षமும் तृणच्छन्नकूप समानங்களாம் सत्यங்களான सूक्ष्मचिदचित्துக்களாலே विशिष्टனாய்க்கொண்டு ईश्वरன் जगद्रूपனாய் परिणमिக்கிறானென்று प्रमाण सिद्धமாகையாலே अनियतस्वरूप परिणाम पक्षமும், प्रतिनियतांशत्रय परिणामपक्षமும் स्वरूपैकदेश नित्योपाधि परिणामपक्षமும், सेन्द्र कजालिक बर्हिण कूर्मादि समाधियாலே सर्व विसृष्टि विक्षेप विकासाभिव्यक्त्यादि पक्षங்களும், सर्व नित्यत्व सर्वक्षणिकत्व सर्व शून्यत्व अहेतुकोत्पत्ति विनाशादि पक्षங்களும் எல்லாம் प्रमाणविरुद्धங்களாகையாலே तमोमूलங்கள் என்னுமிடத்தை

---

1 கீதை—11-40 எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிறீர் ஆகையினால் எல்லாமாக ஆகிறீர்

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19 85 பகவானுக்கு எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாப்தி இருப்பதினால் நான் அந்தப் பகவானாகவே இருக்கிறேன்

1 'या वेदबाह्याः स्मृतयः'

(யா வேதபாஹ்யாः ஸ்ம்ருதய)

इत्यादिகளிலே கண்டு கொள்வது उक्तங்களான सर्वोपादानत्व निमित्त त्वादिகளாலே शङ्कितங்களான विकारित्व जडत्व प्रतिकूलत्व परिच्छिन्न त्वादिகளைக் கழிக்கைக்காக शोधकवाक्यங்களிலே सत्यत्व ज्ञानत्वादि धर्मங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாகையாலே இவ்வாக்யங்கள் निर्विशेष परங்களென்று சொல்லும் पक्षं पूर्वापर श्रुत्यन्तर प्रमाणान्तर स्ववचन विरुद्धமாம்.

[த்ரிவித பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

अनन्त शब्दத்தில் संकोचமில்லாமையாலே त्रिविधपरिच्छेद மும் கழிக்குமிடத்தில்

2 'यथा सर्वं गतो विष्णुः'

(யதா ஸர்வ கதோ விஷ்ணு)

என்கிறபடியே सर्व देशवर्तित्व संप्रतिपत्तियாலே देशपरिच्छेद राहित्यமும்,

3 'श्रीवत्स वक्षा नित्यश्रीरजय्यः शाश्वतो ध्रुवः'

(ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா நித்ய ஸ்ரீரஜய்ய ஶாஶ்வதோ த்ருவ:)

---

1 மனுஸ்ம்ருதி 12-95 எந்த ஸ்ம்ருதிகள் வேதத்தை அனுஸரிக்காதவையோ

2 விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 எப்படி பகவான் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாரோ

3 ராமா—ஸுந்தர—36-28 ஸ்ரீ வத்ஸம் என்கிற மறுவைத் திருமார்பில் உடையவன் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மியை உடையவன். ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன் அநாதியாக இருப்பவன் அழிவில்லாதவன்.

என்கையாலே अप्राकृतविग्रहादि विशिष्टனுடைய काल परिच्छेदराहित्यமும்,

1 ‘जगत् सर्वं शरीरं ते’

(ஜகத்ஸர்வ ஶரீரம் தே)

इत्यादिகளாலே सर्व वस्तु सामानाधिकरण्य योग्यதையாலும் विभूति गुण व्यापारयोग्यतादिகளால் தன்னில் अतिशयित वस्त्वन्तरமில்லாமையாலும் वस्तु परिच्छेद राहित्यமும் सिद्धिக்கிறது.

[தேச பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

सर्वव्याप्ति சொன்ன இடத்தில் अन्तर्व्याप्तियாவது निरवयवங்களோடு सावयवங்களோடு வாசியற அவையுள்ள இடத்தில் இவன் இல்லை என்னும்படி प्रतिघातமற்று நீங்காதபடி நிற்கை. இதில் प्रतिवस्तु पूर्णत्वं ज्ञान शक्त्यादि संकोचाभावத்தாலே கண்டு கொள்வது. ईश्वरனுடைய सर्व स्वरूपமும் अल्पपरिमाणமான ஏகத்திலே அடங்கும் என்னும் पक्षத்தில் बहिर्व्याप्ति சொல்லவொண்ணாது. अणुत्व विभुत्वादिகளை अघटित घटना शक्तियாலே ஒருக்காலேயாதல் क्रमத்தாலேயாதல் கொண்டால் भेदाभेदादिपक्षங்களைக் கழிக்க விரகில்லை. सर्वத்துக்கும் बहिर्व्याप्तिயென்னுமிடம் संभविக்கும் இடத்திலேயாக வேண்டுகையாலே बाह्यप्रदेशமுள்ளவற்றுக்கெல்லாம் बहिर्व्याप्तिயென்கிறது.

[காலபரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

कालपरिच्छेदமில்லை என்றவிடத்தில் सर्व द्रव्यத்துக்கும் स्वरूप नित्यत्वं समानமாகையாலும், धर्म भूतज्ञानादि नित्यत्वं नित्यसूरिகளுக்கும் உண்டாகையாலும், ईश्वरனை वेषத்திலே नित्यत्वं சொல்லுகிறது. अन्वय व्यतिरेकங்களாலே कारणत्वं அறுதியிட வேண்டியிருக்க व्यतिरेक ग्रहणமும் व्यतिरेक सम्भावனையுமில்லாத

---

1 இராம-யுத்த—120-25 எல்லா லோகமும் உனக்குச் சரீரம்.

नित्यविभुவான वस्तुவுக்கு कारणत्वं கொள்ளும்படி என்? என்னில், लौकिक कारणविशेषங்களுக்குப் போலன்றிக்கே अन्वयव्यतिरेक निरपेक्षமாக धर्मिग्राहकத்தாலே नित्यविभुவுக்கும் नियत पूर्वभावित्वलक्षण कारणत्वं அறியலாம். स्वरूपसहकारि वैषम्यத்தாலே नित्यविभुக்களுக்கு कार्य विशेष प्रतिनियமும் கூடும்

[வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

वस्तु परिच्छेद राहित्यத்தை वस्त्वन्तराभावத்தாலும் वस्त्वन्तर स्वरूपैक्यத்தாலும் निर्वहிப்பார்க்கு प्रत्यक्षादि सकलप्रमाण विरोधं வரும் सर्वशरीरியானவனை

1 ‘ அமலன் ’

என்னுமிடத்தில் चेतन चेतनங்களுக்கு உள்ள दोषங்கள் இவனுக்கு இல்லை என்றும், आश्रितருடைய दोषங்களைக் கழிக்க வல்லன் என்றும், प्रमाणानुगुणமாக तात्पर्य கொள்ளுவது.

[திவ்ய மங்கள விக்ரஹ யோகம்]

இப்படி कारण लक्षण भेद तादात्म्य घटन शोधन विषय वाक्यங்களாலே सिद्धமாய் परिशुद्धமாய் परिपूर्णरसமான दिव्यात्म स्वरूप दुग्धाब्धियிலே न्यासोपासनங்களை अवलम्बित्து இழிந்து எங்கும் अनुभविக்கப்பார்க்குமவனுக்கு दिव्य गुण विग्रहादिகள் துறைகளாம். गुणங்களில் सर्वावस्थानुवृत्त ज्ञानशक्त्यादि षाड्गुण्यத்தின் प्रकारமும் இவவா(ஆ)று முதலாக வந்த सौशील्याद्यनन्त गुणतरங்களும் இருக்கும்படி भगवच्छास्त्रங்களிலே பரக்கக் காணலாம். नित्यविभूति निरूपणத்திலே भगवद्विग्रह नित्यत्वादिகள் घटिக்குமென்னுமிடம் சொன்னோம். स्वरूप तुल्य विग्रहव्याप्तिपक्षமும், व्यूहविभवादि सर्व विग्रहानित्यत्व पक्षமும், இவை எல்லாம் परमपदनिलय नित्यविग्रहपरिणति विशेषங்கள் என்கிற पक्षமும் பிணக்கறும் प्रकारं सर्व दर्शित्वदशैயிலே கண்டு கொள்ளவது

---

1. அமலனாதிபிரான்—1.

[நாராயணஸய பரதவம]

இபபடி विग्रहविशेष विशिष्टஞயகொணடு शुद्धाशुद्ध सर्व सृष्टि कारणமான सर्वेश्वरன नारायणன எனனுமிடம सर्वकारण वाक्य विश्रान्तियாலும, सात्त्विकोपब्रह्मणஙகளான धर्म शास्त्रेतिहास पुराणादि களாலும सिद्धமாகையாலே त्रिमूर्ति साम्यैक्योत्तीर्ण व्यत्त्यन्तरादि पक्ष ஙகள निरवकाशஙகள. सर्वकारण भूतனுய उपाय भूतனுமான नारा यणனதானே मुक्तप्राप्यனெனனுமிடம पराधिकरणததிலே समर्थितं। लिङ्गभूयस्त्वाधिकरणததிலே नारायणனே सर्वपरविद्या वेद्यனெனறு निर्णीतं। संकीर्णराजस तामस पुराणஙகளைக கொணடு तत्त्व निर्णयं பணண வொணணுதென்னுமிடம सत्त्वादि गुणस्वभाव प्रतिपादक प्रमाणஙகளாலும் सात्त्विक पुराणादि विभाग प्रकारஙகளாலும अनन्यथा सिद्धकारण वाक्यादि बलததாலும அறுதியிடலாம

[ஸாவ பலபரததவம]

सर्वपरविद्यैகளிலும प्रतिनियताकार विशिष्टனுயக கொண்டு प्रधानप्रतिपाद्यன नारायणனே எனறு श्रुति स्मृति शत सिद्धமாகை யாலே प्रतर्दनादि विद्यैகளில प्राणाद्यचेतनஙகள போலே कञ्चुक कल्प ரான इन्द्रादिகள उपास्यரனறு सर्वान्तर्यामियான ईश्वरனொருவனுமே शास्त्रीय सर्वकर्म समाराध्यனுய कल्पान्तरததிலும நினறு सर्व कर्मफलप्रद னும ब्रह्म रुद्र इन्द्रादिகள शास्त्र प्रवर्तनादिகள பணணினுகளே யாகிலும, 'मोक्षयिष्यामि' எனகிற अव्यवहित सङ्कल्पததிறகு आश्रय மலலாமையாலே मोक्षप्रदரனறு श्रीपौष्करததில परव्यूहादि प्रकर णததிலே

'स्वभावमजहच्छश्वदाकारान्तरमाकृतेः।
यत्तत्वमञ्जसंभूत प्रादुर्भावान्तरन्तु तत्॥'

(ஸ்வபாவமஜஹசசஸவதாகாராநதரமாகருதே: ।
யததவமபஜஸமபூத பராதுாபாவாநதரந்து தத ॥)

इत्यादिகளாலே चेतनान्तर स्पर्शरहितமான मुख्य प्रादुर्भावान्तरததைச சொலலி, गौण प्रादुर्भावान्तरं சொலலத தொடஙகி, हिरण्य गर्भ रुद्र

बुद्ध्यादि क्षेत्रज्ञர்கள் विद्याधिदेवादि प्रादुर्भावங்களாலே अधिष्ठितமாக
என்று அறுதியிடப்பட்டது.

1 ' सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्य प्रजापते '

(ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே)

इत्यादिகளிலும் இவ்வர்த்தம் கண்டு கொள்வது.

[பஞ்சப்ரகார ரூபத்வம்]

परव्यूहादि पञ्चप्रकार विग्रह विशिष्டனான ईश्वरனை सूक्ष्म व्यूह विभव भेदभिन्नன் என்னுமிடத்தில் अन्तर्यामि रूपமும், अर्चावतारமும், அவற்றின் परिणाम विशेषं என்று विवक्षितமாகையாலே विरोधமில்லை. अर्चावतारத்தில் वर्ण भुज भूषण अस्त्रलाञ्छन पत्नी परिजनादि विशेषங்களும் पूर्वपूर्व रूपानुरूपங்களாயிறேயிருப்பது. शुभाश्रयत्वं இப்பஞ்சரூபங்களிலும் एकरूपं ।

मुक्तप्राप्यதையில் सर्व विशिष्டன் प्राप्यனாகையாலே नित्यரோடு मुक्तரோடு ब्रह्मादिகளோடு तृणादिகளோடு வாசியற எல்லாம் प्राप्यन्तर्गतமாய பதியினுடைய आभरणादिகள் पत्निக்கு भोग्यங்களாகும் கணக்கிலே सर्वமும் भोग्यமாம்.

[ப்ராப்தி ப்ரகாரம்]

முன்பு उपाधिயாலே प्रतिकूलமானவத்துக்கும் மேல் उपाधि निवृत्तिயில் स्वतः प्राप्तानुकूल्यத்துக்கு विरोधமில்லை. மற்றும் सर्वेश्वरனுடைய स्वरूप रूप गुण विभूतिகளில் बाह्य कुदृष्टिகள் சொல்லும் वृथाजल्प बल्वजங்களை எல்லாம் முன்பு சொன்ன प्रमाण तर्कங்களாலே उन्मूलनं பண்ணுவது.

---

1. ஓ ப்ரமமாவே, உன்னை அனுப்ரவேசித்து ஸ்ருஷ்டியை செய்யப்போகிறேன்.

* சிறைநிலையாமபவததில சிறுதேனினபமுணடு உழலவார்
மறைநிலைகணடறியா மயல மாறறிய மனனருளே
துறைநிலை பாரமெனத துளஙகா அமுதககடலாம
இறைநிலை யாமுரைததோம எம் குருககள இயமபினவே.

** त्र्य्यन्तत्राणमेतत् कविकथकहरे स्थितं वेङ्कटेशात्
दत्तं सद्भिः दधानः स्थिर चतुर मृदूदार गंभीरगुम्भम् ।
यः कश्चित् वामनोपि प्रकटित महिमा विक्रमैरुज्जिहीत
प्रज्ञा दौर्जन्य गर्जत् परमत परिषन्मस्तक न्यस्तपादः ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परतत्वाधिकारः चतुर्थः ॥

॥ स्वमतस्थापकः प्रथमो भागः ॥

---

*[ப-ரை] சிறை நிலையாமபவததில - சிறையின தனமையுளள ஸம்ஸாரததில, சிறுதேன இனபம - சிறுதுளி தேனபோல (அறப மான) சுகததை, உணடு உழலவார-அனுபவிதது (அதிலேயே) மணடி யிருபபவாகளுடைய (தும), மறைநிலை - வேதததின தாதபாயததை, கணடு அறியா - தெளிநது அறியமுடியாத (படி - செயவதுமான), மயல மாறறிய அஜஞானததைப போககிய, மன அருளே - வலிய கருபையிறுல, எம குருககள இயமபினவே - எஙகள ஆசாாயாகள உபதேசிததபடி,துறை நிலை பாரம என (ஆனநதககடலில இறஙகும) துறையும நிலையான நிறகுமிடமும (ஸமஸாரததின அக) கரையும என்று சொலலுமபடி, துளஙகா-நிலைகலஙகாத, அமுதககடலாம-அம ருத மயமாகிய ஸமுதரமாகிய, இறைநிலை - பகவானுடைய பர காரததை, யாம, உரைததோம் - சொனனேம.

** [ப-ரை] கவிகதகஹரே —கவிதாாககிக ஸிமமமான, வேஙக டேசாத - ஸ்ரீ வேஙகடேசன எனகிற ஆசாாயனிடமிருந்து, உததிதம - உணடான, ஸதிர - உறுதியாயும், சதுர - சாதுாயத்தையுடையதா யும, மருது - மருதுவாயும, உதார - அனேகாாததஙகளைத தெரிவிக

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராா தூபபுல் திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

(ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகார)

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை - பரவாதிகள் மதததிலுளள ஸமுதாய தோஷ நிருபணம் -
வேத நிதயதவ ஸமர்ததனம் - வாண நித்யதவ ஸமாததனம் - ஸாஙகேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம - யாஜ்ஞவலக்யாதி கருததவாதி வாகயஙகளுககு ஸமாதானம - வேத

‘ अर्च्य अर्चितु इच्छाम सर्वे सम्मन्तुमर्हथ ।
यो वा न सहते कश्चित् राज्ञा सबलवाहनः ।
क्षिप्र युद्धाय निर्यातु तस्य मूर्ध्न्याहित पद ॥’

எனறு சொலலபபட்டிருபபதும அநுஸநதேயஙகள ஆகும்.

அஙகேயே

‘ मानिना बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ।
ततोऽपतत् पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्धनि ॥’

எனறு அநத ஸஹதேவனுடைய வாாததையை அஙகீகரித்து, அதறகுப பாரிதோஷிகமாக தேவதைகள புஷபததை வர்ஷிததார்கள எனறு கூறப்பட்டதே இஙகு ஸஙகலபஸூர்யோதயததில

‘ अष्टापदकटमसौ वामपादे बिभर्तु ’

எனறு அநுஸநதிககபபடடது.

கிறதாயும், கம்பீர - கம்பீரமாயுமுள்ள, கும்ப - பதங்களின் அமைப்பை யுடைய, த்ரய்யந்தத்ராணம் - வேதாந்தங்களை ரக்ஷிக்கிற, ஸத்பி - பெரியோர்களினால், தத்தம் - கொடுக்கப்பட்ட, ஏதத் - இந்த கரந்தத்தை, ததாந - தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ய கச்சித - எவனாவது ஒருவன், வாமனோபி - குள்ளமாய், அதாவது ஜ்ஞானாதிகளினால் குறைந்தவனாய் இருந்தபோதிலும் ப்ரகடிதமஹிமா - ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட மஹிமையையுடையவனாய்க் கொண்டு, ப்ரஜ்ஞா - ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான, தௌர்ஜந்ய - கர்வத்தினால், காஜத - கத்திக்கொண்டிருக்கிற, பரமத - பரமதஸ்தர்களது, பரிஷத்-ஸமூஹத்தின், மஸ்தக - தலையில், ந்யஸ்த - வைக்கப்பட்ட, பாத - பாதத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு, விக்ரமை - பராக்ரமங்களினால் (அடிவைப்புக்களினால்), உஜ்ஜீஹீத - வ்ருத்தி அடைவான்.

இங்கு

‘ त्रय्यन्तस्थापकोऽय दृढतरममुना तत्वदृष्टिश्च दिष्टा
दिष्ट्या चाऽऽदिष्टमेतत् दिशिदिशि लडहो(ह)डिण्डिमस्ताडनीयः ।
शुष्कोपन्यास शिक्षापटिम कटुरटद्वैरि विद्वत्करोटी
कुट्टाक क्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे बिभर्तु ॥’

என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் இரண்டாம் அங்கத்தில் 101வது ச்லோகமும், அதே அங்கத்தில்

‘ यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयानां सता
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।
तदन्यमतदुर्मद ज्वलित चेतसां वादिनां
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥’

என்கிற 43-ம் ச்லோகமும், இவற்றுக்கு மூலமான பாரதம் ஸபாபர்வம் 42-3, 4-ம் ச்லோகங்களில் ஸஹதேவன் வார்த்தையாக

ஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருத்து – ஸாரஸ்வதாதி பாட பேதங்களுக்கு கதி – தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலி யுகத்தில் காணப்படும் வர்ண பாட பேதங்களுக்கு கதி - மாகதாதி அபப்ரம்ச பாஷாந்தரங்கள் நிதயங்கள் ஆகமாட்டா - ப்ரமவிப்ர லம்பாதி யுக்திகளினால் வேத ப்ராமாண்யம் பாதிக்கப்படாது - ஆகமங்களும் வேத ப்ராமாண்யத்தை நிஷேதிக்க முடியாது - அந்யோந்ய விருத்தமாய்த் தோற்றும் வேத வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம் - சாஸ்த்ராந்தரங்கள் உதிப்பதற்கு காரணம் - இவற்றால் வேதத்தின் நாசம் ஏற்படாது - எண்ணிக்கையின் ஆதிக்யம் ப்ராமாண்யத்தை ஸாதிக்காது - வேத விருத்த மதங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டா - கேவல தாக்கத்தினால் ஒரு ஸமயத்தை உண்டாக்க முடியாது – பாஞ்சராத்ராகமத்தின் ப்ராமாண்யம் வ்யாஸராலேயே நிர்ணீதம்.]

* வெறியார் துளவுடை வித்தகன் தன்மையின் மெய்யறிவார்
குறியார் நெடியவரென்று ஒரு குற்றம் பிறர்க்குரையார்
அறியார் திறத்தில் அருள்புரிந்து ஆரண நன்னெறியால்
சிறியார் வழிகள் அழிப்பதும் தீங்கு கழிப்பதற்கே 10

[பரபக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை]

प्रबलप्रमाण सिद्ध स्वपक्षोपक्षेप पूर्वकமாக संग्रहेण परपक्षங்களைக் கழித்தோம். மேல் मन्दमतिகளுக்கு

---

*(பதவுரை) வெறியார் - வாஸனை நிறைந்த, துளவுடை - திருத்துழாய் மாலையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, வித்தகன் - ஆச்சரியமான சுபாவத்தை உடைய எம்பெருமானின், தன்மையின் - சுபாவத்தின், மெய்-உண்மையை, அறிவார்-தெரிந்த ஆசார்யர்கள், குறியார் - குள்ளர்கள். நெடியவர் - நீண்டவர்கள், என்று, ஒரு, குற்றம் - தோஷத்தை, பிறர்க்கு - அயலார்க்கு, உரையார் - சொல்லமாட்டார்கள், அறியார் திறத்தில்-அறியாதவர்கள் விஷயத்தில், அருள்புரிந்து - க்ருபை பண்ணி, ஆரண நன்னெறியால் - வேதங்களாகிற நல்ல மார்க்கத்தினால், சிறியார் - அல்பஜ்ஞர்களுடைய, வழிகள் - மார்க்கங்களை, அழிப்பதும் - நிவ்ருத்தி செய்வதும், தீங்கு - தோஷத்தை, கழிப்பதற்கே - போக்கடிப்பதற்காகவே அன்றி வேறில்லை.

इत्यादि प्रमाणங்களாலும்

1 'तत्वाध्यवसाय संरक्षणार्थं जल्पवितण्डे
बीजप्ररोह संरक्षणार्थं कण्ठकशाखावरणवत्'

(தத்வாதயவஸாய ஸமரக்ஷணாததம் ஜல்பவிதணடே
பீஜபரரோஹ ஸமரக்ஷணாததம் கணடகஶாகாவரணவத)

என்று अक्षपादोक्त प्रकारத்தாலும் विजिगीषु கதையிலே நின்று वेदोप्लावक बाह्यकुदृष्टिகளை निराकरிக்கை प्राप्तமாகையாலே

2 'न विगृह्य कथां कुर्यात्'

(ந விகருஹய கதாம் குாயாத)

3 'अधीयानः पण्डितंमन्यमानो यो विद्यया हन्ति यशः परस्य
तस्यान्तवन्तश्च भवन्ति' 'लोका नचास्य तत् ब्रह्मफलं ददाति ॥'

(அதீயாந பணடிதம்மநயமாநோ யோ விதயயா ஹநதி யஶ. பரஸய தஸயாந்தவநதஶ்ச பவந்தி) (லோகா நசாஸய தத ப்ரஹ்ம பலம் ததாதி)

---

1. — தத்வங்களைப பறறிய நிச்சயத்தை ரக்ஷிப்பதறகாக ஜலபம், விதண்டம, இவைகளும, விதை முளைபபதைக காபபாறறுவதற்காக முள நிறைநத கிளையைச் சுற்றிலும வைபபதுபோல.

2. மனு-4-72. சணடைபோட்டுக்கொண்டு ப்ரஸங்கத்தைச் செய்யககூடாது,

3. — அத்யயனம் செயகிற தான பணடிதனுய அலலாமல இருக்கச்செயதே தன்னைப் பணடிதனுக எண்ணி இருககிற எவன விதயையினுல அயலானுடைய கீாத்தியை அழியச் செயகிருனே, அவனுககுபபுணய லோகஙகள நாசததை அடையக கூடியவைகளாக ஆகின்றன. இவனுககு அநத வேதமானது பரயோஜனததைக கொடுக்கிறதிலலை.

1 'अज्ञश्चाश्रद्दधानश्च संशयात्मा विनश्यति'

(அஜ்ஞுஶ்சாஶ்ரத்தாநஶ்ச ஸம்ஶயாத்மா விநஶ்யதி)

2 'नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः'

(நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம ஸம்ஶயாத்மந:)

3 'ससंशयान् हेतुबलान् नाध्यावसति माधवः'

(ஸஸம்ஶயாந் ஹேதுபலாந நாத்யாவஸதி மாதவ:)

इत्यादिகளில சொன்ன दृशै வாராமைக்காக प्रपक्षங்களை निश्शेषமாகக கழிக்க வேண்டுகையாலே இவற்றுக்கு முறபட समुदायदोषம சொல்லுகிறோம.

4 'यथाशक्ति निगृह्णीयात् देवता गुरु निन्दकान्'

(யதாஶக்தி நிகருஹ்ணீயாத தேவதா குரு நிந்தகாந)

5 'विद्या चोरो गुरुद्रोही वेदेश्वरविदूषकः ।
त एते बहु पाप्मानः सद्यो दण्ड्याः इति श्रुतिः ॥'

(வித்யா சோரோ குருத்ரோஹீ வேதேஶ்வரவிதூஷக: ।
த ஏதே பஹுபாப்மாந: ஸத்யோ தண்ட்யா: இதி ஶ்ருதி: ॥)

---

1 கீதை—4-40 தெரியாதவனும, (அறிந்ததில்) நமபிக்கை இல்லாதவனும, ஸமசயத்தையே ஸவபாவமாக உடையவனும நாசத்தை அடைகிறுன

2 ஸமசயத்தையே ஸவபாவமாக உடையவனுக்கு இந்த லோகமும இல்லை பரலோகமும இல்லை, சுகமும இல்லை,

3 பாரதம-சாந்தி 359-71 ஸந்தேகத்துடன கூடினவர்களிடத்திலும், தாக்கத்தையே பலமாக உடையவர்களிடத்திலும பகவான வஸிக்கமாட்டான

4. — தேவதையையும் ஆசாரியர்களையும நிந்திப்பவர்களை தன்னுடைய சக்திக்குத் தக்கபடி சிக்ஷிக்கவேண்டும

5 — வித்யையைத் திருடுகிறவன, ஆசாரியனுக்கு விரோதியாயிருப்பவன, வேதத்தையும் பகவானையும தூஷிப்பவன, அந்த இவர்கள, அநேக விதங்களான பாபங்களைச் செய்தவர்கள, அப்பொழுதே சிக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள என்று வேதம (சொல்லுகிறது).

1 'वादेन ब्राह्मणान् जित्वा हृष्टो भवति यो नरः।
श्मशाने पादपस्स स्यात् काकगृध्रनिषेवितः॥'

(வாதேந பராஹமணாந ஜிதவா ஹருஷடோ பவதி யோ நர ।
ஶமஶாநே பாதபஸஸ ஸயாத காககருதர நிஷேவித: ॥)

2 'गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः'

(குரும தவமகருதய ஹுமகருதய விபரம நிாஜிதய வாதத:)

इत्यादिகள वीतराग वैदिक विषय नियतஙகளாககடவன वादं ஒன றுமே कथै என்று जैनादिகள கட்டினது प्रमाण तर्काभासஙகளைக கொணடு प्रवर्तिக்கையாலே முடிவில தோறகிறோம எனகிற भयத தாலும वीतरागत्व प्रसिद्धिயையிட்டு विप्रलंभिக்கைக்காகவுமாமித தனை இபபடி शास्त्र प्रामाण्यததையும धर्माधर्मादिகளையும இசையா தாரும, धर्माधर्मादिகள உணடெனறு இசைநது वेद प्रामाण्यததை இசையாதாரும, இரணடையும இசைநதிருபபாரை சட்டை யாககி உளளே वेदबाह्यராயிருபபாரும निराकरणीयர எனனுமிடம महाभारतादिகளில பல उपाख्यानஙகளிலும கணடுகொளவது.

[பரவாதிகள மததத்திலுளள ஸமுதாயதோஷ நிருபணம]

இபபरपक्षஙகளுககெலலாம अङ्गरहितஙகளான तर्कஙகளை परिकरஙகளாககொளளுகையும, उपजीव्य प्रत्यक्षादि विरुद्ध हेतुககளை प्रयोगिக்கையும, अनादि निधनाविच्छिन्न संप्रदायததையாலே निर्दोषமான वेदததிறகு विरुद्धஙகளைச சொலலுகையும, भ्रम विप्रलिप्सादि दोषदू षितரான पुरुषாகளுடைய वाक्यஙகளை प्रमाणமாகக கொளளுகை

---

1 மனு— —எநத மனிதன பிராமமணாகளை வாதததில ஜயிததுவிட்டு ஸநதோஷததை உடையவனாக ஆகிறானோ, அவன சுடு காட்டில காககை, கழுகு இவைகளினால அடையபபட்ட மரமாக ஆவான.

2 ஆசாாயனை நீ யென்று ஒருமையாகச் சொல்லியும், ஹுங் காரம செயது மிரட்டியும வாதததினால பிராமமணனை ஜயிததும.

परिग्रहமுண்டாமபடி अर्वाचीनரிலே ஒருவன இபபடி संकेतिககைககு संभावனையிலலாமையாலும், शक्त्यभावादिमूल अपभ्रंशादि प्रतिबन्दि अनुपपனையாகையாலும, जगदादियிலே ईश्वरன संकेतिததபடி (து இபபடி) प्रवर्तिபபிததான என(கைககு)கிறததறகு ஒரு प्रमाणமில லாமையாலும

1 'सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि च पृथक् पृथक्।
वेद शब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥'

(ஸாவேஷாம து ஸ நாமாநி காமாணி ச பருதக பருதக।
வேத ஶபதேபய ஏவாதௌ பருதக ஸமஸதாஶச நிாமமே ॥)

எனறும,

2 'नाम रूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनं ।
वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥

(நாம ரூபம் ச பூதாநாம கருதயாநாம ச ப்ரபஞசனம
வேதஶபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ: ।

எனறும மனு பராஶராதிகள नित्यமான वेदததிலுள்ள पदஙகளையே जगत्कारण पुरुषன यथापूर्वं प्रवर्तिபபிககிருன எனறு சொலலுகை யாலும, இப்படிககு ஶருதிதானும உணடாகையாலும, संस्कृत सर्वपदஙகள் अनादिகளா(யா)கக குறையிலலை. இவை सांकेतिகஙகள எனகிற वेदावलम्बि वैशेषिकादिகளுககு श्रुतिविरोधமும तदनु

---

1. மனுஸமருதி 1-21 அவா எலலா வஸதுககளுககும தனித யாகப பெயாகளையும காாயஙகளையும ரூபஙகளையும தனியான அமைபபுகளையும முதலில வேதஙகளிலுள்ள சபதஙகளில இருநதே நிாமாணம செயதாா (ஸருஷ்டிததாா)

2. விஷ்ணுபுராணம 1-5-63 அநதப பகவான முதலில தேவர் கள முதலிய பராணிகளுககுப பெயாகளையும ரூபங்களையும காாயங் களினுடைய விஸதாரததையும வேதஙகளிலுள்ள சபதங்களிலிருந்து செயதாா,

யும் திரண்ட दोषं. அவர்கள் சொல்லும் तर्कங்களுடைய आभासத்தையும், प्रत्यक्षादि विरोधத்தையும் அவ்வோ अवसरங்களிலே காட்டக்கடவோம்.

[வேத நித்யத்வ ஸமாதானம்]

वेदं नित्यनिर्दोषமாய்க்கொண்டு प्रमाणமானாலன்றோ परमतங்களுக்கு वेद विरोधं दोषமாவது? वर्ण पद वाक्यங்களுக்கு प्रत्यक्षादिகளாலே अनित्यत्वं தோன்றுகிறக वेदं नित्यமாம்படி என்? என்னில், पदத்துக்கும் वेदத்துக்கும் नित्यत्वமாவது सर्वकालத்திலும் एक रूपक्रम विशेष विशिष्टமாய்க்கொண்டு प्रयोगिக்கப்படுகையாலே क्रमवृत्तिகளுக்குப்போலே वर्णத்துக்கும் वेदोक्तமான उत्पत्ति नाशங்களைக் கொண்டாலும் ईश्वरனும் மற்றுள்ள प्रवर्तकருமெல்லாம் एक रूपமாக प्रवर्त्तिப்பிக்கையாலே पदத்தையும் वेदத்தையும் नित्यமென்னலாம்.

[வர்ண நித்யத்வ ஸமாதானம்]

वर्ण नित्यत्वமுண்டானாலும் पुरुषबुद्ध्यधीन क्रम विशेषங்கொண்டபோது अनित्यत्वं வரும் शब्दाधिकरणத்தில் शबरस्वाम्यादिகள் वर्ण नित्यत्व व्याख्यानं பண்ணின இடம் अनपेक्षितवचनं। बौद्धादिகளைக் குறித்து वैभववादமாகவுமாம். அவ்வதிகரணத்தில் शब्दार्थமும் तात्पर्यार्थமும் सेश्वरमीमांसैயிலே विशदமாகச் சொன்னோம்.

[ஸாங்கேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம்]

संस्कृत पदங்கள் எல்லாம் अनादियாக अर्थविशेषங்களிலே अबाधित नियत प्रयोगங்களாய்ப்போராநிற்க लोकத்திலே சில शब्दங்கள் सांकेतिकங்களாகக் கண்ட அளவைக்கொண்டு மற்றுமுள்ள सर्व पदங்களும் सांकेतिकங்கள் என்று अनुमिப்பாற்கு विपक्ष बाधकமில்லாமையாலும் संस्कृत सर्व शब्दங்களுக்கும் संकेतयिता என்று ஒருவனை संप्रतिपन्नமாகக் காட்டவொண்ணாமையாலும், सर्व लोक

सारि पराशर पतंजलि प्रभृति वाक्य विरोधமும வரும் இததாலே वेद वाक्य पौरुषेयत्व प्रतिपादनமும इत्युत्तरं । वाक्यत्व वेदत्वादि अनुमानங களுககு विपक्षे बाधकाभावादिகளையும वेदनित्यत्वं சொல்லுகிற श्रुति स्मृति वाक्यஙகளாலே बाधததையும கணடு கொளவது

1 ‘प्रतिमन्वन्तरं चैषा श्रुतिरन्या विधीयते’

(பரதிமநவநதரம சைஷா ஶ்ருதிரநயா விதீயதே)

எனறது तत्तत् काल नियत अनादि वेदप्रवर्तन परं ।

[யாஜ்ஞவலகயாதி கருகதவாதி வாகயஙகளுககு ஸமாதானம]

ऋषिகளுடைய सूक्तकाण्डमन्त्रकृत्व वचनமும याज्ञवल्क्य वेद क्लृप्तिवचनமும, विश्वामित्रादि संज्ञक पूर्व पूर्व ऋषि दृष्ट वेदभागததை अध्ययनं பணணிருககச செயதே सुकृतविशेष वशததாலே கணடு प्रवर्तिபபிககைகயைச சொலலுகிறது नित्यமான वेदததுககு अनित्यार्थ संयोगविरोधமும व्रीहि(यव)पश्वादिகளைபபோலே இநதராதிகளும प्रवाह नित्यராகையாலே परिहृतம. काठकादि समाख्या विशेषஙகளும் இபபடி प्रवाह नित्यप्रवर्तक विशेष संबन्ध निबन्धनஙகளாகையாலே पौरुषेयत्व हेतुககளனறு.

[வேதஸ்ருஷ்டயாதி வசனஙகளுககு கருதது]

जगत्कारण पुरुषன பககலிலே वेदஙகள जनिததன எனறதும धात्वर्थமான प्रादुर्भाविததிலே तत्परं । இது ब्रह्मावுக்கு वेदஙகளைக கொடுததான எனகிற வாககியததாலே सुव्यक्तம் । இவ்वर्थं

1 ஒவவொரு மநவநதரத்திலும இந்த வேதமானது வேறுகச செய்யபபடுகிறது

1 'अनादिनिधना ह्येषा वागुत्सृष्टा स्वयंभुवा।
आदौ वेदमयी दिव्या यतस्सर्वाः प्रसूतयः ॥'

(அநாதி நிதநா ஹ்யேஷா வாகுத்ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா।
ஆதௌ வேதமயீ திவ்யா யத: ஸர்வா: ப்ரஸூதய: ॥)

इत्यादि महर्षि वाक्य निर्णीतं । द्वापरान्तங்களிலே व्यास प्रवाह मुखத்தாலே शाखा भेदकरणமும் काल(क्रम)संकुचित प्रज्ञரான अधिकारिகளுக்கு ग्रहण सौकार्यार्थமான विभजनादि विषयமென்னுமிடம்

2 'तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनं'

(தபஸா ப்ரஹ்மசர்யேண வ்யஸ்ய வேதம் ஸநாதனம்)

इत्यादिகளிலே ப்ரஸித்தம்.

[ஸாரஸ்வதாதி பாடபேதங்களுக்கு கதி]

ஓர் அளவுகளிலே सारस्वतपाठ संहितैकदेश अनुसन्धान (पठना)दिகளாலே வரும் स्वल्पक्रम वैषम्यमात्रं प्रामाण्य विरोधिயன்று अविच्छिन्न संप्रदायமாய்க் கொண்டு सर्व लोकத்திலும் நடக்கிற वेदத்தில் 'अन्यथाकरणे चास्य बहुभ्यस्यान्निवारणं' என்கிறபடியே उपप्लव शंकै இல்லை.

[தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலியுகத்தில் காணப்படும் வர்ணபாட பேதங்களுக்கு கதி]

कलियुगத்திலே पामरदेशங்களிலே சில मूर्खராலே वर्णपदादि

---

1 பார-சாந்தி—23-93 ஆதியும் முடிவும் இல்லாததாயும் மேன்மைபொருந்தியதாயுமிருக்கிற இந்த வேத வாக்கியமானது முதலில் பகவானால் பிரகாசம் செய்யப்பட்டது, எதிலிருந்து எல்லா ஸ்ருஷ்டிகளும் உண்டாயிற்றோ'

2. பார-ஆதி 1-34 தபஸ்ஸினாலும் பிரம்மசர்யத்தினாலும் அநாதியான வேதத்தைப் பிரித்து

களிலே அல்பான்யथाकरणं ப்ரஸக்தமானாலும் இது சில நிபுணராலே கடுக நிரஸ்தமாம். அனுவ்ருத்தமானவையும் கால க்ரமத்திலே கழியும். அதிகாரியுடைய शक्तिवैकल्यத்தாலே சில இடங்களிலே शाखोच्छेदங்கள் பிறந்தாலும் मलय महेन्द्र विन्ध्य हिमवत् प्रभृति देश विशेषवर्तिகளான अगस्त्य परशुराम आपस्तंब व्यासादि महर्षिகள் अनुसन्धித்துக் கொண்டிருந்து कृत युगं பிறந்தவாறே எங்கும் यथापूर्व प्रवर्तिப்பிப்பார்கள் ஆகையால் वेदத்துக்கு ஒருபடியாலும் उत्पत्ति विनाशங்கள் சொல்ல வொண்ணாது

[மாகதாதி அபப்ரம்ச பாஷாந்தரங்கள் நித்யங்கள் ஆகமாட்டா]

मागधाद्यपभ्रंश भाषैகளாலே பிறந்த बाह्यागमங்களுக்கு वेदங்களுக்குப்போலே नित्यत्वं சொல்ல விரகில்லை அவவோ सिद्धान्तिகள் தங்களுக்கும் இஷ்டமன்று.

[பரமவிப்ரலம்பாதி யுக்திகளினால்
வேதப்ராமாண்யம் பாதிக்கப்படாது]

இப்படி नित्यமாய अतीन्द्रियार्थ बुद्धि जनकமான वेदத்துக்கு स्वतः प्राप्तமான प्रामाण्यं भ्रम विप्रलम्भादि वक्तृ दोषाभाव निश्चयத்தாலே निरस्तापवादமாய்க் கொண்டு सुप्रतिष्ठिமாம். कारण दोषं கண்டிலோமாகிலும் बाधक प्रत्ययத்தாலே अप्रामाण्यं வாராதோ? என்னில், अतीन्द्रिय विषयத்தில் प्रत्यक्षबाध प्रसङ्गமில்லை ऐन्द्रियक विषयத்திலே विरोधமுண்டாய்த் தோற்றின இடங்களும் आप्तवाक्यங்களில் போலே उपचारத்தாலே निर्वहिக்கும் संभवद्दोष देहात्मभ्रमादि प्रत्यक्षप्रत्ययத்தில் காட்டிலும் निर्दोषशास्त्रजन्य परोक्ष ज्ञानं தானே प्रबलமாம். अन्यथा सिद्धि संभावனையுடைய अपरोक्ष प्रत्ययத்தில் காட்டில் अनन्यथासिद्ध परोक्ष ज्ञानं प्रबलं என்னுமிடம் ज्वालाभेदानुमानादिகளிலும் आप्तवाक्यங்களிலும் காணலாம். कारीर्यादिகளில் कादाचित्क विसंवादं कर्म कर्तृ साधन वैगुण्यத்தாலே வருகிறது अविकलानुष्ठित काम्य ज्योतिष्टोमादिகளில் फलविलम्बं प्रतिबन्धकायत्तं (धीनं) अनुमानமும் वेदத்தோடே विरोधिத்தால் धर्मिसाध्यनिषेध्य ग्राहकागम बाधितமாய்ப்போம்.

1 'शुद्धोदनसुतो भूत्वा मोहयिष्यामि मानवान्'

(ஶுத்தோதநஸுதோபூத்வா மோஹயிஷ்யாமி மானவாந்)

என்றும்,

2 'त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय।
दर्शयित्वाल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय॥
कुहकानीन्द्रजालानि विरुद्धाचरणानि च।
दर्शयित्वा जनं सर्वं मोहयाशु महेश्वर॥'

(த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹஶாஸ்த்ராணி காரய।
தர்ஶயித்வால்பமாயாஸம் பலம் ஶீக்ரம் ப்ரதர்ஶய॥
குஹகாநீந்த்ரஜாலாநி விருத்தாசரணாநி ச।
தர்ஶயித்வா ஜநம் ஸர்வம் மோஹயாஶு மஹேஶ்வர॥)

3 'अहं मोहं करिष्यामि यो जनं मोहयिष्यति'

(அஹம் மோஹம் கரிஷ்யாமி யோஜநம் மோஹயிஷ்யதி)

என்றும்,

'நின்

4 மாட்டாய மலர்புரையும் திருவுருவம் மனம்வைக்க
மாட்டாத பல சமய மதி கொடுத்தாய்'' என்றும்

---

1. சுத்தோதனருடைய பிள்ளையாய்ப்பிறந்து ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கப் போகிறேன்

2. வாராஹே - ருத்ரகீதை. பராக்ரமசாலியான ருத்திரனே! நீ, மோஹசாஸ்த்ரங்களைச்செய், ஸ்வல்பமான வருத்தத்தை காண்பித்து பலத்தை சீக்கிரத்தில் காண்பி ஓ! ருத்திரனே, வஞ்சனைகளையும் இந்திரஜாலங்களையும் லோகங்களுக்கு விருத்தமான ஆசாரங்களையும் காண்பித்து எல்லா ஜனத்தையும் சீக்கிரத்தில் மயங்கும்படி செய்.

3 நான் மோஹத்தைச் செய்யப்போகிறேன், எந்த மோஹம் ஜனத்தை மோஹிப்பிக்கப்போகிறதோ.

4 திருவாய்—3-1-4

आगमान्तरங்கள் का(क)रणदोषशंका कळङ्कितங்களாகையாலே वेदத்துக்கு बाधादिகளைப் பண்ணமாட்டாது.

[அந்யோந்ய விருத்தமாய்த் தோற்றும் வேத வாக்கியங்களுக்கு ஸமாதானம்]

कर्तव्यத்திலேயாதல் सिद्धार्थத்திலேயாதல் वेद वाक्यங்கள் अन्योन्यं विरोधित्துத் தோற்றுமளவில் सर्व लौकिक परीक्षक संमत वाक्य तर्क सिद्ध विकल्पविषय व्यवस्थादिகளாலே यथा सभवं विरोध प्रशमन முண்டாம். अपच्छेदத்தில் ஒரு प्रयोगத்திலே बाधமுண்டானாலும் प्रयोगान्तरप्रामाण्य विरोधமில்லை वेदवाक्यविशेषங்களுக்கு आप्ततमस्मृत्येकदेश विरोधं தோற்றினால் आप्ततमबहुस्मृतिகளையும் मूलदर्शन संभवासंभवங்களையும் பார்த்து यथासभवं विकल्पस्मृति बाधान्यपर्यादिகளாலே निर्वाह्यं । उपमानार्थापत्त्यभाव संभवैतिह्यங்களென்று சில प्रमाणங்களைப் பிரிய கொள்ளுவார்க்கும் அவற்றாலே வேதத்துக்கு बाधं प्रसंगिक்க வழியில்லை बालिशकुतर्कங்களாலும் वाङ् मात्रத்தாலும் பண்ணும் क्षुद्रोपद्रवங்களை आगमान्तरங்களிலும் பண்ணலாம்

[சாஸ்த்ராந்தரங்கள் உதிப்பதற்குக் காரணம்]

இப்படி नित्य निर्दोष निर्बाधமான वेदத்தை परम कारुणिकனான सर्वेश्वरன் ब्रह्माமுதலான देवतैகளையும் महर्षिகளையும் கொண்டு प्रवर्तिப்பித்துப் போரா நிற்க, लोकத்திலே अनर्थहेतुக்களான शास्त्रान्तरங்கள் उदिक्कைக்கு அடி என்? எனனில், सर्वेश्वरன் अनादि कर्म प्रवाह विषमितராய்ப் போருகிற क्षेत्रज्ञாதிறத்தில் सर्वसमனாய் कर्मानुरूप फलप्रदனாகையாலே सात्विक विषयத்தில் प्रतिकूलரான आसुर प्रकृतिகளை அவர்களுடைய दुष्कर्मफलமாக मोहिப்பிக்கும் போது उपकरणமான वेदवाक्य विशेषங்களிலே யுண்டாயிருப்பன சில क्षुद्रोपायங்களை बडिशामिष न्यायத்தாலே அவவோ आगमங்களிலே निवेशिப்பித்து அவர்களை மோஹிப்பிக்கிறனைகயாலே அவ்வோ कालங்களிலே அவை प्रवृत्तங்களாகலாம் இவ वर्थங்களை

1. 'கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய்ப் புரம் புக்கவாறும் கலந்து அசுரரை

'உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும்' என்றும்,

2 'வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியார் என்றிவர் ஓதுகின்ற கள்ள நூல்'

என்றும், மற்றும் பல इतिहास पुराण प्रकरणங்களிலும் கண்டு கொள்வது.

[இவற்றால் வேதத்தின் நாசம் ஏற்படாது]

இப்படியானால் களையை வளர்க்கப் பயிர் கழியுமாப்போல வும், श्येन कपोतमध्यस्थ कपोत न्यायத்தாலும் वैदिकदर्शनं முழுக்க அழிந்து போகாதோ? என்னில்,

3 'काणाद् शाक्य पाषण्डैः त्रयीधर्मो विलोपितः ।
त्रि दण्ड धारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥

(காணாத ஶாக்யபாஷண்டை: த்ரயீ தர்மோ விலோபித: ।
த்ரிதண்டதாரிணா பூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா த்ரயீ ॥)

---

1 திருவாய்—5-10-4

2 பெரிய திருமொழி—9-7-9

3 ஆதரிஸம்ருதி-காணாத மதத்தில் இருப்பவர்கள், சாக்யர்கள், பாஷண்டிகள் இவர்களினால் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தர்மம் நாசம் செய்யப்பட்டது த்ரிதண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற விஷ்ணுவினால் வேதமானது முன்னால் ரக்ஷிக்கப்பட்டது

1 "धर्मस्य परिरक्षिता"

(தாமஸய பரிரக்ஷிதா)

2 'त्वमव्यय शाश्वत धर्मगोप्ता'

(தவமவயய: ஶாஶவத தாமகோபதா)

3 "नारायणस्सात्वत धर्म गोप्ता"

(நாராயண: ஸாதவத தாமகோபதா)

4 "धर्म संस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे"

(தாமஸமஸதாப நாாததரய ஸம்பவாமி யுகே யுகே)

5 "धर्म त्राणाय केवलं"

(தாமதராணய கேவலம)

इत्यादिகளில் சொலலுகிறபடியே सर्वेश्वरன தானே वैदिक समयத்துககு வேணடும रक्षणं பணணிககொணடு போருகையாலே सञ्चोत्तराபககலிலே இது प्रवृत्तமாயப போராநிறகும்

[எணணிககையின ஆதிக்யம பராமாணயத்தை ஸாதிககாது]

இப்படி (नित्य) निर्दोष वेदं நடவாநிறக அவவோ मतान्तरஙகளுககு असंख्यात जनपरिग्रहं लोकததில வநதபடி என்? எனனில்,

---

1 தா்மத்தை காபபாறறுகிறவன—(ராமா-பால 1-13).

2 நீா அழிவில்லாதவராயும அழிவிலலாத தாமத்தை ரக்ஷிப பவராயும—(கீதை 11-18).

3 நாராயணன ஸாத்வத சாஸத்திரத்தில சொல்லபபடுகிற தா்மததை ரக்ஷிபபவன்.

4 கீதை — 4 – 8, தாமததை ஸதாபிபபதறகாக யுகம் தோறும அவதரித்கிறேன

5. தாமததை ரக்ஷிபபதறகாக மாததிரம அவனுடைய அவதாரம

वैदिक परित्यक्तராயக கொணடு போககறறவாகளை ஆள திரளுகைக காகக கூட்டிக கொளளுகையாலும, औषध मणि मन्त्र यन्त्र भावन भाषित दृष्टि मुष्टि चेष्टादिविशेष सामर्थ्यஙகளைககொணடு प्रतिमाजल्पनं पाषाणस्फोटनं आदित्यस्तम्भनं மறறும मायेन्द्र जाल वश्याकर्षण मोहनादि களான क्षुद्रसिद्धिகளையிட்டு मन्दबुद्धिகளாய क्षुद्र कौतुकिகளாய இருப பாாககு அவறறிலே ஆசை விளைபபிககையாலும, अन्तः करण संक्षोभததைப பணணி अनुप्रवेशिததுக கொளளுகையாலும், सप्तघटिका भोजनादि जीविका सौकर्यததாலும வார क्रमादिகள போலே अबाधित अनादि परंपरा प्रसिद्धियாலே असंकेत संभावनஙகளான जाति विशेषஙகளை அழிததுச சொலலுகிற नियम लाघवததாலே दृष्टादृष्ट सौकर्यததைககாட்டி वशीकரிககையாலும் इन्द्र जाल कल्पஙகளாய ஏழைகளுககு दोषं தெரியாத साधन दूषणाभासஙகளையிட்டு अनतिप्रज्ञரான तार्किकரை आकर्षिततுக் கொளளுகையாலும இபप्रकारஙகளாலே बहुजन परिग्रहமுணடாம. ஆனபினபு இதுதானே வழியாக

1 'गतानुगतिको लोकः न लोकस्तत्त्वचिन्तकः'

(கதாநுகதிகோ லோக ந லோகஸததவ சிநதக:)

எனறும,

2 'मूर्खाः पूजितपूजकाः'

(மூாககா: பூஜிதபூஜகா:)

எனறும சொலலுகிறபடியே परिग्रह परंपரை நடவாநிறகும. वेदஙகளுடைய परिग्रहததில் இவவுपाधिகள ஒனறும சொலல வொணணுதெனனுமிடம सर्वாககும் அறியலாம ஆகையால वेदादित्य सन्निधियில विपरीत समयஙகள अन्धकारकल्पங்களாம

---

1 லோகமானது ஒருவன போன வழியே போகிறது. லோகமானது உணமையை யோசிககிறதிலலை—(பார-உதயோ 33-62)

2 மூடாகள அயலாரால பூஜிககப்பட்டவனையே பூஜிககிறவர்கள

[வேதவிருத்த மதங்கள ப்ரமாணமாகமாட்டா]

இப்படி वैदिक समयமொன்றையும் अवलंबिத்து மற்றுள்ள समयங்களையெல்லாம் தள்ளப்போமோ? वैदिकரான महर्षिகள் தாங்களே समयधर्मங்களை अनुपालिக்கவும் சொல்லி அவற்றை अतिक्रमिத்தவர்களை राजा दण्डिக்கும்படியும் சொல்லிற்றிலர்களோ? ஆகையால் सर्व समयங்களும் प्रमाणसिद्धங்களாக வேண்டாவோ? என்னில், महर्षिகள் समयानुपालनादिகளைச் சொன்னது पाषण्ड समयविषयமன்று. प्रभूत धर्मरक्षणार्थ घटिकाव्यवस्थादिகள் போலே धर्मानुगुणமாக वैदिकர் தாங்கள் नियमिத்த समयविशेष विषयமென்னுமிடம் அவ்வோ धर्मशास्त्रங்களிலே प्रसिद्धं. இப்படியல்லாதபோது.

1 'पाषण्डिनो विकर्मस्थान् बैडालव्रतिकान् शठान् ।
हैतुकान् बकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् ॥'

(பாஷண்டினோ விகர்மஸ்தாந் பைடாலவ்ரதிகாந் ஶடாந் ।
ஹைதுகாந் பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வாங்மாத்ரேணாபி நார்சயேத் ॥)

2 'डम्भिहैतुकपाषण्ड बकवृत्तींश्च वर्जयेत् ।'
'संभाषणादपि नरा नरकं प्रयान्ति'

(டம்பிஹைதுக பாஷண்ட பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வர்ஜயேத் ।
ஸம்பாஷணாதபி நரா நரகம் ப்ரயாந்தி ॥)

---

1. பாஷண்டிகளையும் வேதத்திற்கு விருத்தமான காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களையும் பைடால வ்ரதமுடையவர்களையும், சூதாக்கங்களைச் செய்பவர்களையும், கொக்கு வ்ருத்தியை உடையவர்களையும், வாக்மாத்திரத்தினாலும் பூஜிக்கக் கூடாது—(மனுஸம—4-30)

2. டாம்பிகர்களையும், ஹேது வாதம் பண்ணுகிறவர்களையும், கவருத் செய்பவர்களையும், விட்டுவிடவேண்டும். மனிதர் பேசுவதினாலேயும் நரகத்தை அடைகிறார்கள்—(யாஜ்ஞ ஸம்ருதி 1-130).

1 ‘ வெறுபபொடு சமணா முண்டர் விதியில் சாககியர் ’

இத்யாதிகளோடு விரோதி ககும ஆறுைம

2 ‘ பிணககற அறுவகைச சமயமும நெறியுளளி உரைதத கணக்கறு நலததனன ’

என்றும

3 ‘ இலிஙகத்திட்டபுராணததீரும் சமணரும் சாககியரும் மலிநது வாது செயவீாகளும மறறு நும தெயவமுமாகி நின்ருன் ’ எனறுதொடஙகி

‘ ஒனறும பொயயிலலை போறறுமினே ’

எனறும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திலரோ’ என்னில், அவவிடத்திலும இவை ப்ரமாணமெனறபடியனறு பரஸ்பரவிருத்தஙகளுமாய் வேதவிருத்தஙகளுமான இஸ ஸமயஙகளையெலலாம ப்ராணிகளுடைய துஷ்கர்மஙகளுககீடாக ப்ரவர்த்திபபிதது ஆச்ரிதாக்கு அவறறால கலககம் வாராதபடி வேதஙகளைககொண்டு நலவழி காட்டி நடததிப் போருகிருன ஸர்வேச்வரனொருவனுமே அவனை யதாசாஸ்த்ரம் யதாதிகாரம் வலலதொரு விரகாலே வசீகரிதது உஜ்ஜீவியுஙகோள எனறு தாத்பர்யம் । இததை

4 ‘ மாட்டாதேயாகிலும ’ எனகிற பாட்டிலும்

5 ‘ அறுவகைச சமயமும அறிவரு நிலையினை ’

---

1. திருமாலை 8
2 திருவாய 1-3-5
3 திருவாய 4-10-5
4. திருவாய 3-1-4
5. திருவெழு கூறறிருககை

इत्यादिகளிலும் கண்டு கொள்வது. महाभारतத்திலே सांख्ययोग पांचरात्र वेद पाशुपतங்களென்று पंचसिद्धान्तங்களாகச் சொல்லி

1 'एतान्यपि प्रमाणानि न हन्तव्यानि हेतुभिः'

(ஏதாந்யபி ப்ரமாணாநி ந ஹந்தவ்யாநி ஹேதுபி:)

என்கைக்கும் सांख्य योगादिகளை प्रशंसिக்கைக்கும் तात्पर्यं என் என்னில், இ(அ)வற்றை हेतुக்களால் बाधिக்கவொண்ணாது தென கிற இடம் अतीन्द्रिय शास्त्रार्थविषयத்தில் हेतुவுக்கு विधि निषेध साम र्थ्यமில்லாமையாலே யாமத்தனை दोषसंभावனையுடைய पौरुषेयागम ங்களுக்கு श्रुतिविरोधமுள்ளவிடத்திலே श्रुतियाலே बाधமுண் டாகக் குறையில்லை

இப்படியானால்,

2 'सांख्यं योगः पांचरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा'

(ஸாங்க்யம்யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா, பாஶுபதம் ததா)

என்று தொடங்கி

2 'किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने'

(கிமேதாநி ஏகநிஷ்டாநி ப்ருதங்நிஷ்டாநி வா முநே)

என்று प्रश्नம்பண்ண

---

1. இந்த ப்ரமாணங்கள் யுக்திகளினால் நிராகரிக்கத் தக்கவை கள் அல்ல.

2 பாரதம் சாந்தி 359-122 ஸாங்க்யம்தம், யோக சாஸ்திரம், பஞ்சராத்ரம், வேதம், பாசுபதம் இவைகள் ஒரு முடிவில் நிஷ்டை யுடையவைகளா? ஓ! ரிஷியே, தனித்தனி நிஷ்டையுடையவைகளா?

1 'सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथा न्यायं निष्ठा नारायणः परः' ॥

(ஸாவேஷு ச நருபசரேஷட ஜ்ஞாநேஷவேதேஷு தருஶயதே
யதாகமம் யதாநயாயம நிஷடா நாராயண: பர:)

எனறு पञ्च सिद्धान्तஙகளுககும नारायणனே प्रतिपाद्यன எனறது கூடுமோ ?

2 'बहुधा प्यागमैः भिन्नाः पन्थानस्सिद्धिहेतवः ।
त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे'

(பஹுதா ப்யாகமை பிநநா பந்தாந: ஸிதிதி ஹேதவ)
(தவயயேவ நிபதநதயோகா ஜாஹநவீயா இவார்ணவே

எனறு महाकविகளும் சொல்லுமபடி இவையெல்லாத்துககும (இததனைககும) प्रामाण्यं सुप्रसिद्ध மாயனறோ இருககிறது' எனனில, அவவிடததிலே

3 'सांख्यस्य वक्ता कपिलः'

ஸாஙகயஸய வகதா கபிலா:)

என்று தொடஙகி, மறறுளளவை पौरुषेयஙகள் என்கையாலும்,

---

1 ஓ' ராஜசரேஷடனே' ஜ்ஞானததிறகுக காரணமான இநத எலலா சாஸதிரங்களிலும வேதததை அனுசரிததும, நயாயபபடிககும எலலாரையும விட உயாநதவனை நாராயணனை முடிவான தததவமாக காணபபடுகிறுன

2. ரகு வமசம ஆகமஙகிளினுல அனேக விதஙகளாகக் கூறப் படட மார்க்கங்கள கஙகையினுடைய பரவாஹஙகள ஸமுத்திரத்திலே போல உம்மிடததிலேயே வநது சேருகின்றன.

3. பாரதம - சாநதி 359-65 ஸாஙகய சாஸததிரத்தைச் சொன்னவா கபிலா

1 'अवान्तरतमा नाम वेदाचार्यः स उच्यते'

(அவாந்தர தபா நாம வேதாசார்ய: ஸ உச்யதே)

என்று वेदத்துக்கு पौरुषेयत्वप्रसङ्गமில்லை என்கையாலும் वेद विरोधமுண்டான भागத்திலே आगमान्तरங்களுக்கு प्रामाण्यं கூடா தென்னுமிடம் सूचितं

[கேவல தர்க்கத்தினால் ஒரு ஸமயத்தை உண்டாக்க முடியாது]

2 'तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्नाः'

(தர்கோ அப்ரதிஷ்ட: ச்ருதயோ விபிந்நா:)

इत्यादिகளின்படியே परस्पर विरुद्ध वेदங்களைப்போலே எல்லா समयங்களும் ஒரு विषयव्यवस्थैயாலே प्रमाणங்களாகாதோ? என்னில், सिद्धार्थविषयத்தில் विकल्पं கூடாது. वेदத்தில் போலே तात्पर्य भेदத்தாலே निर्वहिக்கவொண்ணாதபடி तर्कங்களையிட்டு विपरीतार्थமாக அவ்வோ वक्ताக்கள் தாங்களே उपपादिத்து வைத்தார்கள். अनुष्ठानविषयத்தில் विकल्पं சொல்லும்போது कारणदोषबाधकाभावத்தாலே प्रामाण्यं सिद्धिத்து निरुपाधिक महाजन परिग्रहமுண்டாகவேணும். எல்லாம் प्रमाणமானால் शास्त्र सूत्र भेदங்களில் போலே वैदिकविवादतत् बहिष्कारங்களும் पाषण्डत्व प्रसिद्धिயுமன்றிக்கே யொழியும். वेदविरुद्धங்களெல்லாம் प्रमाणமென்கை वेदबाह्यங்களுக்கும் इष्टமன்று. अतीन्द्रिय विषयத்தில் अर्हत् सुगतादिகளில் ஒருவனை आप्तனென்று विश्वसिக்கைக்கு विशेष हेतुவில்லை. बुद्धिमत् बहुजनपरिग्रहமே हेतु என்னில், देशकाल भेदத்தாலே प्रज्ञातिशयவான்களுடைய अनुप्रवेश परित्यागங்களும் ஓரொன்றில் கிளர்ந்து போருகையும் எல்லாத

1 பாரதம் - சாந்தி 359-66 அவாந்தர தபஸ் என்கிற பெயரையுடைய அந்த ரிஷி வேதங்களுக்கு ஆசார்யனாக (உபதேசித்தவராக) சொல்லப்படுகிறார்

2 பாரதம் - சாந்தி 359-66 யுக்தியான ஓர் இடத்தில் முடிவை உடையதல்ல, ச்ருதிகள் வெவ்வேறாய் இருக்கின்றன.

துக்கும் तुल्यம். दुर्वासनामूलமான रुचिमात्रத்தாலே யாதல், दुरभिमानத்தாலே யாதல், அவற்றிலே ஒன்றை प्रमाण மென்று பற்றுவாரக்கும், कर्तव्यभागத்துக்கு அல்லாது वेदமொழிய ஏதேனு மொன்று प्रमाणமாக அமையுமென்பாரக்கும், ஓர अनुष्ठानादि व्यवस्थै யன்றிக்கே चार्वाकशेषமாம்படியாம் சில काम्यங்கள் फलिக்கக்காண கையாலே அவற்றோடே சேர்ந்த बाह्यशास्त्रங்களை முழுக்க प्रमाण மென்று கொள்ளில் இதுவும் वेदத்துக்கும் वेदबाह्यங்கள் எல்லாத் துக்கும் ஒரொரு मुखத்தாலே तुल्यமாயிரா நின்றது. पाषण्डागम ங்களில் क्षुद्रங்களை विप्रलम्भार्थமாக निवेशிப்பித்தார்கள் என்னு மிடம் முன்பே சொன்னோம். मार्जारத்தை मतङ्ज(मातङ्ग)மாக वर्णि ப்பாரைப் போலே महाविद्यादिகளான சில अप्रतिष्ठितानुमानங்களைக் கொண்டு ஒரு समयத்தை प्रमाणமாக்கும்போது तुल्य न्यायத்தாலே எல்லாத்தையும் प्रमाणமாக்கலாம். अङ्गपञ्चकहीनத்தையாலே अप्रतिष्ठि तங்களான तर्कங்களையிட்டு ஒன்றை அழிக்கப்பார்க்கில் எல்லாத தையும் அழிக்கலாம். स्वमतस्तुतियும் परमतनिन्दैயும் எங்கும் உண் டானபடியாலே இத்தாலும் ஒன்றுக்கும் उत्कर्षசொல்ல வொண் ணாது. ग्रन्थादि भूयस्त्वादिகளாலே ஒன்றிலே चमत्कारं பண்ணப் பார்க்கில் அப்போதும் अनन्तங்களாய் अनन्तपरिकरங்களையும் உடைத்தான वेदங்களுக்கு மிகவும் चमत्कारहेतुत्वமுண்டாம். महा भारतத்தில் सांख्ययोगங்களை महर्षि பலகாலம் प्रशंसिக்கச் செய்தே

1 'बहवः पुरुषा राजन्' सांख्ययोग विचारिणः(णां) ।
नत इच्छन्ति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकार्थ्यमुक्तवान् ।
तत् तेऽहं संप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजसः ॥'

(பஹவ: புருஷா ராஜந ஸாங்க்யயோக விசாரிண (ணாம்) ।
நைத இச்சந்தி புருஷமேகம் குருகுலோத்வஹ ॥
ஸமாஸதஸ்து யத்வ்யாஸ: புருஷைகார்த்யமுக்தவாந் ।
தத் தேऽஹம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ரஸாதாதமிதௌஜஸ: ॥)

---

1 பாரத—சாந்தி 359-217—ஓ' ராஜாவே, அனேகம் புருஷர் கள் ஸாங்கய சாஸ்த்ரத்தையும், யோக சாஸ்த்ரத்தையும் விசாரிப்ப வர்கள் இவர்கள், ஓ' குரு குலத்தில் சிறந்தவனே, ஒரு புருஷனைகிய பகவானை இச்சிக்கிறதில்லை (அங்கீகரிப்பதில்லை). ஆகையினலே வ்யாஸர் சுருக்கமாக பரம புருஷன் ஒருவனே என்பதைச் சொன் னார். அதை உனக்கு நான் அளவில்லாத தேஜஸ்ஸையுடைய அந்த ரிஷியினுடைய அனுக்ரஹத்தினலே சொல்லப்போகிறேன்.

इत्यादिகளாலே विरुद्धांशமுண்டென்று காட்டின 'पाशुपतं तामस मोहनार्थமாக प्रवृत्तமென்னுமிடம் गौतमशापादिविषय बहुपुराण (प्रम.ण) प्रसिद्धं ।

[பாஞ்சராத்ரகமதத்தின் ப்ராமாண்யம் வ்யாஸரிஞலேயே நிர்ணீதம்]

श्री पाञ्चरात्रத்துக்கு वेदविरोधமில்லை என்றும், இது कृत्स्नமும் प्रमाणமென்றும்

1 'भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनं ।'

(பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வை ஏததேவாநு ஶாஸநம்)

इत्यादिகளாலே பல இடங்களிலும் प्रपंचितத்தான. शारीरकத்திலும் सांख्यादि मतங்களில் वेदविरुद्धांशங்களையெல்லாம் எடுத்து दूषितத்து, श्रीपाञ्चरात्रத்துக்கு அவற்றுக்குப் போலே, वेदविरोधமில்லாமை யாலே இத்தால் वेदத்துக்கு प्रतिरोधமில்லை என்று साधितத்தான परपक्ष दूषणप्रकरणத்திலே पाञ्चरात्रமும் वेदविरुद्धமென்று சொல்லும் परपक्षத்தையே கழித்தாயத்து. ஆகையால்

2 'यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः

(யதாகமம் யதாந்யாயம் நிஷ்டா நாராயண பர:)

என்றதுக்கு सर्ववेद वेदान्तानुगुण समीचीन न्यायोपबृंहण विशेषங்களைக் கொண்டு அவவோ आगमங்களை तत्त्वविषयத்தில் प्रकृति पुरुष पशु

---

1 பாரதம்—சாந்தி 359-69 இந்த சாஸ்திரம் தானே ப்ரமாண மாகவே ஆகப்போகிறது.

2. 87-ம் பக்கம் பார்க்க

पति प्रभृति सर्वतत्त्वान्तर्यामियான नारायण பரங்களாக निर्वहिக்க शक्यமென்று तात्पर्यं । அல்லது वेद वैदिकमत विरुद्धाचारादि प्रतिपादक भागமெல்லாம் अनुज्ञातமாகிறதன்று. இப்படி वेदविरुद्ध समयங்கள் अनादरणीयங்களானாலும் அவற்றுக்குள்ள दोषங்களை யெல்லாம் अनुसन्धिக்கப் பார்த்தால் அவற்றில் ஓரொ(ஒன்ற)ன்றைத்தெளியக்கற்கும் அளவிலே आयुश्शेषं கழியும்படியாயிருக்க ஒருவன் இந்த वैदिक पक्षத்தில் दृढप्रतिष्ठित बुद्धियாம்படி என்? என்னில், परपक्षங்களில் अतिसूक्ष्म दोषविशेषங்களை அறிந்திலனாகிலும் शत्रुவின் शरीरத்தில் सिरादि विशेषங்களை அறியாதிருக்க आयुधादिகளாலே அதை நிரஸிக்குமாப்போலே प्रधान दूष्यांशத்தைத் தெளியக்கற்று प्रधान दूषणांशத்தையும் तत्त्वविदाचार्योपदेशத்தாலே தெளிந்து விலக்கடிக்கவிட்டு सत्पथप्रवृत्तனுக்குக் குறையில்லை

* (மீ)மிண்டுரைக்க விரகுதரும் தருக்கம் கொண்டே
வேண்டுமகால் வேண்டுவதே விளம்புகின்றார்
கண்டதற்கு விபரீதம் கத்துகின்றார்
காணுத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார்
பண்டொருத்தன் கண்டுரைத்தேன் நானே என்னப்
பலவகையில் உபாதிகளால் படிந்து வீழ்வார்
கொண்டலொக்கும் திருமேனிமாயக் கூத்தன்
குரைகழல்சேர் விதிவகையில் கூடாதாரே. 11

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

ஐந்தாவது ஸமுதாய தோஷ(பங்க)ாதிகாரः

---

* 92-ம் பக்கம் பார்க்க.

சரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - தர்மா தர்ம பலனில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - பரமாணுவினால் உண்டாக்கப்பட்டது என்கிற ஏற்ற நிரஸநம் - ஈச்வரன் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்.]

*கண்டது மெய்யெனில் காணுமறையில் அறிவு கண்டோம்
கண்டதல்லாதது இல்லதெனில் கண்டிலம் குற்றமிதில்
கண்டதுபோல் மறைகாட்டுவதும் கண்டது ஓத்ததனால்
உண்டது கேட்கும் உலோகாயதர் இன்று மீறுவதே 12

[லோகாயதிகமத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை]

उक्तप्रकारத்தாலே निस्सारங்களாய் வைத்து मन्दमति मोहन(क)ங்களான बाह्यकुदृष्टि मतங்களில் முற்பட லோகாயதிகசித்தாந்தத்தை अनुवदित्து दूषिக்கிறோம்.

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

அவர்கள் சொல்லும்படி எது என்னில்:—

(1) 'प्रत्यक्षமொன்றுமேप्रमाणं அதுதன்னிலும் करणदोषादिகளுள்ளது प्रमाणம் அன்றென்னுமிடம் सर्वसंप्रतिपन्नं, (2) अनुमानादिகளிலே சிலவற்றை यादृच्छिक संवादத்தாலே प्रमाणமென்று भ्रमि

*(ப-ரை) கண்டது - தம்மால் ப்ரத்யக்ஷத்தில் காணப்படுவதே, மெய் - ஸத்யம், எனில் - என்று சொல்லில், காணும் - நம்மால் காதினால் கேட்டு ப்ரத்யக்ஷத்தினால் அறியப் பட்ட, மறையில் - வேதத்தில், அறிவு - ஜ்ஞானத்தை, கண்டோம் - பார்த்தோம், கண்டதல்லாதது - கண்ணினால் ப்ரத்யக்ஷத்தில் பார்க்கப்படாதது, இல்லது - இல்லை, எனில் - என்று சொல்லில், இதில் - இந்த வேதத்தில் உண்டாக்கப் பட்ட ஜ்ஞானத்தில், குற்றம் - தோஷங்களை, கண்டிலம் - நாம் பார்க்க வில்லை, கண்டதுபோல் - ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணம் ஆனதுபோல், மறை காட்டுவதும் - வேதம் தெரிவிக்கும் அர்த்தமும், கண்டது ஒத்ததினால் - ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு ஸத்ருசமாக இருப்பதினால், உண்டது கேட்கும் - முன்பு சாப்பிடப்பட்ட வஸ்துக்களை மறுபடியும் கேட்கிற, உலோகாயதர் - சார்வாகர்கள், இன்று - இப்பொழுது, மீறுவதே - உத்தரர்களாய் வருகிறார்களே.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः षष्ठः ॥

(ஆறுவது லோகாயதிக பங்காதிகார:)

[லோகாயதிகமத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை - அவர்கள் கொள்கை களின் ஸங்க்ரஹம் - ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அனுமானம் ப்ரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அதீந்த்ரிய விஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ஆத்மா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ப்ருதிவ்யாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதந்யஸாதகாதிகள் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அவைகளே இதர வ்யாபாரகாரணம் என்கிற பக்ஷநிரஸநம்-சேதநாந்தர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் -

---

* (ப-ரை) கொண்டல் ஒக்கும் - மேகம் போன்ற, திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடைய, மாயக் கூத்தன் - ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய, குரை - சப்தித்துக் கொண்டிருக்கிற, கழல்-திருவடிகளை, சேர - சரணம் அடைவதற்கு காரணமாகிய, விதிவகையில் - பாகயவிசேஷத்தில், கூடாதார்-சேராதவர்கள், மிண்டுரைக்க-மேலேமேலே யுக்திகளைச்சொல்ல, விரகுதரும் - உபாயத்தை கொடுக்கிற, தருக்கம் கொண்டே - யுக்திகளை கொண்டே, வேண்டும் கால - வேண்டும் சமயத்தில், வேண்டுவதே - வேண்டிய வார்த்தையையே, விளம்புகின்றார் - சொல்லுகின்றார்கள், கண்டதற்கு - ப்ரத்யக்ஷத்தில் காணப்பட்டதற்கு, விபரீதம் - விருத்தத்தை, கத்துகின்றார் - உத்கோஷிக்கிறார்கள், மறையில் - வேதத்தில், காணாத - கண்டறியப் படாத, குறை - தோஷங்களை, காட்ட - காட்டுவதற்காக, நிற்பார் - முன்வந்து நிற்பார்கள், பண்டு - முன் காலத்தில், ஒருத்தன் - ஒருவனாகிய, நானே, கண்டு - உண்மையைக் கண்டு, உரைத்தேன் - சொன்னேன், என்ன - என்று சொல்ல, பல வகையில - அனேகவிதமாக, உபாதிகளால் - அவரவர்கள் காமங்களாகிற காரணத்தினால், படிந்து வீழ்வார் - ப்ரதிஷ்டிதராய் இருந்து நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

க்கிறார்களாகத்தை, இவற்றிலே சிலவற்றுக்கு प्रामाण्यंகொள்ளும் पक्षத்திலும் அவற்றை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भविப்பிக்கலாம் (3) विषहरणादि मन्त्र यन्त्र चेष्टादि फल संवादं औषध अयः सूर्यचन्द्र कान्तादि न्यायத்தாலே यथा दर्शनं व्यवस्थितமாம். இ प्रत्यक्षத்தையும் இதின் विशेषமான अन्वय व्यतिरेकदर्शनத்தையும்கொண்டு प्रवृत्त மான शास्त्रं लोकायतं, (4) लोकसिद्धानुमानं पृथक् प्रमाण மானாலும் अतीन्द्रियமில்லை இப் प्रमाणங்கொண்டு அறிய வேண்டும் अर्थ த்தை

1 'अथ लोकायतं-पृथिव्याप स्तेजो वायुरिति तत्त्वानि ।
तेभ्यश्चैतन्यं किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत् ॥'

(அத லோகாயதம்-பருதிவ்யாப ஸ்தேஜோ வாயுரிதி தத்வாநி ।
தேப்ய: சைதந்யம் கிண்வாதிப்யோ மதஶக்திவத் ॥)

என்று தொடங்கி सूत्रங்களாலே बृहस्पतिசொன்னான் இவற்றை चार्वाकादि मुखத்தாலே भाष्यादि पूर्वकமாக प्रवर्तिப்பிப்பதும் செய்தான். आकाशமும் तत्त्वமாக संग्रहिக்கவுமாம் सर्व संप्रतिपन्नங்களாய प्रत्यक्षोपाय (सिद्ध) साध्यங்களுமான अर्थकामங்களாகிற पुरुषार्थங்களுக்கும் அவற்றை प्रयोजनமாகப் பற்றின नीति स्तेय काम शास्त्रங்களுக்கும் பொருந்தி இருக்கையாலும், लोकसिद्धங்களில் ஒருவருக்கும் பிணங்க வேண்டாமையாலும், लोकोत्तीर्णங்களைக் கொள்ளாமை யாலே அவையடியாக बाधஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலும் 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' என்றுப்போலே சொல்லும் गुरूपदेशं पशुमृगादिகளோடொக்க सर्वसामयिकாகளுடையவும் हृदयத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தால் ஒத்திருக்கையாலும், प्रबलतमமான இ शास्त्र மே परमहितं, (5) कार्यங்கள் போலே கண்டறியாத जाति विशेष

---

1 பிறகு லோகாயத மதம் சொல்லப்படுகிறது பூமி, ஜலம், தேஜஸ், காற்று என்றவைகள் தத்வங்கள், ஒன்று சேர்ந்த இவைகளினால் ஜ்ஞானம் உண்டாகிறது-ஒன்று சேர்ந்த கஞ்சா முதலிய வைகளினால் மயக்கம் முதலியவை உண்டாகிறாப்போலே

1 'पद्म संमीलन विकासवत् तद्विकारः'

(பத்ம ஸம்மீலந விகாஸவத் தத்விகார)

எனகிறபடியாலும், उच्छ्वास निश्वासोन्मीलन निमीलनादिகள் போலே மற்றுமுள்ள व्यापारங்களும் உண்டாகிறனவாகவுமாம; (10) வெட்டி நாட்டின கொம்புகள் சில உய்யக் காண்கையாலும் வேறு ஒரு चेतनाधिष्ठानंகூடாது पुण्य पापங்கள் அடியாக शरीर परिग्रहமென்பார்க்கு मनुष्य तिर्यक्स्थावरங்களில் उत्तरोत्तराधिक्य த்துக்கு विशेषहेतुசொல்லவொண்ணாது, (11) இப்படி दुःखமும் पापफलமல்லாமையாலே दुःख कारणங்களுடைய अत्यन्त निवृत्ति मोक्ष மென்பார்க்கு शरीरनिवृत्तिயே मोक्षமாம். महानन्दलक्षणமே मोक्षமென்பார்க்கு सहस्रादि वाक्योक्तமே मोक्षமாம். विकल्प प्रामाण्य वाधादि களாலே गुणगुणिभेदभङ्गமாதல் अहेतुक विनाशத்தாலே क्षणभङ्गமாதல் निर्वचनायोग्यतादिகளாலே कार्यकारण स्वरूप भङ्गமாதல் ग्राह्य लक्षणा योगादिகளாலே बाह्यार्थ भङ्गமாதல் सर्वानुपपत्तिகளாலும் सर्वशून्यत्वமாதல் கொள்ளும் पक्षங்களுக்கு ज्ञातृत्व कर्तृत्व भोक्तृत्वादि विशिष्टனை नित्यात्माவை இசைய வேண்டாம் ஆகையால் धर्मा धर्मங்களைவிட்டு स्थावर तिर्यक्குகளபோலே अयत्न सिद्धமாயும் स्वयत्न सिद्धமாயும் வருகிற दृष्टभोगங்களை भुजित्तु तुष्टனாய்ப் போகவே யுள்ளது என்பார்கள்., (13) இப் पक्षத்தை प्रजापति विरोचन னுக்கு उपदेशिக்க, அவனும் தன் बन्धुக்களுக்கெல்லாம் சொல்ல, இத்தை असुराகளுடைய उपनिषத்தென்று वेदத்தானே சொல்லிற்று இதுபுத்திமான்களுக்கு निदर्शनமான वेदगुरुவினுடைய मतமென்று இரண்டுபடியாலும் இதற்குண்டான अन्वयத்தை वैदिका தாங்க ளும் இசைந்தார்கள். जाबालिயும் உடகிடந்த लोकायत (मत)த்தை ஓரளவிலே உமிழ்ந்தான். महाभारतத்தில் कण्वाश्रम वर्णनத்திலே

---

1 தாமரைப்பூவின் முடிகைகொள்வது மலாவது இவற்றைபபோல அந்த விகாரம்.

कर्तव्य विशेषादिகளைக்கட்டி கையிலுள்ள धनத்தை அழிக்கையும் कायक्लेशப்படுகையும், இரந்து உண்கையும், தலைபறியும் சடைகட்டும் போலே சொல்லுகிற दुःखसाधनங்களை सुखसाधनங்கள் என்கிற मिथ्यादृष्टिमूल मतान्तरங்கள் बुद्धिमान்களுக்கு उपादेयங்கள் அன்று. बुद्धि पौरुषहीனர்க்கு जीविகையாய் गतानुगतिकलोक वञ्चनार्थமாகையாலே राज्ञादि संकेत सिद्ध समयங்களைப்போலே அந்நாடு உற்றது பற்றி நிற்க प्राप्तं ; (6) शरीर प्राण वैश्वानरेन्द्रिय अवयव विशेष धातु विशेषादिகளையொழிய வேறொரு आत्माவும் உண்டாய் அவன் शरीरान्तरपरिग्रहं பண்ணும் என்னும் अर्थं மெய்யாகில்லன்றோ नरकादिகளுக்கு அஞ்சி परहिंसादिகள் தவிரவேண்டுவதும், तरुणी तांबूल शयनासनादि प्रत्यक्ष स्वर्गங்களை விட்டு परोक्षस्वर्गங்களைப்பற்ற பட்டினியும் உப்பிலியும் முதலாகப் படாதன படவேண்டுவதும், शरीरं आत्मा என்னுமிடம் 'स्थूलोहं, कृशोहं' इत्यादि सर्व संप्रतिपन्न प्रत्यक्ष प्रत्यय सिद्धं । இத்தை बाधिக்கப்பாராததால் 'अग्निरुष्णः' इत्यादि प्रत्यक्षத்தையும் बाधिக்கலாம்படியாம். 'मम शरीरं' என்றது शिला पुत्रक शरीरादि व्यपदेश न्यायத்தாலே 'ममात्मा' என்றதோடொக்கும் ; (7) अचेतन परिणामத்துக்கு चैतन्यं கூடுமோ? என்னில், पृथिव्यादिகள் நாலும் ஒழிய வேறு ஒரு तत्त्वமில்லாமையாலும், இவற்றினுடைய यादृच्छिक संसर्ग विशेष दशैயிலே किण्वादिद्रव्य विशेष संसर्गावस्थैயில் मदशक्तिபோலவும், மற்றும் विचित्र द्रव्यसंयोगविशेषத்திலே विषरसायनादि शक्तिகள்போலவும், चूर्ण हरिद्रादि राग करक काठिन्यादिகள்போலவும், काल पाकादिகளாலே गन्ध रस रूप स्पर्शादि परिणाम विशेषங்கள்போலவும், चित्ररूपंபோலவும், कण्टकतैक्ष्ण्य वक्रतादिகள்போலவும், स्वभाव विशेष वैभवத்தாலே चैतन्य सुखादि परिणामங்களும் அவற்றில் तारतम्यங்களும் इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थ प्रवृत्ति निवृत्तिகளும் உண்டாகின்றன, (8) चैतन्यं என்று ஒரு गुणந் தன்னையும் தவிர்ந்து चैतन्योत्पत्ति सामग्रीதன்னிலே सहकारिविशेषमूल प्रतिमाजल्पनादि न्यायத்தாலும்,

1 'लोकायतिक मुख्यैश्च'

(லோகாயதிக முக்யைஶ்ச)

என்று மற்றுள்ள सिद्धान्तिகளோடொக்க இவர்களையும் எடுத்தது. धर्मविरुद्धार्थकामங்களில் अनुतापமற निरन्तरप्रवृत्तராய ஜனானுரங்கமாத்ர प्रधानரானவர்களெல்லாம் இஸ் सिद्धान्तத்துக்கு समयिகள். (14) लोक व्यवहार सिद्धனான ईश्वरன यथालोकं आराध्यன வேறொரு वेष आचारादि लक्षणं வேண்டா ஆகையால் இஸ் सिद्धान्तं प्रमाणतर्क प्रत्यक्षाभ्युपगमங்களாலே प्रबलतमமென்பார்கள்

இம்மதத்தை निरसिக்கும்படி சொல்லுகிறோம் :—

[ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

(1) இவர்கள் प्रत्यक्षமொன்றுமே प्रमाणமென்றது अनुपपन्नं. अनुमान आगमங்களாலும் ज्ञानं பிறக்கக் காண்கையாலும், இந்த ज्ञानं संशयरूपமாயிராமையாலும், இதுக்கு ஒரு बाधकं காணாமையாலும், विशेषेऽनुगमाभावादित्यादिகள் स्ववचन निरोधादिदूषितங்களாகையாலும் प्रत्यक्षத்துக்குப் போலே இவற்றுக்கும் प्रामाण्यமிசைய வேணும். இசையாதொழியில் प्रत्यक्षं தானும் प्रमाणமன்றிக்கே ஒழியும். अनुमानागमங்களிலே சில बाधितங்களாகக் காண்கையாலே மற்றுள்ளவற்றிற்கும் यादृच्छिकसंवादமேயுள்ளது என்னில்? இது प्रत्यक्षம் தன்னிலும் சொல்லலாம் प्रमाणान्तरங்களை இல்லை என்கிறவர்கள் தாங்களே, உண்டால் பசி கெடும் என்றுப போலே अनुमिத்து भोजनादिகளிலே प्रवृत्तिயா நின்றார்கள். தங்களுக்கு प्रत्यक्षानुमान विषयமல்லாத நிலங்களிலே आप्तवाक्यத்தை विश्वसिத்து निश्शङ्कமாக धन व्ययादिகளைப்பண்ணா நின்றார்கள். ஓர் आप्तன தங்களுடைய सिद्धान्तத்தைச் சொன்னான

1. பார - ஆதி - 91 - 48 சார்வாக மதஸ்தர்களில் சிறந்தவர்களினும் (இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு அதிகாரிகள் நிரூபிக்கப்படுகிறார்கள்)

என்று கேட்டு அத்தை विश्वसित्திரா நின்றார்கள். दृष्टार्थमन्त्र औषध शिल्प ज्योतिष निमित्तादि शास्त्रங்கள் अन्वय व्यतिरेकங்களால் அறியவொண்ணாத विषयங்களிலே निपुणனுக்கு संवादिக்கக்காணா நின்றோம் இப் प्रकारத்திலே पारलौकिक शास्त्रங்களிலும் अतिश ங்கைபண்ண வொண்ணாது. शङ्कமானனுக்கும்

1 ‘ अस्ति चेत् नास्तिको हतः ’

(அஸ்தி சேத் நாஸ்திகோ ஹத:)

என்கிற न्यायத்தாலே शास्त्रातिलङ्घनமுசிதமன்று.

2 ‘ प्रत्यक्षा श्रुतिरर्थधीश्च ’

(ப்ரத்யக்ஷா ஶ்ருதிரர்த்ததீஶ்ச)

என்கிற श्लोकத்தை இங்கே पठिப்பது.

[அநுமாநம் ப்ரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

(2) अनुमानागमங்களை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भवि(ப்பி)க்கலாம் என்றதுவும் बाह्येन्द्रियமில்லாத द्रष्टाவிலே स्मृतங்களான लिङ्गादिகளாலே प्रमिति பிறக்கக் காண்கையாலும், सर्व साधारण मनो व्यापारं सहकारिमात्रமாகையாலும், परंपरया प्रत्यक्षमूलதையைக் கொண்டு இவை प्रत्यक्षान्तर्गतமென்பாக்கும் இவை காட்டின अर्थங்கள் இசைய வேண்டுகையாலும் अनुपपन्नं.

[மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(3) विषहरण मन्त्रादिகளில் अन्वय व्यतिरेकानर्ह விஷயமுண்டென்னுமிடம் சொன்னோம்

---

1 தெய்வம் இருந்ததேயாகில் தெய்வம் இல்லை என்றவன் கெட்டான்

2. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-5 வேதம் (காதினால் கேட்கப்படுகிற படியினால்) (காதுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும், அதன் அர்த்தமும் ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியமுடிகிறது.

सर्वहृदयसङ्गतार्थकथनं என்றது निपुण बुद्धि सङ्गतियில்லாமை யாலே असिद्ध । लोकायतिकன் தானும் अदृष्टமுண்டாகில் செய்வது என்? என்று உள் அருசியிருக்கும்

[அதீந்த்ரியவிஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(5) ब्राह्मणक्षत्रियादि जाति विशेष गो महिषादि जातिகள்போலே காணவொண்ணாதிருக்க இவற்றைத் துவக்கி வருகிற विधिகள் प्रमाणமாம்படி என்? என்றதுவும் अनुपपन्नं । अबाधितानादि परिग्रह परंपரையாலே आगोपालं प्रसिद्धமான जातिविभागத்தை अपह्नविக்க (अपलபிக்க) வொண்ணாமையாலும்,

1 ' अनादौखलु संसारे '

(அநாதௌகலு ஸம்ஸாரே)

इत्यादिகளிற்படியே சில विषयங்களிலே विप्लवமுண்டானாலும் अनुपप्लुतवर्ग अनन्तமாகையாலும், संसारத்தில் सर्वोपप्लवशान्तिபிறந்து மேலும் चातुर्वर्ण्यादि व्यवस्थित सृष्टियுண்டாகையாலும் वर्णादि व्यवस्थै க்குக்குறையில்லை.

2 ' कस्यदोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीड्यते '
केनदुःखं न संप्राप्तं सुखं कस्य निरन्तरं '

(கஸ்யதோஷ: குலே நாஸ்தி வ்யாதிநா கோ ந பீட்யதே।
கேந துக்கம் ந ஸம்ப்ராப்தம் ஸுகம் கஸ்ய நிரந்தரம்)

---

1 அநாதியான ஸம்ஸாரத்தில்

2 எனுடைய வம்சத்தில் தோஷம் இல்லை? எவன் ரோகத்தினால் பீடிக்கப்படுவதில்லை? எவனால் துக்கமானது அடையப்படவில்லை? எவனுக்கு ஸுகமானது இடைவிடாமல் இருக்கிறது?

अर्थकामஙகளை प्रयोजनமாககககொணடு प्रवृत्तமான नीतिशास्त्र முமை अनापததில धर्मविरुद्ध विषयததை अभ्यनुज्ञै பணணுது, स्तेय शास्त्रமும,

1 ' असाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यस्संप्रयच्छति '

(அஸாதுபயோऽாததமாதாய ஸாதுபய : ஸமபரயசசதி)

2 'प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कः '

(பரஸஹய விததாஹரணம ந கலக:)

எனகிறபடியே क्षत्रियादिகளுககு परकालादि न्यायததாலே धर्मोपयुक्त மாக प्रवृत्तं । कामशास्त्रமும் स्वदारसन्तोषार्थமாக

3 ' धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ '

(தாமாவிருததோ பூதேஷு காமோஸமி பரதாஷப)

எனகிற पापरहित कामोपयुक्तமாகையாலும, अदृष्टपञ्चपुरुषपरस्त्री विषय निषेधादिகள சொலலுகையாலும, पारदारिकமும स्वदाररक्षणाद्युप युक्तமாகையாலும धर्माविरुद्धமெனறு निर्णயிததாாகள.

(4) " लोकसिद्धஙகளில ஒருவருககும் பிணஙக வேணடா" எனறது पक्षान्तरஙகளுககும तुल्यं । लोकोत्तीर्णஙகளாக கொளளா மையாலே அவையடியாக बाधकமில்லை எனகிற செடடுச சொலலில सर्व परित्यागियान माध्यमिकனுககே विजयமாம.

---

1. துஷடாகளிடமிருநது பணததை கரஹிதது ஸாதுககளின பொருடடுக கொடுககிறுன

2 பாரதம - ஆதி 1-301 பலாதகாரம செயது பணததை அப ஹரிபபது தோஷமலல

3 கீதை—7-11. ஓ' அாஜஜுந, பராணிகள இடததில தாமத் ்துககு விரோதம இலலாத காமமாக இருககிறேன

इत्यादिகளுக்கு परपरिवादादि निवृत्तिमात्रத்திலே तात्पर्यं । गन्ध विशेष पयः प्रकरणादि लिङ्गसहकृत प्रत्यक्षத்தாலே घृतरत्न विशेषादि जातिகளைக் காணுமாப்போலே ब्राह्मणत्वादि जातिகளையும் காணலாமென்று निर्वहिப்பார்கள்.

1 'तमश्शूद्रे रजः क्षत्रे

(தமஶ் ஶூத்ரே ரஜ க்ஷத்ரே)

इत्यादिகளில்படியே शारीरगुणत्रय तारतम्यलक्षण जाति पक्षத்தில वार क्रमादिகளைப்போலே अबाधित परिग्रहादिகளே प्रमाणமாம். मनुष्यत्व जाति யொழிய अवान्तर जातियுண்டாமாகில் अनुलोम प्रतिलोम संकीर्णोत्पत्ति घटिக்கும்படி என்? என்னில், अश्वत्व गर्दभत्व गोमायुत्व सारमेयत्वादि जाति भेदங்களுண்டாயிருக்க विजातीय संसर्गத்தாலே वेसराद्युत्पत्तियுண்டாமாப்போலே संकीर्णोत्पத்திக்கு विरोधமில்லை. वैदिक मार्ग बहुविधनियम क्लेशोत्तरமாய पित्रादि क्रमेण प्रवृत्तமாய போருகையாலே बुद्धिपौरुष हीनजीविகை என்றும், गतानुगतिकलोक वञ्चनार्थமென்றும் शंकिக்கவொண்ணாது. अनादि वेदमूलமாக अविच्छिन्न संप्रदायமான நடப்பை ஒருவன் கட்டின இடங்கை வலங்கை போலேயாக்கி உற்றது பற்றென்னவுமொண்ணாது.

[ஆத்மா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

6 शरीरமே आत्मा என்றதுவும் अनुपपन्नं ।

2 'अवयवितयेदं कुर्वाणैः' ।

(அவயவிதயேதம் குர்வாணை:)

என்கிற श्लोकத்தின்படியே शरीरं पाञ्चभौतिक पाणि पादादि संघातமாய்

---

1 26-ம் பக்கம் பார்க்க.

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-4 (ஶரீரமானது) அவயவங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதினால் 'இது' என்று அறிகிற வெளி இந்திரியங்களாய (ஜீவாத்மாவிற்கு ஆதேயமாயும் பரகாரமாயும் தோன்றுகிறது)

இது என்னுடைய शरीरं என்று தன்னில் வேறுபாடு தோற்றுவதாய், चक्षुरादिकरणங்களுக்கு विषयமாய चक्षुरादिकरण संयोगமில்லாதபோது தோற்றுகிறுக்கையாலும், ज्ञाताவான आत्मा एकरूपனாய सर्वावयवप्रदेशத்தில் सुखादिகளுக்கு प्रतिसन्धाताவாய अहं बुद्धि विषयமாய बाह्येन्द्रियங்களால் தோற்றுதே समाहितனுக்கு करणங்களுடைய प्रत्याहरणदशையிலும் காணலாயிருக்கையாலும், देहத்தில் காட்டில் இவனுக்கு வேறுபாடு தோற்றுநிற்க, காய்ந்த இரும்பில் तेजஸ்ஸைக் காண்கிறவன் இரும்பு சிவந்தது, उष्णமாயிருந்தது என்கிறப்போலே संसर्गविशेषத்தாலே, 'स्थूलोऽहं' इत्यादि प्रत्यय व्यवहारங்களும் உண்டாகின்றன. दीपैक्य प्रत्यभिज्ञादिகள்போலே अन्यथासिद्धि संभावனையுள்ள प्रत्यक्षங்களை 'अग्निरुष्णः' इत्यादि प्रत्यक्षங்களோடொக்கச் சொல்லவொண்ணாமையாலே अनन्यथासिद्ध व्यतिरेक प्रत्ययத்தாலே देहात्मभ्रमं बाधितமாம்

'मम शरीरं' என்கிற प्रत्ययத்துக்கு बाधितान्यार्थமான, शिलापुत्रक शरीरादि दृष्टान्तம் अनुपपन्नम्। 'ममात्मा' என்கிற இடத்தில் आत्मशब्द स्वरूप पर्यायமாகையாலே, 'मम गृहं' என்னுமாப்போலே अर्थान्तरத்தைக் காட்டுகிற शरीरशब्दத்துக்கு दृष्टान्तமாகாது. प्रत्यक्षविरुद्धங்களில் अनुमानागम प्रवृत्ति கூடாதென்னுமது दोषशङ्कानर्ह प्रत्यक्ष विषयம்

[பருதிவ்யாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதந்யம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(7) पृथिव्यादिகளொழிய வேறொரு तत्त्वமில்லை என்றதுவும் यथासंभवं प्रमाणங்களாலே तत्त्वान्तरங்களும் सिद्धिக்கையாலும் अतीन्द्रिय विषयங்களில் योग्यानुपलम्भबाधமில்லாமையாலே शास्त्र प्रवृत्तिகூடுகையாலும் அவற்றை இசையாதொழியில் இசைந்தவை தன்னையும் தள்ளலாம்படி நிற்கையாலும் अनुपपन्नம்

(8) योग्यायोग्यविभागமற அனுपलम्भमात्रத்தாலே वस्तुவை இல்லை என்பார்களை,

1 'गृहाद्बहिर्गतश्चार्वाकस्सोरस्ताडनं शोकविकलो विक्रोशेत्'

(க்ருஹாத் பஹிர்கதஶ்சார்வாகஸ் ஸோரஸ்தாடநம் ஶோகவிகலோ விக்ரோசேத்)

என்று उपलक्षित्தார்கள்.

[அவைகளே இதர வ்யாபார காரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(௭) भूतचतुष्टय संयोगविशेषத்தாலே किण्वादि संयोगத்தில் मद शक्त्यादिகள் போலே चैतन्यगुणं பிறக்கிறது என்றதுவும் प्रत्येकसमुदाय दि विकल्पத்தாலே दूषितम्। शरीरावयवங்களையெல்லாம் தனித் தனியே चेतनங்கள் என்றால் ग्रामसमाधियாய परस्परगृहीत प्रतिसन्धानமும் கூடாதே परस्परोपकार नियमமுமில்லையாம், இவற்றாலே अवयविயென்றொரு द्रव्यान्तरं பிறக்கும் என்று वैशेषादिகள் சொல்லும் अर्थ संप्रतिपन्नोपादानावस्था विशेषமொழிய अपूर्वமாக வருவதொரு द्रव्यविशेष प्रत्यक्षादिகளாலே सिद्धियாமையாலும், अनन्यथासिद्ध प्रत्यभिज्ञाबलத்தாலும் निरस्तம் अवयविகொள்ளுவார்க்கும் अवयवगत विशेषगुणங்களில்லாதபோது अवयविயில் विशेषगुणं பிறக்க प्राप्तियில்லை. मदशक्ति विषशक्त्यादिகளும் चूर्णहरिद्रादि संयोगजरागமும் करक काठिन्यமும் रूपरसादि विचित्र परीणामமும் पाकादि निमित्तविशेषங்களாலே प्रत्यवयवं பிறந்தன என்னுமிடம் उपलंभयुक्त्यादिसिद्धம்.

[சேதனந்தர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

व्यवस्थितरूपங்களான अवयवங்களில் இல்லாத विचित्र रूपं अवयविயில் வந்தபடி என்? என்னில், यथादर्शनं अवयवगतरूप विशेषங்களாலே अवयविயிலே रूपविशेषं பிறக்கிறது என்று இவ்வளவும் கொள்ள வேணும். अवयवसङ्घात மொழிய अवयवि இல்லை என்கிற पक्षத்தில் अवयवगत सितरक्तादि समुदाय மொழிய வேறொரு चित्ररूपமென்பதொன்றில்லை. இத்தாலே पाणि पादादि संघातமே

1 தன் வீட்டிலிருந்து கிளம்பிப்போன சார்வாகன் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் ஒன்றும் தெரியாதவனாய் அழட்டும்

ஆத்மா என்னும் பக்ஷத்திலும் प्रत्येक समुदायादि विकल्पदोषं तुल्यமென்னுமிடம் सिद्धं । इतरके

1 'पिण्डः पृथग्यतः पुंसः शिरःपाण्यादि लक्षणः'

(பிண்ட: ப்ருதக்யத: பும்ஸ: ஶிர:பாண்யாதி லக்ஷண:)

इत्यादि महर्षि वाक्यங்களிலும் अभिप्रेतं (सिद्धं) । देहात्मवादத்துக்கு

2 'नान्यदृष्टं स्मरत्यन्यो नैकं भूतमपक्रमात् ।
वासनासंक्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥'

(நாந்ய த்ருஷ்டம் ஸ்மரத்யந்யோ நைகம் பூதமபக்ரமாத் ।
வாஸநா ஸங்க்ரமோ நாஸ்தி ந ச கத்யந்தரம் ஸ்திரே ॥)

इत्यादि न्यायाचार्योक्त दूषणங்களு கண்டு கொள்வது. हेतु फलभावமில்லை என்னுமவனுக்கு

3 'तेभ्यश्चैतन्यं'

(தேப்யஶ் சைதந்யம்)

என்றதுவும் अनुपपन्नம் ।

कण्टक तैक्ष्ण्यवक्रतादि दृष्टान्तமும் संनिवेश वैचित्रीमात्रத்துக்கு उदाहरणமாம். அல்லது अहेतुकोत्पत्त्यादिகளுக்கு निदर्शनமாக மாட

---

1. விஷ்ணுபுராணம் 2-13-89 தலை, கை இவை முதலிய வற்றை லக்ஷணமா வுடைய ஸரீரம் ஜீவாத்மாவை விட எந்தக் காரணத்தினால் வேறுபட்டதோ

2 வேறு ஒருவனால் பார்க்கப்பட்டதை மற்றொருவன் ஸ்மரிப்பதில்லை முன் க்ஷணத்தில் இருந்ததும் அடுத்த க்ஷணத்தில் இருப்பதும் ஒன்றன்று. முன் க்ஷணத்தில் இருந்தது நசித்துவிட்டபடியால் ஒன்றின் வாஸனை மற்றொன்றில் போய் ஒட்டாது ஸ்திரமான ஆத்மா இருக்க மற்றொரு கதியும் சொல்ல இயலாது.

3. 94-ம் பக்கம் பார்க்க.

டாது. அங்கும் कार्यविशेषानुगुण कारणविशेषங்களுண்டு. भावाभाव रूप सर्व कार्यங்களுக்கும் कादाचित्क स्वभावमात्रத்தை अवलंबित्து ஒரு वस्तुவுக்கு कारणत्वं परमार्थமாகில் नीलादिகளைப்போலே 'सर्वं प्रति स्यात्' என்னுமிது स्वाभाविकமாகில் 'सर्वदा सर्वं कार्यं कुर्यात्' என்னும், औपाधिकமாகில் उपाधि தன்னிலும் स्वाभाविकत्वौपाधिकत्व विकल्पத்தாலே अतिप्रसङ्ग अनवस्थैகள் வருமென்று कार्य कारण भावத்தை அழிக்கச்சொல்லும் तर्कங்கள் मूल शैथिल्यादि दूषितங்களாகையாலே तर्काभासங்கள், उभयान्तவத்துக்களாய்த் தோற்றுகிற पदार्थங்களுக்கு अवधिनियामकமில்லாதபோதும் இவை नित्यங்களாதல் तुच्छங்களாதலாக வேண்டுகையாலும், व्यक्तिमात्रத்திலே कार्य कारण भाव नियमं சொன்னால் अतिप्रसङ्गादि दोषं வருகையாலும், विशिष्ट व्याप्तியில் व्यक्ति विशेष नियमं यथादर्शन व्यवस्थितமாகையாலும், இங்ஙன் இசையாதபோது

1 'तेभ्यश्चेतन्यं'

(தேப்யஶ்சைதந்யம்)

इत्यादि स्वसिद्धान्त स्वाभ्युपगम स्ववचन स्वप्रवृत्ति विरोधங்கள் வருகையாலும், சில उपपत्तिகளாலே परपक्षத்தைக் கழித்துத் தங்கள் सिद्धान्तத்தை साधिக்கையாலும் निरस्तம். यथालोकं इष्टानिष्ट प्राप्ति परिहारार्थ प्रवृत्तिகளை இசைந்து, लोकविरुद्धமாக कार्यकारण भावமில்லை என்றால், वाद प्रवृत्त्यादिகளும் घटியாதிறே. चैतन्यसामग्रीमात्रத்தைக் கொண்டு चैतन्यं தன்னையும் கழிக்கும் पक्षं उपलम्भविरुद्धं चैतन्य सामग्रियில் प्रकाशமன்றிக்கேயிருக்க चैतन्य प्रकाशமுண்டென்னுமிடம் स्वप्न जागरங்களில் आदिम प्रत्ययங்களிலும் अनिरूपित स्मृत्यादिகளிலும் காணலாம். प्रतिमाजल्पनமும் देवासुरादि जीवावेश(विशेष)த்தாலேயாதல் सर्वकर्माराध्य सर्वेश्वर संकल्पविशेषத்தாலேயாதல் வருகிறதாகையாலே அங்கும் चैतन्यमूलत्वं உண்டு. இத்தாலே पक्ष्म संमीलन निश्वसादि दृष्टान्तமும் निरस्तं।

---

1 94-ம் பக்கம் பார்க்க.

(10) வெட்டி நாட்டின கொம்பு உய்யுமிடத்தில் क्षेत्रज्ञानन्त्य த்தாலே कर्मानुरूपமாக வேறொரு चेतनाधिष्ठानं घटिक்கும் (கூடும்) स्थावरादिகளுடைய आधिक्यं पापकर्मக்களுடைய ஆதிக்யத்தாலே கூடும் இது देहात्म भावादिகளுக்கு उपपादकं ஆகாது.

[சரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(11) இப்படி शरीरातिरिक्तனாய் पुण्य पाप मूल सुखदुःख भोक्ता வான आत्मा सिद्धिக்கையாலே शरीरनिवृत्तिमात्रமாதல் शरीरानन्द विशेषமாதல் मोक्षமென்றதுவும் निरस्त ।

[தாமாதாம பலங்கள் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(12) प्रतिनियत दृष्टसामग्री प्रवाहத்தாலே सर्वமும் निर्वहिக்க லாயிருக்க सुखदुःखासाधारण कारणங்களாக धर्माधर्मங்களைக் கொண்டால் कल्पना गौरवமுண்டாம் என்றதுவும் नित्यागम सिद्धத் தில் बाध மில்லாதாப் போலே कल्पனையுமில்லாமையாலே निर स्तம் ॥ अदृष्टமென்றொன்று கொள்ளப்பாராதல் दृष्ट सामग्रियுண் டாயிருக்கச்செய்தே कार्यं பிறவாதேயொழிய வேண்டாவோ? என்னில், இது शास्त्रसिद्ध प्रह्लाद हनुमदादि वृत्तान्तங்களிலும் शपथ विशे षादिகளிலும் கண்டபடியாலே इष्टप्रसंग(மா)ம் प्रत्यक्षानुमान लौकिका गमங்களுக்கு ஒரு प्रकारத்தாலே अर्थसंबन्धமுண்டாயிருக்கும், नित्यागमத்துக்கு उत्सन्नायित वाक्यத்துக்குப் போலே पुरुषाशय दोष மில்லையேயாகிலும் अर्थसंबन्धங்கூடும்படி யென்? என்னில் पदங் களுக்கு स्वभाव शक्तिயாலே व्युत्पत्ति सिद्ध पदार्थसंबन्धं प्रतिष्ठितं இப் पदங்கள் आकांक्षासक्तियोग्यதைகளுள்ள போது विशिष्ट बोधकங்களு மாம். இப்படி संबन्धं இசையாதபோது இவையடியாக विशिष्ट ज्ञानं பிறவாதொழிய வேணும்.

இப்படிப் பிறந்த ज्ञानத்துக்கு करण दोष बाधक प्रत्ययங்கள் கூடாமையாலே प्रत्यक्ष ज्ञानத்துக்குப் போலே प्रामाण्यங்கொள்ளக் குறையில்லை एकदेशवर्ति पुष्पफलादिகளாலே वृक्षादिகளிலே पुष्पि

नत्रादि व्यपदेशं போலே शरीरैकदेशवर्ति ज्ञानத்தாலே व्यपदेश (शरीर)த்திலே ज्ञातृत्व व्यपदेशமென்று चार्वाका சொல்லுமதுக்குமிப்படிக்கொரு प्रत्यक्षமில்லை. दृष्टान्त मात्रத்தாலே अभिमत साधनं பண்ணப்பார்த்தால் प्रमाण निरपेक्षமாக सर्वர்க்கும் स्वपक्षसिद्धியுண்டாம். स्थूल पिण्डத்தைவிட்டு सूक्ष्मैकदेशத்திலே चैतन्यமென்னப்புக்கால் அது शरीरैक देशத்திலேயோ शरीरातिरिक्त द्रव्यத்திலேயோ வென்று निश्चितமாகக் காட்டவல்லதொரு प्रत्यक्षமாதல், अनुमानமாதல் இல்லாமையாலே साधक बाधक प्रमाणान्तररहित विषयத்தில் स्वतन्त्रமான शास्त्रமே शरणம்

இப்படி प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्र बलத்தாலே अनेक समुदायात्मकமான शरीरं आत्माவாகமாட்டாதென்ற न्यायத்தாலே प्राण वैश्वानरात्म वादமும் दत्तोत्तरம். சில क्षुद्रयोगिகளும் प्राणाधीनமான विचित्र कार्यங்களைக் கண்டு प्राणवायुவே आत्माவென்று भ्रमिப்பார்கள். आत्मविषयத்தில் प्राण शब्दं प्राण भृत्वादि निबन्धनம். என்னுடைய प्राणन् என்கிறாப் போலே நான் प्राणन् इत्यादि प्रतीति प्रसंगமுமில்லை. இக்கட்டளையிலே इन्द्रियात्म वादமும் निरस्तம். इन्द्रियங்கள் नियत विषयங்களாயிருக்க, இவற்றாலே தனித்தனியே अनुभूत सर्व विषयங்களையும் ஒருவன் प्रतिसंधानं பண்ணுகையாலே பலவாய்க் கரணங்களும் தோற்றுகிற இவற்றை யென்னுடைய करणங்கள் என்றொருவன் करण बुद्धि பண்ணுகையாலும் इन्द्रियங்களொன்றும் अनुभविताக்களாகமாட்டாது. அவற்றை आत्मा வென்றால் अनुभविத்த चक्षुरादीन्द्रियங்கள் नष्टமானபோது அவ்விந்த்ரியத்தால் अनुभूतத்தை स्मरिக்கை தவிரப்ரஸங்கிக்கும். अन्यगुणம் अन्यத்தில் போகாமையாலே वासना संक्रमं கூடாது. मृगमद पुष्पादि वासனை போலே अवयव संक्रान्तिயாலே वासனையென்னில், अतिप्रसंगं வரும். मातापिताக்களுடைய अवयव संक्रान्तिயால் पुत्रனுக்கு स्मृति பிறக்கிறதில்லையிறே. ஆகையால் பலவாய்க் करणங்களாய்த் தோற்றுகிற चक्षुरादिகளில் காட்டில் व्यतिरिक्तனான आत्मा प्रत्यक्षன். கண் காணாநின்றது, செவி கேளாநின்றது என்றாப் போலே சொல்லும் व्यपदेशங்கள் उपचारத்தாலே என்னுமிடம் என் கண் காணாநின்றதென்கையாலே सिद्धं.

सत्यतपाவின வாக்யம் शरणागत रक्षणाभिसंधियாலே अन्यपरं सर्व शरीर व्यापियாயிருப்பதொரு इन्द्रियமே प्रदेश भेदங்களாலே शब्दादिகளை ग्रहिக்கிறதென்னும் पक्षத்தில் अनुभविता ஒரு शरीरத்தில் ஒருவனென்மையும், அவனுக்கு प्रदेश भेदங்கள் उपकरणங்களாமையும் கொள்ள வேண்டிற்றில் இக்கல்பனையில் காட்டில், கண்ட प्रमाणानुशरणம் उचितम् ॥

प्रति नियत व्यापारங்களான वागादिகளையெல்லாம் ஒருவன் व्यापरिப்பிக்கையாலே, आत्मा कर्मेन्द्रियங்களிலும் வேறுபட்டவன், सर्व विषय साधारणமான मनस्ஸு सर्वेन्द्रियार्थ प्रतिसन्धानं பண்ணுகிறதென்னும் पक्षமும் निर्मूलம். प्रतिसन्धाताவான आत्मा सिद्धित्தால் இவனுக்கு संकल्पादिकरणமாக शास्त्रसिद्धமாதல் कल्पितமாதலாய் வருகிற मनस्ஸை இதுக்குக் करणियாய்த் தோற்றுகிற आत्माவென்கை கூடாதிறே मनस्ஸு என்றொரு करणமும் இதுக்குக் करणियாயிருப்பதொரு आत्माவுமுண்டோ? बुद्धि विशेषமேயன்றோ मनस्ஸாவது? இப்बुद्धि विशेषं நான் என்று தோற்றுகையாலே இதுதானே आत्माவாம் அத்தனை என்று ज्ञानात्मवादिகளான चार्वाकादिகள் சொல்லுவார்கள். இப்पक्षத்தில் क्षणिकமாகவாதல் अनुवृत्तமாகவாதல் கொள்ளுகிற ज्ञानमात्रத்துக்கு ज्ञातृत्वமில்லாமையாலே पूर्व ज्ञानத்தாலே अनुभूतமான விஷயத்தில் प्रत्यभिज्ञैயும் स्मृतिயுமன்றிக்கேயொழிய प्रसंगिக்கும். सन्तानैक्यादिகளுக்கு दूषणं बौद्धभङ्गத்திலே சொல்லக்கடவோம். बौद्ध विशेष पक्षத்தில் போல இவர்கள் पक्षத்திலும் सुषुप्तिदशैயில் ज्ञानமில்லாமையாலே सन्तानैक्यங்கொள்ள प्रसंगமில்லை पूर्व जागरத்தில் संस्कारத்தாலே उत्तर जागरारंभத்தில் ज्ञानं பிறக்கையாலே सन्तानैक्यादिகள் निर्वहिக்கலாமென்னவுமொண்ணாது संस्कारத்துக்கு आश्रयமாயிருப்பானொரு स्थिरன் आत्माவுண்டாகிலிறே இப்படிச் சொல்லலாவது. स्थिरமான हृदयादि प्रदेश विशेषं सस्कारங்களுக்கெல்லாம் धारकமாய் संस्कार कोशமென்று பேர்பெற்றிருக்கிறதென்னில்? அது தானே ज्ञाताவாய் आत्माவாகப் प्राप्तம். அப்படிக் கொள்ளுகை ज्ञानात्म वादத்துக்குச் சேராது. हृदयाद्यवयव विशेषத்துக்கு ज्ञातृत्वமும் सस्कारादि

இப்பூதங்களோடொக்க எழுந்து இவை नशिக்கும்போது தானு மொக்க नशिக்கிறானென்றும் சொல்லுகையாலும் பிறந்தான் இறந்தானென்கிற லோக व्यवहार स्वारस्यத்தாலும், आत्माவுக்கு प्रति शरीरं उत्पत्ति नाशங்களைக்கொள்ள வேண்டாவோ? என்பார்கள் श्रुति மூலமாக இப்பக்ஷங்கொள்ளப் பார்த்தால் श्रुति தானே नित्य ஞன आत्माவுக்கு शरीर परंपरा योगத்தைச் சொல்லுகையாலும்,

1 'वासांसि जीर्णानि'

(வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி)

इत्यादिகளான उप बृंहणங்களாலும் இப்प्रमाणங்களுக்கநுगुण மாக प्रेक्षावाன்கள் பண்ணுகிற निर्बाध निरुपाधिक पार लौकिक प्रवृत्तिகளுக்கு निष्प्रयोजनत्व, दृष्ट प्रयोजनत्वங்கள் கூடாமையாலும் शरीरावसानத்தில் आत्म नाशं சொல்லிற்றாகத் தோற்றுகிற श्रुति களுக்கு अन्यथा विशेषத்திலே तात्पर्यं கொள்ள प्राप्तம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது आत्म नित्यत्वஞ்சொல்லுகிற श्रुतिகள் போலே இश्रुतिகள் தானும் प्रमाणமன்றிக்கே யொழிகையால் இது மூலமாக இவர்களுக்கு स्वपक्षமுதியாது

लोक वेदங்களில் आत्माவினுடைய उत्पत्ति नाश व्यावहारं शरीरोत्पत्ति विनाशादिகளையிட்டு विशिष्ट वेषத்திலே प्रवर्तिக்கிறது. ஆனாலும்

2 'प्रकृतिर्या मयाऽऽख्याता व्यक्ताव्यक्त स्वरूपिणी ।
पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ॥'

(ப்ரக்ருதிர்யா மயாऽऽக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்த ஸ்வரூபிணீ)
(புருஷஶ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மனி)

---

1 கீதை—2-22 கிழிந்துபோன வஸ்திரங்களை (விட்டுவிட்டு புதிய துணிகளை எடுத்துக் கொள்வதைப் போல பழைய சரீரம் போய் புதிய சரீரம் வருகிறது)

2. 28-ம் பக்கம் பார்க்க

யோகமும் கொள்ளப் பார்த்தால், இப்படிக் காணுதொரு विचित्रार्थ த்தைக் கட்டுமதில் कारण दोषादिகளில்லாத शास्त्रஞ்சொன்ன கட்டளையே கொள்ள प्राप्तம். आत्मा ज्ञाताவாய்த் தோற்றுகையாலும் என்னுடைய ज्ञानமென்று தன்னில் காட்டில் ज्ञानं பிரியத்தோற்றுகையாலும் அதுக்கொரு बाधं காணாமையாலும் ज्ञानमात्रமே आत्मा வென்கை தாங்களிசைந்த प्रत्यक्ष प्रमाण विरुद्धम्। मरण कालத்தில் ज्ञानविच्छेदமே आत्म विनाशं என்கிற இவன் मरणத்தில் आत्म नाशத்துக்கு அஞ்சுமாப் போலே सुषुप्ति வருகிறதென்று भयप्पட प्राप्तம். இங்ஙனன்றிக்கே सुषुप्तिயாலே தனக்கு विश्रमादिகள் பிறந்து பின்பு தான் प्रबुद्धனாய் सुखமே இருப்பானாக நினைத்திறே लोकायतिकனும் सुषुप्तिயை ஆசைப்படுகிறது. இப்படி ஆத்மாவுக்கு स्थिरत्वं प्रत्यक्षத்தாலும் शरीरान्तरानुवृत्तियुண்டென்னுமிடம் वीतराग जन्मादर्शनத்தாலும் नित्यனென்னுமிடம் शास्त्रத்தாலும் அறியலாம். இவ்வாத்மா देहादि विलक्षणனென்னுமிடம் युक्ति निरपेक्षமாக दुस्त्यज प्रामाण्य श्रुति तदर्थापत्तिகளாலும் (सिद्धिக்கும்) सिद्धम्. व्यतिरेक प्रत्ययादि बलத்தை யிசைந்து आत्माவை देहावधि प्रळयावधि मोक्षावधि யென்று சொல்லும் पक्षங்களும் श्रुत्यादि बाधितங்களாம். एक देहावधि என்கிற पक्षं शंकिக்கப்பெறுமோ? வென்னில்

1 ‘स एव तु कर्मानुस्मृति शब्द विधिभ्यः’

(ஸ ஏவது காமாநுஸ்மருதி ஶபதவிதிப்ய:)

என்கிற अधिकरणத்திலே सुप्तोत्थितனையக்கப்பட आत्मान्तरமென்று शंकिத்துப் परिहरिக்கக் கடவதாகையால் देहावसानத்தில் आत्म नाशं சொல்லுவார் पक्षத்தை शंकिத்துப் परिहरिக்கத் தட்டில்லை. श्रुतिயிலே ‘परलोकத்தில் என் உள்ளமையும் இல்லாமையுமறிவாராரென்றும்’, प्रेत்யனால் अर्थसंज्ञैயில்லையென்றும், विज्ञानघनனான आत्माவே

1 சாரீரக ஸூத்திரம்—2-3-29 அந்தத் தூங்கினவன் தானே (எழுந்திருக்கிறான், ஏனென்னில்) தூங்கினவனால் செய்யப்பட்ட புண்ய பாபகாமங்கள் அவனாலேயே அனுபவிக்கப் படவேண்டும், ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுதல், அதாவது தூங்கின நான் விழித்துக் கொண்டேன் என்று அனுஸந்தித்து, சுருதியில் முன்பு தூங்கினவன் எப்படித் தூங்குவதற்கு முன்னால் இருந்தானோ அப்படியே விழித்துக் கொண்டபிறகும் ஆகிறான் விதிகள் இருப்பதினால் பிரதிதினமும் தூங்கும்பொழுது மோக்ஷம் வந்துவிட்டால் அதை அடைய உபாயங்களை விதிக்கும் சாஸ்திரங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜனங்களாகும் என்றபடி

ஈஶ்வராதிகளாலே ஆத்மாவும் ஆப்ரளயஸ்தாயியாம் அத்தனையன்றோ? என்பார்கள். அப்போது

1 'प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि'

(ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யநாதீ உபாவபீ)

इत्यादि प्रमाणங்கள் விரோதிக்கையாலும் இங்கு प्रवाहनित्यत्वं विवक्षित மென்னவேண்டும்படிக்கொரு प्रबल बाधकமில்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञர்க்கு उत्पत्ति नाशங்கள் கொண்டால் ईश्वरனுக்கு वैषम्य नैर्घृण्य प्रसंगं परिहरिக்கவொண்ணாமையாலும்,

2 'कर्मभिः भाविताः पूर्वैः'

(கர்மபிः பாவிதா: பூர்வை)

3 'नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटि शतैरपि'

(நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடி ஶதைரபி)

इत्यादिகளாலே ஆத்மாவுக்கு कल्पान्तरस्थिति कण्ठोक्तியாகையாலும் अकृताभ्यागम कृत विप्रणाशங்கள் கூடாமையாலும், 'लीयते परमात्मनि' என்றவிடம் இரும்புண்ட நீர் போலே வருகிற पृथग्व्यपदेशानर्हाव स्थाविशेषापत्तियாலே निर्वाह्यं ஆகையால் सृष्टि प्रळयங்களில் आत्मा दिகளுக்கு स्वरूपोत्पत्ति विनाशங்களை अव्यवस्थित आगमமாகவாதல் சொல்லுகிற ब्रह्मदत्तादि मतங்கள் बाह्यमत तुल्यங்களாம்.

---

1 28-ம் பக்கம் பார்க்க.

2 விஷ்ணு—1-5-28 முன்செய்த கர்மங்களினால் உண்டாக்கப் பட்ட, அதாவது அந்தக் கர்மங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு உண் டாக்கப்பட்ட

3 ப்ரம்ம கைவர்த்தம் - ப்ரக்ருதிகாண்டம் - 26-70 நூறுகோடி கல்பங்களிலும் கர்மங்களின் பலன்கள் அனுவிக்கப்படாததாய்க் கொண்டு நாசம் அடைகிறதில்லை

नित्य नैमित्तिक प्राकृत प्रळयங்களில் नशियாளுகிலும் आत्यन्तिक प्रळयத்தில் ब्रह्मத்திலே लीनனாம் என்று சொல்லப்படுகிற आत्मा பின்பு பிறக்கக்கூடுமோ? ஆகையால் आत्मा आमोक्षस्थायिயாமத்தனையன்றோ? என்பார்கள். இப்பக்ஷத்திற்கு मोक्षदशै தன்னிலே ஜீவர்களுக்கு भेदஞ்சொல்லுகிற श्रुतिस्मृतिகள் विरोधिக்கையாலும் साम्य साधर्म्य तादृक्त्वादि निर्देशங்கள் சேராமையாலும் मुक्तனுக்கு स्वच्छन्द भोगविशेषங்களையும் व्यापार विशेषங்களையும் சொல்லுகையாலும் मोक्षத்தில் आत्यन्तिक प्रळय शब्दं अविद्याकर्मादिகளுடைய अत्यन्त निवृत्तिயையும் पुनरावृत्तिயில்லாதபடி प्रतिष्ठित परिपूर्ण ब्रह्मानुभवदशैயையும் பற்ற प्रयुक्तமாகிறது. मुक्तனுக்கு संज्ञैயில்லையென்றாப்போலச் சொல்லும் शब्दங்கள் प्रतिकूल संज्ञादि निवृत्तिயிலே तत्परங்களாம். ஆகையால் आत्मनाशं मोक्षமென்கிற पक्षமும் चार्वाकादि पक्षतुल्यம்.

गुण गुणि भेदभंगक्षण भंगादिகளைக்கொண்டு विशिष्ट नित्यात्मापन्हवं பண்ணப் பார்க்குமதுக்கு परिहारं सौगतादि समय भंगदशैயிலே கண்டுகொள்வது. ஆகையால் प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्र प्रसिद्धமான नित्यात्म तत्त्वத்தையிசைந்து पारलौकिक सुख दुःख प्राप्ति परिहारानुगुणமாக वर्तिக்கப் प्राप्तम् ॥

[ப்ரம்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்டது என்கிற ஏற்ற நிரஸநம்]

(13) प्रजापतिயும் देवगुरुவும் देहात्मवादத்தைச் சொன்னதுவும் आसुर व्यामोहनार्थं. रामभक्ति मूलமான जाबालि वाक्यं रामवाक्यந்தன்னிலே दत्तोत्तरं. आश्रम वर्णनத்திலே लोकायतिक मुख्यரென்கிறது लोकायतिक सिद्धान्तத்தை दूषिக்கலாம்படி தெளியக் கற்றவர்களைச் சொன்னதாமத்தனை. ஆகையாலதுக்கு वेदवैदिक परिग्रह लेश प्रसंगமுமில்லை. पशुप्राय गूढाशय पापिष्ठजन परिग्रहं प्रेक्षवदुपादित्सा मूलமாகாது.

[ஈச்வரன் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(14) लोक व्यवहार सिद्धेश्वरனை யொரு प्रकारத்தாலே आराधिக்க फलं வருமென்று निश्चयித்து प्रवर्त्तिக்கிறாப் போலே लोक वेद व्यवहार सिद्धனான ईश्वरனையும் आराधिக்க फलं வருமென்று निश्चயிக்கக்குறையில்லை. प्रत्यक्षमात्र भक्तருக்கும் स्वरूपமும் वेदजन्य ज्ञानமும் கண்டபடியாலே अपह्नविக்க வொண்ணாது. இதுக்கு கரண दोषமும் बाधक प्रत्ययமும் காணாமையாலே (அப்ராமாண்யம்) இசைய வொண்ணாது இப்படியால் प्रत्यक्षத்தைப் போலே वेदமாகிய सनातन चक्षुस्सैயும் கொண்டு अंजन विशेषादिகளாலே निधिகாணு மாப்போலே अतीन्द्रियங்களையெல்லாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

* கண்டதனால் காணாதது அனுமிக்கின்றார்,
கண்டொருத்தன் உரைத்ததனைக் கவருகின்றார்,
உண்டு பசிகெடுமென்றே யுணர்ந்துண்கின்றார்,
ஒன்றாலே யொன்றைத்தான் சாதிக்கின்றார்,
பண்டுமுலையுண்டதனால் முலையுண்கின்றார்,
பார்க்கின்றார் பலரல்லாத தம்மை மற்றும்,
கண்டு மதிகெட்டநிலை காணகில்லார்,
காணாததிலதென்று கலங்குவாரே. 13

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः षष्ठः ॥

(ஆறாவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்)

114-ம் பக்கம் பார்க்க.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

சீராா தூாபபுல திருவேஙகடமுடையான் திருவடிகளே சரணம

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிகபஙகாதிகாரம)

(மாதயமிக பஙக ப்ரதிஜ்ஞை — அவாகள கொளகைகளின ஸஙகரஹம் — புதத ஸாவஜ்ஞதவ பக்ஷ நிரஸனம — ஸதஸத பக்ஷ நிரஸனம — ஸவாக்காதிகளுககாக பரயதனம வேணடா எனகிற பக்ஷ நிரஸனம — மோக்ஷமே இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம)

---

* [ப-ரை] காணுததது - நமமால கணடறியபபடாததது, இலது - இலலை, எனறு, கலஙகுவாா, பரமிபபவாகள, கணடதினால - பரதயக்ஷமாக பாாககபபடட புகை முதலியவைகளைக கொணடு, காணுதது - காணபபடாத வஸதுவை, அனுமிககினறாா - ஊகிககிறாாகள, ஒருததன - ஆபதன் எனறு நிச்சயிககபபடடவன, கணடு - பரதயக்ஷமாகபபாாததது, உரைததததை-சொனன வாாததையை, கவருகினறாா? - அஙகீகரிககிறாாகள, உணடு - சாபபிடடு, பசிகெடும - பசி தீாநது விடும, எனறே உணாாநது – எனறு தெரிநதுகொணடு, உணகினறாா - சாபபிடுகிறாாகள, ஒன்றுலே ஒரு வாாததையினாலே, ஒனறை - மறறைய ஒனறை, தான - தானே, சாதிககினறாா - சொலலுகிறாாகள, பணடு - பூாவ ஜனமததில, முலையுணடதனால - ஸதனயபானம செய ததினாலே, (முலைபபால உணடதினால) முலை உணகினறாா - (பிறநத அடுதத நிமிஷததிலேயே)அநத வயாபாரததில பரவாததிககிறாாகள, பலரலலா - அனேகவஸதுககளாக அலலாத, தமமை - தன ஆத மாவை, பாாககினறாா - நான ஒருவன எனறு பாாககிறாாகள, மறறும் - இபபடி பலவேறு விதமாக, கணடு - தாஙகளே பரதயக்ஷத்தில அறிநது, மதி - புததியானது, கெட்ட - கெடடுபபோன, காணகில லாா - காண சகதி இலலாதவாகள, (அனறிககே) கணடுமதி - பரத யக்ஷததினால உணடான ஜ்ஞானம, கெடடநிலை - தோஷதனத அடைந திருககும நிலை, காணகிலலாா

காணாததில்லதெனும் கல்வியினரைக்கடிந்ததற்பின
கோணா குதர்க்கங்கள் கொண்டே குழப்பும் புவுத்தர்களில*
நாணாதனைத்து மில்லதென்றும் நால் வகையன்றிதென்றும்,*
வாணாளறுக்கின்ற மதத்திமத்தான வழி மாற்றுவமே 14

[மாத்யமிக பங்க ப்ரதிஜ்ஞை]

परोक्षமொன்று மில்லையென்கிற लोकायतिकரை निराकरித்தோம் இவர்களுக்குத் தோள் தீண்டிகளான बौद्धர்களில் प्रत्यक्ष प्रतिद्वन्द्व சொல்லவொண்ணாதபடி प्रत्यक्ष परोक्षங்களிரண்டு மில்லையென்கிற माध्यमिकனை निरसिக்கிறோம்

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

அவன் சொல்லும்படி யென்? என்னில் :—

सर्वज्ञனென்று பேராம்படி परिगृहीतனான बुद्धன் சொன்னதே प्रामाणिकम् இவன் क्षणभंग, प्रत्यक्षार्थभंग, बाह्यार्थभंग, धर्मधर्मिभावभंगादिகள் சொன்னதுவும் भिक्षु पादप्रसरणं பண்ணினபடி सर्वशून्यत्वமே सुगतमताकाष्ठै ஆனபின்பு अहमिदं जानामि என்று ज्ञातृ ज्ञेय ज्ञानस्वरूपமாய்த் தோற்றுகிற अर्थजातத்தை सदसदुभयानुभयकोटिகளிலே நடத்திப் பார்த்தால் प्रबल युक्तिகளாலே யொன்றிலும் கூடாதபடியாயிரா நின்றது இவவர்த்

* [ப-ரை] காணாதது - ப்ரத்யக்ஷத்திலே, காணப்படாதது இல்லதெனும் - இல்லை என்று சொல்லுகிற, கல்வியினரை - வித்தையையுடையவர்களை, கடிந்ததற்பின் - நிரஸனம் செய்த பிறகு, கோணா கோணலாயிருக்கையிலே நிறைந்த, குதர்க்கங்கள் - கெட்டயுக்திகளை, கொண்டே - ஆதாரமாகக் கொண்டு, குழப்பும் - லோகத்தை ப்ரமிக்கும்படி செய்கிற, பவுத்தர்களில் —(ஸௌத்ராந்திகன், யோகாசாரன், வைபாஷிகன், மாத்யமிகன்) என்று நாலவகைப்பட்ட பௌத்தர்களுக்குள், நாணாது - வெட்கப்படாமல், அனைத்தும் - எல்லாம்,

1 'न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् ।
चतुष्कोटि विनिर्मुक्तं तत्वं माध्यमिका विदुः ॥'
2 'बुद्ध्या विविच्यमानानां स्वभावो नावधार्यते ।
अतो निरभिलापास्ते निस्स्वभावाश्च दर्शिताः ॥'

(ந ஸத் ந அஸத் ந ஸத் அஸத் நசாபி அனுபயாத்மகம் ।
சதுஷ்கோடி விநிர்முக்தம் தத்வம் மாத்யமிகா விது: ॥
புத்யா விவிச்யமாநாநாம் ஸ்வபாவோ நாவதார்யதே ।
அதோ நிரபிலாபாஸ்தே நிஸ்ஸ்வபாவாஶ்ச தர்ஶிதா: ॥)

इत्यादिகளிலே संगृहीतम् ॥

இப்படியால் स्वप्नकल्प जागर प्रतीति विषयங்களும் गगन कुसुमादिகள் போலே तुच्छங்களென்றறிந்தால் स्वर्ग मोक्षादि पारलौकिक फलार्थ प्रवृत्तिகள் பண்ணவேண்டுவதில்லை दृष्टार्थ व्यापारங்களு மெல்லாம் स्वप्न व्यापारங்கள் போலே अविचारित रमणीयங்களாய் நடக்கிறனவத்தனை. मोक्षமாவது सर्वத்திலும் நடக்கிற सत्यता भ्रमं கழிய नित्यसिद्ध निरुपाधिक शून्यतापत्तिயே யுள்ளதென்பார்கள்.

இல்து என்றும் - இல்லை என்றும், (இது)-ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள வஸ்துக்கள், நால்வகையன்றி - நாலுவகைப் பட்டதல்ல, என்றும் - என்று சொல்லிக்கொண்டு நாளகளை, அறுக்கின்ற - வீணுக்கப்போக்குகின்ற, மதத்திமத்தான் மாத்யமிகனுடைய, வழி - மார்க்கத்தை, மாற்றுவம் - கண்டிப்போம் 14

1 நஸத் - ஸத்துமல்ல, ந அஸத் - அஸத்துமல்ல, நஸதஸத் - ஸதஸத்தும் அல்ல, இருவகைப்பட்டதுமல்ல என்பதும் அல்ல கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட நாலு விதங்களை விட வேறுபட்டதான தத்வத்தை மாத்யமிகர்கள் அறிந்தார்கள் 2 புத்தியினால் பிரித்து அறியப்படுகிற இந்த வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவமானது நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை, ஆகையினால் அந்த வஸ்துக்கள், சொல்லத்தகாதவைகள் ஸ்வபாவம் இல்லாதவைகள் என்று காண்பிக்கப்பட்டவைகள்

[புதத ஸாவஜஞதவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள ஸ்வமததநுககு மூலமாகச சொனன ஸர்வஜ்ஞனையும வந்த்யாஸுத துல்யனுக இசைகையாலும ஸர்வஜ்ஞ ஸமாக்யாமாத்ரம் மஹாவ்ருக்ஷாதி ஶப்தங்கள போலே அந்வர்த்தமாகமாட்டாமையாலும மறறுளளாாக கும இபபேரிட ஶக்யமாகையாலும ஒருவன பரஸ்பர விருத்தமாக நானா மதங்களை ப்ரலபிதத இதில ஒனறிலே தாத்பர்யமெனகைககு நியாமக மிலலாமையாலும் இவறறுககெலலாம ப்ரமாதிகளே மூலமா மிததனே.

[ஸதஸதபக்ஷ நிரஸனம]

இவாகள சதுஷ்கோடி விநிர்முக்த தத்வமெனறதுவும அநுபபந்நம்। ஒரு தேஶாதிகளிலே ஸத்தாயும தேஶாந்தராதிகளிலே அஸத்தாயும இப்படி உபயாகாரயோகததாலே ஸத்ரூபதாயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸத்ஸததுககளில காட்டில வேறு பட்டிருககையாலே ஸத்ஸத்விலக்ஷணமாயும ப்ரத்யக்ஷாதி ஸித்தமான வஸ்துவுககு இப்ரகாரததாலே கோடி சதுஷ்டயமும கூடும. ஸர்வப்ரகார ஸத்த்வமாதல ஸர்வ ப்ரகார ஸத்வமாதல, தேஶாதி பேத நிரபேக்ஷ ஸதஸதாத்மகத்வமாதல ஸத்வாஸத்வாத்யந்தாபாவமாதல கொளளும் பக்ஷஙகளுககனறே? விரோதமுளளது. இபபடி ஆகார பேதததாலே இக்கோடிகளை யிசைநதால ஜைநன சொலலும ஸப்தபங்கீ ப்ரஸங்கமும் வாராது. நிருபாக்யமான அபாவததுககுச சில ஹேதுககள உத்பாதகங களாமபோது அநத ஹேதுககளுககு நிர்விஷயத்வம் ப்ரஸங்கிககையாலும் ஒரு ஹேதுவாலே வருமவைததுககெலலாம விநாஶம் வேணடுகையா லும இவவுபபத்தி தனனுலே விநாஶ நிரபேக்ஷமாக ஸ்வத ஏவ நிருபாக்ய மான அபாவததுககு விநாஶம் கூடாமையாலும, ப்ராகபாவமெனறும, ப்ரத்வம்ஸாபாவமெனறும் விகல்பிதமான அபாவம் நித்யமாகையாலே ஸர்வ பாவஙகளும் எபபோதும ஸ்வாபாவ க்ரஸ்தஙகளாகையாலே இவைத துககு ஸத்வம் கல்பநாமாத்ர ஸித்தமனறே? எனனில, பாவாந்தர ரூபமாயா தல, அதிரிக்தமாயாதல ஸித்திககிற அபாவததுக்கு ஸ்வேந ரூபேண நிருபா க்யத்வமிலலை. வஸ்த்வந்தர ரூபததாலே வரும நிருபாக்யத்வம கார்யத்வ, காரண த்வாதிகளுககு விரோதியனறு இப்படியால அபாவததுககு யதா ப்ரமாணம் நிவர்த்யத்வமும உத்பாத்யத்வமும, உத்பந்நததுககும உத்தராவதி ராஹித்யமுங கூடு

கையாலே प्रागभाव प्रध्वंसाभाव मध्यवर्तियான भावத்துக்கு स्वकाल सत्त्व विरोधமில்லை विवेकदर्शियில் स्वभावानवधारणமும் தன்னுடைய मतिमान्द्य प्रयुक्तம். भावाभावरूपமாயிருப்பது ஏதேனுமொன்றையும் निरुपाख्यं, निरभिलाप्यं, निस्स्वभावமென்றும் போலே சொல்லுமவனுக்கு स्ववचन विरोधமும் प्रमाण विरोधமும் வரும் पूर्वं असत्ताகையாலே அப்போது निस्स्वभावமாய் நின்றதுக்குப் பின்பு सत्तायोगமாதல், स्वरूपेण विद्यमानत्वமாதல் கூடும்படியென்? என்னில், स्वकालத்திலே प्रमाण व्यवस्थित स्वभावமான वस्तुவுக்கு पूर्वकालத்தில் சொல்லுகிற असत्त्वं अभावमात्रமாகையாலே இவ்वस्तु पूर्वं निस्स्वभावமாய் நின்றதில்லை. இவ்வभावं कार्यத்துக்கு स्वरूपமாகில் ஒன்றுக்கே विरुद्ध स्वभावत्वं கொண்டதாம். स्वरूपातिरिक्तமாகில் कार्यं முன்பு எப்படி இருக்குமென்று கேட்க? இதினுடைய अभावமாயிருக்குமென்ற अर्थान्तरத்தைச் சொன்னால் கேட்டதுக்கென்ன उत्तरரு சொல்லிற்றுமென்னில், இக்कार्यं पूर्वकालத்திலுண்டாகில் அன்றோ அதுக்கொருபடி சொல்லவேண்டுவது, कार्यத்தினுடைய स्वरूपந்தான் कालத்திலில்லையென்று उत्तरतात्पर्यமாகையாலே प्रश्नத்தோடு संगतமாம். देवदत्त स्वरूपத்தை இசைந்து, அவன் எங்கே वर्तिக்கிறானென்று देश विशेष संबन्धத்தைக் கேட்டவனுக்கு देवदत्तனுண்டாகில் அன்றோ அவனிருக்கிறவிடம் கேட்க வேண்டுவது, அவனில்லைகாணுமாம் என்னுமாப் போலே, पूर्वकालத்திலே घटस्वरूपத்தையிசைந்து, அதெப்படிப்பட்ட स्वभावத்தையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று கேட்டவனுக்கு, அக்காலத்தில் कार्य स्वरूपமில்லாமையாலே स्वरूप विशेष प्रश्नத்துக்கு अवकाशமில்லையென்று उत्तरஞ்சொல்லிற்றாயத்து. இத்தாலே 'न ह्यसन् घटादिर्न पटादिः' என்ற खण्डन जल्पமும் निरस्तम्॥ 'अस्मिन्देशे अस्मिन्काले कार्यमस्ति' என்கிறவிடத்தில் अस्ति शब्दार्थं कार्यस्वरूपமாகில் पुनरुक्तமாம். देश कालங்களில் विधिनिषेध साधारणமுமாம். स्वरूपातिरिक्तமாகில் स्वरूपं सत्ताமபடியென்? என்னில், देशकाल सबन्धादि रूपமான अस्ति शब्दार्थமும் वस्तुவுக்கு स्वभावतो विशेषणமாகையாலே இவ்வस्तुவை सत् என்னலாம். संबन्धान्तरापेक्षादिகளில்லாமையாலே अनवस्थादि दोषமும் வாராது. अलीककாரங்கள் தன்னிலும் संवृति सत्यलोक व्यवहार सिद्धिக்காக यथा दर्शनं

विशेषण विशेष्य भावादिகள மாध्यमिकादिகளும (கொளளா) சொல லா நினறுர்கள. இஙஙனஙகொளளாதபோது सर्वமும तुच्छं अनिर्वचनीयமெனறுப போலே சொலலும तुच्छत्वादि विशेषण विधि ககு गतिயிலலே. वस्तुவுககு देश काल विशेषஙகளிலுணடான अभावं संबन्धाभावरूपமாளுல संबन्धं தனககு देश कालஙகளில சொல்லுகிற अभावமெனறுகக கடவது (என?) எனனில், अतिरिक्ताभाववादि களுககு अभावं தாளுய நிறகும. भावान्तराभाववादिகளுககு तद्विरुद्ध स्वभावமான भावान्तरமாயிருககுமெனறு यथादर्शनं கணடுகொள வது. இததாலே

1 ‘ अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ॥ ’

(அநதர்பாவித ஸததம சேத காரணம ததஸததத: ।
நாநதர்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: ॥)

इत्यादि विकल्पஙகளும निरस्तஙகள. இததை

2 ‘ अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं सदिदं ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदिदं ततः ॥ ’

(அநதாபாவித ஸததம சேத காரணம ஸதிதம் தத ।
நாநதாபாவித ஸததம சேத காரணம ததிதம் தத: ॥)

---

1 காரணமாகிய வஸது காாயததின ஸவரூபததை உளளடககிக கொண்டிருக்கிறது எனறுல, இப்படி சொலலுகிறபடியல அநத வஸது, அஸத காரணமாகிய வஸது காாயததின ஸவரூபததை உளளடககிககொணடிருககவிலலை எனனில அபபடிசசொலலுவதிஞ லேயே அநதக காாயம அஸததாகவே இருககும அதாவது காாயம காரணததுடன் கூடவே இருநததாகில இதுகாரணம் என்பதே பொருந் தாது முனபு அஸததாயிருநத காாயததிற்குப் பினபு ஸததாயிருககை வராது என்றபடி

2 காரணமாகிய வஸது காாயத்தின ஸ்வரூபத்தை உள்ளடககி கொணடிருககிறது எனறுல இபபடி சொல்லுகிறபடியாளுல இநதக்

என்று ப்ரதிபத்து

कार्यமாயத்தோற்றினது उत्पत्तिக்கு முன்னே सत्ताயிருக்கு மாகில் उत्पत्तिக்கும் उत्पादकங்களுக்குமொரு प्रयोजनமில்லையாம். முன்பு असत्ताயிருக்குமாகில் मृण्मयघट मृत्ताயிருக்குமாப் போலே பிறந்தாலும் முன்பு போலே असत्ताயிருக்க வேண்டுகையால் कारण वैयर्थ्यादि दोष समानமாம் என்னில்? द्रव्यं नित्यसत्ताயிருக்க अवस्था विशेषங்கள் आगन्तुகங்களாகையாலே कारणादि साफल्य முண்டு. अवस्थैகள் தன்னில் पूर्व सदसत्त्व विकल्पத்தில் गतिயென்? என்னில், पूर्व असத்துக்கு हेतुवशத்தாலே सत्त्वமும், பின்பு हेत्वन्तरवशத் தாலே असत्त्वமும் வரக்காணகையாலே கண்டபடி கொள்ளு வாருக்கு विरोधமில்லை கண்டபடியை இல்லையென்பாருக்கே विरोधமுள்ளது அந்தது सत्ताப்படியென்? विरुद्धங்களுக்குத் तादात्म्यं கொண்டால் प्रागसत्ताன தான் தனக்கு उत्पादकமென்கிற जैनवाद மாகாதோ? என்னில், कालभेदத்தாலே ஒன்றுக்கு सत्वासत्वங்கள் வருகை विरुद्धமன்று पूर्व सिद्धासत्व परित्यागத்தில் स्वरूप परित्याग மாம். அதைப் परित्यजिயாதொழியில் असत्ताன अवस्थैதன்னிலே सत्त्वமுண்டாகாதோ? என்னில், पूर्वकालासत्वமென்கிற धर्मத்தை யொரு कालத்திலும் விடாமையாலே स्वरूपत्यागமுமில்லை, स्वकाल सत्व विरोधமுமில்லை, सत्वासत्वங்கள் धर्मங்களானல் स्वरूपமேதாவது? என்னில், அதுவுமிப்படிப்பட்ட सत्त्वासत्त्वங்களுடைய आश्रय மென்று लोकदृष्टम्

வந்தேறியான सत्व धर्मத்துக்கு पूर्वसत्त्वासत्वங்களில் विरोधानवस्थादिகள் வாராதோ? அத்தை सदसद्विलक्षणமென்றல்

காரணம் ஸத்தாகும் அதாவது காரியவஸ்து காரண தசையில் ஸ்வரூபம் இருந்து அதின் அவஸ்தை மாறிவருகிறபடியினால், அந்த அவஸ்தை மாறுவதற்குக்காரணம் அவச்யம் வேண்டியதாகையினாலே அப்படி ஒப்புக்கொள்வது பரயோஜனத்துடன் கூடியதாகும்.

காரணமாகிய வஸ்து கார்யத்தின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளடக்கி கொண்டிருக்கவில்லை என்றால் இந்தக்காரியம் ஸத் அதாவது கால பேதத்தினால் ஸத்வாஸத்வங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றபடி.

அதுககநத ரூபமனுவृत्तமாதல், व्यावृत्तமாதலாமபோது परित्याज्या सत्त्वமும் प्राप्यसत्वமும கூடாதபடியாய அககடடளையிலே सर्वமும अनिर्वचनीयமாம अनिर्वचनीयत्वததை விடடு सत्वं வருகை विरुद्ध மாகில் பிறநதாலும अनिर्वचनीयமாய उत्पत्ति वैयर्थ्यं வாராதோ? எனனில, सत्वததுககுப पूर्वसत्वமாவது पूर्वकालवर्ति विरुद्ध धर्म प्रतियोगित्वं सत्वமாவது प्रामाणिकत्वं. இபபடி यथादर्शनं கொணடால स्वपरनिर्वाहादिகளாலே विरोधानवस्थादिகள வாராது, उत्पन्नமாகிற वस्तु தனனாலே பிறககிறதாகில पूर्वसिद्धமானதால பிறகக வேணடா. स्वाभावकालததிலே स्वसत्ता विरोधமும் வரும. परத்தாலே பிறககிறதெனறுல परत्वाविशेषததாலே எலலாம எலலாததில நினறும பிறகக வேண்டாவோ? இரணடாலும பிறககிறதென ருல, இரணடு दोषமும வாராதோ? எனனில. परत्व मात्रं कारणत्व नियामकமெனறெரு युक्ति சொனனோமாகில, இபபடி प्रसंगं வரும் अन्वय व्यतिरेक दर्शन नियताकार विशेष विशिष्टமான वस्तुவககுக कारणत्वம சொலலுகையாலும परस्पर संबन्धஙகளான காரணஙக ளெலலாம கூடிக कार्यததைப பணணுகையாலுமொரு दोषं வாராது கணடபடி कारणत्वமெனறு கொணடு कृतार्थனாய निरूप णार्थ युक्तिயைககழிககப பாாத்தால, तैलोत्पत्ति கண்ட तिलஙக ளுககு तैलकारणत्वமாய तिलान्तरஙகளுககுத तैलकारणत्वं காணகை யாலே, அவறறைத तैलार्थिகள उपादानं பணணததவிர வேண டாவோ? எனனில, இது दत्तोत्तरம ॥ तिलजातीयं तैलोत्पत्तिकारण மெனறு प्रत्यक्षததாலே सामान्येन व्याप्ति ग्रहणं பணணினால विशेषத தில अनुमानததாலே प्रवृत्ति கூடும. तैलोत्पत्तिயில परत्व तिलत्वஙகளி ரணடுககும कारणत्वं अन्वय व्यतिरेक नियम विषय प्रत्यक्ष सिद्धமாகை யாலே இவறறில ஒனறைககொணடு ஒனறைததளள விரகிலலை परत्वं सर्व कारणानुवृत्तं, तिलत्वादिகள कारण विशेष नियतஙகளாயிருக குமெனறு இவவளவே विशेषं இபபடியே

1 ‘असत्कार्यवादेऽस्ति संबन्धः कारणैः सत्वसंगिभिः ।
असंबद्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थितिः ॥’

1 (காரியஙகள) அஸததுகளாயிருபபதிலால இவை இரணடுககும

(அஸதவாநநாஸ்தி ஸமபநத: காரணை ஸதவ ஸஙகிபி ।
அஸமபததஸய சோதபததிம இசசதோ ந வயவஸதிதி: ॥)

எனறு சிலா சொனனதுவும இததாலே दत्तोत्तरम

कार्यததுககு कारणत्वं கொணடு संयोगादिसंवन्धं வேணு மெனகை अयुक्तांग स्वीकारமாம कारणஙகளுடைய अन्योन्य संबन्धமும कार्यததைபபறற नियत पूर्व भावित्वமும सबन्धமாகபபோறு தெனறபோது युक्तांग परित्यागं வரும. மறறும विकृताविकृनादि विकल्प परिहारं आरंभणाधिकरणादिகளிலே கணடுகொளவது उत्पत्ति नाशஙகள घटियाததுககு शश विषाणததுககுபபோலே तुच्छत्वं नियतமாகவேணுமெனனுமதுவும प्रमाण सिद्ध नित्यसद्भावததாலே परिहृतम्

இவாகள் सर्वததையும் பறறி असद्लीक शून्य तुच्छ निरभिलप्य निरुपाख्य निस्वभाव मिथ्यादि शब्दஙகள சொலலுமவை लोकसिद्ध व्युत्पत्ति प्रकारததாலே சொலலப் பாககில निरुपाधिक निषेधं கூடாமையாலே देश काल स्वभाव, नियत निषेध परஙகளாகக கொளளவும வேணும். அபபோது देशादि भेदததாலே वस्तुககளுககு सत्यत्वமுணடாம. लोकसिद्ध व्युत्पत्तिயை अनादரிககில் இவறறுககு ஒனறைபபறற बोधकत्वமும बाधकत्वமும் கூடாது वन्ध्या सुतादि वाक्यஙகளிலும व्युत्पत्ति सिद्धपदार्थ परित्यागததில प्रतिनियतार्थ बोधकत्वं घटियாது, व्युत्पन्न पदार्थ स्वीकारததில் अनन्वयाग्रहादिகளாலே निर्वाहम अनन्वित निर्विशेषादि शब्दஙகளும अन्वित विशिष्ट बोधकஙகளாம.

ஒரு कालததிலேயாதல ஒரு देशததிலேயாதல ஒரு प्रकारததிலேயாதல निषेध विषमமாயிருககுமதுககு ஒரு காலததிலும ஒரு தேசத்திலும் ஒரு படியாலும் विधि विषयत्वं கூடாதெனறு कूर्म

ஸமபநதம இலலை அபபடி ஸம்பநதம இலலாத வஸதுவிறகு உதபததியை இசசிபபவனும இனனதறகு இனனதுதான காரணம எனகிற நியமம சொலலமுடியாது.

रोमादिகளிலே காணகையாலும सर्वदेश सर्वकाल सर्वस्वभावஙகளாலும विधि विषयமாயிருபபதொரு वस्तुவிலலை யெனனுமிடம विरोधाभ्युपगमததாலே फलिககையாலும सर्वशून्यत्वं கொளளவேணடாவோ? எனனில, नित्यासததில கணடபடியைப प्रपंचததிலே கடடபபோகாத தால प्रपंचததில கணடபடியை नित्यासததுதனனிலும கடடலாம்.

प्रमाणाप्रमाण विभागமிலலை யெனபாாககு இரணடும தனனிலுமொககும். गगन कुसुमादिகளைபபோலே सर्वமும तुच्छமெனறும, स्वप्नज्ञानादिகளைபபோலே सर्वबुद्धिகளும स्वरूपाश्रय विषयशून्यஙகள எனறுமசில हेत्वाभासஙகளைக்கொணடு साधिக்கபபாாத்தால, இவை माध्यमिकன தனககும स्वरूपासिद्धि दृष्टान्तासिद्ध्यादि दोषஙகளாலே निरस्तஙகளாம

இவாகள सत् எனகிற पक्षததுககுச் சொனன दूषणं மெயயாகில, அபபோது गत्यभावததாலே असतதெனகிற பக்ஷம सुप्रतिष्ठितமாம் असत्पक्ष दूषणं प्रतिष्ठितமானபோது सत्पक्षமே परिग्राह्यமாம. प्रमाण विरुद्धஙகளான कोठ्यन्तरஙகளில சொலலும दूषणஙகள प्रामाणिकாககு इष्टஙகளுமாய் अनुकूलஙகளுமாயிருககும்.

இபபடியால கணடபடியொழிய पंचमकोटिயைக கடட விரகிலலை. இவாகளுககு स्वपक्षस्थापक प्रमाणं परमार्थமாகில निरुपाधिक निषेधं सिद्धियாது अपसिद्धान्तமுமாம. अपरमार्थமெனனில், இதுககு संवृति सत्यादि नामकरणं பணணிலும் स्वपक्षं सिद्धियாது. शून्यமானதுககு अविद्यादिகள ஒருபடியாலுஞசொலலவொணணாமையாலே தோறறுகிறவை अविद्यासिद्धஙகள. संवृतिसिद्धஙகள भ्रान्तिसिद्धஙகளெனறுபபோலே பணணும व्यवस्थैககும் விரகிலலை. अपरमार्थ साधकததாலே स्वपक्षं सिद्धिககும கடடளை தனனாலே परपक्षஙகளுமெலலாம सिद्धिககக குறையிலலை. இபபடிப परपक्ष बाधक युक्तिயிலும परमार्थापरमार्थ विकल्प दूषणஙகணடு கொளவது. सर्वமுமிலலையெனனுமிவனைக குறிதது நாமொரு साधनமாதல दूषणமாதல प्रयोगिததால அவைததை असिद्ध्यादिகளாலே அவன निरसियாதோ? எனனில, आभासानाभासादि व्यवहार व्यवस्थै இசைநத

வனைககுறிதது साधन दूषणஙகள प्रवृत्तஙகளாம. இசையாதவனேடு वादமுமிலலை. अचेतन पशु मृग बालोन्मत्तादिகளுககுபபோலே இவனுககும वादाधिकारமிலலையெனறு शिष्यादिகளுககுசசொலலு மததனை. இவवर्थததை

1 "अधिकारोऽनुपायत्वात् न वादे शून्यवादिनः"

(அதிகாரோ அனுபாயதவாத ந வாதே சூநயவாதிந:)

எனறு संग्रहिததாாகள.

[மோக்ஷம இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம]

सर्वமும तुच्छமென்றறிநது தானே दृष्टार्थ व्यापारஙகளைப பணணினருல स्वर्ग मोक्षाद्यर्थ प्रवृत्तिகளையும் प्रतिषेधिககவேணடுவ திலலை. नित्य सिद्ध शून्यत्वं साध्यமலலாமையாலே स्वशास्त्रமும निष्प्रयोजनं। सत्यताभ्रमंதானும तुच्छமாகையாலே அததைககழிகக வேண்டுவதுமில்லை இமमाध्यमिक पक्षததை वेदान्त सूत्रकारा

2 "सर्वथानुपपत्तेश्च"

(ஸாவதாநுபபததேஶ்ச)

எனகிற सूत्रததாலே निरसितததா. ஆழவாருமः

3 'உளனெனிலுளன'

எனகிற பாட்டிலே सर्वशरीरि परतत्व सत्त्वोदाहरणமுகததாலே निराकरितததா

---

1. பட்டாயா — ஸாவமும சூனயம எனறு சொலலுகிறவ னுககு உபாயம ஒனறும இலலாமையால வாததகில அதிகாரம இலலை

2, சாரீ ஸூத 2-2-30 ஸாவமும சூனயம எனருவது, மற்ற எநதவிதமாகவாவது சொனனபோதிலும், எலலாவிதததாலும பொருநதாதாகையிஞல்.

3 திருவாய 1—1—9.

1 ‘प्रतीतिश्चेदिष्टा’

(பரதீதிஶசேதிஷடா)

எனகிற ஶ்லோகததையுமிங்கே ப்ரதிபபது,

* மானமிலலை மேயமிலலை யெனறும, மறறோர்
வாதநெறியிலலை யெனறும் வாதுபூணட *
தானுமிலலை தனனுரையும பொருளுமிலலை
தததுவததினுணாததி சயமிலலையெனறும *
வானவரும மானவரும மனமும வெளக
வளமபேசு மதிகேடன மததி மததான *
தேனநெறி கொணடனைததும திருடாவணணம
செழுமதிபோலெழுமதியால சேமிததோமே. 15

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிக பங்காதிகாரம)

---

1 ஸ்ரீரங்கராஜஸதவம 7 (ஒனறும இலலை) எனகிற அறிவானது உணமையெனறு கொளளபபடில,

*[ப-ரை] மானமிலலை - (ஸாதக) பரமாணம இலலை, மேயமிலலை - (அநத பரமாணஙகளைக கொணடு) அறிய வேண்டியது ஒனறும இலலை, மறறு - இதைவிட வேறுபபடட, (ஓர்) வாத நெறி இலலை - வாததிறகு ஏறபடட மாரககம ஒனறுமிலலை எனறும, வாது பூணட - வாததைதப பூடடிககொணடவனும, தானும இலலை - வாதம செயபவனும இலலை, தன உரையும - தனனுடைய வாரத்தையும, பொரு

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்)

[யோகாசார நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை — அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் — கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸநம் — ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயா பேத பக்ஷ நிரஸனம் — ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

* முற்றுஞ்செகத்திலதென்றே பகட்டிய முட்டரை * நாம் *
சுற்றுந்துறந்து துறையில நின்றே துகளாக்கியபின் *
மற்றென்றிலது மதிபல வுண்டென்றுவஞ்சனையால் *
சற்றுந்துறந்த யோகாசாரனைச் சதிக்கின்றனமே 16

ஞும் - அதற்கு ஆத்தமும், இலை - இல்லை, தத்வத்தின் உணர்த்தி - தத்வ ஜ்ஞானமும், சயமில்லை - ஜயமில்லை, வானவரும் - தேவதைகளும், மானவரும் - மனுஷ்யர்களும், மனதும் - சொல்லுகிறவனுடைய மனதும், வெள்க-ஜுகுப்ஸைப்படும்படி, வளம் பேசும் - தன்னுடைய பெருமையை தானே பேசிக்கொள்கிற, மதிகேடன் - புத்தி இல்லாதவனான, மத்திமத்தான் - மாத்யமிகன், தேன்நெறி - திருடர்களுடைய வழியை, கொண்டு - அங்கீகரித்து, அனைத்தும் - எல்லா வஸ்துக்களையும், திருடாவண்ணம் திருடாமல் இருக்கும்படியாக, செழு - சலாக்யமான, மதிபோல - சந்திரனைப்போல, எழு - வருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிற, மதியால் - புத்தியினால், சேமித்தோம் - காப்பாற்றினோம். 15

* [ப-ரை] செகத்து - இந்த லோகத்தில், முற்றும் - எல்லா வஸ்துக்களும், இலது - இல்லாதது, என்றே - என்று சொல்லிக்கொண்டு, பகட்டிய - (ஜனங்களை) மயக்கின, முட்டரை - மூடர்களை,

[யோகாசார நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை]

कार्य कारण भावादिகளில்லையென்ற चार्वाकனுக்கும் सर्वமுமில்லையென்ற माध्यमिकனுக்கும் சொன்ன தோஷங்களைத் தப்பலாமென்று பார்த்து ज्ञानமொன்றையுமிசைந்து அதிலே कार्य कारण भावத்தையும் கொண்டு सुखदुःखादि व्यवस्थैக்காகப் பல ज्ञान सन्ततिகளையும் கொண்ட योगाचारனை निरसिக்கிறோம்.

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

அவன்

1 'अविभागो पि बुद्ध्यात्मा विपर्यासित दर्शनैः।
ग्राह्य ग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते॥'

(அவிபாகோபி புத்த்யாத்மா விபர்யாஸித தர்சநை:।
க்ராஹ்ய க்ராஹக ஸம்வித்தி பேதவாநிவ லக்ஷ்யதே ॥)

என்றும்,

நாம, சுற்றும் - எல்லாதிக்குக்களிலும், துறந்து - விட்டு விட்டு' துறையில் நின்றே - (பூர்வர்கள் நின்ற) மார்க்கத்திலேயே நின்று கொண்டே, துகளாக்கிய பின் - சூர்ணமாக்கிய பிறகு, அதாவது அவர்களை நிராகரித்தபிறகு என்றபடி, மற்றொன்று இலது - வேறு ஒன்றும் இல்லாதது, அதாவது துக்கம் என்றபடி, பல - அனேகவிதமான, மதி - ஜ்ஞானம் உண்டு, என்று - ஜ்ஞானம் மாத்திரம் உண்டு என்று, வஞ்சனையால் - கபடத்தினால், (மற்றும்) சற்றும் துறந்த - சில வஸ்துக்களை விட்டவனான, யோகாசாரனை சதிக்கின்றனம் - துண்டு துண்டுகளாகச்செய்கிறோம் 16

1 ஒருபிரிவும் இல்லாத ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபமானது வித்யாசத்தை உண்டாக்கப்பட்ட பார்வையை உடையவர்களினாலே, அறியப்படுகிற வஸ்து அறிகிறவன் ஜ்ஞானம் இவைகளாகிற பேதத்தை உடையதைப் போல காணப்படுகிறது.

1 ‘सहोपलंभ नियमात् अभेदो नीलतद्धियोः’

(ஸஹோபலம்ப நியமாத் அபேதோ நீலதத்தியோ:)

என்றும், இவன் சொல்லுமிதத்தை अनुवदिக்கிறவர்களும்

2 ‘त्वत्पक्षे यद्यपि स्वच्छो ज्ञानात्मा परमार्थतः ।
तथाप्यनादौ संसारे पूर्वज्ञान प्रसूतिभिः ॥
चित्राभिश्चित्र हेतुत्वा द्वासनाभिरुपप्लवात् ।
स्वानुरूप्येण नीलादि ग्राह्यग्राहक रूषितम् ॥
प्रविभक्तमिवोत्पन्नं नान्यमर्थमपेक्षते ।’

(த்வத்பக்ஷே யத்யபி ஸ்வச்சோ ஜ்ஞாநாத்மா பரமார்த்தத: ।
ததாப்யநாதௌ ஸம்ஸாரே பூர்வஜ்ஞாந ப்ரஸூதிபி: ॥
சித்ராபி: சித்ர ஹேதுத்வாத் வாஸநாபி: உபப்லவாத் ।
ஸ்வாநு ரூப்யேண நீலாதி க்ராஹ்ய க்ராஹக ரூஷிதம் ॥
ப்ரவிபக்தம் இவோத்பந்நம் நாந்யம் அர்த்தம் அபேக்ஷதே ।)

என்றும் சொன்னார்கள்.

[கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இப்பக்ஷத்தை இவ்வுपलंभस्वारस्यादिகளாலும் अनुमानங்களாலும் साधिக்கும் இவன் சொல்லும் मोक्षமாவது, विषयोपरागशून्य बुद्धि

---

1 நீலரூபம் என்ன, அதைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் என்ன, இவைகளுக்கு எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே (சேர்ந்தே) அறியப்படுகிறபடியினால் இவை இரண்டுக்கும் அபேதமே

2 உன்னுடைய பக்ஷத்தில் ஜ்ஞானஸ்வரூபம் உண்மையில் அழுக்கற்றதுதான், அப்படி இருந்தபோதிலும் ஆதி இல்லாத ஸம்ஸாரத்தில் முன்பு உண்டான ஜ்ஞானத்தினால் ஏற்பட்டவிசித்ரமான காரணங்களையுடைத்தாயிருப்பதினால் விசித்ரங்களான வாஸனைகளினாலே கெடுக்கப்படுகிறபடியினால் அந்தந்த வாஸனைக்குத் தகுந்தபடி நீலரூபம் முதலான அறியப்படவேண்டிய வஸ்துக்கள் அறிகிறவன் இவர்களினால் கெடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிரிக்கப்பட்டதைப் போல உண்டானது வேறு ஒரு வஸ்துவை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை.

स्वाकारமே ग्राह्यமென்கை स्वपक्षविरुद्धம सन्तानान्तरமும் एकसन्तानத தில पूर्वापरक्षणஙகளும உணடெனறு காடடுகிற ज्ञानமும स्वस्व रूपातिरिक्त सत्य विषयமெனனுமிடம தனககே இசையவேணும सन्तानान्तरं ग्राह्यமலலாதபோது शिष्याचार्य शत्रु मित्र वादि प्रतिवादि संव्यवहारஙகளஒனறும கூடாமையாலே एकसन्तान परिशेषமாதல अद्वैतिகள சொலலும एकस्थिर परिशेषமாதலாம ஆகையால बाह्यग्रहणத்தை बाधिககைககுச சொலலும कुतर्कஙகளெலலாம स्वसिद्धान्त बाधकஙகளாம स्वपक्षस्थापकன தானும स्ववेद्य विषयததில प्रमाणமனறெனகிற விவனுககு माध्यमिकனுககுச சொனன दूषणததைததபபவொணணாது

ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயாபேத பக்ஷ நிரஸனம

ज्ञान ज्ञेयஙகளுககு आकारभेदமகாணகிறிலோம எனறதுவும் ' इदमहं जानामि ' எனகிற त्रितयप्रकाशात्मक स्वानुभव सर्वलोकानुभवஙகளாலே निरस्तஙகள இது கொளளாதபோது

1 ' ग्राह्यग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते '

(க்ராஹ்ய க்ராஹக ஸம்வித்தி பேதவானிவ லக்ஷ்யதே)

எனனவொணணாது

இவ वुपलंभ बलததாலே கணட ஆகாரததை ज्ञानाकार மாகக அமையும எனறு लाघवம சொனனதுவும निरस्तம ॥ संप्रतिपन्न विप्रतिपन्नஙகளில संप्रतिपन्नज्ञानததுககே आकारமெனனு மதுவும विपरीतम् अर्थ सर्वलोक संप्रतिपन्नமாகையாலும, இதி னுடைய सिद्धिरूपமாய் ஒரு ज्ञाताவின धर्मமாயலலது ज्ञानं सिद्धि யாமையாலும, उभय निरूप्य ज्ञानमात्रததைக கொணடு उभयाकारप ह्नवं பணண शक्यமனறு. विप्रतिपत्ति मात्रं बाधकமாகாதெனனு மிடம் सर्ववादि संप्रतिपन्नம

இபபடிககணட ग्राह्यग्राहकஙகளை कुतर्कஙகளாலே बाधिக

1 127-ம பககம பாரகக

संतान स्फुरणं. இதுககு उपायமாகச சொலலுமதும இபபடியே தெளிந்து भाविக்கை இவன தனககுச चार्वाकादिகளில காட்டில வாசியாக कार्य कारण भावं கொணடது निर्वहिககவொணணுது. எஙஙனே யென்னில :—

क्षणिक स्वक्षण व्यक्ति नियमததாலே कार्य कारणभावं சொனனுல गर्दभ धूमादिகளுககும कार्य कारणभावம சொலலலாம. அபபோது, எலலா पूर्वक्षणஙகளும் எலலா उत्तरक्षणஙகளுககும कारणமெனன லாமபடியாயததாணிசைநத अनुमानமும निर्मूलமாம सन्तानैक्य ததுககு व्यवस्थापकம கொளள விரகிலலை ஆகையாலே

1 ‘यस्मिन्नेव हि सन्तान आहिता कर्मवासना।
फलं तत्रैव बध्नाति कार्पासे रक्तता यथा॥

(யஸமிந்நேவ ஹி ஸநதாந ஆஹிதா காமவாஸநா।
பலம ததரைவ பதநாதி காாபாஸே ரகதது யதா ||

என்று சொனன दृष्टान्त दार्ष्टान्तिकஙகளும घटियாது अन्वय व्यतिरेक सिद्ध सामान्य नियमததாலே कारणत्वादिகளைக கொளளுகை सामान्य रूपததையும அதுககு व्याप्तियை ग्रहिககைககு நிலை நினறுன ஒரு ज्ञाताவையும கொளளாமையாலே கூடாது.

कार्य कारण भावநதானு ज्ञानஙகளுடைய सत्वமும पूर्वोत्तर काल सत्वமும साध्य सत्वादिகளும भ्रान्ति रूपविकल्प मात्र सिद्धஙக ளெனனகையாலே ज्ञानததுககு मायावादिகள சொலலும नित्यत्व மாதல, माध्यमिकன சொலலும तुच्छत्व மாதல ஒழியக கொளள விரகிலலை. ज्ञानமதான स्वयं प्रकाशமாகில அதினுடைய स्वयं प्रकाशत्वं प्रमाणान्तर निरपेक्षत्व क्षणिकत्वादिகளைககாட்ட மாட்டாமை யாலே सर्व संग्राहक ज्ञानान्तरததாலே யறிய வேணடியிருக்க

1 எநத ஸநதானததிலேயே காமததின வாசனை சேர்ககபபட டிருககிறதோ, பஞசில சிவபபு நிறம உணடாவதைப போல, அநத சநதானத்திலேயே பரயோஜனததை உணடாககுகிறது.

स्वप्न ज्ञानादि दृष्टान्तத்தைக்கொண்டு सर्व ज्ञानங்களுக்கும் निरालंबनत्वं साधिக்கும்அதுவும் सर्व लोकोपलंभ स्ववचनादि विरुद्धமாகை யாலும் स्वप्नादि ज्ञानங்களுக்கு सत्यसंकल्प सृष्टि विशेषादिகளாலே तादात्विकமாகமாதல், (कल्प) कालान्तरादिகளிலேயாதல் आलंबनமுண் டாகையாலும் अनुपपन्नம்.

1 ' परिव्राट् कामुक शुनामेकस्यां प्रमदा तनौ ।
कुणपः कामिनी भक्ष्या इति तिस्रो विकल्पनाः ॥ '

(பரிவ்ராட் காமுக சுநம் ஏகஸ்யாம் ப்ரமதா தநௌ।
குணப: காமினீ பக்ஷ்யா இதி திஸ்ரோ விகல்பநா:)

என்கிறபடியே बाह्यवस्तुவிலே परस्पर विरुद्ध विकल्पங்கள் பிறக்கை யாலே இது निस्स्वभावமாகவேண்டாவோ? என்னில், ज्ञानம் தன்னி லும் परीक्षकாகளுக்கு सत्यत्व तुच्छत्व जडत्व स्वयंप्रकाशत्व क्षणिकत्व नित्यत्वादि परस्पर विरुद्ध विकल्पशतமுண்டாகையாலே ज्ञानமதானும் निस्स्वभावமாய்விடும்

एकवस्तुவிலே विरुद्ध लिङ्ग संख्या परिणामादि व्यपदेशங்களு மெல்லாம் सोपाधिकங்களாகையாலே वस्तुவில் विरोधம் உண் டாகாது. இங்ஙன் கொள்ளாதபோது ஒரோரு ज्ञानங்கள் தன்னிலே (पूर्वत्वापूर्वत्व) परत्वापरत्व कार्यत्व कारणत्व नील पीता कारत्वादि विरुद्ध विकल्पங்களாலே मिथ्यात्वं வந்து शून्य वादமே புகலிடமாம். இப்படி बाधितानुवृत्त्यादि क्षुद्रोपद्रवங்களுக்கு மெல் லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது ஒரு नील ज्ञान सन्तान स्वभावத் தாலே இதுக்குப் पीत ज्ञानांश अज्ञानமாமென்றும், पीत ज्ञानसन्तानादि களுக்கும் स्वभाव वशத்தாலே नीलादि ज्ञानांशங்கள் अज्ञानங்களா மென்றும், இப்படி स्वप्न ज्ञान सन्तानभेदங்களில் போலே अपर्यनुयोज्या नादि वासना वैभवத்தாலே बाह्यार्थ निरपेक्षமாக नील पीतादि विकल्प

1. ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய சரீரத்தில் சந்யாஸி காமத்தை உடைய புருஷன் நாய் இவைகளுக்கு பிணம் யுவதி சாப்பிடக்கூடிய வஸ்து என்று மூன்று கல்பனை உண்டாகின்றன

கில माध्यमिक न्यायத்தாலே ज्ञानं தானும் बाधितமாம. अवयवि रूप बाह्यार्थத்தில प्रमाणமில்லையென்று वेदान्तिகள தாங்களே बाधिக்கையாலும, संघातिகளை யொழிய संघातமென்றொரு द्रव्यமில்லாமையாலும, संघातिகளைத தொடாந்தால परमाणु परिशेषமாயவை தானும षट्पार्श्वादि विकल्प दुःस्थங்களாய अनवस्था दोषं வருகையாலும, அவை प्रत्यक्ष மல்லாமையாலும, बाह्यार्थग्रहणं प्रमाणமாகக கூடாதென்னில்? दृश्यमान परमाणुमात्रத்தைக கொள்ளுமளவில यथादर्शनं पार्श्व कल्पनादिகள கூடுகையாலும், அவற்றின संघात विशेषங்களாலே लोकத்திலுள்ள सर्व वैचित्र्यமும उपलंभ तारतम्यादिகளும கூடுகையாலும, अतीन्द्रिय परमाणुவைக கல்பியாமையாலும, शिल्प शास्त्र धर्म शास्त्रादिகளிலும கண்ட परमाणुவைக கொண்டு மேலுள்ள परिमाण कल्पनैகள கூடுகையாலும், அவற்றிலே अतीन्द्रिय परमाणु முதலாக संख्योत्कर्ष कल्पनै சொன்னதுவும் अभिसन्धि विषयமல்லாமையாலும, आप्तवाक्य सिद्धமென்று अतीन्द्रिय परमाणुவைக கொண்டாலும संघात दशैயிலே அவைத்துக்கு प्रत्यक्षं வருமென்று शास्त्रबल सिद्ध மாகையாலும, இக்கட்டளையிலே अतीन्द्रिय मूलप्रकृति முதலாக परिणाम परंपरै வந்தால भूत भौतिक रूप परिणाम दशैயிலே ऐन्द्रियकत्वங்கூடுகையாலும, बाह्यद्रव्यங்களும तद्गुणादिகளும प्रत्यक्ष प्रमाण सिद्धங்களாகக குறையில்லை.

आत्मा अणुவாகிலும் विभुவாகிலும अहமென்று தோற்றின இதுக்கு ज्ञानத்துக்குப்போலே बाधஞ்சொல்ல வொண்ணாமையாலும ग्राहकाकारமும் सत्यமாம सहोपलभनियमத்தாலே ज्ञान ज्ञेयங்களை एकமென்னுமிடமும स्वतन्त्रस्वप्रतिपत्ति स्वसिद्धान्तविरुद्धமாம ग्राह्यग्राहकाकारங்களை ज्ञानத்தோடே अभिन्नங்கள என்றால सत्य मिथ्यार्थங்களுக்கு एकत्वं प्रसंगित्து, शून्य वादமாதல अनेकान्त वादமாதலாம. தன்னையொழிந்தவற்றை ज्ञानங்காணுமாகில अति प्रसंगं வாராதோ? என்னில, இவ विषय व्यवस्थै यथादर्शनं मिथ्या विषयத்தில போலே सत्य विषयத்திலும காணலாம் இத்தாலே எப்படிப்பட்டது எந்த ज्ञानத்துக்கு विषयமென்று लक्षणங்காண்கிறிலோம என்றதுவும निरस्तमू.

1 ‘नाभाव उपलब्धेः’

(நாபாவ உபலப்தே:)

2 ‘वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवत्’

(வைதர்ம்யாச்ச ந ஸ்வப்நாதிவத்)

எனகிற ஸூத்ரங்களாலே வேதாந்த ஸூத்ரகாரர் நிராகரித்தார்.

* உள்ளத்தியை நாமுள்ளி உள்ளந்தேறி
உலகத்தார் உகந்திசைய உலகுண்டெனறேம் *
இளக்கவரிதாகிய நற்றருக்கம் சேர்ந்த
எழில் மறையில் ரசனுடன் எம்மைக்கண்டோம் *
விளக்கு நிரைபோல மதிகள் வேருய வோன்றென்று
அறியாதே விளங்குமென விளம்புகின்ற
களக்கருத்தன கண்ணிரண்டுமழிந்தோம், நாணுக்
காகம் போல திரிந்திவன என கதறுமாறே. 17

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்)

---

1. சாரீ-ஸூ 2—2—27 வெளி வஸ்துக்களின் அபாவம் இல்லை நம்மால் அறியப்பட்டிருப்பதினால்

2. சரீ-ஸூ 2—2—28 ஸ்வப்நத்தில் உண்டான ஜ்ஞானத்திற்கு விருத்தமான ஸ்வபாவம் இருப்பதினால் ஸ்வப்நத்தில் உண்டாகும் ஜ்ஞானத்தைப்போல் அல்ல, விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது உண்டாகும் ஜ்ஞானம்.

* [ப-ரை] உள்ளத்தியை - மனது ஸ்வரஸமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிற

ங்கள மாறி மாறி வருகிறன என்கையாலும், வாஸனைக்கும ஆதார மாக ஒரு ஸ்திரத்தைக் கொள்ளாமையாலும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமொழிய வாஸனையென்றொரு குணத்தைக் கொள்ளாமையாலும, க்ஷணப்ரத்யய ஸ்வரூப ப்ரவாஹமே வாஸனையென்று றுதியிட்டபின அனாதியான ஸம்ஸார த்திலே ஸர்வ ஜ்ஞான லக்ஷணங்களும ஸர்வ வாஸனா ரூபங்களாக வேண்டுகை யாலே நீல பீதாதி ப்ரதிநியத விகல்போதயம் தவிாந்து ஏகைக க்ஷணங்களே ஸர்வ விகல்போதய ஹேதுக்களாய ஸர்வ ஜ்ஞான ஸந்தானங்களும ஸர்வ விகல்பயோக்ய ங்களாயவிடும.

இத்தாலே ஸுமியான சித்தவாஸனை தர்மமெனகிற ஸௌகத ப்ரதித ந்த்ர வ்யவஸ்தையும கழிந்து, தேச கால வ்யவஸ்தித சாஸ்த்ரார்த்தானுஷ்டானங்களும் வ்யாகுலங்களாம. அவைதனனையும தவிர்ந்துவிட்டால மோக்ஷார்த்த சாஸ்த்ர நிர்மாண ச்ரவணோபதேசாதிகளெல்லாம நிரர்த்தகங்களாம், அநாதி ஸந்தானத்திலே மோக்ஷமும வந்தபோது காணுமத்தனை என்றால அஜ்ஞான தத்வஜ்ஞானங்களாலே ஸம்ஸார மோக்ஷங்களெனகிற ஸர்வ தந்த்ராப்யுபகம விரோதம் வரும

தத்வ ஜ்ஞானம தானும வந்தபோதுகாணுமத்தனை யென்றால, ச்ரவணாதி ப்ரதிநியத காரண வ்யவஸ்தாபரித்யாகத்தாலே அஹேதுக ஸர்வோத்பத்தி பக்ஷ துல்யமாய சார்வாக மாத்யமிக ஸாயூஜ்யமொழிய கதியில்லை.

இப்படிகளால் 'இதமஹ ஜாநாமி' என்று தோற்றின மூன்று அர்த்தத்தில இரண்டுக்கு ஸத்யத்வ நியமமும, விஷயாம்சத்திலும அதிஷ்டான ரூபாதி ஸத்யத்வமும, ஆரோபிதாம்சத்திற்கு தேசாந்தராதி ஸத்யத்வமும கொள்ளவேண்டி இவற்றில ஸ்திராஸ்திரவிபாகமும யதாதர்சனம் கொள்ள வேண்டி பற்றின பின்பு ஜ்ஞானம்போலே ஜ்ஞாதாவும ஜ்ஞேயமுமுண்டாய ஜ்ஞானந்தானும க்ஷணிக ஸந்ததி ரூபமன்றிக்கே நிற்கையால அவாகள சொன்ன மோக்ஷமும ப்ராமாணிகமல்லாமை யாலும இதுக்கு வேதவிருத்த வேஷாசார ஜ்ஞான யோகாதிகளைக் காரணமென்றது ஸமுதாயாதிகாரத்தில சொன்ன ந்யாயங்களாலே நிரஸ்த மாகையாலும யோகாசாரபக்ஷமும சார்வாக மாத்யமிக பக்ஷங்களபோலே ஸ்வர்காபவர்காதி ஸகல புருஷார்த்த விருத்தம் இம மதத்தை

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமான் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒனபதாவது ஸௌத்ராந்திக பஙகாதிகாரம்)

[ஸௌத்ராந்திக பக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙக்ரஹம - அந்தக கொளகைகளின நிரஸனம்]

* பொருளொனறில தென்று
போத மொனறுங்கொணட பொயயரை * நாம்

மாாககததை, உளளி-யோசிதது, உளளமதேறி - மனதில நிச்சயம உணடாகி, உலகத்தோா-லோகததில இருககும எலலோரும, உகநது -ஸநதோஷிதது, இசைய - அஙகீகரிககும படியாக, நாம, உலகு - லோகம, உணடு எனறேம-உணடெனறு நிருபிததோம, இளக்க-இள்கும்படி செயவதறகு, அரிதாகிய-அசககயமான, நல-நல்ல, தருககம சோந்த-தாககததுடன கூடிய, எழில மறையில-பரகாசிததுககொண டிருக்கிற வேதததில, ஈசனுடன-ஸாவேசுவரனுடன் கூட, எமமை-ஜீவாதமாககளையும, கணடோம-பாாததோம, விளககுநிரைபோல-விளககின வரிசையைப போல, மதிகள வேறுய-புததியின ஸநதானங்கள தனிததனியாய, வேறெனறு அறியாதே-தனனை வேறொரு ஜ்ஞானம அறியாமல, விளஙகும பரகாசிககும, என-எனறு விளமபுகினற சொலலுகிற, களககருத்தன - களளாகளுடைய கருததையுடையவனுடைய, கண இரணடும-இரணடு கணகளையும, இவன-இநத யோகாசாரன, நாஞககாகமபோல - வெடகம இலலாத காகாஸுரனைபபோல, திரிநதுலோகஙகளை எலலாம பரிபரமித்து, (சுறறி), கதறுமாறு-கததுமபரகாரம, அழிததோம, அவன சொலலு கிற பரதயக்ஷம அனுமானம இவைகளை நிராகரிததோம். 17

* [ப-ரை] பொருள ஒனறு-வஸதுக்கள ஒனறும, இலது-இலலை, எனறு-எனறும, போதம-ஜ்ஞாநம, ஒன்றும-ஒனறையுமே, கொணட

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவன் बाह्यार्थं கொண்டவிடத்திலும் अवयवि संघातங்களை अवस्तुக்களென்று கழித்தான் परमाणुக்கள் தன்னையும் सावयवत्वादि चोद्य भयத்தாலே निरंशங்களென்று கொண்டான். कृत्स्नैकदेश विकल्पத்துக்கல்லாத परमाणुக்களுக்கு संयोगந்தன்னையும் विकल्पमात्र सिद्धமென்றான் சில स्वलक्षण विशेष स्वभावத்தாலே இவற்றுக்கு अन्योन्यं संयोग भ्रमं பிறக்க संयुक्तव्यवहारம் வருமித்தனையென்றான், परिच्छिन्नங்களான अणुக்களுக்கு घटादिகளுக்குப் போலே पार्श्वங் கொள்ள வேண்டுகையாலும், पार्श्वங்கொள்ளாதபோது आकाशं போலே सर्वगतங்களாகப் प्रसंगिக்கையாலும், पार्श्वத்தாலே संयोगமாக வேண்டாவோ என்று शंकித்து, இதுக்குப் परिहारமாக परमाणुக்களுக்கு परमाणुत्व மென்றொரு पारमार्थिक धर्मமில்லை, भ्रान्ति सिद्ध परमाणु कलापங்களிலே इयत्तैயென்றும் परिच्छिन्नत्वமென்றும் காண்டோம். அது காணும் आकाशधातु அதுவும் प्रज्ञप्ति मात्रமத்தனை, वस्तुभूतமன்று. இப்படி कलापங்களில் கண்ட आकाश धातुவை परमाणुக்களிலுங் कल्पिக்கிறோமாகையால் क्षणिक परमाणु मात्र रूप बाह्यार्थ अनुमेयமென்றான்.

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படிப் परमाणुக்களிலே संयोग भ्रमமென்றும் कलाप भ्रमமென்றும், परिच्छेद रूपाकाश धातु भ्रमமென்றும் சொன்னார்கள் இவற்றைக் கொள்ளுகிறவனுக்கு वैभाषिकன் சொல்லுகிற परमाणु पुञ्ज प्रत्यक्षत्वமாதல், மற்றுள்ளார் சொல்லும் स्थिर प्रत्यक्षत्वமாதல் ஒழிய மற்றொரு நிலை கூடாது.

चिर विप्रकृष्टभूत भविष्यद्विषय ज्ञानங்களுக்கு कारण भूत विषयத்தாலே आकार समर्पणமென்றதுவும் கூடாது प्रत्यक्षार्थ विशेषத்தாலே परज्ञानத்தை अनुमिக்கிறாப்போலே प्रत्यक्ष ज्ञान विशेषத்தாலே अर्थ विशेषத்தை अनुमिக்கிறோமென்று दृष्टान्तं சொல்லுமதுவும் सर्वार्थமும் अनुमेयமென்கிறவனுக்குச் சேராது. இவனுக்கு आकार

தெருள கொணடு தீர்ததபின
காண வொணணுப பொருள்தேடுகினற *
மருள கொணட சூதுரைககும
சௌததிராநதிகன வணணிககை * நாம,
இருள கொணட பாழுஙகிணறெனறு
இகழநதோட இயமபுவமே 18

[ஸௌதராநதிக பக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

बाह्यार्थமிலலையெனற योगाचारன सर्वलोक परिहास विषय மானபடியைககணடு बाह्यार्थமுணடெனறொரு பேரையிடடு அது प्रत्यक्षமனறு, அதடியாகவநத ज्ञानाकारமே தோறறுகிறது. இததைக கொணடு बाह्यार्थததை अनुमिககிறோம எனகிறसौत्रान्तिकனை निरसिககிறோம.

- அஙகீகரிததவனுன, பொயயரை-மிதயாவாதியான யோகாசாரனை, நாம - பரமாணககதிகளை நனருக நிரூபிததிருநத நாம, தெருள கொணடு-ஸமயகஜ்ஞாநததைக காரணமாகக கொணடு, தீாததபின - நிராகரிதத பிறகு, காணவொணணு-பரதயக்ஷததிலை அறியமுடியாததான பொருள-(பாஹய) வஸதுககளை, தேடுகினற-ஜ்ஞானததில உணடாகிற ஆகார பேதததைககொணடு, அனுமிககவேணடும எனகிற, மருள கொணட - அஜ்ஞானததைக கொணட, சூது-கபடயுகதிகளை, உரைககும-சொலலுகிற, சௌததிராநதிகன-ஸௌதராநதிகனுடைய வணணிககை-வாணிபபதை, நாம, கீழே ஒரு நாம' எனகிற பதமும, இஙகு மறுபடியும அநதநபதததைப பரயோகிபபதறகு பொயயரை நாம எனகிற இடத்தில பரமதஙகளை நிரஸிபபதறகுக காரணமான நலல பரமாண தாககஙகளினலை உணடாககபபடட நலல ஜ்ஞானததையுடையவா எனபதையும ' வணணிககை ' நாம எனகிற இடததில பரமதஙகளைத் தூரததிலேயே தளளி விடுவதறகுக காரணமாகிய அநதநத மதஙகளிலுளள தோஷஙகளையும, அவைகள அநாதநதை உணடாக்ககககூடியவைகள எனபதையும தெரிநது கொணட நாம எனகிற ஆததபேதம உணடாகையினலை புனருகதி தோஷமிலலை,இருள கொணட - இருடடை அடைநததன, பாழுஙகிணறு - ஜலம இலலாத கிணறு, எனறு-எனறு தெரிநது கொணடு, இகழநது அவைகளைத தூரததிலேயே விட்டு விடடு, ஓட - ஜனஙகள ஓடுமபடியாக, இயமபுவம-சொலலுவோம

प्रतीतियைக்கொண்டு ஆகாசமென்றொரு सत्य पदार्थத்தை அனுமி க்கலாயிருக்க, இத்தை तुच्छமென்றதுவும் अनुपपन्नम्, प्रतीतितुल्य त्वம் உண்டாயிருக்க युक्तियாலே ஒன்றை तुच्छமென்னப்பாராத் தால் माध्यमिक मर्यादैயாலே नीलत्वादिகளையும் तुच्छமென்னலாம். आवरणाभावमात्रं ஆகாசமென்றவனுக்கு संसर्गाभावादि விகல்பத் திலொரு कोटि परिग्रहिக்க விரகில்லை. मध्याकाशத்தில் दूरासन्नत्वादि विशेषங்களும் சொல்ல வழியில்லை.

दूरत्वादि विशिष्ट कलाप கல்பனைகளாலே अलीकान्तरாளத்தில் कल्पनाभेदங்களென்றால், ஆகாசத்தை सत्यமாகக்கொண்டு, அதிலே स्वप्नज्ञान तुल्य कल्पनासिद्ध कलाप विशेषங்களாலே அவயோ परिच्छेद भ्रमமென்று கட்டலாம் स्फुटोपलंभादि வலம்பனம் पक्षद्वयத் துக்கும் तुल्यம் இவ்வர்த்தத்தை

1 ' आकाशे चाविशेषात् '

(ஆகாசே சாவிசேஷாத்)

என்று सूत्रकारரருளிச்செய்தார்.

ज्ञान वैचित्र्यத்துக்கு अर्थवैचित्र्यं कारणமாகவேணுமென்கிற விதுக்கு, ज्ञानங்களுக்குள்ள व्याप्तिग्रहणं பண்ண விரகில்லை व्याप्ति ग्रहणं பண்ணியல்லது இவனுக்கு अर्थं कल्पिக்க வொண்ணாமை யாலே (விரகில்லாமையாலே) अर्थங்கள் தன்னிலும் व्याप्ति ग्रहिக்க வொண்ணாது. ज्ञानங்களையே विचित्र कारणங்களாகக் கொண்டு व्याप्तिग्रहणं பண்ணினால், பின்பு வேறொரு ज्ञानத்தில் अर्थத்தைக் कारणமாகக் कल्पिக்க வேண்டா नील ज्ञान सन्तानं நடவா நிற்க, चक्षु रादिகளும் नील पीतादि साधारणங்களாயிரா நிற்க, பின்பு पीत ज्ञानं

1. சாரீ—ஸூத்ர 2-2-23 ஆகாசத்திலும் துச்சத்வம் இல்லை மற்ற வஸ்துக்கள் விஷயத்தில் போலவே ஜ்ஞானம் துல்யமாகிற படியினால்

வருகிறது பீதமாயிருப்பதொரு बाह्यार्थ सन्निहितமாகப் பெற்றனன்றே, அல்லாத போது முன்புபோலே नील ज्ञान सन्ततिயே நடந்து விடாதோ? என்கிற अनुमेयबाह्यार्थ वादिக்கு स्वप्नத்தில நீலपीतादि ज्ञान सन्ततिகள் மாறிவருகிறபோது முன்புபோலே नील ज्ञान सन्तति बाह्यार्थமன்றிக்கேயிருக்க वासनावशத்தாலே வருகிறதென்று இவன் தானும் योगाचारனும் கொண்ட கணக்கிலே जागरदशैயிலும் वासनाविशेष वैचित्र्यத்தாலே सर्वप्रतिभासமும் வருகிறதென்னும் வழியைத் தப்ப விரகில்லை योगाचारன் சொன்ன ग्राह्यलक्षण योगத்துக்குப் परिहारமாகவிவன்

1 'भिन्न कालं कथं ग्राह्यमितिचेत् ग्राह्यतां विदु ।
हेतुत्वमेव युक्तिज्ञाः ज्ञानाकारार्पण क्षमम् ॥'

(பின்னகாலம் கதம்க்ராஹ்ய மிதிசேத் க்ராஹ்யதாம்விது: ।
ஹேதுத்வமேவ யுக்திஜ்ஞா: ஜ்ஞானாகாரார்பணக்ஷமம் ॥)

என்று इन्द्रिय संप्रयोग क्षणத்திலே अवस्थितமாய स्वोत्पाद्य ज्ञान क्षणத்திலே स्वाकार समर्पकமான बाह्यार्थத்தைப் பேசுகிறானென்றதுவும் अनुपपन्नம். बाह्यार्थத்துக்கு स्वरूपமொழிய இவன் வேறு ஒரு आकारங்கொள்ளான் கொண்டாலும் அது स्वाश्रयத்தை விட்டு வரப்புகுகிற ज्ञानத்தில் சென்றேறமாட்டாது. अर्थ स्वरूपந் தான் स्वकार्यமான ज्ञानं பிறக்குமளவும் இராது. இரண்டும் निर्धर्मकமாயிருக்க तुल्यமான आकारं பிறந்ததென்ன வொண்ணாது. स्वच्छமான ज्ञानத்திலே अर्थाकारं प्रतिफलितமென்னும்போது लोक समत प्रति फलन न्यायத்தாலே समान कालत्व रूपत्वादिகள் வேணும் இத் तर्कங்களாலே ततायः पिण्ड माष राशि प्रविष्ट मषी नीलोत्पल वन गत कादंवादि न्यायங்களும் கழியும் पूर्वापरங்களான

1. வேறு காலத்தில் இருக்கும் வஸ்துக்கள் எப்படி அறியப்படும்? எனில் யுக்தியை அறிந்தவர்கள் ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய ஆகாரத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தக்கதான காரணமாயிருக்கையையே அறியப்பட்டிருக்கையாக அறிந்தார்கள்.

अर्थज्ञानங்களுக்கு परोक्ष जाति போலே ஓர் आकारங்கிடக்கிற தென்னுமது उपलंभोपपत्ति स्वसिद्धान्त विरूद्धम् ॥

चूर्ण हरिद्रा संसर्ग जनित रागंபோலே अर्थ ज्ञानங்கள் இரண்டிலுமில்லாத आकारं அப்போது வருகிறதென்னும் पक्षமும் पूर्वापरங்களுக்கு संसर्गं கூடாமையாலே निरस्तं। இப்படியால் இவனுக்கு बाह्याकारं प्रत्यक्षமென்று கொள்ளுதல் बाह्यமன்றிக்கே யிருக்க वासनावशத்தாலே सर्वं प्रतिभासமும் என்னுதல் போக்கி மற்றுநிலையில்லை. இவனுக்கு प्रत्यक्षமுமன்றிக்கே अनुमितங்களான क्षणिक भक्ष्य भोग्यादिகள் भक्षणादि प्रवृत्ति विषयமாகமாட்டாது ज्ञानाकारத்தைத் தின்னவும் மெல்லவும் ஒண்ணாது

अनुमित क्षणं अनिष्टமானால் उत्तरक्षणங்களும் भागसंतान ரூபங் களாய் विषाद ரூபங்களுமாம். उत्तरक्षणங்களும் पूर्व क्षणங்க ளென்று अनुमिக்கில் सर्व ज्ञान सन्ततिகளின் विषयक्षणங்களில் वैचित्र्यं கொள்ளவொண்ணாதபடியாய अर्थ वैचित्र्यத்தாலே ज्ञान वैचित्र्यं என்கிற कल्पனை கழியும் இப்पक्षं बाह्यங்கள் தன்னிலே प्रत्यक्षानुमेयं பண்ணி நடக்கிற स्वोपलंभ सर्वं लोकोपलंभ विरुद्धமாகை யாலும் अनन्वित त्रस्तरि करमாய் अपहास्यरம். இம் मतத்தை

1 ‘ नासतो दृष्टत्वात् ’

‘ நாஸதோ த்ருஷ்டத்வாத் ’

என்று सूत्रकारर் निरसिத்தார்

* நிலையில்லாப் பொருள் மதியை விளைத்துத் தான் சேர

நிறங்கொடுத்துத் தானழியும் * தன்னால் வந்த

---

1. சாரீரக—ஸூத்ர 2 2-25 இல்லாத வஸ்துவிற்குத் தன் னுடைய ஆகாரத்தை ஜ்ஞானத்தில் ஸமர்ப்பிப்பது (காட்டிக் கொடுப் பது) ஸம்பவிக்காது, இல்லாத வஸ்துவின் ஆகாரம் மற்றொன்றில் தோன்றுகிறதென்பது லோகத்தில் காணப்படாமையினால்

* அடுத்த பக்கம் பார்க்க

நிலையிலலாமதிதனனில நிறததைககாணும
இதுகாணும் பொருளகாணகை என்ற நீசன *
முலையிலலாததாய் கொடுதத முலைபபாலுணணும
முகமிலலாமொழியெனவே மொழிநத வாாததை *
தலையிலலாததாளுரும கணககாய நினற
கடடளை, நாம கணடு இனறு காடடினேமே 19

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒனபதாவது ஸௌதராந்திக பஙகாதிகாரம்)

* [ப-ரை] நிலை - நிலைததிருககை, இலலா-இலலாததான, பொருள-வெளியில இருககும வஸது, மதியை-புததியை, விளைதது-உணடாககி, தானசோ-தான அடைநதிருககிற, நிறம-ஆகாரததை, (ரூபததை) அனறிககே, நிறம எனபது கறுபபு, மஞசள முதலிய வாணததைச சொலலி, அததால ஆகாரததை உபலக்ஷிககிறதாகவு மாம கொடுதது, தான, அழியும-நசிததுவிடும, தனனால வநத-உணடாககபபடட நிலையிலலா-ஒருக்ஷணததிறகு மேல இருககாத, மதிதனனில-தனனிடததில இருககும, நிறததை—ஆகாரததை, காணும்-பாாககும, இதுகாணும்-இதுவே, பொருளகாணகை-வஸதுககளைப் பறறிய பரதயக்ஷம, எனற-எனறு சொலலுகிற நீசன-நீசனான ஸௌதராநதிகனுடைய, இதுமேல 'கடடளை' எனபதுடன அநவயிககிறது, முலையிலலா-ஸதநம இலலாத, தாய-தாயாா, கொடுதத, முலைபபாலுணணும-ஸதநயபானம பணணுகிற, முகமிலலா-முகம இலலாமலே சொலலபபடும மொழி வாாததை (எனவே) எனறு, இது, மேல, 'எனற' எனபதுடன அநவயிககிறது, மொழிநத வாாத்தை-சொலலபபடுகிற வாாததை, தலைஇலலா-தலைமுதலிய மறற அவயஙகளிலலாத, தாள-பாதமானது, ஊரும கணககாய - ஊரும பரகாரமாய, நினற - இருககிற, கடடளை-பரகாரததை (கலபனையை எனறபடி) நாம இனறு, கணடு, காடடினேம-எலலோரும் அறியுமபடி உபதேசிததோம. 19

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம்)

[வைபாஷிக மத நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

*காண்கின்றவனில்லை, காட்சியும் கண்டதுமுண்டு *அவைதாம் ஏண் கொண்டனவன்று, இவற்றிற்குணமு நிலையுமில்லை *
சேண் கொண்டசந்ததியால் சேர்ந்துமொன்றென நிற்குமென்ற *
கோண் கொண்ட கோளுரை வைபாடிகன்குறை கூறுவமே 20

[வைபாஷிக மத நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை]

முன்பு கழிந்த बौद्धர்கள் மூவர்க்குச் சொன்ன दोषं தப்பலாமென்று பார்த்து ज्ञानத்தோடொக்க बाह्यार्थமும் प्रत्यक्ष ज्ञान ज्ञेयங்களிரண்டும் निर्विशेषात्मक क्षणिक सन्तान रूपங்களாயிருக்கும். ज्ञाताவொருவனுமே कल्पितனென்கிற वैभाषिकனை நிராகரிக்கிறோம்

---

* [ப-ரை] காண்கின்றவன்-அறிகிறவன், இல்லை, காட்சியும் -ஜ்ஞானமும், கண்டதும் - பார்க்கப்பட்டதும், உண்டு அவைதான் -அந்த ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களும், ஏண் கொண்டன அன்று எண்ணிக்கை உடையவைகளன்று இவற்றில், குணமும் நிலையில் நீடித்திருப்பதும், இல்லை, சேண் கொண்ட-நீடித்திருக்கையை உடைய, சந்ததியார்-சந்ததியால், சேர்ந்து-ஒன்றுசேர்ந்து, ஒன்று என-க்ஷணங்கள் தோறும் அவை வெவ்வேறாய் இருந்தபோதிலும் ஒன்று என்று சொல்லும்படி, நிற்குமென்ற கோண் கொண்ட-கோணலைக் கொண்ட, கோள் உரை-க்ரூரமான வார்த்தைகளையுடையவனான, வைபாடிகன்-வைபாஷிகனுடைய, குறை-குற்றங்களை, கூறுவமே (இந்த அதிகாரத்தில்) நிரூபிப்போம் 20

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவன் கொண்ட क्षणिक परमाणुக்கள் प्रत्यक्षங்களென்று தானே இசைந்தான். पुंज दशैயிலே प्रत्यक्षமென்னும்போது पुंजமென்று परमार्थமாக வொன்றைக் கொண்டு, இவன் पुंजமென்கைக்கு हेतुவாக संयोगமென்றுதல் नैरन्तर्यமென்றுதல் ஒரு धर्मமுங் கொண்டிலன். क्षणिक स्वलक्षण विशेषங்கள் निर्विकल्पத்தாலே தோற்றி पुंज विकल्प விஷயமாமென்னும்.

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படி निर्विकल्पங்களாலே இவை தோற்றிற்றென்று ஸாதிக்கைக்கு निर्विकल्पं प्रमाणமாகமாட்டாது.

1 ' विकल्पे वस्तु निर्भासात् असंवादादुपप्लवः '

(விகல்பே வஸ்து நிர்பாஸாத் அஸம்வாதாதுபப்லவ: '

என்றும்,

2 ' तस्माद्यद्रूपम् आभाति वाह्यमेकमिवान्यतः '

(தஸ்மாத் யத்ரூபம் ஆபாதி பாஹ்யம் ஏகம் இவாந்யத.)

என்றும்,

3 ' व्यावृत्तमिव निस्तत्वं परीक्षानङ्गभावतः '

(வ்யாவ்ருத்தமிவ நிஸ்தத்வம் பரீக்ஷாநங்கபாவத:)

---

1 ஸவிகல்பக ஜ்ஞானத்தில் வஸ்து தோன்றுகிறபடியினாலும், மற்றொரு ப்ரமாணத்தை அனுஸந்தித்திராமையாலும் ஸந்தேகமுண்டு.

2 அந்த ஸவிகல்பக ஜ்ஞானத்தினால் வெளியிலிருக்கும் வஸ்து ஒன்றைப் போலவும், மற்றொரு வஸ்துவில் இருந்து வேறுபட்டவை போலும் எந்த ஆகாரத்தை உடையதாகவும் தோன்றுகிறதோ.

3 விசாரிப்பதற்கு அநுமானம் இல்லாமையினால், உண்மையை உடையதல்ல

தாலே चिरविप्रकृष्टமும் दूरस्थமும ग्राह्यமாகலாம இப்படிககு आलंबन स्वभाव विशेषம கொள்ளுவாராககு अधिपति सहकारिகளைககட்ட வேண்டுவதுமில்லை. அவையுண்டானாலும் स्वभाव विशेषமில்லாத போது आलंबनமாகமாட்டாது. स्वभाव विशेषமுள்ளபோது அவை யில்லையாகிலும ஆलंबनமாகலாம स्वबाव विशेष विशिष्टமான क्षणिक स्वलक्षणமவற்றையொழிய தோற்றுகிறதில்லை என்று व्यभिचारं காட்டவிரகில்லை सन्तानान्तरததிற்கு தோற்றுகிறதில்லையென்று नील ज्ञान ज्ञेय क्षण द्वय स्वभाव नियमததாலே परिहारமானல் वैभाषि कादिகள மூவரும தநதாஙளிசைநத वस्तुககளையெல்லாம் क्षणिक மென்று கொள்ளுகிறவிது सर्व लोक प्रसिद्ध निर्बाध प्रत्यभिज्ञाविरुद्धं संप्रतिपन्न दीपादि सन्ततिபோலே पुंजात् पुंजोत्पत्तियாலேவருகிற घटादि களிலும் ज्ञान सन्ततिகளிலும் आकार सादृश्यததாலே भ्रान्ति रूप प्रत्यभिज्ञै வருகிறதாகையால स्थिरत्वं कल्पितமென்னில ? अनन्यथासिद्ध सामग्री भेदादिகளாலே भिन्नமான दीपததில் போல இஙகு प्रत्यभिज्ञैக குப बाधं சொல்ல வொண்ணாது.

सर्वமும क्षणिकமானல் पूर्वापर सादृश्यादि प्रतिसंधानததுககு ஆளில்லாமையாலே भ्रान्ति रूप प्रत्यभिज्ञैயும स्मृति मात्रமும் उदिक கைககு விரகில்லை. அபபடியே क्षणिक पक्षததில் पुण्य पापकर्ताவுககு तत्फल भोगं கூடாமையாலே வேறொருததன भुजिககபபுககால अतिप्रसंगं வரும

1 ‘ यस्मिन्नेव हि संतान आहिता कर्म वासना ’

(யஸமினனேவஹி ஸநதான ஆஹிதா காமவாஸநா)

2 ‘ फलं तत्रैव वध्नाति कार्पासे रक्तता यथा ’

(பலம ததரைவ பதநாதி காாபாஸே ரகததா யதா)

---

1 129-ம் பககம பாாக்க.

2 129-ம பககம பாாக்க.

என்றுஞ்சொல்லி सविकल्पமும் अनुमानமும் कल्पिताकार विषयமென்று தாங்கள் கட்டுகையாலே அவையும் परमार्थத்தைக் காட்டமாட்டாது இப்படி विकल्पं प्रमाणமன்றென்கிறவனுக்கு - विकल्प व्यवस्थाप्यமான निर्विकल्पமும் प्रमाणமாக விரகில்லை विकल्प प्रामाण्य बाधकानुमानத்துக்கு अनैकान्त्यादि दोषங்கள் வரும் विकल्प मूल विशिष्ट व्यवहारமெல்லாம் कल्पितविषयமென்னுமிவனுக்கு स्वशास्त्र स्ववचनादि विरोधம் உண்டாம். ஆகையால் स्वपक्षस्थापक प्रमाणाभावं माध्यमिकादिகளுக்கும் இவனுக்கும் तुल्यம்

இத்தாலே बुद्धिயிலும் बोध्यங்களிலும் स्वभावமென்னலாமவை सत्यं, विकारமென்னலாமவை मिथ्याவென்ற विभागமும் கூடாது. विशिष्ट स्थिर विषयமாய்த் தோற்றுகிற पुञ्ज विकल्पं भ्रान्ति रूपமென்கையாலே இது सयूथ्यர் சொல்லும் वासनादि मात्रवशத்தாலும் கூடுகையால் இவனுக்கு बाह्यार्थ प्रत्यक्षமென்னவிரகில்லை ज्ञान ज्ञेयங்களுக்கு संबन्धान्तरं வேண்டா. स्वभाव विशेषத்தாலே विषय विषयी भावமென்றதுவும் ज्ञानविषयமென்று ஒன்று सत्यமாயிற்றாலிறே சொல்லலாவது कारणभूत पूर्वक्षणं इन्द्रिय संप्रयुक्तமாகையாலே இது संबन्धமாக उत्तर ज्ञानं पूर्वक्षणத்தை ग्रहिக்கிறதென்றதுவும் सर्व लोकोपलंभ सिद्धமான ज्ञान समकाल विषय प्रकाशத்தாலே निरस्तम्

व्यवसाय विषयங்களான भूतभविष्यद्वस्तुக்களை व्यवसायத்தோடொக்க अनुव्यवसायं ग्रहिக்குமென்றும், विनश्यदवस्थ वस्तु विषय प्रत्यक्षं विषयविनाशத்துக்குப் பின்னும் क्षणान्तर स्थायिயென்றும் சொல்லுவார் படியிலே पूर्वविषय क्षणं उत्तरज्ञान क्षणத்துக்கு विषयமாகத்தட்டென்? என்னில், இப்படிச் சொன்னாலும், सर्वलोकத்திலுமுள்ள पूर्वक्षणங்களும் विषयமாக प्रसंगिக்கும் அவற்றிற்கு இந்த ज्ञानத்தைக் குறித்து कारणत्वமில்லை என்னில்? आलंबनक्षणंபோலே कारणங்களான अधिपति सहकारि समनन्तर प्रत्ययक्षणங்களுக்கும் विषयत्वं வரும்

कारणत्वादिகள் तुल्यமாயிருக்க स्वलक्षण, स्वभाव विशेष मात्रத்தாலே भिन्नकालं ग्राह्यமென்றால் அப்படிப்பட்ட स्वभाव विशेष संभवத்

என்றும் சொன்ன दृष्टान्तமும் अनुपपन्नம். वासनाधार स्थिर द्रव्यानुवृत्तिகளாலே வருகிற नियमத்தை क्षणिक संतानத்தில் சொல்லவொண்ணாது

निरन्वय विनाश पक्षத்தில் सन्तानैक्य व्यवस्थापकமில்லை யென்னுமிடம் சொன்னோம். दीपத்தில் निरन्वय विनाशங்கண்டோமென்று घटादिகளிலும் निरन्वय विनाशं கட்டவொண்ணாது घटादिகளில் கண்ட सान्वय विनाशத்தைக் கொண்டு இப்பக்ஷத்திலும் सान्वय विनाशமென்கை उचितम्। दीपावयवங்கள் बुद्बुदावयवங்கள் போலே अतिसूक्ष्म दशापन्नங்களாகையாலே, अनुपलंभं வருகிறது. सत्वाद्यनुमानங்களைக் கொண்டு सर्वத்திலும் क्षणिकत्वं கொள்ளுகைக்கு दृष्टान्तமில்லை स्थिरங்களினுடைய परस्परावच्छेद विशेष मात्रத்தாலே क्षणोपाधि निर्वाहं கூடும் अबाधित प्रत्यभिज्ञैयாலே क्षणिकत्वानुमानங்களுக்கு बाधமுமுண்டாம்

समமான स्थिर वस्तुவுக்கு करणाकरणங்கள் सहकारि संबन्धासंबन्धங்களாலே கூடும். அவை தானும் स्वसामग्री प्रवाहनियतங்களாய काल भेद व्यवस्थितங்களாகையாலே (கூடும்) विरोधமில்லை एकवस्तुவுக்கு स्वकालத்திலே उपाध्यन्तर विरुद्धமான अन्यान्तर कालभेदं विरुद्धமன்று. विरोधமுள்ள स्वाभाव कालத்தில் स्वसत्तै கொள்ளோம். प्रत्यक्षந்தான் वर्तமான क्षणத்தை ग्रहिக்கையாலே पूर्वापर काल व्यावृत्त वस्तुவைக் காட்டுகிறதன்றோ? என்னில், இது स्वकाल सत्तैயைக் காட்டுமத்தனை போக்கி कालान्तरासत्तैயைக் காட்டாது. अहेतुक विनाशं சொல்லும் भवभाविनानुमानமும் अनैकान्त्यादि दुःस्थं.

1 'नित्यं सत्त्वमसत्त्वं वा हेतोरन्यानपेक्षणात्।
अपेक्षातोहि भावानां कादाचित्कत्व संभवः॥'

(நித்யம் ஸத்வம் அஸத்வம் வா ஹேதோரந்யாநபேக்ஷணாத்।
அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாசித்கத்வ ஸம்பவ:॥)

---

1 காரணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பதினால் எப்போதும் ஸத்தாயிருக்கையாவது, வேறு ஒரு காரணத்தை அபேக்ஷித்தாலன்றோ வஸ்துக்களுக்கு வசிகாலம் இருக்கை சம்பவிக்கும்.

என்று धर्मकीर्ति भावங்களில் சொன்னது, प्रध्वंसத்துக்கும் வருகை யாலே இதனை अहेतुकமென்றால், இதுக்கு अनादित्वமுண்டாகை யாலே भावமன்றிக்கேபோதல், இப்ப्रध्वंसத்தைத் तुच्छ என்று கொண்டபோது, भावத்துக்கும் परमावधियன்றிக்கே போம்படி யாம். இப்படிகளால் எல்லா प्रमाणங்களையும் ஆராய்ந்தால், சில वस्तुக்களுக்கு अनित्यता मात्रं கொள்ளுமளவே யாகையாலே शरीरादिகளில் நிலையில்லாமை சொல்லுகைக்காக विद्यु द्बुद्बुदादि दृष्टान्तங்களையிட்டு वैराग्यं பிறக்குமளவே अध्यात्म शास्त्र कृत्यं. हेतुவை யொழிய नाशं வரக்கடவதானால் இவர்கள் சொல்லுகிற अहिंसा धर्मத்தை विधिக்கிற उपदेशங்களுக்கு प्रयोजनமில்லையாம்.

ज्ञान रूपமான आत्माவுக்காதல, तदनुबन्धि शरीरादिகளுக் காதல், வேறொன்றாலே नाशं வரிலிறே இவைத்தை नशिप्पி யாதே கொள் என்று ஒருவனுக்கு उपदेशिக்கவேண்டுவது.

अहिंसादि विधियாவது विसभाग सन्तानोत्पादन प्रतिषेधமாதல் वेदना रूप चैत्त विशेष जनन प्रतिनिषेधமாதல் ஆகக்குறை என்? எனனில், आत्माவை क्षणिकज्ञान रूपனென்று தெளிந்தவனுக்கு विधि निषेध शास्त्रानुष्ठानादिகள் கூடாது. विनाशத்தோடே अन्वय व्यतिरेक वत्तान हेतुவை विविध विसभाग सन्तान मात्रமாக்கி कादाचित्कமான विनाशத்துக்கு अहेतुकोत्पत्ति சொன்னால் பழைய चार्वाक प्रक्रियை யாலே भावங்களையும் निर्हेतुकங்களென்ன प्रसंगिக்கும். सर्वமும் क्षणिकமென்றால் இசைவாரில்லை யென்று பார்த்து नित्यமாயிருப்ப தொரு तत्वமுண்டென்று சொன்ன विभज्य वैभाषिक मतத்திலே,

1 'अत्थि हि बिक्को अकदयज णत्थि एद्स्स जन्तु णो सत्तं।
मानस्स सुण्णरत्ताणं संपज्ज ई॥'
'अस्ति हि भिक्षोरकृतं नास्यै तस्यजन्तोस्सत्वं।
मानस शून्यावस्थानन्तु संपद्यते॥'

---

1. ஓ! சிஷ்யனே, நித்யமான வஸ்து இருக்கிறதல்லவா, இந்த வஸ்துவிற்கு அஸத்தாயிருக்கை இல்லை, மனது இல்லாத அவஸ்தை, ஜ்ஞானம் இல்லாத அவஸ்தை யுக்தமாகாதல்லவா. (வைபாஷிக காரிகை)

प्रवेशादिகள் சொன்னதுவும் घटியாதபடியாய एकैक ज्ञानங்களுக்கே सर्व व्यापित्वं கொள்ள வேண்டுமபடியாம बुद्धिसंतानமே आत्मा என்கிற बौद्धா மூவாக்கும் अहमर्थத்தில் பிறந்து தோற்றுகிற बुद्धि अहमर्थமென்கை उपलंभादि विरुद्धமாம். चित्त विज्ञान सन्तानமும் आलय विज्ञान संतानமும் பிரியக்கட்டினவர்களுக்கும் இவற்றிற்கு परस्परान्वयங்கூடாது शुद्ध ज्ञान सन्तानोदयமாதல் ज्ञान सन्तानத்துக்கு रागादिகளுடைய अत्यन्तोपदेशமாதல் मोक्षமென்றதுவும் क्षणभंगादि दूषणத்தாலே निरस्तं இவர்களுடைய पंचस्कन्ध द्वादशायतन चातुरार्थ्य रूत्या द्वयादश धातुप्रभृति परिभाषैகளும் परिपाटिகளுமெல்லாம் ஒரு प्रमाणத்தோடு துவக்கற்று, நூல்லலா மாலை போலே நிற்கும் நிலை நுண்ணிதாகக்கண்டு கொள்வது. இந்த वैभाषिक मतத்தை

1 'समुदाय उभय हेतुकेपि तदप्राप्ति :'

(ஸமுதாய உபய ஹேதுகேபி ததப்ராப்தி)

என்று தொடங்கி सूत्र कारா निरसित्தார்.

* கும்பிடுவாராரென்று தேடுகின்றார்
குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார் *
தம்படியைத் தமக்கு உரைத்துப் படிவிக்கின்றார்.
தமக்கினிமேல் வீடென்றுசாதிக்கின்றார் *
தமபுடவை யுடலகுறித்து நெடிநெஞ்கின்றார்
சந்ததிக்குத் தவ பலிக்கத்தாம் போகின்றார் *

---

1 சாரீ-ஸூத்ர-2-2-17 பரமாணுக்களையும், பருதிவ்யாதி பூதங்களையும் காரணமாக உடைய கும்பலகளிலும் ஸமுதாயத்தை உடையதாயிருக்கை பொருந்தாது

*(ப-ரை) கும்பிடுவாரார-நம்மை நமஸகாரம செய்வார்கள் யார், என்று, தேடுகின்றார்-தேடிக்கொண்டே இருப்பவர்களும், தங்களுக்கு

என்று नित्यत्वाभ्युपगमं முதலாக எடுதத वृद्ध वाक्यं आभासोपपत्ति மூலம் எனனுமிடம सुव्यक्तम्. ஒரு नित्यतत्वததை இசைநததுவும क्षणभंग विकल्प मिथ्यात्वादिகளுககுச சொனன दूषणஙகளுககுப परिहारமாகமாடடாது. ஒரு वस्तुவை नित्यமெனறு கொணடவ னுககு क्षणिकत्वसाधक सत्वानुमानं विरुद्धமாம. नित्यமாக இசைநத वस्तुவை दृष्टान्तமாகக கொணடு सत्वानुमानநதனனாலே वस्त्वन्तरங களை स्थिरஙகளெனறு साधिககலாம படியாம.

कृतकत्वादिகளாலே நீககி உளளவறறிறகு क्षणिकत्वததை साधिககிறேமெனருல, இநத हेतु प्रतिवादिகளுககு भागासिद्धமாம. அது தனனையும साधिககும हेतुககளிலும இபபடி दोषं கணடு கொள்வது.

उपपत्तिயை விடடு उपदेश मात्र बलததாலே யொனறு नित्यமெனறும, மறறுளளவையெலலாம क्षणिकஙகளென றும் கொளளுகிறேமெனனில, இவவுपदेशं भ्रमादि मूल மாகக கூடுமாகையாலே विश्वसनीयமாகாது இஙஙனலலாத போது जैनादिகளுககும उपदेश मात्रததைக கொணடு स्वपक्षस्थापनं பணணுமபடியாம

पुरुष वैषम्योपपादनங்கூடாதெனறு समुदायाधिकारத்திலே சொனனோம. प्रच्छन्न बौद्धன சொலலும नित्यानित्यत्व विवेक क्रमமும மேலே दूषितமாம. ஆகையால सर्व द्रव्यஙகளும स्वरूपनित्यஙகளாய आगन्तुकावस्थैகளுககே निवृत्तिயுளளதெனகிறதே प्राप्तम्.

இவாகள काल्पनिक विचित्रकलापஙகளிலே कल्पितமான परिच्छेदं आकाशं, இதுதான் खपुष्पंபோலே तुच्छமெனனுமதுவும स्वोक्ति स्वाभ्युपगत पृथिव्यादि तुल्योपलंभததாலே निरस्तமாமெனனு மிடம सौत्रान्तिक भंगததிலே சொனனோம. परिच्छेदं मिथ्यैயானால परमाणुககளுககும் कलापஙகளுககும பரா சொலலும विभुககளுககுப போலே अपरिच्छेदं प्रसंगिககும். ज्ञानक्षणஙகளுககும परिच्छेदं मिथ्या வெனகையாலே ज्वालासंचरण न्यायததாலே पूर्वदेह त्याग गर्भ कोश

செம்படவா செயகின்றசிறறினிபபை
சேவகபபறறுடனே நாம சிதைத்திட்டோமே. 29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம)

-குணஙகளையும - சாநதிமுதலிய குணஙகளையும, கூறுகினறூா- சொலலுகிறூாகள. தமபடியை தமமுடைய.பரகாரத்தை, தமாககு- தமமைச்சேர்நத சிஷயாகளுககு, உரைதது-உபதேசிதது, படிவிககின றூா-படியுமபடி செய்கிறூாகள. தமககு, இனிமேல-இதறகுபிறகு, வீடு -மோக்ஷம், எனறு-கிடைககபோகிறது எனறு, சாதிககினறூா—சாதிக கிறூாகள, தம-தஙகளுடைய, புடவை-வஸதிரம, உடல, சரீரம் இவை களை, குறிதது, நெடிது-வெகுகாலம், எண்கினறூா-யோசிககிறூாகள. சந்ததிககு-ஜஞானசந்தாணததிறகு, தவம-தபஸஸு, பலிக்க - பலிப பதறகாக, தாம, போகினறூா- (தபஸஸுசெயய) போகின்றூாகள. செம்படவா-மீனபிடிபபவாகள போல, செயகின்ற-செயகிற, சிறறி ணிபபை அலபருசியை, சேவகபபறறுடனே-சாஸதிரபரமாணஙகளின அவலம்பததுடனே, நாம, சிதைததிடடோம் - தூளகளாகுமபடி செய தோம. 29

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादशः ||

(பதினோராவது ப்ரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

[ப்ரச்சன்ன பௌத்த பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹமும் அவற்றின் நிராகரணமும்]

* வேதங்கள் மௌளி விளங்க வியாசன் விரித்த நன்னூல் *
பாதங்களான பதினாறிலீசன் படிமறைத்துப் *
பேதங்களில்லை யென்று ஓர் பிரமப்பிச்சியம்புகின்ற *
போதங்கழிந்தவனைப் புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே. *

[ப்ரச்சன்னபௌத்த பங்க ப்ரதிஜ்ஞை]

बुद्धि ஒன்றையுங் கொண்டு बोद्धाவையும் बोधविषयத்தையும் बुद्धि धर्मங்களையும் बुद्धिயிலே कल्पितங்கள் என்ற योगाचारனையும் இவனுடைய सयूच्यரில், नित्यமொன்றுண்டு மற்றுள்ளவை अनित्यமென்கிற वैभाषिकैकदेशिயையும் निरसित्त வளவிலே वेदवाद प्रच्छन्न बौद्धனை निरसिக்கிறோம்

---

* (ப ரை) - வேதங்கள் - வேதங்களுடைய, மௌளி - தலை (உபநிஷத்து) விளங்க - ப்ரகாசிக்கும்படி, வியாஸன் - விரித்த - வியாசமஹர்ஷி விஸ்தாரமாக நிரூபித்த, நன்னூல் - நல்ல சாஸ்த்ரத்தில், பாதங்களான பதினாறில் - ஒரு அத்யாயத்திற்கு நாலுபாதமாக நான்கு அத்யாயங்களுக்கு பதினாறுபாதங்களில், ஈசன்படி - பகவானுடைய ப்ரகாரங்களை, மறைத்து - அபலபித்து, (இல்லை என்று சொல்லி), பேதங்களில்லை - (குடம், படம் முதலிய) வித்யாஸங்கள் கல்பிதங்களே யன்றி வாஸ்தவத்தில் இல்லை, என்று - என்று சொல்லி, ஓர் - ஒப்பற்றதான, பிரமபிச்சு - ப்ரமிக்கச் செய்து இயம்புகின்ற - சொல்லுகிற, போதம் கழிந்தவனை - ஜ்ஞானம் இல்லாதவனை, புத்தர் மாட்டுடன் - பசுப்ராயரான புத்தரோடு, பூட்டுவமே - ஒருகண்ணியிலே கட்டுவோம் இவனும் புத்தரோடு துல்யன் என்று நிரூபிக்கிறோம் என்றபடி.]

[அவனுடைய கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

இவர்களில் வுத்திக்கு க்ஷணிகத்வ பஹுத்வாதிகள் சொன்ன பௌத்தனும், நித்யத்வைகத்வாதிகள் கொள்ளுகிற மாயாவாதியும், நிர்விஶேஷ வுத்திக்குத் தந்தாம் சொல்லுகிற தர்மங்களையெல்லாம் கல்பிதங்களென்கையாலே நிபுண நிரூபண தஶையில் இரண்டு மதமும் ஒன்றும்.

ஸ்வமத ஸாதனத்துக்குத் தாங்கள் தனித்தனியே சொல்லும் பௌத்தாகம வேதாகமாதிகளுடைய ஸ்வரூபமும் ப்ராமாண்யமும், போத்தாவும் வுத்தி ஃபலங்களும் பொய்யென்கிற இருவரும் மாத்யமிகன் கடையில் ஓதினவர்களாகையாலே இவர்கள் அவனை அநுவர்த்திக்கவே ப்ராப்தம்.

மாத்யமிகன் ஜ்ஞானமில்லையென்றது பொய்யானபடியாலே இவர்களோடொக்க ஜ்ஞானமுண்டென்றதாம். இவர்கள் ஜ்ஞானமுண்டென்றொரு ப்ரமாணத்தாலே ஸாதிக்கிறது பொய்யானபடியாலே அவனோடொக்க ஜ்ஞானமுமில்லையென்றதாம்.

பௌத்தர் ஸம்வ்ருதி ஸத்யத்தாலே ஸர்வ வ்யவஹாரமென்றதுக்கும் மாயாவாதி வ்யாவஹாரிக ஸத்யத்தாலே ஸர்வ வ்யவஹாரமென்றதுக்கும் பாசுரத்தில் வேறுபாடொழிய ப்ரதிபாத்யத்தில் வைஷம்யமில்லை, அநிர்வசநீய துச்சாதி ஶப்தங்களிலும் தாத்பர்ய நிரூபணம் பண்ணில் அர்த்தபேதம் கூடாது.

வேதங்களுமெல்லாம் ப்ராந்தி ஸித்த ப்ரமாணங்களென்றும், வைதிக கர்மங்களுடைய ஃபல ஸாதநத்வம் மித்யாவாகையாலே இவை ப்ராந்தக்ருத்யங்கள் என்றும் தக்³தாகிலாதிகாரனாய் வேதஶிரஸ்ஸிலே வர்த்திக்கிற ப்ரஹ்மவித்துக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையில்லை, வேதவிருத்தாநுஷ்டானத்தால் பாபமும் வாராதென்னும் இப்படி ஜல்பிக்கிறவன் வைதிகர்க்கு தூரபரிஹரணீயன்

ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸத்யத்வ ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வானந்தத்வ நிரவயவத்வ நிர்விஶேஷத்வாதிகளையும், ப்ரபஞ்சத்தினுடைய மித்யாத்வாதிகளையும், ப்ரமாணமல்லாத தொன்றைக் கொண்டு காமமாத்ரத்தாலே ஸாதிக்கப் பார்த்தால் அதிப்ரஸங்கமாம்.

ப்ரஹ்ம வ்யதிரிக்தமெல்லாம் மித்யாவென்கையாலே பரமார்த்தமாயிருப்பதொரு ப்ரமாணமில்லை. பரமார்த்தமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபமிவையொன்

றையும் ஸாதிககமாட்டாது. व्यावहारिक प्रमाण व्यवस्थै கொண்டா லும व्यावहारिकமானது सत्यंபோலே சிறிது போது தோறறிபபினபு निरूपित்தவாறே பொய்யாயப போமெனகையாலே स्वप्न प्रमाण तुल्य மானவற்றாலும स्वपक्ष व्यवस्थै கூடாது प्रमाणததினுடைய प्रामाण्य மும पारमार्थिक धर्मமனறெனறு தாஙகளேயிசைநதாாகள.

विषय सत्यत्वलक्षणமான प्रामाण्यं ज्ञानததிலேயாதல तत्साधनத திலேயாதல, भ्रान्तिயாலே आरोपितமெனனும पक्षததிலும ब्रह्मததி னுடைய सत्यत्वादि धर्मஙகளையும, प्रपंचததினுடைய मिथ्यात्वादि धर्म ஙகளையும தாஙகளே मिथ्या भूतஙகளாயக கொளளுகையாலே ஒரு படியாலும स्वपक्ष स्थापनததுககு प्रमाणம் சொலலவிரகிலலை

निर्विशेषत्व प्रपंच मिथ्यात्वादिகளுடைய मिथ्यात्वादिகளாலே परपक्ष ज्ञान प्रपच ज्ञानादिகள सत्यविषयஙகளாகையாலே அவை प्रमाणஙகளாயவிடும प्रमाणஙகள போலே தோறறியவை बाधितங களாமெனனில, श्रुतिயும प्रमाणं போலேதோறறி मायावादि वाक्यந தனனும शून्यवादि वाक्यந தனனும் बाधितமாம அதுககுமேல வேறொரு बाधकமிலலை.

दुष्ट सामग्री मूलதையாலே அதுககு अप्रामाण्यं சொலலில, இது தன पक्षததில वेदததிலும तुल्यம, स्वप्नगत वाक्यததுக்கு स्वरूप मिथ्यात्वததாலும प्रामाण्यं இலலாதாபபோலே वेदததுககுமிது வரும. असत्यததாலே सत्यம सिद्धिககும எனகைககு இவன சொலலும दृष्टान्तஙகளிலொனறும் स्वपक्ष परपक्ष संगतமாகாது. तत्वावेदकஙகளெனறு வ கு த த वेदान्त वाक्य विशेषஙகளில தோறறின सत्यत्व ज्ञानत्वादिகள் ब्रह्मததுக்கும मिथ्याவெனறும சொலலுகிறவனுககு இவை கொண்டு प्रपंचததில காட்டில வேறுபாடு சொலலவொணணாது असत्यत्वादिகளை प्रपंचதனனிலும मिथ्याவெனகையாலே प्रपंचததுககும ब्रह्मததில காட்டில பிரிவு கூடாது विशिष्ट ग्रहणததில प्रत्यक्षத்துககுச சொனன अनुपपत्ति भ्रान्तिயிலும வரும केवल प्रत्यक्षமாதல उपपत्ति सहित प्रत्यक्षமாதல निर्विशेषத்தைக காட்டுமெனகை उपलंभादि विरुद्धम्.

भेदததில சொனன स्वरूप धर्म विकल्प दूषणं அவவோ கட டஙகளிலே अभेदததிலும சொலலலாம सर्व भेद मिथ्यात्वं சொலலுமவனுககு प्रामाण्य तदभाव साध्य साधन, सत्यासत्य, स्वपक्ष परपक्ष, साधन दूषण, वादि प्रतिवादि, जय पराजय, भक्ष्याभक्ष्य, पायु मुखादि विभागं घटியாமையாலே सर्व व्यापार विरोधं வரும.

अवेद्यत्व निर्विशेषत्वादिகளைப பறறச சொலலும अनुमानागमங களுககு स्ववचन विरोधादि दोषं दुष्परिहरं हेतुसाध्य संबन्धसापेक्षமான अनुमानததைக கொணடு निर्विशेषत्वादि साधनं காருசோரியாலே பணணும कण्डूयनமாம. अनुमानஙகளாலே निरस्त निर्विशेषत्व स्वयं प्रकाशत्वादि ब्रह्म स्वभावஙகளையெலலாம அறியலாமெனகிறவ னுகக ब्रह्मविद्या विषयததில अपशूद्राधिकरणं निरर्थकமாம त्रैवर्णिக ருககும सर्व शास्त्र नैरपेक्ष्यं प्रसंगிககையாலே शारीरकादिகளும निरर्थ கஙகளாம

पदवाक्य रूपமாயக கொணடு प्रवृत्तமாகிற आगमததில निर्विशेष வஸதுவை प्रतिपादिக்க வலலது ஒனறுமிலலை யெனனு மிடம पामर परीक्षकரெலலாரும परामर्शिககலாம

निर्गुणत्वादि व्यपदेशததிறகு तात्पर्य शास्त्रததில निर्गुणत्वादिகள சொனனஇடம் समीचीन न्यायஙகளாலே हेयगुणादि निषेधपरं। परब्रह्म स्वरूपததை सर्व कल्पनाहीनமெனறு शास्त्रஙகள சொலலா நிறக இதிலே யொரு பேராதல, जातिயாதல, गुणமாதல, शक्तिயாதல, व्य पारமாதல, विभूत्यादिद्रव्यமாதல, अभावமாதல கொளளபபோமோ? இவையெலலாம भ्रान्ति कल्पितமாகையாலே परमार्थ निरूपण दशैயில स्वरूपமே शेषिககுமததனையனறோ? வெனனில, இது श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरुद्धமாய, स्ववचन विरुद्धமுமாயிருககையாலே कल्पनाहीनமெனறவிடமஇது தனககுளள विशेषणஙகளைக கழிககிற தன்று वस्त्वन्तरस्वभावஙகளாய सामान्य दृष्टियாலே இஙகே शंकितங களானவறறை இலலையெனகிறது.

शरीरादिகளுக்கு ज्ञातृत्वங் கூடாமையாலே இவை आत्मா வன்று என்று பிரிக்கிற இவனுக்கு निर्विशेष ज्ञानमात्र मात्माவென்கை अनुपपन्नமாகையாலே ज्ञाताவான अहमर्थமே आत्माவென்று கொள்ள வேணும். अहमर्थத்துக்கும் अनात्मत्व जडत्वादिகளையும், संविन्मात्रத் துக்கு साक्षित्वात्मत्व प्रत्यक्त्व भ्रमाधारत्वादिகளையும் சொல்லும் अनुमानங்களுக்கு प्रत्यक्षागमादि विरोधं வரும். இவ்வர்த்தம் आत्मसिद्धि யிலே பரக்க उपपादिத்தது

1 'अतः प्रत्यक्ष सिद्धत्वादुक्त न्यायागमान्वयात् ।
अविद्या योगतश्चात्मा ज्ञाताहमिति भासते ॥ '

(அத: ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தத்வாத் உக்த ந்யாயாகமான்வயாத் ।
அவித்யா யோகதஶ்சாத்மா ஜ்ஞாதாஹம் இதி பாஸதே ॥)

என்று निगमितமாயத்து.

अहमर्थம் आत्माவல்லாதபோது अह शब्द सामानाधिकरण्यம் கொண்டு जीव ब्रह्मैक्यं साधिக்கிறவிடம் சேராது. चिदचित्प्रपंचத் துக்கு सामानाधिकरण्यமும் ऐक्यार्थமும் याथार्थ्यமன்று. शरीरात्म भाव निबन्धनமென்னுமிடம் घटक श्रुत्यादिகளாலே सिद्धம் भेद निषे धादि वाक्यங்கள் पूर्वापरपरामर्शादिகளாலே अन्यपरங்கள். अनुमान आगमங்களைக் கொண்டு प्रपंच मिथ्यात्वादिகள் சொல்லுமது कालात्य यापदेशादि निरस्तं। सर्वं प्रत्यक्षबाधं பண்ணும்போது उपजीव्य विरोधத் தாலே अनुमानागमங்கள் प्रमाणமாகமாட்டாது. ज्वालैक्यादि बाधத் திலும் उपजीव्य विरोधமில்லை. कार्य कारणादि विषयமாக माध्यमिकादि मतங்களிலே இரவல் வாங்கிச் சொல்லும் कुतर्कங்களுக்கெல்லாம் முன்பே परिहारம் சொன்னோம்

ஆகையினால் ப்ரத்யக்ஷத்தினால் ஏற்பட்டபடியினாலும் கீழ்ச்சொல் லிய ந்யாயம் வேதம் இவைகளுடன் பொருந்தி இருப்பதினாலும், அவித்யையின் ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிற படியினாலும் ஆத்மா அறி கிறவனாய நான் என்று ப்ரகாசிக்கிறான்

இது தனக்குள்ளவையெவை? கழிக்கிற கல்பனைகளெவை? என்னில்? धर्मिग्राहक शास्त्र सिद्धமான ईश्वरादि नामங்களும், आत्मत्व जातियும், ज्ञानादि गुणங்களும், सर्वाधिष्ठानादि शक्तियும், जगत्सृष्ट्यादि व्यापारங்களும், शरीर भूत विभूतिद्वयமும், स्वरूपத்தில் विकार पुरुषार्थाभावமும் இவையெல்லாம் अनन्य परங்களான शास्त्रங்களாலே सिद्धங்களாகையால் இவை परस्वरूपத்திலுண்டானவை. अद्वारकமான मनुष्यादि नामங்களும், அவவோ जातिகளும் रूप रसादि गुणங்களும், स्वरूपेण परिणाम योग्यதையும், स्वकर्म मूल पराधीन व्यापारமும், दुःखावह शरीरादिகளும், कल्याण गुणाभावமும் प्रमाण विरुद्धங்களாகையாலே இவை परस्वरूपத்தில் இல்லாதவை.

இப்படி जीवात्म विषयத்தில் சொல்லும் निषेध शास्त्रங்களுக்கும் विषय व्यवस्थै கண்டுகொள்வது

धर्म धर्मि भावादि भंगத்துக்குச் சொல்லும் कुतर्कங்களுக்குப் परिहारं सौगत भंगத்திலே கண்டு கொள்வது

இப்படியால் ब्रह्मं सजातीय विजातीय स्वगत भेद शून्यம் என்றது सर्व प्रमाण विरुद्धம்.

अर्थापत्त्यादि प्रमाणान्तरங்களை யிசைந்தாலும் இவையும் पूर्वोक्त तुल्य प्रकारங்களாகையாலே निर्विशेषத்தைக் காட்டமாட்டாது प्रमाणங்கள் ஒன்றும் வேண்டா, स्वयं प्रकाश स्वरूप मात्रத்தாலே निर्विशेषं सिद्धिக்கு மென்னுமது स्वरूप मात्रத்தால் साधिக்க வொண்ணது. स्वयं प्रकाश सिद्धமென்று வேறொரு प्रमाणத்தாலே साधिக்கப் பார்த்தால், அது विशिष्टமாக வல்லது காட்டாது निर्विशेष स्वयं प्रकाश वस्तुவுக்கு अविद्यातिरोहितत्वाविशदत्वाध्यासभ्रम वाधங்கள் சொல்ல வழியில்லை

भेदपक्षத்தில் आत्माவுக்கு बहु धर्म विशिष्टत्वமுண்டாகையாலே சில धर्मங்களினுடைய तिरोधानத்தாலே आत्माவுக்கு अविशदत्व विरुद्धाकाराध्यासादिகளும் घटिக்கும்

निर्विशेष निर्विकार प्रकाश मात्र स्वरूपமான ब्रह्मं अविद्यातरங்கங்களான अन्तःकरणங்களிலே प्रति फलिக்கைகயாலே तरंगचन्द्रனுக்கு अनेकत्व चलत्व तट स्पर्शादिகள் போலே भेदங்களும் विकारங்களும் विषय स्पर्शங்களும் प्रतिभासिக்கின்றன என்கிற वर्णनं निष्प्रमाणமாகையாலே नाट्य कल्पना तुल्यं.

प्रतिच्छन्दமான जीवனுக்கு मोक्षமும் आत्मनाशமாய்த் தலைக்கட்டும் मायाविद्या विभाग वादத்தில் ब्रह्मத்துக்கு मिथ्या भूत जीवदर्शनादिகளைப் பண்ணுகிற मायैக்கு अविद्यात्वं दुष्परिहरம். माय.शब्दं अन्यार्थமாக प्रयोग विशेषादिகளாலே सिद्धமாகையாலே मूल प्रकृत्यादिகளில் இச்शब्दं आश्चर्य सृष्टि हेतुत्वादिகளாலே யென்னுமிடம் पूर्वापर निरीक्षणादिகளாலே அறியலாம்.

अवतार दशैயில் ईश्वरனுக்கு अज्ञानादिகள் தோற்றினவிடம் अभिनय मात्रமாம்,

1 ' परीक्षां च जगन्नाथः करोत्यदृढचेतसां '

(பரீக்ஷாம் ச ஜகந்நாத: கரோத்யத்ருடசேதஸாம்)

इत्यादिகளால் ईश्वरனுக்கு அறியாமை சொல்லவொண்ணாது. இவற்றிற்கு हित विशेष प्रवृत्तियிலே तात्पर्यम्। मायैயைக்கொண்டு सर्वेश्वरன் जगत् सृष्टिபண்ணுகிறானென்றும், மாயையாலே जीवன் கட்டுண்டு கிடக்கிறானென்றும், இஜ்जीवனுக்கு ईश्वरன் कर्मानुरूपமாக बन्ध हेतुவென்றும் विद्या विशेषங்களாலே मोक्ष हेतुவென்றும் श्रुत्यादिகள் சொல்லுகையாலே चिदचिदीश्वर तत्त्वங்கள் नित्य भिन्नங்களாய் இவையெல்லாம் प्रति नियत गुणादि विशिष्टங்களாய் प्रमाण बाध प्रसंगமற்று நிற்கின்றனவென்றன்றே கொள்ளுகை प्रामाणिकர்க்கு प्राप्तம்.

1 லோகத்திற்கு நாதனாகிய பகவான் உறுதி இல்லாத மனதை யுடையவர்களுக்கு பரீக்ஷையைச் செய்கிறார்.

प्रपंचத்துக்கு सदसद्विलक्षणत्वம் கொள்ளுமது सदसत्त्व समुच्चय वादंபோலே विरुद्धं. अनिर्वचनीयत्वத்தை साधिக்கைக்குச் சொல்லும் अर्थापत्तिகளுக்கெல்லாம் अन्यथैवोपपत्तियுண்டு. सदसन्निषेध वाक्यं सदसच्छब्द वाच्य कार्य वर्गद्वय प्रळय परं. प्रपंचोपादानமாக सदसदनिर्वचनीया ज्ञानத்தைக் கட்டுகைக்குச் சொல்லும் प्रत्यक्षादिகளெல்லாம் निपुण निरूपणத்தில் विपरीत फलங்களாம்.

ऐक्य ज्ञानத்தாலே अविद्यानिवृत्तिயென்னுமது भेद ज्ञानத்தாலே मोक्षமென்கிற श्रुतिகளோடே विरुद्धம். बन्धமும் निवर्तक ज्ञानமும் ज्ञाताவும் ज्ञानप्रदனும் ज्ञानोत्पादक शास्त्रமும் ज्ञान फलமான अविद्या निवृत्तिயும், பொய்யென்கிறவனுக்கு ब्रह्म जिज्ञासादिகளும் उपदेशादिகளும் निष्फलங்களாம்.

प्रपंच सत्यत्वं सर्व प्रमाण सिद्धமாகையாலே वाक्यार्थ ज्ञानத்தாலேயாதல், निष्प्रपंचीकरण नियोगத்தாலேயாதல் ध्यानयोग जन्य साक्षात्कारத்தாலேயாதல் प्रपंचबाधமென்றதுவும் கூடாது.

शब्द जन्य प्रत्यक्षं जीवन्मुक्तिயென்றுபோலே சொல்லுமதுவுமெல்லாம் सर्वलोकोपहास्यं. नित्य मुक्तன் आत्माவென்கிறவனுக்கு जीवन्मुक्तिயும் साक्षान्मुक्तिயும் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. ब्रह्म व्यतिरिक्त कृत्स्न बाधज्ञानं பிறந்தவனுக்கு बाधितानुवृत्ति கொள்ள விரகில்லை. लोकத்தில் बाधक ज्ञान विषयமல்லாத सत्य दोषம் अनुवृत्तமாகையாலே बाधितानुवृत्ति கூடும்.

शिष्यன் मिथ्याभूतனென்றறிந்தவனுக்கு उपदेशादिகள் கூடாது. सत्यமென்று நினைத்தபோது उपदेष्टा अतत्त्ववित्ताவான்.

एक जीव वादத்துக்கு सुखित्व दुःखित्व शिष्याचार्य बद्ध मुक्तादि व्यवस्थैகூடாது. शुकादि मोक्षं சொல்லுகிற शास्त्रங்களும் विरोधिக்கும்.

ब्रह्म प्रतिच्छन्दமாக कल्पितரான नाना जीवர்களைக் கொண்டவனுக்கு प्रतिच्छन्द द्रष्टाவாக வொருவனைக் கொள்ள விரகில்லை.

இப்பக்ஷத்தில் अनुप्रविष्टரானவர்கள் முன்னில் ஊர்கருத்தக்கபடி ब्रह्माद्वैतम्, शिवाद्वैतम्, वासुदेवाद्वैतम्, स्फोटाद्वैतम्, संविदद्वैतम्, सदद्वैतम् என்றுபோலே சொல்லும் बालोपच्छन्दन भेदங்களில் प्रमाणोपपत्ति सहायமாயிருப்பதொரு சில்வான प्रमेयமுமில்லை யென்னுமிடமும் वेदान्त सूत्रங்கள் आमूल चूडम् இவர்களுக்கு विरुद्धங்களென்னுமிடமும் शतदूषणी प्रभृतिகளிலே பரக்கச்சொன்னோம்.

* பிரிவில்லா இருளொன்று பிணக்கொன்றில்லாப்
பெரு வெயிலை மறைத்து உலகங்காட்டு மென்ன *
அறிவில்லா அறிவொன்றை அவித்தை மூடி
அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் என்பார் *
செறிவில்லாப் புத்தருடன் சேர்ந்து கெட்டார்
சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பார்த்தார் *
நெறியில்லா நோவழியும் தானேயானானை
நெடுமாலை நாம் அடைந்து நிலைபெற்றோமே. 23

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादश ॥

(பதினொருவது பரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

* [பரை] பிறிவில்லா - வேறாக இல்லாத, இருள் ஒன்று - ஒரு இருட்டு, ஒன்று - ஒருவிதமான, பிணக்கு - தடங்கல், இல்லா - இல்லாததான. பெருவெயிலை - எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய பெரிய வெயில் போன்ற ப்ரஹ்மத்தை, மறைத்து, உலகம் - லோகம் இருப்பதாக, காட்டும் - தோன்றும்படி செய்கிறது, என்ன - என்பதற்கு ஸதருசமாக, அறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாததான, அறிவொன்றை - ஒப்பற்றதான ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை, அவித்தை - அவித்தையானது,

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

|| जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ||

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிகாரம்)

[ஜைன மத பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் — அவற்றின் நிரஸனம்]

* சோதனை விட்டொருத்தன் சொல்லை மெய்யெனச்சோகத்தரை,
சோதனை யற்றவ ரென்று சிதைத்தபின் சீவாகட்கோர்,
வேதனை செய்கை வெறுமறமென்று விளம்பிவைத்தே,
மாதவ மென்று மயிர்பறிப்பார் மயல் மாற்றுவமே. 24

மூடி - மறைத்து, அகம் - உள்ளே இருக்கும் வஸ்துக்கள், புறம்-வெளியிலிருக்கும் (இடம் முதலிய) வஸ்துக்கள், என்றிவை - என்று சொல்லப்படுகிற இவை அனைத்தும், அமைக்கும் - ஸ்ருஷ்டிக்கும், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், செறிவில்லார் - ஜ்ஞானமில்லாத, புத்தருடன் - புத்தர்களுடன், சோர்ந்து - அவன் சொன்னப்ரகாரங்களை அனுசரித்து, கெட்டார் - நஷ்டர்களாய்ப் போனார்கள், ஜீவனையும் - ஜீவாத்மாவையும், ஈசனையும் - ஈச்வரனையும், சிதைக்க இல்லை என்று சொல்ல, பார்த்தார், நெறியில்லா உபாயமில்லாத, நோவழியும் - தங்கள் புத்திக்கு நேராகப்பட்ட மார்க்கமும், தானேயான் - தான் தானாய் நின்ற, நெடுமாலை - ஆசரிதர்களிடத்தில் அதிகமான வ்யாமோஹத்தை உடையநெடுமாலை, நாம் அடைந்து-நாம் ஆச்ரயித்து நிலைபெற்றோம் - நல்லஸ்திதியை அடைந்தோம் (23)

*(ப-ரை) ஒருத்தன் - யாரோ ஒருவன், சொல்லை - வார்த்தையை, சோதனை - நிரூபித்துப் பார்ப்பதை, விட்டு - த்யஜித்து, மெய்யென - மெய்யென்று சொல்லுகிற, சோகத்தரை - சௌகதர்களை (புத்தர்களை) சோதனையற்றவர்-ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்கள், என்று - என்று நிரூபித்து, இசைத்தபின் - அவர்கள் சிதிலமாய்ப்போகும்படி நிராகரித்தபின், சீவாகட்கு - ஜீவாத்மாக்களுக்கு, ஓர் - ஒரு, வேதனை - துக்கத்தை, செய்கை - உண்டு பண்ணுகை, வெறும் அறம் - வ்யர்த்த

[ஜைனமத நிரஸன பரதிஜ்ஞை.]

प्रकटராயும प्रच्छन्नராயுமுள்ள बौद्धादिகளை நிரஸித்தோம். அவர்களைப போலே वेदागமததை प्रमाणமனறெனறு கழித்து बुद्ध ளைப போலே अर्हனெனனொருவ विप्रलम्भகனை सर्वज्ञனாக भ्रमितதது அவன वाक्यததைக கொணடு तत्त्वाचार तपश्चर्यादिகளை வேறொரு படி வகுதது, बुद्धोक्तक्षण भंगादि परित्यागததாலும अस्ति नास्त्यादि सप्त भंगी परिग्रहததாலும सर्वरாககும நலல பிளளையாக நடககிற जैन नटனை निरसिககிறோம

[அவனுடைய கொளகைகளின ஸங்கரஹம—அவற்றின நிரஸனம]

அவன சொலலும்படி யெனனெனனில் —

अस्मदादिகளுககுக காணவுமரிதான ग्रह गत्यादिகளை सर्व लोक संवादம பிறககுமபடி उपदेशिககையாலும, காணகிற अर्थங களில बुद्धனைப போலே யொனறையும अपह्नवियாமையாலும், அவன தானும அவனையனுவாததிதத क्षपणாகளும கட்டின मन्त्रங கள फलिक्ककககாண்கையாலும अर्हतனை सर्वज्ञனெனறு கொளள வேணும. सत्वादिயான தானுநதனனை सर्वज्ञனெனறு சொனனான.

वैराग्याहिंसादिகளை प्रधानமாக उपदेशिககிறவிவனுக்கு राग द्वेषादिகள கூடாமையாலே இவன் சொனன शास्त्रததுக்கு प्रामाण्य மிசைய வேணும, இவன சொலலுகிற वस्तु व्यवस्थैககு प्रत्यक्षादि प्रमाण तर्कानुगुण्यமுணடு ஆகையால இமமதமே भोगमोक्षार्थिகளுககு स्वीकार्यமெனறு சொலலும.

இவன वेदप्रामाण्यததைக கழிககபபார்ககுமதற்கெல்லாம் परिहारमधिकारान्तरஙகளிலே சொனனோம.

மான தாமம், எனறு, விளமபி வைததே சொலலிககொணடே இருநது, மாதவமெனறு இது ஒரு பெரிய தபஸ என்று, மயிர்ப்பறிப்பார, கேசங் களை பிடுஙகுகிறவாகளுடைய, மயல - அஜஞானததை, மாறறுவோம் – மாறறிவைபபோம.

वेदोक्त मर्यादையை விட்டு இவன் पञ्चास्तिकायங்கள், जीवाजीवास्रव निर्जर संवर बन्धमोक्षங்கள் घाति कर्म चतुष्टय मघाति कर्म चतुष्टयமென்றும் போலே கட்டும் तत्वानुष्ठान संग्रहங்களில் परिभाषैகள் பட்டது பட आचार तपश्चर्यादिகளில் கைமேலே फलिக்கிற தலை பறியொழிய வேறொரு प्रयोजनமில்லை.

अर्हन् प्रमुखமான ज्योतिषத்திலேயொரு प्रक्रियै யवलंबित्து गणितादिகள் சொன்னவிடம் अस्मदादिகளுக்கும் दुष्करமன்று. இது वेद विरुद्धासदर्थोपदेशं பண்ணத் தொடங்குகிற இவனுக்கு विप्रलंभ द्वारम्। இவன் ग्रहचक्रादिகளில் ஓராகாரத்தாலே चन्द्रद्वित्वमादित्य द्वित्वமென்றும்போலே கட்டினவையும் भूपतनादिகள் சொன்னதுவும் अनुपपन्नமென்று उपपादित्தார்கள்.

प्रत्यक्ष सिद्धार्थங்களிலே சிலவற்றை यथा प्रमाणमुपदेशித்தானென்று இது கொண்டிவனை ஆப்தனாக்கில் ஓரோராகாரத்தாலே सर्वसिद्धान्तिகளுக்குமிது சொல்லலாம். இவர்கள் கட்டின मन्त्रं फलिக்கிறது मन्त्र व्याकरणादिகளைக் கொண்டு वर्णादि विशेषங்களினுடைய सामर्थ्य विशेषங்களை யறிந்து அதற்கு अनुगुणமான संतर्पणங்களைப் பண்ணி औषधத்தைப் பழத்திலே மறைத்துக் கொடுக்குமாப்போலே वंचनार्थமாக वर्ण पदवाक्यान्तरங்களைக்கூட்டி प्रयोगिக்க क्षुद्र फलங்கள் संवदिக்கையாலே இது கொண்டு स्वसिद्धान्तத்தை विश्वसिப்பித்த விரகு இது बौद्धादिகளுக்கும் तुल्यम्. இப்படிப்பட்ட क्षुद्र मन्त्र सृष्ट्यादिகள் कुहक मर्यादा व्युत्पत्तियுடைய अद्यतनாக்கும் शक्यं सर्व विप्रलंभक साधारणமான एकदेश सत्य वादित्वத்தைக் கொண்டு

1 ‘अहं सर्वज्ञः’

(அஹம் ஸர்வஜ்ஞ:)

என்கிற अर्हद्वाक्यத்தையும் विश्वसिக்கப் பார்த்தால்

---

1. நான் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன்.

1 'अग्निरुष्णः'

(அக்னிருஷ்ண:)

2 'आपोद्रवाः'

(ஆபோத்ரவா)

इत्यादि बुद्धवाक्यं போலே बुद्धागमமெல்லாம் प्रमाण மென்பார்க்கும் प्रतिक्षेपமில்லையாம்.

अर्हனைப் போலே बुद्धனும் தன்னை सर्वज्ञனென்று சொல்லக் கேட்டவர்களிதை யவனுக்குப் போக்கினார்கள், अर्हन वैराग्याहिंसादिகளை उपदेशिத்துக் கொண்டு विप्रलंभकனென்று என்னுமதுவும் दत्तोत्तरम् ॥

அதில் प्रबल दुःखமான केशोल्लुञ्छनादि क्लेशத்தை उपदेशिயாமையாலே अहिंसोपदेशं बुद्धனுக்கு அதிகம். सौगतரோடொக்கக் कारुणिकत्व प्रसिद्धियைக் கொண்டு कातरரைப் படுக்கைக்காக हिंसैயை धर्मமென்கிற वेदं प्रमाणமாகமாட்டாதென்று விட்டு आत्मपीडादि रूप केशोल्लुञ्छन कायक्लेशादिகளிலே மூட்ட இவற்றை तपस्साக இசைந்து परपीडैயாகாதென்கிற இதுக்கு विरुद्धமாக परवादिகளை நிராகரிக்கைக்கு வழி தேடி प्रवर्तिக்கிறவனுக்கு हिंसा विशेषं धर्मமென்ன வேண்டுகையாலே धर्माधर्मव्यवस्थापकமான शास्त्रத்தாலே अग्नीषोमीयादि हिंसैகளிலும் युद्धத்தில் वधार्ह वधத்திலும் कालाधिकारि विशेष विषयங்களான अनशन भृगु सलिलादि हेतुक मरणங்களிலும் पापत्वशंकै பண்ணவொண்ணாது.

இத்தாலே कर्म ज्ञानங்கள் विषयानुरूप फल प्रदங்களென்று युक्तिमात्रप्रधानர் கட்டின व्याप्तियும் கழிந்தது. இந்த உக்தியைப் பற்றுவார்க்கு

---

1. நெருப்பு சூடு.
2. ஜலம் த்ரவமாக இருக்கும்.

1 'संसार मोचकादेश्च हिंसा पुण्यत्वसंमता'

(ஸமஸார மோசகாதேஶ்ச ஹிமஸாபுண்யதவஸமமதா ||)

எனகிறபடியே ஒரோா அவஸ்த்தையிலே பரஹிம்ஸைதானும புண்யமாக ப்ரஸங்கிககும இபபடியே பரதார பராமர்ஶாதிகளும விஷயானுரூப பல ப்ரதங்களாக வேணடும ஹ்ருதயாக்ரோஶநததாலேயவை பாபமெனனில த்ருஷ்ட விரோதமிலலாத விடததில ஶாஸ்த்ரம் விலககாதபோது ஹ்ருதய க்ரோஶநங்கூடாது. வைதஹிம்ஸை பஶுவுககு ஹிதமெனறு ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அதுககு அனர்த்தஹேதுவனறு, இது சிகித்ஸக ஶல்ய ப்ரயோகாதி ந்யாயததாலே ஹிதமாம சோர தண்டாதிகளிலுமிக கட்டளை கணடுகொளவது.

ஆகையாலே

2 'स्वल्पस्संकरस्सुपरिहरस्स प्रत्यवमर्शः'

(ஸவலபஸ் ஸங்கரஸ் ஸுபரிஹரஸஸபரதய வமரஶ:)

எனறும,

3 'करिष्यति'

(கரிஷயதி)

எனறும ஸாங்க்யா சொனன ஸ்வல்பதோஷ ஸங்கரததுககும் அத்ராவகாஶமில்லை. இவவாததததை

---

1 அாஹன முதலியோருக்கு ஹிமஸை புணயம எனபது ஸமமதம்.

2. அலப தோஷததின ஸமபநதம அனுதாபததோடே கூடிய தாயக கொணடு ஸுலபமாய பரிஹரிகக தககது.

3. உணடாககுகிறது.

1 'अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्'

(அசுத்தம் மிதிசேத் ந, சப்தாத்)

என்று वेदान्त सूत्रकारர் அருளிச்செய்தார்

प्रायश्चित्तं பண்ணவேண்டும்படி पापமான अभिचार हिंसैயை वेदं विधिப்பானேன் என்னில், दुर्निवार क्रोधान्धனாய் शत्रुவை हिंसिக்கப் பார்த்தவன் प्रकारान्तरத்தாலே परहिंसै பண்ணில் இது प्रभूतानर्थ हेतुவாய் प्रभूत प्रायश्चित्त विषयமுமாகையாலே அதில் மூளாமைக்காக प्रायश्चित्तादि लाघवமுடைய अभिचार मार्गத்தை காட்டுகிறதாகையாலே,

2 'शास्त्रं हि वत्सल तरं माता पितृ सहस्रतः'

'சாஸ்த்திரம் ஹி வத்ஸல் தரம் மாதா பித்ரு ஸஹஸ்ரத:'

என்றதுக்கு विरोधமில்லை

स्थावरங்களை निरात्मकங்களென்று கொள்ளாதே स्थावर हिंसै பண்ணியும், பண்ணுவித்தும் வயிறு வளர்த்து வாணியமான धर्मஞ்செய்கிறோமென்றுமவை स्वशास्त्र सिद्धोप करणार्थமாக जंतुहिंसा नुज्ञै என்றுஞ்சொல்லுகிறவிவனுக்கு सर्वहिंसा परित्यागத்துக்கு प्रसंगமில்லை.

இப்படியால் वेदத்தில் पशुहिंसादिகளைச் சொல்லுகிற प्रदेशं राजस प्रक्षिप्तமென்று निष्प्रमाणமாக स्वेच्छामात्रத்தாலே ஜல்பிக்கும் सौगतार्हादिகளுக்கு स्वपक्ष संक्षोभं வரும். अनेकान्त वादिக்குத் தான் சொல்லும் धर्मத்துக்கும் अधर्मत्वங்கொள்ளவேணும். தான் கழித்த हिंसादिகளுக்கு धर्मत्वமும் दुष्परिहरं ॥

---

1. (முன்பு செய்த யாகங்கள் ஹிம்சையுடன் கூடியிருப்பதால்) அசுத்தம், ஆகையினால் வரீஹயாதி பாவங்கள் வருகிறது என்னில் இல்லை அது அசுத்தமான ஹிம்சையல்ல சுருதியில் புண்யலோகம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால்

2 சாஸ்திரம் ஆயிரம் மாதாபிதாக்களைக் காட்டிலும் வாத்ஸல்யம் (அன்பு) உள்ளதன்றோ

वेद वैदिक शास्त्रங்களில் சில प्रदेशங்களிலே जितेन्द्रियராய் दिगंबरராய श्रमणशब्द वाच्यரான ऋषिகளைச் சொல்லுகையாலே अर्हदुपदिष्ट धर्मं वेदानु मतமாக வேண்டாவோ? என்னில், दूषणार्थமாக असत्कार्यवादिகளைச் சொன்னாப்போலே இதுவுமொரு परमतोपन्यासமாதல் சில वैदिक व्रतविशेष निष्ठऋषिविशेष विषयமாதலாம். இதுவும் आसुर मोहनार्थ धर्मप्रतिछन्दसृष्ट्यादिகளுக்கு द्वारம்.

இவன் द्रव्यங்களும் पर्याय शब्द वाच्यावस्थाविशेषங்களையு மொழிய तत्त्वमில்லையென்னுமது நித்யங்களான द्रव्यங்களுக்குச் சில नित्य धर्मங்கள் प्रमाण सिद्धங்களாகையாலே निरस्तं। सहोत्पन्न धर्मங்கள் गुणங்கள் आगन्तुक धर्मங்கள் पर्यायங்களென்கிற विभागத்தாலுமிதுக்குப் परिहारமில்லை. द्रव्यங்களில் ईश्वरादिகளை प्रतिक्षेपिக்குமது नित्यनिर्दोष वेदागम विरुद्धम्.

இவர்களிசைந்த जीव धर्माधर्म पुद्गल कालाकाशங்களென்கிற द्रव्यங்களில் जीवன் अणुपरिमाणனானாலும் देहात्म भ्रमादिகளாலே ह्रस्व दीर्घ स्थूल कृशादि व्यवहारं घटिக்கையாலும் पाद शिरः प्रवृत्तिகளில் सुखदुःखानुभवமும் அவ்வோ कर्मानु रूप ज्ञान विसर्पத்தாலே கூடுகையாலும் ஜீவனுக்கு देह परिमाणங்கட்டினவிடம் अनुपपन्नं. गजादि शरीरங்களிலும் पिपीलिकादि शरीरங்களிலும் மாறி மாறி प्रवेशिக்கிற जीवனுக்கு कृत्स्नोपलंभादि सिद्धिக்காக नानापरिणाम पर्यायங்களைக் கொள்ளுமதுக்கு जीवाणुत्व निर्विकारत्व श्रुतिविरोधமும் வரும்.

शरीरமில்லாத मुक्ति दशैயில் परिणामத்துக்கு व्यवस्थापकமில்லையாம். नित्योर्ध्वगमनं பண்ணுதல் ऊर्ध्वगमनं பண்ணி आलोकाकाशத்திலேயொரு प्रदेशத்திலே वर्तिக்குமென்னுதல் சொல்லுகிறவனுக்கு मुक्तனை अपरिमितனென்ன வொண்ணாது. मुक्तரெல்லாரு மொரு नित्यशरीरத்திலே प्रवेशिப்புதல், தனித்தனியே शरीरங்களையெடுத்துக் கொண்டிருப்புதல் செய்வார்களென்று वेदान्तिகள் சொல்லுமாப்போ லிவனுக்கொரு प्रयोजनஞ் சொல்லவிரகில்லை.

आत्मावுக்கு परिमाण मात्रसिद्धिக்காக शरीर परिग्रहமென்கை अपहास्यम्. धर्म धर्मद्रव्यங்களை जगद्व्यापिகளென்றது स्वरूपेण व्याप्तियை

யாதல் அணுக்களாய दारुवह्न्यादि न्यायத்தாலே எங்குமுண்டென்றதல விवक्षितத்தாலிவை नित्यங்களாகையாலே पुरुष व्यापार साध्यங்களாகாது सर्वपुरुषसाधारणங்களுமாம்.

இவைத்தின पर्याय विशेषங்கள் प्रतिनियतपुरुष व्यापार साध्यங்களென்னில் அவைதானே धर्माधर्मங்களாய் அப்போதும் संप्रतिपन्न जीवादि द्रव्यங்களுக்கே धर्माधर्म स्वरूप पर्यायங்களைக்கட்டவமையும், विहित निषिद्धानुष्ठानादिகளே धर्माधर्मशब्द वाच्यங்களென்றுமிவைத்துக்கு फल प्रदान द्वार देवताप्रीत्यादिகளென்றும் नित्यागमसिद्धமிதத்தாலே पुद्गलविशेषங்கள் पुण्य पापங்களென்கிற பக்ஷமும் निरस्तं.

पुद्गलமாவது स्पर्शादि युक्त द्रव्यமாய் இதுதானே अनियतமாக वायुवन्हि सलिल पृथिवी रूप परिणामங்களை யுடையுமென்னுமிது प्रत्यक्षத்தாலே கண்டதன்று. कल्पना लाघवार्थமாகக் கட்டுகிறோமென்றல கண்டவளவைக் கொள்ளுமவனுக்கு कल्पना लाघवமுள்ளது. एकैक भूतங்களிலே अनियतानन्त परिणामங்கண்டிலோமோ? என்னில் அதுவுங் கண்டவளவிலே நிறுத்துமத்தனை, இதுகொண்டு காணாத விடங்களிலே கட்டப்பார்த்தால் अतिप्रसंगं வரும்

प्रकृतिயென்றொரு द्रव्यமேயெல்லா भूतங்களுமாய் परिणमिக்கிறதென்று वैदिकाகளும் वेदावलंबि सांख्यादिகளும் கொண்டிலார்களோ? என்னில், அதுவும் श्रुतिप्रामाण्य बलத்தாலே नियतक्रम स्वभाव परिणामமாகக் கொண்டத்தனை அப்படியிவனும் கொள்ளில் இதுக்கும் (विरोधं) (விரோதம்) சொல்லோம்.

இவ்வஸ்து தன்னை अभूत्, अस्ति, भविष्यति என்றுபபோலே சொல்லுகைக்கு निदानமான कालத்தை இவர்கள் अणुस्वरूपமென்றது, சிறுமையாலே யாதல, सर्व व्यापिயாயிருக்கச் செய்தே आकाशம்போலே स्वच्छतादिகளாலேயாதலாகில் संप्रतिपन्नाणुக்களாலும் அவற்றின் पर्यायங்களாலும், काल व्यवहारமெல்லாம் நடக்கலாயிருக்க வேறு द्रव्यத்தைக் கல்பிக்க வேண்டுவதில்லை.

वैदिकர்கது वेदங்களும் वेदोपबृंहणங்களும 'காலததை வேறு படக காட்டுகையாலே कल्पना गौरवமிலலை. आकाशम्बरன अर्हताग மததாலே तत्वांतरं கொளளபபாரககுமது आशामात्रமாம.

जैनाधिकरणததில काल विषय भाष्यததுககு மிவவளவிலே தாதபாயம். இததைக கொணடு सर्वेश्वर विरुद्धமாக काल प्रश्नं பணண வொணணுது.

आकाशததை नित्यமாய अनन्त प्रदेशமாய, सर्व व्यापियाய நிறகுமெனறவிடம आकाशोत्पत्त्यादि श्रुतिविरुद्धமாகையாலும இதுக குச சொலலும तर्कानुमानங்களுககு व्याप्तिசொலலவொணணுமை யாலும अनादरणीयं.

இவவாறு द्रव्यங்களுக்கும पर्यायங்களுககும भेदाभेदங கொணடு

1 ' स्यादस्ति स्यान्नास्ति स्यादस्तिच नास्तिच ।
स्यादवक्तव्यं स्यादस्तिचावक्तव्यम् ॥
स्यान्नास्तिचावक्तव्यं स्यादस्तिच नास्तिचावक्तव्यं च '

' ஸயாதஸதி ஸயாநநாஸதி ஸயாதஸதிச ஸயாந நாஸதிச ।
ஸ்யாதவகதவயம ஸயாதஸதி சாவகதவயம் ॥
ஸயாந நாஸதி சாவகதவயமஸயாதஸதிச நாஸதிசாவகதவயம'

எனறு सर्वத்திலும सप्तभंगि கட்டினவிது माध्यमिकன சொலலும पंचम कोटिயை இசைந்தும இவை தனனோடே யததைக் கலநதும

1. இருககலாம இலலாமலும இருககலாம
இருநதும இலலாமலும இருககலாம
சொல்லவியலாத தாயிருககலாம
இருககவும் இருககலாம சொல்லவியலாததாகவும இருககலாம
இலலாமலும் இருககலாம சொலலவியலாததாகவும இருககலாம
இருநதும் இலலாமலும சொலலவியலாததாகவும இருககலாம

தவிர்ந்தும் सत्कोटियோடும் असत्कोटियோடும் सदसत्कोटियைக் கூட்டியும் भंग्यन्तरங்கள் கட்டலாமாகையாலே सप्त भंगियென்று நிறுத்தினது मतिपान्ध्यं। அவை अनुपपन्न மென்றறிந்து போக விட்டாறுகில் परस्पर विरोधத்தாலே யிவை தன்னையும் போக விடவமையும் अस्तित्वादि विशिष्टதனக்கே नास्तित्वादिகள் வருமாகில் विरोधिपदार्थमुत्पन्न மாகையாலே स्वपक्ष परपक्ष साधन दूषण सद् सदादि व्यवस्थै கழிந்து सर्व निर्विवादत्वादिகள் வரும். देश कालाद्युपाधि भेदத்தாலே अस्तित्व, नास्तित्व सदसत्वावक्तव्यत्वादिகளைச் சொல்லப் பார்த்தாலிது, மற்றுள்ள सिद्धान्तिகளிசைகையாலே இவன் தனக்கு स्वतन्त्रமாக अनेकान्त वादங்கட்ட வேண்டா सर्वமும் அநேகாந்தமென்று கட்டுகிறவனுக்குத்தான் பண்ணின तत्व विभागங்களும் अनुष्ठानवि भागங்களும் குலையும்படியாம்.

1 'अनैकान्तं जगत्सर्वं हेरंबनरसिंहवत्'
(அனைகாந்தம் ஜகத்ஸர்வம் ஹேரம்ப நரசிம்ஹவத்)

என்றதுவும் दृष्टांतानुपपत्तियாலே निरस्तं. विलक्षण सन्निवेश विशेष विशिष्टावयव संघातத்தில் व्रीहियव संकीर्ण राशियில் போலே विरुद्ध धर्मान्वयஞ் சொல்ல விரகில்லை. இவ்வளவு अनेकान्तत्वம் சொல்லில் इष्ट प्रसंगமாம்

2 'सर्वमनैकान्तं सत्वात् परापर जात्यादिवत्'
(ஸர்வ மனைகாந்தம் ஸத்வாத் பராபர ஜாத்யாதிவத்)

என்கிறதுவும், परत्वापरत्व स्थूलत्वाणुत्व ह्रस्वत्व दीर्घत्व पितृत्व पुत्रत्वाग्रजत्वावरजत्वादि सामानाधिकरण्यं प्रतियोगि भेद निर्व्यूढமாகையாலே இது प्रति योगि भेदरहितानेकान्त दृष्टान्तமாகாது.

---

1. உலகம் முழுதும் ஒரே தன்மையுள்ளது என்ற நியமமல்லாதது, பிள்ளையாரும் நரசிங்கனும் மனுஷ்யனே அல்ல மிருகமே என்ற நியமமில்லாமல் இரண்டு தன்மையும் கலந்திருப்பது எப்படியோ அப்படி.

2 எந்த வஸ்துவும் ஒரேவித ஸ்வபாவமுள்ளதன்று உள்ளது என்ற தன்மை உள்ளதாகையால் பரமாயும் அபரமாயுமுள்ள ஜாதி முதலானவைபோல

स्वांशஙகளோடே अंशिகளுக்கும், स्वपर्यायஙகளோடே आश्रय द्रव्यஙகளுக்கும் अनेकांतं கொளளுமளவேயுளளது எனனும் பக்ஷமும सोपाधिक निरुपाधिकानेकान्त विकल्प दोषததாலே परिहृतं.

सर्व द्रव्यஙகளுககும स्वाभाविकांशं உணடெனகிற இவன परमाणुககளுக்கும अनन्तांशं கொளளுகையாலே अणु द्रव्य व्यतिरिक्तஙகளை अस्ति कायஙகளெனறு கடடுகைககு व्यवस्थितமாயிருபபதொரு अणुவிலலை आत्मादिகளும் पुद्गलस्कंधஙகள போலே स्वाभाविकांशवत्तैயாலே संघात रूपஙகளாம. அபபடிக கொளளப பாரததால आत्मविषयததில चार्वाक पक्षத்துககுச சொனன प्रत्येकसमुदायादि विकल्प दोषंவரும

अभेदமும் स्वाभाविकமாகையாலே एकत्व प्रतिसन्धानादिகள என? என்னில भेदமும स्वाभाविकமாகையாலே तद्भावமுணடாம.

सर्वानेकान्त वादिககு आत्मभेदஙகளிலுமொரு आकारததாலே अभेदஙகொள்ள வேணடுகையால अतिप्रसंगंவரும. अंशांशिகளுககும் धर्म धर्मिகளுககும स्वाभाविक भेदததைததானே இசைநதான, இவறறுககு स्वाभाविकाभेदஞ சொலலுமது भेदाभावமெனன வொண்ணாது அபபடிச சொலலில स्ववचनविरोधादिகள வரும.

अभेदமாவது अर्थान्तरமெனனில, அதுவும संप्रतिपन्नभेदததோடு विरोधाविरोध विकल्पததாலும भेदाभेद विकल्पததாலும் दत्तोत्तरम्.

भिन्नஙகளுககு आकार भेदததாலே अभेदமெனனுமதுவும आकाराकारि भेदाभेद विकल्पादिகளாலே अपहस्तं மறறுமிவன जीवावस्थाविशेष जगत्संस्थान देवताभेद तदाराधन यागादि विषयமாகச சொலலும क्षुद्रजल्पஙகளுக்கு இप्रकारஙகளிலே दूषणஙகணடுகொளவது.

இज्जैन पक्षததை

1 'नैकस्मिन्नसंभवात्'

(நைகஸ்மிந்நஸம்பவாத்)

इत्यादि सूत्रங்களாலே वेदान्त सूत्रகாரர் நிரஸித்தார்.

சொன்னார் தாம் சொன்னதெல்லாம் துறவோமென்றும்
சொன்னதுவே சொன்னதல்லதாகுமென்றும் *
தின்றதும் தின்னுமது மேகமென்றும்,
சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவனென்றும், *
மன்றது மன்னுமது மொன்றே யென்றும்
வையமெல்லாம் விழுகின்றதென்று மென்றும் *
தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப்பேசும்
சினநெறியார் சினமெல்லாம் சிதைத்திட்டோமே. 25

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிகாரம்)

---

1 ஒரே வஸ்துவில் விருத்த அநேக தர்மங்கள் இருக்க முடியாது ஸம்பவிக்காதாகையால்

* [ப-ரை] சொன்னார் தாம் - அந்தந்த மதங்களை சொல்லுகிறவர்களினாலே, சொன்னதெல்லாம் - சொல்லப் பட்ட அர்த்தங்களையெல்லாம், துறவோமென்றும் - விடோமென்றும், சொன்னதுவே - சொல்லப்பட்ட வஸ்துவே, சொன்னது அல்லது - சொல்லப்படாதது, ஆகுமென்றும், தின்றதும் - சாப்பிட்டதும், தின்னுமதும் - சாப்பிடுவதும், ஏகமென்றும் - ஒன்றே என்றும், சீவன் - ஜீவாத்மா, சிறியனு

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமூன்றாவது பாஸ்கர பங்காதிகாரம்)

[பாஸ்கர பங்க ப்ரதிஜ்ஞை—அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹமும்—அவற்றின் நிரஸனமும்]

ஐ[ஏ]காந்திக மொன்றுமில்லை யென்றாசையைத் தாமுடுப்பார் *
சோகாந்தமாகத் துறப்புண்டபின் தொழில்வைதிகமென்று *
ஏகாந்திகள் சொன்னவீசன் படியில் விகற்ப மெண்ணும் *
லோகாந்த வீணர்தம் வேதாந்த வார்த்தை விலக்குவமே * 26

மாம் - சிறிதாயும், பெரியனுமாம் - பெரிதாயும், இருக்கும் என்றும், மன்னுதும் - தருடமல்லாததும், மன்னுமதும் - தருடமாய் இருப்பதும், ஒன்றேயென்றும், என்றும் - எப்பொழுதும், வைய மெல்லாம் - லோகமெல்லாம், விழுகின்றது என்றும், தென்னாடும் - தக்ஷிணதேசமும், வடநாடும் - உத்தரதேசமும், சிரிக்க - பரிஹசிக்கும்படி, பேசும் - சொல்லுகிற, சின-ஜைனனுடைய, நெறியார மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுடைய, சினமெல்லாம் - கோபத்தை எல்லாம், சிதைத்திட்டோம் - துகளாகும்படி செய்தோம் 25
சிதைக்கின்றோமே என்று பாடாந்தரம்.

ஆசையை தாமுடுப்பார்—திகம்பரரான ஜைனர்கள்

* [ப-ரை] ஒன்றும்-ஒருவஸ்துவும், (ஐ) காந்திகமில்லை-ஒரே விதமான ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று என்று - இப்படிசொல்லி, சோகாந்தமாக - சோகத்தை, முடிவாகஉடைய, துறப்புண்டபின் - விலக்கப்பட்டபின், வைதிகம் - வேதவிசாரமே, தொழில் - கார்யம், என்று, ஏகாந்திகள் ஏகாந்திகளாலே, சொன்ன சொல்லப்பட்டதான, ஈசன்படியில் - ஈச்வரனுடைய ஸ்வபாவத்திலே, விகற்பம் - பேதா பேதங்களை, எண்ணும் - சிந்திக்குமவரான, லோகாந்த வீணர்தம் - லோகத்தில் அறிவில்லாதவர்களான அதாவது பிதற்றுகிற பாஸ்கர யாதவர்களுடைய வேதாந்த வார்த்தை - வேதாந்த வார்த்தைகளை, விலக்குவம் நிராகரிப்போம். 26

(பாஸ்கர பங்க ப்ரதிஜ்ஞை)

ஆறு द्रव्यங்களும் அவற்றின் पर्यायங்களுமே तत्वமென்ற जैनரை निराकरित्ततவளவிலே அவர்கள் गोत्रமே स्वगोत्रமாக்கி सदात्मक ब्रह्मादि शब्द वाच्यமான एकद्रव्यமும் இதின் व्यष्टिविका ரங்களுமே तत्वமென்கிற अनेक विधभेदाभेदिகளை निराकरिக்கிறோம்.

[அவர்களின் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

அவர்களிலே சிலர் सर्वशक्तियாய स्वप्रकाशமாய सन्मात्रமான ब्रह्मமொன்றுமே तत्वं. இது सर्वतत्वங்களினுடைய समष्टियாயிருக்கும். இதுவே ईश्वरன் पुरुषன் प्रकृति யென்று மூன்று विभागं नित्यமாயிருக்குமென்று சொல்லுமது ब्रह्म निरंशं, प्रकृति पुरुष विलक्षणं, ईश्वरனொருவனுமே ब्रह्मமென்கிற शास्त्रங்களோடே விரோதிக்கும். अनुवृत्तமான सन्मात्रं अशங்களில் காட்டில் विलक्षण மன்றோ? என்னில் மூன்றிலும் सत्तामात्रமே अनुवर्तिக்கிற தாகை யாலே மூன்றினுடைய धर्म ब्रह्मமாக प्रसंगिக்கும்.

फेनतरंग बुद्बुद कल्पமான चिदचिदीश्वर विभागத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட सद्द्रव्यं निस्तरंग समुद्रம்போலே நிற்கிறதென்னில், तरंगादि स्थानीयங்களான இவை மூன்றிற்கும் सत्तिலே लयங் கொண்டு अव्यवस्थितभागமாக மீண்டும் உத்பத்தி கொள்ளில், चदचिदीश्वर नित्यत्वादि श्रुति विरोधं வரும் अकृताभ्यागमादि दोषமுமுண்டாம்.

व्यवस्थित भागोत्पत्तियாலே இந்த தத்வங்கள் மூன்றும் நித்யங்களென்றே கொள்ளில் இவை மூன்றுக்கும் अतिरिक्तसत्वமாக நாலு द्रव्यமாய ஒன்றுக்கொன்று துவக்கறும் எல்லாத்துக்கும் भेदाभेदங்கொள்ளுமது जैनभंगाधिकारத்தில் दूषिத்தோம்

ईश्वरன் ब्रह्मांशமாகையாலே निरतिशय ज्ञानानन्दैश्वर्यगुणனும் படி ब्रह्म शक्तिகள் नित्यமாக आविर्भूतங்களாக விருக்குமென்றதும் अनुपपन्नं। ब्रह्मத்துக்கு இந்த शक्तिகளுண்டாகில் समुद्रस्थानीयமான

स्वरूपத்திலும் तिरोधायकமில்லாமையாலே இவை आविर्भूतங்களாக
प्रसंगिக்கும் ईश्वरன் பக்கலிவற்றுக்கு आविर्भावं ब्रह्मांशतैயாலே
யென்றால் प्रकृति पुरुषांशங்களிலும் இவற்றுக்கு नित्याविर्भावங்
கொள்ள வேண்டும்படியாம்.

ईश्वरனுக்கு मनोमयன், वाङ्मयன், प्राणमयன் என்று विभागं
கொண்டது स्वरूप भेदविषयமாகில் इश्वरैक्य वचनशत विरोधं வரும்
सप्तान्न ब्राह्मणादिகளும் अन्यपरங்கள் मायावादिகள் சொல்லும்
विश्वतैजस प्राज्ञ कल्पनैயிலும் उपाधि भेदத்தாலே भेदஞ்சொல்லு
மொழிய गतियில்லை.

मनो वाक् प्राणங்களை अधिष्ठिக்கிறவளவாலே मनोमयादि
भेदஞ் சொல்லில் तत्वान्तराधिष्ठानங்களாலும் भेदஞ் சொல்லலாம்
இவை மூன்றையும் अधिष्ठिக்குமிடத்தில் आदित्याग्निचन्द्र तेजस्सுக்க
ளாய अधिष्ठिக்குமென்றதுவும் स्वरूप परिणामத்தாலே யென்ற
போது श्रुत्यादि विरोधமுண்டாம்

वासुदेवादि विभागं स्वरूपமன்றிக்கேயிருக்கிற विग्रहादि
विशेषத்தாலே வருகிறதாகையாலே विरोधமில்லை. मनोवाक् प्राणங்
கள் सत्त्व तमोरज: परिणाम द्रव्यங்களென்னுமிவை संसारिகளுக்கு
मनस्सாயும், शब्दமாயும், प्राणனாயும், परिणमिக்கு மென்றும், मुक्तருக்
கும், ईश्वरனுக்கும் இவையடியாக त्रिविधप्रवृत्तिகளென்றும், இவை
இவர்களுக்கு, उपकारभूतர்களான देवர்களென்றும் இக்கட்டளை
யிலே மற்றுள்ள करणங்களென்றும் प्राणमयனே अन्तर्यामियாய सर्व
तत्वங்களோடும் அவைத்திலுள்ள देवतादि चेतनரோடுங் கூட
कर्ताவாகிறானென்றும் कर्ताவான जीवனுக்கு अन्तर्गतனான मनोमयन्
जीवனுக்குக் कारयिताவென்றும் वाङ्मयன் எல்லாத்திலும் परिणम
यिताவென்றும் சொல்லுமதெல்லாம் प्रमाणगतिகளைப் பார்த்தால்
उत्तान भाषितங்களாயிருக்கும்.

ईश्वर व्यतिरिक्त पुरुष निरूपणத்தில் ஒரு पुरुषன் भोक्तृशक्ति युक्त
னாயிருக்கும் அவனுடைய व्यूहங்கள் शरीरங்தோறும் பிரிய व्यवस्थित

வும் श्रुतिविरुद्धं स्वभोगस्वातन्त्र्यमிசைகையாலே सत्य संकल्पत्वமும் அவ்வளவிலே கொள்ளலாம். स्वभोग मात्रस्वातन्त्र्यंதானும் ईश्वरायत्तமென்றறியவேணும் सत्यकाम सत्यसंकल्पங்களுக்கு एकप्रयोजनतैயைக் கொண்டு एक गुणत्वத்தை कल्पித்து, सप्तगुणाभावமென்று சொல்லுமது गुणान्तरங்களுக்கும் एक प्रयोजन தயைக்கட்டி एकीकरणं பண்ண शक्यமாகையாலே निरस्तं.

ईश्वरனோடே मुक्तர் வேண்டினபடி विभक्तராயும் अविभक्तராயும் நிற்பார்களென்றதுவும் இவர்களுக்கு नित्य सिद्ध ब्रह्माकारैक्य भेदங்களொழிய மற்றுஞ் சொல்லும் विभागाविभागங்கள் माष राशि मषी विभागाविभाग तुल्यங்களாகையாலே अकिंचित्करवचनं.

प्रकृतिபோலே ईश्वरனும் पुरुषனும் सततपरिणामिகளல்லார்கள். சில हेतुக்களையடைந்து ज्ञानादिपरिणामத்தை भजिப்பார்களென்றதுவும் धर्मभूत ज्ञान परिणामமுகத்தாலே கொள்ளாதபோது बहुश्रुतिविरोधं வரும். प्रकृत्यंशத்தில் ब्रह्मगुणங்கள் प्रायेण तिरोहितங்களாகையாலே இத்தை अचेतनமென்றதுவும், सर्वप्रमाण विरुद्धं.

प्रकृतिதானே कालं परमाकाशं अव्यक्तமென்று மூன்று வகையாயிருக்குமென்றதுவும் काल परमाकाशங்களுடைய प्रकृतिविलक्षणத்வஞ் சொல்லும் प्रमाणங்களாலே निरस्तं. कालं अनाद्यन्तं என்று கொண்டால் प्रकृतिயில் கூறு என்ன प्राप्तियுமில்லை उत्पत्तिविनाशवத்தென்றால் स्ववचन विरोधादिகள் வரும் सर्वनिमित्तமாய் வருகிற காலத்தை परिस्पन्दத்துக்கு विशेष कारणं என்றதுவும் अनुपपन्नं. कालं सामान्यகாரணமாய் நின்று விசேஷ ஹேதுக்களாலே பிரிந்த परिस्पन्दங்களாலே परिच्छिन्नமாமளவேயிறேயுள்ளது.

प्रलय காலத்தில் இரும்புண்ட நீர்போலே ईश्वरांशத்திலே சுவறி வேறொரு பேரிடவொண்ணாதபடியாய் शक्त्यवस्थैயென்றும் तमஸென்றும் பேரிடும்படி நிற்கிற मूल प्रकृतिக்கு ईश्वरனைக்காட்டில் विभागव्यपदेश योग्यமாய் अक्षरशब्द वाच्यமான आद्यावस्थै परमाकाशं என்னுமிது शब्दपरिणाम शक्तियुक्तமானபடியாலே वाक् என்றும், अक्षरமென்றும் பேர் பெற்றதென்றும் இது ईश्वरனுடைய प्रभैயென

ங்களாய அணுக்களாய नित्यங்களாய अनन्तங்களாய जीवர்கள் என்று பேர் பெற்றிருக்கின்றன வென்றதுவும் एक पुरुष परिणाम विवक्षै யாலே சொல்லில் जीवनित्यत्वादि श्रुति विरोधं உண்டாம். समुदायै कदेश विशेष विवक्षैயாலே சொன்னால் पुरुष शब्दार्थமான समष्टियும் जीव शब्दार्थமாகக் குறையில்லை.

जीवர்கள் ब्रह्मांशமாகையாலே சில जीवர்கள் பக்கலிலே சில ब्रह्मगुणங்கள் आविर्भूतங்களாய் சில तिरोहितங்களாயிருக்கு மென்று பிரிவு சொன்னதுவுங்கூடாது. ब्रह्मांशत्वं तुल्यமானால் எல்லா ஜீவர்கள் பக்கலிலும் எல்லா ब्रह्मगुणங்களும் எல்லாக் காலத்திலும் आविर्भूतங்களாயிருக்க प्राप्तं. स्वभाव विशेषादिகளாலே नियமஞ் சொல்லில் रूपरसादिகள்போலே இவை ब्रह्मांशங்க ளென்னுமதத்தை போக்கி सर्वानुवृत्त ब्रह्मगुणங்களென்று கட்ட விரகில்லை.

जीवர்களை सिद्धரென்றும், बद्धரென்றும், मुक्तரென்றும் பிரித்து सिद्ध वर्गத்தை आजान सिद्धரென்றும், योगसिद्धரென்று மிரண்டு கூறுக்கி आजान सिद्धரीश्वरனுக்கு उपकरण भूतரென்றும் योगसिद्धர் வந்தேறியான अणिमादिगुण विभवத்தையுடையவர்க ளென்றும் பிரிவு சொன்னது योगसिद्धரை बद्धரிலே கூட்டப் प्राप्तமாகையாலே निरस्तं

बद्धர்க்கு प्रकृति बन्धं वैकारिक बन्धं दक्षिणा बन्धं என்றும் बन्धं மூன்றுவகை அவைத்தில் पृथिव्यादिகளிலுண்டான अष्टप्रकृतिகளி லுண்டான रागं प्रकृति बन्धं विकारங்களான शब्दादिகளிலுண்டான बन्धं वैकारिक बन्धं कर्मங்களாலுண்டான बन्धं दक्षिणा बन्धं. இவை மூன்றும் तुषकंचुकங்கள்போலே जीवனை வேஷ்டித்து இவனுக்கு ब्रह्मगुणங்கள் आविर्भविயாதபடி பண்ணி நிற்கின்றன வென்றதில் बन्ध त्रैविध्यं पुण्यपाप रूप कर्मத்தாலே बन्धं இதுக்குக் காரணங்களாயும் கார்யங்களாயும் रागादिகள் வருகின்றன வென்கிற निष्कर्षத்தாலே निराकृतं सांख्यादि ग्रन्थங்களில் त्रैविध्यं சொன்னதற்கும் இவ்வள விலே तात्पर्यं கொள்ளலாம். मुक्तர்க்கு सप्तगुणाविर्भावமென்றது

றும, இதுதான देशैरूपமாகையாலே இதுககு देशान्तरापेक्षैயிலலை யெனறும மறறுளள प्रभैகளுககு देशापेक्षैயுணடெனறும परमात्मा வுககு अद्देशயோகததாலே ज्ञानप्रभै आनंदप्रभै क्रियाप्रभै எனறிவை முதலாகவநத प्रभैகளுணடாமெனறும, அவனுடைய आनन्द प्रभै पुरुषாகள பக்கலிலே अभिव्यक्तैயாய்க கொணடு विषयसुखமெனறு போ பெறறிருககிறதெனறும क्रियाप्रभै प्राणமெனறும இप्रभैகளெல லாஙகூட मिळितஙகளான वेषததாலே परा प्रकृतिயெனறும, परमा काशமெனறும, ज्ञानप्रभैயினினறும सत्वமும, क्रियाप्रभैயினினறும रजस्सु, वाक्शक्तिயும, तमस्सु பிறககுமெனறும, இस्सत्वादिகளுககு पूर्वोक्त मनोमयादिகள अधिष्ठाताககளெனறும, विशालமான सत्वத தின வயிறறிலே रजस्साய, रजस्सिன் வயிறறிலே तमस्साய, இவை मिळितமான வேஷததிலே अव्यक्तமெனறும, सत्वं நடுவே நிறக இரணடுககும (பககம 3) रजस्तमस्सुககள நிறகுமெனறு भास्करன சொனனனை எனறும जीवगत कर्मஙகளுககு परस्पर संकरं வாராதபடி காதது कर्मफल देशविशेषததிலே भोक्ताவை नियमिககைகயாலே नियति யெனறு போ பெறறிருபபதொரு अवस्थाविशेषததோடே கூட, प्रकृति चतुर्विधैயாகவுமாம் எனறும, काल नियतिகள एकसंपुटஙகளாகை யாலே एकव्यपदेशமுமாம எனறும, இபபுடைகளிலே சொலலும வாாததைகளுககு अनन्य परமாயிருபபன சில वेद वैदिक वाक्यஙகள மூலமாகக காணவரிது.

இவைததில் प्रसिद्ध प्रमाणஙகளோடு விரோதமிலலாத अंशं கழிககவேணடும निर्बन्धமிலலை. कर्मेन्द्रियஙகளுககு प्रति शरीरमुत्पत्तिகொளளுமதுககு विशेषितதொரு वचनமிலலை. सर्वेन्द्रियங களுககும तत्वसृष्ट्यादि कालஙகளிலே सृष्टिप्रळयஙகள சொலலுகிற शास्त्रஙகளோடே विरोधமுணடாம

1 ‘हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं’

(ஹஸதாதயஸது ஸதிதேऽதோ நைவம)

---

1 மனிதன பிழைததிருககும்போது கை முதலான இநதரியங கள உணடு ஏழுதான எனபதிலலை சாரீ-ஸூ 2-4-5

எனகிற सूत्रமும் अन्यपरं.

1 'वाङ्कमनसि दर्शनाच्छब्दाच्च'

(வாஙகமநஸி தர்ஶநாச்சபதாசச)

इत्यादिகளாலே सर्वेन्द्रिय संयुक्त सूक्ष्मशरीरத்தோடே जीवனுககு गमनागमन प्रकारं निर्णीतமாயிற்று.

2 'तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसां ।
सन्निवेश्यात्ममात्रासु सर्वं भूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் தவவயவாந ஸூக்ஷமாந ஷண்ணாமபயமிதௌஜஸாம|
ஸந்நிவேஶ்யாதமமாதராஸு ஸாவ பூதாநி நிாமமே ||)

என்கிற मनुवचनமும்

3 'मनःषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति'

(மநஷஷஷடானீநதரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷதி)

எனகிற भगवद्गीतावचनமும प्रधानஙகளையிட்டு अप्रधानஙகளை उपलक्षिககிறது. இஙஙன கொளளாதபோது

4 'अत एव सर्वाण्यनु'

(அத ஏவ ஸாவாண்யநு)

---

1. மரிககுமபோது வாககு மனஸஸில அடஙகுகினறது காணபபடுகிறபடியிலும் ச்ருதியில சொலலியிருக்கிறபடியிலும
சாரீ-ஸூ 4-2-1

2. மநு 1-16

3. 35-ம பக்கம பாாக்க.

4. சாரீ-ஸூ 4-2-2

எனகிற सूत्रமும் இதின விषय वाक्यமும விरोधिக்கும்

अधिष्ठान विशिष्ट सृष्टियாலும் आप्यायन विशेषததாலும் कर्मेन्द्रியஙகளுககு प्रतिशरीरं सृष्टियாகிறதெனனில, இது ज्ञानेन्द्रियादिகளிலும சொலலலாம இபபடி மற்றுமுளள विरुद्धार्थஙகளுககெல்லாம் परिहारம கணடுகொளவது.

இமमतததுககு मूलமாக

1 'ईश्वराव्याकृत प्राण विराट् भूतेन्द्रियोर्मिभिः।
यत्प्रनृत्यदिवाभाति तस्मै सद्ब्रह्मणे नमः॥'

(ஈஶ்வராவயாகருத பிராணவிராட பூதேநதரியோர்மிபி: ।
யத பரநருதயதிவாபாதி தஸ்மைஸத் பரஹமணே நம: ॥)

எனறு தொடஙகி कात्यायन कारिकैயெனறும் पठिக்குமதுவும் आर्षமெனறு विश्वसनीयமாமபோது प्रमाणाविरुद्ध तात्पर्यம கொளளுதல,

2 'उत्क्रमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिः'

(உதகரமிஷயத ஏவம் பாவாதிதயௌடுலோமி·)

इत्यादि सूत्रஙகளாலே மற்றுமசில ऋषिमतஙகளை எடுததுக கழிததாபபோலே கழிபபுதல செயயலாம. ऋषिमतஙகள படுகிறபடி கண்டால ब्रह्मदत्तादिகள சொனன भेदाभेद पक्षததுககும कैमुतिक न्यायததாலே निरासமுணடாம

---

1. ஈச்வரன, மூலபரகருதி, பராணன, விராட், பூதங்கள, இந்தரியஙகள இவறறுல எது குததாகுவதுபோல தோனறுகிறதோ அநத ப்ரஹமததுககு நமஸகாரம.

2 (ஜீவனைச் சொலலும சபதததால பரஹமத்தைச் சொல்வது) சரீரததை விட்டுக்கிளமபிப போகிறவன இவவிதமாகிருறைகயால, எனறு ஔடுலோமி (சொலலியிருககிருர) சாரீ-ஸூ 1-4-21

श्रुति स्मृत्यादिகளில் एकविषयங்களான एकानेक भेदाभेद शब्दங்கள் विशिष्टाकार भेदங்களாலே उपपन्नங்களாம். भास्कर मतத்தில் सदादि शब्द वाच्यமுமாய் सर्वात्मकமான एक द्रव्यं ब्रह्मं. இதில் ईश्वरांशं सर्वदा सर्वज्ञமாய் सर्वशक्तியாயிருக்கும் उपाधिயென்றொரு अंशம் प्रकृत्यादि विभागवத்தாய் नित्याचेतनமாயிருக்கும் இவ்வுपाधि परिणाम विशेषங்களாலே अनादिயாக अविच्छिन्नமான ईश्वरांशं जीवர்கள் என்றுபேராய் उपनिषத்துக்களில் சொல்லுகிற ऐक्य योग बलத்தாலே उपाधिसंसर्गं निःशेषமாகக் கழிந்தால்

1 ‘घटध्वंसे घटाकाशो न भिन्नो नभसो यथा’

(கடத்வம்ஸே கடாகாஶோ ந பிந்நோ நபஸோ யதா)

என்னும்படி ईश्वरனில் காட்டில் औपाधिकभेदं கழிந்தும் ईश्वरனோடு வேறுபட்ட अहन्तैயும் स्वबोधமுமில்லாத अविभक्तेश्वर तत्वமாய் நிற்கு மென்ற उपन्यासं नित्यः सर्वज्ञ एकश्चेत्यादिகளுக்கு अनुगुणंபோலே தோற்றித் தேன் பூச்சி வரளிபோலே आपातरमणीयமாய் निपुण निरूपणदशैயில் अत्यन्तानुपपन्नமாயிருக்கும்

இப்பக்ஷத்தில் सद्द्रव्यमात्रं ब्रह्मமென்றதுக்கும் இத்தை चिदचिद्भागवत् என்றதுக்கும் இப்भागங்கள் இரண்டுக்கும் उपाध्यंशங்களுக்கும் परस्पर भेदाभेदங்கள் स्वाभाविकங்களென்றும் மற்றுமிப்रकारங்களில் சொல்லு மவைத்துக் கெல்லாம் श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरोधமும் जैनादि मतங்களில் சொன்ன उपपत्ति विरोधமும் दुष्परिहरम्। जीवனுக்கும் ईश्वरனுக்கும் ऐक्यं स्वाभाविकं, भेदं औपाधिकமென்ற विभागத்தில் प्रत्यक्षानुमानங்கள் प्रवर्त्तियாது ஒன்று स्वाभाविकं ஒன்று औपाधिकं என்று வகுத்துச் சொல்லுவதொரு शास्त्रமில்லை. ऐक्य भेद व्यपदेशங்களும் शक्ति शरीरादि शब्दங்களும் सामानाधिकरण्य

1 கடம் நாசமடைந்தால் கடாகாசம் ஆகாசத்தைக் காட்டிலும் பிந்நமாகாததுபோல்

மும் चिद्चित्तுகளிரண்டிலும துல்யமாயிருக்க இவைத்தில கொண்டு இவனுக்கு अचेतनத்தில காட்டில வேறுபட்ட चेतनाशத தில औपाधिक भेद् கட்டவொணணுது. मुक्त दशैயிலே विशेपित்து ऐक्यं சொலலுகையாலே अभेदं स्वाभाविकமாக வேணடாவோ? எனனில, இதுவும साम्य श्रुत्यादि विरोधத்தாலே,

1 ' मम साधर्म्यमागताः '

(மம ஸாதாமய மாகதா:)

2 ' भोगमात्र साम्य लिगाच्च '

(போகமாதர ஸாமய லிஙகாசச)

इत्यादि स्मृति सूत्र विरोधத்தாலும

3 ' राम सुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत '

(ராம ஸு்கரீவயோரைகயம தேவயேவம ஸமஜாயத)

इत्यादिகளில போலே अन्यपरமாம. मुक्तனுக்கு விசேஷித்து ब्रह्म शब्द सामानाधिकरण्यமும் श्रुत्यन्तरोक्त परमसाम्य विवक्षैயாலே घटिक்கும் ब्रह्मமேயாமெனகிற अवधारणமும स्पर्धमानனென पुरुषன वामन पश्वालंभத்தாலே विष्णुவேயாயிநத लोकஙகளையெலலாம் ஜயிக்கு மெனனுமிடத்தில போலே परसाम्य विवक्षैக்கு अत्यन्तानुगुणமாம.

---

1 எனக்கு ஸமானமான ஸவபாவத்தை உடையவாகளாயிருக்கையை அடைநதிருக்கிற, கீதை

2 அனுபவம மாத்திரம ஸமமாயிருக்கும எனபதில ஸமருதி முதலியவைகள இருக்கிறபடியினுலும. சாரீ-ஸூ 4-4

3 ஓ தேவி ராமனுக்கும ஸு்க்ரீவனுக்கும இவ்வாறு ஐக்யம உணடாயிறறு (ராமா ஸுந)

नदि்கள समुद्रத்திலே अस्तத்தை யடையுமாப போலே विद्वान नाम रूप विमुक्तனாயக் கொண்டு परम पुरुषனை யடையுமென கிற वाक्यத்திலும் कर्मकृत नामरूप निवृत्त्यादिகளாலே வருகிற विवक्षितं साम्यमे पूर्वजलத்துக்கும் प्रविष्टजलத்துக்கும் स्वरूपैक्यமில்லை யென்னுமிடம் घट करक सलिलसंभेदத்தில் आधिक्य दर्शनத்தாலே யறியலாம் இது शुद्धोदकத்திலே आसिक्तமான उदकान्तरं तादृ க்மாபபோலே யென்கிற श्रुत्यन्तरத்தாலே व्याख्यातं घटध्वंसத் தில் घटाकाशं नभस्सोடே अभिन्नமாபபோலே என்கிற श्रीविष्णु धर्मवचनமும் घटाकाश महाकाश भागங்களுக்கு புதிதாகவொரு स्वरूपैक्यापत्तिயே उदाहरिக்கிறதென்று घट सयोग लक्षण वैषम्य निवृत्ति मात्रोदाहरणத்திலே (தாதபாயம்) तत्परम्।

1 ‘ तद्भाव भाव मापन्न ’

(தாதபாவபாவ மாபந்ந)

2 ‘ विभेद जनके ज्ञाने ’

(விபேத ஜநகே ஜ்ஞாநே)

इत्यादि श्रीविष्णु पुराण वचनங்களும் स्वरूपभेदं நிற்க औपाधिक वैधर्म्यरूप भेदनिवृत्ति परங்களென்னுமிடம் पूर्वपरादि परामर्शத்தாலே யறியலாம்.

3 ‘ आमुक्तेर्भेदः ’

(ஆமுக்தோபேத)

என்னும் भगवच्छास्त्र वचनங்களுக்கும்

---

1. அதன் தன்மை வரப்பெற்றவன.
2 பேதத்தை உண்டாக்கும் ஜ்ஞானம.
3. முக்தி அடையும் வரையில் பேதம.

1 'யானுந்தானாயொழிந்தானை'

इत्यादि द्रमिडोपनिषद्वाक्यங்களுக்குத் தமிழ்ப்படி सर्वानु गुणமான तात्पर्यம் கண்டுகொள்வது. उपाध्यवच्छिन्नचिद्देशं जीवனென்கிற இவன் उपाधियாலே घटोदकाञ्जलिन्यायத்தாலே छेदம் சொல்லுமாகில் छेदनाद्यनर्हत्व वचन विरोधம் வரும் घटाकाशादि न्यायத்தாலே प्राप्तस्वरूपத்தில் उपाधि संयुक्त प्रदेश भेदங்களை जीवர்களென்னில் उपाधि संचार दशैயிலே पूर्वापर प्रदेशभेदத்தாலே पूर्वानु भूत प्रतिसंधानादिகளில்லையாம் प्रतिक्षणं वन्ध मोक्षங்களும் प्रसंगिக்கும்

उपाधिमुक्त प्रदेशं தன்னிலே उपाध्यन्तरागमத்தாலே மீண்டும் बंधமுண்டாம். व्यवस्थितैकैक प्रदेशवर्तिகளாக சில उपाधिகளைக் கட்டவொண்ணாது जीवविभुत्वादिகள் சொல்லும் प्रकारத்தாலே उपाधिसंयुक्त ब्रह्मं தனக்கே ஜீவத்வமென்னில் जीवाणुत्वाभ्युपगम विरोधமுண்டாம். सर्वोपाधिகளால் வரும் सुखदुःखங்களெல்லாம் ब्रह्मं தனக்கே யாகையாலே प्रदेश नियम प्रयुक्त भोग व्यवस्थैயும் ईश्वरனுடைய निर्दुःखत्वाभ्युपगमமும் निर्मूलமாம். उपाधि स्वरूपந்தானும் ब्रह्ममாகையாலே उपाध्यवच्छिन्न ब्रह्मமென்று उपाधि தன்னை विवक्षिக்கிறோமென்னில் चिदचिद्विभाग सिद्धान्तத்தை விட்டு चार्वाक पक्षத்தை परिग्रहिக்கும்படியாம் ஆகையால் उपाधि विशिष्ट चेतनान्तरங்களை जीवர்களாக இசைந்து उपाधिनिवृत्तियில் जीवனுக்கு ईश्वरனோடு जगद्व्यापारादि व्यतिरिक्त परम साम्यங்கொள்ளுமதே श्रुतिस्मृति सूत्रानुगणम् ॥

जीवेश्वरர்களுக்கு स्वाभाविकமாக भेदाभेदங்களிரண்டையும் கொள்ளுவார்க்கும் औपाधिक भेदங்கொள்ளுவார்க்கும் பொதுவான दोषங்கள் சொல்லுகிறோம்:—

ब्रह्मांशமாய स्वतःसर्वज्ञனான ईश्वरன் அது தன்னோடொக்க ब्रह्मांशமாயாதல் அது தான் उपाध्यवच्छिन्न प्रदेश विशेष மாயாதல் நிற்கிற जीवர்களுக்கும் தனக்கும் स्वरूपैक्यத்தையறியானாகில்

1. திருவாய்மொழி 8-8-4

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமூன்றாவது பாஸ்கர பங்காதிகாரம்)

[ப-ரை] ஒன்றெனவும - ஒன்றாகவும, பலவெனவும - பலவகைப் பட்டவைகளாகவும, தோற்றுகின்ற-காணப்படுகின்ற, உலகெல்லாம்-லோகத்திலுள்ள வஸ்துக்களெல்லாம, ஒரு பிரமந்தானேயாக்கி - ஒரு பரமமமாகவே இருக்கிறதாகக் கொண்டு, நன்றெனவும - நல்லதுக ளென்றும, தீதெனவும - கெட்டதுகளென்றும், பிரிந்ததெல்லாம் - பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களையெல்லாம, நன்றன்று - நல்லவையல்ல, தீதன்றே - கெட்டவைகளல்ல, என நவின்றார் - இப்படி சொல்கிற வாகள, கன்றும அலா-கன்றுமல்ல பசுவுமஅலா-பசுவுமல்ல, ஆகி நின்றே-இப்படி சொல்லும்படியாக இருந்தே, கன்றுகி-கன்றுக் குட்டி களாகவும பசுவாகி-பசுக்களாகவும, நின்ற வண்ணம - நிற்கும ப்ர காரத்தை, இன்று-இன்றைக்கு, மறை - வேதமாகிற, மாட்டுக்கு-பசு வுக்கு, ஓர்-ஒப்பற்ற, இடையனை-கோபாலனை, ஏகாந்தி-ஒரே நிலையில உள்ளபகவானை, அறிந்திட-அங்கீகரிக்கும்படி (ஒப்புக் கொள்ளும்படி) நாம, இயம்பினோமே-சொன்னோம-அதாவது பகவான ஸ்ரீபகவத கீதையில சொன்ன அர்த்தங்களுடன சேரும்படி பரமதஸ் தாகளை தூஷித்தோம என்றபடி) 27

सर्वज्ञனுக்கு மாட்டான் அறியுமாகில் सर्व जीवदुःखத்தையும் स्वदुःख மென்று प्रतिसन्धानं பண்ணி नरकादिभोक्तावாய் जीवानन्त्यத்தாலும் अनादि संसारानुवृत्तियாலும் अनन्त नित्य दुःखவானுக்க प्रसंगिக்கும்.

जीवர்கள் தங்களுக்கும் स्वरूपैक्यं स्वभाविकமென்கிற இவ னுக்கு सौभरिकार्तवीर्यादि न्यायத்தாலே उपाधिभेद भोग व्यवस्थापक மாகமாட்டாமையாலே सर्वानुभूत सर्व सुखदुःखादि प्रतिसन्धानंவரும்

1 'शास्त्र फलं प्रयोक्तरि'

'ஶாஸ்த்ர பலம் ப்ரயோக்தரி'

என்கிற व्यवस्थैயுங்குலைந்து कर्तृविशेष नियत विधिनिषेधशास्त्र व्याकुलतै யும் உண்டாம் ईश्वरांशத்திலுள்ள आनन्दादिகளும் எல்லாம் ऐक्याकारத்தாலே सर्व जीवர்களுக்கும் प्रतिसन्धेयங்களாம். सर्वத் தோடும் स्वरूपैक्यமுடைய सद्व्य स्वरू ब्रह्मविषयத்தில் निरंशत्व, निर्विकारत्व निर्दोषत्व श्रुतिகளும் अन्वयாதபடியாம்.

இப்படியால் இபभेदाभेदपक्षं ब्रह्मज्ञान पक्षத்திலும் காட்டிலும் पापीया னென்று वेदार्थसंग्रहத்திலேயருளிச் செய்தார்

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் தோற்றுகின்ற
உலகெல்லாமொரு பிரமந்தானேயாக்கி *
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிந்ததெல்லாம்
நன்றென்று தீதன்றேயென நவின்றார் *
கன்றுமலர் பசுவுமலராகி நின்ற,
கன்றுகிப் பசுவாகி நின்றவண்ணம், *
இன்று மறை மாட்டுக்கோ ரிடையனென,
ஏகாந்தி யறிந்திட நாமியம்பினோமே. 27

---

1 சாஸ்த்ரம் போதிக்கும் பலம் அதன் உபாயமான கர்மாவைச் செய்கிறவனுக்கு உண்டாகும்.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

|| वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ||

பதினானகாவது வையாகரண பஙகாதிகாரம)

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை அவாகள் கொளகை களின ஸஙகரஹமும அவறறின் நிரஸனமும]

சாயாமறைகளில சததந் தெளிநதிடச சாறறுதலால *
தூயாரிவரெனறு தோனற நினறே பலசூதுகளால *
மாயாமதமும மறு சினவாதும பவுததமும சோ
வையாகரணா சொலலும மறுமாறறங்கள மாறறுவமே 28

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை]

बौद्ध जैन निराकरण க்ரமததிலே ब्रह्म विवर्त परिणाम वादஙகளை நிராகரிததோம. वेद वाद कश्चिच्छन्नராய்க கொணடு विपरीतஞ சொன்ன இவாகளைப போலே वेदाङ्ग निर्वहण वारवाण संवृतராயக

[ப-ரை] சாயா - ஸவர, அக்ஷர, மாத்திரை இவைகளுடன உச்சரிக்க வேணடிய, மறைகளில - வேதஙகளிலே, சததம - சபதங கள, தெளிநதிட - தெளியுமபடி, சாறறுதலால - நிரூபிக்கிற படியால, இவா - இவாகள (வையாகரணாகள) தூயாா - தோஷமிலலாதவாகள எனறு தோன்ற நினறே - எனறும தோன்றுமபடி நினறு கொணடே, பல - அனேகஙகளான, சூதுகளால - கபடஙகளாலே, மாயா மதமும- மாயாவாதி பக்ஷததையும, மறு - மற்றெனறன, சினவாதும - ஜைனாகளுடைய வாதஙகளும், பவுததமும - புததமததததையும, சோ-சேர்ததுககொளளுமவரான, வையாகரணா, சொலலும-சொலலு கிற, மறுமாறறுஙகள - வேறுவிதமான ஆததஙகளை, மாறறுவம - ஒழிதது விடுவோம, 28

கொண்டு सर्वமும் शब्द ब्रह्मத்தினுடைய विवर्तமாதல் परिणामமாத
லென்று சொல்லுமவர்களை निरसिக்கிறோம். (நிராகரிக்கிறோம்)

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவர்கள் प्रत्यक्षसिद्ध वर्णங்களையும் वर्णसंघात विशेष रूप पदங்களையும் पदसंघात विशेषात्मकங்களான वाक्यங்களையுமொழிய अर्थ विशेष बोधकமாக स्फोटமென்று ஒன்றைக் கட்டுமது साध्वसाधु विवेकार्थशब्द प्रक्रियादिகளுக்கு उपकारकமன்று. शब्दத்தாலே अर्थத்தை அறியா நின்றோமென்கிற விடத்திலே तत्व प्रत्यक्षं अन्यथासिद्धं निपुण निरूपणं பண்ணின वैयाकरणர் செவியாலே கேட்டுப் பார்த்தாலும் वर्णातिरिक्तமாகவொரு वाचकं தோற்றுகிறதில்லை. वर्णங்களுக்கு अर्थबोधकत्वத்திலே சில अनुपपत्तिகளைச் சொல்லி வேறொன்றை बोधकமாகக் கட்டுகிறவன்தானே இவ்வர்ண விசேஷங்கள் தன்னை அந்த स्फोटத்துக்கு विशेष व्यंजकங்களாகக் கொள்ளுகையாலே இவைதத்துக்கு अर्थबोधनத்தில் சொன்ன अनुपपत्तिகளெல்லாம் स्फोट व्यंजक(ந)த்திலே வரும். वर्ण संश्रयமாக स्फोटமென்றொன்றை व्यासादि महर्षिகள் சொன்னதுவும் वर्णங்களுடைய स्वार्थस्फुटीकरण शक्ति मात्रமாக அமையும்.

இப்படி पराभिमत स्फोटरूप शब्दத்தில் प्रमाणமில்லாமையாலே

1 ‘शब्द ब्रह्म यदेकं यच्चैतन्यं च सर्व भूतानां
यत्परिणामं त्रिभुवन मखिलमिदं’

(ஶப்த ப்ரம்ம யதேகம் யச்சைதந்யம் ச ஸர்வ பூதாநாம்
யத்பரிணாமம் த்ரிபுவந மகிலமிதம்)

என்று ஹலாயுதன சொன்னதுவும் निर्मूलं. शब्दநதானே चैतन्यமென்றதுவும त्रिभुवनं शब्द परिणामமஎன்றதுவும स्वसंप्रतिपन्न श्रुत्यादि विरुद्धं स्वाभिमत देवता स्तुति मात्रार्थமாக சில कल्पनैகளைப பண்ணுமதில

1 ‘ देवतां कांचिदुद्दिश्य भक्त्या यो वक्ति किंचन ।
तस्य दोषं न यत्किंचित् मनसापि विचिन्तयेत् ॥ ’

(தேவதாம காஞ்சிதுத்திசய பகதயா யோ வகதி கிஞ்சந ।
தஸய தோஷம ந யதகிஞ்சித மநஸாபி விசிநதயேத ॥)

என்று आलंकारिका சொன்னபடியே उपेक्षिककிறோம்.

இபபடி शब्द तत्व विवर्तமான

2 ‘ परमज्योतिरुचो गोपतेः ’
(பரமஜ்யோதிருசோ கோபதே: ’

என்கிற सांब வசனததாலும் शब्दार्थ मिथ्यात्व स्थापनं பண்ணவொண்ணாது. सर्व प्रपंचமும் शब्दविवर्तமெனகிற पक्षமும भर्तृहरि ग्रन्थादिகளில சொலலும युक्त्याभास तूलजालமும் எலலாம प्रच्छन्न बौद्धादि दूषण न्यायததாலே निरस्तम् .

ஒரு शब्दத்திலே மற்றுள்ள शब्द प्रपंचமெல்லாம பிறககிற தென்று वेद वैदिक वाक्य सिद्धமானால இप्रक्रियैயாலே अर्थप्रपंचமெலலாம் शब्दத்திலே பிறக்கிறதாக அமையாதோ எனனில? இது

1. பக்தியினாலே ஒருவன ஒரு தேவதையைக் குறிதது ஒன்று சொனனால அதில் குற்றத்தை மனஸஸினாலும கருதககூடாது.

2.

संभावनामात्र वचनமாஞல प्रमाणமாகாது. இதனை अनुमानமாக வருககுமபோது प्रमाण विरोधं வரும் वर्णங்களில वर्णान्तरोत्पत्ति சொன்ன விடமும नित्यங்களான மந்தரங்களுககு बीज क्लृप्ति பண்ணினதுவும

1 'स्युः शक्ति शालिनो मन्त्राः एवं सृष्टि विचिन्तनात्'

(ஸ்யு:ஶக்தி ஶாலிநோ மந்த்ரா: ஏவம ஸருஷ்டி விசிந்தநாத)

எனகிறபடியே भावनादि विशेष विधिपरं

2 'न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादृते ।

अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन गृह्यते ॥'

(ந ஸோऽஸதி பரதயயோ லோகே ய: ஶபதாநுகமாத்ருதே।

அநுவித்தமிவ ஜ்ஞானம ஸாவம் சபதேந க்ருஹ்யதே ॥)

என்றதுவும पशु मृग बाल मूकादि ज्ञानங்களில शब्दानुमानம் கூடாமையாலும் அங்குமிதைக கலப்பிக்கைககொரு प्रमाणமிலலாமையாலும் निरस्तम्. अव्युत्पन्नावस्थैயிலும वाचक शब्दததுககு बोधकत्वं स्वभाव सिद्धமென்னுமது अनुपलंभததாலும व्युत्पत्ति नैरपेक्ष्य प्रसंगததாலும अनुपपन्नं

शब्दததினுடைய सूक्ष्मतैயாலே अनुपलंभமென்னில அபபடி अनुपलंभ शब्दததுககு बोधकत्वமிலலையாம

---

1. இப்படி ஸருஷ்டியை (உத்பததியை) தயானிததால் மந்தரங்கள சக்தியுள்ளவைகளாயிருககும.

2. சப்தத்தின சேர்ககையிராமல ஒரு அறிவும் உலகததில இலலை எலலா ஜஞானமும் சப்ததோடு ஒட்டினதாகவே தோன்றுகிறது.

1 ‘सूक्ष्मैः पश्यन्तिवैखरि’

(ஸூக்ஷ்மை: பஶ்யந்திவைகரி)

யென்று शब्दத்திலே சில अवस्थाविशेषங்கள் आप्त वाक्य सिद्धங்களா னாலும் सूक्ष्माद्यवस्थैகளில் वाचकत्वं घटियாது. இவ்விभागोपदेशமும் अन्यार्थम् இவ்வர्थங்களைப்பற்ற சில अनुमानங்களைக் கட்டினா லும் அவை उपलंभोपपत्ति विरुद्धங்களாம் वेदान्त प्रस्थान विरुद्धங்க ளாம். वेदान्त प्रस्थान विरुद्धமாக शब्द स्वरूप नित्यत्वादिகள் சொன் னது वाचकत्वத்துக்காதல் वेद नित्यत्वादिகளுக்காதல் अनपेक्षित மாகையாலே वैभव वादமாமத்தனை जैमिनि शब्दाधि करणமும் अन्यपरं.

மற்றும் बौद्धர் சொல்லும் शब्दाध्यासादिகளுக்கும் बौद्धगन्धि वैयाकरणादिகள் சொல்லும் प्रतिभा वाक्य वाक्यार्थादि वादங்களுக்கும் प्रकारங்களாலே उचितोत्तरங்கண்டுகொள்வது.

இப்படிகளால் सर्व कारणமாக शब्द ब्रह्मமென்றென்றைக் கட்டினவர்கள் वाक्यமும் अनादरणीयम् शब्दार्थங்களிரண்டுக்கும் स्रष्टाவான परम पुरुषனே परब्रह्मं अर्थान्तरங்களில் ब्रह्मशब्दं औपचा रिकं. सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टனான औपनिषद परम पुरुषன் தானே स्थूल चिद चिद्विशिष्टனாய்க் கொண்டு परिणमिக்கிறானென்று शारीरक निर्णीत மான परमार्थத்தை प्रतिक्षेपिக்குமது पाणिनि कात्यायन पतञ्जलि प्रभृति परमर्षिपरिषத்துக்கு अभिप्रेतமாகாது.

இப்போது எங்கும் நடையாடாத ऐन्द्र चान्द्र माहेश दौर्ग कौमार कापिशलादि व्याकरणங்களில் சில विरुद्धार्थங்களுண்டென்று சொல்லுகைக்கு प्रमाणமில்லை. உண்டானாலும்

1 ஸூக்ஷ்மை பஶ்யந்தி வைகரி, என்ற இவை சப்தத்தின் அவஸ்தா விசேஷங்கள்.

1 'अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च।
ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारत संहितां॥'

(அஷ்டாதஶ புராணானி அஷ்டௌ வ்யாகரணாநி ச।
ஜ்ஞாத்வா ஸத்யவதீஸூநு:சக்ரே பாரத ஸம்ஹிதாம்॥)

என்று சொல்லச்செய்தே संकीर्ण राजस तामस पुराणங்களில் विरुद्धाविरुद्धांशंபண்ணும் க்ரமத்திலே निर्वहिங்கண்டுகொள்வது.

கலக்கத்தில் கலங்கிவரும் காணிக்கெல்லாம்
கண்ணுறு சதிரவழி கட்டுவார்போல, *
உலகத்தில் மறை சேர்ந்த வுரைகள் தம்மால்,
ஒருபிழையும் சேராமல் உபகரித்தார், *
பலகத்தும் பவுத்தர் முதலான பண்டைப,
பகற் கள்ளர் பகட்டழிக்கப் பரவும் பொய்யாம் *
சிலகற்றுச்சித்தாந்தமறிய கில்லாச,
சிறுவரினி மயங்காமற் சேமித்தோமே. 29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैयाकरणभङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

(பதினாலாவது வையாகரண பங்காதிகாரம்)

---

1. பதினெட்டு புராணங்களையும் எட்டு வ்யாகரணங்களையும் அறிந்து ஸத்யவதீபுத்ரரான வ்யாஸர் மஹாபாரதத்தைச் செய்தார்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைந்தாவது வைசேஷிக பங்காதிகாரம்)

[வைசேஷிகர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

கண்டதல்லாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால் *
பண்டுள்ளதான மறைக்குப் பழமையை மாற்றுதலால் *
கொண்டது மீசனைக் கொள்ளா வகையென்று கூறுதலால் *
கண்டகராய் நின்ற காணாதர் வாதங்கழற்றுவமே * 30

[ப-ரை] கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, கலங்கி - கலக்கப்பட்டு, வரும், காணிக்கெல்லாம் - க்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம், கண்ணுறு - கண்ணுறென்று பேர்பெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சாமர்த்யம் உள்ள மார்க்கத்தை, கட்டுவார்போல் - உண்டாக்குவார் போலே, உலகத்தில் மறைசேர்ந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, உரைகள் தம்மால் - வார்த்தைகளினால், ஒருபிழையும் - ஒருதவறும், சேராமல் - வராதபடி உபகரித்தார் - உபகாரம் செய்தவர்களுடைய, பலகத்தும் - அனேகவிதமாக பிதற்றுகிற, பவுத்தர் முதலான - பௌத்தர் முதலிய, பண்டை - ப்ராசீனங்களான, பகல் கள்ளர் - பகலில் திருடுபவர்களுடைய (திவா சோரர்) பகட்டு - பரமிக்கச்செய்யும் வார்த்தைகளை, அழிக்க - போக்கடிக்க, பரவும் - (லோகத்தில்) பரவிக்கொண்டிருக்கும், பொய்யாம் - பொய்யான, சிலகற்று - ஜல்பங்களுடைய, சித்தாந்தம் - மதத்தை, அறியகில்லார் - அறியகில்லாதவர்களான, சிறுவர் - அல்பர்களாகிய வையாகரணர்கள், இனி - இதற்குபிறகு, மயங்காமல் - கலங்காமல் இருக்கும்படி, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம். 29

[ப-ரை] கண்டதல்லாதன - காணமுடியாத வஸ்துக்களை - கட்டுதலால் - இருப்பதாக சொல்லுகிறபடியினால், கண்டு - நேரில் பார்த்து விட்டதனால் - விட்டு விட்டபடியினாலும், பண்டு - முன்பே உள்ளதான - இருக்கிற, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழமையை - வெகு

[வைசேஷிகர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

अत्यन्त वेद बाह्यங்களான गुरु सुगतजिन मतங்களையும் तत्सग न्धங்களான कुदृष्टिपक्षங்களையும் निराकरित्तவளவிலே चार्वाकादि களைப்போலே वेदத்தைப் पौरुषेयमென்றும் प्रकृत्यादिகளை யில்லை யென்றும் द्रव्य विशेषங்களிலே वैभाषिकादिகளைப்போலே असत्कार्य वादஞ்சொல்லியும் संप्रतिपन्न वर्णादिகளையொழிய अर्थबोधकமாக வேறென்று கட்டுவாரைப்போலே सघातादि व्यतिरिक्तமாக अवयवि तद्गुण सामान्य विशेष समवायाभावங்களைக் கட்டியும்

1 'काणाद शाक्य पाषण्डै स्त्रयी धर्मो विलोपितः'
त्रिदण्डधारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥'

(காணாத ஶாக்ய பாஷண்டை: த்ரயீ தர்மோ விலோபித: ।
த்ரிதண்டதாரிணா பூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா த்ரயீ ॥'

என்று धर्म शास्त्र निन्दितரான वैशेषिका वैदिकसंग्रहार्थமாக முற்பட

2 'अथाऽतो धर्मं व्याख्यास्यामो यतोऽभ्युदय
निश्रेयससिद्धिः सधर्मस्तद्वचनादाम्नाय प्रामाण्यं'

(அதாऽதோ தர்மம் வ்யாக்யாஸ்யாமோ யதோऽப்யுதய
நிச்ரேயஸஸித்தி: ஸதர்மஸ்தத்வசநாதாம்நாய ப்ராமாண்யம்)

காலமாக இருக்கையை, மாற்றுதலால் - இல்லை என்பதினாலும்' ரசனை - ரச்வரனை, கொண்டதும் - அங்கீகரித்ததும், கொள்ளாவகை -(வேதங்களை நம்புகிறவர்கள்) அங்கீகரியாத பரகாரம், என்று கூறுத லால் - சொல்லுகிறபடியினால், கண்டகராயநின்ற - நல்ல மார்க்கத் திற்கு முன்போல நிற்கிற, காணாதா - காணாதர்களுடைய, வாதம் - வாதத்தை, கழற்றுவம் - துகளாக்குவோம் 30

1 81-ஆம் பக்கம் பார்க்க

2. இனி இதனால் தர்மத்தை விளக்குகிறோம் எதனால் முக்தியும் மற்ற சிறு பலன்களும் உண்டாகுமோ அது தர்மம் இதைச் சொல்வ தால் வேதம் பரமாணமாகிறது

என்று वेदोक्त धर्मத்தை व्याख्यानं பண்ண संकल्पित्तு द्रव्य गुणादि षट् पदार्थ साधर्म्य वैधर्म्यादि वर्णनத்தோடே தலைக்கட்டிவிட்டார்கள்

இப்படி निरूपिக்கிற पदार्थ वर्गத்தை भावाभाव रूपத்தாலே இரண்டு வகையென்பார்கள். भावातिरिक्तமான अभावं ஒரு प्रत्यक्षத்தாலே विशदமாகக்காட்ட வொண்ணாமையாலும் अतिरिक्ताभावத்தினில் கொண்ட கட்டளையிலே परस्पर विरुद्ध स्वरूपங்களான भावान्तरங்களாலே अभाव व्यवहारமெல்லாம் निर्वहिக்கையாலும் प्रागभावादिகளுடைய अभावத்தை भावமென்று தாங்களுமிசைகையாலும் प्रागभाव प्रध्वंसங்களுக்கு भावाभावங்களிரண்டுங்கூட प्रध्वंस प्रागभावங்களென்று கட்ட வேண்டுகையாலும் இப்ரகாரத்திலே पूर्वावस्था परंपरै प्रागभावम्। उत्तरावस्था परंपरै प्रध्वंसाभावம். काल विशेष विशेषित देशविशेषादि संसर्गाभावம், गोत्वादि संसर्गाभावம், गोत्वादि विरुद्ध धर्मங்கள் தானே अश्वत्वादि धर्म धर्मि निरूपित விசேஷத்தாலே अत्यन्ताभावமும் अन्योन्याभावமும் धर्मங்களே தனக்கு पराभिमताभावங்களுக்குப்போலே परस्पर रूपங்களே अभावங்களென்று निर्वहिக்கலாமாகையாலே अवस्था विशेषादि भावங்கள் தானே आकार भेदத்தாலே अभावங்களான பின்பு पदार्थம் भावाभाव रूपத்தாலே இரண்டு வகையென்ன விரகில்லை இவ்வர்த்தத்தை

1 'असद्व्यपदेशान्नेति चेन्न धर्मान्तरेण वाक्यशेषाद्युक्तेः शब्दान्तराच्च'

(அஸத் வ்யபதேசா ந்நேதிசேந்ந தர்மாந்தரேண வாக்ய சேஷாத்யுக்தே, ஶப்தாந்தராச்ச)

---

1 அஸத் இல்லாதது என்று வேதம் கூறுவதால ஸத்கார்ய வாதம் ஸரியன்று என்னில் அப்படியன்று இருக்கும் வஸ்துவே வேறொரு தன்மையை இட்டு இல்லாதது எனப்படுகிறது அஸத் என்று சொல்லப்பட்ட பொருளே மேல் வாக்கியத்தில் 'ஸங்கல்பித்தது' எனப்படுகிறபடியாலும் இருப்பு இல்லாமை இரண்டும் ஒருபொருளின் தன்மையேயன்றி வேறில்லை என்ற யுக்தியினாலும் ஸதேவ என்று ஸத்தாகவே மற்றொரு சொல்லால் கூறப்படுகின்ற படியாலும், (ஸாரீ-ஸூத் 2—1—18)

எனகிற ஸூத்ரததிலே ப்ரதிபாதி்ததாா.

अभावஙகளுககு भावஙகளோடே विशेषण विशेष्य भावமென ெறுரு पदार्थान्तरததைச சிலா கடடுமதும कल्पनीय संवन्ध प्रतिवन्दि யாலே निरस्तம அபபடியே अपृथक्सिद्ध द्रव्य गुणादिகள அஞசுககும தநதாம आश्रयஙகளோடே கூட संवन्धமாகக கடடின समवायं नित्य மாய एकமாய सर्व संवन्धिகளுடையவும संवन्धமாய நிறகிற தென பாாகள இதுககு सवन्धि वस्तुககளோடும देशकालஙகளோடும संवन्धान्तरஙகொளளில अनवस्थै வரும் எனறு भयபபடடுததாஙகளே இதுககொனறேடும संवन्धமிலலை யெனறு स्वभावததாலே सर्वத தோடும विशिष्ट व्यवहार विषयமாமெனறும் சொலலுவாாகள்.

இபபடியாகுல समवायமெனறெனறை सविकल्पक विषय மெனனுதல अनुमिति निर्विकल्पक विषयமெனனுதல नित्यानु मेयமென னுதல சொலலி இதுககு स्वाभाव विशेषததையும கடடுமதில காட டில, संप्रतिपन्नஙகளான आश्रयाश्रयिகளுககொரு स्वभावததாலே विशिष्टप्रत्यय विषयत्वஙகொளளுகை उचितं

2 ‘धर्मिकल्पनातो वरं धर्म कल्पना’

(தாமிகலபநாதோ வரம தாம கல்பநா)

எனனுஙகணககிலே காணுத समवायததுககுககடடும महिमाவைக கணடவறறிலே கடட प्राप्तं

सर्व काल संबन्ध नित्यமெனபாாக்கு नित्यமான समवायத துககு काल संवन्धं இலலையெனன வொணணுது அது கொண டால अनवस्थै வரும. घटादिகளுக்குக कालததோடே संबन्धமாய तद् गुणादिகளுககு काल संयुक्त द्रव्य द्वारा काल संबन्धமாறுபபோலே

---

1 புதிதாக ஒரு பொருளைக கலபனை செயவதைக காட்டிலும இருககும பொருளுககே ஒரு தனமையைக கல்பனம செயவது மேலானது.

समवायததுககு समवायिद्वारा संबन्धமென்னுமதுவும், समवायि களோடே स्वतःसंबन्धமெனனுமாபபோலே காலததோடும स्वतः संबन्धமெனனலாமாகையாலே निरस्तं समवायததுககு सर्व काल संबन्धங கொணடால समवायिகளெலலாம नित्यங்களாக प्रसंगि யாதோ? எனனில, இது स्वपक्षोन्मूलनமாம்.

कालததிறகும कालगुण विशेषஙகளுககும் नित्य संबन्धங கொளளுகையாலே समवायं सर्वकाल संबन्धियாகையால தான சொனன अतिप्रसंगம தனககே வரும. नित्यद्रव्यान्तरஙகளோடே समवायं नित्यसंबन्धமாயிருகக द्रव्यान्तर गुणादिகளுககு तद् द्रव्य संबन्धததை अनित्यமாகத தானுங கொளளாதே कारणाभाव मात्रததாலேயாதல், प्रध्वंसराहित्यததாலேயாதல, समवायததுககு नित्यत्वம கொளளுமபோது प्रागभाव प्रध्वंसाभावஙகளுககும नित्यत्वं प्रसंगिககும.

कालததுககுபபோலே उभयान्त शून्यதை नित्यत्वமெனனில இபபோதிதிலே गुणादि समवायं பிறநததெனகிற सर्व लोक प्रतीति व्यवहारஙகளுககு विरुद्धமாம नित्यமாய सर्वததுககும एकமான समवायம ஒரு काल विशेषததிலே ஒனறுககொனறை विशेषणமாககுகிறதெனகைககுத தனககே नियामकत्वஙகூடாமையாலே नित्य गुण गुणिகளுககுபபோலே सर्वததுககும नित्यत्वம प्रसंगिககும.

विशेषण विशेष्य रूप वस्तु स्वभावததாலே नियமஞ சொலலும போது समवायं अजागलस्तन तुल्यமாம. नित्यानित्य नाना समवाय वादததிலும ஒனறு आधारமாகவும் ஒனறு आधेयமாகவும घटितं ஆகைககு समवाय स्वरूपமாதரம नियामकமாக மாடடாமையாலே आधाराधेय स्वभाव व्यवस्थैயைக கொளளுகை उचितं

कार्यஙகளுககு कारण समवायமாதல सत्ता समवायமாதல जन्मமெனறும समवायததுககும समवायமிலலாமையாலே जन्म மில்லை யெனறுஞ சொலலுகிறவர்களுககு जन्म शब्दार्थமான समवा

யததுககு अनादित्वஙகொணடால कार्यஙகளுககு आदिमत्वஙகொளள விரகிலலையாம. இககாாயததுக கிபபோது जन्मமுணடாயிற றெனகிற सर्व पामर परीक्षक व्यवहार विरुद्धமுமாம.

नित्य[मு]மாய நிறகிற समवायं कार्यஙகளடைவே வர அவைததின जन्मமெனறு போ பெறறிருககு மெனனில, இபபடிக கொரு प्रत्यक्षादि दृढ प्रमाणமிலலாமையாலே सामग्रीसन्निपाताद्य वस्था विशेषமே कार्यஙகளுககு यथालोकं जन्मமெனறு கொளள प्राप्तं இபபடிக கொளளாதபோது जन्मार्थமான कारणஙகளுககு वैयर्थ्यं வரும.

कारणஙகள உதபததியினுடைய உத்பதயாததமாக வரு கினறனவனறு, कार्यததினுடைய उत्पत्त्यर्थமாக எனறதுவும अनुप पन्नम् उत्पत्तिயின स्वरूपத்தையாதல अतिशयததையாதல விளைகக மாடடாததை उत्पत्त्यर्थமெனகை निरर्थक वाद मात्रமாம.

कार्यार्थिஙகள कारणஙகள எனனுமபோது கணடதுககுமேல समवायமெனறொரு उत्पत्तिகடட வேணடுவதிலலை. उत्पत्तिககு उत्पत्तिகொணடால अनवस्थै வருமெனனும் तर्कமும सामग्री प्रवाहा नादित्वाभ्युपगमததாலே निरस्तं.

नित्यமான समवायததுககும विशेषण विशेष्य भावததை ஜலிப பிததுக கொணடு காரணஙகள सफलஙகளாகின்றனவெனறு சில जरद्वैशेषिका சொலலுமதுவும विशेषण विशेष्य भावं தனனுடைய जन्मं स्वकारण समवायादि रूपமெனறு கொளள வேணடுகையாலே दत्तोत्तरं अधिकोत्तरஙகள கணடுகொளவது.

एकமாய नित्यமான समवायம सर्वसंबन्धिகளுக்கும் संबन्धமாய் நிறகிறதெனறவாகளுககு सर्व धर्मஙகளுககும सर्व धर्मिகளோடும संबन्धं प्रसஙகிககும அவவோ द्वन्द्वस्वभावததாலே व्यवस्थै சொல லில समवायங கட்ட வேணடுவதில்லை धर्मधर्म्युभयஙகளுடைய

कार्यत्वததில समवायமும कार्यமெனனும पक्षததில समवायததுக கவைததோடு पूर्वापर सहोत्पत्ति विकल्प दोषஙகணடுகொளவது.

இவாகள मुक्तात्मादि द्रव्य विशेषஙகளுடைய व्यावृत्ति प्रतिपत्तिககாக

1 ‘नित्य द्रव्य वृत्तयोऽनन्ता विशेषाः’

(நிதய திரவய வருததயோऽநநதா விசேஷா)

எனறு विशेषाख्य पदार्थान्तरஙகடடினதுவும अनुपपन्नम्. सर्वज्ञரான முகதருககு ज्ञान भोगஙகளில் अत्यन्त साम्यமுணடானாலும व्यापारादि भेदஙகளாலும पूर्वोत्तराद्यादिகளாலும व्यावृत्ति बुद्धि கூடும

सर्व वैशेषिक गुणोच्छेदं பிறககையாலே मुक्तात्माக்கள पाषाण कल्पரெனறு अनुमानததாலே கட்டுமது वेदान्त विरुद्धं प्रकृत्यादि विशिष्ट ब्रह्मकारण वादததில नित्यैक रूपाप्यपरमाण्वादिகளிலலாமை யாலே அவைததிலும வேறொரு विशेषஙகடட வேணடா, भावान्तरं ஒழிய अन्योन्याभावததைக கடடுமவனுககு வேறொரு विशेषங கட்டவேண்டுவதிலலை. समान रूपஙகளில अन्योन्याभावं व्यावृत्ति जनकமாக மாடடாதெனனில தாஙகள கட்டின पृथक्त्व गुणததாலே निर्वहिககலாம पृथक्त्वஙகள एक जातियोगததாலே व्यावृत्तஙகளாக மாடடாதெனனில மேல கடடின विशेषஙகளும एकलक्षण योगததாலே व्यावृत्तஙகளாக மாடடாதொழியும. இஙகு जाति साम्यததுககும उपाधि साम्यததுககும வாசி சொலலவும ஒணணாது.

परापर भावेन व्यवस्थितஙகளான सामान्यஙகள जाति सामान्यங களெனறு சொனன அவைததுககு प्रतिनियत व्यंजक स्वभावஙகொள ளுகையாலே அது தனனாலே एकरूप व्यवहारादिகள घटिககும.

---

1 வைசேஷிக தாசனததில விசேஷஙகள எனறு அங்கீகரிககப படடவை நிதய தரவயஙகளில இருபபவை எணணிறநதவை

सुखादि बुद्धि व्यवहार विषयமென்று கொள்ளாதபோது कल्पना गौरवं வரும்.

बुद्धिपूर्वமன்றிக்கே जीवनपूर्वकமென்றொரு प्रयत्नத்தைக் கட்டினவிடம் अतिमन्दकृत्यं

1 'अग्नेरूर्ध्वज्वलनं वायोस्तिर्यक् गमनं अणुमनसो
श्चाद्यं कर्मेत्येतान्यदृष्टकारितानि'

(அக்னேரூர்த்வஜ்வலநம் வாயோஸ்திர்யக் கமநம்
அணுமனஸோ ஶ்சாத்யம் கர்மேத்யேதாந்யத்ருஷ்டகாரிதாநி)

என்கிறவிவர்களுக்கு अदृष्ट विशेषத்தாலே उच्छ्वास निःश्वासादिகள் घटिக்கும் प्रयत्नोत्पादकादृष्ट विशेषத்தையுங் கொண்டு இத்தாலே प्रयत्नोविशेषத்தையுங்கட்டினால் अतिगौरवंவரும்.

सुषुप्त्यादिகளில் जीवप्रयत्न निरपेक्षமாக ईश्वर संकल्पத்தாலே उच्छ्वास निःश्वासादिகள் என்னுமிடம் उपनिषदध्ययनादिகள் பண்ணினாக்குமறியலாம். स्मृति हेतुसंस्कारமாவது वेदान्तमर्यादैயாலே धर्मभूतज्ञानத்துக்கும் द्रव्यत्वं உண்டானால் बुद्ध्यवस्था विशेषं என்ன அமையும் धर्माधर्मங்களாவன विधिनिषेध विषय वस्तुக்கள் என்னுமிடம் लोक वेदावगतம்.

क्षणिकங்களான कर्मங்களுக்கு कालान्तर भावि फल प्रदानத்தைப்பற்ற द्वार भूतமான अदृष्टமாவது இவர்கள் தாங்களுமிசைந்து श्रुति सिद्धங்களுமான देवता प्रीत्यादिகளே யாகலாம் अदृष्टवदात्मस योगத்தாலே

1 'अग्नेरूर्ध्वज्वल

(அக்னேரூர்த்வ ஜ்வலநம்)

---

1. நெருப்பு மேல்முகமாக எரிவது காற்று குறுக்காக வீசுவது அணுக்களுடையவும் மனஸ்ஸினுடையவும் முதல் கிரியை இவையெல்லாம் அதிருஷ்டத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டவை.

इत्यादिகளென்னுமது अदृष्ट. दृष्टसामग्रियை முன்னிட்டல்லது कार्यசெய்யாதென்று தாங்கள் சொல்லும் ஆதத்தோடே विरोधिக்கும். अदृष्टाभावத்தாலே अनुपलब्धिகூடாநிற்க योग्यानुपलब्धियாலே पदार्थाभावनिश्चयமும் கூடாதபடியாம் அல்லாதபோது दृष्टसामग्री உண்டாயிருக்க ஒருக்கால் कार्याभावம் கூடாதபடியாம்

ईश्वरादिदेवता बुद्धिविशेषमदृष्टமென்னுமவர்களுக்கு शास्त्रानुगुणமாக यथोपलंभं व्यवस्थैகூடும். இக गुणादिகளுக்கு आश्रयங்களான द्रव्यங்களை ஒன்பதுவகையாக வகுத்ததுவும் उपपत्ति शास्त्र विरुद्धं.

இவைத்தில் पृथिव्यादिகளாந்தும் प्रकृति परिणति विशेषங்களென்று शास्त्र सिद्धங்களாகையாலே पृथिव्यादिகள் நாலிலும் कल्पितपरमाणु नित्यत्वமும் आकाशनित्यत्व विभुत्वங்களும் मनः परमाणु नित्यत्वமும் आगमबाधितங்களாம் இவைத்துக்குச் சொல்லும் अनुमानங்களுக்கு विपक्षे बाधமுமில்லை. अतिप्रसंगादिகளும் வரும் पृथिव्यादि चतुष्टयத்தில் सघातादि विशेषातिरिक्तமாக अवयविशब्दवाच्यமான द्रव्यान्तरத்தைக் கட்டுமது प्रत्यक्ष श्रुत्यादि विरुद्धं இதுக்கு कल्पना गौरवादिகளுமுண்டு ஆகையால் தாங்களிசைந்த अत्यंत तन्तुसंयोग पूर्व काल पट प्रतिपत्त्यादिகளைப் போலே उत्तरकालத்திலும் बुद्धिशब्दान्तरादिகள் निर्वहिக்கலாம்

ताळ पलाश ताटंकादि दशैயில் வேறொரு अवयवि उत्पन्नமாகாதிருக்க ताटंकादि बुद्धिशब्दान्तरादिகள் நடக்கின்றனவென்று தாங்களுமிசைந்தார்கள் இப்படி संप्रतिपन्नातिरिक्तावयविशब्दार्थமில்லாமையாலே अवयविगुणादिகளைப்பற்றும் प्रक्रियैகளுமெல்லாம் आकाशलिपिகளாம்.

दिக்கென்றொரு नित्य विभुद्रव्यத்தைக் கல்பிக்கும் अनुमानங்களுக்கு व्याप्त्यादिகளில்லை. இப்படிக் கட்டுவது वेदान्ताभिमतமன்று दिक् सृष्ट्यादिகள் சொல்லுகிற वाक्यங்களும் अन्यपरங்கள்

जीवादृष्टं सहकरித்தபோது இவை कारणங்களாமென்னுமவனுக்கு ईश्वरस्वातन्त्र्यं अपहास्यமாம இச்சையுண்டாய प्रयत्नமும நடவாநிறக गमनादिक्षमரல்லாதவர்களைப போலே ईश्वरனும் தன்னாலல்லது जीवர்களுக்கு सुख दुःखங்கள் கொடுக்க प्रयासப்பட்டுக் கட்ப் பட்ா மலிருக்கிறானும

இவர்களில் सर्वात्म मोक्षं கொள்ளுமவர்களுக்குப் பின்பும் ईश्वरனுடைய इच्छाप्रयत्नங்கள் நடக்கையாலே कार्यं கடைப்படும பக்ஷத்தில कर्म निरपेक्ष संसारமாய, கடைப்படாத பக்ஷத்தில संसरिக்கைக்கு सन्नद्धனாய सर्व लोक दुर्जनனான ஈசவரனுக்கு नित्यமாக நெஞ்சாரலாம(படும்)படியாம. மற்றிவர்கள் पाकज प्रक्रियै द्व्यणुकादि प्रक्रियै द्विपृथक्त्वादि प्रक्रियै विभागज विभागादि प्रक्रियै என்றுபபோலே சொல்லும परिभाषाप्राय प्रक्रिया जालங்கள் எல்லாத்துக்கும உக்த न्यायங்களாலே उत्तरங்கள் கண்டு கொள்வது.

இவ்வைशेषिक पक्षத்தை

1 'धर्मं व्याख्यातु कामस्य षट्पदार्थोपवर्णनम् ।
सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्गमनोपमं ॥'

(தாமம வயாகயாதுகாமஸய ஷடபதார்தோபவாணநம |
ஸாகரம கநதுகாமஸ்ய ஹிமவதகமநோபமம ||)

என்றும்

---

1. தாமத்தை விளக்குகிறேன் என்றவா ஆறு பதாாத்தங்களை விளக்குவது ஸமுத்திரத்திறகுப் போக விருமபுகிறவா இமயமலைக்குப போவது போன்றது.

जीवेश्वर भेदभिन्नமான आत्मवस्तुவை जडமென்னுமதுவும் अनन्यथा सिद्ध स्वयं प्रकाशत्व शास्त्र विरुद्धம் இவர்கள் विभुக்கென்னுமது अणुत्व कण्ठोक्तिயாலும் आत्मस्वरूपத்துக்கே उत्क्रान्त्यादिகள் சொல்லு கையாலும் अनुपपन्नं

योगिகளுடைய युगपदनेक शरीराधिष्ठानं अदृष्टविशेष सहकृतज्ञान व्याप्तियாலே கூடும். போன போன விடமெல்லாம் आत्मोपलंभமும் सुख दुःखाद्यनुभवமும் शरीर विशिष्टात्मगमनத்தாலே निर्वहिக்கலாம் शरीर गमनத்தையும் आत्मगमनத்தையும் कल्पिத்தால் गौरवं வாராதோ என்னில் उपलंभस्वारस्यத்தாலும் शास्त्रத்தாலுங் கொள்ளுகிறவனுக்கு कल्पनागौरवं வாராது. ஒரு जीवனுடைய अदृष्टத்தாலே देशान्तरத்தில் भोग्य पदार्थोत्पत्त्यादिகளுக்கு जीवसन्नि धानापेक्षैயில்லை कर्मानुरूप फलप्रद सर्वज्ञ संकल्प विशेषங்களாலே सर्वமுமகிடைக்கும்

जीव विभुत्वங் கொண்டால் एकदेश वर्तिनिमित्तासमवायिक ளாலே பிறக்கிற अदृष्टத்தை स्वाश्रय व्यापिயென்று கொள்ளவொண் ணாது. இப்படிக் கொள்ளப் பார்க்கில் [சில] सुख दुःखादिகளுக் கும் विभुவாக இசைந்த आकाशादिகளில் शब्दादिகளுக்கும் स्वाश्रय व्यापित्वं प्रसंगिக்கும் अदृष्टं आश्रयैक देशवर्तिயென்றால் அவ்अदृष्टத்தில் सन्निधानமில்லாத सर्वदेशத்திலும் भोग्य पदार्थोत्पत्ति கூடாதபடியாம்

अद्रव्यமான अदृष्टத்தை संचारिயாக்க வொண்ணாது. अदृष्ट संक्रमणवादம் दानविशेषादिகளாலே अदृष्टान्तरोत्पत्तिपरं. आत्मैक देश वर्त्तिயான अदृष्टத்தாலே आत्माவுக்கு कार्य करणादि सन्निधानமுடைய सर्वप्रदेशத்திலும் भोगोत्पत्तिயென்றால் विभुत्वाभिमताकाशத்தில் एक देशवर्ति विभाग शब्दங்களாலே कृत्स्नाकाशத்திலும் शब्दोत्पत्ति प्रसंगिத்து शब्दங்களும் सार्वत्रिकங்களாய் सर्वருக்கும் सर्वशब्दोपलंभप्रसंगं வரும்.

ईश्वरனுக்கு ज्ञान चिकीर्षा प्रयत्नங்கள் மூன்றையுமாதல் ज्ञान प्रत्ययங்களிரண்டையுமாதல் கொண்டு இவற்றை नित्यமாக்கி

2. ‘कणान्वा भक्षयेत्कामं माहिषाणि दधीनिव।
युक्तियुक्तं तु गृह्णीमो न तु तद्वावाक्यगौरवात्॥’

(கணாநவா பக்ஷயேதகாமம மாஹிஷாணி ததீநிவ।
யுகதியுகதம து கருஹணீமோ ந து ததவாகயகௌரவாத॥)

என்றும उपालम्भित्தாாகள वेदान्त सूत्रकारரும

3. ‘महद्दीर्घवद्वा ह्रस्व परिमण्डलाभ्यां’

(மஹததீாகவதவா ஹரஸவ பரிமணடலாபயாம ॥)

எனறு தொடஙகி

4. ‘अपरिग्रहाच्चात्यन्तं अनपेक्षा’

(அபரிகரஹாசசாதயநதம அநபேக்ஷா)

इत्यन्तஙகளான सूत्रங்களாலே बहिष्करित्தாா

ஆழவாரும்

---

2. கணஙகளை-நொயயை-தினறு காணுதா என போ பெறறிருக கட்டும எருமைததயிரை அருநதி மறறொருபெயரை பெறறிருககட டும் அவா சொல்வது யுகதிககுப பொருநதியிருந்தால கரஹிககின றோம அவா சொல எனற மதிபபால கரஹிககமாட்டோம

3

4 பெரியோர்கள அங்கீகரிககாதபடியாலும மோக்ஷமபெற விருமபுகிறவாகள வைசேஷிக தாசனததை ஆதரிககக கூடாது

5 ‘ சமணரும சாக்கியரும ’

எனகிற நிலையிலே இபபடிக கொததவாகளை,

6 ‘ மலிநது வாது செயவீாகளும ’

எனறுரு கோாவையாக அருளிச செயதாா

ஆகமததை அனுமான மெனகையாலும
அழியாத மறையழிகக நினைததலாலும *
போகமறறு ஓா உபலம போல் கிடககைதானே
புணணியாககு வீடெனறு புணாததலாலும் *
மாகமொதத மணிவணணன படியை மாறறி
மறறவனுக கொருபடியை வகுததலாலும *
காகமொதத காணுதன கணணை வாஙகிக
காககைககு ஆறெனறு அலறறல காட்டினோமே 31

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைநதாவது வைசேஷிக பஙகாதிகாரம)

[ப-ரை] ஆகமததை வேதததை, அனுமானம - ஊகித்தறியும பரமாணம, எனகையாலும - எனறு சொலலுகையாலும அழியாத - ஒருநாளும நாசமடையாத, (அதாவது நிதயமாய இருககிற) மறை - வேதததை, அழிகக இலலைஎனறு சொலல, நினைததலாலும - எணணு கிறபடியினுலும, போகமறறு - சுக துக்கானுபவம இல்லாத, ஓா - ஒரு உபலமபோல - கலலைபபோல, கிடககைதானே - இருககைதானே

புண்ணியாக்கு - நலலகாமங்களே செயதவாகளுககு, வீடென்று - மோக்ஷமென்று, புணாததலாலும- சொலலுகையாலும, மாகமஒதத - ஆகாசததைபோல தோஷமிலலாமல இருககும, மணிவணணன - ரததினஙகளபோன்ற ஸவபாவததைஉடைய பகவானுடைய, படியை, ப்ரகாரததை (ஸவபாவாதிகளே) மாறறி - வேறுவிதமாக சொலலி, அவனுககு - அநதபகவானுககு, மறறு - ஸாஸதிரஙகள இசையாத வேறு ஒரு பரகாரததை, வகுததலாலும - இருபபதாக சொலலுவதா லும, காகம ஒத்த - காகாஸுரனுககு ஸதருசமாக இருககும. காகுதன - காகுதருடைய, கணணே-கணகளே, வாஙகி - பிடுஙகி, காக கைககு - ரக்ஷிககைககு, ஆா - யாாசகதி உடையவாகள, என்று, அலறறல - கததும்படி, காடடினேம - நிரூபிததோம அவாகள மததததை, நிரஸிததுக் காடடினேம என்றபடி 31

|| श्री : ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ||

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| न्यायविस्तारविरोध निस्ताराधिकार षोडश: ||

பதினாறுவது
ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

[நயாயவிஸதார விரோதநிஸதார பரதிஜஞை—அவாகள் ஸவமததததிறகுச சொலலும ஏறறம (1) பதினனகு விதயாஸதா நஙகளில ஒனருக மநவாதிகளினுல கணககிடபபடடிருககை, (2) ஸமாததா எனனபபடும அக்ஷபாதரால பரவாததிககப படடிருககை (3) வேதாா்தத ஸஙகரஹததில நிரஸிககபபடடி ருபபது மறற அாவாசீன மதஙகளைப பறறியதாயிருககை (4) சீக்ஷாயாம வாணசிக்ஷா எனகிற சுலோகததில ஸதாபிககப படட பராமாணயததையுடையதாயிருககை எனபவை — தநநிராகரண பரகரணததில அதிலுளள தோஷாதிகள மடடுமே நிரஸிககபபடடிருபபதினுல விதயாஸதாநம பாதிககப படவிலலை—கெளதமா வைசேஷிகாதிகளைப பினபறறவிலலை- உதயநாதி மதபரவாததநததிறகுக காரணம]

* கோதம நூலகளைக குறறமிலாவகை கூடடலுமாம
கோது கழிததொரு கூறறில குணஙகளைக கொளளவுமாம
யாதுமிகழநதொரு நீதியை யாமே வகுககவுமாம
வேதியா நனனய விததரமெனபது மெயயுளதே 32

---

*[ப - ரை] கோதம நூலகளை — கெளதமருடைய நயாய ஸூதரஙகளை, குறறம இலாவகை-வேதவிரோதம இலலாதபடி, கூடடலுமாம — நிருபணம செயதலோ, கோது கழிதது — அததகைய தோஷததைத தளளி, ஒரு கூறறில—ஒரு பாகததில, குணஙகளை- நலல அமசஙகளை, கொளளவுமாம-ஏறறுககொள வதோ, யாதும — எலலாவறறையும, இகழநது — தளளி விடடு (உபேக்ஷிததுவிடடு), ஒரு நீதியை — புதிய ஒரு நீதி கரநததைை, யாமே — நாமே, வகுககவுமாம — இயறறுவதோ (செயயலாம), வேதியா — வேதவேதாநதஙகளின பராமாண யததில நமபிககையுடையவா அஙகீகரிதத, நலநய விததரம எனபது — சிறநத நயாயவிஸதரம எனனும விதயாஸதாநம எனகிற ஒனறு, மெய உளது — உணமையில இருககிறது

[ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸகார ப்ரதிஜ்ஞை]

वैनाशिकादि மதங்கள் போலே अर्ध वैनाशिकादि மதமும் अपन्यायमूलமென்று அறிவித்தோம். இத்தை समान तन्त्रமாக संग्रहित्त न्याय सिद्धान्तिகளை நிரஸிக்கிறோம்

[அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம்]

1 "पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ।
वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥" என்றும்,

2 "अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।
पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥" என்றும்

मन्वादि महर्षिகள் धर्मविद्यास्थानங்களாகப் परिगणित्त பதினுலில் ஒன்ருன न्याय शास्त्रத்தை நிரஸிக்கலாமோ ? இத்தை நிரஸிக்கில் மற்றுமுள்ள विद्यास्थानங்களையும் यथारुचि निरसिக்கத் தட்டென்ன ?

लोक वेदोपयुक्त व्यवहारமான प्रमाणादि प्रस्थानத்தில் वेद बाह्यர் சொல்லும் வழிகள் अनुपजीव्यங்களாகையாலே वैदिकोत्तमனும் मन्वादि तुल्यமாக महास्मर्तாக்களிலே ஒருத்தனுகப் परिगृहीतனும் महेश्वरवाद वृत्तान्त विशेषத்தாலே अक्षपादனென்று பேர்பெற்றுப் पक्षिलனுகிற மஹர்ஷி भाष्यம் பண்ணும்படி सूत्रம் சொன்ன गौतमனுடைய पक्षத்தை उपेक्षिக்கப்போமோ ? ஆனபின்பு उद्योतकर वाचस्पतिप्रभृतिகள் उपन्यसिக்கும் अर्थங்களிலே சில வற்றை உபேக்ஷித்தாலும் सूत्रभाष्यங்களை स्वीकरिக்க வேண்டாவோ ? वेदार्थसंग्रहத்திலும்

---

1 யாஜ்ஞ—ஆசார—3. புராணம, நயாயம, மீமாமஸை, தாம சாஸதரம, ஆறு அஙகங்கள இவறறுடன கூடிய நானகு வேதஙகள இவை பதினனகும கலவிககும தாமத்துககும ஆதாரஙகள்.

2 விஷ்ணுபு—3—17—27. அஙகஙகள ஆறு, வேதங்கள நானகு, மீமாமஸை, நயாயம், புராணம, தாமசாஸதரம இவை பதினனகும வித்யைகள (சாஸ்தரஙகள).

1 "चार्वाकशाक्यौलूक्याक्षपादक्षपणककपिलपतञ्जलि -
मतानुसारिणो वेदबाह्या· वेदावलम्बिकुदृष्टिभिः सह निरस्ताः"

என்று तन्मतानुसारिகளான अर्वाचीनரையன்றோ निरसिத்தது ? இப்படி बुद्धिபண்ணியன்றோ अभियुक्तரும்

2 " शीक्षायां वर्णशिक्षा "

என்கிற श्लोकத்திலே विद्यास्थानங்களோடொக்க न्यायத்தையும் परमार्थ ज्ञानोपयुक्त वेदोपकारकமாக सग्रहित्தது என்னில் ?

[வித்யாஸ்தானம் பாதிக்கப்படவில்லை]

न्याय विस्तरம் என்கிற विद्यास्थानத்தை நிரஸிக்கிறோமல்லோம். गौतमனுடைய प्रभावத்தை अपह्नविப்பதும் செய்யோம். वेदविरोधமுள்ளபோது प्रजापति पशुपति बृहस्पतिகளுடைய वाक्यங்களை वेदाविरुद्धமாக निर्वहिக்கலானவை निर्वहिக்கவும், प्राचुर्येण सवादமுள்ள प्रबन्धங்களில் विरोधाधिकरण न्यायத்தாலும்

3 " मन्वर्थविपरीता तु या स्मृति. सा न शस्यते "

என்று नियमिக்கையாலும் प्रतिकूलाशத்தைக் கழிக்கவும், प्रधान तात्पर्य विरोधமுள்ளபோது लोकायत शास्त्रத்தைப்போலே प्रबन्धமாக उपेक्षिக்கவும் प्राप्तமாற்போலே இங்கும் सर्व सूत्रங்களையும் समीचीनार्थ विषयமாக योजिத்தல், निर्वहिக்க அரிய एकदेशங்களை उपेक्षिத்தல், वैशेषिकोक्त वस्तु व्यवस्थैயிலே तात्पर्यமென்று

---

1 சார்வாக பௌத்த வைசேஷிக ந்யாய ஜைந ஸாங்க்ய யோகமத அநுஸாரிகளாய வேதத்துக்குப் புறம்பே இருப்பவர்கள், வேதத்தை ப்ரமாணமென ஏற்று அதற்கு விபரீதார்த்தம் சொல்லி அதனால் குத்ருஷ்டிகளென்று வழங்குமவரோடு நிராகரிக்கப்பட்டனர்

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ—2—18 சிக்ஷை என்னும் வேதாங்கத்தில் அக்ஷரங்களின் உச்சாரண க்ரமாதிகளுடைய சிக்ஷை செய்யப்படுகிறது

3 மனு கூறிய அர்த்தத்துக்கு முரண்பட்ட ஸ்ம்ருதி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை

வர்ணிக்கிறவர் படியாகில் வைசேஷிகன்தன்னைப்போலே நிரூபமாக உபேக்ஷித்தல் செய்கை உபபந்நம்.

மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாத் அங்கமல்லாமையாலே த்ரவ்யகுணாதி பதார்த்த சிந்தையை உபேக்ஷித்த கௌதமன் வைசேஷிகோக்தத்தை உபஜீவித்துப் போகிறானென்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணமில்லை.

1 "व्यक्त्याकृतिजातयस्तु पदार्थः"

இத்யாதி ஸூத்ரங்களிலே ப்ரஸக்தமான பதார்த்தத்தை லோகவேதாநுஸாரேண சிஷ்யர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்தானாக அமையும்

ஆகமத்தை அநுமாந பஹிர்பூதமென்றும் வாயுப்ரத்யக்ஷத்வாதிகளையும் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வைசேஷிகரோடு நிரூப ஸம்வாதமில்லை. விவாதம் பண்ணத் தவிராதபின்பு யதாப்ரமாணம் ஸர்வ பதார்த்த சிந்தையும் பண்ண அமையும்

[உதயநாதி ப்ரவர்த்தநத்துக்குக் காரணம்]

இப்படிக் கொண்டன்றோ ந்யாயநந்தனில் பூஷண உதயநாதி மதபேதப்ரவ்ருத்தி வருகிறது வைசேஷிகச்சாயையிலே வேதாந்தாவலம்பி மதாந்தரங்களில சொன்ன அர்த்தங்களுள்ளவையும் ஸுவர்ணச்யாமிகா ந்யாயத்தாலே சோதித்துக்கொள்வது ஆனபின்பு ந்யாய சாஸ்த்ரங்களில் குசகாசாவலம்பன கமநிகையாதல் விருத்தாம்ச பரித்யாகமாதல் அநுகூல க்ரந்தாந்தர கரணமாதல பண்ணிச் சதுர்தச வித்யாஸ்தானஸம்பத்தி கொள்ளலாம்

இங்ஙனம் கொண்டாலல்லது வித்யாஸ்தான பரிகணனை பண்ணுகிற தர்மசாஸ்த்ரங்கள்தம்மோடு விரோதம் கழிக்க விரகில்லை ஆனபின்பு பரமாணுகாரணவாதம் கேவலநிமித்தேச்வரவாதம் வேதபௌருஷேயத்வம் பாஷாணகல்பமோக்ஷமென்றுறபோலே சொல்லும் விபரீதார்த்தங்களில் தாத்பர்யம் கொள்ளாத தவிர்ந்து தாங்களே தாத்பர்யாந்தரம் கட்டும் ஸூத்ராந்தரங்களில் போலே எங்கும் வேதாந்தங்களோடு ஏகரஸமாக யோஜிக்கை அக்ஷபாத பக்தருக்கு அநுரூபம்.

---

1. வ்யக்தி – தனித்த உருவம், ஆக்ருதி – அவயவ அமைப்பு, ஜாதி – கோத்வம் முதலியது. இவை மூன்றும் சொல்லின் பொருள்.

நானமறைககுததுணையாக நலலோரெணணுமம
நாலிரணடிலொனறுன நயநூலதனனில
கூன மறைததல கோதுளது கழிததல மறறோ
கோணுத கோதில வழிவகுததலனறி
ஊனமறைதத வுயிரொளி போலொதத தொவவாது
உயிரிலலாக காணுதமுரைதத தெலலாம
வானமறைகக மடிகோலும வணணமெனறே
மறறிதறகாா மறுமாறறம பேசுவாரே. 33

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्री परमतभङ्गे
न्यायविस्तार विरोध निस्ताराधिकार षोडश ॥
பதினாறுவது நயாய விஸதார விரோத நிஸதாராதிகாரம
॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

(பதவுரை) — நானமறைககு — நானகு வேதஙகளுககும, துணையாக — ஸஹகாரிகளாக, நலலோா — ஆபததமாகளான பூாவாகளாலே, எணணும — எணணபபடட, நாலு இரணடில ஒனறுன (எடடு) ஆறு பரமாணஙகளில ஒனறுன, நயநூல தனனில — நயாய சாஸதரததில, கூன — குறறஙகளை, மறைததல — மறைததுவிடுதல, கோதுளது — அஸாரமாக இருககும அமசததை, கழிததல - தளளிவிடுதல, மறறோ — வேறொனறுன, கோணுத — ருஜுவான, கோதுஇல — அஸாரமலலாத, வழி—மாாககததை வகுததல நிஷகாஷிததல, அனறி இபபடிபபடட வழிகளில ஒனறனறி ஊன-சரீரததாலே மறைதத-மறைககபபடடிருககும, உயிா-ஜீவனுடைய, ஒளிபோல பரகாசமபோல (தாமபூதஜஞாநமபோல), ஒததது - (நயாய சாஸதரம எனறு எணணபபடடதோடு) ஸதருசததோடே, ஒவவாது - ஸதருசமாகாது, உயிா இலலா - உயிா இலலாத, காணுதம - காணுத சாஸதரததாலே, உரைததது எலலாம - சொலலபபடட பரமேயஙகளெலலாம எனறே - ஏதேனும ஒருநாள, வானமறைகக-ஆகாசததை மறைகக, மடிகோலும வணணம - மடிகடடுவது போலாகும, மறறு-வேறு, ஆர்-எவாகள, இதறகு மறுமாறறம - வேறு விதமாகக கூறுவதை, பேசுவாா - சொலலுவாாகள ? 33

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

சீராரதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ||

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணுதிகாரம்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரண ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸநமும்]

* ஈசனு மறறணஙகு மிலலெனறெழில நானமறையில
பேசிய நலவினையால பெருமபாழுககு நீரிறைககும
நீசரை நீதிகளால நிகமாநதததின நூலவழியே
மாசின மனஙகொடுததும மறுமாறறஙகள மாறறுவமே 34

वेद परिकरங்களான विद्यास्थानங்கள் பத்தில் வ்யவஹாராதி मर्यादा व्यवस्थापकமான प्रधान ந்யாய விஸதர சாஸ்த்ரத்தில் उपप्लवங்கள் பரிஹரிக்கும்படி சொன்னோம். இத்தாலே ஸாமாந்யேந शिक्षितங்களான ந்யாயங்களை வேத வாக்யங்களிலே उदाहरित्துக்கொண்டு वेदार्थ विचारार्थமாக प्रवृत्तமான மீமாமஸா சாஸத்ரம்

---

* [பதவுரை] ஈசனும — ஸாவேசவரனுகிய பகவானும், மறற அணஙகும - இதர தேவதைகளும, இலது - இலலை, எனறு - எனறு சொலலிககொணடு, எழில - பரகாசமுளள (அதாவது ஸவயமபரமாணமான] நானமறையில - நானகு வேதஙகளில, பேசிய - சொலலபபடட, நலவினையால - நலல காமஙகளால, பெருமபாழுககு - சாகுபடி செயயமுடியாத உபயோகமறற நிலததிறகு, நீா இறைககும - தணணீா பாயசசும, நீசரை - அறபாகளான மீமாமஸகாகளை, நீதிகளால - நயாயஙகளின உதவியால, நிகமாநதததின நூல வழியே - வேதாநத சாஸத ரததினபடியே, மாசில - குறறமிலலாத, மனம கொடுததும - மனததைக கொடுததும, மறுமாறறஙகள - வேறு விதமாகச சொலலுவதை, மாறறுவம - கணடிததிடுவோம

[குறிபபு — கீழ அதிகாரஙகளில போலே இநத அதி காரததில நிரஸந பரதிஜஞைககு அடுதது அநத மதததின கொளகைகளை நிருபிதது அவறறை மேலே ஒனறொனருய நிராகரணம செயயவிலலை நிரஸந பரதிஜஞையானதும அவாகள கொளகைகளில் ஒனறைக கூறி அதை நிரஸிதது, அதறகுமேல மறறொரு கொளகையைக கூறி அதை நிரஸிதது இபபடியே மேலே நிருபிககபபடடிருககிற விததியாசம கணடு கொளக]

1 "कर्मदेवताब्रह्मगोचरा सा त्रिधोद्भभौ सूत्रकारतः ॥

என்கிறபடியே காண்ட த்ரயரூபமாய் ஏகரூபோபகார விசேஷத்தாலே ஏக வித்யாஸ்தானமாய் ஷட்க அத்யாயாதிகளில் போலே அவாந்தர விஷயாதி பேதமும், ப்ரபந்தைக்ய விரோதமும் இல்லாதபடி ஔசித்ய நியதக்ரம விசேஷத்தாலே ஏகப்ரபந்தமாய் நிற்க, இதில் கர்ம ப்ரஹ்ம பாகங்களைப் பரஸ்பர விருத்த சாஸ்த்ரங்களாக்கிக் கர்ம பாக ப்ரதிபாத்ய கர்த்ரு கரண ஆராத்ய பலாதி பேதங்களை ப்ராந்தி பரிகல்பிதங்களென்று கழித்து, சிரோ மாத்ரத்தைத் தத்த்வ விஷயமென்று பற்றின ராஹு மீமாம்ஸகரை முன்பே நிராகரித்தோம்.

உத்தமாங்கத்தை உபேக்ஷித்துக கர்ம பாகமாத்ரத்தைப் பற்றின கபந்த மீமாம்ஸகரை நிராகரிககிறோம்.

இவர்கள் ஈச்வர நிராகரணம் பண்ணுமிடத்தில் அநுமாநமும் நிரஸ்தம். நேச்வர: என்றது யதாஹ்ருதயமாகில் ஆனுமானிகேச்வர வாதிகளை நிராகரித்து வேதாந்த ப்ரஸித்தேச்வரனை விசாரிககிற ப்ரஹ்மகாண்டத்தோடு விரோதமில்லையாக்கலாம். ஆகமிகனை ஸர்வேச்வரனையும், அர்வாசீன தேவதைகளையும் பற்ற

2 "विग्रहो हविरादानं युगपत् कर्मसन्निधिः ॥
प्रीतिः फलप्रदानं च देवतानां न विद्यते ॥"

என்றும் சொல்லுமது கர்ம ப்ராசஸ்த்யாபிஸந்தியாலே அதிவாதமாகில் அபிப்ராய விரோதமில்லாமையாலே அநாதரியாதொழியலாம். இதுவே ஸித்தாந்தமென்று அபிப்ரேதமாகில் ஆகம ஸித்தமான அதீந்த்ரிய விஷயத்தில் இவர்களை அர்த்தலோகாயதிகரென்று அநாதரிகக ப்ராப்தம்.

---

1 *அந்த மீமாம்ஸை காமத்தைப பற்றியது – தேவதையைப பற்றியது – ப்ரஹ்மத்தைப பற்றியது என்று மூன்று வகையாக முறையே ஜைமினி – காசகருதஸ்னா – பாதராயணா என்ற மூன்று ருஷிகளிடமிருந்து உண்டாயிற்று*

2 *யாகங்களில உத்தேசயாகளான தேவாகளுக்குச் சரீரம கிடையாது ஹவிஸ்ஸை அவாகள் ஏற்பதிலலை, ஒரே காலத்தில யாகம நடக்கும பல இடங்களில அவர்கள வந்து இருப்பதிலலை, ப்ரீதி அடைவதிலலை, பலன தருவதுமிலலை.*

ஶப்தாதிகரண அர்த்தவாதாதிகரண தேவதாதிகரண அபூர்வாதிகரணாதிகளிலே வேதாந்த விருத்தமாக இவர்கள் வ்யாக்யாநம் பண்ணுமிடங்களுமெல்லாம் வேதாந்தாநுகுணமாகவே நிர்வஹிக்கலாம். ஜைமிநிக்கு ப்ரஹ்ம விஷயாப்யுபகமமுண்டென்னுமிடம் பல வேதாந்த ஸூத்ரங்களிலே ப்ரஸித்தம. ஜைமிநி மதமாகச் சில அர்த்தங்களை எடுத்துக் கழித்ததும் அந்ய பரோக்திகளைக் கொண்டு மந்தமதிகள் கலங்காமைக்காமத்தனை. ப்ரதாந அர்த்த ஸம்வாத பூயஸ்த்வமுண்டானால் ஸ்ம்ருத்யதிகரண ந்யாயத்தாலே க்வசித் க்ஷுத்ரவிரோதங்களுண்டாய்க் கழிந்தாலும் ப்ரபந்தைக்ய விரோதம் வாராது.

1 “सहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः ॥”

என்கிற வ்ருத்தி க்ரந்தத்தின்படியே காண்டத்ரயமும் ஏகப்ரபந்தமாகக் குறையில்லை மந்த்ர அர்த்த வாதங்களிலும், தர்மசாஸ்த்ர—இதிஹாஸ—புராணங்களிலும் விதிஶேஷமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும் சொல்லும் அர்த்தங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷாதி விரோதமில்லாதபோது ஸ்வத ப்ராமாண்ய ந்யாயத்தாலே ஸத்யத்வம் கொள்ள ப்ராப்தம்.

அந்ய பர வாக்யங்களிலும் தாத்பர்ய அநுகுண ஸ்வார்த்தஸத்யத்வம் லௌகிக வாக்யங்களிலும் ராத்ரி ஸத்ராதிகரணாதிகளிலும் ஸர்வஸம்மதம்

இப்படியால் க்ஷணிக கர்மம் காலாந்தர பாவி பலத்தைத் தரும்போது நடுவே கடகமாக க்ரியா சக்தியாதல் பலத்தினுடைய உத்பத்தி சக்தியாதல் இரண்டுமொழிய வேறோர் அபூர்வமாதல் கட்டவேண்டுவதில்லை ஶ்ருதிப்ரதிபந்ந தேவதா ப்ரீத்யாதிகளை அநாதரித்து வேறொன்றை த்வாரமாகவாதல் ப்ரதாநமாகவாதல் கட்டுமவர்களுக்கு ஶ்ருத ஹாந அஶ்ருத கல்பநாதி தோஷம் வரும். ஶப்த வ்யாபார விசேஷத்தையாதல், அபூர்வத்தையாதல் விதி ப்ரத்யய வேத்யமென்னுமதுக்கு வ்யுத்பத்த்யாதி விரோதம் கண்டுகொள்வது. பர்யாய ஶப்த பேதத்தாலும், விஶேஷண பேதத்தாலும் தேவதா பேதம் சொல்லுகிறவித்தால் தேவதக்கு மித்யாத்வமாதல், ஶப்தாதிமாத்ர ரூபத்வமாதல் உண்டாகமாட்டாது. உத்தேஶ்யாகாரபேதம் வருமளவேயுள்ளது.

த்ரவ்ய தேவதா ஸாமாந்யத்தில் த்ரவ்ய பலீயஸ்த்வம் சொல்லுமதும் ப்ரமாணாஸக்தி விஶேஷ மாத்ரமூலம மற்றிவர்கள் பதார்த்தசிந்தைகளில் ஜைந வைசேஷிகாதிகளை அநுவர்த்தித்து பேதாபேத — அவயவி — பரமாணு — ஸமவாயாதிகளை ப்ரதிபாதிக்கும் அம்சம் தத்தத்ஸித்தாந்த தூஷணத்தாலே தத்தோத்தரம் ஸ்வதந்த்ரமாக அநுமாநாபாஸாதிகளைக் கொண்டு

வினை பரவு சைமினியார் வேதநூலை
வேதாந்த நூலுடனே விரகால கோத்த
முனையுடைய முழுமதி நம்முனிவர் சொன்ன
மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிட்டோமே. 35

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணாதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

புகழ்கின்ற, சைமினியார் வேத நூலை - ஜைமினி ஸூத்ரங்களை, வேதாந்த நூலுடனே - ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடனே, விரகால கோத்த - இரண்டும் ஒரே சாஸ்த்ரம் என்று நிரூபித்த, முனையுடைய-கூர்மையுள்ள, முழு-பூர்ணமான, மதி-ஜ்ஞாநத்தை யுடைய, நம் - நம்முடைய, முனிவர் - போதாயந, டங்க, த்ரமிடாதிகளுடைய க்ரந்தங்களைப் பின்பற்றி மனனசீலரான எம்பெருமானார், சொன்ன - வெளியிட்ட, மொழி வழியே - ஸ்ரீஸூக்தி மார்க்கமே, வழியென்று - சிறந்த வழியென்று, முயன்றிட்டோம் - ப்ரவர்த்தித்தோம். 35

तम प्रभृतिகளை விஷயமாகக் கட்டும் அம்சங்களும் स्वाभिमत-श्रुत्यादि विरोधத்தாலே निरस्तமாம்.

ஆனபின்பு वेदान्तानुगुणமாக द्रव्याद्रव्यத்தைக் கொண்டு पदार्थव्यवस्थैயை நிறுத்தி, ஸர்வாந்தர்யாமி பரமபுருஷ ஸமாராதந ரூபமாக शास्त्रीय कर्मवर्गத்தையும் இசைந்து तत्तदधिकारानुगुण प्रवृत्ति निवृत्ति धर्मங்களை விம்சதி லக்ஷண மீமாம்ஸா சாஸத்ரத்தைக கொண்டு விவேகிக்கை उचितம்.

परस्पर विरुद्ध शबर गुरु कुमारिलादि बहुजल्प भक्तियாலே பற்றி னது விடாதே நின்றால்

1 "दृढपूर्वश्रुतो मूर्खो धर्माणामविशारदः ।
वृद्धानपृच्छन् सदेहानन्धः श्वभ्रमिवच्छति ॥"

என்னும்படியாம். இப் ப்ரகாரங்களெல்லாம் ஸேச்வர மீமாம் ஸாதிகளிலே सोपपत्तिक सूत्रस्वरससिद्धமாக प्रतिपादिத்தோம்.

கனைகடல போலொரு நீராம் சூததிரததைக்
கவநதனையு மிராகுவையும போலக் கண்டு
நினைவுடனே நிலைததரும மிகழநது நிற்கும
நீசாநிலை நிலைநாடா வணண மெணணி

---

1. *பார காண.* 72-74 *முனனால அறிநததையே உறுதியாக வுடையவனாய மூடனாய தாமஙகளின் விஷயததில ஜஞாநமிலலாத வனாய ஸநதேஹஙகளைப் பெரியோாகளிடம கேளாதவனாயிருபப வன குருடன பளளததில விழுவதுபோல அநாத்ததததை அடைவான*

[பதவுரை] கனை கடலபோல - சபதிககும ஸமுததிரம போல, ஒரு நீராம - ஒரே ஜல ரூபமாகவிருககும, சூததிரததை - மீமாமஸா ஸூததரஙகளை, கவநதனையும் இராகுவை யும போலக கணடு - கபநதனையும ராகுவையும்போல (அதாவது கபநத மீமாமஸகன, ராஹு மீமாமஸகன எனறு இரு பிரிவுகளான மீமாமஸகாகளாக), கணடு, நினைவுடனே - அறிவுடனே, நிலை - ஸதிரமாக இருககிற தருமம - தாமமாகிய ஈசவரனை, இகழநது - இலலை எனறு, நிறகும் - நிறகினற, நீசர் நிலை - அலபாகளான மீமாமஸகா களின மதம, நிலைநாடாவணணம - ஸதிரமாக இலலாத வாறு, எணணி - நினைநது, வினை பரவு - காமஙகளைப

श्री

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராாதுாபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

अथ निरीश्वर साख्य निराकरणाधिकार अष्टादश ॥

பதினெட்டாவது
நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்.

[நிரீசவர ஸாஙகய மத நிரஸந பரதிஜ்ஞை—அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙகரஹமும் அவறறின நிரஸநமும்.]

*முககுணமாய நினற மூலபபிரகிருதிக் கழியா
அககுணமறற அருதுணை மறறதற கீசனிலலை
இககணனைபபடி ஐயைநது மெணணில முனமுததியென்னும
பககண வீணா பழமபகடடைப் பழுதாககுவமே 36

பரம வைதிகரென்று பேரிட்டுக்கொண்டு ஸர்வ வேதார்த்த நிருபண ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணி ஸர்வ வேத தாத்பர்ய விஷயமான ஸர்வேச்வரனையும், அவனுக்கு சரீர பூதரான ஸர்வ தேவதைகளையும் இல்லையென்னும் நிரீசவர மீமாம் ஸகனை நிராகரித்தோம். இவனைப்போல் வேதத்தை நித்யமாக இசைந்து வேதவேத்ய பரமபுருஷனை இல்லையாக்கி ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் என்ற இரண்டைத் தத்த்வமென்கிற நிரீச்வர ஸாங்க்யனை நிராகரிக்கிறோம்.

---

*[ப - ரை] முககுணமாய் நினற - ஸததவ ரஜஸ தமோ ரூபமாய நினற, மூலபபிரகிருதிககு - மூலபரக்ருதிககு, அழியா - அழியாத, அக்குணம - அநதக குணஙகளிலே, அறற - சூநயமான, அரு - ஸூக்ஷமமான ஜீவன, துணை - ஸஹாயம, அதற்கு - அநத பரகருதிககு, மறறு - வேறு, ஈசன் இலை - ஈசன இலலை, இக கணனைபபடி - இநதக கபிலனால சொலலப பட்ட கணககினபடி, ஐயைநதும - இருபததைநதும, எண ணில - விசாரிததால, முனமுததி - பூாவஸிததமான மோக்ஷம, அனறிககே முன - எதிரே நிறகும, எனனும - இபபடிச சொலலு மவரான, பககண வீணா - சபராலய வாததிகளான வீணாகச சொலலுமவாகள, பழம பகடடை - அநாதியான வயா மோஹததை, பழுதாககுவம - வ்யாததமாககுகினறோம் 36

இவன் தத்த்வ ஹிதங்களைச் சொல்லும்படி என் ? என்னில்

1 "मूलप्रकृतिरविकृतिः महदाद्याः प्रकृतिविकृतय सप्त ।
षोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥"

என்று இவனுடைய पञ्चविंशति तत्त्व संग्रहம். இப்படிப்பட்ட व्यक्ताव्यक्त विज्ञानமே नित्य निर्लेपात्म कैवल्य साधनமென்றும் இவன் सुख दुःख मोहात्मकங்களாய் लाघव प्रकाश चलनोपष्टम्भ गौरवावरणங்களைக் கார்யமாகவுடைத்தாய் ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்களென்று பேரான மூன்று नित्य विभुद्रव्यங்கள் परस्पर न्यूनातिरेकங்கள் ஒன்றுமில்லாத साम्यावस्थैயில் मूलप्रकृतिயென்றும் சொல்லும்.

இப்படி ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்கள் மூன்று द्रव्यங்கள் என்றது —

2 "सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवा ।"
"प्रकृतेर्गुणसंमूढाः ॥"

इत्यादिகள் இவை மூன்றையும் एक द्रव्यगुणங்களாகச் சொல்லுகையாலே निरस्तம்.

இவை மூன்றையும் तत्त्वங்களாக எண்ணி இவற்றுக்குப் प्रदेशभेदமும் சொல்லும் आप्त ग्रन्थங்களுக்கு तत्तद्गुण प्रचुर प्रकृति द्रव्य प्रदेश விசேஷத்திலே தாத்பர்யம் கொள்ளலாம்.

नित्य विभुகளென்று கட்டின सत्त्वादिद्रव्यங்கள் மூன்றுக்கும் साम्यावस्थैயும், वैषम्यावस्थैயும் கட்ட விரகில்லாமையாலே सर्ग प्रळयादि व्यवस्था भङ्गமும் வரும். प्रत्यक्षादि सर्व प्रमाणங்களும் காட்டுகிறபடியே द्रव्यம் अवस्थान्तरापन्नமாய் अव्यक्त व्यक्तादि सञ्ज्ञैகளை भजिக்கிறதென்னுமதொழியச் சுருட்டின சவளியில் தொழில்கள் போலவும் कूर्म कर्परத்துக்குள்ளே காலும் தலையும் போலவும் मूलकारणத்துக்குள்ளே महदादिகளும் अनभिव्यक्तமாய்க் கிடக்கிறனவென்னுமதுவும்,

3 "अग्न्यवस्थे च सलिले वाय्ववस्थे च तेजसि ।"

इत्यादि प्रमाण शतविरुद्धம்

4 "तदेतदक्षयं नित्यं जगद् द्विजवराखिलम् ।
आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥"

इत्यादिகளுக்கும் द्रव्यान्तरोत्पत्तिपक्षத்தைக் கழித்துப் पूर्वसिद्ध द्रव्यம் தனக்கே उपलम्भादि योग्यायोग्यावस्थाद्वयத்திலே तात्पर्यம்.

ஆலம் வித்தினுள்ளே ஆலிருக்குமாபோலே என்னும दृष्टान्तமும், விதையினுள்ளே வ்ருக்ஷமில்லாமையாலே வ்ருக்ஷமாய்ப் பரிணமிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம द्रव्यம் விதையினுள்ளே இருக்கிறதென்கைக்கு உடலாம். सत्कार्यवादश्रद्धैயாலே सर्वनित्यत्वம் சொல்லுகிற இவனுக்கு अभिव्यक्ति नित्यत्वமும் கொள்ள வேண்டுகையாலே கால விசேஷத்திலே अभिव्यक्ति சொல்ல விரகில்லை. अभिव्यक्तिக்கு अभिव्यक्ति கொண்டால் अनवस्थैயாம். அதுக்கொன்றுக்கும் उत्पत्ति கொள்ளப்பார்த்தால் तुल्यन्यायத்தாலே महदाद्यवस्था विशिष्टरूपத்தாலே नित्य द्रव्यம் தனக்கே உத்பத்தி சொல்லலாம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது

5 "सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ॥"

6 "स सिसृक्षु· सहस्रांशादण्डमुत्पादयन्ति ते ।"

इत्यादि प्रमाणव्याकोपம் வரும்.

उत्पत्त्यादि शब्दங்களுக்கும் अभिव्यक्ति பொருளென்றால் अभिव्यक्ति शब्दங்களுக்கும் உத்பத்தியே பொருளென்னலாம்

7 "न चेदुत्पत्तिरुत्पत्तेर्नित्यत्वमनवस्थितिः ।
उत्पत्तावित्यतः कार्यं कारणं चानिरूपितम् ॥" என்றும்,

8 "असत्त्वात् नास्ति संबन्धः कारणैः सत्त्वसगिभिः ।
असबन्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थिति ॥" என்றும்,

9 "कार्यत्वं कारणत्व च सबन्धः सोऽसतां कुत ।
सच्चेत् कारणवैयर्थ्यमसच्चेदनवस्थितिः ॥" என்றும்,

10 "कुर्वत्कार्यमकुर्वद्वा कारणं तत् कुतो भवेन् ।
कुर्वच्चेदनवस्थानं अकुर्वत्यनवस्थिति· ॥" என்றும்

चार्वाकादिसंमतமான कुतर्क वर्गத்தைக் கொண்டு कार्य कारण भावத்தைக் கலக்கப் பார்த்தால் ஸர்வ ப்ரமாண विरोधமும், स्ववचनादि विरोधமும் வருமென்று முன்பே சொன்னோம்.

प्रमाणगतियாலே போக்கற்றுப் பரிணாம वादத்தை இசைந்து மூலப்ரக்ருதி தானே ஒரு चेतन நிரபேக்ஷமாக க்ஷீரஜலாதிகள் दधि हिमादिरूपेण பரிணமிக்கிறப்போலே सदृश विसदृश परिणाम परंपरैகளை அடையுமென்னுமது निर्दिष्ट सर्व दृष्टान्तानुपपत्तियாலே निरस्तம். ஸர்வ வஸ்துக்களும் ईश्वरायत्त स्वरूप स्थिति प्रवृत्तिகளென்றிறே वेदान्तங்கள் சொல்லுகின்றன.

धेनूपभुक्तமான तृणोदकादिपदार्थं तदर्थ संकल्पादि व्यापार रहित चेतन सनिधिमात्रத்தாலே क्षीरादि रूपेण பரிணமிக்கிறப்போலே चिच्छक्ति मात्र रूप निर्व्यापार पुरुष सन्निधिमात्रத்தாலே மூலப்ரக்ருதி विचित्र பரிணாமங்களைப் பண்ணுகிறதென்னுமதுவும் अनुपपन्नம். प्रहीण तृणादिகளுக்கும், अनडुदुपभुक्त तृणादिகளுக்கும் நிர்வ்யாபார புருஷ सनिधानம் உண்டாயிருக்க क्षीरादि பரிணாமம் கண்டிலோம். धेनु शरीरादिகள் பரிணாம விசேஷ ஹேதுவென்னில் चेतनனையொழிய अचित्துக்களுடைய அந்யோந்ய संसर्ग விசேஷமே பரிணாம காரணம் என்கைக்கு दृष्टान्तமாம்

இப்படி अयस्कान्त वैडूर्यादि निदर्शनங்களிலும் கண்டுகொள்வது. अयस्कान्तादिகளுக்கு आभिमुख्य देशासत्त्यादि विशेपयोगம் வேண்டும் ஆத்மாவுக்கும் இப்படி ஓர் अवस्था விசேஷம் கொள்ள प्रमाण सिद्ध விசேஷ காரணங்களைக் கொள்ளப்பார்த்தால் இங்கும் यथाप्रमाणं ஈச்வர ஸங்கல்பாதிகளைக் கொள்ளப் प्राप्तம். அநுமானத்தால் प्रकृत्यादिகளைக் கொள்ள விரகில்லை. आगमத்தாலே இவற்றைக் கொண்டால் तुल्य प्रमाणसिद्धனான ஈச்வரனை விடவொண்ணாது. वैषम्य नैर्घृण्य प्रसङ्गादि कुतर्कங்களாலே விடில் वैशेषिकोक्त कुतर्कங்களாலே प्रकृत्यादिகளையும் விடலாம்.

11 “सचष्टे नेश्वरं त्वां पुरुषपरिषदि न्यस्य यद्वाऽऽन्यपर्यात्
साख्यो योगी च ”

என்கிறபடியே ईश्वरादि விஷய வாக்யங்களுக்குப் பண்ணும் கண்ணழிவு तत्त्वान्तरங்களிலும் பண்ணலாம். पङ्गु अन्धन्यायத்தாலே प्रवृत्तिशक्ति रहितனான புருஷனும் चिच्छक्तिरहितैயான प्रकृतिயும் கூடிப் परस्पर स्वभावाध्यासादिகளாலே जगत्प्रवृत्ति பண்ணுகிறனவென்னுமதுவும் இவனுக்கு நிர்வஹிக்கவொண்ணாது.

मार्गदर्शन तदुपदेशक्षमனான पङ्गुவும் श्रवणादिक्षமனாய் प्रवृत्ति சக்தி யுக்தனான अन्धனும் கூடி विवक्षित गमनादि प्रवृत्ति பண்ணுமது உபபந்நம். இங்கு ப்ரக்ருதி புருஷ தத்த்வங்கள் இரண்டுக்கும் ज्ञातृत्वादिகளில்லையென்று தானே சொல்லுகையாலே परस्परोपदेशादिகளும், பரஸ்பர धर्माध्यासादिகளும் घटिया. सन्निधि मूलाध्यासம் சொல்லுமவனுக்கு सन्निधि नित्यतैயாலே नित्याध्यासமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

புருஷ भोगापवर्गार्थமாக ப்ரக்ருதி प्रवृत्ति பண்ணுமென்னுமதுவும் புருஷனை नित्य निर्लेपன் नित्यमुक्तன் என்கையாலே निरस्तம். ப்ரக்ருதி கார்யங்களில் बुद्धि லக்ஷணமான மஹாந் पुरुषोपरागம், विषयोपरागம், व्यापारावेशம் என்ற अंशत्रयத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். विषयोपराग லக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக்குப் पुरुषोपरागத்தோடே मिथ्याभूतமான संबन्धம் उपलभ्यம். இம்மஹாந் धर्माद्यष्टभावाश्रयமாயிருக்கும். ஸாத்த்விக மஹாந் अध्यवसाय वृत्ति விசிஷ்டமாகையாலே बुद्धिसंज्ञமாயிருக்கும்.

இதுக்கு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் शब्दादिகளுடைய अपरोक्षावभास रूपமான आलोचनத்தாலே उपकरिக்கும். மநஸ்ஸு परोक्षापरोक्षावभास रूपங்களுமாய் स्मृति चिन्ता तर्क संशयादि रूपங்களுமான संकल्प शब्द वाच्य वृत्ति विशेषங்களாலே उपकरिக்கும். அஹங்காரம் ஒரு சரீரியைப் பற்ற முன்னே பின்னே, தூரத்திலே ஸமீபத்திலே பார்ச்வத்திலே शब्दமென்றாற்போலே देशத்தாலும் புருஷனுடைய वर्तमानत्व प्रतीतिயடியாக 'अभूत् अस्ति भविष्यति' என்று காலத்தாலும் வரும். सम्बन्धावभास रूपமான अभिमानத்தாலே उपकरिக்கும் என்றாற்போலச் சொல்லுமவையெல்லாம் बुद्धि शब्द वाच्यமான अचित् द्रव्यத்துக்கு बोद्धृत्व भोक्तृत्वादिகள் கூடாமையாலும் இதுக்கு இவை கூடில் வேறு ஆத்மாக்களாக கட்டவேண்டாமையாலும் 'अन्तःकरणं त्रिविधं' என்கிற स्वसिद्धान्तத்துக்குச் சேராமையாலும் अभिमानालोचन रूपज्ञानங்களும் अहंकाराद्यचिद्धर्मங்களாக மாட்டாமையாலும் निरस्तம்.

अहंकारத்தை भोक्तावுக்கு अधिष्ठानமென்று कर्तृकोटिயிலே சொருகி बुद्धिயும் மநஸ்ஸுமாக இரண்டும் अन्तःकरणங்களென்னும் सांख्यैक देशिகளுக்கும் बुद्धिக்கு भोक्तृत्वம் கொள்ள

விரஹில்லை व्यासङ्गयुक्तियாலே மன கல்பனம் பண்ணுமதுவும் மநுஷ்யனுக்கு स्वप्नावस्थैயில் व्याघ्राभिमानத்தைக் கொண்டு अहङ्कारத்தை सुषुप्तिயில் निश्वासादि प्रयत्नाधारமாகக் கட்டினதும் अन्यथासिद्धम्. "ராஜஸ மஹாந் ப்ராணன் என்கிற வாயுவை अधिष्ठित्துச் चेष्टिப்பிக்கும். இதுக்குக் कर्मेन्द्रियங்களைந்தும் वचनादान गमनानन्द विसर्गங்களாலே उपकरिக்கும்" என்னுமதுவும் இப்படி प्रमाणोपपत्तिपराहतम् தாமஸ மஹாந் காலம் இதில பரிணமங்கள் க்ஷணாதிகள் என்று இவை ஸூர்ய गत्यादिகளாலே परिमितங்களாய்க் கொண்டு नाडि मुहूर्तादि ஸம்ஜ்ஞை யைப் பெறுகின்றனவென்னுமதுவும் காலத்தை अनाद्यनन्तम् என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு विरुद्धम्. இப்படிக் கொண்டால் மஹானுக்கு முன்பு காலமில்லாமையாலே ப்ரளயகாலாதி व्यवस्थैயில்லையாம்

प्रकृति परिणति परंपरा मात्रத்தாலே அங்குக் கால नियति யென்னில், பின்பு காலமென்று தனித்தொரு ப்ரக்ருதி பரிணம விசேஷம் கட்டவேண்டுவதில்லை. अचित्परिणामமான अन्तःकरणத்துக்கு बोद्धृत्वादिகளைக் கொண்டு ஆத்மாவுக்கு ज्ञातृत्वादिகள் கூடாவென்னுமது புருஷனுக்கே बोद्धृत्वादिகளைச் சொல்லுகிற ப்ரமாண शतங்களாலே प्रतिक्षिप्तम्. ज्ञानमात्रस्वरूपன்–निर्गुणன்–निष्क्रियன்–निर्व्यापारன்–निर्विकारன் என்றாற்போலச் சொல்லும் வாக்யங்களுக்கு அந்ய परत्वम् प्रच्छन्न बौद्ध निराकरण दशैயிலே சொன்னோம்

अहङ्कारம் अहमर्थமாகமாட்டாது; ஆத்மாவே अहमर्थமென்னுமிடமும் प्रत्यक्षादिகளாலே प्रतिपादित्தோம். कूटस्थதையாலே புருஷனுக்குக் कर्तृत्व भोक्तृत्वங்களில்லையென்கிறவர்களுக்கு अकर्ताவாய் अभोक्ताவான புருஷனைப் பற்றக் कर्तव्या-कर्तव्यங்களைச் சொல்லுகிற विधिनिषेध சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் निरर्थकங்களாம் कर्तृत्वादि निषेध வாக்யங்களுடைய अन्यपरत्वम् भगवद्गीता सिद्धम्.

ஸர்வ புருஷ साधारणिயான ப்ரக்ருதி தானே ஸர்வ கர்மங்களையும் பண்ணுகிறதென்றால் ஸர்வ புருஷர்களுக்கும் सर्व भोगங்களும் प्रसगिக்கும். बद्ध मुक्त व्यवस्थैயுமில்லையாம். काय-करण संघात प्रतिनियமத்தாலே भोग நியமமென்னுமதுவும் कायादि

களுக்கு नियामकत्वमில்லாமையாலே निरस्तம் கர்மத்தாலே कायादि நியமமென்னும்போதும் सर्वसाधारण प्रकृति गतकर्मத்துக்கு नियामकत्वம கூடாமையாலே अनुपपन्नம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் सर्वगतரென்னுமவனுக்கு शरीरादिகளில் सन्निधि விசேஷத்தாலே भोग நியமமென்னவொண்ணாது अन्त करण விசேஷத்தோடே புருஷ விசேஷத்துக்கு ऐक्य भ्रममடியாக भोग நியமமென்னில், இப்படி प्रकृति भ्रमिकதும்போது सर्वान्त करणங்களுக்கும் ஸர்வ புருஷர்களோடே ऐक्यம் प्रसङ्गिக்கும் புருஷர்களுக்குத் தனித்தனியே अन्त करणங்களோடே ऐक्य भ्रमமென்கைக்கும் व्यवस्थापकமில்லை.

ज्ञातृत्व कर्तृत्व भोक्तृत्वादिகளில்லாத புருஷனுக்கு भ्रमिக்கப் प्राप्तियுமில்லை. புருஷனுக்கு भ्रमादि विकारம் கொள்ளில் अपसिद्धान्तமாம். ஆகையாலே सर्वत्र भोगदर्शनத்தாலே ஆத்மாவுக்கு सर्वगतत्वம் என்றதுவும் अनुपपन्नம. 'अहं गच्छामि' என்கிற प्रतीति स्वारस्यानुगुणமாக சரீர விசிஷ்ட ஆத்ம गमनத்தாலே सर्वत्र भोगங்களும் घटिக்கும். त्रैगुण्य रहितனை புருஷனுக்கு गमनक्रिया कर्तृत्वம கூடும்படி என்? என்னில், परिच्छिन्नனைபடியாலே कर्मादिवशத்தாலே இது கூடும். आत्मोत्क्रान्त्यादि வாக்யங்களையும் अनुसंधिப்பது. गमन ஸந்தேஹ மாத்ரத்தாலும் गमनமில்லையென்று அறுதியிடவொண்ணாது.

ஆனாலும் भोगदर्शनத்தாலே எங்கும் புருஷ सन्निधि கொள்ள வேண்டினால் शरीराद्यभावमात्रத்தாலே भोगानुदयம் கூடும்படியாயிருக்க, புருஷனுடைய अभावத்தையும் கல்பித்தால் गौरवம் உண்டாகையாலே எங்கும் नित्यसन्निधि கொள்ளவேண்டாவோ? என்னில், இது கல்பிக்கிறோமல்லாமையாலே निराकृतம். शरीराद्यभाव மாத்ரத்தால் भोगाभावமென்றால் ஏதேனுமொரு शरीरादि सद्भावமுள்ள प्रदेशங்களெல்லாவற்றிலும எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் भोगமும் प्रसङ्गिக்கும்.

காசினிநீர்முதலான காரியங்கள்
கசசபததின காலகைபோல் என்னுஙகததால,
நாசமிலதிலேகாணும் ஞாலததுள்ளீர்
நாமிசையாசசாஙகியததை நாடுவாாககே. 37

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
निरीश्वरसांख्य निराकरणाधिकारः अष्टादशः ॥

பதினெட்டாவது நிரீச்வர ஸாஙகய நிராகரணாதிகாரம

முதலான, காரியஙகள-வஸதுக்கள் உணடாவதும் அழிவதும், கசசபததின - ஆமையின, காலகைபோல் - (நீட்டுவதும சுருஙகுவதுமான) கால கைபோல, எனனும-எனகிற, கததால-பிதறறுதலாலும, நாம இசையா - நாம் அஙகீகரிகக முடியாத, சாஙகியததை - ஸாஙகய மததததை, நாடுவார்ககு - பினபறறி யிருபபவாக்கு, நாசம் இலது - அழிநதுபோவதைவிட வேறு பலன், இலே காணும - இலலையெனறு தெரிந்துகொளளுஙகள, ஞாலதது உளளீா - உலகததில இருபபவர்களே! நீஙகள் இதைக கணடுகொள்ளுஙகள. 37

12 “संघातपरार्थत्वात्”

இத்யாதிகளாலே புருஷனுக்குக் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளைச் சொல்லித் தாங்களே புருஷனுககுக் கர்த்ருத்வாதிகள் இல்லையென்றும்

13 “पुरुषस्य दर्शनार्थं”

என்கிற ஆர்யையிலே புருஷனுடைய போகாபவர்க்கங்களுக்காக ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்திக்கிறதென்றும் சொல்லி

14 “तस्मान्न बध्यते”

என்கிற ஆர்யையிலே புருஷர்கள் ஒருவருக்கும் பந்தமோக்ஷங்கள் இல்லை; ப்ரக்ருதிதனக்கே பந்தமோக்ஷங்கள் என்றும் இப்படி பரஸ்பர விருத்தமாக வ்ருஷளீ விவாஹ மந்த்ர க்ரமத்தாலே சொல்லும் அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்ற

15 “विप्रतिषेधाच्चासमञ्जसम्”

என்று ஸூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தார்.

ஆத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வாதிகள் இல்லையென்கிற ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரக்ருதே: பரனான புருஷனென்று ஒருவனைக் கட்டவேண்டுவதில்லை. ப்ரத்யக்ஷாதிகள் எல்லாம் கர்த்ருத்வாதி விசிஷ்டனாக ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம வாதமே நிலைநிற்கும். புருஷனை அபோத்தாவாக்கி ப்ரக்ருதியை சிச்சக்திவிகலையென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ப்ரமாதாவாகக்கூடாமையாலே ப்ரமாணமில்லையாய் மாத்யமிக மாயாவாதி மத்ய நிவேசம் உண்டாம்.

* ஈசனிலனெனபதனு லெனறும்சீவர்
எஙகுமுளரிலருணாவை யெனறவததால்
பாசமெனனும்பிரகிருதி தனனுலெனறும்
பலமுமிலை வீடுமிலை யெனனும்பண்பால

---

* [ப-ரை] ஈசன இலன - பகவான் இல்லை, எனபதனுல - என்று சொலவதினுலும, சீவா - ஜீவர்கள, எனறும் - நிதயமாயும, எஙகும் - எலலாவிடத்திலும், உளா - இருப்பவர், உணாவை - ஜ்ஞாநததை, இலர் - இலலாதவர், எனறவததால - எனறு சொலலுகிறபடியினுலும், பாசமெனனும் - பாசம எனபபடுகிற, பிரகிருதி தன்னுல-மூலபரகருதியினுல, என்றும்-எபபொழுதும், பலமும இலை - பரயோஜநமும இல்லை, வீடும் - மோக்ஷமும, இலை - இல்லை, என்னும் - எனறு சொலலுகிற, பணபால - வார்ததையினுலும், காசினி - பூமி, நீா - ஜலம்

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீமாதுாபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| योगसिद्धान्त भङ्गाधिकारः एकोनविंशः ||

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

[யோகமத நிரஸன பரதிஜஞை - அமமதததின கொளகை களின ஸஙகரஹம-பரவாததகருடைய ஏறறததிஞல இம மதத தின அஙகீகரண பக்ஷநிரஸனம - மறற கொளகைகளின அநு வாதமும அவறறின நிரஸனமும].

*தாவிபபுவனஙகள தாளிணைசூடடிய தநதையுநதிப
பூவிறபிறக்கினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும
நாவிலபிரிவினறி நாமஙகைவாழினும நானமறையில
பாவிததனறியுரைபபது பாறும பதாததிரளே 38

---

*[ப - ரை] புவனஙகள-எலலா லோகஙகளையும, தாவி-(தரிவிக்ரமாவதாரததில) அளநது, தாளிணை சூடடிய - இரணடு திருவடிகளையும சிரஸஸில வைதது அலஙகரிதத, தநதை - பிதாவான பகவானுடைய, உநதிபபூவில - திருநாபிக கமலத தில, பிறககினும - பிறநதவன என்ற பெருமையுடையவஞயி னும, பூதஙகளெலலாம - எலலாப பூதஙகளையும, புணாததிடி னும - ஸருஷ்டிபபவஞயிருநதபோதிலும, [இஙகு சொலலப படும ஸருஷ்டி மஹாபரளயததிறகுப பிறகு பகவான தானே அணடஙகளை ஸருஷ்டிதது ஒவவோா அணடததுககுளளும ஒரு பரஹமாவை உணடாககி அவனிடம அநத அணடததுக் குள மேல ஸருஷ்டியைச செய என்று நியமிககிருன என்று சுருதிபரஸிததமாகையாலே அணடததுககுள செயயபபடும ஸருஷ்டியை மட்டும குறிககிறது என்றபடி] நாவில - நாக கில, பிரிவினறி - ஒருகாலும விடடுபபோகாமல, நாமஙகை - ஸரஸவதி, வாழினும-வசிததுக்கொணடிருநதாலும, அதாவது-பரஹமா இபபடிபபடட பெருமையுடையவஞயிருநதபோதி லும, (அவஞல பரவர்ததிககபபடட யோகமதம பரமாணம் ஆகாதோ என்று உணடாகும சஙகைக்கு ஸமாதாநம மேலே அருளிசசெய்யபபடுகிறது) நான மறையில - நானகு வேதங களில, பாவிததனறி - சொலலபபடடிருக்கிறதைதத தவிர, உரைபபது - வேறு விதமாகச் சொலவது, பாறும - அழிநது போககககூடிய, பதாததிரள் - கருககாயின கூட்டமபோல ஆனது - அதாவது அபரமாணம் என்றபடி. 38

विधित्त யோகத்திலும் परमपुरुषाराधनत्व விவக்ஷையற்று प्रत्यगात्म दर्शनप्रधानமாக நடத்துகையாலும், ஆத்ம கைவல்ய மாத்ரமே மோக்ஷமென்று கொள்ளுகையாலும்

19 "एतेन योगः प्रत्युक्तः"

என்கிறபடியே वेदविरुद्धांशத்தில் योगदर्शनமும் अनादरणीयம். महाभारतोपादानमात्रம் காபிலாதிகளுக்குப் போலே विरुद्धांश शोधन ஸஹம் कपिल हिरण्यगर्भादिகளுக்கு वेदविरुद्धांशங்களில் தாத்பர்ய மில்லை.

20 " सांख्ययोगविचारिणः "

என்று சொல்லப்பட்ட प्रवर्तकர் வ்ருथानिर्बन्धம் பண்ணினார்கள் என்னுமவர்களுக்குப் பின்புள்ள प्रवर्तक ग्रन्थங்கள் உபேக்ஷணீயங்கள் என்னுமிடம் निर्विवादம்.

*காரணனாயுலகளிக்கும் கண்ணனதேசைக்

கண்ணடிநிழலபோலக் காணகையாலும

தாரணியின் முடிவான சமாதி தன்னைத

தனககேறறும விளககென்று தனிக்கையாலும்

---

*[ப – ரை] காரணனாய்-ஜகததை ஸ்ருஷ்டிக்கும் எல்லாக் காரணனாய், உலகு அளிககும - லோகததைக் காப்பாறறுகிற, கணணன்-பகவானுடைய, தேசை - தேஜஸ முதலியவைகளை, கண்ணடி-கணணடியில காணபபடும், நிழல போல-உருவத்தைப் போல, காணகையாலும் - சொல்லுகிறபடியினாலும, தாரணையின-தியானததின், முடிவான-முடிவு நிலையான, சமாதி தனனை-பகதியோகததை, தனககு-ஆதமாவாகிய தனககு, ஏறறும் - ஏறறப்படுகிற, விளககு எனறு - தீபம் எனறு, தனிககை யாலும-தனிததுச சொலலுகையாலும், காரணமாம-காரணமா

निरीश्वर सांख्यனை நிராகரித்தோம். अनन्तरं सेश्वरसांख्यம் என்னும்படி நிற்கிற हैरण्यगर्भसिद्धान्तத்தில் विरुद्धाविरुद्धांश विभागம் பண்ணுகிறோம் கபிலாதிகளைப் போலே ஒரு ருஷிமாத்ர மன்றிக்கே जगद्व्यापारादि विशेषाधिकृत त्रिमूर्त्तिகளில் प्रथमனாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு औरसपुत्रனாய் अव्यवहितशिष्यனாய் सकल वेद प्रवर्तनाधिकृतனாய் रुद्रादिகளுக்கெல்லாம் उभयविध गुरुவாய் सर्व-मर्यादास्थापकனாக भगवானாலே दत्तवरனான हिरण्यगर्भन् वेदोक्त तत्त्वाचार विपर्यासமறச் சொன்ன योगशास्त्रத்தை अप्रमाणமென்கை ஸாஹஸமாகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர विभागादि सत्य-त्वத்தை இசைகையாலும், क्लेशकर्माद्यपरामृष्टனாய் प्रणव प्रतिपाद्यனாய सर्वलोक गुरुவான புருஷன் ஈச்வரனென்று योग सिद्धान्त विषय पातञ्जलसूत्रभाष्यங்களிலே प्रतिपादिக்கையாலும

16 "हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता"

என்று महाभारत परिगृहीतமான योगशास्त्रம் க்ருத்ஸ்நமும் ப்ரமாண மாக வேண்டாவோ? என்னில், இதுவும்

17 "बहव· पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिण."

इत्यादिகளாலே दत्तोत्तरம்

क्षेत्रज्ञனான हिरण्यगर्भனுக்குப் பரமபுருஷ ஸங்கல்பா நுகுணமாக भ्रमादिகள் கூடுகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ சரீரக னான பரமாத்மாவுக்கு जगदुपादानत्वமும் उपपन्नமென்று वेदान्त स्थापितार्थ विरुद्धமாகக் கேவல நிமித்தேச்வர பக்ஷத்தைப் परिग्रहिக்கையாலும், ஈச்வரன்தான் क्रियाशक्ति विक्षेपरहितனாலே साङ्ख्य புருஷனைப் போலே நிர்வ்யாபாரனாய் संनिधिमात्रोपकारकன் என்கையாலும்,

18 "योगी चकार प्रतिफलनमिवैश्वर्यमूचे कयाचित्"

என்கிறபடியே ஐச்வர்யம் उपाधिविशेषप्रयुक्तம் என்கையாலும், தத்த்வ ஸ்ருஷ்டிக்ரமங்களிலும் மஹானுக்கு அஹங்காரமும் தந்மாத்ரங்களும் என்று ஆறு விசேஷங்கள், அஹங்காரத் துக்கு एकादशेन्द्रियங்கள் விசேஷங்கள், தந்மாத்ரைகளுக்குப் पञ्चभूतங்கள் விசேஷங்கள் என்றாற்போலே சொல்லுமவை க்லிஷ்ட நிர்வாஹங்களாகையாலும், மோக்ஷோபாயமாக

காரணமாமது தனக்குப பயனும் சீவன
கைவலிய நிலையெனறு கணிகையாலும
கோரணியின கோலமெனக குறிககலாகும்
கோகனகததயன கூறும் சமயக்கூறே 39

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
योगसिद्धान्तभङ्गाधिकारः एकोनविंश· ॥

பததொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

யிருககும, அது தனக்கு – அநதப பக்தியோகமாகிய உபாயத துக்கு, சீவன – ஜீவனுடைய, கைவலிய நிலை – தனனைத தானே அநுபவிததுககொளளுகிற கைவலயமே, பயன ஆம – பய னுகும, எனறு கணிககையாலும – எனறு நினைபபதனுலும, கோகனகதது-பகவானுடைய திருநாபிக்கமலததில் உணடான, அயன – பரஹ்மா, கூறும – சொலலுகிற (வெளியிடட), சமயக கூறு–யோக மதம், கோரணியின-கோமாளியினுடைய, கோலம என – வேஷம் என, குறிககலாகும் – குறிபபிடடுக் கூறும்படி யுளளது. 39

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீராகதூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| पाशुपत बहिष्काराधिकारो विंशः ||

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

[பாசுபத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை — ஷட்த்ரிம்சத் தத்த்வபக்ஷ நிரஸனம்—நியதிதத்த்வகல்பன நிராகரணம்—காலத்தின் மாயா கார்யத்வபக்ஷ நிரஸனம் — ஸுகாநுபவார்த்தம் ராககல்பன நிரஸனம்—வித்யாதத்த்வபக்ஷ நிரஸனம்—கலாதத்த்வபக்ஷ நிர ஸனம் — ஜீவன் மலமாயாகாமங்களினால் கட்டுப்பட்டவன் என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்—பசுக்களின் அனுதிசிவத்வபக்ஷ நிரஸ னம்—ஸோமஸித்தாந்த நிரஸனம் — பாசுபத மதத்தின் ஆறு பிரிவுகளின் நிரஸனம் — தீக்ஷாதிகளினால் ஜாதி ஒழியும் என் கிற பக்ஷ நிரஸனம் — பாகவத ஸமயத்தில் ஸாம்யம் கூறு வதற்குக் கருத்து—ஆகமானுமான கல்பனை நிரஸனம் — அதர்வ சிரோவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் — மற்றும் சில அநுஷ்டானங் களின் நிரஸனம்—நிச்வாஸ ஸம்ஹிதாப்ராமாண்ய த்வ நிரஸனம் - பஹு பராசுரயபக்ஷ நிரஸனம் — மஹாபாரத ஸங்க்ரஹம் பாசுபத மதத்தின் ப்ராமாண்யத்தை ஸாதிக்காது — வகத்ரு வைலக்ஷண்ய ஏற்றத்தின் நிரஸனம்—இம்மதம் ஸூத்ரகாரரால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது]

* சாதுசனங்களெல்லாம் சச்சையென்னும் சலம்புணர்த்தார்
கோதமசாபமொன்றால் கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுலகில்
பூதபதிக்கடியாரென நின்றவன் பொய்யுரையால்
வேதமகற்றிநிற்பார் விகற்பங்கள் விலக்குவமே 40

---

*[ப—ரை] சாது சனங்களெல்லாம் - எல்லா ஸாது ஜநங் களும், சச்சையென்னும் - ஸாரமல்லாதது என்று கழிக்கிற, சலம் - சலம் என்ற தோஷத்தை, புணர்த்தார் - அங்கீகரித்த வர்களாயும், கோதம சாபம் ஒன்றால் - கௌதமருடைய சாபத் தால், உலகில் - லோகத்தில், கொடும் - பயங்கரமான, கோலங்கள் - வேஷங்களை கொண்டு - தரித்துக்கொண்டு, பூதபதிக்கு - பூதங்களின் நாயகனான சிவனுக்கு, அடியார் - தாஸர்கள், என நின்று, அவன் பொய்யுரையால் - அவனுடைய பொய்மொழிகளாகிய பாசுபத நூல்களால், வேதம் - வேதத்தை, அகற்றி - தள்ளிவிட்டு, நிற்பார் - நிற்கிற பாசுபத மதத்தினருடைய, விகற்பங்கள் - அநேக விதமாகச் சொல்லப் படும் அர்த்தங்களை, விலக்குவம் - தள்ளிவிடுவோம் சலமென் பது - அயலாருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளா மல் அவர்மீது பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டுவது.

प्रकृत्यादिகளையும் கொண்டு ஈச்வரனை நிமித்தமாத்ரனாகவும் கொண்ட योग सिद्धान्तिகளை நிராகரித்தோம். இவ்வம்சத்தில் அவர்களோடு துல்யராய் अंशान्तरங்களை अन्यथाவாகச் சொல்லும் पाशुपतரை நிராகரிக்கிறோம். शैव–पाशुपतादि–भेदத்தாலே चतुर्विधமாகவாதல் षड्विधமாகவாதல் विभक्तமான पशुपतिमतத்தில் சைவர்கள் சொல்லுகிற षट्त्रिशत् तत्त्वங்களில் மஹானுக்குக் காரணமான ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தம் – த்ரைகுண்யம் என்று இரண்டாக்கி இக் गुणங்களினுடைய सूक्ष्मावस्थै அவ்யக்தமென்றும், स्थूलावस्थै த்ரைகுண்யமென்றும் சொன்ன विभागத்துக்கு सभावनामात्रமாதல் உக்திவிசேஷமாத்ரமாதல் மூலமென்றால் இस्थूल सूक्ष्मविभागம் महदादितत्त्वங்களிலும் கட்டலாம்.

அவ்யக்தத்தோடொக்க नियति काल राग विद्या कलैகள் என்று ஐந்து தத்த்வங்கள் புருஷனைப் பற்றி மாயையினின்றும் பிறக்குமென்றதுவும் आप्तागम युक्ति विरह निरस्तம். श्वेताश्वतरश्रुतियில் काल स्वभाव नियति यदृच्छादि शब्दங்களைக் கொண்டு तत्त्वान्तरங்களைக் கட்டப் பார்க்கில் अतिप्रसङ्गம் வரும்.

புருஷனுடைய कर्म फल देश नियमத்துக்கும் कर्म फलங்களுடைய संकरம் வாராமைக்கும் नियति என்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஸ்வதந்த்ர ஈச்வர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸர்வ நியமங்களும் घटियாநிற்க வேறொரு நியாமகம் கட்டவேண்டுவதில்லை. त्रुटि लवादि லக்ஷணமான கால தத்த்வ ஸ்வரூபம் பூர்வோத்தர காலங்களில்லையென்னும் பக்ஷம் स्व-वचन व्याहतமாகையாலே காலம் மாயாகார்யமென்னவொண்ணாது.

சில தந்த்ராந்தரீயர்

21 ‘कालश्च नियतिश्चैकसंपुटत्वादेकं भुवनम्’

என்றதுவும், வேறே சிலர் நியதிக்குக் காலதத்த்வத்திலே अन्तर्भावமென்று சொன்னதுவும் संपुटत्वाद्यसंभवத்தாலே जरद्गवादि वाक्य तुल्यம். दु:खाभावमात्रத்திலே सुखभ्रमहेतुவாகவும் तदर्थ प्रवृत्तिகளில் புருஷனுக்கு शक्ति जनकமாகவும் रागம என்றொரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், கர்மாநுரூப பரம புருஷ ஸங்கல்ப घटित ஸத்த்வாதி குணவிசேஷ விசிஷ்ட மந.

22 “मुक्तात्मानोऽपि शिवा किंत्वेते तत्प्रसादतो मुक्ताः ।
सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेयः पञ्चमन्त्रतनुः ॥”

इत्यादिகளாலே மோக்ஷதசையிலே ஈச்வரனோடே विभुत्व पर्यन्त अत्यन्त साम्यवானென்றும் சொன்னதுவும் அவனுடைய समाधिक दरिद्रत्व श्रुतियாலும் ஜீவனுடைய நித்ய அணுத்வ நிர்விகாரத்வ ச்ருதியாலும் निराकृतம்.

माया कार्य रागादिகளாலும் கர்மத்தாலுமுள்ள बन्धமொழிய மற்றும் அநாதி मलबन्धமென்னும் கட்டலாவதொன்று இல்லை பசுக்களுக்கு அநாதி மல तिरोहितமான अनादि शिवत्वம் मल-विदारणமான अनादि शिव प्रसादத்தாலே अभिव्यक्तமாகிறதென்றும் சொல்லுகிற अर्थம் ஈச்வரனுக்கு अज्ञानादिகளைக் கல்பித்த பக்ஷத்தோடு துல்யமாம்.

ஈச்வர விஷயத்திலே ஐந்து தத்த்வங்களைக் கல்பித்து அவற்றில் சிவனுவான் ज्ञान क्रिया शक्ति प्रधानனாய் सर्वज्ञान क्रिया-शक्तियுமாயிருக்கும் என்றும் जगत्सृष्टि उन्मुखனான அவனுடைய आद्यமான உந்மேஷம் சக்தியென்றும்

23 “चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः ।
तच्छक्तितत्त्वमभिहितमविभागापन्नमस्यैव ॥”

इत्यादिகளாலே சொல்லுமதுவும் இந்த शक्तिயை ஸர்வஜ்ஞை ஸர்வகர்த்ரீ என்று சொல்லுமதுவும் धर्म धर्म्यैक्य विरोधादि दूषितம்.

24 “ज्ञानक्रियाख्यशक्त्योः अपकर्षोत्कर्षयोरभावेन ।
यः प्रसरस्तं प्राहु सदाशिवाख्यं बुधास्तत्त्वम् ॥”

என்றதுவும் ज्ञानक्रियाख्यशक्तिகளுடைய पृथग्विसर्पण प्रलयदशैகள் நிர்வஹிக்க அரிதாகையாலும் स्वरूप विकार ज्ञान सकोचादिகள் घटियாமையாலும் அநுபபந்நம்.

25 “न्यकू भवति यत्र शक्तिज्ञानाख्योद्रिक्ततां क्रिया भजते ।
ईश्वरतत्त्वं तदिह प्रोक्तं सर्वार्थकर्तृ सदा ॥”

என்று சொன்னதுவும்

ப்ரக்ருதி மாத்ரத்தாலே ஸுக ப்ரமாதிகள் கடிக்கும். புருஷனுடைய ஜ்ஞாநவ்யக்த்யர்த்தமாக வேத்ய விசேஷத்தில் வ்யாபரிப்பதான வித்யையென்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஜ்ஞாநத்துக்குக கர்த்ருத்வகர்மங்களிலும் உபகாரகமாகத் தாங்கள் இசைந்த தத்த்வ க்ராமத்தில் இந்த்ரியாதி மூல ப்ரஸரண தசையிலே ஸ்வயம்ப்ர காசத்வமுண்டாகையாலே வ்யஞ்ஜகாந்தரம் கட்டவேண்டா. காலாந்தராதிகளில் ஜ்ஞாநாந்தரத்தாலே ப்ரகாசிக்கும்.

மல ஸருத்த சைதந்ய அபிஜ்வலநார்த்தமாக மல விதாரண ஹேதுவாய்க் கொண்டு ஜ்ஞாநசக்திக்கு வ்யஞ்ஜகமாகக் கலையென்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், மலவிதாரணம் பண்ணுமது

21A. "तेषामेवानुकम्पार्थम्"

இத்யாதிகளின்படியே ஸர்வேச்வர அநுக்ரஹமாகையாலும் இதுதன்னைத் தாங்களும் இசைகையாலும் அச்ருத தத்த்வாந்தரம் கல்பிக்க வேண்டா.

ஜ்ஞாநத்தை த்விவிதமாக்கி கோசரத்தை ஆவேதிக்குமது ப்ர மாணம். ஸுகாதிரூபையான வேதநை பலமென்ற இவ்வளவில் விரோதமில்லை. கோசரத்தை த்விவிதமாக்கி சப்தாத்யநுரக்தையாய் ஸுக து:க மோஹ ரூபையான புருஷபுத்தி ஸாக்ஷாத் கோசரமென்றும் சப்தாதிகள் பரம்பரயா கோசரமென்றும் சொன்னது புருஷ புத்தி வ்ருத்தி தானே ப்ரமாண ரூபஜ்ஞாநமாகையாலே நிரஸ்தம்.

ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் புத்த்யாதிகளுக்குப் புந: புந: பூரகத்வேந உபகரிக்கின்றனவென்றும் காலநியதிகள் புருஷ னுடைய க்ரியாப்ரவ்ருத்தி ஹேதுக்களென்றும் சொல்லுமது வ்யாகுல வசநம். ப்ரவ்ருத்தி சீலத்வ யுக்தியாலே கர்மேந்த்ரியங்களை ராஜஸ அஹங்கார கார்யங்களாகச் சிலர் சொன்னதுவும் அதிப்ரஸங்க-தூஷிதம்.

ஸர்வசக்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மா மல மாயா கர்மங் களென்கிற மூன்று பந்தங்களாலே திரோஹிதனும் என்றும் இந்த பந்தங்கள் மூன்றும் விட்டவாறே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வகதனாய் ஸர்வசக்தியாய் சிவ துல்ய ஐச்வர்யனுமென்றும்

26 "न्यक् भवति कर्तृशक्तिर्ज्ञानाख्योद्रेकमश्नुते यत्र ।
तत्तत्त्वं विद्याख्यं प्रकाशकज्ञानरूपत्वात् ॥"

என்றதுவும் ज्ञानादिகளுடைய न्यग्भावादि निरूपणानर्हतैயாலே निरस्तம்.

27 "नादो बिन्दु सकल. सदाशिवं तत्त्वमाश्रितौ कथितौ ।
विद्येशाः पुनरीशे मन्त्राविद्याश्च विद्याख्ये ॥"

என்ற விபாகத்துக்கும் ஒரு வ்யவஸ்தாபகம் இல்லை. இவை மூன்று தத்த்வங்களும் காலானவச்சிந்நங்களாகையாலே அக்ரமபாவிகளென்றும் அவற்றினுடைய வ்யாபாரங்கள் க்ரமபாவிகளென்றும் சொல்லி இத் தத்த்வங்கள் மூன்றும் சக்தியிலே லயிக்குமென்றும் சக்தி சிவன் பக்கலிலே லயிக்குமென்றும

28 "पञ्चानामप्येषां न हि क्रमोऽस्तीह कालरहितत्वात् ।
व्यापारवशात् तेषां विहिता खलु कल्पना शास्त्रे ॥
तत्त्वं वस्तुत एकं शिवसञ्ज्ञं चित्रशक्तिशतखचितम् ।
शक्तिव्यापृतिभेदात् तस्यैते कल्पनाभेदाः ॥
मायायाः परतोऽध्वा शुद्धः शक्तौ निलीयते सकल ।
परमात्मनि साऽपि शिवे तिष्ठत्यविभागमापन्ना ॥
माया पुरुषः शिव इत्येतत् त्रितयं महार्थसंहारे ।
अवशिष्यते पुनस्तत् प्रवर्तते पूर्ववत् सृष्टौ ॥
तत्त्वानां स्थितिरेषा कथिता सृष्टिक्रमेण सर्वेषाम् ।
प्रतिलोमात् परिणामात् मायायां ता निलीयन्ते ॥"

என்றும், शुद्धविद्यै சிவனுடைய देहेन्द्रियங்களென்றும், ஈச்வரன் அஹங்காரமென்றும், सदाशिवன் बुद्धि என்றும், சக்தி प्रकृति-स्थानीயை என்றும், சிவன் புருஷ स्थानीयன் என்றும் சொல்லுமவை पूर्व अपर विरुद्धங்கள்.

शिवाद्वैतादि பக்ஷங்களில் சொல்லும் कुतर्क बाह्यागम कुसृतिகளுக்கெல்லாம் दूषित विविध सिद्धान्ते ந்யாயத்தாலே நிரஸம் கண்டுகொள்வது.

ஸர்வ விகார காரணபூதையாய் ப்ரக்ருதி मायादि शब्दवाच्यैயான सूक्ष्मतमऽशक्ति ग्रन्थि गुहै என்று பேராய் मधुकोशादिகளைப்

போலே ஸுபிர புட ஶத ஸங்குலையாய் அநந்தஸ்ரோதஸ்ஸாய்க்கொண்டு எங்கும் ப்ரஸ்ருதையாய்க் கிடக்கும் என்றும் ஸஹஸ்ரம் தோறும் தனித்தனியே போக்தாக்களான ருத்ரர்களாலே அதிஷ்டிதை என்றும் இப்ப்ரகாரங்களிலே ஸோமஸித்தாந்தத்தில் சொல்லுமதுவும் ப்ரமாண உபபத்திஸஹமன்று.

அப்படியே "अथातो रुद्रहृदयं" என்று தொடங்கிச் சொன்ன பாசுபத மதத்தில் பஶு பாஶ விதி யோகங்களென்று பாசுபதம் நாலு வகையாயிருக்குமென்று சொல்லிப் பசுக்களை ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணரென்றும், ஆரப்த கார்யகாரணரென்றும், வ்யாவ்ருத்த கார்யகாரணரென்றும், ஸருத்த கார்யகாரணரென்றும், ஸமூட கார்யகாரணரென்றும், ஆட்ய கார்யகாரணரென்றும் ஆறு வகையாக்கி இவர்களில் ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணராயிருப்பார் சிலர் க்ரந்தி தத்த்வத்திநுடைய மூர்த்தியிலும் க்ரந்தி குஹையிலும் வர்திப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் தேஹேந்த்ரிய ஸம்பத்தராயிருக்கச் செய்தே ப்ரபுத்தராகையாலே பசுக்கள் ஆகார்கள் என்றும் தொடங்கிச் சொல்லும் பிரிவுகளும் த்வாதஶ புவன ஸமுதாயம் ஜால மென்றும் சொல்லி க்ரந்திக்குக் கீழும் நடுவும் மேலுமாக இப் புவனங்களென்றும் இப் ப்ரகாரங்களில் சொல்லுமவையெல்லாம் ஸர்வ ஸம்மத ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதி விரோதத்தாலே உபேக்ஷணீயங்கள்.

இப்படியே

29 "दीक्षाप्रवेशमात्रेण ब्राह्मणो भवति ध्रुवम् ।
कापालं व्रतमास्थाय यतिर्भवति मानवः ॥"

இத்யாதிகளும் ஆப்தாகம விருத்தங்களாகையாலே அநாதரணீயங்கள்.

பாகவத ஸமயத்தில் பகவத் ஜ்ஞாநமுடையார் எல்லாரும் 'ஸமர்' என்னுமது ஶம தமாதி குண ஸாம்யத்தாலும் ஆசார்ய மூல ஜ்ஞாந ஜந்ம ஸாம்யத்தாலும் அபிமத புருஷார்த்த ஸாம்யத்தாலும் ஆமத்தனை.

இப்படியே பாசுபத தந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஜாத்யுத்தாராதி-வாதமும அந்யபரம் என்னில் மற்றும் வேதவிருத்த அம்ஶமெல்லாம்

அன்யபரம் என்னவேண்டும் அது தத்தந்த்ரங்களுக்கும் தந்நிஷ்டர் களுக்கும் அபிமதமன்று. எங்ஙனே ? என்னில்.—

இவர்கள் வேதங்களையும் தங்கள் மந்த்ரங்களோடு ஒக்கப் பௌருஷேயங்களென்றும், வேதங்களில் சிவஜ்ஞாநம் காசித்க மாகையாலே ஸ்வாகமங்களாலே தத்த்வஸித்தி என்றும, அநுமாநத் தாலே நிமித்தமாத்ர ஈச்வர கல்பனை பண்ணியும், பராவர தத்த்வங்களை மாறுகக் கட்டியும் மற்றும் வ்யபதேச அனர்ஹ வேத விருத்த தத்த்வானுஷ்டான ப்ரக்ரியா ஜாலங்களை ப்ரதிபாதித்துமிறே ஸ்வ ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் பண்ணுவது. இப்படியாகையாலேயன்றோ

30 “ शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा लोकायतिकनास्तिकान् ।
विकर्मस्थान् द्विजान् शूद्रान् सचेलो जलमाविशेत् ॥”

என்று தர்மசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகர் இவர்களை பஹிஷ்கரித்தது

இப்படி பாசுபத மதம் வேத வைதிக பஹிஷ்க்ருதம் என்றால் அதர்வ சிரஸ்ஸிலே ருத்ரோபாஸனத்தை ப்ரஸங்கித்து ஸமந்த்ரக பஸ்மலேபநாதிகளை யும் சொல்லி இது பாச விமோக்ஷார்த்தமான பாசுபத வ்ரதமென்றும் சொன்னது நிர்வஹிக்கும்படி என் ? என்னில், அங்கு சொன் னவை அஸத் கார்ய வாத அனுவாதாதிகளைப் போலே பரபக்ஷானுவாதமாத்ர மென்று சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். தாமஸ தர்ம விசேஷ விஷய மென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீமத்பாஷ்யகாரர் ப்ரதர்தன வித்யாதி ந்யாயத்தாலே இது ருத்ரசரீரக பரமாத்மோபாஸன விசேஷபரமென்று அருளிச் செய்தார். ஆகை யால் அதர்வ சிரஸ்ஸைக்கொண்டு பாசுபத தந்த்ரத்துக்கு ச்ருதிமூலத்வம் கொள்ளவொண்ணாது

இப்படியே சதருத்ரீயாதிகளும் ஈசானபலி சொன்னதுவும் இஷ்ட தேவதா அர்ச்சன ஸ்ம்ருதிகளும் ப்ராயச்சித்த விசேஷத்தில் பஸ்மசிஹ்நத்வாதி வசனங்களும் பாசுபத ஆகமவிதிகளுக்கு மூலகல்பனாலிங்கமாக மாட்டா.

இத் தந்த்ரம் இப்படி நிர்மூலமாகில் இதில் சொன்ன ப்ரக்ரியையாலே லோகத்திலே ப்ரதிஷ்டா அர்ச்சனாதிகள் நடக்கிறபடி என் ? என்னில், இதுவும் புத்தாதி துல்யமாகையாலே ப்ராமாண்ய ஸ்தாபகமன்று. வேத விரோத ப்ரசுர சைவதந்த்ர ஏகதேசமான நிஃச்வாஸ

सहितக்கு ஒரு புராணத்தில் प्रामाण्य अभ्यनुज्ञै பண்ணினதுவும் श्वहति क्षिप्त க்ஷீரந்யாயத்தாலே आश्वास हेतुவாகாது

லோகப்ரவ்ருத்தி सभवம்

31 " त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय ।
दर्शयित्वाऽल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥"

என்று भगवन्नियुक्त पशुपति विप्रलम्भ वैभवத்தாலும் गौतम शाप अभिभूत अष्टचत्वारिंशत् सहस्र तामस पुरुष संतति संप्रदाय परंपரையாலும் கூடுமென்னுமிடம் निर्विवाद नानापुराण संवादத்தாலே நிர்ணயிக்கலாம்.

32 " ऋचो यजूंषि सामानि वेदाध्यात्मं तथैव च ।
न्यायशिक्षा चिकित्सा च ज्ञानं पाशुपतं तथा ॥"

என்று महाभारत प्रतिपाद्य संग्रहத்திலே பாசுபத ஜ்ஞாநத்தை எடுப்பானேன் ? என்னில், இது

33 " वासुदेवस्य माहात्म्यं पाण्डवानां च सत्यताम् ।
वृत्तं च धार्तराष्ट्राणां उक्तवान् भगवान् ऋषि. ॥"

என்று सद्वृत्तத்தோடே असद्वृत्तத்தையும் எடுத்தாற்போலே स्वपक्ष परपक्ष समभिव्याहारமாமத்தனை. இவ் अर्थம்

34 " पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वितः ।"

என்கிற वाक्यान्तरத்தாலே सिद्धம். இம் மஹாபாரதத்தில் उग्रव्रतமென்று சொன்னதுவும் पाशुपत आगममूलமென்கைக்கு ப்ரமாணம் இல்லை. सहस्र ग्रन्थ समितातिविततोध्याय रूप उपमन्यु उपाख्यानம் अनाप्तம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். आप्तமாகிலும் तामस अधिकारिகளுக்கு அடைத்த तामस धर्म विशेष परமாகையாலே सात्त्विकர்க்கு उपादेयமன்று.

35 " उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ।
उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ॥"

என்று वक्तृவைலக்ஷண்யம் சொன்னது प्रबन्ध प्रामाण्यार्थமன்றோ ? என்னில், இது

36 "सांख्यस्य वक्ता कपिलः"

इत्यादिகளுக்கும் துல்யமாயிருக்க அவற்றுக்கு विरुद्ध व्यामिश्रतै யாலே कार्त्स्न्येन प्रामाण्यம் கூடாதாப்போலே இங்கும் निश्शेष प्रामाण्य नियामकமாகமாட்டாது.

निष्ठानिर्णयाध्यायத்திலே

37 "किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ।"

என்ற प्रश्नத்துக்கு உத்தரமாக

38 "ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्धि नानामतानि वै ।"

என்கையாலே मतभेदங்களைப் பார்த்தால் இவை भिन्ननिष्ठங்கள் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

39 "सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः ॥"

என்றதுக்கும் பௌருஷேய ஆகமங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கொள்ளும்போது वेद विरोधம வாராதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டு கையாலே न्यायानुगृहीत तत्तदागम परामर्शம் பண்ணினால் அவ் ஆகமங்களையெல்லாம் वेदान्त वेद्य விச்வாந்தர்யாமி நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிககலாமென்று தாத்பர்யம் 40 "तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणः ।" என்றதுக்கும் இதுவே நிர்வாஹம்.

இப்படி सांख्यादिகளில் சொன்ன कारण गोचर ப்ரக்ருதி புருஷ சிவாதி शब्दங்களை வேதாந்த வ்யுத்பத்தியாலே विशेष्य भूत நாராயண பர்யந்தங்களாக்கி विरोध சமநம் பண்ணினாலும் पाशुपत ஆசாரங்களுக்கு वेद विरोधத்தைச் சமிப்பிக்க விரகில்லை. தாமஸ புராணங்களைப் பசுபதி தந்த்ரங்களுக்குத் துணையாகப் பார்க்குமது ஓட்டை ஓடத்தோடே ஒழுகலோடத்தைச் சேர்த்தபடியாம். पञ्चमवेद प्रणेताவான भगवान् बादरायणன் 41 "पत्युरसामञ्जस्यात्" इत्यादि सूत्रங்களாலே पाशुपत प्रामाण्य प्रतिषेधம் பண்ணுகையாலே भारतादिகளிலும் இதன் ப்ரா மாண்யம் अभ्युपगतமன்று என்னுமிடம் அறியிடலாம்.

அநதமில பேரினபததிலடியரோடே
அடிமையெனனும பேரமுத மருநதிவாழத
தந்தமதி யிழநதரனா சமயம புககுத
தழலவழிபோயத தடுமாறித தளாநது வீழ்நதீா
சந்த நெறி நேரறிவாா சரணம் சோநது
சஙகேதத தவமுனிவீர் தவிாமினீரே 42

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

पाशुपत बहिष्काराधिकारो विंश. ।।

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

।। श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।।

மயிலாய ஆலும - மயிலபோல நின்று ஆடும ஸதலமாகிற அநதம - முடிவு, இல - இலலாத, பேர - பெரியதான, இனபததில - ஆனநத ரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டததில, அடியரோடே - தாஸாகளான நிதயமுகதருடன, அடிமையெனனும-கைஙகாயமெனனும, பேரமுதம - பெரிய அமுததைத, அருநதி - அநுபவிதது, வாழ - வாழவதறகாக, தநத-கொடுதத, மதி-புததியை, இழநது-நழுவவிடடு, அரனா சமயம புககு-பாசுபத மததைத பரவேசிதது, தழல - அகநி போனற, வழிபோய - மாாககததில சென்று, தடுமாறி - இனன இடம் போகிறோம எனறு அறியாமல் தததளிதது, தளாந்து வீழநதீா-கஷ்டததுடன விழுநதவாகளே ! சநதநெறி - வேதாநதததில கூறபபடட மாாககததின, நோ அறிவாா-உணமையறிநத ஆசார்யாகளுடைய, சரணம-திருவடிகளை, சோந்து-அடைநது, சஙகேததது-(பாசுபத மதஸதர்களுடைய) கடடுபபாடடுககளான, அவம - குறறததைதயும, முனிவீா - வெறுப்பவாகளான, நீா - நீஙகள, தவிாமின - அநத மதக கொளகைகளை விடடுவிடுஙகள. [பேரமுதம எனபதறகு போகமுதம எனறு பாடாநதரம அநுபவிககும அமுதம எனறு அாததம] 42

*மாதவனே பரனென்று வையங்காண
மழுவேந்தி மயலதீரக்க வல்லதேவன்
கைதவமொன் றுகந்தவரைக் கடியசாபம்
கதுவியதால் தன பலத்தைக கருதிப பண்டை
வேதநெறி யணுகாது விலங்கு தாவி
வேறாக விரித்துரைத்தவிகறபமெல்லாம்
ஓதுவது குத்திரத்துக்கு என்று உரைத்தான்
ஓதாதே யோதுவிக்கு மொருவன்தானே 41

*கந்தமலர் மகளமினனுங காராரமேனிக
கருணை முகில கணடகணகள மயிலாயாலும

* [பதவுரை] மாதவனே - சரிய பதியான நாராயணனே, பரன என்று - பரததவமென்று, வையம காண - எல்லா லோகமும அறியுமபடி, மழு ஏநதி – மழுவென்கிற ஆயுதத்தை ஏநதி, மயல – அஜ்ஞானததை, தீரககவல்ல – போககககூடிய, தேவன் - தேவனாகிய ருத்ரன், கைதவம ஒன்று - ஒரு கபடத்தை, உகந்தவரை - சந்தோஷத்துடன் ஒப்புககொணட வாகளை, அதாவது - கௌதம ருஷியிடம பொய்க குற்றத்தைச சுமததியவாகளை, கடிய - கொடியதான, சாபம் - சாபமானது, கதுவியதால் - பற்றிககொணடதால், அதன பலத்தை - அநதச சாபததின பலத்தை, கருதி - நினைத்து, பணடை - அநாதியான, வேதநெறி - வேதமாககத்தை, அணுகாது - பினபற்றுமல், விலஙகு தாவி - குறுககு வழியாகத தாணடி, வேறாக - புதிய தாக, விரித்துரைத்த - விஸ்தாரமாகச சொல்லிய, விகற்பமெல்லாம - அநேகவிதமான ஆகமங்களையெல்லாம், ஓதுவது - கற்பது, குத்திரத்துக்கு என்று - மிகவும அற்பமான பலனகளைப பெறுவதற்காகவே என்று, ஓதாதே - தான ஒருவரிடமிருந்தும அத்யயநம செய்யாமல், ஓதுவிக்கும - மற்றவாகளுககு அதய யநம செயதுவைக்கும, ஒருவன தானே - பகவானே, உரைத தான - சொன்னான [இஙகு மாமல்லபுரத்தில காணப்படுகிற, அர்ஜுனன தபசு என்று சொல்லப்படுகிற கல்வெட்டு, இப பாட்டில அபிப்ராயத்தில கொள்ளப்பட்ட எமபெருமானுடைய பரத்வத்தை ருத்திரன கையில மழுவேந்தி லோகத்துக்குத தெரிவித்த விருத்தாநதத்தைக் குறிக்குமெனபா பெரியோா] 41

* [பதவுரை] கநத-வாஸனையுள்ள, மலர்-தாமரைப்பூவில பிறந்த, மகள - பெணணான லக்ஷ்மி, மினனும - (திருமாரபில) பிரகாசிக்கும், காரார மேனி - கருமையால நிறைந்த திருமேனி யையுடைய, கருணை முகில - கருணையை வாஷிக்கின்ற மேகத தைப போனற பகவானை, கணட கணகள - பாாதத கணகள,

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम· ||

சீராாதுாபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकारः एकविंश. ||

இருபத்தொன்றுவது
பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகாரம்

[பகவச சாஸதர பராமாணயததில ஆக்ஷேப நிரஸந பரதிஜ்ஞை - வகதருவைலக்ஷணய விஷயமான சஙகாபரிஹாரம - வேத நிநதை காணபபடுவதால வநத அபராமாணய சஙகாபரிஹாரம - புராண நிநதை காணபபடுவதால வநத அபராமாணயசஙகா நிரஸநம் - தததவ நிருபண விஷயததில பேத சஙகா பரிஹாரம - யாதவ பரகாசோகத சஙகா பரிஹாரம - மறறும சில சஙகைகளுக்குப பரிஹாரம - முகதாகளுககுச சில விசேஷ சகதி கூறியிருப்பதன கருதது - ஜீவபரஹமைகய வாதநிரஸநம் - ஸஙகாஷ்ணுதிகளின உதபததி விஷயமான சஙகா பரிஹாரம் - அநுஷடாந விஷயமான சங்கைகளுககுப பரிஹாரம - அஷடகால பஞசகால விபாகததின கருதது - பகவதாசசநா விஷயமான சஙகாபரிஹாரம் - பஞசராதராகம விதியால அாசசா பரதிஷடா நிருபணததிறகுக் காரணம - இச சாஸதரததின உட பிரிவுகளுககுக் காரணம் - சூதரனுக்கு அாசசநாதிகார விஷயமான சஙகா பரிஹாரம் - இதில விதிககபபடும தீக்ஷா விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - எமபெருமானைச சிவனுகவும பிரமனுகவும் சொலலும ஆழவாா ஸ்ரீஸூகதியின கருதது - நாசசியாா செயத காமதேவாாசசநம தேவதாநதரபஜநமனறு — அது கருஷணருபாநதர விஷயம— மறற ஆகமஙகளில போல இதில வேதததுககு முரணன அமசம இலலாமை - ஆகம ஸமருதிகளுள ஆகமமே முககிய பரமாணமாதல - இச சாஸதரம நாலு வகையாகப பிரிதல - வைகாநஸாகமததுககு பராமாணய நிருபணம - ஸௌமயதவ ஆகநேயதவ நிரதேசஙகளுக்குக் கருதது - வயாஸரால பாஞசராதர பராமாணயம நிாணயிககபபடடமை]

निष्ठै பிறவாதபடியாலே சாண்டில்யன் பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தை अध्ययनம் பண்ணினுன் என்கையாலே வேத நிந்தையும் वेदार्थ विरोधமும் தோற்றுகையால் இது ப்ரமாணமாம்படி என் ? என்னில், இந்தச் चोद्यமும் अनुदित ஹோம நிந்தா ந்யாயத்தாலும் भूमविद्योपक्रम ந்யாயத்தாலும் நிரஸ்தம் இச் சாஸ்த்ரத்தை प्रधान तम कृत्स्नार्थ ஸங்க்ரஹத்தாலும் अर्थ वैशद्यातिशयத்தாலும் ப்ரசம்ஸிக்கப் ப்ராப்தமிறே.

43 " पुराणं वेदवेदान्तं तथाऽन्यत् सांख्ययोगजम् ।
पञ्चप्रकारं विज्ञानं यत्र रात्र्यायतेऽब्जज ।
फलोत्कर्षवशेनैव पञ्चरात्रमतः स्मृतम् ॥"

என்கிற ஸ்ரீ பௌஷ்கர வசனம் 44 " फलोत्कर्षवशेनैव " என்கையாலே पुराणादि निन्दापरமன்று என்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம், फलोत्कर्षம் தானும் विलम्ब व्यवधान रहित सपरिकर भगवत्प्राप्ति साधन विशद सङ्ग्रहादिகளாடியாக வருகையாலே विरोधமில்லை. இச் சாஸ்த்ரத்திலே

45 " अचेतना परार्था च नित्या सततविक्रिया ।
त्रिगुणा कर्मिणां क्षेत्र प्रकृते रूपमुच्यते ॥
व्याप्तिरूपेण सबन्धः तस्याश्च पुरुषस्य च ।
सह्यनादिरनन्तश्च परमार्थेन निश्चित. ॥"

इत्यादिகளாலே ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர தத்த்வங்களை यथाऽवस्थितங்களாக விவேகிக்கையாலே तत्त्वविरोधம் இல்லை 46 "व्याप्ति-रूपेण संबन्धः" என்கிறது

47 " दारुण्यग्निर्यथा तैलं तिले तद्वत् पुमानपि ।
प्रधानेऽवस्थितो व्यापी ॥"

इत्यादि पुराण वचन उपबृंहितமாகையாலே ஜீவ அணுத்வ विरुद्धமன்று.

48 " आकाशेनावृतो वायु आकाशं मनसा पुनः ।
मनोऽभिमानेन तथा बुद्ध्याऽहंकार एव च ॥
आवृता महता बुद्धि· अव्यक्तेन महान् तथा ।
अव्यक्त तमसा व्याप्तं रजसा तत् तमस्तथा ॥

*யாது மிலாதவனறும யாவர்ககும நனறியெண்ணியநம்
மாதவனூா வதனததமுதுணணுமவலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியா மறைமௌலியின வான பொருளே
ஓதிய பஞசராததிர முகவாரை யொழுககுவமே 43

இப்படி நிரஸ்தங்களான ஸாங்க்ய யோக பாசுபதங்களோடொக்க பகவத் சாஸ்த்ரமும் விருத்த வ்யாமிச்ரமென்று சொல்லுவார் பக்ஷத்தைப் ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறோம். இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு வேதாந்த ப்ரதான வேத்ய நாராயண வாஸுதேவாதி சப்த வாச்ய நிருபாதிக ஸர்வஜ்ஞன் வக்தாவாகையாலே ப்ரம ப்ரமாதங்கள் மூலமாகா அவன் ஸர்வ சக்தியாகையாலே அசக்திமூல உபப்லவ சங்கையுமில்லை

42 "वेदान्तेषु यथासारं संगृह्य भगवान् हरिः।
भक्तानुकम्पया विद्वान् संचिक्षेप यथासुखम्॥"

என்று சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஸநத்குமார, நாரத, சாண்டில்யாதிகளான அநுக்ரஹ விஷய மஹர்ஷிகளுக்கும் உபதேசிக்கையாலும், பின்பு ப்ரவர்த்தகர்களும் அவர்களே யாகையாலும் நிக்ரஹ விஷய தைத்யாதி மோஹனார்த்தங்களான பாஹ்யாகமங்களிற் போலே விப்ரலம்ப மூலத்வமும் சங்கிக்கவொண்ணாது

அப்ரஸித்த ஸம்ஹிதைகளில் அர்வாசீன ப்ரவர்த்தக மூலமாக வரும் அதிசங்கை தர்மசாஸ்த்ராதிகளிலும் ஸம்பவிக்கும். இப் ப்ரதிபந்தியாலே பகவான் போலே வேறொரு விப்ரலம்பகன் இத் தந்த்ரத்தைப் பண்ணினானோவென்கிற சங்கையும் கழியும். ஸர்வ வேதங்களிலும்

---

*[ப .. ரை] யாதுமிலாதவனறும — ஒனறும இலலாத அநதக காலததிலும அதாவது — மஹாபரளய காலததிலும, (ஸதிரமாய நினறு), யாவர்க்கும — எலலா ஜீவாகளுககும, நனறி எணணிய — நனமையை ஸஙகலபிதத, நம — நம முடைய, மாதவனூா — சரிய பதியான பகவானுடைய, வத னதது அமுது உணணும — வதனநுபவமாகிய அமுததததை புஜிககிற, வலமபுரி போல — வலமபுரிச சஙகததைப போல, வாதுகளால — யுக்திகளால, அழியா — நசியாத, மறை — வேதஙகளின, மௌலியின — சிரஸஸான வேதாநதஙகளின, வான பொருளே — உததமமான பொருள்களையே, ஓதிய — வெளியிடுகிற, பஞசராததிரம — ஸ்ரீ பாஞசராதர சாஸதரததை, உகவாரை — அஙகீகரியாதவரை, ஒழுககுவம — திருததுவோம 43

रजः सत्त्वगुणव्याप्तं सत्त्वं कालात्मना पुनः ।
कालो नियत्या व्याप्तो हि सा च शक्त्याऽऽवृता पुनः ॥
पुरुषेणावृतमिदम् अन्तरं च बहिस्तथा ।
हृत्पद्मकर्णिकान्तस्थः पुरुषः सर्वतोमुखः ॥
सर्वज्ञः सर्वगः सर्वं सर्वमावृत्य तिष्ठति ।
तस्मात् तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम् ॥
शुद्धस्फटिक सङ्काशं निर्वाणं परमं पदम् ।
तत्पदं प्राप्य तत्त्वज्ञा मुच्यन्ते च शुभाशुभात् ॥
त्रिसरेणुप्रमाणास्ते रश्मिकोटिविभूषिताः ।
भूयस्तेनैव जायन्ते न लीयन्ते च ते क्वचित् ॥
मद्रूपधारी द्युतिमान् सायुज्यं च स गच्छति ।
प्राप्य तत् परमं स्थानं दीप्यमानो विराजते ॥"

என்று यादवप्रकाशोपात्त भगवच्छास्त्र வசநங்களில் शक्ति शब्द वाच्यै யான மூலப்ரக்ருதியினுடைய अवस्था விசேஷங்களில் அதி ஸூக்ஷ்ம வைஷம்யமடியாகச் சில ஸம்ஜ்ஞா விசேஷங் களும் न्यूनाधिकत्वமும் சொல்லுமதில் विरोधமில்லை இவ்வள வைக் கொண்டு अन्त करणம் चतुर्विधம் என்றும் चतुस्त्रिंशत् तत्त्वங் களென்றும் सिद्धान्तமாகக விரகில்லை

युक्ति बलத்தாலும் अनाप्त சாஸ்த்ரங்களாலும் கட்டும் तत्त्वान्तरங்களை முன்பே கழித்தோம். 49 "पुरुषेणावृतमिदमन्तरं च बहिस्तथा" என்றது வாக்ய சேஷவசத்தாலே ஈச்வர விஷயம்.

50 "तस्मात्तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम्"

என்கிறவிடத்தில் तच्छब्दம் ஈச்வர வ்யாப்தமாகப் பூர்வ வாக யத்தில் ஸர்வ शब्दத்தாலே निर्दे॑शिக்க லீலா विभूतिயைச் சொல்லு கிறதாகையாலே विरोधமில்லை. आनन्त्य शङ्कैயுடைய முக்தரை त्रिसरेणु प्रमाणரென்று சொல்லுகையாலே बद्ध दशैயில் अणुत्व अभ्युपगमம் கைமுதிக ந்யாய सिद्धம். ஆகையாலே 51"आमुक्तेर्भेद" इत्यादि வசநங்களுக்கும் कर्मकृत ज्ञान सुखादि வைஷம்ய நிவ்ருத்தி ரூப பரம ஸாம்ய மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம்.

52 "जगद्व्यापारवर्ज" என்று வேதாந்த ஸூத்ரம் சொல்லாநிற்க ஆப்த சாஸ்த்ரங்களிலே முக்தருக்கு ஆதிமத்தான भगव-त्त्वமும் सर्वेश्वरत्वமும் सर्वशक्तित्वादिகளும் சொல்லுவானேன்? என்னில், இதுவும் ब्रह्मभावத்தையும் गुणाष्टकयोगத்தையும் பரம ஸாம்யத்தையும் சொல்லுகிற श्रुतिகளை நிர்வஹிக்கும் க்ரமத்திலே सर्वोपाधि நிவ்ருத்தியாலே ज्ञान भोग ஸாம்யமுண்டாகையாலும் ईश्वरेच्छैயோடு ஏகரஸையான इच्छैக்கு विघातமில்லாமையாலும் உபபந்நம்.

एकान्ति धर्म निष्ठரிலே சிலர் शङ्कर भास्करादिमत வாஸனையிலே जीवब्रह्मैक्य भेदा भेदादिகளைச் சொல்லுமது तन्मूल श्रुत्यादिகளுக்கும் இவற்றுக்கும் व्याख्याताக்களான उपेन्द्र हस्ति बल देवाचार्य वरदराजपण्डितादि ग्रन्थங்களுக்கும் அநுகுணமன்று. गुण-समुदाय वचनத்தாலும் गुणयुग शब्दங்களாலும் विशिष्य व्यपदेशம் பண்ணுவது तद्गुणसारादि ந்யாயத்தாலே நிர்வஹிக்கலாம். सङ्कर्ष-णादिகளை जीव मनोहकारங்களென்றதுவும் अभिज्ञा प्रकरणத்தாலும் मोक्षधर्म वचनங்களாலும் तत्तन्मूर्ति विशेषங்களிலே அடைப்புண்ட तत्त्वाभिमान விசேஷமடியாக என்று निर्णीतம். ஆகையாலே வாஸுதேவன் பக்கலிலே ஸங்கர்ஷண ஸம்ஜ்ஞனான ஜீவன் பிறந்தானென்றும், இவன் பக்கலிலே प्रद्युम्न संज्ञமான மநஸ்ஸு பிறக்குமென்றும், அங்குநின்றும் अनिरुद्ध संज्ञமான அஹங்காரம் பிறக்குமென்றும் சொன்னதுவும் तत्तच्छब्द वाच्य व्यूहत्रय விஷயமாகையாலே विरोधமில்லை.

संकर्षणादिகளை भगवानுடைய बुद्धि मनोऽहंकारमात्रமென்பார்க்கு सर्वसहितादि विरोधம் வரும். இச் சாஸ்த்ரத்தில் ஜீவ உத்பத்தியும் व्युत्क्रम ஸ்ருஷ்டியும் अभिमतैயன்று என்னுமிடம் 53 "स ह्यनादिरनन्तश्च" इत्यादि वाक्य शत सिद्धம். समाध्यादि दशैயில் जीवपरैक्य भावனை தோற்றுமதுவும் वेदान्तங்களில் अहंग्रहोपासनादि ந்யாயத்தாலே स्वरूपैक्य ज्ञापकமன்று.

இப்படி தத்த்வ விஷயத்தில் विरोधங்களை शमिப்பித்தாலும் वेदविरुद्धமாகவும परस्पर विरुद्धமாகவும் சொல்லுகிற अनुष्ठान विरोधத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி என்? என்னில், कर्षणादि प्रतिष्ठान्त

क्रियाकलापங்களுக்கும் மேலுள்ள चर्या विशेषங்களுக்கும் இப்போது இங்கு उपलभ्यमानங்களான வேதங்களில் மூலம் காணுதொழிந்தாலும் प्रतिषेध वाक्यமில்லாமையாலே कल्पसूत्रादि प्रतिपादित धर्मविशेषங்களுககுப் போலே மூல கல்பனை பண்ணலாம். இவ் அர்த்தம் 54 "श्रुतिमूलमिदं तन्त्रं प्रमाण कल्पसूत्रवत्" என்று இச்சாஸ்த்ரந்தன்னிலும் प्रतिपादितமாயிற்று.

गृहस्थனுக்கு दिवसத்தில் दक्षன் சொன்ன कालाष्टक विभागமும் भगवच्छास्त्रोक्त अभिगमनादि काल पञ्चक विभागமும் ஒரு विरोधமுமற நிர்வஹிககலாம். இதுக்கு एकदेश विरोधம் சொல்லுகிற अद्वैतिகளும் 55 "अभिगमनादय. क्रियन्तां नाम" என்று அநுஜ்ஞை பண்ணினார்கள். விசேஷ धर्मங்களுள்ளவை पञ्चिवष्टि दर्वी होम सोमादि ந்யாயத்தாலே ஏகபுருஷன் பக்கலிலே यथाकालம் அந்வயிக்கலாம்.

56 "स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानव·" என்றும்

57 "वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण परः पुमान् ।
विष्णुराराध्यते पन्थाः नान्यस्तत्तोषकारकः ॥"

என்றும் சொல்லாநிற்க வேறே ஒரு भगवदर्चनம் கூடுமோ? என்னில், भगवदर्चनம் நித்யமான वर्णाश्रम धर्म விசேஷமென்னுமிடம்

58 "शौनकोऽहं प्रवक्ष्यामि नित्यं विष्ण्वर्चनं परम् ।
प्रव: पान्तमन्धसोधीत्यर्द्धर्चस्य विधानत· ॥"

என்ற शौनकीय வாக்யத்தாலும்

59 "न विष्ण्वाराधनात् पुण्यं विद्यते कर्म वैदिकम् ।
तस्मात् अनादिमध्यान्तं नित्यमाराधयेद्धरिम् ॥"

என்கிற வ்யாஸ ஸ்ம்ருதியாலும்

60 "आराधनादिकं कर्म यन्न सूक्तं मया तव ।
तत्सर्वं प्रणवेनैव कर्तव्यं चक्रपाणये ॥"

என்கிற याज्ञवल्क्य स्मृतियாலும் மற்றும் பல स्मृति वचनங்களா லும் सुप्रसिद्धம்.

61 "पद्ममध्ये चतुर्बाहुं नारायणमनामयम् ।
पूजयेत् ब्राह्मणो विद्वान् श्रौतस्मार्तपरायणः ॥"

62 "त्रैकाल्यमर्चनं विष्णोः परमं मुक्तिसाधनम् ।
पलाशैः पद्मकुसुमैः अर्चनं शस्यते हरे ॥"

इत्यादिகளாலே भगवदर्चनம் अधिकारानुगुणமாக மோக்ஷ பர்யந்தமு மாம்

63 "पत्रं पुष्पं फलं तोयं", "पत्रेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेषु"

इत्यादिகளுக்கும் அர்ச்சந விசேஷத்திலே தாத்பர்யம்.

ஆறாலும் சௌநக போதாயநாதிகள் சொன்ன प्रतिमार्च- नादिகள் உண்டாயிருக்க भगवच्छास्त्रத்தில் அபேக்ஷை என்? என்னில், होतृ शाखोक्त हौत्र परिग्रह ந்யாயத்தாலே இது परिग्राह्यतमம்.

64 "अलाभे वेदमन्त्राणां पञ्चरात्रोदितेन वा।"

என்பானேன்? என்னில், இது

65 "वैदिकं तान्त्रिकं चैव तथा वैदिकतान्त्रिकं ।
त्रिविधं कर्म संप्रोक्तं पञ्चरात्रामृतार्णवे ।
वैदिकं ब्राह्मणानां स्यात् राज्ञा वैदिकतान्त्रिकम् ।
तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥"

इत्यादि வசநங்களாலே இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலே वैदिक समाख्यै யாலே विभजित्त அம்சத்துக்கு प्राधान्यமுண்டென்று தோற்று கைக்காகவுமாமத்தனை. இந்த वैदिक तान्त्रिक विभागம் श्रौतस्मार्तादि ந்யாயத்தாலே अधिकारि विशेष नियमाद्यर्थமாகையாலே अवैदिकांश- शङ्काहेतुவன்று.

66 "अनुक्तमत्र यत्किंचित् गृह्णीयात् तन्त्रतो बुधः ॥"

इत्यादिகளாலே இத் தந்த்ரம் धर्मशास्त्रानुमतமாயிற்று.

சூத்ரனுக்கு அர்ச்சநா விசேஷம் சொன்னது ரதகாராதி ந்யாயத்தாலும் शूद्र विषय हविष्कृत् बहुयाजि शब्द நிர்வாஹ க்ரமத்தாலும்

67 “भार्यारतिर्भृत्यभर्ता शुचिः श्राद्धक्रियान्वितः ।
नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् न हापयेत् ॥”

என்று சூத்ரனுக்கு மந்த்ர விசேஷ பூர்வக பஞ்சமஹா யஜ்ஞாநுஷ்டான ஸ்மரண ந்யாயத்தாலும் यथाधिकारम् நிர்வாஹ்யம இவ் अर्थम्

68 “ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ।
अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्मसु ॥
सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन य· ।
द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च ॥
वसन्ते दीक्षयेत् विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च ।
शरदः समये वैश्यं हेमन्ते शूद्रमेव च ।
स्त्रियं च वर्षकाले तु पञ्चरात्रविधानत ॥”

इत्यादि महाभारत வசனங்களாலும் प्रतिपादितமாயிற்று. இங்குச் சொல்லுகிற दीक्षै 69 “दीक्षितं व्रतसपन्नं” इत्यादिகளிற்போலே वैदिक दीक्षा விசேஷமாகையாலும் சைவ பாசுபதாதிகளிற் போலே जात्यन्तरादि प्राप्तियாதல் वैदिक मर्यादा त्यागமாதல் இல்லாமையாலும் இச் சாஸ்த்ரத்திலே வர்ணாச்ரமாதிகளையும் அவற்றுக்கு அநுருபமாக मन्त्रक्रियादि विभागம் பண்ணுகையாலும் वर्णाश्रमादि धर्मरहितனுக்கு समाराधन योग्यतैயை निषेधिக்கையாலும் तन्त्रान्तरங்களில் போல் वेदविरोध शङ्कै பண்ணவொண்ணாது.

सप्रतिपन्न गुण धर्म ந்யாயத்தாலே தீக்ஷிதனுக்கு देवतान्तर वर्जनादि நியமங்களுக்கும் विरोधமில்லை. சில ஸம்ஹிதைகளிலே सन्ध्योपासनादि வைஷம்யம் तत्तत् सूत्रादि भेदத்திற்போலே நிர்வாஹ்யம். 70 “ये यजन्ति पितॄन् देवान्” इत्यादिகளிற்படியே நித்ய கர்மங்களில் देवतान्तर विशिष्ट परमात्म अनुसंधानத்தாலே ऐकान्त्य विरोधம் வாராது. महाभारतादि प्रसिद्ध एकान्तिகளும் श्रौत स्मार्त कर्म युक्तராய்ப் போந்தார்கள். ‘நன்றேஎளிருக்க மணை

னீராட்டி ' என்றும், ' மற்றொரு தெய்வம் தொழாள் ' என்றும், ' மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்ற தாயிருக்க மணைவெந்நீர் ஆட்டுதிரோ ' என்றும், ' வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது ' என்றும் इत्यादिகளாலே देवतान्तर வர்ஜநம் சொல்லுகையாலே ' கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே என்னும் நான்முகக் கடவுளே என்னும் ' इत्यादिகள் विभूति विशेष विशिष्ट अनुसधानपरங்களாமத்தனை.

' நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் ' என்றும், ' எற்றைக்கும ஏழேழ் பிறவிக்கும் உந்தன்னோடுற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செய்வோம் ' என்றும் நாச்சியார் கிருஷ்ணனைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணின कामदेव अर्चनம் शृङ्गार समाध्यनुगुण कृष्णरूपान्तर विषयம்.

71 " व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னுமபடி ஸர்வ ஸம்மோஹ சமநமான மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷ தர்மத்திலே

72 " गृहस्थे ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुक. ।
य इच्छेत् सिद्धिमास्थातुं देवतां कां यजेत सः ॥"

என்று सामान्येन प्रश्नம்பண்ண उपरिचरादि வ்ருத்தாந்தத்தை உபேக்ஷித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநகாண்டமென்று प्रवृत्तமான திருநாராயணீய ப்ரபஞ்சமெல்லாம இப் भगवच्छास्त्रोक्त परमैकान्ति धर्म वैभवपரம்.

அங்குற்ற நாரத ஸ்தோத்ரத்திலே भगवाனையே पाञ्चरात्रिकனென்று ஸ்துதித்து साङ्ख्ययोगங்களைப் பலவிடங்களிலும் ப்ரசம்ஸிக்கச் செய்தேயும்

73 " बहवः पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिण. ।
नैत इच्छन्ति पुरुषं एकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यास पुरुषैकात्म्यमुक्तवान् ।
तन् तेऽहं सम्प्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजस ॥"

इत्यादिகளாலே सांख्ययोगங்களிலே व्यासमतविरुद्धांशமும் உண்டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி இங்கு विरुद्धैकदेश सूचक वचनம் இல்லை. விசேஷித்து 'ऋग्वेदपाठे पठितं व्रतमेतत्' என்னும் இத் धर्मத்தை प्रत्यक्ष श्रुति पठितமென்றால்

74 " इदं श्रेय इदं पुण्यं इदं हितमनुत्तमम् ।
भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनम् ।
इदं महोपनिषदं चतुर्वेदसमन्वितम् ।
सांख्ययोग कृतान्तेन पञ्चरात्रानुशब्दितम् ।
इदं शतसहस्रात् तु भारताख्यानविस्तरात् ।
आविद्ध्य मतिमन्थानं दध्नो घृतमिवोद्धृतम् ॥"

इत्यादिகளாலே இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு वेद विरोध प्रसंग रहितமாக प्रामाण्यத்தை ப்ரபஞ்சித்தான்

75 " पञ्चरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्ता नारायणः स्वयम् ।"

என்றதுவும் तन्त्रान्तरங்கள் போலன்றிககே कृत्स्नமும் ப்ரமாணம் என்கையிலே तत्परம்.

चित्र शिखण्डि संहितैயை ப்ரஸங்கித்து

76 " अस्मात् प्रवक्ष्यते धर्मान् मनु स्वायम्भुवः स्वयम् ।
उशना बृहस्पतिश्चैव यदोत्पन्नौ भविष्यतः ॥"

इत्यादिகளாலே மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களுக்கும் இது மூலமென்கையாலே भगवत् சாஸ்த்ரமும் மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களும் विरोधिத்தாலும் மூலமான இதுவே मुख्यतमமாம். वेदம் நாலு வகையாற்போலே இச் சாஸ்த்ரமும் आगम मन्त्र तन्त्र तन्त्रान्तर सिद्धान्त रूपத்தாலே நாலு வகையாகக் கொண்டு यथाधिकारம் धर्मभेदपरமாகையாலே परस्पर विरोधமில்லை. இப்படி पाञ्चरात्र वैखानस स्रोतो भेदங்களும் ஒன்றுக்கொன்று बाधकமாகா. இஸ் स्रोतஸ்ஸுக்களில் व्राह्मणान्तर संग्रहा संग्रहங்களும் विधि விசேஷ नियतமாகையாலே विरोधமில்லை இவ் वैखानस शास्त्रமும் மஹா

நாவலரும கலைகளெலலாம தனனை நாட
நாடாத நனனிதியா நணணுகு நாதன
கோவலனாய நிரையளிதத நிரைபோல வேதம
கோவாகக கோமானாயதன பால சோததுக
காவலிது நலலுயிருககென று காடடும
காரததயுகக கதிகணடோம கரை கணடோமே 44

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकार एकविंश ॥

இருபததொனறாவது பகவசசாஸதர விரோத பஙகாதிகாரம

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

நினறவனும, நாவலரும கலைகள எலலாம — நாககிலிருநது வரும சாஸதரஙகளெலலாம, தனனை — தன ஸவரூபாதிகளைத தெரிநதுகொளள, நாட — தேடி நிறக, நாடாத — நாடபபடாத, நல நிதியா — நல்ல நிதியையுடையவாகளால, நணணும — அணுகபபடுகிற, நாதன — ஸாவ ஸவாமியான பகவான, கோவலனாய — கிருஷ்ணனாய அவதரிதது, நிரை — பசுக கூட டஙகளை, அளிதத — காபபாற்றின, நிரை போல — பஙகதி போல, வேதம — வேதஙகள, கோவாக — பசுவாய நிறக, கோமானாய — அவறறைக கறககும இடையனாகி, அதனபால சோதது — அநத வேதஙகளிலிருநது கறககபபடட பாலைப போனற ஸாரமான அாததததை, சோதது — ஒனறுககி, இது — இநத ஸாரமானது, நலலுயிருககு — பகவத சேஷ தவததையுடைய ஆதமாககளுககு, காவல — ரக்ஷகம, எனறு, காடடும — உபதேசிககிற, காரததயுககதி — கிருதயுக தாமங களைச சொலலுகிற பாஞசராதர சாஸதரததை, கணடோம, கரை கணடோம — ஸமஸாரமாகிய ஸமுதரததின எலலையை, கணடோம அதாவது ஸமஸாரததைக கடநது மோக்ஷமடையும மாாககததைக கணடோம எனறபடி 44

பாரதத்திலே கர்ம காண்டத்திலும் आश्वमेधिकத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ धर्मशास्त्रத்திலும் भगवत् समाराधन ப்ரமாணமாக உபாத்தமாயிற்று प्रसिद्ध स्थानங்களிலே परिग्रहமுமுண்டு. देशकाल भेदங்களாலே வரும் सङ्कोचादिகள் वेदप्रभृतिகளிலும் तुल्यம். अथर्व वेदம் आथर्वणம் ஆங்கிரஸம் என்று विभक्तமானாற்போலே भगवत् धर्म விஷய சாஸ்த்ரமும் இப்படி द्विविधமாகக் குறையில்லை இவற்றில் अन्यपरங்களாயும் अनाप्तங்களாயுமுள்ள वचनங்களைக்கொண்டும் युक्त्याभासங்களைக்கொண்டும் परस्पर विरोधம் சொல்லவொண்ணாது.

अग्निदैवत्यமென்னுதல் अग्निप्रणीतமென்னுதல் उग्रदेवता संबन्धமென்னுதல் சொல்லவொண்ணாதிருக்க भगवत् शास्त्रத்தை आग्नेयம் என்றும் श्रीवैखानसத்தை सौम्यமென்றும் சொல்லுமதுவும் मोक्षप्रधानत्व भोगप्रधानत्वங்களாலேயாமல் ஒன்றுக்கும் ஒரு बाधकமும் வாராது. இந்த सौम्यत्व आग्नेयत्वங்களை மாறுபடச் சொல்லுவார்க்கும் उचित தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது

77 “ व्यासवाक्यजलौघेण कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥”

என்னும்படி ஆப்ததமனான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் तर्कपादத்திலே பரபக்ஷங்களையெல்லாம் प्रतिषेधिத்து ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்துக்குப் பரபக்ஷத்வ சங்கையைப் பரிஹரித்தானாகையாலே இது वेदविरुद्धமென்னும் परमतம் भञ्जनीयம். आगमप्रामाण्यादिகளிலே விஸ்தரம் கண்டுகொள்வது. 78 “ वेदे कर्त्रभावात् ” என்கிற ச்லோகத்தை இங்கே पठिப்பது.

[1] பூவலரும் திருவுந்திப் புனிதன் வையம்
பொன்னடியாலளந்த இருவர் போற்ற நின்ற

* [பதவுரை] பூ அலரும் — தாமரைப் புஷ்பம் விகஸிக்கிற, திருவுந்தி — அழகிய நாபியையுடைய, புனிதன் — தூய்மையையுடையனும், வையம் — லோகத்தை, பொன்னடியால் — ஸ்வர்ணம்போல ஸ்பருஹணீயமான திருவடிகளால், (த்ரிவிக்ரம ரூபியாய்) அளந்து (அக்காலத்தில்), இருவர் — ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள், போற்ற — துதிசெய்யும்படி, நின்ற — (வீற்றுடன்)

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| परोक्तोपाय भङ्गाधिकार द्वाविंशः ||

(இருபத்திரண்டாவது பரோக்தோபாய பங்காதிகாரம்)

[பரோக்தோபாய பங்கப்ரதிஜ்ஞை-லோகாயதமதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிரூபிக்கமுடியாது - மாத்யமிகன் மோக்ஷோபாய நிரூபணம் செய்ய முடியாது - யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகாதிகளும் நிரூபிக்க முடியாது - பரசசனனபௌத்தர்களும் நிரூபிக்க வழியில்லை - ஆர்ஹதன் உபாயம் கூறவழியில்லை - வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்கமுடியாது-வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது-நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகில்லை-நிரீச்வர மீமாம்ஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது-ஸாங்க்யனுக்கும் மோக்ஷோபாயத்தைக் கூறவிரகில்லை - யோகமதஸ்தர்களும் உபாய நிரூபணம் செய்ய முடியாது - பாசுபத மதஸ்தர்களும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்கமுடியாது-மோக்ஷோபாய நிரூபணத்தில் பரமதஸ்தர்களுக்கு உள்ள ஸமுதாயதோஷநிரூபணம் அவதாரரஹஸ்யாதிகள்மோக்ஷோபாயம் என்பதற்குக்கருத்து-ந்யாஸவித்யா நிரூபணம்-சரமச்லோகார்த்த விஷயமான ஆர்த்த பேதங்களுக்குக் கருத்து]

நமக்கு ஆர் துணையென் நாம் என்றருள்தரு நாரணனார் *
உமக்கு ஆறு இவை என்றடியிணை காட்டவுணர்ந்தடையும் *
எமக்கு ஓர் பரமினியில்லாது இருவினை மாற்றுதலில் *
தமக்கே பரமென்று தாமுயருமதரர் சாற்றுவமே 45

[ப-ரை] * நமக்கு, ஆர் - யார், துணை - ஸஹாயர், என் - என்று சொல்லவே, நாம் - நான்தான் (துணை) என்று, அருள்தரும் - கருணையை கொடுக்குமவனான நாரணனார் - நாராயணன், இவை - இந்தத்திருவடிகளே, உமக்கு - சோகிக்கும்உங்களுக்கு, ஆறு - உபாயம், என்று, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், காட்ட - காண்பிக்க(உபதேசிக்க,) உணர்ந்து-அதைவிசுவஸித்து, அடையும் - சரணமடைகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு,ஓர்பரம்-ஒருகஷ்டமும் இல்லாது-இல்லாத

(பரோக்தோபாய பங்க ப்ரதிஜ்ஞை)

बाह्यकुदृष्टि मूल परमतங்களெல்லாம் कुतर्कादि மூலங்களாய प्रत्यक्षादि विरुद्धங்களானபடி சொன்னோம். இவை யெல்லாத்தி லும் प्रवृत्ति निवृत्तिरूप हितोपदेशादिகள் घटिया தென்னுமிடம் சொல்லு கிறோம்.

[லோகாயத மதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிரூபிக்க முடியாது]

लोकायत மதத்தில் कार्य कारण भावமில்லை யென்கையாலும் ப்ரத்யக்ஷமொழிய ப்ரமாணமில்லை யென்கையாலும் शास्त्र निर्माणोपदेश श्रवण वाद जल्पादिகளும் स्वाभिमतार्थ (काम)सिद्धिக்காக நீதிநிர்மாண प्रयोगங்களும் ஒரு साध्यத்தை साधिக்கமாட்டாது.

1 " तेभ्य: चैतन्यं "

(தேப்ய: சைதந்யம்)

என்று भूतसमुदाय விசேஷத்தாலே चैतन्यமென்ற स्वपक्षமும் 'किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्' என்றதருஷ்டாந்தமும் 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' इत्यादिகளான உபதேசங்களும் अप्रत्यक्ष भविष्यत् सुखादि सिध्यर्थ प्रवृत्ति निवृत्तिகளும் கூடாது.

(மாத்யமிகன் மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது)

ஸர்வ சூந்யவாதிக்கு स्वसिद्धान्त स्थापकशक्त्यादिகளுடைய शून्यत्व ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டிலும் शून्यवाद साधनமும்

படி, இனி-சரணமடைந்த பிறகு, இருவினை-புண்யபாப ரூபங்களாய் இருக்கும் கர்மங்களை, மாற்றுதலில்-போக்குகையிலே, தமக்கே-ஸர்வ லோக சரண்யனுன தனக்கே, பரம என்று, தாம-அநந்தநாராயணன உயருமதரம - உயாந்துவிளங்கும பரகாரத்தை, சாற்றுவம - உத் கோஷிக்கிறோம். 45

1. 104-பக்கம் பார்க்க.

भोजनादिகளும ঘটியாது ஸாவஜ்ஞாநங்களுக்கும் स्वरूपातिरिक्तமா யிருப்பதொரு ஸதயம वेद्यமெனகிறவனுக்கு स्वसन्तानத்தில ஒனறிலே வரககடவதான स्वर्ग अपवर्ग क्षुच्छान्ति फलங்களும இவற றுக்கு घटकமாய்க்கொண்டு நடுவே நடக்கிற வாஸநாதி शब्दवाच्य க்ஷணஸந்தாநமும விஷயமல்லாமையாலே तदर्थ प्रवृत्ति संभव மிலலை.

[யோகாசாரஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகாதிகளும நிருபிக்கமுடியாது]

क्षणभङ्गம சொல்லுகிற மூனறு बौद्धர்களுக்கும सर्वोपाय फलங்களும एकाश्रयம அல்லாமையாலும அந்யன அநயஸுவாதர்थ மாக பரவாததிக்கை கூடாமையாலும உததரஜ்ஞாநததோடே தனனை ஏகமாக ग्रसिக்கைக்கு பூரவ ஜ்ஞாநததுக்கு ज्ञातृत्वம் இல லாமையாலும இபபடித தெளிந்த सौगतர்க்கு अन्यार्थ प्रवृत्ति संभा வனை இலலாமையாலும संतान स्वभावததாலே ஸாவமும் வருகிற தெனறால

1 " उदासीनानामपि चैवं सिद्धिः "

(உதாஸீநாநாமபி ச ஏவம் ஸித்தி.)

எனகிறபடியே शास्त्रोपदेशादि नैष्फल्यம प्रसङ्गिக்கையாலும் ஒனறுக கும ஓா உபாய விசேஷ परिग्रहம் பண்ண வேணடா.

[பரசசனன பௌததாகளும அது நிருபிகக வழியிலலை]

प्रच्छन्न बौद्ध पक्षததிலும் ब्रह्मव्यतिरिक्त मिथ्यात्वம் அறியாத வனுக்கு ஸமஸார बाधकज्ञान संपादनादिகள கூடா(து) இது அறிந் தவனுக்கு வேறொரு बाधक ஜ்ஞாநம தேட வேணடுவதிலலை बाधितानुवृत्ति शमनार्थமாக ज्ञानान्तरம தேடுகிறான எனனில இது இவாகளுக்கு सिद्धान्तமனறு चक्रभ्रमादिन्यायததாலே தானே

1 உதாஸீனாகளுக்கும இபபடி பலம சித்திக்கிறது.

கழிந்துவிடுமதுக்கு संन्यास योगादि पुटपाक दुःखानुभवம் பண்ண வேண்டா. இவர்கள் சொல்லும் शब्दजन्य प्रत्यक्ष निष्प्रपञ्चीकरण नियोगादिகள் நிஷ்ப்ரமாணங்களாகையாலே இவை மோக்ஷ ஸாதனங்களாகா(து.)

दिगम्बर பக்ஷத்தில்

1 "धर्मायैतदधर्माय"

(தா்மாய ஏதத் அதா்மாய)

इत्यादिகளின்படியே धर्माधर्मादि सर्व विषयानेकान्तवादம் நடக்க வேண்டுகையாலே भोगमोक्षार्थ स्वसिद्धान्त धर्म நியமங்களைப் பற்ற अर्हदुपदेशादिகள் अनर्थங்களாம் प्रच्छन्न जैन பக்ஷங்களிலும் இப் प्रसङ्ग वரும். இவர்கள் சொல்லுகிற ஜ்ஞாந கா்ம गोचर ஸம விஷமஸமுச்சய பக்ஷங்களும் கா்மஜ்ஞாந साध्य विद्या விசேஷங்களாலே மோக்ஷமென்று वेदान्त निर्णीत மாகையாலே निरस्तம்

[வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

शब्द विवर्त परिणाम वादங்களிலும் पूर्वोक्तदूषित विवर्त परिणाम वादங்களிற்போலே तत्त्वज्ञानाज्ञानदशैகளில் मोक्षाद्यर्थ प्रतिनियत प्रवृत्त्यनुपपत्ति கண்டுகொள்வது

[வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

வைசேஷிக பக்ஷத்தில் வேதப்ராமாண்யம் இசைந்திருக்கச்செய்தேயथावेदம் अदृष्टाச்சவர प्रीत्यादिरूपமென்று கொள்ளாமையாலும் उपासनादिजनित भगवत्प्रसादத்தாலே மோக்ஷமென்று கொள்ளாதே ாச்சவர प्रणिधानத்தைப் परिकर कोटियிலே வைத்து ஆத

---

1. தா்மத்தின் பொருட்டு இது அதா்மத்தின் பொருட்டு

மாவலோகநததை प्रधानமாககி அது தானுமववत्तर बन्धक कर्मानुष्ठान निवृत्ति मात्रार्थமென்கையாலே இநத விபரீத உபாய நிஷகாஷம மோக்ஷோபயோகியாகாது.

[நையாயிகனும உபாயம கூறவிரகிலலை]

இப பரகாரததை அநுவாததித்த நையாயிகனுககும் இவ अनुपायत्वம வரும

[நிரீசவர மீமாம ஸகனும உபாயததை கூறமுடியாது]

நிரீச்வர மீமாமஸகபக்ஷததில कर्माराध्यदेवता तत्प्रसादादि களைக கழிககையாலும वेदान्त विहित परब्रह्मोपासनததை अपवर्गोपाय மென்று அங்கீகரியாமையாலும் பண்ணுகிற शास्त्रार्थஙகளெல லாம பாழுககு நீரிறைததபடியாம.

[ஸாங்க்யனுககும மோக்ஷோபாயததைக் கூறவிரகிலலை]

सांख्यபக்ஷததில புருஷனுககு ज्ञातृत्व कर्तृत्वஙகள இலலை எனகையாலும இவனுககு स्वभोगापवर्गार्थ प्रवृत्तिகள கூடாமையா லும सर्वसाधारण प्रकृति विकारगतஙகளாக धर्माधर्म तत्फलஙகளைச சொலலுகையாலும ज्ञातृत्वமிலலாத புருஷனையாதல பரகருதி யை யாதல இரணடையுமாதல பறற शास्त्रादि प्रवृत्ति घटिயாது.

[யோகமதஸதாகனும உபாய நிருபணம செயய முடியாது

योगदर्शनததிலும ஈசவரனை இசைநது வைதது अब्रह्मात्मक स्वात्म दर्शनप्रधानமாகசசொலலுகிற योगம औपनिषद् योगविरुद्धமாகை யாலே அநுபாயமாம.

[பாசுபத மதஸதாசனும மோக்ஷ உபாயததை நிருபிக்க முடியாது]

शैवादि पक्षததிலும்

1 " अशुद्धास्ते समस्तास्तु "

(அசுத்தாஸதே ஸமஸதாஸது)

என்னும்படி நிற்கிற कर्मवश्य भिक्षुவை ஸாவேசவராக்குகையா லும் அவனுடைய உபாஸநத்துக்கு वेदविरुद्धाचार संस्कारங்களை इतिकर्तव्यதையாக்குகையாலும் இது स्वर्गापवर्ग पुरुषार्थोपायமாகமாட டாது.

[மோக்ஷோபாய நிரூபணத்தில பரமதஸதாகளுக்கு
உள்ள ஸமுதாய தோஷ நிரூபணம]

இஸ सिद्धान्तங்கள எல்லாவற்றிலும் चित् अचित् ईश्वर तत्त्व विवेकம अन्यथाவாய நிற்கையாலே இதடியாகவரும உபாயங்க ளெல்லாம निष्फलங்களென்று இவற்றுக்குसाधारण दूषणம்.

இப்படிपरवादिகள சொல்லும உபாயங்களெல்லாம

2 " यया धर्ममधर्मं च; अधर्मं धर्ममिति या "

(யயா தாமம அதாமம ச அதாமம தாமமிதி யா)

इत्यादिகளிற்படியே ராஜஸ தாமஸ बुद्धि सिद्धங்களாகை யாலே ஸாவாநதாயாமியான பரமபுருஷனுடைய समाराधन ரூப மாக वेद वैदिकशास्त्र विहित यागदानोपासनाद्यनुष्ठानமே यथाधिकारம त्रिवर्गापवर्ग साधनமாகக்கடவது. காமஜ்ஞாந योगங்களை மோக்ஷ साधनமெனனுமது परंपरया साधनत्वததாலே उपपन्नம.

[அவதார ரஹஸயாதிகள மோக்ஷோபாயம எனபதறகுககருதது]

இப்படியே अद्वेषाभिमुख्यादिमात्रம் — அவதாரரஹஸயஜ ஞாநம—புருஷோததமவிதயை—ஸமபநதஜஞாநமாதரம—अन्वय

1. அவாகள எலலாரும அசுததாகளே.

2 எநதபுத்தியினல தாமததையும அதாமததையும் உளளபடியல லாமல வேறுவிதமாக அறிகிருனோ எநதபுததியினல அதாமததை தா்மமென்று அறிகிருனோ.

सायमात्रம்—सङ्कीर्तनमात्र—உக்திமாதரம — பரார்ததநாமாத்ரம்—விஷயவாஸாதிமாதரம — ஸவபரவருததிநிவருததி—வைஷண வாபிமாநம—आचार्यपरिग्रह:—புருஷகாரவிசேஷம—ாசவர ஸவா தநதர்யம कृप,निर्हेतुक विपयीकारादिகள என்றுஇவற்றைத தனித தனியே மோக்ஷோபாய மெனனும பாசுரஙகளெல்லாம் நயாஸ உபாஸநரூப विद्याविधिகளுககு विरोधம வாராதபடி நிர்வஹிததுக கொளவது.

उपासनरूप विद्यैகளொழிய தனிதது न्यासरूपैயாய இருபப தொரு विद्यै உணடோ? எனனில

1 " भजस्व मां "

(பஜஸ்வ மாம)

என்று विधिததாறபோலே

2 " मामेकं शरणं व्रज "

(மாம ஏகம் சரணம வ்ரஜ)

என்று विधिககையாலே இதுககுவேறுபாடுண்டு. ஆகிலும் भाष्यानुसारததாலே இது भक्तियोगததுககுஉறுபபாமததனையனறோ? எனனில

3 " तावदार्तिस्तथा वाञ्छा "

(தாவதாாததிஸததா வாஞசா)

---

1. பகவத கீதை 18-66 எனனை சரணமாக அடை.
2. எனனை ஒருவனையே சரணமாகபபறறு
3. அதுவரையிலதான வருததம் ஆசை.

1 " यद्येन काम कामेन "

(யதயேந காம காமேந)

2 " प्रपत्ते क्वचिदप्येवं "

(பரபததே: கவசிதபயேவம்)

इत्यादिகளிலபடியே यथाधिकारं இது स्वतन्त्रமாயும் फलसाधनமாம்.

सर्व धर्मங்களும मोक्षविरुद्धங்களாகையாலே அவறறை स्वरूपेणவிட்டு सर्व विशेष शून्य ब्रह्मமான உனககும் எனககும ऐक्यज्ञानததை ஸமபாதிதது அநத ஜ்ஞான விசேஷத தாலே முகதஞயப் போவது எனறு चरम श्लोक तात्पर्यार्थமாககி இததைக கொணடு विहित निषिद्ध त्यागம பணணிநிறறல विधि निषेध अतिलङ्घनம பணணுதல செயவாரககு प्रत्यक्षादि प्रमाणங்க ளும सर्वशास्त्रங்களும இச श्लोकததில पद वाक्यங்களும இவ்வுப தேசாதி प्रवृत्तिயும அதின पूर्वापरங்களுமெலலாம विरोधिககும

सविशेष जीवब्रह्मैक्य ज्ञानविधियும स्वाभाविकपरमार्थ भेद समर्थन ததாலே दृष्टिविधितुल्यம पूर्णाहुति फलादिகளில போலே धर्मत्यागததில தாதபர்யமறறு यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहाय द्विजोत्तम आत्म ज्ञाने शमे च स्यात् वेदाभ्यासे च यत्नवान् अकृत्वाऽपि महायज्ञान् अनिष्ट्वापि पितॄन्स्वधाम् कृष्णमभ्यर्चयेद्भक्त्या नैवं वोमरणं तपेत्इत्यादिகளிறபடியேसर्वधर्मங்களை யும விடடாகிலும देवशरणागतिயைபபணணெனறு भगवत्प्रपत्ति प्रशंसामात्रததிலே தாதபாய மெனபாரககு निराकांक्षनिर्वाहம संभावित மாயிருகக अपिशब्दाध्याहारं பணணுகையும प्रयोजनान्तरம கொளள லாயிருகக प्रशंसामात्रपरமெனகையும उचितமனறு. परमैकान्तित्व विरुद्धங்களான देवतान्तर सङ्कीर्ण धर्मங்களை परित्यजिதது परमैकान्ति

1.

2.

धर्मத்தைப் பற்றென்று विधिக்கிறது என்பாராகும் இதில் शब्द स्वारस्यहानियும் पुनरुक्तियுமுண்டாம்.

1 'त्रैवर्गिकांस्त्यजेद्धर्मान्'

(த்ரைவர்கிகாந் த்யஜேத் தர்மாந்)

என்கிறபடியே त्रिवर्गार्थங்களான धर्मங்களை விட்டு पूर्व श्लोकத்தின்படியே मोक्षार्थமாக என்னைப் பற்று என்கிறதென்பாராக்கு स्वारस्य हानि पुनरुक्त्यायादि दोषं வரும். पूर्वोक्त कर्म योगादि सर्व धर्मங்களில் अनधिकारिகளான स्त्रीशूद्रादिகளுக்கு पाप क्षयार्थமாக भगवच्छरणागतिயை विधिக்கிறதென்பாராகும் यत्किञ्चिद्धर्मानधिकृதர் ஒருவரும் இல்லாமையாலும் स्त्रीशूद्रादिகள் ஒருவருமன்றிக்கே कर्मण्येवाधिकारस्ते इत्यादिகளாலே कर्मयोगाद्यधिकारியாக முன்பு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுநனைக் குறித்து विधिக்கிறதாகையாலும் இ श्लोकம் अनन्वितार्थமாம்.

2 'पलण्डुं ग्रञ्जनञ्चैव भुक्त्वा चान्द्रायणञ्चरेत्'

(பலண்டும் க்ரஞ்சநம் சைவ புக்த்வா சாந்த்ராயணம் சரேத் ।)

शरणागतं परित्यज्य वेदं विप्लाव्य च द्विजः। संवत्सरं निराहारस्तत्पापमवसेधति इत्यादिகளைப் போலே இது निमित्तविशेषத்தை அநுவதித்து नैमित्तिक विशेषத்தை विधिக்கிறதென்னும் பக்ஷமும் काम्य कर्म त्यागं पापமல்லாமையாலே प्रायश्चित्तம் विधिக்க வேண்டாமையாலும் फलोक्तिविरुद्धமாக केवल नैमित्तिकत्व स्वीकारம் கூடாமையாலும் नित्य धर्म त्यागமும் स्वनैमित्तिकाविरुद्धமாகையாலும் அவற்றோடே விகல்பித்து ப்ரபத்தியை विधिக்கிறதென்றால் गत्यन्तरமுள்ள விடத்தில் अग्रदोषदुष्ट

1

2.

ருககையாலே प्रागुक्तदोषமும வரும. இஙகு सर्वपाप शब्दத தாலே निमित्तம தோறறுகிறக வேறு निमित्तம சொலலவேணடுவ திலலை 'सर्व पाप' शब्दததை धर्म त्यागरूप विशेषததிலே सङ्कुचितம ஆககுகையும उपपन्नமனறு

ஆனபினபு प्रायश्चित्तविधि எனபாககு भक्तियोगம தனனைப போலே यथाधिकारம अनादि काल सञ्चित सर्व पापததுககுமிது प्रायश्चित्तமெனனப प्राप्तம.

1 'माशुचः'

(மாஷுசச)

எனகிற வாகயமும அபபோது पूर्ण प्रयोजनமாம இசश्लोकம कर्तव्य विधिपरமாறலனறு निमित्तादि विमर्शம பணணவேணடுவது. இது सिद्धोपाय स्वरूप मात्र परமனறு வெனனும பக்ஷமும ऐक्यबोधन मात्र पक्षபோலே पद वाक्य प्रमाणादि वेदिகள ஒருவருககும बुद्ध्यारूढ மாகாது

आत्माவுககு कर्तृत्वादिகளிலலாமையாலே இவ विधिகூடா தெனனும பக்ஷம सांख्यादि निरासததாலே दत्तोत्तरம. स्वरूप प्रतिपत्ति मात्रं विधेयமெனனும பக்ஷமும स्वरूप पर वाक्यததாலே सिद्धமான தறகு विधेयत्वம் கூடாமையாலே அநுபபநநம

2 'स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम्'

(ஸமரேதவா விஷணுமவயயம)

इत्यादिகளிறபடியே भगवत्स्वरूप प्रतिपत्तिயுடையவன தனககே तद्विषय स्वरूप प्रतिपत्त्यन्तरததை विधिககிறதெனறல் कर्तव्यान्तर विधिயைக கழிககவிரகிலலை.

1.

2.

विकल्पம अङ्गीकार्यமலலாமையாலும அநுபபநநம. இஙகு एकनिमित्तததிலே नैमित्तिकद्वयம் विधिககிறதெனறிககே सर्वनिमित्तததையும பறற एकनैमित्तिकம विधिககிறதெனன வேணடுகையாலே सामान्य विहितததுக்கும विशेष विहितஙகளுககும विकल्पம கூடாது.

இபபடியாலல उपहोमஙகளுககு आग्नेयादि विशेषஙகளோடே समुच्चयமாற்போலே இஙகும समुच्चयமாவதெனபாரககும गत्यन्तर सत्भावததாலும் प्रपत्तिககு नैरपेक्ष्य ब्रह्मास्त्रन्यायஙகளைசசொலலுகிற वचनबलததாலும प्रतिषेधமுணடாம व्यक्ति शब्दஙகள विशेषितது सन्निहितव्यक्ति विशेषविषयஙகளெனறு आग्नेयाधिकरणததிலே நிரணயிததாரகள. அப்படியே இஙகு धर्म शब्दமும் स्वरूपமாதல त्यागமாதல प्रसक्तமனறிககே (நிறகிற) नित्य धर्म मात्रததைச சொலலுகிறதெனகை निपुण कृत्यமனறு.

अर्जुनன இபபோது नित्यविधिनिषेधातिक्रमம பிறநது प्रायश्चित्तार्थियாய நிறகிறவன அனறு अप्रसक्त निमित्तனுககு प्रायश्चित्तத்தை विधिததால अतिप्रसङ्गம வரும. नैमित्तिक त्यागததில अधिकारानुपायததாலே வேறொனறையிட்டு वैगुण्यம परिहर्तव्यமாகாது இபபோது त्यागததை विधिதது அதுதனககே प्रायश्चित्तததையும இஙகே विधिககிறதெனபாரககும शास्त्रान्तर स्ववचनोपपत्ति विरोधம வரும.

भक्तियोगததில ஆரஜுனன இதுககு முனபு प्रवृत्तனாய அதனுடைய अङ्गஙகளையும अनुष्ठिககபபுககுவிடடவனலலாமையாலே भक्त्यङ्ग धर्मஙகளினுடைய त्यागததை निमित्तமாக अनुवदिक्किறதென்றதுவுமொணணாது 'यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत्' यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् इत्यादिகளாலே भक्ति परिकरஙகளாக प्रसक्त धर्मஙகளுககுமேல त्यागம வர संभावितமனறு अनागतापेक्षण न्यायததாலே प्रायश्चित्तததை विधिககிறதாலோ? எனனில அபபோது अङ्गमात्रததிலே धर्म शब्दததை संकोचिककைககு नियामकமிலலை प्रतिपदोक्तनानाप्रायश्चित्तஙகளும உணடாயி

स्नात्वा भुञ्जीत எனகிற न्यायததாலே सिद्धोपाय प्रतिपत्ति யுடையவனுககு सर्व धर्म स्वरूप त्याग मात्रததை विधिககிற தெனனும பகூம இவவாகய சகதியால சொலல வொணணுது. இபபடிக கலபிககவேணடுமபடி இஙகு சொலலலாவதொரு अनुपपत्ति யுமிலலை. இபபகூத்துககு प्रपन्नனைப பறற प्रवृत्तஙகளான मनीषी वैदिकाचारं मनसाऽपि न लंघयेत् इत्यादि வசனஙகளும पूर्वानुष्ठान सम्प्रदायஙகளும स्वाभिमत आचार्य वन्दनादिகளும विरोधिககும இததாலே सर्व धर्म स्वरूप त्याग विशिष्ट प्रपत्ति विधि பகூமும विधि निषेधाति लङ्घनம अङ्गம எனனும பகூமும आज्ञानुपालनம பணணவுமாம தவிரமாம எனனும பகூமும நிரஸதம

சில धर्मஙகளுககு स्वरूपत्यागமும சில धर्मஙகளுககு बुद्धिविशेष त्यागமும ஒரு प्रयोगம தனனுலே विधिககபபடுகிறதெனருல विधि वैषम्यदोषம வரும दीक्षित दशैயில धर्मान्तर त्यागமபோலே तत्काल मात्रததில सर्व धर्म स्वरूप त्यागம் विधिககபபடுகிறதெனனும பகூததிலும पूर्वोक्तशिष्टानुष्ठानादि विरोधம दुष्परिहरம.

प्रस्तुत भक्ति योगादिகள अनुपायஙகளாகையாலே शुक्तिका रजत त्याग विधि न्यायததாலே அவற்றின स्वरूप त्यागம विधिக்கபபடுகிறதெனபாரககு भगवत्गीता पर्यन्त सर्वशास्त्रव्याकुलதையுணடாம

1 ' सर्व धर्मान् परित्यज्य '

(ஸாவ தாமான பரிதயசசய)

எனகிற निर्देशமும் विवक्षित विरुद्धமாம अधर्मமாயிருககு अर्जुन बुद्धिயாலே धर्मமெனறு தோறறினவறறை அவன நினைவாலே धर्मமெனறு अनुवदिககிறதானுலோ வெனனில அர்ஜுனன இப

1.

போது स्वदोषததாலே சில अर्थஙகளை धर्मஙகளாக भ्रमिததமை யிலலை இபபடியிருககிறவனை ககுறிதது कर्म योगादिகளைததானே स्वमत धर्मஙகளாக பரகக உபதேசிதது அவன தனனையே குறிதது उपसंहारததிலே இவறறை எலலாவறறையும एकக्लेशததில काकादि मात्रததாலே अधर्मஙகளாகக காட்டுகிருனெனருல இப பக்ஷம பூாவபக்ஷம எனனவும பறறுது कृष्णपक्षமுமாகாது.

இததாலே இச श्लोकததில विधिககபபடுகிற प्रपत्तिதனனையும

1 ' सर्वे धर्मान् परित्यज्य '

(சாவ தாமான பரிதயஜ்ய)

என்கிற இததாலேயாதல एक शब्दததாலேயாதல अत्यन्त अनुपाय மாககநினைப்பாா பக்ஷஙகளும अतिवाद साम्राज्य விஷயமா யிததன.

प्रपन्नனுககு ாசவரனை விசேஷிதது उपायம எனகிற இது வும सिद्धोपाय प्राधान्यादि विवक्षैயாலே உபபநநம भक्ति योगादिகள स्वरूप विरुद्धஙகளாகையாலே அவறறில त्यागததை विधिககிருன எனனும पक्षமும आत्म स्वरूप तद्गुण तत्त्वज्ञान मुमुक्षुत्वादिகளில ஒன றின स्वरूपததுகந இவை विरुद्धஙகளலலாமையாலே पङ्गुவுககு प्रदक्षिण तीर्थयात्रादिகள போலே आकिञ्चन्यादि विशिष्टाधिकारि स्वरूप विरुद्धஙகள எனனலாம். அபபோது இவறறின त्यागததை विधि கக வேணடுவதிலலை அவறறில समर्थனுககு அவறறினுடைய त्यागததை विधिககிறதெனனுமபோது प्रपत्तिககு अकिञ्चन सर्वाधि कारत्वं विरुद्धமாம एकाधिकारिகதுக एकफलार्थगुरुलघु विकल्पம கூடாது विकल्पमात्र विवक्षैயில त्याग विधिககு प्रयोजनம मन्दं.

1.

லோகஸித்த் ரத்ன வாணிஜ்ய க்ருஷ்யாதி விகல்பமும் அதிகாரி பேத நியதம் பூர்வோக்த ஸாத்விக த்யாகத்தையும் பூர்வோக்தாங்க ப்ரபத்தியையும் இங்கே நிகமிக்கிறதென்றால் க்ருதகரமாய் மந்த் ப்ரயோஜநமுமாம். இப்போது விசேஷித்து

1 'மாஶுச:'

(மாஶுச:)

எனகிற இதுக்கும் அநுகுணம் ஆகாது ஸர்வ தர்ம ஶப்தமும் ஔபசாரிகமாம் இதத்தாலே ஸாத்விக த்யாக விஶிஷ்ட தர்மங்களை அங்கங்களாகவுடைய ஶரணாகதியை விதிக்கிறதென்னும் பக்ஷமும் நிரஸ்தம். இது ப்ரபத்தியினுடைய தர்மாந்தர நைரபேக்ஷ்யாதி வசந விருத்தமுமாம்

இப்படி நிஷ்ப்ரமாணமாக அங்க அங்கி பாவத்தை பாராட்டினாலும் அபிமத ப்ரயோஜநம் ஸித்தியாது காம்யங்களில் அங்கங்களுக்கும் ஸகலாநுஷ்டானம் வேணுமிறே இருப்பது ப்ரபந்நன வர்ணாஶ்ரமாதிகளில் நிலைகுலையாதே நிற்கிறதுவும் ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாநிபந்தநம் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிமாத்ரமே அங்கமாக ஸ்வப்ரகரண ஸித்தம். தத்காலத்தில் அஞ்ஜலி ப்ரணாமாதி கூடுமவையும் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி பரிவாஹரூப வ்யஞ்சக விஶேஷங்களாமத்தனை.

இப்படி த்யாக மாத்ராங்கத்வ ஸர்வாங்கத்வ பக்ஷங்கள் போலே நிரங்க பக்ஷமும் விஶ்வாஸாதி ஏகதேஶாங்கத்வ பக்ஷமும் நிரஸ்தமாயிற்று ப்ரபத்தியோடு துவக்கற்ற தர்மங்களிலே ஃபல ஸங்காதி த்யாகத்தையும் ப்ரபத்தியையுமிங்கே விதிக்கிறதென்பார்க்கு இது பரஸ்பராஸங்கத வசநமாம் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவனுடைய ப்ரபத்த்யங்கமல்லாத தத் கால உத்தரகாலக்ருத்யங்களிலே இது உபயுக்தமாகாதோ என்னில் உபாய விதி வாக்யத்தில் உபாயோபயுக்தா

1.

र्थம கொளளவாயிருகக उपायाऽनुपयुक्तமாய उपायवाனுக்கு उपयुक्तமான अर्थம சொலலுகையில औचित्यம (போதாது)शरणागति विरुद्ध धर्मஙகளைவிடடு शरणागतिயை अनुष्ठिஎனறு विधिககிற தென ருல उपाय उपयुक्तமாம எனனும பக்ஷததிலும் ஒனறை विधिககும போது तद्विरुद्धததை விடுகை सामान्येन अर्थसिद्धமாகையாலே विधि ககுப் प्रयोजनातिशयம இலலை ஆனபினபு प्रपत्ति प्रकरणान्तरஙகளை अनुसन्धिததுககொணடு नैरपेक्ष्यादि विशिष्ट विधिஎனனுதல अधिकारि विशेष अनुवादपूर्वक यथाऽवस्थित प्रपत्तिविधिஎனனுதல சொலலும पक्ष ஙகளுககு प्रमानान्तर पूर्वापर स्व वाक्य विरोधஙகள வாராது இபபிர பததியை प्रकृतानुसारததாலே भक्तियोगारंभ विरोधि पापक्षयार्थமாக श्रीगीता भाष्यததில அருளிசசெயததறகு इतिहास पुराण भगवच्छास्त्रा द्यनुसारததாலே साक्षात् मोक्षसाधनமாக गद्यஙகளில அருளிசசெயத துககும विरोधமுணடாக நினைதது ஒனறை உபேக்ஷிதது ஒன றைப்பறறுவார பக்ஷஙகள सकल फल साधनமான प्रपदनததி னுடைய उदाहरण द्वय विषय विवक्षा अनालोचनததாலே வநதவை

1 ' नेहाभि क्रमनाशोस्ति '

(நேஹாபிகரம நாசோஸதி)

எனகிற न्यायं अत्यन्त अकिञ्चन विषयததில் कैमुतिकन्यायसिद्धம

2 ' मित्रभावेन सप्राप्तं '

(மிதரபாவேந ஸமபராபதம)

इत्यादिகளிலுமிது கணடுகொளவது. மறறும இச चरम श्लोकार्थத தைபபறறவரும विप्रतिपत्तिகளுககு பரிஹாரமும இதில पद वाक्य

1.

2.

विवक्षितஙகளுமெலலாம் प्रबन्धान्तरஙகளிலே பரககச சொன ேனாம. இஙகு பரமதஙகளுடைய उपाय अनुपायत्वமும स्वमत उपाय स्थैर्यமும் उदाहरिததோம.

*பலததிலொரு துவககறற பதவிகாடடிப
பலலுயிருநதடுமாறப பணணுகினற*
கலிததிறளின கடுஙகழுதைக கததுமாறறிக
கணணுடையார கணடுரைததகதியைச சொனனேம*
வலததிலகு மருவொனருல மறுவொனறிலலா
மாமணியாய மலாமாதா ஒளியாம* அநநல
நலததிலொரு நிகரிலலா நாதனபாதம
நலவழியாம அல வழக்கார நடததுவாரே 46

[ப-ரை] *பலத்திலொருதுவககறற-அடையும பரயோஜனததில ஒருவிதஸமபநதமும இலலாதபடி அதாவது வயாததமான பதவிககு உபாயததை, காடடி - வெளியிடடு, பல - அநேகஙகளான, உயிரும - ஜீவாதமாககளும, தடுமாறபபணணுகினற, கலிததிரளின - பாபராசி யுடைய, கடும - க்ரூரஙகளான, கழுதை - கழுதைகளின, கதது - ஆரவாரிபபை, அனறிககே மறறமதஸ்தாகளான கலிபுருஷன போனற கூட்டததின கடுஙகழுதைககதது எனறபடி ஆகவுமாம, மாறறி - போககி, கணணுடையார - நலல ஜஞானததையுடைய நமபூாவாசார யாகள, கணடு - சாஸதரததைககொணடு, அறிநது, உரைதத (நமக் குச) சொனன, கதியை - உபாயததை, சொனனேம - வெளியிடடோம, (அநத உபாயமாவது எதுஎனனில) வலதது (தனனுடையதிருமாாபின) வலப்பககததில, இலகும - பரகாசிககும, மருவொனருல - ஸ்ரீவதஸ மெனகிற மருவினேடு, மறுவுஒனறு இலலா - வேறெருகுறறமிலலாத, மாமணியாய-பெரிய இரததினமாய, மலாமாதா-தாமரைபபுஷபததில அவதரிதத பிராடடிககு, ஒளியாம-ஒளிபோனறு இருபபவனும, அநநல - அநத உதகருஷ்டமான, நலததில - ஆனநததததில, ஒருநிகரிலலா - சமமான வஸது இலலாதவனுமான, நாதன - ஸவாமியினுடைய, பாதம - திருவடியே, நலவழியாம - நலல உபாயமாகும, அலவழககு - இவவிஷயததில யுகதமலலாத ஆக்ஷேபஙகளை, ஆா நடததுவாா - யாா செயய முடியும? அதாவது இபபடி தமமால நிருபிககபபடட உபாய விஷயததில யுததிவாதிகள ஒருவரும செயய முடியாது எனறபடி. 46

*எல்லார்க்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்
இனியுரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்
சொல்லாக்கு மளவாலும் அமைதலாலும்
துணிவரிதாயத் துணைதுறக்கும் சுகரத்தாலும்
கல்லார்க்கும் கற்றோர் சொல் கவர்தலாலும்
கண்ணனுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்
நல்லார்க்கும் தீயார்க்கும் இதுவே நன்றும்
நாரணற்கே யடைக்கலமாய் நண்ணு(ல)குவீரே 47

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्षोपाय भङ्गाधिकारः द्वाविंशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோக்ஷோபாய பங்காதிகாரம்)

---

* [ப-ரை] எல்லார்க்கும் - ஜீவாத்மாக்கள் எல்லாருக்கும், எளிதான - சுலபமாக அனுஷ்டிக்கும்படி இருக்கையாகிய, ஏற்றத்தாலும் - பெருமையாலும், இனி - ஒரு தரம் அனுஷ்டித்தபின், உரைக்கை - மறுமடியும் (அதேபலத்துக்காக) சொல்லுதல், மிகையான அதிகம் என்னும்படி இருக்கிற, இரக்கத்தாலும் - பகவானுடைய க்ருபையினாலும், சொல் - மந்த்ரம், ஆக்கும் அளவாலும் - பூர்ணமாய் சொல்லப்படுவது மாத்திரம், அமைதலாலும் - (பலன் கொடுக்க) பர்யாப்தமாக இருக்கையாலும், துணிவரிதாய - மஹாவிஸ்வாஸம் ஆகிற அங்கம் கடினமானாலும், துணை துறக்கும் மற்றும் இன்னும் கடினமான ஜ்ஞான யோகாதிகளான அங்கங்களை விட்டு விடுவதாகிய, சுகரத்தாலும் - சுலபமாயிருப்பதினாலும், கல்லார்க்கும் - ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும், கற்றோர் சொல் - நல்ல ஜ்ஞானமுடைய ஆசார்யர்களுடைய வாக்கியம், கவர்தலாலும் - பலனைக் கொண்டிருத்தலாலும், கண்ணன் - ஸர்வலோக உஜ்ஜீவனமாக அவதரித்த கண்ணனுடைய, உரை -

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீராா தூப்புல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம்

|| परोक्त प्रयोजन भङ्गाधिकारः त्रयोविंशः ||

(இருபததிமூனருவது பரோகத பரயோஜன பஙகாதிகாரம)

(பரமதஸதாகள சொலலும்-விஜயாதிகள, சூனயாபத்தி, க்ஷணிக நிா குண ஜஞான ஸநதானம், நிதய நிாகுண சைதனயமாதரம, அவித யாஸவ ரூபததினநிவருத்யாதிகள, ஸாவம் அனேகாநதம, பரமஹஸவ ரூபைகயம பாஷாணகலபம, ஸவாதமானநத அனுபவம, கைவல யானநத அனுபவம, அஷ்டைஸவாயாதிகள, பசுபதி ஸாரூபயம - இவைகள மோக்ஷம் எனபது உசிதமலல-விபவாதி லோகானுபவம மோக்ஷம் எனபதறகுககருத்து—ஸாக்ஷாத மோக்ஷபல நிரூபணம)

பணடை மறைககுப பகையென நினற பரமதஙகள
கொணடவா கொள்ளும் பயனெனறிலதெனும் கூர்மதியால
வண்துவரைககரசான நம மாயனை வானுலகில
கணடு களிபபதெனும காதலொனறைக கருதுவமே. 48

ஸ்ரீகீதோபநிஷததில, முடிசூடி - இறுதிபாகமாக அதாவது உததம மான ஆத்தமாக முடிததலாலும - முடிததிருபபதினாலும அதாவது தனககுசச்ரேயஸஸுககு உபாயத்தைச சொலலுமபடி கேடட அா ஜுனனுககு ஒனபதாவது அத்யாயததின இறுதியில உபதேசிககபட்ட பக்தியோகததையே பதினெடடாம அதயாயம 65ஆம சுலோகததில மறுபடியும உபதேசிகக அததால திருபதியடையாத அாஜுன னுடைய சோாவைக்கணடு கருணையினால தூணடபபடடவனாய பர பததியாகிற உபாயததை உபதேசிதது கீதாசாஸததிரததை தலைக கடடுகையாலும் நலலாாக்கும - புணயஙகளையுடைய வாகளுககும, தீயாாக்கும-பாவஙகளையுடையவாகளுககும, இதுவே- இபரபததியே நனறும-நலல உபாயமாகும, (எனறு அறிநது) நாரணறகே - ஸ்ரீமந நாராயணனுககே அடைககலமாய - ரக்ஷயவஸதுவாக, நணுகுவீா - கிடடுஙகள, ஆசரயுஙகோள எனறபடி நலகுவீரே எனறு பாடாநத ரம் பரிதராகுங்கள அதாவது பரீதியுடன மஹாவிஸவாஸததுடன அவனை ஆச்ரயுஙகளெனறபடி 47

* [ப-ரை] * பணடைமறைக்கு-அநாதியான வேதஙகளுக்கு பகையென-விரோதிகளெனனுமபடி, நினற - நிறகுமவையான, பா

(பரமதஸதாகள சொலலும விஜயாதிகள முதலியவை மோக்ஷம எனபது உசிதமலல)

இபபடி प्रमाणोपपत्ति विरुद्ध तत्वहित விஷயஙகளான परमतங களில ஒரு அநுகூல फलமுமிலலை எனனும अर्थம

1 ‘सर्वास्ताः निष्फलाः प्रेत्य’

(ஸாவாஸதா: நிஷபலா: பரேதய)

எனறு सकल दुरित भेषज स्ववाक्यमनुवचनसिद्धम्. हेतुफल भावம இலலை எனறும் प्रत्यक्षமொழிய प्रमाणம இலலை எனறும சொலலுமவாகளுககும स्वशास्त्रததாலே ज्ञान रूपफलம பிறக்கையும कथा विशेषஙகளாலே विजयादि फलம் உணடாகையும स्रक् चन्दन भोजनादिகளால इष्टप्राप्ति अनिष्ट निवृत्तिகளை अभिसन्धि பணணுகையும கூடாதபடியாம. शून्यापत्तिயே मोक्षமெனனுமவனுக்கு नित्य सिद्ध शून्यत्वம कारणसापेक्षமலலாமையாலே मध्यमागम निर्माण श्रवणादि वैफल्यமுணடாம आत्माவை क्षणिक निर्गुण ज्ञानसन्तानமெனபாாககும नित्यनिर्गुण चैतन्य मात्र மெனபாாககும स्वकृतफल भोक्ताருஒவன இலலாமையாலே सर्व शास्त्र नैष्फल्यம வரும.

अविद्या स्वरूप तन्निवृत्यादिகளைததாஙகளே मिथ्याभूतஙகளெனகையாலே स्ववाक्यததாலும स्वाभिमत प्रयोजन भङ्गம सिद्धिககும. सर्वம अनेकान्तம எனபாாககு सुखदुःख बन्ध मोक्षादि व्यवस्थै கூடா

மதஙகள - பரமதஙகளை, கொணடவா - அஙகீகரிதத வாதிகளாலே, கொளளும - அஙகீகரிககபபடுமதான, பயன - பரயோஜனமானது, ஒன்றிலது - ஒனறுமிலலை, எனுமகூாமதியால - எனகிறகூாமையான புததியிஞலே, வண-விலக்ஷணமான, துவரைககு-துவாரகா நகருககு, அரசான-அரசஞென, நமமாயனை-நமககு ஸ்வாமியாய ஆசசாயசேஷடிதஞென ஸ்ரீ கிருஷணனை, வானுலகில - ஸ்ரீவைகுண்டததில, கணடு அனுபவிதது, களிபபது-சநதோஷிபபது, எனும காதல ஒனறை - எனகிற ஆசை ஒனறையே, கருதுவமே - எணணுவோமே

மையாலே दृष्टाऽदृष्टरूपसर्वं प्रयोजन संक्षोभமுண்டாம் இத்தோஷம் भास्क रादि பக்ஷத்திலும் துல்யம். ब्रह्म स्वरूपैक्यादिகள் சொல்லுமதில साम्य श्रुत्यादि विरोधं தனனேற்றம்.

पाषाणकल्प मोक्षம் சொல்லுகிற वैशेपिक प्राभाकरादि पक्षங் களுக்கு सुषुप्ति அவஸ்தையில் भोग्यप्रतिषेधं பண்ணி गुणाष्टक विशिष्ट मोक्षावस्थैயைக் காட்டுகிற प्रजापतिवाक्यம் முதலான பல உபநிஷத் துக்களும் प्रतिकूलवृत्तिகளாம்.

न्याय भूषण कुमारिलादिகள் சொன்னस्वात्मानन्दमात्र अनुभव பக்ஷமும் सर्वोपनिषत्प्रसिद्ध समस्त गुण विभूति विशिष्ट पर ब्रह्मानुभवरसத் தைப் பற்ற परिच्छिन्न पुरुषार्थமாகையாலே परम प्रयोजनान्वितமன்று नित्य सिद्ध स्वात्म कैवल्य मात्रं मोक्षं என்கிற सांख्यादि பக்ஷத்திலிது साध्यமாக மாட்டாமையாலே प्रयोजनமாகாது अष्टैश्वर्यादि मात्रத் தை मोक्षமென்பார் பக்ஷமும் उपचारवादமாமத்தனை पशुपतिसारूप्यादि களும் इन्द्रसारूप्यादिகள் போலே बन्धविशेषமாம்.

[விபவாதி லோகாநுபவம் மோக்ஷம் எனபதற்குக் கருத்து]

विभवव्यूहलोक मात्रத்தில் भगवत्प्राप्तियும் मोक्षासत्तियாலே मोक्षமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ பல நிரூபணம்)

ஆகையால் शारीरक निर्णीतமானபடியே परमात्माधीन तत्तुल्य तदनुभव महानन्दமே परम प्रयोजनम्

* கலந்திகழும் போகங்கள் கண்டு வெளகிக்
காரியமும் காரணமும் கடந்து நாம்போயக் *
குலந்திகழும் குருக்கள் அடி சூடிமன்னும்
குறறேவலடியவர்தம் குழாங்கள் கூடி *

ப-ரை] கலந்திகழும்-கலந்து பிரகாசிக்கிற, போகங்கள்-போகங்களை, கண்டு-பார்த்து, வெளகி-வெட்கப்பட்டு, காரியமும்-காரியங்களை யும், காரணமும் - காரணங்களையும், கடந்து - தாண்டி நாமபோய, குலம் - கூட்டமாக, திகழும் - விளங்குகிற, குருக்கள் - ஆசார்யா

வலநதிகழும திருமகளும மறறிடததே
மனனிய மணமகளாரும நீளையாரும*
நலநதிகழ வீறறிருநத நாதன பாதம
நமககிதுவே முடியெனன நணணினோமே. 49

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्त प्रयोजन भंगाधिकारः त्रयोविंशः ॥

(இருபததிமூனறுவது பரோகத பரயோஜந பஙகாதிகாரம)

களுடைய, அடி - திருவடிகளை, சூடி - சிரஸாவஹிதது, மனனும - திடமான, குறறேவல - கைஙகாயததையுடையவரான, அடியவாதம - பகவத தாஸாகளுடைய, குழாஙகள - கூடடஙகளோடு, கூடி - கலநது வலம - வலது பககததிலே, திகழும - விளஙகுகிற, திருமகளும - பெரிய பிராடடியாரோடும, மறறிடததே - இடது பககததிலே, மனனிய - ஸதிரமாகயிருககிற, மணமகளாரும - பூமி பிராட்டியாரோடும, நீளையாரும - நீளாப பிராட்டியாரோடும கூடி, நலம - ஆனந்தமானது, திகழ - விசேஷமாக பரகாசிககுமபடி, வீறறிருநத - வீறு தோனறுமபடி இருநதவனுன, நாதன - ஸ்ரீ வைகுணட நாதனுடைய, பாதம - திருவடிகளை, நமககு - தாஸபூதரான நமககு, இதுவே - இநதத் திருவடிகளே, முடி - சிரோபூஷணம, எனன - எனனுமபடி, நணணினோம - அடைநதோம. 49

[லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

1 ‘ तमो निष्ठाहि ते स्मृताः ’

(தமோ நிஷ்டாஹி தே ஸம்ருதா)

என்று மநு சொன்ன बाह्यकुदृष्टि रूप परमतங்களில் प्रत्यक्षமே प्रमाणமென்கிற लोकायतमतம் प्रत्यक्षம் போலே अनुमान ஆகமங்களும் प्रतीतिயை जनिப்பிக்கக் காண்கையாலும் இவற்றிற்கு बाधकம் காணாமையாலும் चार्वाकன் தானும் अनुमानங்களையும் आप्तवाक्यங்களையும் கொண்டு निश्शङ्क प्रवृत्तिகள் பண்ணக் காண்கையாலும் नित्यமான वेदागमத்தில் காரண தோஷம் சொல்ல விரகில்லாமையாலும் अतीन्द्रियार्थங்களில் प्रत्यक्ष बाधं சொல்லவொண்ணாமையாலும் நிரஸ்தமாய்த்து

[மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

चतुर्विधமான बौद्ध सिद्धान्तத்தில் सर्व शून्यत्वம் சொல்லுகிற माध्यमिक பக்ஷம் स्वपक्षस्थापक प्रमाण पारमार्थ्यம் கொள்ளாமையாலும் தான் उपपादितத अर्थத்தனையும் தானே शून्यமென்கையாலும் இதுதன்னாலே परपक्षம் प्रतिष्ठितமாகையாலும் प्रतिक्षिप्तமாயிற்று.

[யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

ज्ञानம் ஒன்றுமேயுள்ளது ज्ञातृ ज्ञेयங்கள் ज्ञानத்திலே कल्पिताकारங்களென்கிற योगाचारபக்ஷம் इदमहं जानामि என்று एक ज्ञानத்தாலே प्रकाशिக்கிற वस्तु त्रयத்தில் कुतर्क मात्रத்தைக் கொண்டு இரண்டைக் கழிக்கப்பார்த்தால் माध्यमिक तर्कத்தாலே ज्ञानத்தையும் अपह्नविக்கப் प्रसङ्गिக்கையாலும் उपलम्भ बलத்தாலே ज्ञानத்தை இசையில் அப்படியே ज्ञातृ ज्ञेयங்களையும் கொள்ளவேண்டுகையாலும் निराकृतமாய்த்து.

1

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரம்)

(லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — யோகாசார மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ஸௌத்ராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — வைபாஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ப்ரச்சன்ன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ஜைந மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — வையாகரண மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — நையாயிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — நிரீச்வரமீமாம்ஸக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம் — பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்ய நிரூபண ஸங்க்ரஹம் — இனி உண்டாகக் கூடிய மத நிரஸன அங்கீகார க்ரம நிரூபணம்)

மானங்களின்றி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்
தானங்களன்று தருமநெறிக்கென்று சாற்றியபின்*
வானங்கவர்ந்து மறைமுடி சூடிய மாதவத்தோர்*
ஞானங்களொன்ற நடக்கின்ற நல்வழி நாடுவமே 50

---

* [ப-ரை] மானங்கள் - ப்ரமாணங்கள், இன்றி - இல்லாமல், வகுத்து தங்கள் இஷ்ட ப்ரகாரம் கட்டி, உரைக்கின்ற-சொல்லுகின்ற, மதங்கள் எல்லாம் - எல்லா மதங்களும், தரும நெறிக்கு தர்மமார்க்கத்திற்கு, தானங்கள் அன்று - இடமல்ல என்று, சாற்றியபின் - கூறிய பிறகு, வானம் - ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை, கவர்ந்து - ஆசைப்பட்டு, மறைமுடி - வேதாந்தத்தை, சூடிய - சிரஸா தரித்த, மாதவத்தோர் - பெரிய தவத்தையுடையவர்கள் அதாவது ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்கள், ஞானங்கள் ஒன்ற - சாஸ்திரங்களுக்குள் மாறுபாடில்லாமல் ஒரே விதமாயிருக்கும்படி, நடக்கின்ற, நல்வழி - நல்ல மார்க்கத்தை நாடுவம் 50

[ஸௌத்ராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

ஜ்ஞாதாவைக் கழித்து ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களிரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ஜ்ஞானாகாரத்தாலே अनुमेयமென்கிற सौत्रान्तिक பக்ஷம் ஜ்ஞானாகாரव्यतिरिक्तமாக नीलपीताद्यर्थाकारं सर्वे लोकोपलंभ सिद्धமாகையாலும் இத்தை उपपत्ति विशेषங்களாலே ஜ்ஞானாகாரம் என்று பார்த்தால் இத்தைக்கொண்டு अर्थाकारம் அநுமிக்க வொண்ணாமை யாலும் नील ज्ञान सन्तानத்தில் पीतज्ञानोदयம் अर्थ विशेष निरपेक्षமாக स्वप्नादि न्यायத்தாலே योगाचारன் சொல்லுகிறபடியே अनादि वासना वशத்தாலே இவனுக்கு நிர்வஹிக்க प्राप्तமாகையாலும் निश्शेषितமாயிற்று

[வைபாஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இவனைப்போலே ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்கள் இரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை प्रत्यक्षமென்கிற वैभाषिक பக்ஷமும் ஸவிகல்பமெல்லாம் ப்ரமாணமன்று என்கையாலும் विकल्पसिद्ध स्थूलतद्धर्मங்களை मिथ्या भूतங்களென்கையாலும் இவற்றைக்கொண்டு परमाण्वनुमानமே பண்ணிக்கொள்ள விரகில்லாமையாலும் முடிவில் योगाचारன் சொல்லுகிறபடியே अर्थापलापமே प्रसङ्गिக்கையாலும் இம் மூன்று बौद्धர்களும் स्वाभ्युपगत வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் क्षणिकत्वம் கொள்ளுகையாலே ஜகத்தில் ஒரு स्मृति प्रत्यभिज्ञैகளுமின்றிக்கே யொழிய प्रसङ्गिக்கையாலும் अन्य सुकृतादिफलங்களுக்கும் अन्यன் भोक्तावாய் முடிகையாலும் अवधूतமாயிற்று.

[ப்ரச்சன்ன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

बौद्धர்களில் योगाचारனைப்போலே ज्ञानव्यतिरिक्तமெல்லாம் मिथ्या भूतமென்று கொண்டு ஜ்ஞானத்துக்கு एकत्व नित्यत्वங்களைக் கொண்ட प्रच्छन्न बौद्धन् पक्षமும் योगाचारன் சொன்ன बहुत्व क्षणिकत्वங்களைப்போலே இவன்தான் சொல்லுகிற एकत्व नित्यत्व धर्मங் களும் मिथ्या भूतங்களென்கையாலும் बौद्धागमादिகளைப்போலே

தான प्रमाणமாக उदाहरिக்கிற वेदं தானும் भ्रान्ति सिद्ध प्रमाणமென்கையாலும் भेदनिराकरणம் பண்ணுகையாலே स्वपक्ष परपक्ष विभागம் சொல்ல விரகில்லாமையாலும் नित्य निर्विशेष स्वप्रकाश ब्रह्मத்துக்கு अनिर्वचनीय अविद्यातिरोधानादिகள் சொல்லுகை अनुपपन्नமாகையாலும் निर्विशेष सद्भावத்துக்கும் प्रपञ्च मिथ्यात्वादिகளுக்கும் प्रमाणोपपत्तिகளில்லாமையாலும் बाधक प्रमाणोपपत्तिகளுண்டாகையாலும் निर्मूलமாயிற்று.

[ஜைந மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இப் प्रच्छन्न प्रकट बौद्धர்களைப்போலே वेद प्रामाण्यத்தையிசையாதே सर्वज्ञனாக ஒருவனை भ्रमित्तு அவன் வாக்யத்தைப் प्रमाणமாகக் கொண்ட ஜைன सिद्धान्तமும் सौगत सर्वज्ञ प्रतिवन्दिயை निस्तरिக்க வொண்ணாமையாலும் प्रत्यक्षादि विरुद्धமாக सप्तभंग्यादिகளைச் சொல்லுகையாலும் वेद विरुद्धाचारादि परिग्रहம் பண்ணுகையாலும் बहिष्कृतமாயிற்று.

[பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

अनेकान्तवादिகளான ஜைநரைப்போலே गुण गुणि जाति व्यक्त्यादिகளுக்கு भेदाभेदம் கொள்ளுகிற भास्करादि पक्षங்களும் परस्पर विरुद्धार्थ प्रलापबहुलம் ஆகையாலும் नित्य निर्दोष निरवयव ब्रह्म तत्त्वத்துக்கு औपाधिकांशங்களிலேயாதல் स्वाभाविकांशங்களிலேயாதல் अनन्त दोषங்களை அங்கீகரிக்கையாலும் अर्ध जैनपक्षங்களென்று अनादृतங்களாயத்து.

[வையாகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

बौद्ध गंधि वेदान्तिகள் बौद्धमात्र विवर्त प्रपञ्चம் என்று சொல்லுமாப்போலவும் जैनगन्धि वेदान्तिகள் परब्रह्म परिणामம் प्रपञ्चமென்று சொல்லுமாப்போலவும் शब्द ब्रह्म विवर्त परिणामங்களைக்கொள்ளுவார் பக்ஷமும் पूर्वोक्त क्रमத்தாலே दूषितமாகையாலும் स्फोटமென்று ஒரு தத்வம் கட்டினது प्रमाण उपपत्ति शून्यமாகையாலும் वर्णसंघात विशेष

மான पदத்திலும் पद संघात विशेषமான வாக்யத்திலும் சொன்ன बोधकत्वानुपपत्ति स्फोट பக்ஷம் தன்னிலும் வருகையாலும் स्फुटीकृत दोषமாயிற்று.

[வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

चार्वाक बौद्ध आर्हतர்களைப்போலே वेदங்களைப் पौरुषेयங்களாக்கி ஆகமம் தன்னையும் अनुमान பக்ஷத்திலே अनुप्रवेशिப்பித்த वैशेषिक वादமும் निपुण निरूपणத்தில் स्वाभिमत वेद प्रामाण्य विरुद्धமாகையாலும் वेदोक्त प्रकृति महदादि तत्त्वங்களைக் கழிக்கையாலும் प्रमाण विरुद्ध अवयव्यादिகளை அங்கீகரிக்கையாலும் அநுமான आभासங்களைக் கொண்டு கட்டும் अर्थங்களெல்லாம் आपात मात्र रमणीयமாக நிற்கையாலும் अर्ध वैनाशिकபக்ஷமென்று अधिक्षिप्तமாயிற்று

[நையாயிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த वैशेषिकர் சொல்லுமாத்தங்களைச் சுருக்கமொழிய स्वीकरித்த नैयायिक दर्शनமும் वैशेषिक निराकरणம் தன்னாலே दत्तोत्तरமாகையாலும் वेदपरिकरங்களான धर्म विद्यास्थानங்கள் பத்தில் ஒன்றான न्याय विस्तर शास्त्रத்தை वेदानुगुणமாக எங்கும் யோஜியாமையாலும் निराकार्यपक्षத்திலே निक्षिप्तமாயிற்று

[நிரீச்வரமீமாம்ஸக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

वेद परिकरமான न्याय शास्त्रத்திலே वेद विरुद्ध अर्थங்களை निवेशिப்பித்த वैशेषिक भक्तர்களைப்போலே विशतिलक्षण मीमांसा शास्त्रத்தில் कर्म भाग मात्रத்தைப் பற்றின कबन्ध मीमांसकரில் कौमारिலர் जैनोक्त भेदाभेदादिகளை स्वीकरிக்கையாலும் प्राभाकरர் वैशेषिकोक्त पाषाण कल्प मोक्षादिகளைப் परिग्रहिக்கையாலும் இவரும் अवयविवादिகளை अङ्गीकरிக்கையாலும் अप्रामाणिक अपूर्व तद्वाच्यत्वादिகளைக் கல்பித்து आगम सिद्ध देवता विग्रहादि निराकरणं பண்ணுகையாலும் இவர்கள் பக்ஷம் अर्धलोकायतம் என்று अवधीरितமாயிற்று.

[ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந் निरीश्वर मीमांसकரைப் போலே नित्य-वेद प्रामाण्यத்தை இசைந்து वेदोक्तனான ஈச்வரனை अपह्नविக்கிற सांख्य पक्षமும் प्रकृतिயை गुणत्रय समुदायமென்கையாலும் गुणங்கள் தன்னை द्रव्यங்களென்கையாலும் प्रत्यक्षादि विरुद्ध अभिव्यक्तिवादம் பண்ணுகையாலும் आत्मावுக்குத் தாங்கள் சொன்ன ज्ञातृत्व कर्तृत्व बन्धमोक्षங்களைக் கழித்துத் தாங்களே प्रकृतिக்கு இவற்றைச் சொல்லுகையாலும், மற்றும் परस्पर विरुद्ध अनेकार्थ प्रलापத்தாலும் ईश्वरापह्नव रूपप्रधानतमदोषத்தாலும் विषमिश्रान्नंபோலே उपजीव्यसद्भावं உண்டாயிருக்க உபேக்ஷிதமாயிற்று.

[யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

सांख्यா சொல்லும் तत्त्व प्रक्रियैயிலே நின்று ईश्वरன் என்றொரு पुरुष विशेषத்தையும் கட்டின योग सिद्धान्तமும் ஈச்வரனை निमित्तमात्रமென்கையாலும் இவனுடைய ऐश्वर्यத்தை प्रतिफलन कल्पம் என்கையாலும் यमनियमादिகளை यथाक्रमं வகுத்துச் சொல்லச் செய்தே अपवर्ग तत्साधन स्वरूपங்களை अन्यथाவாக நிர்வஹிக்கையாலும் लक्ष्य वेधानर्ह धानुष्क वल्गितம் போலே अपहसितமாயிற்று

[பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த योग सिद्धान्तம் போலே प्रकृति पुरुष ईश्वरர்களைப் பற்றி வகுத்த पाशुपत मतமும் ईश्वरனுடைய उपादान क्रमத்தையறியாதே राजराष्ट्र मात्र न्यायத்தைக் கொள்ளுகையாலும் परावर तत्त्व व्यत्ययம் பண்ணுகையாலும் अनपेक्षित तत्त्वान्तरங்களைக் கட்டி षट् त्रिंशत् तत्त्वங்களென்று संग्रहिக்கையாலும் वेद विरुद्धाचार भूयिष्ठமாகையாலும்

1 'शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा'

(ஶைவாந் பாஶுபதாந் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா)

---

1. சைவர்களையும் பாசுபதர்களையும் தொட்டால்,

इत्यादिகளிறபடியே तन्निष्ठரை स्पर्शिததால सचेलस्नानம பணண வேணடுமபடி दूरपरित्यक्तமாயிறறு.

[பாஞசராதரபராமாணய நிருபண ஸஙக்ரகம]

இஸ ஸாஙகய யோக பாசுபதஙகளோடு ஒரு கோவை யாக எணணின ஸ்ரீ பாஞசராதரததை இவை போலே विरुद्ध व्यामिश्रமெனறு சிலா சொலலுமதும मतान्तर समभिव्याहार मात्रத தைககொணடு शाङ्किககில வேதாநதம் தனனிலும अतिशङ्कै பணண प्रसंगिககையாலும இசசாஸதரததில வேதநிநதை பணணிததாக प्रति भासिககுமிடம் अनुदित होम निन्दादि நயாயததாலே அநய பர மாகையாலும இதில जीवोत्पत्त्यादि वादं जीवाद्यभिमानि सङ्कर्षणादि व्यूह விஷயமாகையாலும अनुष्ठान विशेषஙகளும் कल्पसूत्र गुणधर्मभेद நயா யததாலே निर्व्यूढமாகையாலும இது महा भारतादि परिगृहीत प्रामाण्याति शयததையு முடைததாகையாலும औपनिषद परमपुरुष तदुपासन तत्प्राप्त्यादिகளை இச சாஸதரததில प्रधानமாக प्रतिपादिககையாலும இதறகு विरुद्ध व्यामिश्रत्वारोपमात्रமே எனறு व्यञ्जितமாயிறறு.

[இனி உணடாகக கூடிய மத நிரஸன / அஙகீகார கரம நிருபணம]

இபபடி லோகாயதிக माध्यमिक யோகாசார ஸௌதராந திக வைபாஷிக மாயாவாதி ஜைன भास्करीय यादव प्रकाशीय வையாகரண வைசேஷிக நையாயிக கௌமாரில प्राभाकर காபில ஹைரணய காப பாசுபதருப परिदृश्यमान பரமத (परमत) ஙகளை பரதிக்ஷேபித்தாலும தேச காலாநதரஙகளிலே अस्मदविदित सिद्धान्तஙகள உணடாககூடுமெனனும अतिशङ्कैக்குப பரிஹாரம என? எனனில, அவறறிலும निरस्त तुल्यமான भागं दत्तोत्तरம

सिद्धान्त तुल्यமான भागம दूषिகக வேணடுவதிலலையாகை யாலே प्रमाण तर्काभास மூலஙகளான भूत भवत् भाविपरमतஙகளெல லாம पतनपर्यन्तஙகளாமெனறு परामर्शिதது भेदश्रुतिகளாலே चित् अचित् ஈசவரததவஙகளை விவேகிதது घटक श्रुति सिद्ध संबन्ध विशेषததாலே अभेद श्रुतिகளை विशिष्टैक्य விஷயத்திலே मुख्यवृत्ति

களாககி நிலை நிறுததி त्याज्योपादेय विशेषनिष्कर्षததாலே முமுக்ஷு வானவனுககு संयक्कு நயாய अनुगृहीत सोप बृहमण वेदन विशेष विधि वाक्यसिद्धமாய वैदिकाग्रेसर मनुपराशर पाराशर्य शुक शौनक नाथ यामुन श्रीमद्रामानुजादि मुनिवर सार्थसञ्चार समीकृत सन्मार्गமே परिग्राह्यம

1 'तर्कोऽप्रतिष्ठः'

(தாகோऽபாதிஷ்டித)

எனகிற श्लोकததிலும் केवल तर्कஙகள अर्थ निर्णय कारणமல்லாமை யாலும் अल्प श्रुताककு सर्वविरुद्ध सम्यगर्थ निर्धारण सामर्थ्यமிலலாமையாலும सकल दुरित रोग भेषज स्ववाक्य मन्वादि महत्तरजन महापथத்தாலே गन्तव्यமெனறு निगमितமாயிறறு.

*தனனடிககீழுல கேழையும வைதத தனிததிருமால்
பொனனடிக கேற்கினற புணணியா கேணமின* புகலறிவாா
முனனடிபாாதது முயலுதலாலவா சாயையெனப*
பினனடிபாாதது நடநது பெருமபதமேறுவமே 51

---

*[ப-ரை] தனனடிக கீழ் - தனனுடைய திருவடியின கீழே, உலகேழையும வைதத - ஏழு லோகததையும வைதத அதாவது அவைகளை ஆளுமவனுன, தனி - அதவிதீயமான, திருமால - ச்ரியபதியான பகவான, பொனனடிககு - ஸபருஹணீயமான திருவடிகளை அனுபவிக்க, ஏறகினற - உரிமையுளள, புணணியா - புணணியசாலிகளே', கேணமின - கேளுஙகள புகல - உபாயததின ஸவரூபததை, அறிவாா - அறிநத நமபூாவாசாாயாகள, முன் அடி பார்தது - (அவாகள) பெரியோாகள நடநத வழியைப பினபற்றி, முயலுதலால - அதன்படியே நடககிற படியினுல, அவா - அவருடைய, பினசாயை - நிழல, என - என்னுமபடி, அடி பாாதது - நடந்த வழியைப் பாாதது, நடநது, பெருமபதம - உயாநத பதமான பரமபதததை, ஏறுவம - அடைவோம 51

1. 88ஆம பககம பாாகக.

*வையமெல்லாமிருள் நீக்கும் மணிவிளக்காய்
மன்னிய நான்மறை மௌலிமதியே கொண்டு*
மெய்யலது விளம்பாத வியாசன் காட்டும்
விலக்கில்லா நல்வழியே விரைந்துசெல்வீர்*
ஐயமறஅறுசமயக்குறும்பறுத்தோம்
அணியரங்கர் அடியவராக்கேஅடிமைசெய்தோம்*
மைக்கடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும்
வாதியர்தம் வாயப்பகட்டை மாற்றினோமே. 52

**கோதவமொன்றில்லாத தகவேகொண்ட
கொண்டலென வந்துலகில் ஐவர்க்கன்று* ஓர்
தூதுவனாய ஒருகோடி மறைகளெல்லாம்
தொடர்ந்தோடத் தனியோடித்துயர்ந்தீர்த்த

---

*[ப-ரை] ஐயம் - ஸந்தேஹம், அற - இல்லாமல், அறுசமய - ஆறு மதங்களின், குறும்பு - வலிமையை, அறுத்தோம் - போக்கடித்தோம், அணியரங்கர் - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, அடியவர்க்கே - தாஸ பூதர்க்கே, அடிமை செய்தோம் - கைங்கர்யம் செய்தோம், மைக் கடல் வட்டத்துள் - மைபோன்ற கருவர்ணமுடைய ஸமுத்திரத்தால் சூழப்பட்ட பூமியில், மற்றும், தோற்றும்-காணப்படும், மற்ற வாதியர் தம் - பரமதஸ்தர்களின், வாய்ப் பகட்டை - வீண் ஆடம்பர வார்த்தையை, மாற்றினோமே - அடக்கி விட்டோம், வையம் எல்லாம் - எல்லா லோகங்களிலும், இருள் - இருட்டை [அஜ்ஞானத்தை] நீக்கும் - போக்கும், மணிவிளக்காய் - ரதன தீபமாய், மன்னிய, பொருந்திய, நான் மறை மௌலி - வேதங்களின் சிரோபாகமான உபநிஷத்தின், மதியே - ஜ்ஞானத்தையே, கொண்டு - ஆதாரமாகக் கொண்டு, மெய் - உண்மை, அலது - இல்லாததை, விளம்பாத - கூறாத, வியாசன் - வ்யாஸ மஹார்ஷி, காட்டும் - பரம ஸூத்திரங்களின் மூலமாய் தெரிவிக்கிற, விலக்கு இல்லா - விரோதம் இல்லாத, நல்வழியே - நல்ல மார்க்கத்தில், விரைந்து செல்வீர் வேகமாய்ச் செல்லுங்கள், இதைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள் 52

**[ப-ரை] கோது-அஸாரம், அவம்-தோஷம், ஒன்று இல்லாத - ஒன்றும் இல்லாத, தகவே - கருணையையே, கொண்ட - ஸ்வீகரித்த தான், கொண்டல் என - காளமேகம் போலே, உலகில் - இந்தப் பூலோகத்தில், வந்து - அவதரித்து, ஐவர்க்கு - பஞ்ச பாண்டவர்க்கு அன்று - அந்த பாரதயுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, ஓர் ஒப்பற்ற, தூதுவனாய - தூதனாய, ஒரு கோடி - எண்ணிறந்த, மறைகளெல்லாம்

மாதவனார்* வடகொ[க]ங்கில் வானியாற்றின்
வண்ணிகை நன்னடங் கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்
போது* இவைநாம பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னாள்
புணராதபரமதப்போர் பூரித்தோமே. 53

- வேதங்களெல்லாம், தொடர்ந்து ஓட - பின்னால் ஓடிவர, தனி - வேறொரு உதவியின்றி, ஓடி - விரைவாக நடந்து சென்று துயரம் - துக்கத்தை, தீர்த்த - போக்கடித்தவரான, மாதவனார் - ஸ்ரீய பதியான பகவான், பொன் - ஸ்பருஹணீயமான, அயிந்தை நகரில் - ஸ்ரீ வஹீந்திர புரத்தில், வடகொங்கில் - உத்தர பார்ச்சவத்தில், வானி - ப்ரவஹிக்கிற, ஆற்றின் - நதியினுடைய, [கருட நதியினுடைய], வண்ணிகை - வருணிக்கத் தகுந்த, நன்னடம் - நல்ல நடனத்தை, அதாவது நல்ல நாட்டியம் போலே ஏறிக்குதித்துப் ப்ரவஹிப்பதை கண்டு - பார்த்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷத்துடன், வாழும்போது - வஸிக்கும்போது, நாம - பகவதனுபவத்தில் ஆழங்காலபட்ட நாம் அன்றிக்கே ப்ரதிவாதிகளை நிரஸிக்க வேண்டிய ஞான சக்தியாதிகளை யுடைய நாம, முன் நாள் - இதற்கு முன்பு, புணராத - செய்யப்படாத தான, இவை - இந்த, பரமதப்போர் - ப்ரதிவாதி நிரஸனமாகிற யுத்தங்களை, பூரித்தோம - பூர்த்தி செய்தோம 53

இங்கு கோது அவம என்றது தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தை எதிர் பார்ப்பது கோது, அவமாவது அங்கீகரித்தபிறகு தோஷங்களைக் கண்டு, விட்டுவிடுதல

ஓர் தூதுவனாய - பகவான அவதரித்து ஸாது பரித்ராணத்திற்காக செய்த காரியங்கள பல. அவற்றிற்கெல்லாம் சிகரமாய் நிற்பது இரண்டு காரியங்கள் அவை தூதனாய்ச் சென்றதும, தேர் ஓட்டியதும ஆகும இவை இரண்டிலும தூதனாய்ச் சென்றதே சிறந்தது என்பது ஸ்வாமியின திருவுள்ளம சந்தமிகு தமிழ மறையிலும இன்னார் தூதன என நின்றான எவவுள் கிடந்தானே என்று ஓதப்பட்டது ஸ்வாமி தாமும் "செஞ்சொலன பாசுரத்தை கொண்டு தீதிலாத தூதனாய"

என்று அடியவாக்கு மெய்யன விஷயமாக நவமணி மாலையில அருளிச் செய்தார், ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்திலும திருவடியை அனுபவிக்கும ப்ரகரணத்தில

'दूत्ये' என்று

தூத கருத்தயத்தையே முதலில அருளிச் செய்திருக்கிறார். "அடிய வாமெய்யர்மலர்ப் பதங்களே" என்றும, "விடலரிய பெரிய பெருமாள மெய்ப் பதங்களே" என்றும பகவானுடைய திருவடிகளின பல வேறு

கருத்துக்களை நிரூபிக்கும் இடத்தில்

'தருமன் விடு தூதுக்குகந்தன்'

'தருமன் இரந்தது இசைந்து சென்றன்'

என்று இந்த தூத கருத்யம் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

உரைகளும் இந்தப் பெருமையை

'பஞ்சவர்க்குத் தூது நடந்தானை'

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கூறினார்கள்.

ஒரு கோடி மறைகள் பின் தொடர - எம்பெருமான் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் வேதங்கள் அவன் பெருமையை உத்கோஷித்துக் கொண்டு செல்லா நிற்கும் என்பது ஓர் மரபு

'மறையும் உரலும் பின் தொடர'

என்றார் வில்லிபுத்தூரார்

'வேதத்தின் முன் செல்க'

என்றான் கம்பனும்

'படர்ந்து ஆரண முழங்க'

என்று இளங்கோவடிகளாலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸர்வேஸ்வரன் பக்கலிலே ஸர்வாத்மகரஹணம் பண்ணின கலியனும் அறிவு தரும் பெரிய திருமொழியில்

'நான் மறைகள் தேடியோடும் செல்வன்' என்றும்

'நான் மறைகள் தேடியோடி என்றும் காணமாட்டாச் செல்வன்'

என்றும் உத்கோஷித்து இருக்கிறார், ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய பால சேஷ்டிதங்களை வர்ணிக்கும் ஸ்ரீகோபால விம்சதியிலும்,

'निगमान्तै रघुनापि मृग्यमाणं'

'தேவ ஸ்ரீமான ஸவஸிததே; சரணம'

என்றும

ஸ்ரீ ஹமஸ ஸந்தேசத்தில,

'தேவ ஸ்ரீமான ஜனக தனயானவேஷணே ஜாகரூக'

என்றும

தசாவதார ஸ்தோததிரததில,

'தேவஸ ஸைஹவ ஶரியாயா'

என்றும, ஸ்ரீதேஹளீச ஸ்துதியில பரமமசாரி வேஷத்தோடு யாசகம செய்யச் சென்ற போதும்,

'कृष्णाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियायाः'

என்று அருளிச செய்து இருககிறபடியே திருமாாபில இருக்கும் பிராட்டியை விட்டுப பிரிய முடியாமையினுல அவளை மறைபபதறகாக யகஞோபவீததததில் கிருஷ்ணஜினததினுல மறைததுக கொணடு சென்ருன என்ருா, நியாயஸிததாஞ்சனததில முதலில நாராயணன பரதேவதை என்று கூறி அததால திருபதிபெருமல அதிலேயே மேலே ஸ்ரீய பதியான நாராயணன பரதேவதை என்ருா, தருசய காவயம என்னப்படும் நாடகமான ஸ்ரீஸங்கலபஸூாயோதயததிலும தேவ ஸ்ரீமான நிரவதிதயாஸிநது 'என்றும ஸ்ரீமான அஸது மே என்றும இப படியே மறறும ஸ்ரீதததவ முகதாகலாபம், கீதாபாஷ்யதாதபாய சநதி ரிகை முதலியவைகளிலும் அருளிச செயயபபட்டிருககிறது. ஸ்ரீ கீதாாத்த ஸங்கிரஹப பாட்டிலும

'தீதற்ற நறகுணப பாற்கடல தாமரைச
செம்மலாமேல மாதுறறமாயன் மருவ'

என்றும, பிரதிதினம அனுஸநதிகக வேணடும என்று ஸவாமிதானே அருளிசசெயத ஸ்ரீபிரபந்தஸாரததில சேமமதாம திருமாலதன கருணை யாலே என்றும கூறியுளளாா பரதேவதா பாரமாாத்யாதிகாரததில

எனறு அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது ஆனுல பாரத யுதத ஸமயத தில தூதனுய சென்ற கருஷணனைப பினபறறி வேதஙகள சென்றன எனபது எபபடிப பொருநதுமென சிலருககு சநதேஹம உதிககலாம. கருஷணன தூதனுய எழுநதருளப போகிறுன எனறு கேளவிபபடட தும ஹஸதினுபுரததிலுளள பாகவதோததமாகள கருஷ்ணனை எதிா கொணடு அழைககச சென்று அவனுடைய பெருமையை,

' सर्वात्मनान्ध: '

[எலலா விதததிலும குருடனஎனறு] ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால கீதா பாஷ் யததில நிாதேசிககபபடட தருதராஷடரனுககும அவனுடைய குமாரா களான துாயோதனுதிகளான நூறறுவாககும ஒரு புததிமதி கூறுவ தறகாக பகவான நடநது சென்ற ஸமயததிலும அவன் பின வேத பாராயணம செயது கொணடு போனுாகள எனபது ஸூசிபபிககப படடதாகிறது. ஒரு கோடி எனறது எணணிறநதவைகள எனறபடி வேத புருஷனதானும பகவானுடைய குணஙகளை கணககிடுகிறேன எனறு முதலில கமபீரமாக பரதிஜ்ஞை செயது ஒரு குணததையே முறறிலும வருணிகக முடியாமல திருமபி விடடான,

' யதேகைக குணப பராநதே சராநதா நிகமவந்திந: '

என்னபபடடதிறே தரமிடோபநிஷததிலும வேதஙகள் பகவானை அறிநததாகக கொளவோம எனபது,

' அறிநதன வேத அருமபொருள நூலகள அறிநதனகொளக '

எனறு உதகோஷிககப படடிருககிறது

மாதவனுா எனறதினுல நமககு உபாய தசையிலும பராபய தசை யிலும ஸ்ரீய பதியான எமபெருமானே உததேசயம எனறு காடடப படடது அபியுகதாகளும பரபரமஹம யாா என்று நிாணயிபபதறகு எவனுடைய திருமாாபில சநதனககுழமபால பிராடடியின திருவடிகள அடையாளமாககக காணபபடுகிறதோ அவனதான பரததவம எனறு நிாணயிபபதறகு பரமாணமாககக காடடினுாகள இநத ஸ்ரீய பதிதவ ஏறறததை ஸவாமி தேசிகனைபபோலே வேறு ஒருவரும தமமுடைய கரநதஙகளில பலவறறில எடுததுககாட்டவிலலை தரமிடோபநிஷத் தில பரதிபாதிககப பட்டிருககும அாதத விசேஷததை நிருபிககும பிரகரணததில

(ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில்) இந்த ஸ்ரீய பதித்வஏற்றம் நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது மற்றபூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்களில் சிற்சில இடங்களில் தவிர இந்த அம்சம் ஸ்பஷ்டமாக நிரூபிக்கப்படவில்லை அத்தால்தான் 'எம்பெருமானை சொன்ன இடமெல்லாம் பிராட்டியையும் சொல்லிற்றும் என்று ஆத்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேணும்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது ஆகையினாலதான நம பூர்வாசார்யர்களின் கிரந்தங்களை விபஜிக்கப்புக்கால உக்திகள், ஸூக்திகள், ஸ்ரீஸூக்திகள என்று பிரிப்பார்கள அதில் ஸ்ரீய பதித்வத்தை பிரதிபாதிக்கும் ஸூக்திகளே ஸ்ரீஸூக்திகளாகும.

வடகொங்கு வானியாற்றில என்றது வடக்கு முகமாக பிரவஹிக்கும் ஆற்றில அதாவது கருடநதியில என்று பூர்வர்களின நிர்வாஹம உத்தரவாஹினியான நதிகளுக்கு ஓர்ஏற்றம உண்டு கருடநதியானது அயிந்தை பிரவேசிக்குமவரையில கிழக்குமுகமாக ஓடிவந்து அயிந்தை அடைந்தபொழுது வடக்கு முகமாகததிரும்பி பிரவஹித்து அவரூர எல்லை தாண்டியதும மறுபடியும கிழக்கு முகமாகத திரும்பி ஓடி ஸமுத்திரத்தை அடைகிறது. வடக்குஎன்பதில 'க' என்பது தொக்கி வடகு என்று இங்கு இருக்கிறது ஓங்கி என்றது பிரவஹிக்கிறது என்றும 'வானி'என்றது கருடநதி என்றும ஆத்தம கொள்ளலாம வானில வசிப்பவர்கள வானி என்னப்படுவார்கள அவர்களில சிரேஷ்டனான கருடன இங்கு அப்பதத்தால சொல்லப்படுகிறான வானி என்னும்பதம பவானியாற்றைச சொல்லும என்று சென்னை சர்வ கலாசாலைப பதிப்பான தமிழ அகராதியில கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்குஒரு பிரயோகமும எடுத்துக காட்டப்பட்டுள்ளது அதற்குமேல மற்றொரு பிரமாணமாக இப்பாட்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளது வடகொங்கு என்றால கொங்குதேசம என்று சொல்லி அங்கு ப்ரவஹிக்கிற பவானிஆறு என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள இப்பாட்டில் பொன்னயிந்தை நகரில என்று ஸ்பஷ்டமாக திருவஹிந்திரபுரம் கூறப்பட்டிருப்பதினால் வடகொங்கு தேசத்திற்கோ, பவானி ஆற்றுக்கோ ப்ரஸக்தியே இல்லை.

வாழும்போது என்பதை மாதவனார் என்பதுடன அந்வயித்து ஆத்தம் கூறப்பட்டது வாழும்போது என்னும பதத்தை ஆகாஷித்து நாமஎன்பதுடன அந்வயித்து கூறினாலுமஒக்கும அப்பொழுது ஸ்வாமியினுடைய சரித்திர ஸங்கிரஹமான ஆசார்ய சம்புவில ந்யவஸத அதிஸுகம பணீந்திரபுராம நிகமகீர்ட விசார நீதகால. என்னப்பட்டது அனுஸந்தேயமாகும.

முன்னுள்ள புண்ணராத பரமதப்போரா பூரித்தோமே — முன்னுள் கீழே நிருபித்த படியே ஸூத்ரகாரர் ஸ்ரீமந்நாத ஸ்ரீமத் யாமுன ஸ்ரீமத் ராமா நுஜமுனிகள் பரமத நிரஸனம் செய்திருந்த போதிலும் அவர்களைப் பின்பற்றியே இந்த கிரந்தம் அருளிச்செய்யப் பட்டிருந்தபோதிலும் அவர்கள் இந்த கிரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற படியே பர மதப்போர் பூரித்தார்களல்லர். அவர்கள் கிரந்தத்திலே மட்டும் இந்த நிரஸனத்தைச் செய்தார்கள் ஸ்வாமியும் முதலாவிருத்தி ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளி அத்வைதிகளை வாதத்தில் ஜயித்தார் மற்ற மதஸ்தர்கள் அங்கு நிரஸிக்கப்படவில்லை ஸ்ரீரங்கத்தில் சிலகாலம் வாசஞ்செய்து எம்பெருமானாலும் பிராட்டியாலும் போற்றப்பட்டு ஸம்பிரதாய பிரவச னம் செய்தருளி மறுபடியும் முந்தை மறைமொய்யவழி மொழி நீ என்று அருளத்தந்த முகுந்தனும் வைராக்ய சிரோமணியான ஸ்வாமி தம்மையும் தம்முடைய அத்யாசாயமான பரதயங்க பூர்ண ஸௌஷ்ட மாவிஞலே மோஹிப்பித்து தன்னைப் பாததாவாகச் காமுறும்படி செய்தருளியவனும் அடியவர்க்கு மெய்யனுமான தேவநாதனை ஸேவிப் பதற்காக மீண்டும் அயிந்தை எழுந்தருளி அங்கே கீழ்கூறியபடியே வேதாந்தவிசாரத்தைச் செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ அச்யுதசதகம் ஸ்ரீஹய கிரீவ ஸ்தோத்ரம், மஹாவீர வைபவம், கருடதண்டகம், கருடபஞ்சா சத் முதலிய க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தும் தம்காலத்தை கழித்துக் கொண்டிருந்தார் அப்பொழுது முன்பு திருவரங்கத்தில் தோற்ற அத் வைதிகள் நாம் ஒருவராய்ச்சென்று அவரிடம் தோற்றோம் மற்ற மதஸ் தர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பலராய்ச்சென்றால் எல்லோரையும் அவர்நிரஸிக்க முடியாது நாம் அவரை ஜயித்து விடலாம் என்று மனோரதித்துக் கொண்டு பரமதஸ்தர்கள் எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு அயிந்தையை அடைந்து ஸ்வாமியை வாதத்திற்கு அழைத் தார்கள். அப்பொழுதும் ஸ்வாமி சற்றும் தயங்காமலும், பின்வாங்காம லும் அவர்களை நிரஸிக்க முன்வந்து அவர்களை நீங்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து உங்கள் மதக்கொள்கைகளை உங்களிஷ்டப்படி சொல்லுங்கள் அவற்றைநாம் ப்ரமாண உபபத்திகளுடனும் ஸூத்ரகாரரின் அபிப் ராயத்திற்கு அநுகுணமாகவும் நிராகரிப்போம் என்று ஏற்பாடுசெய்து கொண்டு அவர்கள் எல்லோர மதங்களிலுமுள்ள வேத விரோதம் முதலான பொதுவான தோஷங்களை ஒரு அதிகாரத்தில் எடுத் துக்காட்டி அதற்கு பிரதிவாதிகள் சொல்லும் ஆக்ஷேபங்களைக் கண்டித்து முதலில் கூறப்பட்ட ஸமுதாய தோஷத்தை நிலைநிறுத்தி மேலே கிரமமாக அந்தந்த மதஸ்தர்களுடன் வாதஞ் செய்து அவர்களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று இந்தக்ரமம் இந்த க்ரந்தத்தில

ஸங்கிரஹிக்கப் பட்டிருக்கிறது இப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கல்ப சூரியோதயத்திலும் பரதிவாதிகளை ஒவ்வொருவராக வந்து வாதிக்கும்படி சேனபதியை ராஜா உத்தரவிட்டதாக அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது ஸூத்ரகாரருடைய அபிப்ராயமாக எம்பெருமானுரால் நிரூபிக்கப்பட்ட அந்தந்த மதநிரஸன பிரகரணத்தில் கூறப்பட்ட அம்சங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அவர் கண்டரவேண கூருமல் திருவுள்ளத்தில் வைத்திருந்த ஆத்த விசேஷங்களையும் இதில் ஸ்வாமி நிரூபித்திருப்பதினுல ''முன்னுள புணராத பரமதப்போர் புரிந்தோமே' என்றார் உதாரணமாக யோக பரத்யுகத்தி அதிகரணத்தில் எம்பெருமானுரால் சொல்லப்பட்ட பிரம்மாவுக்கு குறைவான க்ஷேத்திரிபாவம், பரமாதி ஸம்பவம் முதலிய காரணங்களை அதிகரண ஸாராவளி ச்லோகத்தில் எடுத்துக்காட்டி அதற்குமேல் அவன் ஸரஸ்வதீ வல்லபன் ஆயினும் பகவானுடைய திருவுந்தி தாமரைப்பூவில் அவதரித்தவனுய இருந்தபோதிலும் வேதங்களை ஸதா உச்சரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் வேதத்திற்கு புறம்பாகச் சொன்னுல் கீழ்ப்போல யோகமதத்திற்கும் சொல்லுவோம் என்று கூறியுள்ளார் இப் பரமதபங்கத்தில் நாவிற பிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும், தந்தையுந்திப் பூவில் பிறக்கினும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டதே அதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது

பூர்வவர் நிர்வஹாம் என்று ஸங்கிரஹமாக கூறினர் இந்த அம்சம் இக் கிரந்தத்தில் நானமறையில் பாவிதத்தன்றி உரைப்பது பாறும் பதாத்திரளே' என்று கூறப்பட்டது இப்படி மேலே பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி ஒரு தனிப் புஸ்தகமாக வெளியிடப்படுகிறது

'பூரித்தோம்' என்றதற்கு பூர்ணம் செய்தோம் என்று பொருள் ஆதலினுல் முன்னுள நம் பூர்வாசார்யர்களினுல் துவக்கப்பட்ட பரமதபங்கமானது ஸர்ரோதவ்ய சேஷமில்லாமல் பரமாண உபபத்தி பூர்வகமாக மிகவும் விரிவாக இதற்கு மேல் ஒருவரும் புதுகோடிகள் சொல்ல முடியாதபடி மதங்களை நிரஸித்து அவர்களது திருவுள்ளக்கருத்தை நிறைவேற்றினேம் என்றதாயிற்று

இப்படி இப்பாட்டிற்கு அர்த்தம் கூறுவதுதான் உசிதம் என்று ஸ்ரீ தேசிக பித்தா என்று அவருடைய தேசிக பக்தியை புகழ்ந்து பலர் சொல்லும்படி நின்ற திருவஹீந்திரபுரம் மஹாமஹோபாத்தியாய சேட்டலூர் ஸ்வாமி ஓர் உருவில் நிர்வஹிக்கும்படி இருந்தது ஆகை

யால இதுதான தேசிக பகதாகளுககு உகநததாயிருககும எனபதில் ஸநதேஹமிலலை.

இபபடி கீழே நிரூபிததது ததவாாததமாக இருகக பிற பட்ட சிலா இது விஷயமாக வேறு விதமாக அாத்தஙகளைக கூறியும இபபாட்டுககு கீழ நிரூபிககபபட்ட அாததஙகளில சில குறைகள இருபபதாக பிரமிதது அவற்றிறகு ஒருவித சமாதானமும கூருமல விட்டுவிட்டிருககிறபடியினுல அவை ஸாமானயாகளான தேசிக பகதாகளின மனததைககலககும்படி யாய இருககிறது. ஆகையினுல இவவிஷயததில கூறபபட்டிருக கும அமசஙகளை அவாகளின வாாததைகளைக கொணடே எடுத துககாட்டி அவைகள அவிசாரிதரமணீயஙகளேயனறி விமா சனததை பொறுககாது எனறு நிரூபிகக வேண்டிய கடமை ஏறபட்டு விட்டது.

இதில முறபட கொஙகுமணடல சதகததில 71 ஆம் பாட் டில காஞசியில இருந்துவநத வேதாநத தேசிகன ஸதயாகால (சததிய மஙகல)ததில பரமதபஙகம எனனும கரந்தததை அரு ளிச செயததாக கூறபபட்டு இருககிறது. இநத க்ரநதம செயத வா ஒரு ஜைனர் ஆகையினுல விஷயஙகளை நனருக தெரிநது கொளளாமல தவருக எழுதி இருககிருா எனறு ஏற்படுகிறது ஏனெனில இதிலிருநது இவா இநத கரநதததைப பாாததததாக ஏறபடவிலலை. பாாததிருநதால அதில முதல ஸலோகததில 'அஹீநதிர நகரே' எனறும இபபாட்டில 'பொனனயிநதை நகரில' எனறும் அருளிச செயதிருபபதை உபேக்ஷிததிருகக முடியாது. இக கிரநதததை சிஷயாகளுககு ஸவாமி தேசிகன அஙகு ஸதய மஙகலததில கொஞச காலம எழுநதருளியிருந தபோது காலக்ஷேபம சாதிததிருககலாம அதைக கொணடு இது அநத ஊரில செயயபபட்டது எனறு சொலலி இருகக வேணடும அதைக காண பரமபரையாகக் கேட்ட இவா இபபடிச சொலலியிருகக வேணடும. ஆகையினுல.

அப்படியே ஸவாமி ஸதயமஙகலம எழுநதருளியது காஞசீபுரத திலிருநது அலல ஸ்ரீரஙகத்தில துலுககாகளிஞல உணடான கலாபததிஞல அரஙகததை விடடுசசெனற ஸவாமி சததியா காலம சென்று அஙகு ஸவலபகாலம எழுநதருளியிருந்து அரங கததிலிருநது தபபிவநத தமமுடைய சிஷயர்களை சோததுக கொணடு திருநாராயணபுரம சென்று அஙகேயே சிரகாலம் எழுநதருளி இருநது ஸமபரதாய பரவசனம செயது வநதார் என்றும கலாபம நிவிருததியாகி ஸ்ரீரஙகததில திருபரதிஷ்டை செயதபோது ஸவாமி அஙகு எழுநதருளிஞா என்றும பரமாணங களை கூறுகினறன

இவவிஷயததில தேசிக ப்ரபநத உரையிட்டவர் எழுதி யிருப்பது—

இபபாசுரததின பிறபகுதிககுப பொருள கொளவதில் சில இடாகள உள. கொஙகு எனனுஞ சொல பககம என்ற பொருளைத தருவதாகக தமிழ நிகணடுகளிலோ இலககிய நூல களிலோ, காணபபடவிலலை. மேலும 'வானி' எனனுஞ சொல பவானிநதியையோ அமராவதி நதியையோ கூறுமேயனறிப 'பெருகுகிற' எனனும பொருளைத தருமா வெனபா தமிழா 'வணணிகை' எனனுஞ சொல 'வாணிககததகுந்த' என்ற பொருளைக கொடுபபதும ஆராய வேணடியதாகும இஙஙனம இடாகள உளவாதலின பிறபகுதிககுப பினவருமாறு பொருள கொளளுதல சிறககு மெனபா பலா—

என்று இநத ஆக்ஷேபஙகளை எழுபபிய இநத ஆசாரியரின கருதது எனனவென்று புலபபடவிலலை. இநத ஆக்ஷேபஙகள் சரி யென்று கருதுகிருரா அலலது உசிதமலல என்று கருதுகிருரா? இதன இறுதியில புதியதாக ஒரு அாததம் எழுதியிருபபதிஞல கீழ தமமால எழுபபபபடட சந்தேஹஙகள அவவளவு சரியிலலை. அவைகளிலும குறைகள இருககினறன என்று கருதியிருககிருா அபபடியிருகக இநத ஆக்ஷேபஙகளை ஏன எழுபபிஞா எனபது

புலப்படவில்லை இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ தேசிக பக்தர்கள் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அந்த ஆக்ஷேபங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து அவற்றில் ஒன்றுகூட விமர்சனத்தைப் பொறுக்காது என்று மேலே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

'கொங்கு' என்னும் பதம் பக்கம் என்னும் பொருளைத் தருவதாகத் தமிழ் நிகண்டுகளில் காணப்படவில்லை என்று கூறியிருப்பதை விசாரிப்போம். தேசிக ப்ரபந்த பாட்டுக்களுக்கு வ்யாக்யானம் எழுத முன்வந்த ஸ்ரீவகுளாபரண ஸ்வாமிக்கு தமிழில் நல்ல ஜ்ஞானம் இல்லை என்று சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது அவர் காலத்தில் அப்பதத்திற்கு அப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் தமிழில் முன் பழக்கத்திலிருந்த பல பதங்கள் மாற்றப் பட்டு இருக்கின்றன உதாரணமாக 'ஆகலின' என்னும் பதம் இப்போது ஆதலின் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே 'என்னப்பட்டதிறே' 'என்றிறே' இத்யாதி ப்ரயோகங்கள் இப்பொழுது காணப்படவில்லை ஆகையினால் இக்காலத்திய நிகண்டுகளில் இல்லையென்பதினால் அப்பதங்கள் ஸாது அல்ல என்ன முடியாது அன்றிக்கே வடகொங்கில் என்பதற்கு பதிலாக :வடகங்கில்' என்று பாடம் இருந்திருக்கலாம் 'கங்கு' என்றுல் கரை கீழ் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியே வேறு ஆதாரங்களும் உண்டு 'வானி' என்னும் பதம் ப்ரவஹிக்கிற என்கிற அர்த்தத்தைக் கூறுது என்கிற ஆக்ஷேபமும் உசிதமல்ல வாஹினி என்னும் ஸம்ஸ்க்ருத பதம் ப்ரவஹிக்கிற என்கிற அர்த்தத்தைக் கூறுகிறது என்பதை ஒருவரும் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது ஸம்ஸ்க்ருதத்திலுள்ள பல பதங்கள்—'வேதம், ஏகம், அவதாரம், பகவன்' முதலிய பதங்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன பிற்பட்ட நிகண்டுகாரர்கள் அப்பதங்களை நீக்கிவிட முயலுகிருர்கள் 'கைத்து' என்னும் பதம் தமிழ அகராதிகளில் காணப்படவில்லை ஆகையினால் தமிழ் அகராதி சரியாகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை என்று ஏற்படுகிறது ஆகையினால் அதை பூர்ணப்ரமாணமாக அங்கீகரிக்க முடியாது சந்தமிகு தமிழ மறையும் தேசிக ப்ரபந்தமும் தமிழ இலக்கிய க்ரந்தங்கள் ஆகையினால் அவற்றில் ப்ர

யோகிககபபடடிருக்கும பதஙகளை அஙகீகரிகக வேணடுமே யனறி நிகணடுவில இலலை எனற காரணததினுல அவறறைத் தளள முடியாது கீழ கூறிய இரணடு கரநதஙகளும காலக்ஷேப கரநதஙகளாக வைககபபடடிருநதமையால அவறறை கேவலம தமிழாகள பரிசயம செயய அவகாசம ஏறபடவிலலை.

‘ யாமே ஒரு நீதியை வகுககவுமாம ’

எனறு ஸவாமி தேசிகன அருளிச செயதிருககும நயாயத தைப பினபறறி நாமே ஒருதமிழ நிகணடுவகுபபதே ருஜுவான மாாககமாகும ‘வானி எனனுஞசொல் பவானி நதியையோ அமராவதி நதியையோ சொலலும எனறு தமிழா கூறுவதில் நமககு ஒருவித ஆக்ஷேபமுமஇலலை ஆனுல அபபதம ‘பெருகும’ எனற அாததததைச சொலலாது எனறு ஒரு தமிழனும சொலல முடியாது. அபபடி வநதால அவன தமிழ மொழியை அறிநதவன அலல எனறு சொலல வேணடி வரும். ஸவாமி தாமும ‘ஸதேம’ முதலிய சில வட சொறகள ஸுஷடு, அதாவது வயாகரணததை அனுசரிததுது அலல எனகிற ஆக்ஷேபத திறகு தாம ‘அவாகளை சாப்திகாகளாகக கருதவிலலை’ எனறு அருளிசசெயதிருபபது இஙகு கைககொளளபபடுகிறது மேலும எநதத தமிழன இபபடி ஆக்ஷேபிததிருககிருன எனபது இநத உரையிலிருநது ஏறபடவிலலை தமிழா எனனும பதம ஆழ் வாரையோ ஸ்ரீ தேசிகனையோதான் ப்ரதானமாகக குறிககும. ஆழவாா தாமே ‘பாலேய தமிழா—பரவும் என்கிறபடியே திரு வாய மொழிசிறநத இலககிய க்ரநத மாகையினுல தமிழரால அது பரவபபடடு நிறகிறது என்று அருளிச செயது இருககிருா. அபபடியே ஸவாமியும் ‘சநதமிகு தமிழ மறையோன’ எனறு தமமை தாமிட சாகாதயாயி எனறு நிருபிததுககொணடு இருககிருா. ஸமஸகருத பாஷையில வேதாநதாசாாயராயும கவிதாாககிக ஸிமஹமாயும விளஙகினுபபோலே தமிழ் பாஷை யிலும் ஸவாமியின ஞானம அநயாதருசமானது. ஆகையினுல்

ஸ்வாமியின் பதப்ரயோகங்களுக்கு ப்ரகரணனுகுணமாக அர்த்தங்களை நிகண்டுகளில் சோதத்துக்கொள்ள வேண்டும்

வாஹினி (பெருகுகிற) என்னும் ஸம்ஸ்க்ருதபதம் இங்கு குறுகி வானி என்று அதே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக ஸ்ரீ வகுளாபரணஸ்வாமியினால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அதை குறை கூறுவது உசிதமாகாது. வண்ணிகை என்னும் பதம் வருணிக்கத் தந்த என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராயவேண்டியதாகும் என்று எழுதி இருப்பதும் உசிதமல்ல. தமிழ் நிகண்டுவில் வண்ணிகன்—எழுதுபவன் வண்ணிகை வாணிக்கை— என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அப்பதத்திற்கு ப்ராசீன வியாக்கியானத்தில் கூறப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு ஆக்ஷேபம் ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது சென்னை ஸர்வ கலா சாலையாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நிகண்டு பதிப்பாளரும் இவ்வுரையாசிரியரும் இப்பாட்டில் பொன்னையிந்தை நகரில் என்று ஸ்பஷ்டமாக இக்கிரந்தம் திருவயிந்திரபுரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று நிரூபித்திருப்பதுடன் முரண்படும்படி வடகொங்கு என்பதற்கு 'கொங்கு தேசத்தில்' என்று அர்த்தம் கொண்டது தவறே அன்றி வகுளாபரணம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த 'வடக்குப்பக்கத்தில்' என்று அர்த்தம் கூறியிருப்பது தவறு அல்ல அது ப்ரமாணத்தை அனுசரித்தே இருக்கிறது என்பது ஸ்பஷ்டமாக நிரூபிக்கப்பட்டதாகிறது. சென்னை ஸர்வகலாசாலையினரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதியில் பலதவறுகள் இருக்கிறபடியினால் அதை ப்ரமாணமாகக் கொண்டு மற்றவர் பேரில் குறை சொல்லுவதை ப்ராமாணிகர்கள் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள் கீழே எடுத்துக்காட்டியபடி 'கைத்து, வண்ணிகா, வண்ணிகை, கொங்கு' முதலிய பதங்கள் அதில் காணப்படவில்லை. இதைப் பற்றி ஸர்வகலாசாலையாருடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் பிழைத்திருத்தம் வெளியிடப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

மேலும் பரமத பஙகம திருவயிநதிரபுததிலேயே ஆரமபிக கபபட்டிருநதும் நடுவில கலாபம முதலிய இடையூறுகளால பூாததி செயயப பெருமலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன கொஙகு நாட்டில எழுநதருளி இருகக நேரிட்டு அபபொழுது பூர்ததி செய்யபபட்டிருககும எனறும சிலா கருதது உரைபபா எனறதும அநுப பநம கலாப உபததிரவம திருவரஙகததில ஏறபட்டதேயனறி திருவயிந்திரபுரததில ஏறபட்டது எனபதறகு ரஷததும பிரமாணம கிடையாது அபபடிககூறும இவா யாா? எஙகு அவவாறு கூறியிருககிருாகள எனபதும விளக்கப படவிலலை. வைபவப பிரகாசிகாதி கரநதஙகளில பரமதபஙகம திருவயிநதிர புரததில அருளிச செயயபபட்டது எனறே கூறப்பட்டிருககிறது ஆகையிஞல பிராமணமிலலாத ஒரு அாததததைக கூற முனவநதது யுகதமாகாது

இவவுரையாசிரியா தாமே சததிய மஙகலததில இநத கரநதம அருளிச செயயபபட்டது எனறு ஏறபடவிலலை எனபதை ஒபபுக கொணடிருககிருா. கொஙகு எனனும பதம பாாசவததைச சொலலாது எனறு கொணட இவா பரசரணததுககு அநுகுணமாக கஙகு எனறு பாடபேதம கூறியிருககவேணடுமேயனறி ஸவாமி ஸ்ரீ ஸூகதிககு விரோதமாக கொஙகு தேசததில பவானி ஆற்றங்கரையில அருளிச செயயபபட்டது எனகிற அாததததை அபயுகமம செயதிருபபது பெரிய தவருகும

நனனடஙகணடு மகிழநது வாழுமபோது எனகிற இடததில நனனடஙகணடு எனறது எமபெருமான தன பகதாகளை அனுகரஹிப்பதறகாக திருவீதியை அலஙகரிககுமபோது கருட நதியை கடாக்ஷித்துக கொணடு பிறகு திருவீதி செலலும கரமம அனுஸநதிககபபட்டதாயிறறு. பகவான கிழககு முகமாய இததிவய தேசததில ஸேவை ஸாதிககிறபடியிஞல ஸநநதிககு மேறகு பககததில பரவஹிககும நதியைக கணடு மகிழ முடியாதல்லவா? எமபெருமானுடைய தாஹசாநதிககெனறு பெரிய திருவடியால கொணடு வரபபட்ட இநத கருட நதியானது கீழ கூறிய காலஙகளில பகவானுடைய திவய கடாக்ஷததை பெறற ஸமயஙகளில தன பரவாஹததிஞல நன நடனம செயது காட்டிறறு எனறபடி, இஙகு பொன

யிருககிறாாகள. ‘ரலயோரபேத:’ எனகிற நியாயததினுல தோலாத எனகிற அாததததை ‘தோராத’ எனனும் பதம சொலலுமே எனறு உணாநது நிகணடுவில தோரா, எனனுமே பதம ‘தோலா’ எனனும பதததின அாததததைச சொலலும எனறு சோததுக கொளள வேணடு மேயனறி பாடத தை மாறற முனவருவது பணடித கிருதய மலல.

இபபடியே நவமணி மாலேயில ஸவாமி தேசிகன

"பணிய இசைவில திசை முகனதன முடிகள பதது அறுததனே"

எனறு அனுஸநதிதது இருபபதிலுளள ஸவாரஸயமான அாததஙகளே அறிநது கொளளாமல திசைமுகன எனனும பாடம தவறு, தச முகன எனறே இருககவேணடும எனறு திருததிவிடடாாகள இபபடி திருததினுல ஒரே வரியில ஒரே பதமே இரணடு முறை பரயோகிக கபபட்டிருககிறது எனகிற தோஷம வரும திசைமுகன எனகிறபதம ராவணனேக குறிககுமா குறிககாதா எனபதே இஙகு விசாரிககபபட வேணடிய விஷயம

"திசைகள பததாய"

எனறிறே பாலேய தமிழா பாவும திருவாயமொழியில கூறப்பட்டிருக கிறது இதைப பினபறறி ஸவாமி தேசிகனும

‘दिशासु दशसु’ எனறு

பரயோகிதது இருககிறா நானகு திசைகள்தான் ப்ரயோக பராசுர்யததில காணபபடுகிறது எனபதைக கொணடு திசை கள பதது எனபது தவறு எனறு சொலலமுடியுமா? ஸவாமி உபயபாஷா கவியாகையினுல தசரதன எனகிறவிடததில ‘தச’ எனபது திக்குகளுககு உபலக்ஷணம இஙகு ஸவாமி ‘திசை’ (திககு) எனறு கூறி இததால பதது உபலக்ஷிககபபடுகிறது எனறு திருவுளளமபறறி இருககிறா ஆகையினுல திசைமுகன எனனும பதம இராவணனேக குறிககும எனறு கூறியது தவறு என்பதே தவறு திசை முகன எனனும பதததை இஙகு பரயோ

அயிநதை நகரில் என்னும பதத்தை வடகொங்கில இதயாதிககு விசேஷணமாககி இபபாட்டுககு வயாகயானமிடட வகுளா பரண ஸவாமி நிருபிததிருககிறா

இநத யோஜனைககு தூராநவயம் எனகிற குறைகூறககூடுமாகி லும் வாததமான ஸதிதியை குறிககிறபடியினால உசிதமாயிறறு. பதக கரமததிலே அந்வயிததால இநத திருவயிநதிர புரததில பரமதபபோா பூரிததோம எனறபடியாகும.

உரையாசிரியா தாமே தம்மால எழுபபபபடட சந தேஹஙகளை நிலை நிறுதத முடியாது எனறு மேலே தாமே எழுதியுளளாா அபபடி இருகக இநத ஆக்ஷேபஙகள எதற்காக எழுபபபபடடன எனறு புரியவிலலை.

இவ்வாக்ஷேபங்களை யெல்லாம ஒருவாறு நிவாததி செயது விடலாம எனறு ஒரு புதுஅாததம கலபிதது இருககிறாா அதில இவா கீழே கொஙகு எனபது 'பாாச வததை எனனும அாததததைச சொலலாது எனசிற ஆக்ஷேபததைதத தாமேமீறி வட கொஙகு எனபதறகு வடககுப பககம எனறு அாததம் சொலலியிருக்கிறாா. கிருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதஙகளை அடியவாககு மெயயன இவாககுக காட்டியருளினாா எனகிற அாததததில ஒரு ஆக்ஷேபணையிலலையே ஆகிலும் எநத சநதாபபததில எதறகாக அவா கிருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதஙகளை அயிநதை யில செயது காட்டினாா எனபதை நிரூபிககவிலலை அதுவும வானியாற்றின நனனடஙகணடு எனறிருபபதுடன சேராது ஏனெனறால இவாகூறும உரையில் கிருஷ்ணனுடைய நடனஙகள அபிப ராயததில கொள்ளப படடிருககினறன. மூலப பாடடிலோ 'ஆறறின் நனனடம் கணடு' எனறிருககிறபடியினால. இபபடி பிரகரணததிறகு அநுகுணமான அாததஙகளை எடுத்துக காட்டாமல புதிதாகச்சில அாததஙகளை கலபிதது இக்காலததிய பணடிதாகள நிரூபிககிறாாகள. இதுவும உசிதமலல உதாரணமாக ஸவாமி 'தோராத தனிவீரன' எனறும 'தோரா விசயனுககு' எனறும அருளிச செயதிருபபது உசிதமலல எனறு கொண்டு 'தோலாத' எனறு இருககவேணடும எனறு கூறி

*திகிரிமழுவுயா குநதநதண்டஙகுசமபொறி
சிதறு சதமுக வஙகி வாளவேலமாநததும்*
தெளி பணில சிலைகண்ணி சீரங்க செவவிடி
செழிய கதை முசலம திரிசூலம திகழநததும்*
அகில வுலகுகள கணடையாய ஓரலஙகலில
அடைய அடைவில இலஙக வாசினறி நினறதும*
அடியும அருகணையுமரவாமெனன நினறு அடி
யடையும அடியரை யனபினலஞச லெனபதும*
மகிழும அமரா கணஙகள் வானஙகவாநதிட
மலியுமசுரா கொணாந்தமாயம துறநததும*
வளரணிகள மணிமினன வானந்திகொணடிட
மறைமுறை முறைவணஙக மாறினறிவெனறதும*
சிகியிரவி மதியுமிழு தேசுநத வெணடிசைத்
திணிமருள செகவுகநது சேமஙகள செயததும்*
திகழ அரவணையரங்கா தேசெனன மனனிய
திரிசுதரிசனா செயய ஈரெணபுயஙகளே... 54

---

*[ப-ரை] திகழ - விளஙகுகிற, அரவணை - ஆதிசேஷனுகிய படுககையையுடைய, அரஙகா - ஸ்ரீ ரஙகநாதனுடைய, தேசு எனன - தேஜஸ்ஸு எனறு சொலலுமபடியாக, மனனிய - பொருநதிய, திரிசுதாசனா - ஸ்ரீ சுதாசனுழவாருடைய, செயய - சிவநதவைகளான, அனறிகளே - ருஜுககளான, ஈரெண - பதினறுகளான, புயஙகளே - புஜஙகளே, திகிரி - சககரம, மழு - பரசு, உயா - உயாநததான, குநதம - குநதம, தணடு - தணடம, அஙகுசம - அஙகுசம, பொறி - பொறிகள, சிதறு - வெளிககிளமபுகிற, சதமுகம-நூறு முகமுடைய, அஙகி - அகநி, வாள - கததி, வேல - வேலாயுதம, அமாநததும - இவைகளை அமருமபடி தரிததததும, தெளி - நிாமலமான, பணில, சஙகம, சிலை - தநுஸஸு, கணணி - பாசம, சீா அஙகம - கலபபை செவவிடி - சிவநத இடி, செழிய - பிரகாசிககிற, கதை - கதை, முசலம - முஸலம, திரிசூலம - திரிசூலம, திகழநததும - பிரகாசித ததும, அகில - எலலா, உலகுகள - லோகஙகளும, ஓா அலங கலில - ஒரு மாலையில, கணடையாய - மணிகளாய, அடைய - முழு வதும, அடைவில - வரிசையாக, இலங்க - விளஙகுமபடி, ஆசு இனறி - குறறமிலலாமல, நினறதும - நினற இடமும, அடியும - திரு

கிததிருபபதறகு இரணடு பரயோஜனம் உணடு முதலாவது பணிய இசைவில திசைமுகன என்று ப்ராஸ அனுபராஸம கூறபபடடது. இரணடாவதுதான பரதான பரயோஜனம் அதாவது ராவணனுடைய பதது முகஙகளும பததுத திககுகளையும பாாததுககொணடிருநதன எனகிற விசேஷாாததததை இப்படி வெளியிடடு அருளினா. ஆகையினால இபபொழுது நாடகாதிகளில காடடபபடுகிற ராவணனுடைய பதது முகஙகளும ஒரே திசையை பாாககும்படி காடடிககொண்டு வருவது உசிதமிலலை எனறு ஏறபடுகிறது. இஙகு திசை முகன எனனும பதம பரயோகிககப பட்டிருப்பதினால, தரிமுக, சதுாமுக, ஷணமுகாகளுககு, மூனறு, நானகு, ஆறுதிககுகளையும நோககிக கொணடே முகஙகள இருககினறன ஒரே திககை நோககி இலலை. இதுவே ராவணனின விஷயததிலும என்று ஸவாமி வெளியிட்டாராயிறறு

இதறகு முனபு பரயோகம இலலாமையினால திசைமுகன் எனகிற பதம ராவணனைக குறிககாது எனறு ஒரு ஆக்ஷேபம சொலலபபடுகிறது பரயோகம எனறால எது எனபதைத தெரிந்து கொளளாமல இந்த ஆக்ஷேபம எழுபபபபடுகிறது வாலமீகி உபயோகிததிருககும பதஙகளுககு முறபடட பரயோகம எது? ஸரஸவதியின கடாக்ஷததால பெறற பெருமையினால் வாலமீகிககு ஆதி கவி எனறு பெயா உணடாயிறறு. அவரைப போய ஸ்வாமியுடன எபபடிச சீர்தூககிப பாாககக முடியும்? இவா விதயா தேவதையினுடைய அனுகரஹததினால பெறற ஜஞானததையுடையவராகையினால இவருடைய பரயோகஙகளுககு முனபு பரயோகம எபபடி இருககக முடியும? சில விசேஷ பதஙகளை ஸவாமி பரயோகிததிருககிறார அதைப போல திசைமுகன எனனும பதமும ஸ்வாமியினால புதிதாககக் கூறபபடடிருநதாலும் அது ஸுஷ்டுவான பதமே அதை ஆக்ஷேபிததல முறறிலும் தவறு நமமுடைய ஸவலப ஜஞானததைக கொணடு ஸாவ ஜஞான ஸவாமியின பரயோகததை ஆக்ஷேபிபபதைவிட பெரிய அபசாரம ஒனறும இருககக முடியாது

வடி நிலைகளாயும், பாதுகைகளாகவும், அருகணையும்-தலையணையாக வும், ஆம் - ஆகின்ற அரவு என நின்று - ஸ்ரீ ஆதிசேஷன் போல அதாவது ஆதிசேஷனைப்போல கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டவர் என்னும் படி, அடி அடையும் - திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்த, அடியவர் - தாஸ பூதர்களை, அன்பின்றல் - ப்ரீதியால், அஞ்சல் என்பதும் - பயப்படாதே என்று அபயம் கொடுப்பதும், மகிழ் - மகிழ்கிற, அமரர் கணங்கள் தேவர்களின் கூட்டங்கள், வானம் - ஸ்வர்க்கத்தை, கவர்ந்திட - அடைவதற்காக, மலியும் - கூட்டமாக நிற்கும், அஸுரர் - அஸுரர் களாலே, கொண்டாந்த - உண்டாக்கின, மாயம் துறந்ததும் - மாயைச் செய்கைகளைப் போக்கினதும், வளர் - வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற அதாவது நிறைந்திருக்கிற, அணி - திருவாபரணங்களுடைய, மணி மின்ன - இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்க, (அத்தால்) வான - ஆகாச மானது, அந்தி - ஸந்தியா காலத்தை, கொண்டிட - (அதாவது சந்தியா காலம்போல ஜ்வலிக்க), மறை - வேதங்கள், முறை முறை வணங்க - முறை முறையாக ஸேவிக்க, மாறின்றி மென்றதும் - திருமபாதபடி, (இவர்கள்) உமிழ - உமிழ்கிற அதாவது வெளியிடுகிற, தேசு - தேஜஸ்ஸுக்களை, உந்த - வீசுகிற, திணி - தருடமான, மருள் - அஜ்ஞாநம், செக - நசிக்கும்படி, உகந்து - ப்ரீதியுடன், சேமங்கள் - க்ஷேமங்களை, செய்ததும் - பண்ணினதும், இந்த க்ரியா பதங்களுக்கு ஈரெண் புயங்களே என்பதுடன் அந்வயம் அதாவது இந்தக் காரியங்களைச் செய்தது பதினாறு ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற திருக்கைகள் என்றபடி

இப்பிரபந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் 'எண்டள அம்புயத்துள்' என ஆரம்பிக்கும் பாட்டில் ஸ்ரீ ஸுதர்சனாழ்வான் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டது இப்பாட்டில் அவரே பதினாறு ஆயுதங்கள் தரித்து ஸேவை ஸாதிக்கிறார் என்று அவருக்கு இரண்டு ரூபம் உண்டென்று அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று பக வான் தன்னுடைய பிரதிவாதிகளை நிரஸிப்பது சக்கராயுதத்தினாலல் லவா? அதைப்போல அவன் குருவரராய அவதரித்த காலத்தில் அச் ஸுதர்சனாழ்வானைக் கொண்டே வாதத்திற்கு வந்த பிரதிவாதிகளை நிரஸித்தாராயிற்று

இங்கு திகிரி என்று ஆரம்பிக்கும் பாட்டில் கூறப்பட்ட பதினாறு ஆயுதங்களையும் ஷோடசாயுத ஸ்தோத்திரம் என்னும் ஸ்தோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஆயுதத்திற்கும் ஒரு ஸ்லோகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கிறார் ஷோடசாயுத ஸ்தோத்திரத்தில் அனு ஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும் பதினாறு ஆயுதங்கள் சக்கரம், மழு, குந்தம்'

इति यतिवर संप्रदायविद्भ्यः श्रुतमवधार्य विमृश्य वेङ्कटेशः।
प्रमितिपरिषदा समेतमेतं परमतभङ्गमभङ्गुरं व्यधत्त ॥

இதி யதிவர ஸமபரதாய விதபய:
சருதம அவதாராய விமருசய வேஙகடேச ।
பரமிதிபரிஷதா ஸமேதமேதம
பரமதபஙகம அபஙகுரம வயதததத ॥

தண்டம, அஙகுசம, அகனி, வாள், வேல, பாஞசஜனயம, சாரஙகம், பாசம, கலபபை, வஜரம, கதை, உலககை, திரிசூலம எனபவை இவைகளே இபபாட்டிலும அதே கரமததில கூறபபட்டிருககினறன.

இப பரபநதததில சாரீரகாாதத கரமததைப பினபறறி காரணதவம், அபாதயதவம, உபாயதவம, உபேயதா எனகிற நாலு அாததஙகள அருளிச செயயபபடடதாகும. அதாவது நாலதிகாரங கொணட முதல பாகததில பகவானுடைய காரணதவம நிரூபிககபபடடது. அதை ஒருவராலும மறுக்கமுடியாது எனபதை மேல 17 அதிகாரஙகளில அதை அபலாபம செயயும பரமதஸதரகளை நிரஸிததாராயிறறு. மேல இருபததிரணடாவது அதிகாரததில அவனுடைய உபாயதவமும, இருபதது மூனருவது அதிகாரததில அவனே உபேயம எனறும அதாவது அவனே அடையுமபயன எனறும நிரூபிககபபடடது 24-வது அதிகாரததில கரநதநிகமனம செயயப பட்டிருககிறது

* [ப-ரை] இதி - இபபடி, யதிவர ஸமபரதாய விதபய - யதிகளில சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்ய காரருடைய ஸமபரதாயததை தெரிநதவாகளிடம இருநது, சருதம் - கேட்டதை, அவதாராய - மனதில நன்ருகதரிததுக கொணடு, விம்ருசய- நனருக விசாரிதது, வேஙகடேச - ஸ்ரீவேஙகடேசன எனனும திருநாமம உடையவா, ப்ரமிதி பரிஷதா ஸமேதம-தததவ ஐஞாநம நிரமபிய மஹானகளின பரிஷததுககு அஙகீகரிககத்தககதான ஏதம- இநத, பரமதபங்கம எனனும க்ரநதததை அபஙகுரம ஒருவாரலும சலிபபிகக வொணணுதபடி, வயதததத- அருளிச் செயதாா,

இநத சலோகததில இபபடி தமமால இநத கரநதததில அருளிச செயயபபடடது எலலாம எம பெருமாஞருடைய ஸமபரதாயததை

மூன்றிலும் பின்பற்றியிருக்குமென்று இந்த கரந்தத்தின் உபாதேயதவத்தை வெளியிடுகிறார் ஸம்ப்ரதாயவித்பய என்கிற பஹு வசனத்தினால ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் தமக்குப்பிறகு இந்த ஸம் ப்ரதாயத்தை ப்ரவசனம் செய்வதற்காக நியமித்த

ஸ்ரீ பாஷ்யம	ஸ்ரீ பாஷ்யம	ஸ்ரீ பாஷ்யம ஸ்ரீ கீதா
ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம	ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம	பாஷ்யம ரஹஸ்யம
ஸ்ரீ பகவத விஷயம் ஆகிய உபய வேதாந்த ஸிம்ஹாஸனாதிபதி	ஸிம்ஹாஸனாதிபதி	ஸிம்ஹாஸனாதிபதி

திருக்குருகைப பிரான பிள்ளான	நடாதூர ஆழ்வான பரமபரையாக நடாதூர அம்மாள	கிடாம்பி ஆச்சான
|		|
எங்களாழ்வான (விஷ்ணு சித்தர)		கிடாம்பி ராமானுஜர
|		|
நடாதூர அம்மாள		கிடாம்பி ரங்கராஜர

கிடாம்பி ராமானுசப பிள்ளான என்னப்பட்ட பரமபரையாக கிடைத்த அர்த்தங்களை உபதேசிக்கப பெற்ற என்றபடி

இங்கு,

" ஸ்ரீமதபயாம் ஸ்யாதஸாவிதயநுபதி வரதாசார்ய
ராமானுஜாபயாம ஸமயக தருஷ்டேன "

" யதீஸ்வர மஹாநஸ ஸமபரதாயம "

" வேதாந்தோதயந ஸமபரதாய ஸூதாம "

*यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयाना सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना।
तदन्यमत दुर्मद ज्वलित चेतसा वादिना
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम्॥

யதீஶ்வர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாஶயாநாம ஸதாம்
வஹாமி சரணுமபுஜம பரணதிசாலிநா மௌளிநா।
ததந்யமத துாமத ஜவலித சேதஸாம வாதிநாம
ஶிரஸஸு நிஹிதம மயா பதமதக்ஷிணம லக்ஷயதாம॥

" இததம ஸதஸமப்ரதாயகரம
ஸமதிகதாசேஷ வாணுாஹவேத
ஶரததாஶுததாஶயாநாம "

" கீதாவிஷ்ணுபதீ யதீஸ்வரவசஸ தீாதததைரவாகாஹயத"

" யதி பதி ஹருதயாரூட.... .. .
வாதி ஹமஸாமபு வாஹை: "

எனறு ஸவாமி தமமாலேயே அருளிசசெயயபபட்டிருபபது அனுஸந்தேயஙகளாகும இபபடி இநதகரநதம எமபெருமானுருடைய ஸம்ப்ரதாயாாத தஙகளை நனகு அறிந்த ஆசாாயாகளினுல உபதேசிககப்பட்ட அாததஙகளின ஸஙகரஹம, ஆகையினுல இதன உபாதேயதமதவம நிருபிககபபடடதாயிறறு.

* [ப-ரை] யதீச்வர - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, ஸரஸவதீ - ஸ்ரீ ஸூகதிகளினுல, ஸுரபித-பரமளிதத ஆசயாநாம - மனதையுடைய, ஸதாம - ஸததுககளுடைய, சரணுமபுஜம - திருவடிததாமரைகளை, பரணதிசாலிநா - வணககமுடைய, சிரஸா-சிரஸஸினுல (தலையினுல) வஹாமி-தரிததுக கொளளுகிறேன, ததநய - அதைவிட வேறுபடட, மத - மதஙகளில, துாமத - கர்வததினுல, ஜவலித - பறறியெறிகிற, சேதஸாம - மனமுடைய, வாதிநும - வாதிகளுடைய, சிரஸஸு - தலைகளினமேல, மயா - எனனுல, அதக்ஷிணம பதம் - இடதுகால், நிஹிதம - வைககபபடடது, லக்ஷ்யதாம - பாாக்கப்படடும.

இந்த ச்லோகமும் மேல ச்லோகமும் ஸ்ரீ யதிராஜ ஸப்ததியிலும் ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்திலும் உசித ப்ரகரணத்தில ஸ்வாமி தம மாலேயே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது,

இதில இரண்டு அர்த்தங்கள நமக்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்திற்கு அஸாதாரணமான திருவெட்டெழுத்தின அர்த்தத்தை அதன ப்ரதிபாத்ய தேவதையான ஸர்வேஸ்வரன பக்கலிலே க்ரஹித்தருளிய கலியன அதன அர்த்தமாக இந்த ஸ்லோகத்தில உபபாதிக்கப்பட்ட இரண்டு அம்சங்களையும

‘ மற்றுமோர் தெய்வம் உளதென்று, இருப்பாரோடு
உற்றிலேன்* உற்றதும உன்னடியார்க்கடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும நின திருவெட்டெழுத்தும
கற்று நான* கண்ணபுரத்துறையம்மானே ”

என்று நமக்கு உபதேசித்து அருளினார் அதுவே இங்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமியால அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரத்தில் பாகவத தாஸ்யத்தின பராகாஷ்டையில நின்றிருந்த ஸ்வாமி அந்த புருஷார்த்தத்தை எம பெருமானிடமும யாசிக்கமாட்டோம பாகவதர்களே அதை தமக்கு அருளபுரியவேணடும என்று “ नाथे नः ” என்கிற ஸ்லோகத்தில அருளிச்செய்து இருக்கிறார்.

தத்தன்யமத இத்யாதி மேல பாதிஸ்லோகத்தின அர்த்தமாக இந்த க்ரந்தத்தில் நாலாவது அதிகாரத்தின இறுதியில

“ த்ரய்யந்தத த்ராணமேதத ”

என்கிற ச்லோக விவரணத்தில விவரித்து கூறப்பட்டிருப்பதை சோதது படித்துக் கொள்ளவும.

“யதீஸவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாநாம ஸதாம” என்றது ஸ்ரீ குருபரமபராஸாரத்தில ஸ்வாமி தமமாலேயே அருளிச செய்யப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யம, ஸாரம, தீபம வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம, ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம பெரிய கத்யம, சிறிய கத்யம, ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யம, நித்யம என்கிற ஒன்பது ஸ்ரீ ஸூக்திகளாகும இவற்றில முதல நான்கும ஸமஸ்க்ருத வேதங்களின அர்த்தங்களை விளக்கிக கூறு நிற்கும வேதங்களைப போலவே பகவானுடைய திருவாக்கிலிருந்து கிளம்பிய உபநிஷத

தாகிற கீதையின ஆத்ததததை விளககும் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம. ஆக இநத ஐநது கரந்தஙகளும் உபய வேதாநதஙகளில ஒரு பாகமான ஸமஸகருத ச்ருதிகளின ஆரததததைக கூறு நிறகும.

கதயஙகள மூனறும தரமிடசருதிகளின ஆத்தத்தை பரதிபாதிக்கும பரபநநனுககு உபாயாநுஷ்டானததிறகுபபிறகு வேறெனறும் செயயவேணடியது இலலையே யாகிலும இஸஸமஸாரத்தில இருககும வரையில சாஸதரஙகளில விதிககப்பபட்ட நிதயகாமாநுஷ்டானஙகளை பரபநநனும ஸாதவிகதயாக பூாவகமாக பகவதாராதனம எனறு கொணடு செயயவேணடும எனபதை நியமிககிறது நிதயமெனனும கரநதம இவவாததததை ஸவாமி தாமே உததர கருத்யாதிகாரததில

'ஸநதோஷாாததம விமருஶதி
முஹுு: ஸதபி: அதயாதம விதயாம
நிதயம பரூதே நிசமயதி ச ஸ்வாது
ஸுவயாஹருதாநி
அஙகீகுாவந அநகலளிதாம வருததிம
ஆதேஹ பாதாத தருஷடாதருஷட
ஸவபரவிகமே ததத தருஷடி பரபநந:।

எனறு அருளிசசெயதிருககிறுா,

ஆக இநத சலோகததால பகவதாராதன ரூபமாக நிதயகாமானுஷடானஙகளை செயது கொணடும உபய வேதாநத கரநதஙகளை ப்ரவசனம செயதுகொணடும தஙகள காலஙகளைககழிககும பாகவதோததமாகளே நமமால ஸேவிககததககவாகள. அதற்குப புறமபான மறறவாகள எலலோரும தூர தளளபபடவேணடியவாகள எனறு உபதேசிககப படடதாயிறறு

இபபடி ஓா உருவில அஸமத ஸவாமி குருபரம்பராஸாரத்தினவாககியததிறகு விவரணம அருளிச் செயயுமபடியாய இருநதது.

மறறோர் உருவில மாறன மறையும இராமானுசன பாஷ்யமும தேறுமபடி உரைககும சீருடைய ஸவாமி தேசிகன திருவுள்ளப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரா ஸ்ரீஸூகதிகளெலலாம மாறன மறையைப பினபறறிய தாய இருக்கும ஆகையால இஙகு

*इदं प्रथमसंभवत्कुमतिजालकूलङ्कषा
मृषामत विषानल ज्वलित जीव जीवातव: ।
क्षरन्त्यमृतमक्षरं यतिपुरन्दरस्योक्तय:
चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिका: ॥

இதம் ப்ரதமஸம்பவதகுமதி ஜாலகூலங்கஷா
மருஷாமத விஷாநல ஜ்வலித ஜீவ ஜீவாதவ: ||
க்ஷரந்த்யம்ருதமக்ஷரம் யதி புரந்தரஸ்யோக்தய:
சிரந்தன ஸரஸ்வதீ சிகுரபந்த ஸைரந்த்ரிகா: ||

इति श्री कवितार्किक सिहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्री परमतभङ्गे निगमनाधिकारश्चतुर्विंश:

இருபத்திநாலாவது நிகமனாதிகாரம்

इति उपेय निरूपण: चतुर्थो भाग:

श्री परमत भङ्ग: संपूर्ण:

कविताकिक सिहाय कल्याण गुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नम: ॥

वादिद्विप शिरोभङ्ग पञ्चाननपराक्रम: ।
श्रीमान्वेङ्कटनाथार्य: चिरं विजयतां भुवि ॥
॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नम: ॥

"யதீசவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாநாம" எனறது

பினனருளால பெரும பூதூராவந்தவளளல
பெரிய நமபி ஆளவந்தார் மணககால நமபி

நனனெறியை அவாககுரைதத உயயக கொணடார
நாத முனி சடகோபன

எனனப்பட்ட ஸ்ரீமதயாமுந, ஸ்ரீமந்நாத, ஸ்ரீ சடகோபாகய ஆசாாயாக ளுடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளையும உபலக்ஷிககிறது எனறு—நிாவஹிககும படியாய இருநதது யதிபதி, யதீஸவர முதலிய பதஙகள பராதாநயேன எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளை குறிககுமேயாகிலும அவைகள யௌகிக வயுதபததியினுல மனன சீலாகளான ஸ்ரீசடகோப ஸ்ரீமநநாத' ஸ்ரீமதயாமுனாகளையும குறிககிறது அததால அவாகள ஸ்ரீ ஸூகதிகளும் இஙகுவிவக்ஷிதம ஆகினறன

*[ப-ரை] இதம-இநத, பரதம ஸமபவதபுதிதுபுதி தாககிளமபுகிற குமதி - குமதிகளுடைய, ஜால - கூட்டஙகளை, கூலஙகஷா - போக கடிக்கிறதும, மருஷாமத - மாயாமதமாகிற (அதவைதமாகிற) விஷா நல - விஷமபோனற நெருபபினுலே, ஜவலித - ஜவலிககிற, ஜீவ - ஜீவாகளுககு, ஜீவாதவ - ஜீவிததிருபபதறகு மருநதாயிருபபதும, சிரநதன ஸரஸவதீ - வேதவாணியினுடைய, சிகுர பநத-கேசபாசத தைபபரிஷகரிககிற, ஸைரநதரிகா - தாதிகளாக இருககிறதுமான, யதிபுரநதரஸய - யதிகளுள சிரேஷடரான ஸ்ரீ பாஷயகாரருடைய, உகதய - ஸ்ரீ ஸூகதிகள, அக்ஷரம - நாசமிலலாததான, அமருதம - அமிாததததை, அதாவது மோக்ஷததை, க்ஷரநதி - பெருககுகினறன.

கீழ சலோகததில எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளுககு உணடான பெருமையை இரணடு விதமாக எடுததுக் கூறினா அதாவது பாகவத பகதியை உணடாககுவதும பரதிவாதிகளை விரடடியடிபபதும ஆகும. இந்த ச்லோகததில அநத ஸ்ரீ ஸூகதிகள ஸமஸாரததில அழுநதிககொணடிருககும ஜீவாதமாககளுககு நிதயமான அமருதமாக நினறு மோக்ஷததைக கொடுககும எனகிற மறறொரு ஆகாரம நிருபிககபபடுகிறது

பரமதபஙகம முறறும

ப்ரமாணங்களின் அகராதி

अ

अग्न्यवस्थेच 40
अग्निरुष्ण: 163
असत्वा 121
अग्नेरूर्ध्वं 200
अंगानि 202
अचेतना 237
अतएव 178
अत: प्रत्यक्ष 156
अत्तिहि 147
अथलोकायतं 94
अथातो 193
अधिकारो 124
अधीयान· 72
अनादिर्भग 47
अनादिनिधना 77
अनादौ 100
अनुक्तमत्र 241
अनैकान्तं 169
अन्यश्वराजन् 45
अन्तर्भा 119
अपरिग्रहाच्च 200_4
अपेत्याह 30
अभिगमना 240
अलाभे 241
अवयवि 101
अवान्तरतमा 88
अविभागोऽपि 127
अशुद्धमिति 165
अशुद्धा 252
अष्टादश 191
असद्द्रव्य 194
असावुभ्यो 99
अस्मात् 244
अस्तिचेत् 98
अहंसर्वज्ञ: 162
अहमोहं 80
अज्ञश्चाश्रद्ध 71

आ

आकाशेच 138
आकाशे 237
आपोद्रवा: 163
आमुक्तेर्भेद: 182
आराधना 240
आविर्भाव 44
आसीदिद 29
आहत्यैकोन 38

इ

इच्छातएव 18
इद श्रेयइदं 244
इन्द्रियाणि 36

ई

ईश्वराव्याकृत 179

उ

उत्क्रमिष्यत 179
उत्तम: पुरुष: 53
उदासीनाना 249
उद्धर्हात्मन 32

ப்ரமாணங்களின் அகராதி

उपासा 60
उमापतिः 231

ऋ

ऋचो यजूंषि 231

ए

एकं पादं 30
एकादशं 36
एकाश्रय क्रिया 46
एतान्यपि 86
एतेन योगः 222

क

कणान्वा 200_4
करिष्यति 164
कर्ता शास्त्रार्थ 17
कर्मदेवता 207
कर्मभिः 111
कलामुहू 48
कस्यदोषः 100
काणाद 81
कालश्च 225
कार्यत्व 213
कालं स पचते 46
किमेतान्येक 86
कुर्वत्कार्य 213

ग

गतानु गति 83
गुरु त्वकृत्य 73
गृहस्थे 243
गृहाद्बहिर्ग 103
ग्राह्य 130

घ

घटध्वसे 180

च

चार्वाक 203
चिदचिदनु 227

ज

जगत् सर्वं 63
जगद् व्यापार 18
जन्माद्यस्य 53
जायमानं 24

ड

डम्भिहैतुक 84

त

तत्र सत्वं 24
तत्वाध्यवसाय 72
तथा हेय गुण 16
तदाकाश 50
तदेतदक्षय 213
तद्भाव 182
तपसा 77
तम शूद्रे 26
तमस 30
तमोनिष्ठाहि 266
तर्कोऽप्रतिष्ठ 88
तस्माद्य 143
तस्मात्तु 238
तस्मान्न 16
तावदार्त्ति. 253
तेन माया 31
तेन वंचयते 57
तेभ्यश्चै 104
तेषां त्ववयवान् 38
तेषामेव 226
त्रयात्मक 42
त्रैकाल्यमर्चनं 241
त्रैवर्गिकान् 255
त्वत्पक्षे 128
त्वमव्ययः 82
त्वंहिरुद्र 231

பரமாணங்களின அகராதி

द

दारुण्याग्नि: 237
दिव्यस्थान 48
दीक्षाप्रवेश 229
दीक्षितंव्रत 242
देवता 188
देवमायेव 31
दृढपूर्व 209

ध

धर्मस्य परि 82
धर्म संस्थापना 82
धर्म त्राणाय 82
धर्माविरुद्धो 99
धर्मियैतत् 250
धर्मिकल्प 195
धर्मं व्याख्या 200_3
ध्यातव्यो 50

न

न कालस्तत्र 48
नचेदुत्पत्ति. 213
न तदस्ति 26
न विगृह्य 72
नविष्णवाराध 240
न सन्नासन्न 116
नसोऽस्ति 189
नादोबिन्दु· 228
नान्यदृष्ट 104
नाभाव 134
नाभुक्त 111
नाम रूपच 75
नाय लोको 71
नारायण: 82
नासतो 140
नित्यद्रव्य 198
नित्य. 11
नित्यसिद्धे 50
नित्या सतत 27
नित्यं नित्या 50
नित्यं सत्व 146
नित्यं हि 47
नेहाभि क्रम 261
नैकस्मिन् 171
न्यकूभवति 227

प

पत्रं पुष्प 241
पद्ममध्ये 241
पद्मसंमीलन 96
परमज्योति 188
परात्तु 17
परिव्राट 132
परीक्षा च 158
पुरुषश्चाप्यु 13
पलण्डुं 255
पाषण्डिनो 84
पिण्ड· 104
प्रत्यक्षा 98
पुराण न्याय 202
पुराण वेद 237
पुरुषस्य 218
पूर्वपक्षोक्ति 231
प्रकृतिर्या 28
प्रकृति: पुरुष 47
प्रकृति: कारणं 31
प्रकृति 29
प्रतिमन्वं 76
प्रपच: 23
प्रदीप 12
प्रसह्य वित्ता 99
पचाना 228
पंचरात्रस्य 244

ப்ரமாணங்களின் அகராதி

फ

फलं तत्रैव 145

ब

बहवः पुरुषा 89
बहुधा 87
बुद्ध्या 116
ब्रह्माद्याः 25
ब्रह्मयस्त्वननु 5
ब्राह्मणैः 242

भ

भजस्वमां 253
भविष्यति 90
भार्यारतिः 242
भिन्न काल 139
भृशंभवति 58
भोगमात्र 181

म

मनः षष्ठानी 35
मनुरप्याह 29
मन्वर्थ 203
मम साधर्म्य 17
महदीर्घ 200-4
महान्वै 33
मामेकं शरण 253
माशुचः 257
मित्रभावेन 261
मुक्तात्मनो 227
मूर्खाः पूजित 83
मूल प्रकृति 212
मोहयित्वा 58

य

यथागम 90
यथाशक्ति 71
यथा सर्वे 62
यथेनकाम 254
ययाधर्मं 252
यस्मिन्नेव हि 129
यस्मिन्नेव हि 145
या वेदबाह्या 62
ये यजन्ति 242
योगी चकार 221
यंपश्येत् 59

र

रजः प्रवर्तकं 34
राम सुग्रीव 181
रूपान्तरं 47

ल

लोकायतिक 97

व

वर्णाश्रम 240
वाङ्मनसि 173
वादेन ब्राह्म 73
वाव्यवस्थे च 41
वासासि 110
वासुदेवस्य 231
वासुदेवे 13
विकल्पेवस्तु 143
विग्रहो हवि 207
विचित्रा 58
विद्याचोरो 71
विप्रतिषे 218
विभेदे 182
वेदान्ते 236
वेदे कर्त्राद्य 245
वैदिकं 241
वैधर्म्याच्च 134
वैशेष्यात्तु 42
व्यत्तयाकृति 204
व्यावृत्तमिव 143
व्यासवाक्य 243

பிரமாணங்களின் அகராதி

व्योम्नोर्ध 42

श

शरीरमेतौ 5
शब्दब्रह्मै 187
शास्त्रफलं 184
शास्त्र हि 165
शीक्षाया 203
शुद्धोदन 80
शैवान् 230
शौनकोऽहं 240
श्रीवत्स 62
श्रुतिमूलमिद 276

स

स एवतु 109
सत्वात्स 26
सत्वोपादेय 25
सत्व रजस्तम 23
सदा हि 50
समुदाय 149
सर्वत्र वसति 8
सर्वथानु 124
सर्व धर्मान् 258
सर्वास्ता: 264
सर्वेषातु 75
सर्वेषुच 87
सर्वं अनेका 169
सर्वं समा 61
ससिसृक्षु: 213
ससंशयान् 71
सहोपलंभ 128
सात्विकेषु 23
सात्विको 33
साल्यस्यवक्ता 87
साल्य योग 222
साल्यं योग: 86
सिसृक्षु: 213
सूक्ष्मै· 190
सृष्टि तत: 66
सोऽभिध्याय 30
संघातपरार्थ 218
संचष्टेनेश्वरं 214
संसार 164
संहितं 208
स्मरेद्वा 257
स्यादस्ति 168
स्यान्नागर 27
स्वभावमजहत् 65
स्यु: शक्ति 189
स्वकर्मणा 240
स्वल्पस्संकर: 164

ह

हस्तादयस्तु 177
हिरण्यगर्भ: 221

क्ष

क्षीरादिदं तत 45

ज्ञ

ज्ञानक्रिया 227
ज्ञानान्येतानि 232

212-ம் பக்கம் முதல்

ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு பொழிப்புரை

1 மூலப்ரகிருதி விகிருதி அல்லாதது மகத்து முதலானவை ஏழு தன காரியங்களுக்கு ப்ரக்ருதியாயும மூலப பிரக்ருதிக்கு விகருதியாயும இருபபவை. இந்திரியங்கள 11, தன மாத்தரைகள ஐநது இந்த பதினறும விகருதியே ஆகும புருஷன பிரகிருதியும ஆகான, விகருதியும ஆகான. (ஸாங்கய காரிகை—3)

2 23ஆம பக்கம் பாரக்க

3. 40ஆம பக்கம் பாரக்க.

4. விஷ்ணுபுராணம 1—22—60

5 பலவிதமான பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்க விருமபி முதலில ஜலத்தையே சிருஷ்டிததார அதில வீரயத்தை விட்டார

6. அவர சிருஷ்டிக்க விருமபினார 1000த்தில ஒரு பங்கி லிருநது அவை அண்டத்தை உண்டாக்குகின்றன.

7. உத்பத்திக்கு உதபததி இல்லையாகில் அது நித்தியமாகும உறபத்தி உண்டாகில அநவஸதததை வரும அதனால காரியம இன்ன தென்றும காரணம இன்னதென்றும நிருபிக்கப்படவில்லை.

8 காரணம இல்லாததனாலே இருக்கும காரணங்களோடு அதறகு சமபநதமில்லை, சமபநதம இல்லாததறகு உறபத்தி சொன னால இன்னகாரியமதான உண்டாகும என்கிற வயவஸதை இருக்காது

9. காரியத்துவம எனபதும காரணததுவம எனபதும ஒரு சம பநதம இல்லாதவறறிறகு அது ஏது? இருக்குமேயானால காரணம காரியாரததம இல்லாததானால அநவஸதததை

10 காரணம, காரணமாவது காரியத்தை உண்டாக்கியா? உண்டாக்காமலா? இரண்டு விதமாகவும அது காரணமாகமாட்டாது உண்டாக்கி காரணங்களானால அநவஸததை. உண்டாக்காமல காரணமானால இநத காரியமதான உண்டாகும என்ற அவஸதை இராது.

11. சாங்கியன ஒன்றையும புருஷ கோஷ்டியில வைத்து அல்லது வேறு கருத்தினால ஈஸவரனைக் கூறவில்லை. யோகியும,

12 ஐநது பூதங்களின கூட்டம பிறர பொருட்டே ஆகின்ற படியால (ஸாங்கய காரிகை—17)

13 புருஷனைக் காண்பதற்காக. (ஸாங்கய காரிகை—21)

14 16ஆம பககம் பாாகக.

15 சாரீரக—ஸூதரம 2-2-9 ஒனறுக்கொன்று விரோதமாக இருபபதினுலும, அஸமஞசஸம (சாஙகயாகளின ஸிததாநதம) பொருததமுடையதலல

16 ஹிரணயகாபா யோக சாஸதிரததை சொனனவா.

17 116ஆம பக்கம பாாகக

18 யோகி பிரதிபிமபமபோல ஆக்கினுை ஒருகால ஈஸ்வரத் தனமையை சொனனுை

19 சாரீர—ஸூதரம 2-1-31 இததால அதாவது கீழ்ககூறிய காரணததினுல யோகமதமும நிஷேதிககபபட்டது.

20 86ஆம பககம பாாகக.

21 காலமும நியதியும் ஒரு ஸமபுடமாய் இருககையாலே ஒரு வஸது

21-A கீதை— 10-11. அவாகளுககு அனுகரஹம செயவதற காக (காமததினுல உண்டான இருடடை நாசம செயகிறேன)

22 முக்தாகளான ஆதமாககளும சிவன்களே, ஆனுல் இவாகள அவனுடைய அனுககிரகததால முகதரானவாகள பஞ்சாக்ஷரமந்தரத் தை உடமபாக உடையஅவன ஒருவனே அநாதிமுகதன,

23 சேதனம அசேதனம இவறறின அனுககிரகததிறகாக சிருஷ்டி செயய விருமபிய இவனுடைய முதல எழுசசியே சகதிததவம எனபபடுகிறது இது இவனேடு பிரிவறறது

24 ஞானசகதி, கிரியாசக்தி இரணடுகளும் ஏறறத்தாழ்வு இல லாத விரிவுயாதொனறு உணடோ அதை அறிவாளிகள சதா சிவன என்றபெயருளளதததுவம எனகிருாகள

25 ஞானசகதி தாழ்நது க்ரியாசகதி ஒங்கிநினறுல இது ஈஸ வரதததுவம எனபபடுகிறது, இது எபபொழுதும் சாவகாரியங்களையும செய்கிறது

26 கிரியாசகதி தாழநது ஞானசகதிஒஙகி நினறபோது அது விதயை எனகிற தததுவமாகிறது பிரகாசபபடுததும் ஞானஸவரூபம ஆகையாலே

27 நாதம பிநது எனற இவவிரணடும முறறிலும சதா சிவன எனகிற தததுவததைப பறறி இருபபவை விதயாதிபதிகள ஈஸவர தததுவததைப பறறி இருபபவாகள, மநதரஙகளும் விதயைகளும வித்யை எனற தததுவததில இருபபவை

28 காலமில்லாதபடியினாலே இந்தஐந்துக்கும் ஒருக்கிரமம் இல்லை வியாபாரத்தை அனுசரித்து இவற்றிற்குக்கல்பனையன்றோ சாஸ்த்திரத்தில் செய்யப்பட்டது. உண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான பலவித சக்தி நிறைந்தசிவன் என்ற பேருண்மைத்தத்துவம் ஒன்றே சக்தியின் வியாபார வேற்றுமையால் அதற்குஇந்த பலவிதகற்பனைகள் மாயைக்கு அப்பால் சுத்தமான சகலவழியும் சக்தியில்லயம் அடைகிறது, அந்தமாயையும் பரமார்த்தமாவாகிற சிவனிடத்தில் பிரிவுஅற்று நிலைபெறுகிறது, மாயை, புருஷன்,சிவன் என்றஇம்மூன்றும் பிரளயகாலத்தில் மிகுந்துநிற்கிறது மறுபடியும் முன்போலவே சிருஷ்டி செய்ய பிரவர்த்திக்கிறது சிருஷ்டி கிரமமாக இப்படிஎல்லாதத்துவங்களுடையவும் நிலைசொல்லப்பட்டது அவைஎல்லாம் பிரதிலோமபரிணாமத்தாலே மாயையில் லயம் அடைகின்றன

29 தீக்ஷை பண்ணிக்கொள்வது மாத்திரத்தினால் மனிதன் நிச்சயமாக பிராம்மணன் ஆகிறான் கபாலவிரதத்தை அனுஷ்டித்தால் யதி ஆகிறான் (சைவாகமம்)

30 271ஆம் பக்கம் பார்க்க (ஆதித்ய புராணம்)

31 80ஆம் பக்கம் பார்க்க

32 ரிக் வேதம் யஜுர் வேதம் சாம வேதம் உபநிஷத்து ந்யாய சாஸ்திரம் வைத்திய சாஸ்திரம் பாசுபதம், இதெல்லாம் ஞானம் (பார—ஆதி, 1-91-92)

33 பகவானுடைய மாஹாத்மியத்தையும் பாண்டவர்களுடைய சத்தியத்தவத்தையும் துர்யோதனாதியருடைய நடத்தையையும் வேத வியாஸ பகவான் சொன்னார் (பார—ஆதி, 1-76)

34 பூர்வபக்ஷம், சித்தாந்த நிர்ணயம் இவற்றுடன் கூடியது (பாரதே ருத்ரகீதா)

35 உமாபதியும், பசுபதியும், ஸ்ரீ கண்டனும் பிரம்ம புத்திரனுமான சிவனும் இந்த பாசுபத ஞானத்தை அமைதியாய் இருந்து சொன்னார் (பாரதம்)

36 87ஆம் பக்கம் பார்க்க

37 86ஆம் பக்கம் பார்க்க.

38 ஓ ராஜரிஷியே இவை எல்லாம் வெவ்வேறு மதங்களைக் கொண்ட ஞானங்கள் என்று அறி.

39 87ஆம் பக்கம் பார்க்க.

40 சாஸ்திரங்களை இயற்றிய அறிவாளிகள் அவரையே சொல்லுகிறார்கள்.

41 பசுபதியினுடைய ஆகமம பிரமாணம் அன்று வேத விருத்த மான விஷயஙகளைககூறுவதல்ல

42 சாவகஞுன பகவான பகதாகளிடததிலுள்ள கருணை யினுலே வேதாநதஙகளிலுள்ள ஸாரஙகளைக கிரகிததது எளிதாக சுருககிச் சொனஞா (பாஞசராதரம)

43-44 புராணம, வேதம, வேதாநதம, அபபடியே ஸாஙகயம யோகம என்று இபபடி ஐநது விதமாக உள்ள ஞானமானது எதைப பாாககுமபோது ஓ பிரமமாவே ராததிரி (பௌஷ்கரஸமஹிதை)

அது போதிககும பலன உயாந்ததாய இருபபதினுலேயே

45 பரம ஸமஹிதை-ஞானமில்லாதது, அயலாருடைய பிரயோ ஜனததையே பரயோஜனமாக உடையது நிததியமானது, எபபொழு தும பரிஞமததை உடையது ஸதவ ரஜஸதமோ குணஙகளை உடை யது புணய பாப கருமஙகளைச செயதவாககு அதன பலனகளாகிய ஸுக துககஙகள உணடாகுமிடம என்று பரகருதியின ரூபம சொல லபபடுகிறது

46 அகனி அரணிககட்டையில எபபடியோ எணணெய எள ளில எபபடியோ அபபடி புருஷன பிரதானததில இருககிருன வியாபதியினுலே சமபநதம

47 மரததில நெருபபும, எளளில எண்ணெயும எபபடியோ அதைபபோல ஜீவாதமாவும பரகருதியில வயாபிததுக கொணடு ஜஞான ஸவருபஞகவும ஸவயம பரகாசஞகவும இருககிருன.

48 வாயு ஆகாசததினுலே சூழபபட்டிருககிறது, ஆகாசம மனததினுல, மனசு அபிமானததினுல, அபிமானமெனகிற அகங காரம புததியினுல, புததி மஹததினுல, மஹதது அவயகததததினுல, அவயகதம தமஸஸினுல, அநத தமஸ ரஜஸஸினுல, ரஜஸ ஸதவ குணததால, ஸதவம காலததினுல, காலம நியதியினுல, நியதி சகதியி னுல, இது உளளேயும வெளியிலேயும புருஷனுல சூழபபட்டிருககிறது. புருஷன இதய கமலததின காணகையுளளே இருபபவன சாவதோ முகன சாவஜஞன எஙகுமுளளவன எலலாம ஆகிறவன எலலாவற றிலும சூழநது நிறபவன அவனைக காட்டிலும பரம சூக்ஷமமான ஆகாசம நிாமலமாக விளஙகுகினறது அது சுதத ஸபடிகம போன றது ஸுக ரூபமானது பரமம பதம எனபபடுகிறது உணமையை அறிநதவாகள அநத ஸதானததை அடைநது சுபாசுபஙகளிலிருநது விடுபடுகிருாகள திஸரேணு என்கிற அணுவின பிரமாணமுளள அவா கள கோடிக கணசகான் ஒளிகளால விளஙகுகிறவாகள மறுபடியும

அவர்கள் எங்கும் பிறப்பதில்லை இறப்பதில்லை என்னது ரூபத்தைப் பெற்று விளங்குகின்ற அவன் சாயுஜ்யம் அடைகிறான் உத்தமமான அந்த ஸ்தானத்தை அடைந்து பிரகாசித்து விளங்குகிறான்

49 இது உள்ளும் புறமும் புருஷனாலே சூழப்பெற்றது

50 அதைக்காட்டிலும் வெகு சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிர்மலமாக விளங்குகின்றது

51 182ஆம் பக்கம் பார்க்க

52 சாரீ-ஸூத்ர 4—4—17 லோகங்களின் ஸ்ருஷ்டி முதலான வியாபாரங்கள் நீங்கலாக பரமாத்மாவோடு முக்த நித்யர்களுக்கு ஸமமாயிருத்தல் ஏற்படுகிறது

53 அவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்

54 வேதத்தை மூலமாக உடைய இந்த சாஸ்திரம் கல்ப ஸூத்திரம் போல் பிரமாணம் (வாமன ஸம்ஹிதை-ஜ்ஞானபாத)

55 அபிகமனம் முதலானவை நனகு அனுஷ்டிக்கப்படட்டும்

56 பகவத் கீதை 18—46 தனக்குரிய காமத்தினால் அவனை ஆதரித்து மனிதன் சித்திபெறுகிறான்

57 விஷ்ணு புராணம் 3—8—9 வர்ணாஸ்ரமங்களுக்குரிய அனுஷ்டானமுள்ள புருஷனால் பரமபுருஷன் விஷ்ணு ஆராதிக்கப்படுகிறான் வேறு வழி அவனுக்கு சந்தோஷத்தை உண்டாக்காது

58 சௌனகர் என்கிற நான் நிச்சயம் செய்யவேண்டியதாய் மிகவும் உயர்ந்ததான விஷ்ணு பூஜையை பரவ பாந்தம் என்கிற அறை ருக்கின் விதியின்படி சொல்லுகிறேன் (சௌன ஸூத்ரம்)

59 விஷ்ணு ஆராதனத்தைக் காட்டிலும் புண்ணியமான வைதீககிரியை கிடையாது ஆகையால் ஆதி, மத்தியம் முடிவு இல்லாத பகவானை நித்தியம் ஆராதிக்கவேண்டும் (வயாஸ ஸம்ருதி)

60 ஆராதனம் முதலான எந்த காமவை நான் உனக்குபூர்ண மாக சொல்லவில்லையோ அதை எல்லாம் பகவானுக்கு பிரணவத்தினால் செய்ய வேண்டும்

61 ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இவற்றில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களில் நோக்கு உள்ள வித்வானான பிராமமணன் சதுர்புஜனும் மாசு அற்றவனுமான நாராயணனை தாமரைப்பூவின் நடுவில் பூஜிக்க வேண்டும்

62 விஷ்ணுவை மூனறுகாலமும பூஜிபபது உததமமான மோக்ஷ சாதனம, பலாசஙகளாலேயும தாமரைபபூககளாலேயும பகவானை ஆரசசிபபது ச்லாககியம

63 பகவத கீதை 9—26 இலையாவது பூவையாவது பழததை யாவது ஜலததையாவது கருடபுராணம பூாவகணடம 219-34-விலை க்கு வாஙகாமல கிடைககககூடிய இலைகள பூககள பழஙகள ஜலங கள எபபொழுதும இருககும பொழுது

64 வேதமநதரஙகள கிடைககாதபோது பஞ்சராததிரததில சொலலபபடடதினுலாவது

65 நாரதீயம -வைதிகம எனறும தாநதரீகம எனறும அபபடியே வைதிக தாநதரீகம எனறும மூனறு விதமாக காமம சொலலபபடடி ருககிறது பிராமமணாகளுககுவைதிககாமமுமராஜாககளுககு வைதிக தாநதரிகமும வைஸயாகளுககும சூததிராகளுககும தாநதரிகமும (பிராமமணாகளைத தவிர மறறவா எலலாருககும தாநதரிகமும)

66 இஙகு சொலலபபடாததை விதவான பஞ்ச ராததிரத்தி லிருநது கிரகிததுககொளள வேணடியது.

67

68 பாரதம—பீஷமபாவம 66-39-14 செயயபபடட சஙக சக ராதி அஙகஙகளை யுடையவாகளாயும, தஙகள் தஙகள வாணசரம தாமஙகளில எபபொழுதும இருககிறவாகளுமான பிராமமணாகளி னுலும, க்ஷததிரியாகளினுலும வைஸயாகளினுலும, ஸூதராகளினு லும, எநத (ஸாதவத சாஸதர) தவாபர யுகததினுடைய முடிவிலும கலியுகததின ஆரமபததிலும ஸஙகாஷணனுல சொலலபபடடதும (அபபடிபபடட) பாஞசாராதர சாஸததிரததில சொலலபபடட விதியை அடைநது பூஜை செயயத தகுநதவா, ஸேவிககத தகுநதவா

69 தீக்ஷிதனையும வரதாநுஷ்டானம உளளவனையும
(ராமாய—அயோ 16-33)

70 எவாகளபிதருககளையும தேவாகளையும ஆராதிக கினறாகளோ?

பககம 242—243

திருவாசிரியம 6
திருவாயமொழி 4— 6— 10
பெரியதிருமொழி 11— 6— 6

முதலதிருவந்தாதி-11
திருவாயமொழி 3— 4— 8
திருபபாவை 1, 29

71 வேதமாகிற மலையினின்று உண்டானதும் குதாக்கமாகிற மதஙகளை அடித்துக கொண்டு போகிறதுமான வியாஸ வாககியஙக ளாகிற ஜலபபிரவாஹத்திலை பூமியானது அழுககற்றதாகச செயயப் பட்டது (பாரதம் சாந்தி 342—1)

72 கிரகஸ்தனோ, பிரமமசாரியோ, வானப பிரஸ்தனோ, சந்நியாசியோ, எவன சித்தியடைய விருமபுகிருனோ அவன அந்த தேவதையை ஆராதிககவேணடும

73 89ஆம் பக்கம் பாாகக.

ஓ அரசனே, பல புருஷாகள சாங்கிய சாஸ்திரம யோக சாஸதிரம இவற்றை விசாரிககின்றனா இவாகள புருஷன ஒருவனை அங்கீகரிககவிலலை வியாஸா புருஷன் ஒருவனே ஆத்மா என்று எதைச் சொனனுரோ அதை உனககு நான் மிகுந்த பெருமை வாயந்த வரான அவருடைய அனுககிரகததால சுருககமாகச் சொலலுகிறேன

74 இது மிகவும நலலது புணணியமானது. இது உததமமான ஹிதம இநத சாஸதிரமே பிரமாணமாகும இது பெரும உபநிஷதது நானகு வேதஙகளோடு கூடியது சாங்கயயோக சிததாநததேதோடு கூடியது, பஞசராததிரம என்ற பெயருடையது இது லக்ஷகிரநதஙகள உடையதாய விரிவான மஹாபாரதததிலிருநது புததியாகிற மததை இட்டு கடைநது தயிரிலிருநது நெயபோல எடுககபபட்டது.

75 பாரதம ஸாந்தபாவம 369-68 எலலா பஞசராதர சாஸத ரததிறகும நாராயணனே உபதேசம செயதவா

76 சுககராச்சாரியரும பிருகஸபதியும் உணடாகுமபோது சுவாயமபுவமனு இதிலிருநது உபதேசிககபபோகிருா.

77 ஆம் பககம பார்க்க

78 (ரஙகராஜ ஸதவம 2—13)